ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | Αρ. Φύλλου **136**
23 Ιουνίου 1995

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2321

Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και της Συμφωνίας που αφορά την εφαρμογή του μέρους XI της Σύμβασης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία υπογράφηκε στο Μοντέγκο Μπαίυ την 10η Δεκεμβρίου 1982, καθώς και η Συμφωνία η σχετική με την εφαρμογή του μέρους XI της Σύμβασης που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη την 28η Ιουλίου 1994, των οποίων τα κείμενα σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA

The States Parties to this Convention,

Prompted by the desire to settle, in a spirit of mutual understanding and co-operation, all issues relating to the law of the sea and aware of the historic significance of this Convention as an important contribution to the maintenance of peace, justice and progress for all peoples of the world,

Noting that developments since the United Nations Conferences on the Law of the Sea held at Geneva in 1958 and 1960 have accentuated the need for a new and generally acceptable Convention on the law of the sea,

Conscious that the problems of ocean space are closely interrelated and need to be considered as a whole,

Recognizing the desirability of establishing through this Convention, with due regard for the sovereignty of all States, a legal order for the seas and oceans which will facilitate international communication, and will promote the peaceful uses of the seas and oceans, the equitable and efficient utilization of their resources, the conservation of their living resources, and the study, protection and preservation of the marine environment,

Bearing in mind that the achievement of these goals will contribute to the realization of a just and equitable international economic order which takes into account the interests and needs of mankind as a whole and, in particular, the special interests and needs of developing countries, whether coastal or land-locked,

Desiring by this Convention to develop the principles embodied in resolution 2749 (XXV) of 17 December 1970 in which the General Assembly of the United Nations solemnly declared inter alia that the area of the sea-bed and ocean floor and the subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction, as well as its resources, are the common heritage of mankind, the exploration and exploitation of which shall be carried out for the benefit of mankind as a whole, irrespective of the geographical location of States,

Believing that the codification and progressive development of the law of the sea achieved in this Convention will contribute to the strengthening of peace, security, co-operation and friendly relations among all nations in conformity with the principles of justice and equal rights and will promote the economic and social advancement of all peoples of the world, in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations as set forth in the Charter,

Affirming that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Have agreed as follows:

PART I

INTRODUCTION

Article 1
Use of terms and scope

1. For the purposes of this Convention:

(1) "Area" means the sea-bed and ocean floor and subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction;

(2) "Authority" means the International Sea-Bed Authority;

(3) "activities in the Area" means all activities of exploration for, and exploitation of, the resources of the Area;

(4) "pollution of the marine environment" means the introduction by man, directly or indirectly, of substances or energy into the marine environment, including estuaries, which results or is likely to result in such deleterious effects as harm to living resources and marine life, hazards to human health, hindrance to marine activities, including fishing and other legitimate uses of the sea, impairment of quality for use of sea water and reduction of amenities;

(5) (a) "dumping" means:

(i) any deliberate disposal of wastes or other matter from vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

(ii) any deliberate disposal of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

(b) "dumping" does not include:

(i) the disposal of wastes or other matter incidental to, or derived from the normal operations of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea and their equipment, other than wastes or other matter transported by or to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, operating for the purpose of disposal of such matter or derived from the treatment of such wastes or other matter on such vessels, aircraft, platforms or structures;

(ii) placement of matter for a purpose other than the mere disposal thereof, provided that such placement is not contrary to the aims of this Convention.

2. (1) "States Parties" means States which have consented to be bound by this Convention and for which this Convention is in force.

(2) This Convention applies mutatis mutandis to the entities referred to in article 305, paragraph 1(b), (c), (d), (e) and (f), which become Parties to this Convention in accordance with the conditions relevant to each, and to that extent "States Parties" refers to those entities.

PART II

TERRITORIAL SEA AND CONTIGUOUS ZONE

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 2
Legal status of the territorial sea, of the air space over the territorial sea and of its bed and subsoil

1. The sovereignty of a coastal State extends, beyond its land territory and internal waters and, in the case of an archipelagic State, its archipelagic waters, to an adjacent belt of sea, described as the territorial sea.

2. This sovereignty extends to the air space over the territorial sea as well as to its bed and subsoil.

3. The sovereignty over the territorial sea is exercised subject to this Convention and to other rules of international law.

SECTION 2. LIMITS OF THE TERRITORIAL SEA

Article 3
Breadth of the territorial sea

Every State has the right to establish the breadth of its territorial sea up to a limit not exceeding 12 nautical miles, measured from baselines determined in accordance with this Convention.

Article 4
Outer limit of the territorial sea

The outer limit of the territorial sea is the line every point of which is at a distance from the nearest point of the baseline equal to the breadth of the territorial sea.

Article 5
Normal baseline

Except where otherwise provided in this Convention, the normal baseline for measuring the breadth of the territorial sea is the low-water line along the coast as marked on large-scale charts officially recognized by the coastal State.

Article 6
Reefs

In the case of islands situated on atolls or of islands having fringing reefs, the baseline for measuring the breadth of the territorial sea is the seaward low-water line of the reef, as shown by the appropriate symbol on charts officially recognized by the coastal State.

Article 7
Straight baselines

1. In localities where the coastline is deeply indented and cut into, or if there is a fringe of islands along the coast in its immediate vicinity, the method of straight baselines joining appropriate points may be employed in drawing the baseline from which the breadth of the territorial sea is measured.

2. Where because of the presence of a delta and other natural conditions the coastline is highly unstable, the appropriate points may be selected along the furthest seaward extent of the low-water line and, notwithstanding subsequent regression of the low-water line, the straight baselines shall remain effective until changed by the coastal State in accordance with this Convention.

3. The drawing of straight baselines must not depart to any appreciable extent from the general direction of the coast, and the sea areas lying within the lines must be sufficiently closely linked to the land domain to be subject to the régime of internal waters.

4. Straight baselines shall not be drawn to and from low-tide elevations, unless lighthouses or similar installations which are permanently above sea level have been built on them or except in instances where the drawing of baselines to and from such elevations has received general international recognition.

5. Where the method of straight baselines is applicable under paragraph 1, account may be taken, in determining particular baselines, of economic interests peculiar to the region concerned, the reality and the importance of which are clearly evidenced by long usage.

6. The system of straight baselines may not be applied by a State in such a manner as to cut off the territorial sea of another State from the high seas or an exclusive economic zone.

Article 8
Internal waters

1. Except as provided in Part IV, waters on the landward side of the baseline of the territorial sea form part of the internal waters of the State.

2. Where the establishment of a straight baseline in accordance with the method set forth in article 7 has the effect of enclosing as internal waters areas which had not previously been considered as such, a right of innocent passage as provided in this Convention shall exist in those waters.

Article 9
Mouths of rivers

If a river flows directly into the sea, the baseline shall be a straight line across the mouth of the river between points on the low-water line of its banks.

Article 10
Bays

1. This article relates only to bays the coasts of which belong to a single State.

2. For the purposes of this Convention, a bay is a well-marked indentation whose penetration is in such proportion to the width of its mouth as to contain land-locked waters and constitute more than a mere curvature of the coast. An indentation shall not, however, be regarded as a bay unless its area is as large as, or larger than, that of the semi-circle whose diameter is a line drawn across the mouth of that indentation.

3. For the purpose of measurement, the area of an indentation is that lying between the low-water mark around the shore of the indentation and a line joining the low-water mark of its natural entrance points. Where, because of the presence of islands, an indentation has more than one mouth, the semi-circle shall be drawn on a line as long as the sum total of the lengths of the lines across the different mouths. Islands within an indentation shall be included as if they were part of the water area of the indentation.

4. If the distance between the low-water marks of the natural entrance points of a bay does not exceed 24 nautical miles, a closing line may be drawn between these two low-water marks, and the waters enclosed thereby shall be considered as internal waters.

5. Where the distance between the low-water marks of the natural entrance points of a bay exceeds 24 nautical miles, a straight baseline of 24 nautical miles shall be drawn within the bay in such a manner as to enclose the maximum area of water that is possible with a line of that length.

6. The foregoing provisions do not apply to so-called "historic" bays, or in any case where the system of straight baselines provided for in article 7 is applied.

Article 11
Ports

For the purpose of delimiting the territorial sea, the outermost permanent harbour works which form an integral part of the harbour system are regarded as forming part of the coast. Off-shore installations and artificial islands shall not be considered as permanent harbour works.

Article 12
Roadsteads

Roadsteads which are normally used for the loading, unloading and anchoring of ships, and which would otherwise be situated wholly or partly outside the outer limit of the territorial sea, are included in the territorial sea.

Article 13
Low-tide elevations

1. A low-tide elevation is a naturally formed area of land which is surrounded by and above water at low tide but submerged at high tide. Where a low-tide elevation is situated wholly or partly at a distance not exceeding the breadth of the territorial sea from the mainland or an island, the low-water line on that elevation may be used as the baseline for measuring the breadth of the territorial sea.

2. Where a low-tide elevation is wholly situated at a distance exceeding the breadth of the territorial sea from the mainland or an island, it has no territorial sea of its own.

Article 14
Combination of methods for determining baselines

The coastal State may determine baselines in turn by any of the methods provided for in the foregoing articles to suit different conditions.

Article 15
Delimitation of the territorial sea between States with opposite or adjacent coasts

Where the coasts of two States are opposite or adjacent to each other, neither of the two States is entitled, failing agreement between them to the contrary, to extend its territorial sea beyond the median line every point of which is equidistant from the nearest points on the baselines from which the breadth of the territorial seas of each of the two States is measured. The above provision does not apply, however, where it is necessary by reason of historic title or other special circumstances to delimit the territorial seas of the two States in a way which is at variance therewith.

Article 16
Charts and lists of geographical co-ordinates

1. The baselines for measuring the breadth of the territorial sea determined in accordance with articles 7, 9 and 10, or the limits derived therefrom, and the lines of delimitation drawn in accordance with articles 12 and 15 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Alternatively, a list of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

SECTION 3. INNOCENT PASSAGE IN THE TERRITORIAL SEA

SUBSECTION A. RULES APPLICABLE TO ALL SHIPS

Article 17
Right of innocent passage

Subject to this Convention, ships of all States, whether coastal or land-locked, enjoy the right of innocent passage through the territorial sea.

Article 18
Meaning of passage

1. Passage means navigation through the territorial sea for the purpose of:

(a) traversing that sea without entering internal waters or calling at a roadstead or port facility outside internal waters; or

(b) proceeding to or from internal waters or a call at such roadstead or port facility.

2. Passage shall be continuous and expeditious. However, passage includes stopping and anchoring, but only in so far as the same are incidental to ordinary navigation or are rendered necessary by force majeure or distress or for the purpose of rendering assistance to persons, ships or aircraft in danger or distress.

Article 19
Meaning of innocent passage

1. Passage is innocent so long as it is not prejudicial to the peace, good order or security of the coastal State. Such passage shall take place in conformity with this Convention and with other rules of international law.

2. Passage of a foreign ship shall be considered to be prejudicial to the peace, good order or security of the coastal State if in the territorial sea it engages in any of the following activities:

(a) any threat or use of force against the sovereignty, territorial integrity or political independence of the coastal State, or in any other manner in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations;

(b) any exercise or practice with weapons of any kind;

(c) any act aimed at collecting information to the prejudice of the defence or security of the coastal State;

(d) any act of propaganda aimed at affecting the defence or security of the coastal State;

(e) the launching, landing or taking on board of any aircraft;

(f) the launching, landing or taking on board of any military device;

(g) the loading or unloading of any commodity, currency or person contrary to the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of the coastal State;

(h) any act of wilful and serious pollution contrary to this Convention;

(i) any fishing activities;

(j) the carrying out of research or survey activities;

(k) any act aimed at interfering with any systems of communication or any other facilities or installations of the coastal State;

(l) any other activity not having a direct bearing on passage.

Article 20
Submarines and other underwater vehicles

In the territorial sea, submarines and other underwater vehicles are required to navigate on the surface and to show their flag.

Article 21
Laws and regulations of the coastal State relating to innocent passage

1. The coastal State may adopt laws and regulations, in conformity with the provisions of this Convention and other rules of international law, relating to innocent passage through the territorial sea, in respect of all or any of the following:

(a) the safety of navigation and the regulation of maritime traffic;

(b) the protection of navigational aids and facilities and other facilities or installations;

(c) the protection of cables and pipelines;

(d) the conservation of the living resources of the sea;

(e) the prevention of infringement of the fisheries laws and regulations of the coastal State;

(f) the preservation of the environment of the coastal State and the prevention, reduction and control of pollution thereof;

(g) marine scientific research and hydrographic surveys;

(h) the prevention of infringement of the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of the coastal State.

2. Such laws and regulations shall not apply to the design, construction, manning or equipment of foreign ships unless they are giving effect to generally accepted international rules or standards.

3. The coastal State shall give due publicity to all such laws and regulations.

4. Foreign ships exercising the right of innocent passage through the territorial sea shall comply with all such laws and regulations and all generally accepted international regulations relating to the prevention of collisions at sea.

Article 22
Sea lanes and traffic separation schemes in the territorial sea

1. The coastal State may, where necessary having regard to the safety of navigation, require foreign ships exercising the right of innocent passage through its territorial sea to use such sea lanes and traffic separation schemes as it may designate or prescribe for the regulation of the passage of ships.

2. In particular, tankers, nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or other inherently dangerous or noxious substances or materials may be required to confine their passage to such sea lanes.

3. In the designation of sea lanes and the prescription of traffic separation schemes under this article, the coastal State shall take into account:

(a) the recommendations of the competent international organization;

(b) any channels customarily used for international navigation;

(c) the special characteristics of particular ships and channels; and

(d) the density of traffic.

4. The coastal State shall clearly indicate such sea lanes and traffic separation schemes on charts to which due publicity shall be given.

Article 23
Foreign nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or other inherently dangerous or noxious substances

Foreign nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or other inherently dangerous or noxious substances shall, when exercising the right of innocent passage through the territorial sea, carry documents and observe special precautionary measures established for such ships by international agreements.

Article 24
Duties of the coastal State

1. The coastal State shall not hamper the innocent passage of foreign ships through the territorial sea except in accordance with this Convention. In particular, in the application of this Convention or of any laws or regulations adopted in conformity with this Convention, the coastal State shall not:

(a) impose requirements on foreign ships which have the practical effect of denying or impairing the right of innocent passage; or

(b) discriminate in form or in fact against the ships of any State or against ships carrying cargoes to, from or on behalf of any State.

2. The coastal State shall give appropriate publicity to any danger to navigation, of which it has knowledge, within its territorial sea.

Article 25
Rights of protection of the coastal State

1. The coastal State may take the necessary steps in its territorial sea to prevent passage which is not innocent.

2. In the case of ships proceeding to internal waters or a call at a port facility outside internal waters, the coastal State also has the right to take the necessary steps to prevent any breach of the conditions to which admission of those ships to internal waters or such a call is subject.

3. The coastal State may, without discrimination in form or in fact among foreign ships, suspend temporarily in specified areas of its territorial sea the innocent passage of foreign ships if such suspension is essential for the protection of its security, including weapons exercises. Such suspension shall take effect only after having been duly published.

Article 26
Charges which may be levied upon foreign ships

1. No charge may be levied upon foreign ships by reason only of their passage through the territorial sea.

2. Charges may be levied upon a foreign ship passing through the territorial sea as payment only for specific services rendered to the ship. These charges shall be levied without discrimination.

SUBSECTION B. RULES APPLICABLE TO MERCHANT SHIPS AND GOVERNMENT SHIPS OPERATED FOR COMMERCIAL PURPOSES

Article 27
Criminal jurisdiction on board a foreign ship

1. The criminal jurisdiction of the coastal State should not be exercised on board a foreign ship passing through the territorial sea to arrest any person or to conduct any investigation in connection with any crime committed on board the ship during its passage, save only in the following cases:

(a) if the consequences of the crime extend to the coastal State;

(b) if the crime is of a kind to disturb the peace of the country or the good order of the territorial sea;

(c) if the assistance of the local authorities has been requested by the master of the ship or by a diplomatic agent or consular officer of the flag State; or

(d) if such measures are necessary for the suppression of illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances.

2. The above provisions do not affect the right of the coastal State to take any steps authorized by its laws for the purpose of an arrest or investigation on board a foreign ship passing through the territorial sea after leaving internal waters.

3. In the cases provided for in paragraphs 1 and 2, the coastal State shall, if the master so requests, notify a diplomatic agent or consular officer of the flag State before taking any steps, and shall facilitate contact between such agent or officer and the ship's crew. In cases of emergency this notification may be communicated while the measures are being taken.

4. In considering whether or in what manner an arrest should be made, the local authorities shall have due regard to the interests of navigation.

5. Except as provided in Part XII or with respect to violations of laws and regulations adopted in accordance with Part V, the coastal State may not take any steps on board a foreign ship passing through the territorial sea to arrest any person or to conduct any investigation in connection with any crime committed before the ship entered the territorial sea, if the ship, proceeding from a foreign port, is only passing through the territorial sea without entering internal waters.

Article 28
Civil jurisdiction in relation to foreign ships

1. The coastal State should not stop or divert a foreign ship passing through the territorial sea for the purpose of exercising civil jurisdiction in relation to a person on board the ship.

2. The coastal State may not levy execution against or arrest the ship for the purpose of any civil proceedings, save only in respect of obligations or liabilities assumed or incurred by the ship itself in the course or for the purpose of its voyage through the waters of the coastal State.

3. Paragraph 2 is without prejudice to the right of the coastal State, in accordance with its laws, to levy execution against or to arrest, for the purpose of any civil proceedings, a foreign ship lying in the territorial sea, or passing through the territorial sea after leaving internal waters.

SUBSECTION C. RULES APPLICABLE TO WARSHIPS AND OTHER GOVERNMENT SHIPS OPERATED FOR NON-COMMERCIAL PURPOSES

Article 29
Definition of warships

For the purposes of this Convention, "warship" means a ship belonging to the armed forces of a State bearing the external marks distinguishing such ships of its nationality, under the command of an officer duly commissioned by the government of the State and whose name appears in the appropriate service list or its equivalent, and manned by a crew which is under regular armed forces discipline.

Article 30
Non-compliance by warships with the laws and regulations of the coastal State

If any warship does not comply with the laws and regulations of the coastal State concerning passage through the territorial sea and disregards any request for compliance therewith which is made to it, the coastal State may require it to leave the territorial sea immediately.

Article 31
Responsibility of the flag State for damage caused by a warship or other government ship operated for non-commercial purposes

The flag State shall bear international responsibility for any loss or damage to the coastal State resulting from the non-compliance by a warship or other government ship operated for non-commercial purposes with the laws and regulations of the coastal State concerning passage through the territorial sea or with the provisions of this Convention or other rules of international law.

Article 32
Immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes

With such exceptions as are contained in subsection A and in articles 30 and 31, nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

SECTION 4. CONTIGUOUS ZONE

Article 33
Contiguous zone

1. In a zone contiguous to its territorial sea, described as the contiguous zone, the coastal State may exercise the control necessary to:

(a) prevent infringement of its customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations within its territory or territorial sea;

(b) punish infringement of the above laws and regulations committed within its territory or territorial sea.

2. The contiguous zone may not extend beyond 24 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

PART III

STRAITS USED FOR INTERNATIONAL NAVIGATION

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 34
Legal status of waters forming straits used for international navigation

1. The régime of passage through straits used for international navigation established in this Part shall not in other respects affect the legal status of the waters forming such straits or the exercise by the States bordering the straits of their sovereignty or jurisdiction over such waters and their air space, bed and subsoil.

2. The sovereignty or jurisdiction of the States bordering the straits is exercised subject to this Part and to other rules of international law.

Article 35
Scope of this Part

Nothing in this Part affects:

(a) any areas of internal waters within a strait, except where the establishment of a straight baseline in accordance with the method set forth in article 7 has the effect of enclosing as internal waters areas which had not previously been considered as such;

(b) the legal status of the waters beyond the territorial seas of States bordering straits as exclusive economic zones or high seas; or

(c) the legal régime in straits in which passage is regulated in whole or in part by long-standing international conventions in force specifically relating to such straits.

Article 36
High seas routes or routes through exclusive economic zones through straits used for international navigation

This Part does not apply to a strait used for international navigation if there exists through the strait a route through the high seas or through an exclusive economic zone of similar convenience with respect to navigational and hydrographical characteristics; in such routes, the other relevant Parts of this Convention, including the provisions regarding the freedoms of navigation and overflight, apply.

SECTION 2. TRANSIT PASSAGE

Article 37
Scope of this section

This section applies to straits which are used for international navigation between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone.

Article 38
Right of transit passage

1. In straits referred to in article 37, all ships and aircraft enjoy the right of transit passage, which shall not be impeded; except that, if the strait is formed by an island of a State bordering the strait and its mainland, transit passage shall not apply if there exists seaward of the island a route through the high seas or through an exclusive economic zone of similar convenience with respect to navigational and hydrographical characteristics.

2. Transit passage means the exercise in accordance with this Part of the freedom of navigation and overflight solely for the purpose of continuous and expeditious transit of the strait between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone. However, the requirement of continuous and expeditious transit does not preclude passage through the strait for the purpose of entering, leaving or returning from a State bordering the strait, subject to the conditions of entry to that State.

3. Any activity which is not an exercise of the right of transit passage through a strait remains subject to the other applicable provisions of this Convention.

Article 39
Duties of ships and aircraft during transit passage

1. Ships and aircraft, while exercising the right of transit passage, shall:

(a) proceed without delay through or over the strait;

(b) refrain from any threat or use of force against the sovereignty, territorial integrity or political independence of States bordering the strait, or in any other manner in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations;

(c) refrain from any activities other than those incident to their normal modes of continuous and expeditious transit unless rendered necessary by <u>force majeure</u> or by distress;

(d) comply with other relevant provisions of this Part.

2. Ships in transit passage shall:

(a) comply with generally accepted international regulations, procedures and practices for safety at sea, including the International Regulations for Preventing Collisions at Sea;

(b) comply with generally accepted international regulations, procedures and practices for the prevention, reduction and control of pollution from ships.

3. Aircraft in transit passage shall:

(a) observe the Rules of the Air established by the International Civil Aviation Organization as they apply to civil aircraft; state aircraft will normally comply with such safety measures and will at all times operate with due regard for the safety of navigation;

(b) at all times monitor the radio frequency assigned by the competent internationally designated air traffic control authority or the appropriate international distress radio frequency.

Article 40
Research and survey activities

During transit passage, foreign ships, including marine scientific research and hydrographic survey ships, may not carry out any research or survey activities without the prior authorization of the States bordering straits.

Article 41
Sea lanes and traffic separation schemes in straits used for international navigation

1. In conformity with this Part, States bordering straits may designate sea lanes and prescribe traffic separation schemes for navigation in straits where necessary to promote the safe passage of ships.

2. Such States may, when circumstances require, and after giving due publicity thereto, substitute other sea lanes or traffic separation schemes for any sea lanes or traffic separation schemes previously designated or prescribed by them.

3. Such sea lanes and traffic separation schemes shall conform to generally accepted international regulations.

4. Before designating or substituting sea lanes or prescribing or substituting traffic separation schemes, States bordering straits shall refer proposals to the competent international organization with a view to their adoption. The organization may adopt only such sea lanes and traffic separation schemes as may be agreed with the States bordering the straits, after which the States may designate, prescribe or substitute them.

5. In respect of a strait where sea lanes or traffic separation schemes through the waters of two or more States bordering the strait are being proposed, the States concerned shall co-operate in formulating proposals in consultation with the competent international organization.

6. States bordering straits shall clearly indicate all sea lanes and traffic separation schemes designated or prescribed by them on charts to which due publicity shall be given.

7. Ships in transit passage shall respect applicable sea lanes and traffic separation schemes established in accordance with this article.

Article 42
Laws and regulations of States bordering straits relating to transit passage

1. Subject to the provisions of this section, States bordering straits may adopt laws and regulations relating to transit passage through straits, in respect of all or any of the following:

(a) the safety of navigation and the regulation of maritime traffic, as provided in article 41;

(b) the prevention, reduction and control of pollution, by giving effect to applicable international regulations regarding the discharge of oil, oily wastes and other noxious substances in the strait;

(c) with respect to fishing vessels, the prevention of fishing, including the stowage of fishing gear;

(d) the loading or unloading of any commodity, currency or person in contravention of the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of States bordering straits.

2. Such laws and regulations shall not discriminate in form or in fact among foreign ships or in their application have the practical effect of denying, hampering or impairing the right of transit passage as defined in this section.

3. States bordering straits shall give due publicity to all such laws and regulations.

4. Foreign ships exercising the right of transit passage shall comply with such laws and regulations.

5. The flag State of a ship or the State of registry of an aircraft entitled to sovereign immunity which acts in a manner contrary to such laws and regulations or other provisions of this Part shall bear international responsibility for any loss or damage which results to States bordering straits.

Article 43
Navigational and safety aids and other improvements and the prevention, reduction and control of pollution

User States and States bordering a strait should by agreement co-operate:

(a) in the establishment and maintenance in a strait of necessary navigational and safety aids or other improvements in aid of international navigation; and

(b) for the prevention, reduction and control of pollution from ships.

Article 44
Duties of States bordering straits

States bordering straits shall not hamper transit passage and shall give appropriate publicity to any danger to navigation or overflight within or over the strait of which they have knowledge. There shall be no suspension of transit passage.

SECTION 3. INNOCENT PASSAGE

Article 45
Innocent passage

1. The régime of innocent passage, in accordance with Part II, section 3, shall apply in straits used for international navigation:

(a) excluded from the application of the régime of transit passage under article 38, paragraph 1; or

(b) between a part of the high seas or an exclusive economic zone and the territorial sea of a foreign State.

2. There shall be no suspension of innocent passage through such straits.

PART IV

ARCHIPELAGIC STATES

Article 46
Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "archipelagic State" means a State constituted wholly by one or more archipelagos and may include other islands;

(b) "archipelago" means a group of islands, including parts of islands, interconnecting waters and other natural features which are so closely interrelated that such islands, waters and other natural features form an intrinsic geographical, economic and political entity, or which historically have been regarded as such.

Article 47
Archipelagic baselines

1. An archipelagic State may draw straight archipelagic baselines joining the outermost points of the outermost islands and drying reefs of the archipelago provided that within such baselines are included the main islands and an area in which the ratio of the area of the water to the area of the land, including atolls, is between 1 to 1 and 9 to 1.

2. The length of such baselines shall not exceed 100 nautical miles, except that up to 3 per cent of the total number of baselines enclosing any archipelago may exceed that length, up to a maximum length of 125 nautical miles.

3. The drawing of such baselines shall not depart to any appreciable extent from the general configuration of the archipelago.

4. Such baselines shall not be drawn to and from low-tide elevations, unless lighthouses or similar installations which are permanently above sea level have been built on them or where a low-tide elevation is situated wholly or partly at a distance not exceeding the breadth of the territorial sea from the nearest island.

5. The system of such baselines shall not be applied by an archipelagic State in such a manner as to cut off from the high seas or the exclusive economic zone the territorial sea of another State.

6. If a part of the archipelagic waters of an archipelagic State lies between two parts of an immediately adjacent neighbouring State, existing rights and all other legitimate interests which the latter State has traditionally exercised in such waters and all rights stipulated by agreement between those States shall continue and be respected.

7. For the purpose of computing the ratio of water to land under paragraph 1, land areas may include waters lying within the fringing reefs of islands and atolls, including that part of a steep-sided oceanic plateau which is enclosed or nearly enclosed by a chain of limestone islands and drying reefs lying on the perimeter of the plateau.

8. The baselines drawn in accordance with this article shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Alternatively, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted.

9. The archipelagic State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48
Measurement of the breadth of the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf

The breadth of the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf shall be measured from archipelagic baselines drawn in accordance with article 47.

Article 49
Legal status of archipelagic waters, of the air space over archipelagic waters and of their bed and subsoil

1. The sovereignty of an archipelagic State extends to the waters enclosed by the archipelagic baselines drawn in accordance with article 47, described as archipelagic waters, regardless of their depth or distance from the coast.

2. This sovereignty extends to the air space over the archipelagic waters, as well as to their bed and subsoil, and the resources contained therein.

3. This sovereignty is exercised subject to this Part.

4. The régime of archipelagic sea lanes passage established in this Part shall not in other respects affect the status of the archipelagic waters, including the sea lanes, or the exercise by the archipelagic State of its sovereignty over such waters and their air space, bed and subsoil, and the resources contained therein.

Article 50
Delimitation of internal waters

Within its archipelagic waters, the archipelagic State may draw closing lines for the delimitation of internal waters, in accordance with articles 9, 10 and 11.

Article 51
Existing agreements, traditional fishing rights and existing submarine cables

1. Without prejudice to article 49, an archipelagic State shall respect existing agreements with other States and shall recognize traditional fishing rights and other legitimate activities of the immediately adjacent neighbouring States in certain areas falling within archipelagic waters. The terms and conditions for the exercise of such rights and activities, including the nature, the extent and the areas to which they apply, shall, at the request of any of the States concerned, be regulated by bilateral agreements between them. Such rights shall not be transferred to or shared with third States or their nationals.

2. An archipelagic State shall respect existing submarine cables laid by other States and passing through its waters without making a landfall. An archipelagic State shall permit the maintenance and replacement of such cables upon receiving due notice of their location and the intention to repair or replace them.

Article 52
Right of innocent passage

1. Subject to article 53 and without prejudice to article 50, ships of all States enjoy the right of innocent passage through archipelagic waters, in accordance with Part II, section 3.

2. The archipelagic State may, without discrimination in form or in fact among foreign ships, suspend temporarily in specified areas of its archipelagic waters the innocent passage of foreign ships if such suspension is essential for the protection of its security. Such suspension shall take effect only after having been duly published.

Article 53
Right of archipelagic sea lanes passage

1. An archipelagic State may designate sea lanes and air routes thereabove, suitable for the continuous and expeditious passage of foreign ships and aircraft through or over its archipelagic waters and the adjacent territorial sea.

2. All ships and aircraft enjoy the right of archipelagic sea lanes passage in such sea lanes and air routes.

3. Archipelagic sea lanes passage means the exercise in accordance with this Convention of the rights of navigation and overflight in the normal mode solely for the purpose of continuous, expeditious and unobstructed transit between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone.

4. Such sea lanes and air routes shall traverse the archipelagic waters and the adjacent territorial sea and shall include all normal passage routes used as routes for international navigation or overflight through or over archipelagic waters and, within such routes, so far as ships are concerned, all normal navigational channels, provided that duplication of routes of similar convenience between the same entry and exit points shall not be necessary.

5. Such sea lanes and air routes shall be defined by a series of continuous axis lines from the entry points of passage routes to the exit points. Ships and aircraft in archipelagic sea lanes passage shall not deviate more than 25 nautical miles to either side of such axis lines during passage, provided that such ships and aircraft shall not navigate closer to the coasts than 10 per cent of the distance between the nearest points on islands bordering the sea lane.

6. An archipelagic State which designates sea lanes under this article may also prescribe traffic separation schemes for the safe passage of ships through narrow channels in such sea lanes.

7. An archipelagic State may, when circumstances require, after giving due publicity thereto, substitute other sea lanes or traffic separation schemes for any sea lanes or traffic separation schemes previously designated or prescribed by it.

8. Such sea lanes and traffic separation schemes shall conform to generally accepted international regulations.

9. In designating or substituting sea lanes or prescribing or substituting traffic separation schemes, an archipelagic State shall refer proposals to the competent international organization with a view to their adoption. The organization may adopt only such sea lanes and traffic separation schemes as may be agreed with the archipelagic State, after which the archipelagic State may designate, prescribe or substitute them.

10. The archipelagic State shall clearly indicate the axis of the sea lanes and the traffic separation schemes designated or prescribed by it on charts to which due publicity shall be given.

11. Ships in archipelagic sea lanes passage shall respect applicable sea lanes and traffic separation schemes established in accordance with this article.

12. If an archipelagic State does not designate sea lanes or air routes, the right of archipelagic sea lanes passage may be exercised through the routes normally used for international navigation.

Article 54
Duties of ships and aircraft during their passage, research and survey activities, duties of the archipelagic State and laws and regulations of the archipelagic State relating to archipelagic sea lanes passage

Articles 39, 40, 42 and 44 apply *mutatis mutandis* to archipelagic sea lanes passage.

PART V

EXCLUSIVE ECONOMIC ZONE

Article 55
Specific legal régime of the exclusive economic zone

The exclusive economic zone is an area beyond and adjacent to the territorial sea, subject to the specific legal régime established in this Part, under which the rights and jurisdiction of the coastal State and the rights and freedoms of other States are governed by the relevant provisions of this Convention.

Article 56
Rights, jurisdiction and duties of the coastal State in the exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, the coastal State has:

(a) sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing the natural resources, whether living or non-living, of the waters superjacent to the sea-bed and of the sea-bed and its subsoil, and with regard to other activities for the economic exploitation and exploration of the zone, such as the production of energy from the water, currents and winds;

(b) jurisdiction as provided for in the relevant provisions of this Convention with regard to:

(i) the establishment and use of artificial islands, installations and structures;

(ii) marine scientific research;

(iii) the protection and preservation of the marine environment;

(c) other rights and duties provided for in this Convention.

2. In exercising its rights and performing its duties under this Convention in the exclusive economic zone, the coastal State shall have due regard to the rights and duties of other States and shall act in a manner compatible with the provisions of this Convention.

3. The rights set out in this article with respect to the sea-bed and subsoil shall be exercised in accordance with Part VI.

Article 57
Breadth of the exclusive economic zone

The exclusive economic zone shall not extend beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

Article 58
Rights and duties of other States in the exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, all States, whether coastal or land-locked, enjoy, subject to the relevant provisions of this Convention, the freedoms referred to in article 87 of navigation and overflight and of the laying of submarine cables and pipelines, and other internationally lawful uses of the sea related to these freedoms, such as those associated with the operation of ships, aircraft and submarine cables and pipelines, and compatible with the other provisions of this Convention.

2. Articles 88 to 115 and other pertinent rules of international law apply to the exclusive economic zone in so far as they are not incompatible with this Part.

3. In exercising their rights and performing their duties under this Convention in the exclusive economic zone, States shall have due regard to the rights and duties of the coastal State and shall comply with the laws and regulations adopted by the coastal State in accordance with the provisions of this Convention and other rules of international law in so far as they are not incompatible with this Part.

Article 59
Basis for the resolution of conflicts regarding the attribution of rights and jurisdiction in the exclusive economic zone

In cases where this Convention does not attribute rights or jurisdiction to the coastal State or to other States within the exclusive economic zone, and a conflict arises between the interests of the coastal State and any other State or States, the conflict should be resolved on the basis of equity and in the light of all the relevant circumstances, taking into account the respective importance of the interests involved to the parties as well as to the international community as a whole.

Article 60
Artificial islands, installations and structures in the exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, the coastal State shall have the exclusive right to construct and to authorize and regulate the construction, operation and use of:

(a) artificial islands;

(b) installations and structures for the purposes provided for in article 56 and other economic purposes;

(c) installations and structures which may interfere with the exercise of the rights of the coastal State in the zone.

2. The coastal State shall have exclusive jurisdiction over such artificial islands, installations and structures, including jurisdiction with regard to customs, fiscal, health, safety and immigration laws and regulations.

3. Due notice must be given of the construction of such artificial islands, installations or structures, and permanent means for giving warning of their presence must be maintained. Any installations or structures which are abandoned or disused shall be removed to ensure safety of navigation, taking into account any generally accepted international standards established in this regard by the competent international organization. Such removal shall also have due regard to fishing, the protection of the marine environment and the rights and duties of other States. Appropriate publicity shall be given to the depth, position and dimensions of any installations or structures not entirely removed.

4. The coastal State may, where necessary, establish reasonable safety zones around such artificial islands, installations and structures in which it may take appropriate measures to ensure the safety both of navigation and of the artificial islands, installations and structures.

5. The breadth of the safety zones shall be determined by the coastal State, taking into account applicable international standards. Such zones shall be designed to ensure that they are reasonably related to the nature and function of the artificial islands, installations or structures, and shall not exceed a distance of 500 metres around them, measured from each point of their outer edge, except as authorized by generally accepted international standards or as recommended by the competent international organization. Due notice shall be given of the extent of safety zones.

6. All ships must respect these safety zones and shall comply with generally accepted international standards regarding navigation in the vicinity of artificial islands, installations, structures and safety zones.

7. Artificial islands, installations and structures and the safety zones around them may not be established where interference may be caused to the use of recognized sea lanes essential to international navigation.

8. Artificial islands, installations and structures do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.

Article 61
Conservation of the living resources

1. The coastal State shall determine the allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone.

2. The coastal State, taking into account the best scientific evidence available to it, shall ensure through proper conservation and management measures that the maintenance of the living resources in the exclusive economic zone is not endangered by over-exploitation. As appropriate, the coastal State and competent international organizations, whether subregional, regional or global, shall co-operate to this end.

3. Such measures shall also be designed to maintain or restore populations of harvested species at levels which can produce the maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the economic needs of coastal fishing communities and the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global.

4. In taking such measures the coastal State shall take into consideration the effects on species associated with or dependent upon harvested species with a view to maintaining or restoring populations of such associated or dependent species above levels at which their reproduction may become seriously threatened.

5. Available scientific information, catch and fishing effort statistics, and other data relevant to the conservation of fish stocks shall be contributed and exchanged on a regular basis through competent international organizations, whether subregional, regional or global, where appropriate and with participation by all States concerned, including States whose nationals are allowed to fish in the exclusive economic zone.

Article 62
Utilization of the living resources

1. The coastal State shall promote the objective of optimum utilization of the living resources in the exclusive economic zone without prejudice to article 61.

2. The coastal State shall determine its capacity to harvest the living resources of the exclusive economic zone. Where the coastal State does not have the capacity to harvest the entire allowable catch, it shall, through agreements or other arrangements and pursuant to the terms, conditions, laws and regulations referred to in paragraph 4, give other States access to the surplus of the allowable catch, having particular regard to the provisions of articles 69 and 70, especially in relation to the developing States mentioned therein.

3. In giving access to other States to its exclusive economic zone under this article, the coastal State shall take into account all relevant factors, including, inter alia, the significance of the living resources of the area to the economy of the coastal State concerned and its other national interests, the provisions of articles 69 and 70, the requirements of developing States in the subregion or region in harvesting part of the surplus and the need to minimize economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone or which have made substantial efforts in research and identification of stocks.

4. Nationals of other States fishing in the exclusive economic zone shall comply with the conservation measures and with the other terms and conditions established in the laws and regulations of the coastal State. These laws and regulations shall be consistent with this Convention and may relate, inter alia, to the following:

(a) licensing of fishermen, fishing vessels and equipment, including payment of fees and other forms of remuneration, which, in the case of developing coastal States, may consist of adequate compensation in the field of financing, equipment and technology relating to the fishing industry;

(b) determining the species which may be caught, and fixing quotas of catch, whether in relation to particular stocks or groups of stocks or catch per vessel over a period of time or to the catch by nationals of any State during a specified period;

(c) regulating seasons and areas of fishing, the types, sizes and amount of gear, and the types, sizes and number of fishing vessels that may be used;

(d) fixing the age and size of fish and other species that may be caught;

(e) specifying information required of fishing vessels, including catch and effort statistics and vessel position reports;

(f) requiring, under the authorization and control of the coastal State, the conduct of specified fisheries research programmes and regulating the conduct of such research, including the sampling of catches, disposition of samples and reporting of associated scientific data;

(g) the placing of observers or trainees on board such vessels by the coastal State;

(h) the landing of all or any part of the catch by such vessels in the ports of the coastal State;

(i) terms and conditions relating to joint ventures or other co-operative arrangements;

(j) requirements for the training of personnel and the transfer of fisheries technology, including enhancement of the coastal State's capability of undertaking fisheries research;

(k) enforcement procedures.

5. Coastal States shall give due notice of conservation and management laws and regulations.

Article 63

Stocks occurring within the exclusive economic zones of two or more coastal States or both within the exclusive economic zone and in an area beyond and adjacent to it

1. Where the same stock or stocks of associated species occur within the exclusive economic zones of two or more coastal States, these States shall seek, either directly or through appropriate subregional or regional organizations, to agree upon the measures necessary to co-ordinate and ensure the conservation and development of such stocks without prejudice to the other provisions of this Part.

2. Where the same stock or stocks of associated species occur both within the exclusive economic zone and in an area beyond and adjacent to the zone, the coastal State and the States fishing for such stocks in the adjacent area shall seek, either directly or through appropriate subregional or regional organizations, to agree upon the measures necessary for the conservation of these stocks in the adjacent area.

Article 64

Highly migratory species

1. The coastal State and other States whose nationals fish in the region for the highly migratory species listed in Annex I shall co-operate directly or through appropriate international organizations with a view to ensuring conservation and promoting the objective of optimum utilization of such species throughout the region, both within and beyond the exclusive economic zone. In regions for which no appropriate international organization exists, the coastal State and other States whose nationals harvest these species in the region shall co-operate to establish such an organization and participate in its work.

2. The provisions of paragraph 1 apply in addition to the other provisions of this Part.

Article 65

Marine mammals

Nothing in this Part restricts the right of a coastal State or the competence of an international organization, as appropriate, to prohibit, limit or regulate the exploitation of marine mammals more strictly than provided for in this Part. States shall co-operate with a view to the conservation of marine mammals and in the case of cetaceans shall in particular work through the appropriate international organizations for their conservation, management and study.

Article 66

Anadromous stocks

1. States in whose rivers anadromous stocks originate shall have the primary interest in and responsibility for such stocks.

2. The State of origin of anadromous stocks shall ensure their conservation by the establishment of appropriate regulatory measures for fishing in all waters landward of the outer limits of its exclusive economic zone and for fishing provided for in paragraph 3(b). The State of origin may, after consultations with the other States referred to in paragraphs 3 and 4 fishing these stocks, establish total allowable catches for stocks originating in its rivers.

3. (a) Fisheries for anadromous stocks shall be conducted only in waters landward of the outer limits of exclusive economic zones, except in cases where this provision would result in economic dislocation for a State other than the State of origin. With respect to such fishing beyond the outer limits of the exclusive economic zone, States concerned shall maintain consultations with a view to achieving agreement on terms and conditions of such fishing giving due regard to the conservation requirements and the needs of the State of origin in respect of these stocks.

(b) The State of origin shall co-operate in minimizing economic dislocation in such other States fishing these stocks, taking into account the normal catch and the mode of operations of such States, and all the areas in which such fishing has occurred.

(c) States referred to in subparagraph (b), participating by agreement with the State of origin in measures to renew anadromous stocks, particularly by expenditures for that purpose, shall be given special consideration by the State of origin in the harvesting of stocks originating in its rivers.

(d) Enforcement of regulations regarding anadromous stocks beyond the exclusive economic zone shall be by agreement between the State of origin and the other States concerned.

4. In cases where anadromous stocks migrate into or through the waters landward of the outer limits of the exclusive economic zone of a State other than the State of origin, such State shall co-operate with the State of origin with regard to the conservation and management of such stocks.

5. The State of origin of anadromous stocks and other States fishing these stocks shall make arrangements for the implementation of the provisions of this article, where appropriate, through regional organizations.

Article 67
Catadromous species

1. A coastal State in whose waters catadromous species spend the greater part of their life cycle shall have responsibility for the management of these species and shall ensure the ingress and egress of migrating fish.

2. Harvesting of catadromous species shall be conducted only in waters landward of the outer limits of exclusive economic zones. When conducted in exclusive economic zones, harvesting shall be subject to this article and the other provisions of this Convention concerning fishing in these zones

3. In cases where catadromous fish migrate through the exclusive economic zone of another State, whether as juvenile or maturing fish, the management, including harvesting, of such fish shall be regulated by agreement between the State mentioned in paragraph 1 and the other State concerned. Such agreement shall ensure the rational management of the species and take into account the responsibilities of the State mentioned in paragraph 1 for the maintenance of these species.

Article 68
Sedentary species

This Part does not apply to sedentary species as defined in article 77, paragraph 4.

Article 69
Right of land-locked States

1. Land-locked States shall have the right to participate, on an equitable basis, in the exploitation of an appropriate part of the surplus of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the same subregion or region, taking into account the relevant economic and geographical circumstances of all the States concerned and in conformity with the provisions of this article and of articles 61 and 62.

2. The terms and modalities of such participation shall be established by the States concerned through bilateral, subregional or regional agreements taking into account, *inter alia*:

(a) the need to avoid effects detrimental to fishing communities or fishing industries of the coastal State;

(b) the extent to which the land-locked State, in accordance with the provisions of this article, is participating or is entitled to participate under existing bilateral, subregional or regional agreements in the exploitation of living resources of the exclusive economic zones of other coastal States;

(c) the extent to which other land-locked States and geographically disadvantaged States are participating in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zone of the coastal State and the consequent need to avoid a particular burden for any single coastal State or a part of it;

(d) the nutritional needs of the populations of the respective States.

3. When the harvesting capacity of a coastal State approaches a point which would enable it to harvest the entire allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone, the coastal State and other States concerned shall co-operate in the establishment of equitable arrangements on a bilateral, subregional or regional basis to allow for participation of developing land-locked States of the same subregion or region in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the subregion or region, as may be appropriate in the circumstances and on terms satisfactory to all parties. In the implementation of this provision the factors mentioned in paragraph 2 shall also be taken into account.

4. Developed land-locked States shall, under the provisions of this article, be entitled to participate in the exploitation of living resources only in the exclusive economic zones of developed coastal States of the same subregion or region having regard to the extent to which the coastal State, in giving access to other States to the living resources of its exclusive economic zone, has taken into account the need to minimize detrimental effects on fishing communities and economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone.

5. The above provisions are without prejudice to arrangements agreed upon in subregions or regions where the coastal States may grant to land-locked States of the same subregion or region equal or preferential rights for the exploitation of the living resources in the exclusive economic zones.

Article 70
Right of geographically disadvantaged States

1. Geographically disadvantaged States shall have the right to participate, on an equitable basis, in the exploitation of an appropriate part of the surplus of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the same subregion or region, taking into account the relevant economic and geographical circumstances of all the States concerned and in conformity with the provisions of this article and of articles 61 and 62.

2. For the purposes of this Part, "geographically disadvantaged States" means coastal States, including States bordering enclosed or semi-enclosed seas, whose geographical situation makes them dependent upon the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of other States in the subregion or region for adequate supplies of fish for the nutritional purposes of their populations or parts thereof, and coastal States which can claim no exclusive economic zones of their own.

3. The terms and modalities of such participation shall be established by the States concerned through bilateral, subregional or regional agreements taking into account, *inter alia*:

(a) the need to avoid effects detrimental to fishing communities or fishing industries of the coastal State;

(b) the extent to which the geographically disadvantaged State, in accordance with the provisions of this article, is participating or is entitled to participate under existing bilateral, subregional or regional agreements in the exploitation of living resources of the exclusive economic zones of other coastal States;

(c) the extent to which other geographically disadvantaged States and land-locked States are participating in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zone of the coastal State and the consequent need to avoid a particular burden for any single coastal State or a part of it;

(d) the nutritional needs of the populations of the respective States.

4. When the harvesting capacity of a coastal State approaches a point which would enable it to harvest the entire allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone, the coastal State and other States concerned shall co-operate in the establishment of equitable arrangements on a bilateral, subregional or regional basis to allow for participation of developing geographically disadvantaged States of the same subregion or region in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the subregion or region, as may be appropriate in the circumstances and on terms satisfactory to all parties. In the implementation of this provision the factors mentioned in paragraph 3 shall also be taken into account.

5. Developed geographically disadvantaged States shall, under the provisions of this article, be entitled to participate in the exploitation of living resources only in the exclusive economic zones of developed coastal States of the same subregion or region having regard to the extent to which the coastal State, in giving access to other States to the living resources of its exclusive economic zone, has taken into account the need to minimize detrimental effects on fishing communities and economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone.

6. The above provisions are without prejudice to arrangements agreed upon in subregions or regions where the coastal States may grant to geographically disadvantaged States of the same subregion or region equal or preferential rights for the exploitation of the living resources in the exclusive economic zones.

Article 71
Non-applicability of articles 69 and 70

The provisions of articles 69 and 70 do not apply in the case of a coastal State whose economy is overwhelmingly dependent on the exploitation of the living resources of its exclusive economic zone.

Article 72
Restrictions on transfer of rights

1. Rights provided under articles 69 and 70 to exploit living resources shall not be directly or indirectly transferred to third States or their nationals by lease or licence, by establishing joint ventures or in any other manner which has the effect of such transfer unless otherwise agreed by the States concerned.

2. The foregoing provision does not preclude the States concerned from obtaining technical or financial assistance from third States or international organizations in order to facilitate the exercise of the rights pursuant to articles 69 and 70, provided that it does not have the effect referred to in paragraph 1.

Article 73
Enforcement of laws and regulations of the coastal State

1. The coastal State may, in the exercise of its sovereign rights to explore, exploit, conserve and manage the living resources in the exclusive economic zone, take such measures, including boarding, inspection, arrest and judicial proceedings, as may be necessary to ensure compliance with the laws and regulations adopted by it in conformity with this Convention.

2. Arrested vessels and their crews shall be promptly released upon the posting of reasonable bond or other security.

3. Coastal State penalties for violations of fisheries laws and regulations in the exclusive economic zone may not include imprisonment, in the absence of agreements to the contrary by the States concerned, or any other form of corporal punishment.

4. In cases of arrest or detention of foreign vessels the coastal State shall promptly notify the flag State, through appropriate channels, of the action taken and of any penalties subsequently imposed.

Article 74
Delimitation of the exclusive economic zone between States with opposite or adjacent coasts

1. The delimitation of the exclusive economic zone between States with opposite or adjacent coasts shall be effected by agreement on the basis of international law, as referred to in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice, in order to achieve an equitable solution.

2. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, the States concerned shall resort to the procedures provided for in Part XV.

3. Pending agreement as provided for in paragraph 1, the States concerned, in a spirit of understanding and co-operation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature and, during this transitional period, not to jeopardize or hamper the reaching of the final agreement. Such arrangements shall be without prejudice to the final delimitation.

4. Where there is an agreement in force between the States concerned, questions relating to the delimitation of the exclusive economic zone shall be determined in accordance with the provisions of that agreement.

Article 75
Charts and lists of geographical co-ordinates

1. Subject to this Part, the outer limit lines of the exclusive economic zone and the lines of delimitation drawn in accordance with article 74 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Where appropriate, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted for such outer limit lines or lines of delimitation.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

PART VI

CONTINENTAL SHELF

Article 76
Definition of the continental shelf

1. The continental shelf of a coastal State comprises the sea-bed and subsoil of the submarine areas that extend beyond its territorial sea throughout the natural prolongation of its land territory to the outer edge of the continental margin, or to a distance of 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured where the outer edge of the continental margin does not extend up to that distance.

2. The continental shelf of a coastal State shall not extend beyond the limits provided for in paragraphs 4 to 6.

3. The continental margin comprises the submerged prolongation of the land mass of the coastal State, and consists of the sea-bed and subsoil of the shelf, the slope and the rise. It does not include the deep ocean floor with its oceanic ridges or the subsoil thereof.

4. (a) For the purposes of this Convention, the coastal State shall establish the outer edge of the continental margin wherever the margin extends beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, by either:

(i) a line delineated in accordance with paragraph 7 by reference to the outermost fixed points at each of which the thickness of sedimentary rocks is at least 1 per cent of the shortest distance from such point to the foot of the continental slope; or

(ii) a line delineated in accordance with paragraph 7 by reference to fixed points not more than 60 nautical miles from the foot of the continental slope.

(b) In the absence of evidence to the contrary, the foot of the continental slope shall be determined as the point of maximum change in the gradient at its base.

5. The fixed points comprising the line of the outer limits of the continental shelf on the sea-bed, drawn in accordance with paragraph 4 (a)(i) and (ii), either shall not exceed 350 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured or shall not exceed 100 nautical miles from the 2,500 metre isobath, which is a line connecting the depth of 2,500 metres.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, on submarine ridges, the outer limit of the continental shelf shall not exceed 350 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured. This paragraph does not apply to submarine elevations that are natural components of the continental margin, such as its plateaux, rises, caps, banks and spurs.

7. The coastal State shall delineate the outer limits of its continental shelf, where that shelf extends beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, by straight lines not exceeding 60 nautical miles in length, connecting fixed points, defined by co-ordinates of latitude and longitude.

8. Information on the limits of the continental shelf beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured shall be submitted by the coastal State to the Commission on the Limits of the Continental Shelf set up under Annex II on the basis of equitable geographical representation. The Commission shall make recommendations to coastal States on matters related to the establishment of the outer limits of their continental shelf. The limits of the shelf established by a coastal State on the basis of these recommendations shall be final and binding.

9. The coastal State shall deposit with the Secretary-General of the United Nations charts and relevant information, including geodetic data, permanently describing the outer limits of its continental shelf. The Secretary-General shall give due publicity thereto.

10. The provisions of this article are without prejudice to the question of delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts.

Article 77
Rights of the coastal State over the continental shelf

1. The coastal State exercises over the continental shelf sovereign rights for the purpose of exploring it and exploiting its natural resources.

2. The rights referred to in paragraph 1 are exclusive in the sense that if the coastal State does not explore the continental shelf or exploit its natural resources, no one may undertake these activities without the express consent of the coastal State.

3. The rights of the coastal State over the continental shelf do not depend on occupation, effective or notional, or on any express proclamation.

4. The natural resources referred to in this Part consist of the mineral and other non-living resources of the sea-bed and subsoil together with living organisms belonging to sedentary species, that is to say, organisms which, at the harvestable stage, either are immobile on or under the sea-bed or are unable to move except in constant physical contact with the sea-bed or the subsoil.

Article 78
Legal status of the superjacent waters and air space and the rights and freedoms of other States

1. The rights of the coastal State over the continental shelf do not affect the legal status of the superjacent waters or of the air space above those waters.

2. The exercise of the rights of the coastal State over the continental shelf must not infringe or result in any unjustifiable interference with navigation and other rights and freedoms of other States as provided for in this Convention.

Article 79
Submarine cables and pipelines on the continental shelf

1. All States are entitled to lay submarine cables and pipelines on the continental shelf, in accordance with the provisions of this article.

2. Subject to its right to take reasonable measures for the exploration of the continental shelf, the exploitation of its natural resources and the prevention, reduction and control of pollution from pipelines, the coastal State may not impede the laying or maintenance of such cables or pipelines.

3. The delineation of the course for the laying of such pipelines on the continental shelf is subject to the consent of the coastal State.

4. Nothing in this Part affects the right of the coastal State to establish conditions for cables or pipelines entering its territory or territorial sea, or its jurisdiction over cables and pipelines constructed or used in connection with the exploration of its continental shelf or exploitation of its resources or the operations of artificial islands, installations and structures under its jurisdiction.

5. When laying submarine cables or pipelines, States shall have due regard to cables or pipelines already in position. In particular, possibilities of repairing existing cables or pipelines shall not be prejudiced.

Article 80
Artificial islands, installations and structures on the continental shelf

Article 60 applies *mutatis mutandis* to artificial islands, installations and structures on the continental shelf.

Article 81
Drilling on the continental shelf

The coastal State shall have the exclusive right to authorise and regulate drilling on the continental shelf for all purposes.

Article 82
Payments and contributions with respect to the exploitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles

1. The coastal State shall make payments or contributions in kind in respect of the exploitation of the non-living resources of the continental shelf beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

2. The payments and contributions shall be made annually with respect to all production at a site after the first five years of production at that site. For the sixth year, the rate of payment or contribution shall be 1 per cent of the value or volume of production at the site. The rate shall increase by 1 per cent for each subsequent year until the twelfth year and shall remain at 7 per cent thereafter. Production does not include resources used in connection with exploitation.

3. A developing State which is a net importer of a mineral resource produced from its continental shelf is exempt from making such payments or contributions in respect of that mineral resource.

4. The payments or contributions shall be made through the Authority, which shall distribute them to States Parties to this Convention, on the basis of equitable sharing criteria, taking into account the interests and needs of developing States, particularly the least developed and the land-locked among them.

Article 83
Delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts

1. The delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts shall be effected by agreement on the basis of international law, as referred to in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice, in order to achieve an equitable solution.

2. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, the States concerned shall resort to the procedures provided for in Part XV.

3. Pending agreement as provided for in paragraph 1, the States concerned, in a spirit of understanding and co-operation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature and, during this transitional period, not to jeopardize or hamper the reaching of the final agreement. Such arrangements shall be without prejudice to the final delimitation.

4. Where there is an agreement in force between the States concerned, questions relating to the delimitation of the continental shelf shall be determined in accordance with the provisions of that agreement.

Article 84
Charts and lists of geographical co-ordinates

1. Subject to this Part, the outer limit lines of the continental shelf and the lines of delimitation drawn in accordance with article 83 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Where appropriate, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted for such outer limit lines or lines of delimitation.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations and, in the case of those showing the outer limit lines of the continental shelf, with the Secretary-General of the Authority.

Article 85
Tunnelling

This Part does not prejudice the right of the coastal State to exploit the subsoil by means of tunnelling, irrespective of the depth of water above the subsoil.

PART VII

HIGH SEAS

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 86
Application of the provisions of this Part

The provisions of this Part apply to all parts of the sea that are not included in the exclusive economic zone, in the territorial sea or in the internal waters of a State, or in the archipelagic waters of an archipelagic State. This article does not entail any abridgement of the freedoms enjoyed by all States in the exclusive economic zone in accordance with article 58.

Article 87
Freedom of the high seas

1. The high seas are open to all States, whether coastal or land-locked. Freedom of the high seas is exercised under the conditions laid down by this Convention and by other rules of international law. It comprises, *inter alia*, both for coastal and land-locked States:

(a) freedom of navigation;

(b) freedom of overflight;

(c) freedom to lay submarine cables and pipelines, subject to Part VI;

(d) freedom to construct artificial islands and other installations permitted under international law, subject to Part VI;

(e) freedom of fishing, subject to the conditions laid down in section 2;

(f) freedom of scientific research, subject to Parts VI and XIII.

2. These freedoms shall be exercised by all States with due regard for the interests of other States in their exercise of the freedom of the high seas, and also with due regard for the rights under this Convention with respect to activities in the Area.

Article 88
Reservation of the high seas for peaceful purposes

The high seas shall be reserved for peaceful purposes.

Article 89
Invalidity of claims of sovereignty over the high seas

No State may validly purport to subject any part of the high seas to its sovereignty.

Article 90
Right of navigation

Every State, whether coastal or land-locked, has the right to sail ships flying its flag on the high seas.

Article 91
Nationality of ships

1. Every State shall fix the conditions for the grant of its nationality to ships, for the registration of ships in its territory, and for the right to fly its flag. Ships have the nationality of the State whose flag they are entitled to fly. There must exist a genuine link between the State and the ship.

2. Every State shall issue to ships to which it has granted the right to fly its flag documents to that effect.

Article 92
Status of ships

1. Ships shall sail under the flag of one State only and, save in exceptional cases expressly provided for in international treaties or in this Convention, shall be subject to its exclusive jurisdiction on the high seas. A ship may not change its flag during a voyage or while in a port of call, save in the case of a real transfer of ownership or change of registry.

2. A ship which sails under the flags of two or more States, using them according to convenience, may not claim any of the nationalities in question with respect to any other State, and may be assimilated to a ship without nationality.

Article 93
Ships flying the flag of the United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency

The preceding articles do not prejudice the question of ships employed on the official service of the United Nations, its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency, flying the flag of the organization.

Article 94
Duties of the flag State

1. Every State shall effectively exercise its jurisdiction and control in administrative, technical and social matters over ships flying its flag.

2. In particular every State shall:

(a) maintain a register of ships containing the names and particulars of ships flying its flag, except those which are excluded from generally accepted international regulations on account of their small size; and

(b) assume jurisdiction under its internal law over each ship flying its flag and its master, officers and crew in respect of administrative, technical and social matters concerning the ship.

3. Every State shall take such measures for ships flying its flag as are necessary to ensure safety at sea with regard, inter alia, to:

(a) the construction, equipment and seaworthiness of ships;

(b) the manning of ships, labour conditions and the training of crews, taking into account the applicable international instruments;

(c) the use of signals, the maintenance of communications and the prevention of collisions.

4. Such measures shall include those necessary to ensure:

(a) that each ship, before registration and thereafter at appropriate intervals, is surveyed by a qualified surveyor of ships, and has on board such charts, nautical publications and navigational equipment and instruments as are appropriate for the safe navigation of the ship;

(b) that each ship is in the charge of a master and officers who possess appropriate qualifications, in particular in seamanship, navigation, communications and marine engineering, and that the crew is appropriate in qualification and numbers for the type, size, machinery and equipment of the ship;

(c) that the master, officers and, to the extent appropriate, the crew are fully conversant with and required to observe the applicable international regulations concerning the safety of life at sea, the prevention of collisions, the prevention, reduction and control of marine pollution, and the maintenance of communications by radio.

5. In taking the measures called for in paragraphs 3 and 4 each State is required to conform to generally accepted international regulations, procedures and practices and to take any steps which may be necessary to secure their observance.

6. A State which has clear grounds to believe that proper jurisdiction and control with respect to a ship have not been exercised may report the facts to the flag State. Upon receiving such a report, the flag State shall investigate the matter and, if appropriate, take any action necessary to remedy the situation.

7. Each State shall cause an inquiry to be held by or before a suitably qualified person or persons into every marine casualty or incident of navigation on the high seas involving a ship flying its flag and causing loss of life or serious injury to nationals of another State or serious damage to ships or installations of another State or to the marine environment. The flag State and the other State shall co-operate in the conduct of any inquiry held by that other State into any such marine casualty or incident of navigation.

Article 95
Immunity of warships on the high seas

Warships on the high seas have complete immunity from the jurisdiction of any State other than the flag State.

Article 96
Immunity of ships used only on government non-commercial service

Ships owned or operated by a State and used only on government non-commercial service shall, on the high seas, have complete immunity from the jurisdiction of any State other than the flag State.

Article 97
Penal jurisdiction in matters of collision or any other incident of navigation

1. In the event of a collision or any other incident of navigation concerning a ship on the high seas, involving the penal or disciplinary responsibility of the master or of any other person in the service of the ship, no penal or disciplinary proceedings may be instituted against such person except before the judicial or administrative authorities either of the flag State or of the State of which such person is a national.

2. In disciplinary matters, the State which has issued a master's certificate or a certificate of competence or licence shall alone be competent, after due legal process, to pronounce the withdrawal of such certificates, even if the holder is not a national of the State which issued them.

3. No arrest or detention of the ship, even as a measure of investigation, shall be ordered by any authorities other than those of the flag State.

Article 98
Duty to render assistance

1. Every State shall require the master of a ship flying its flag, in so far as he can do so without serious danger to the ship, the crew or the passengers:

(a) to render assistance to any person found at sea in danger of being lost;

(b) to proceed with all possible speed to the rescue of persons in distress, if informed of their need of assistance, in so far as such action may reasonably be expected of him;

(c) after a collision, to render assistance to the other ship, its crew and its passengers and, where possible, to inform the other ship of the name of his own ship, its port of registry and the nearest port at which it will call.

2. Every coastal State shall promote the establishment, operation and maintenance of an adequate and effective search and rescue service regarding safety on and over the sea and, where circumstances so require, by way of mutual regional arrangements co-operate with neighbouring States for this purpose.

Article 99
Prohibition of the transport of slaves

Every State shall take effective measures to prevent and punish the transport of slaves in ships authorized to fly its flag and to prevent the unlawful use of its flag for that purpose. Any slave taking refuge on board any ship, whatever its flag, shall *ipso facto* be free.

Article 100
Duty to co-operate in the repression of piracy

All States shall co-operate to the fullest possible extent in the repression of piracy on the high seas or in any other place outside the jurisdiction of any State.

Article 101
Definition of piracy

Piracy consists of any of the following acts:

(a) any illegal acts of violence or detention, or any act of depredation, committed for private ends by the crew or the passengers of a private ship or a private aircraft, and directed:

(i) on the high seas, against another ship or aircraft, or against persons or property on board such ship or aircraft;

(ii) against a ship, aircraft, persons or property in a place outside the jurisdiction of any State;

(b) any act of voluntary participation in the operation of a ship or of an aircraft with knowledge of facts making it a pirate-ship or aircraft;

(c) any act of inciting or of intentionally facilitating an act described in subparagraph (a) or (b).

Article 102
Piracy by a warship, government ship or government aircraft whose crew has mutinied

The acts of piracy, as defined in article 101, committed by a warship, government ship or government aircraft whose crew has mutinied and taken control of the ship or aircraft are assimilated to acts committed by a private ship or aircraft.

Article 103
Definition of a pirate ship or aircraft

A ship or aircraft is considered a pirate ship or aircraft if it is intended by the persons in dominant control to be used for the purpose of committing one of the acts referred to in article 101. The same applies if the ship or aircraft has been used to commit any such act, so long as it remains under the control of the persons guilty of that act.

Article 104
Retention or loss of the nationality of a pirate ship or aircraft

A ship or aircraft may retain its nationality although it has become a pirate ship or aircraft. The retention or loss of nationality is determined by the law of the State from which such nationality was derived.

Article 105
Seizure of a pirate ship or aircraft

On the high seas, or in any other place outside the jurisdiction of any State, every State may seize a pirate ship or aircraft, or a ship or aircraft taken by piracy and under the control of pirates, and arrest the persons and seize the property on board. The courts of the State which carried out the seizure may decide upon the penalties to be imposed, and may also determine the action to be taken with regard to the ships, aircraft or property, subject to the rights of third parties acting in good faith.

Article 106
Liability for seizure without adequate grounds

Where the seizure of a ship or aircraft on suspicion of piracy has been effected without adequate grounds, the State making the seizure shall be liable to the State the nationality of which is possessed by the ship or aircraft for any loss or damage caused by the seizure.

Article 107
Ships and aircraft which are entitled to seize on account of piracy

A seizure on account of piracy may be carried out only by warships or military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

Article 108
Illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances

1. All States shall co-operate in the suppression of illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances engaged in by ships on the high seas contrary to international conventions.

2. Any State which has reasonable grounds for believing that a ship flying its flag is engaged in illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances may request the co-operation of other States to suppress such traffic.

Article 109
Unauthorized broadcasting from the high seas

1. All States shall co-operate in the suppression of unauthorized broadcasting from the high seas.

2. For the purposes of this Convention, "unauthorized broadcasting" means the transmission of sound radio or television broadcasts from a ship or installation on the high seas intended for reception by the general public contrary to international regulations, but excluding the transmission of distress calls.

3. Any person engaged in unauthorized broadcasting may be prosecuted before the court of:

(a) the flag State of the ship;

(b) the State of registry of the installation;

(c) the State of which the person is a national;

(d) any State where the transmissions can be received; or

(e) any State where authorized radio communication is suffering interference.

4. On the high seas, a State having jurisdiction in accordance with paragraph 3 may, in conformity with article 110, arrest any person or ship engaged in unauthorized broadcasting and seize the broadcasting apparatus.

Article 110
Right of visit

1. Except where acts of interference derive from powers conferred by treaty, a warship which encounters on the high seas a foreign ship, other than a ship entitled to complete immunity in accordance with articles 95 and 96, is not justified in boarding it unless there is reasonable ground for suspecting that:

(a) the ship is engaged in piracy;

(b) the ship is engaged in the slave trade;

(c) the ship is engaged in unauthorized broadcasting and the flag State of the warship has jurisdiction under article 109;

(d) the ship is without nationality; or

(e) though flying a foreign flag or refusing to show its flag, the ship is, in reality, of the same nationality as the warship.

2. In the cases provided for in paragraph 1, the warship may proceed to verify the ship's right to fly its flag. To this end, it may send a boat under the command of an officer to the suspected ship. If suspicion remains after the documents have been checked, it may proceed to a further examination on board the ship, which must be carried out with all possible consideration.

3. If the suspicions prove to be unfounded, and provided that the ship boarded has not committed any act justifying them, it shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained.

4. These provisions apply *mutatis mutandis* to military aircraft.

5. These provisions also apply to any other duly authorized ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service.

Article 111
Right of hot pursuit

1. The hot pursuit of a foreign ship may be undertaken when the competent authorities of the coastal State have good reason to believe that the ship has violated the laws and regulations of that State. Such pursuit must be commenced when the foreign ship or one of its boats is within the internal waters, the archipelagic waters, the territorial sea or the contiguous zone of the pursuing State, and may only be continued outside the territorial sea or the contiguous zone if the pursuit has not been interrupted. It is not necessary that, at the time when the foreign ship within the territorial sea or the contiguous zone receives the order to stop, the ship giving the order should likewise be within the territorial sea or the contiguous zone. If the foreign ship is within a contiguous zone, as defined in article 33, the pursuit may only be undertaken if there has been a violation of the rights for the protection of which the zone was established.

2. The right of hot pursuit shall apply <u>mutatis mutandis</u> to violations in the exclusive economic zone or on the continental shelf, including safety zones around continental shelf installations, of the laws and regulations of the coastal State applicable in accordance with this Convention to the exclusive economic zone or the continental shelf, including such safety zones.

3. The right of hot pursuit ceases as soon as the ship pursued enters the territorial sea of its own State or of a third State.

4. Hot pursuit is not deemed to have begun unless the pursuing ship has satisfied itself by such practicable means as may be available that the ship pursued or one of its boats or other craft working as a team and using the ship pursued as a mother ship is within the limits of the territorial sea, or, as the case may be, within the contiguous zone or the exclusive economic zone or above the continental shelf. The pursuit may only be commenced after a visual or auditory signal to stop has been given at a distance which enables it to be seen or heard by the foreign ship.

5. The right of hot pursuit may be exercised only by warships or military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

6. Where hot pursuit is effected by an aircraft:

(a) the provisions of paragraphs 1 to 4 shall apply <u>mutatis mutandis</u>;

(b) the aircraft giving the order to stop must itself actively pursue the ship until a ship or another aircraft of the coastal State, summoned by the aircraft, arrives to take over the pursuit, unless the aircraft is itself able to arrest the ship. It does not suffice to justify an arrest outside the territorial sea that the ship was merely sighted by the aircraft as an offender or suspected offender, if it was not both ordered to stop and pursued by the aircraft itself or other aircraft or ships which continue the pursuit without interruption.

7. The release of a ship arrested within the jurisdiction of a State and escorted to a port of that State for the purposes of an inquiry before the competent authorities may not be claimed solely on the ground that the ship, in the course of its voyage, was escorted across a portion of the exclusive economic zone or the high seas, if the circumstances rendered this necessary.

8. Where a ship has been stopped or arrested outside the territorial sea in circumstances which do not justify the exercise of the right of hot pursuit, it shall be compensated for any loss or damage that may have been thereby sustained.

Article 112
Right to lay submarine cables and pipelines

1. All States are entitled to lay submarine cables and pipelines on the bed of the high seas beyond the continental shelf.

2. Article 79, paragraph 5, applies to such cables and pipelines.

Article 113
Breaking or injury of a submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to provide that the breaking or injury by a ship flying its flag or by a person subject to its jurisdiction of a submarine cable beneath the high seas done wilfully or through culpable negligence, in such a manner as to be liable to interrupt or obstruct telegraphic or telephonic communications, and similarly the breaking or injury of a submarine pipeline or high-voltage power cable, shall be a punishable offence. This provision shall apply also to conduct calculated or likely to result in such breaking or injury. However, it shall not apply to any break or injury caused by persons who acted merely with the legitimate object of saving their lives or their ships, after having taken all necessary precautions to avoid such break or injury.

Article 114
Breaking or injury by owners of a submarine cable or pipeline of another submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to provide that, if persons subject to its jurisdiction who are the owners of a submarine cable or pipeline beneath the high seas, in laying or repairing that cable or pipeline, cause a break in or injury to another cable or pipeline, they shall bear the cost of the repairs.

Article 115
Indemnity for loss incurred in avoiding injury to a submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to ensure that the owners of ships who can prove that they have sacrificed an anchor, a net or any other fishing gear, in order to avoid injuring a submarine cable or pipeline, shall be indemnified by the owner of the cable or pipeline, provided that the owner of the ship has taken all reasonable precautionary measures beforehand.

SECTION 2. CONSERVATION AND MANAGEMENT OF THE LIVING RESOURCES OF THE HIGH SEAS

Article 116
Right to fish on the high seas

All States have the right for their nationals to engage in fishing on the high seas subject to:

(a) their treaty obligations;

(b) the rights and duties as well as the interests of coastal States provided for, *inter alia*, in article 63, paragraph 2, and articles 64 to 67; and

(c) the provisions of this section.

Article 117
Duty of States to adopt with respect to their nationals measures for the conservation of the living resources of the high seas

All States have the duty to take, or to co-operate with other States in taking, such measures for their respective nationals as may be necessary for the conservation of the living resources of the high seas.

Article 118
Co-operation of States in the conservation and management of living resources

States shall co-operate with each other in the conservation and management of living resources in the areas of the high seas. States whose nationals exploit identical living resources, or different living resources in the same area, shall enter into negotiations with a view to taking the measures necessary for the conservation of the living resources concerned. They shall, as appropriate, co-operate to establish subregional or regional fisheries organizations to this end.

Article 119
Conservation of the living resources of the high seas

1. In determining the allowable catch and establishing other conservation measures for the living resources in the high seas, States shall:

(a) take measures which are designed, on the best scientific evidence available to the States concerned, to maintain or restore populations of harvested species at levels which can produce the maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global;

(b) take into consideration the effects on species associated with or dependent upon harvested species with a view to maintaining or restoring populations of such associated or dependent species above levels at which their reproduction may become seriously threatened.

2. Available scientific information, catch and fishing effort statistics, and other data relevant to the conservation of fish stocks shall be contributed and exchanged on a regular basis through competent international organizations, whether subregional, regional or global, where appropriate and with participation by all States concerned.

3. States concerned shall ensure that conservation measures and their implementation do not discriminate in form or in fact against the fishermen of any State.

Article 120
Marine mammals

Article 65 also applies to the conservation and management of marine mammals in the high seas.

PART VIII

REGIME OF ISLANDS

Article 121
Régime of islands

1. An island is a naturally formed area of land, surrounded by water, which is above water at high tide.

2. Except as provided for in paragraph 3, the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf of an island are determined in accordance with the provisions of this Convention applicable to other land territory.

3. Rocks which cannot sustain human habitation or economic life of their own shall have no exclusive economic zone or continental shelf.

PART IX

ENCLOSED OR SEMI-ENCLOSED SEAS

Article 122
Definition

For the purposes of this Convention, "enclosed or semi-enclosed sea" means a gulf, basin or sea surrounded by two or more States and connected to another sea or the ocean by a narrow outlet or consisting entirely or primarily of the territorial seas and exclusive economic zones of two or more coastal States.

Article 123
Co-operation of States bordering enclosed or semi-enclosed seas

States bordering an enclosed or semi-enclosed sea should co-operate with each other in the exercise of their rights and in the performance of their duties under this Convention. To this end they shall endeavour, directly or through an appropriate regional organization:

(a) to co-ordinate the management, conservation, exploration and exploitation of the living resources of the sea;

(b) to co-ordinate the implementation of their rights and duties with respect to the protection and preservation of the marine environment;

(c) to co-ordinate their scientific research policies and undertake where appropriate joint programmes of scientific research in the area;

(d) to invite, as appropriate, other interested States or international organizations to co-operate with them in furtherance of the provisions of this article.

PART X

RIGHT OF ACCESS OF LAND-LOCKED STATES TO AND FROM THE SEA AND FREEDOM OF TRANSIT

Article 124
Use of terms

1. For the purposes of this Convention:

(a) "land-locked State" means a State which has no sea-coast;

(b) "transit State" means a State, with or without a sea-coast, situated between a land-locked State and the sea, through whose territory traffic in transit passes;

(c) "traffic in transit" means transit of persons, baggage, goods and means of transport across the territory of one or more transit States, when the passage across such territory, with or without trans-shipment, warehousing, breaking bulk or change in the mode of transport, is only a portion of a complete journey which begins or terminates within the territory of the land-locked State;

(d) "means of transport" means:

(i) railway rolling stock, sea, lake and river craft and road vehicles;

(ii) where local conditions so require, porters and pack animals.

2. Land-locked States and transit States may, by agreement between them, include as means of transport pipelines and gas lines and means of transport other than those included in paragraph 1.

Article 125
Right of access to and from the sea and freedom of transit

1. Land-locked States shall have the right of access to and from the sea for the purpose of exercising the rights provided for in this Convention including those relating to the freedom of the high seas and the common heritage of mankind. To this end, land-locked States shall enjoy freedom of transit through the territory of transit States by all means of transport.

2. The terms and modalities for exercising freedom of transit shall be agreed between the land-locked States and transit States concerned through bilateral, subregional or regional agreements.

3. Transit States, in the exercise of their full sovereignty over their territory, shall have the right to take all measures necessary to ensure that the rights and facilities provided for in this Part for land-locked States shall in no way infringe their legitimate interests.

Article 126
Exclusion of application of the most-favoured-nation clause

The provisions of this Convention, as well as special agreements relating to the exercise of the right of access to and from the sea, establishing rights and facilities on account of the special geographical position of land-locked States, are excluded from the application of the most-favoured-nation clause.

Article 127
Customs duties, taxes and other charges

1. Traffic in transit shall not be subject to any customs duties, taxes or other charges except charges levied for specific services rendered in connection with such traffic.

2. Means of transport in transit and other facilities provided for and used by land-locked States shall not be subject to taxes or charges higher than those levied for the use of means of transport of the transit State.

Article 128
Free zones and other customs facilities

For the convenience of traffic in transit, free zones or other customs facilities may be provided at the ports of entry and exit in the transit States, by agreement between those States and the land-locked States.

Article 129
Co-operation in the construction and improvement of means of transport

Where there are no means of transport in transit States to give effect to the freedom of transit or where the existing means, including the port installations and equipment, are inadequate in any respect, the transit States and land-locked States concerned may co-operate in constructing or improving them.

Article 130
Measures to avoid or eliminate delays or other difficulties of a technical nature in traffic in transit

1. Transit States shall take all appropriate measures to avoid delays or other difficulties of a technical nature in traffic in transit.

2. Should such delays or difficulties occur, the competent authorities of the transit States and land-locked States concerned shall co-operate towards their expeditious elimination.

Article 131
Equal treatment in maritime ports

Ships flying the flag of land-locked States shall enjoy treatment equal to that accorded to other foreign ships in maritime ports.

Article 132
Grant of greater transit facilities

This Convention does not entail in any way the withdrawal of transit facilities which are greater than those provided for in this Convention and which are agreed between States Parties to this Convention or granted by a State Party. This Convention also does not preclude such grant of greater facilities in the future.

PART XI

THE AREA

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 133
Use of terms

For the purposes of this Part:

(a) "resources" means all solid, liquid or gaseous mineral resources *in situ* in the Area at or beneath the sea-bed, including polymetallic nodules;

(b) resources, when recovered from the Area, are referred to as "minerals".

Article 134
Scope of this Part

1. This Part applies to the Area.

2. Activities in the Area shall be governed by the provisions of this Part.

3. The requirements concerning deposit of, and publicity to be given to, the charts or lists of geographical co-ordinates showing the limits referred to in article 1, paragraph 1(1), are set forth in Part VI.

4. Nothing in this article affects the establishment of the outer limits of the continental shelf in accordance with Part VI or the validity of agreements relating to delimitation between States with opposite or adjacent coasts.

Article 135
Legal status of the superjacent waters and air space

Neither this Part nor any rights granted or exercised pursuant thereto shall affect the legal status of the waters superjacent to the Area or that of the air space above those waters.

SECTION 2. PRINCIPLES GOVERNING THE AREA

Article 136
Common heritage of mankind

The Area and its resources are the common heritage of mankind.

Article 137
Legal status of the Area and its resources

1. No State shall claim or exercise sovereignty or sovereign rights over any part of the Area or its resources, nor shall any State or natural or juridical person appropriate any part thereof. No such claim or exercise of sovereignty or sovereign rights nor such appropriation shall be recognized.

2. All rights in the resources of the Area are vested in mankind as a whole, on whose behalf the Authority shall act. These resources are not subject to alienation. The minerals recovered from the Area, however, may only be alienated in accordance with this Part and the rules, regulations and procedures of the Authority.

3. No State or natural or juridical person shall claim, acquire or exercise rights with respect to the minerals recovered from the Area except in accordance with this Part. Otherwise, no such claim, acquisition or exercise of such rights shall be recognized.

Article 138
General conduct of States in relation to the Area

The general conduct of States in relation to the Area shall be in accordance with the provisions of this Part, the principles embodied in the Charter of the United Nations and other rules of international law in the interests of maintaining peace and security and promoting international co-operation and mutual understanding.

Article 139
Responsibility to ensure compliance and liability for damage

1. States Parties shall have the responsibility to ensure that activities in the Area, whether carried out by States Parties, or state enterprises or natural or juridical persons which possess the nationality of States Parties or are effectively controlled by them or their nationals, shall be carried out in conformity with this Part. The same responsibility applies to international organizations for activities in the Area carried out by such organizations.

2. Without prejudice to the rules of international law and Annex III, article 22, damage caused by the failure of a State Party or international organization to carry out its responsibilities under this Part shall entail liability; States Parties or international organizations acting together shall bear joint and several liability. A State Party shall not however be liable for damage caused by any failure to comply with this Part by a person whom it has sponsored under article 153, paragraph 2(b), if the State Party has taken all necessary and appropriate measures to secure effective compliance under article 153, paragraph 4, and Annex III, article 4, paragraph 4.

3. States Parties that are members of international organizations shall take appropriate measures to ensure the implementation of this article with respect to such organizations.

Article 140
Benefit of mankind

1. Activities in the Area shall, as specifically provided for in this Part, be carried out for the benefit of mankind as a whole, irrespective of the geographical location of States, whether coastal or land-locked, and taking into particular consideration the interests and needs of developing States and of peoples who have not attained full independence or other self-governing status recognized by the United Nations in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and other relevant General Assembly resolutions.

2. The Authority shall provide for the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area through any appropriate mechanism, on a non-discriminatory basis, in accordance with article 160, paragraph 2(f)(i).

Article 141

Use of the Area exclusively for peaceful purposes

The Area shall be open to use exclusively for peaceful purposes by all States, whether coastal or land-locked, without discrimination and without prejudice to the other provisions of this Part.

Article 142

Rights and legitimate interests of coastal States

1. Activities in the Area, with respect to resource deposits in the Area which lie across limits of national jurisdiction, shall be conducted with due regard to the rights and legitimate interests of any coastal State across whose jurisdiction such deposits lie.

2. Consultations, including a system of prior notification, shall be maintained with the State concerned, with a view to avoiding infringement of such rights and interests. In cases where activities in the Area may result in the exploitation of resources lying within national jurisdiction, the prior consent of the coastal State concerned shall be required.

3. Neither this Part nor any rights granted or exercised pursuant thereto shall affect the rights of coastal States to take such measures consistent with the relevant provisions of Part XII as may be necessary to prevent, mitigate or eliminate grave and imminent danger to their coastline, or related interests from pollution or threat thereof or from other hazardous occurrences resulting from or caused by any activities in the Area.

Article 143

Marine scientific research

1. Marine scientific research in the Area shall be carried out exclusively for peaceful purposes and for the benefit of mankind as a whole, in accordance with Part XIII.

2. The Authority may carry out marine scientific research concerning the Area and its resources, and may enter into contracts for that purpose. The Authority shall promote and encourage the conduct of marine scientific research in the Area, and shall co-ordinate and disseminate the results of such research and analysis when available.

3. States Parties may carry out marine scientific research in the Area. States Parties shall promote international co-operation in marine scientific research in the Area by:

(a) participating in international programmes and encouraging co-operation in marine scientific research by personnel of different countries and of the Authority;

(b) ensuring that programmes are developed through the Authority or other international organizations as appropriate for the benefit of developing States and technologically less developed States with a view to:

(i) strengthening their research capabilities;

(ii) training their personnel and the personnel of the Authority in the techniques and applications of research;

(iii) fostering the employment of their qualified personnel in research in the Area;

(c) effectively disseminating the results of research and analysis when available, through the Authority or other international channels when appropriate.

Article 144
Transfer of technology

1. The Authority shall take measures in accordance with this Convention:

(a) to acquire technology and scientific knowledge relating to activities in the Area; and

(b) to promote and encourage the transfer to developing States of such technology and scientific knowledge so that all States Parties benefit therefrom.

2. To this end the Authority and States Parties shall co-operate in promoting the transfer of technology and scientific knowledge relating to activities in the Area so that the Enterprise and all States Parties may benefit therefrom. In particular they shall initiate and promote:

(a) programmes for the transfer of technology to the Enterprise and to developing States with regard to activities in the Area, including, *inter alia*, facilitating the access of the Enterprise and of developing States to the relevant technology, under fair and reasonable terms and conditions;

(b) measures directed towards the advancement of the technology of the Enterprise and the domestic technology of developing States, particularly by providing opportunities to personnel from the Enterprise and from developing States for training in marine science and technology and for their full participation in activities in the Area.

Article 145
Protection of the marine environment

Necessary measures shall be taken in accordance with this Convention with respect to activities in the Area to ensure effective protection for the marine environment from harmful effects which may arise from such activities. To this end the Authority shall adopt appropriate rules, regulations and procedures for *inter alia*:

(a) the prevention, reduction and control of pollution and other hazards to the marine environment, including the coastline, and of interference with the ecological balance of the marine environment, particular attention being paid to the need for protection from harmful effects of such activities as drilling, dredging, excavation, disposal of waste, construction and operation or maintenance of installations, pipelines and other devices related to such activities;

(b) the protection and conservation of the natural resources of the Area and the prevention of damage to the flora and fauna of the marine environment.

Article 146
Protection of human life

With respect to activities in the Area, necessary measures shall be taken to ensure effective protection of human life. To this end the Authority shall adopt appropriate rules, regulations and procedures to supplement existing international law as embodied in relevant treaties.

Article 147
Accommodation of activities in the Area and in the marine environment

1. Activities in the Area shall be carried out with reasonable regard for other activities in the marine environment.

2. Installations used for carrying out activities in the Area shall be subject to the following conditions:

(a) such installations shall be erected, emplaced and removed solely in accordance with this Part and subject to the rules, regulations and procedures of the Authority. Due notice must be given of the erection, emplacement and removal of such installations, and permanent means for giving warning of their presence must be maintained;

(b) such installations may not be established where interference may be caused to the use of recognized sea lanes essential to international navigation or in areas of intense fishing activity;

(c) safety zones shall be established around such installations with appropriate markings to ensure the safety of both navigation and the installations. The configuration and location of such safety zones shall not be such as to form a belt impeding the lawful access of shipping to particular maritime zones or navigation along international sea lanes;

(d) such installations shall be used exclusively for peaceful purposes;

(e) such installations do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.

3. Other activities in the marine environment shall be conducted with reasonable regard for activities in the Area.

Article 148
Participation of developing States in activities in the Area

The effective participation of developing States in activities in the Area shall be promoted as specifically provided for in this Part, having due regard to their special interests and needs, and in particular to the special need of the land-locked and geographically disadvantaged among them to overcome obstacles arising from their disadvantaged location, including remoteness from the Area and difficulty of access to and from it.

Article 149
Archaeological and historical objects

All objects of an archaeological and historical nature found in the Area shall be preserved or disposed of for the benefit of mankind as a whole, particular regard being paid to the preferential rights of the State or country of origin, or the State of cultural origin, or the State of historical and archaeological origin.

SECTION 3. DEVELOPMENT OF RESOURCES OF THE AREA

Article 150
Policies relating to activities in the Area

Activities in the Area shall, as specifically provided for in this Part, be carried out in such a manner as to foster healthy development of the world economy and balanced growth of international trade, and to promote international co-operation for the over-all development of all countries, especially developing States, and with a view to ensuring:

(a) the development of the resources of the Area;

(b) orderly, safe and rational management of the resources of the Area, including the efficient conduct of activities in the Area and, in accordance with sound principles of conservation, the avoidance of unnecessary waste;

(c) the expansion of opportunities for participation in such activities consistent in particular with articles 144 and 148;

(d) participation in revenues by the Authority and the transfer of technology to the Enterprise and developing States as provided for in this Convention;

(e) increased availability of the minerals derived from the Area as needed in conjunction with minerals derived from other sources, to ensure supplies to consumers of such minerals;

(f) the promotion of just and stable prices remunerative to producers and fair to consumers for minerals derived both from the Area and from other sources, and the promotion of long-term equilibrium between supply and demand;

(g) the enhancement of opportunities for all States Parties, irrespective of their social and economic systems or geographical location, to participate in the development of the resources of the Area and the prevention of monopolization of activities in the Area;

(h) the protection of developing countries from adverse effects on their economies or on their export earnings resulting from a reduction in the price of an affected mineral, or in the volume of exports of that mineral, to the extent that such reduction is caused by activities in the Area, as provided in article 151;

(i) the development of the common heritage for the benefit of mankind as a whole; and

(j) conditions of access to markets for the imports of minerals produced from the resources of the Area and for imports of commodities produced from such minerals shall not be more favourable than the most favourable applied to imports from other sources.

<u>Article 151</u>
<u>Production policies</u>

1. (a) Without prejudice to the objectives set forth in article 150 and for the purpose of implementing subparagraph (h) of that article, the Authority, acting through existing forums or such new arrangements or agreements as may be appropriate, in which all interested parties, including both producers and consumers, participate, shall take measures necessary to promote the growth, efficiency and stability of markets for those commodities produced from the minerals derived from the Area, at prices remunerative to producers and fair to consumers. All States Parties shall co-operate to this end.

(b) The Authority shall have the right to participate in any commodity conference dealing with those commodities and in which all interested parties including both producers and consumers participate. The Authority shall have the right to become a party to any arrangement or agreement resulting from such conferences. Participation of the Authority in any organs established under those arrangements or agreements shall be in respect of production in the Area and in accordance with the relevant rules of those organs.

(c) The Authority shall carry out its obligations under the arrangements or agreements referred to in this paragraph in a manner which assures a uniform and non-discriminatory implementation in respect of all production in the Area of the minerals concerned. In doing so, the Authority shall act in a manner consistent with the terms of existing contracts and approved plans of work of the Enterprise.

2. (a) During the interim period specified in paragraph 3, commercial production shall not be undertaken pursuant to an approved plan of work until the operator has applied for and has been issued a production authorization by the Authority. Such production authorizations may not be applied for or issued more than five years prior to the planned commencement of commercial production under the plan of work unless, having regard to the nature and timing of project development, the rules, regulations and procedures of the Authority prescribe another period.

(b) In the application for the production authorization, the operator shall specify the annual quantity of nickel expected to be recovered under the approved plan of work. The application shall include a schedule of expenditures to be made by the operator after he has received the authorization which are reasonably calculated to allow him to begin commercial production on the date planned.

(c) For the purposes of subparagraphs (a) and (b), the Authority shall establish appropriate performance requirements in accordance with Annex III, article 17.

(d) The Authority shall issue a production authorization for the level of production applied for unless the sum of that level and the levels already authorized exceeds the nickel production ceiling, as calculated pursuant to paragraph 4 in the year of issuance of the authorization, during any year of planned production falling within the interim period.

(e) When issued, the production authorization and approved application shall become a part of the approved plan of work.

(f) If the operator's application for a production authorization is denied pursuant to subparagraph (d), the operator may apply again to the Authority at any time.

3. The interim period shall begin five years prior to 1 January of the year in which the earliest commercial production is planned to commence under an approved plan of work. If the earliest commercial production is delayed beyond the year originally planned, the beginning of the interim period and the production ceiling originally calculated shall be adjusted accordingly. The interim period shall last 25 years or until the end of the Review Conference referred to in article 155 or until the day when such new arrangements or agreements as are referred to in paragraph 1 enter into force, whichever is earliest. The Authority shall resume the power provided in this article for the remainder of the interim period if the said arrangements or agreements should lapse or become ineffective for any reason whatsoever.

4. (a) The production ceiling for any year of the interim period shall be the sum of:

(i) the difference between the trend line values for nickel consumption, as calculated pursuant to subparagraph (b), for the year immediately prior to the year of the earliest commercial production and the year immediately prior to the commencement of the interim period; and

(ii) sixty per cent of the difference between the trend line values for nickel consumption, as calculated pursuant to subparagraph (b), for the year for which the production authorization is being applied for and the year immediately prior to the year of the earliest commercial production.

(b) For the purposes of subparagraph (a):

(i) trend line values used for computing the nickel production ceiling shall be those annual nickel consumption values on a trend line computed during the year in which a production authorization is issued. The trend line shall be derived from a linear regression of the logarithms of actual nickel consumption for the most recent 15-year period for which such data are available, time being the independent variable. This trend line shall be referred to as the original trend line;

(ii) if the annual rate of increase of the original trend line is less than 3 per cent, then the trend line used to determine the quantities referred to in subparagraph (a) shall instead be one passing through the original trend line at the value for the first year of the relevant 15-year period, and increasing at 3 per cent annually; provided however that the production ceiling established for any year of the interim period may not in any case exceed the difference between the original trend line value for that year and the original trend line value for the year immediately prior to the commencement of the interim period.

5. The Authority shall reserve to the Enterprise for its initial production a quantity of 38,000 metric tonnes of nickel from the available production ceiling calculated pursuant to paragraph 4.

6. (a) An operator may in any year produce less than or up to 8 per cent more than the level of annual production of minerals from polymetallic nodules specified in his production authorization, provided that the over-all amount of production shall not exceed that specified in the authorization. Any excess over 8 per cent and up to 20 per cent in any year, or any excess in the first and subsequent years following two consecutive years in which excesses occur, shall be negotiated with the Authority, which may require the operator to obtain a supplementary production authorization to cover additional production.

(b) Applications for such supplementary production authorizations shall be considered by the Authority only after all pending applications by operators who have not yet received production authorizations have been acted upon and due account has been taken of other likely applicants. The Authority shall be guided by the principle of not exceeding the total production allowed under the production ceiling in any year of the interim period. It shall not authorize the production under any plan of work of a quantity in excess of 46,500 metric tonnes of nickel per year.

7. The levels of production of other metals such as copper, cobalt and manganese extracted from the polymetallic nodules that are recovered pursuant to a production authorization should not be higher than those which would have been produced had the operator produced the maximum level of nickel from those nodules pursuant to this article. The Authority shall establish rules, regulations and procedures pursuant to Annex III, article 17, to implement this paragraph.

8. Rights and obligations relating to unfair economic practices under relevant multilateral trade agreements shall apply to the exploration for and exploitation of minerals from the Area. In the settlement of disputes arising under this provision, States Parties which are Parties to such multilateral trade agreements shall have recourse to the dispute settlement procedures of such agreements.

9. The Authority shall have the power to limit the level of production of minerals from the Area, other than minerals from polymetallic nodules, under such conditions and applying such methods as may be appropriate by adopting regulations in accordance with article 161, paragraph 8.

10. Upon the recommendation of the Council on the basis of advice from the Economic Planning Commission, the Assembly shall establish a system of compensation or take other measures of economic adjustment assistance including co-operation with specialized agencies and other international organizations to assist developing countries which suffer serious adverse effects on their export earnings or economies resulting from a reduction in the price of an affected mineral or in the volume of exports of that mineral, to the extent that such reduction is caused by activities in the Area. The Authority on request shall initiate studies on the problems of those States which are likely to be most seriously affected with a view to minimizing their difficulties and assisting them in their economic adjustment.

Article 152
Exercise of powers and functions by the Authority

1. The Authority shall avoid discrimination in the exercise of its powers and functions, including the granting of opportunities for activities in the Area.

2. Nevertheless, special consideration for developing States, including particular consideration for the land-locked and geographically disadvantaged among them, specifically provided for in this Part shall be permitted.

Article 153
System of exploration and exploitation

1. Activities in the Area shall be organized, carried out and controlled by the Authority on behalf of mankind as a whole in accordance with this article as well as other relevant provisions of this Part and the relevant Annexes, and the rules, regulations and procedures of the Authority.

2. Activities in the Area shall be carried out as prescribed in paragraph 3:

(a) by the Enterprise, and

(b) in association with the Authority by States Parties, or state enterprises or natural or juridical persons which possess the nationality of States Parties or are effectively controlled by them or their nationals, when sponsored by such States, or any group of the foregoing which meets the requirements provided in this Part and in Annex III.

3. Activities in the Area shall be carried out in accordance with a formal written plan of work drawn up in accordance with Annex III and approved by the Council after review by the Legal and Technical Commission. In the case of activities in the Area carried out as authorized by the Authority by the entities specified in paragraph 2(b), the plan of work shall, in accordance with Annex III, article 3, be in the form of a contract. Such contracts may provide for joint arrangements in accordance with Annex III, article 11.

4. The Authority shall exercise such control over activities in the Area as is necessary for the purpose of securing compliance with the relevant provisions of this Part and the Annexes relating thereto, and the rules, regulations and procedures of the Authority, and the plans of work approved in accordance with paragraph 3. States Parties shall assist the Authority by taking all measures necessary to ensure such compliance in accordance with article 139.

5. The Authority shall have the right to take at any time any measures provided for under this Part to ensure compliance with its provisions and the exercise of the functions of control and regulation assigned to it thereunder or under any contract. The Authority shall have the right to inspect all installations in the Area used in connection with activities in the Area.

6. A contract under paragraph 3 shall provide for security of tenure. Accordingly, the contract shall not be revised, suspended or terminated except in accordance with Annex III, articles 18 and 19.

Article 154
Periodic review

Every five years from the entry into force of this Convention, the Assembly shall undertake a general and systematic review of the manner in which the international régime of the Area established in this Convention has operated in practice. In the light of this review the Assembly may take, or recommend that other organs take, measures in accordance with the provisions and procedures of this Part and the Annexes relating thereto which will lead to the improvement of the operation of the régime.

Article 155
The Review Conference

1. Fifteen years from 1 January of the year in which the earliest commercial production commences under an approved plan of work, the Assembly shall convene a conference for the review of those provisions of this Part and the relevant Annexes which govern the system of exploration and exploitation of the resources of the Area. The Review Conference shall consider in detail, in the light of the experience acquired during that period:

(a) whether the provisions of this Part which govern the system of exploration and exploitation of the resources of the Area have achieved their aims in all respects, including whether they have benefited mankind as a whole;

(b) whether, during the 15-year period, reserved areas have been exploited in an effective and balanced manner in comparison with non-reserved areas;

(c) whether the development and use of the Area and its resources have been undertaken in such a manner as to foster healthy development of the world economy and balanced growth of international trade;

(d) whether monopolization of activities in the Area has been prevented;

(e) whether the policies set forth in articles 150 and 151 have been fulfilled; and

(f) whether the system has resulted in the equitable sharing of benefits derived from activities in the Area, taking into particular consideration the interests and needs of the developing States.

2. The Review Conference shall ensure the maintenance of the principle of the common heritage of mankind, the international régime designed to ensure equitable exploitation of the resources of the Area for the benefit of all countries, especially the developing States, and an Authority to organize, conduct and control activities in the Area. It shall also ensure the maintenance of the principles laid down in this Part with regard to the exclusion of claims or exercise of sovereignty over any part of the Area, the rights of States and their general conduct in relation to the Area, and their participation in activities in the Area in conformity with this Convention, the prevention of monopolization of activities in the Area, the use of the Area exclusively for peaceful purposes, economic aspects of activities in the Area, marine scientific research, transfer of technology, protection of the marine environment, protection of human life, rights of coastal States, the legal status of the waters superjacent to the Area and that of the air space above those waters and accommodation between activities in the Area and other activities in the marine environment.

3. The decision-making procedure applicable at the Review Conference shall be the same as that applicable at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea. The Conference shall make every effort to reach agreement on any amendments by way of consensus and there should be no voting on such matters until all efforts at achieving consensus have been exhausted.

4. If, five years after its commencement, the Review Conference has not reached agreement on the system of exploration and exploitation of the resources of the Area, it may decide during the ensuing 12 months, by a three-fourths majority of the States Parties, to adopt and submit to the States Parties for ratification or accession such amendments changing or modifying the system as it determines necessary and appropriate. Such amendments shall enter into force for all States Parties 12 months after the deposit of instruments of ratification or accession by three fourths of the States Parties.

5. Amendments adopted by the Review Conference pursuant to this article shall not affect rights acquired under existing contracts.

SECTION 4. THE AUTHORITY

SUBSECTION A. GENERAL PROVISIONS

Article 156
Establishment of the Authority

1. There is hereby established the International Sea-Bed Authority, which shall function in accordance with this Part.

2. All States Parties are *ipso facto* members of the Authority.

3. Observers at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea who have signed the Final Act and who are not referred to in article 305, paragraph 1(c), (d), (e) or (f), shall have the right to participate in the Authority as observers, in accordance with its rules, regulations and procedures.

4. The seat of the Authority shall be in Jamaica.

5. The Authority may establish such regional centres or offices as it deems necessary for the exercise of its functions.

Article 157
Nature and fundamental principles of the Authority

1. The Authority is the organization through which States Parties shall, in accordance with this Part, organize and control activities in the Area, particularly with a view to administering the resources of the Area.

2. The powers and functions of the Authority shall be those expressly conferred upon it by this Convention. The Authority shall have such incidental powers, consistent with this Convention, as are implicit in and necessary for the exercise of those powers and functions with respect to activities in the Area.

3. The Authority is based on the principle of the sovereign equality of all its members.

4. All members of the Authority shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with this Part in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership.

Article 158
Organs of the Authority

1. There are hereby established, as the principal organs of the Authority, an Assembly, a Council and a Secretariat.

2. There is hereby established the Enterprise, the organ through which the Authority shall carry out the functions referred to in article 170, paragraph 1.

3. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with this Part.

4. Each principal organ of the Authority and the Enterprise shall be responsible for exercising those powers and functions which are conferred upon it. In exercising such powers and functions each organ shall avoid taking any action which may derogate from or impede the exercise of specific powers and functions conferred upon another organ.

SUBSECTION B. THE ASSEMBLY

Article 159
Composition, procedure and voting

1. The Assembly shall consist of all the members of the Authority. Each member shall have one representative in the Assembly, who may be accompanied by alternates and advisers.

2. The Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as may be decided by the Assembly, or convened by the Secretary-General at the request of the Council or of a majority of the members of the Authority.

3. Sessions shall take place at the seat of the Authority unless otherwise decided by the Assembly.

4. The Assembly shall adopt its rules of procedure. At the beginning of each regular session, it shall elect its President and such other officers as may be required. They shall hold office until a new President and other officers are elected at the next regular session.

5. A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum.

6. Each member of the Assembly shall have one vote.

7. Decisions on questions of procedure, including decisions to convene special sessions of the Assembly, shall be taken by a majority of the members present and voting.

8. Decisions on questions of substance shall be taken by a two-thirds majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members participating in the session. When the issue arises as to whether a question is one of substance or not, that question shall be treated as one of substance unless otherwise decided by the Assembly by the majority required for decisions on questions of substance.

9. When a question of substance comes up for voting for the first time, the President may, and shall, if requested by at least one fifth of the members of the Assembly, defer the issue of taking a vote on that question for a period not exceeding five calendar days. This rule may be applied only once to any question, and shall not be applied so as to defer the question beyond the end of the session.

10. Upon a written request addressed to the President and sponsored by at least one fourth of the members of the Authority for an advisory opinion on the conformity with this Convention of a proposal before the Assembly on any matter, the Assembly shall request the Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to give an advisory opinion thereon and shall defer voting on that proposal pending receipt of the advisory opinion by the Chamber. If the advisory opinion is not received before the final week of the session in which it is requested, the Assembly shall decide when it will meet to vote upon the deferred proposal.

Article 160
Powers and functions

1. The Assembly, as the sole organ of the Authority consisting of all the members, shall be considered the supreme organ of the Authority to which the other principal organs shall be accountable as specifically provided for in this Convention. The Assembly shall have the power to establish general policies in conformity with the relevant provisions of this Convention on any question or matter within the competence of the Authority.

2. In addition, the powers and functions of the Assembly shall be:

(a) to elect the members of the Council in accordance with article 161;

(b) to elect the Secretary-General from among the candidates proposed by the Council;

(c) to elect, upon the recommendation of the Council, the members of the Governing Board of the Enterprise and the Director-General of the Enterprise;

(d) to establish such subsidiary organs as it finds necessary for the exercise of its functions in accordance with this Part. In the composition of these subsidiary organs due account shall be taken of the principle of equitable geographical distribution and of special interests and the need for members qualified and competent in the relevant technical questions dealt with by such organs;

(e) to assess the contributions of members to the administrative budget of the Authority in accordance with an agreed scale of assessment based upon the scale used for the regular budget of the United Nations until the Authority shall have sufficient income from other sources to meet its administrative expenses;

(f) (i) to consider and approve, upon the recommendation of the Council, the rules, regulations and procedures on the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area and the payments and contributions made pursuant to article 82, taking into particular consideration the interests and needs of developing States and peoples who have not attained full independence or other self-governing status. If the Assembly does not approve the recommendations of the Council, the Assembly shall return them to the Council for reconsideration in the light of the views expressed by the Assembly;

(ii) to consider and approve the rules, regulations and procedures of the Authority, and any amendments thereto, provisionally adopted by the Council pursuant to article 162, paragraph 2 (o)(ii). These rules, regulations and procedures shall relate to prospecting, exploration and exploitation in the Area, the financial management and internal administration of the Authority, and, upon the recommendation of the Governing Board of the Enterprise, to the transfer of funds from the Enterprise to the Authority;

(g) to decide upon the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area, consistent with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority;

(h) to consider and approve the proposed annual budget of the Authority submitted by the Council;

(i) to examine periodic reports from the Council and from the Enterprise and special reports requested from the Council or any other organ of the Authority;

(j) to initiate studies and make recommendations for the purpose of promoting international co-operation concerning activities in the Area and encouraging the progressive development of international law relating thereto and its codification;

(k) to consider problems of a general nature in connection with activities in the Area arising in particular for developing States, as well as those problems for States in connection with activities in the Area that are due to their geographical location, particularly for land-locked and geographically disadvantaged States;

(l) to establish, upon the recommendation of the Council, on the basis of advice from the Economic Planning Commission, a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance as provided in article 151, paragraph 10;

(m) to suspend the exercise of rights and privileges of membership pursuant to article 185;

(n) to discuss any question or matter within the competence of the Authority and to decide as to which organ of the Authority shall deal with any such question or matter not specifically entrusted to a particular organ, consistent with the distribution of powers and functions among the organs of the Authority.

SUBSECTION C. THE COUNCIL

Article 161
Composition, procedure and voting

1. The Council shall consist of 36 members of the Authority elected by the Assembly in the following order:

(a) four members from among those States Parties which, during the last five years for which statistics are available, have either consumed more than 2 per cent of total world consumption or have had net imports of more than 2 per cent of total world imports of the commodities produced from the categories of minerals to be derived from the Area, and in any case one State from the Eastern European (Socialist) region, as well as the largest consumer;

(b) four members from among the eight States Parties which have the largest investments in preparation for and in the conduct of activities in the Area, either directly or through their nationals, including at least one State from the Eastern European (Socialist) region;

(c) four members from among States Parties which on the basis of production in areas under their jurisdiction are major net exporters of the categories of minerals to be derived from the Area, including at least two developing States whose exports of such minerals have a substantial bearing upon their economies;

(d) six members from among developing States Parties, representing special interests. The special interests to be represented shall include those of States with large populations, States which are land-locked or geographically disadvantaged, States which are major importers of the categories of minerals to be derived from the Area, States which are potential producers of such minerals, and least developed States;

(e) eighteen members elected according to the principle of ensuring an equitable geographical distribution of seats in the Council as a whole, provided that each geographical region shall have at least one member elected under this subparagraph. For this purpose, the geographical regions shall be Africa, Asia, Eastern European (Socialist), Latin America and Western European and Others.

2. In electing the members of the Council in accordance with paragraph 1, the Assembly shall ensure that:

(a) land-locked and geographically disadvantaged States are represented to a degree which is reasonably proportionate to their representation in the Assembly;

(b) coastal States, especially developing States, which do not qualify under paragraph 1(a), (b), (c) or (d) are represented to a degree which is reasonably proportionate to their representation in the Assembly;

(c) each group of States Parties to be represented on the Council is represented by those members, if any, which are nominated by that group.

3. Elections shall take place at regular sessions of the Assembly. Each member of the Council shall be elected for four years. At the first election, however, the term of one half of the members of each group referred to in paragraph 1 shall be two years.

4. Members of the Council shall be eligible for re-election, but due regard should be paid to the desirability of rotation of membership.

5. The Council shall function at the seat of the Authority, and shall meet as often as the business of the Authority may require, but not less than three times a year.

6. A majority of the members of the Council shall constitute a quorum.

7. Each member of the Council shall have one vote.

8. (a) Decisions on questions of procedure shall be taken by a majority of the members present and voting.

(b) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by a two-thirds majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members of the Council: article 162, paragraph 2, subparagraphs (f); (g); (h); (i); (n); (p); (v); article 191.

(c) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by a three-fourths majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members of the Council: article 162, paragraph 1; article 162, paragraph 2, subparagraphs (a); (b); (c); (d); (e); (l); (q); (r); (s); (t); (u) in cases of non-compliance by a contractor or a sponsor; (w) provided that orders issued thereunder may be binding for not more than 30 days unless confirmed by a decision taken in accordance with subparagraph (d); article 162, paragraph 2, subparagraphs (x); (y); (z); article 163, paragraph 2; article 174, paragraph 3; Annex IV, article 11.

(d) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by consensus: article 162, paragraph 2(m) and (o); adoption of amendments to Part XI.

(e) For the purposes of subparagraphs (d), (f) and (g), "consensus" means the absence of any formal objection. Within 14 days of the submission of a proposal to the Council, the President of the Council shall determine whether there would be a formal objection to the adoption of the proposal. If the President determines that there would be such an objection, the President shall establish and convene, within three days following such determination, a conciliation committee consisting of not more than nine members of the Council, with the President as chairman, for the purpose of reconciling the differences and producing a proposal which can be adopted by consensus. The committee shall work expeditiously and report to the Council within 14 days following its establishment. If the committee is unable to recommend a proposal which can be adopted by consensus, it shall set out in its report the grounds on which the proposal is being opposed.

(f) Decisions on questions not listed above which the Council is authorized to take by the rules, regulations and procedures of the Authority or otherwise shall be taken pursuant to the subparagraphs of this paragraph specified in the rules, regulations and procedures or, if not specified therein, then pursuant to the subparagraph determined by the Council if possible in advance, by consensus.

(g) When the issue arises as to whether a question is within subparagraph (a), (b), (c) or (d), the question shall be treated as being within the subparagraph requiring the higher or highest majority or consensus as the case may be, unless otherwise decided by the Council by the said majority or by consensus.

9. The Council shall establish a procedure whereby a member of the Authority not represented on the Council may send a representative to attend a meeting of the Council when a request is made by such member, or a matter particularly affecting it is under consideration. Such a representative shall be entitled to participate in the deliberations but not to vote.

Article 162.
Powers and functions

1. The Council is the executive organ of the Authority. The Council shall have the power to establish, in conformity with this Convention and the general policies established by the Assembly, the specific policies to be pursued by the Authority on any question or matter within the competence of the Authority.

2. In addition, the Council shall:

(a) supervise and co-ordinate the implementation of the provisions of this Part on all questions and matters within the competence of the Authority and invite the attention of the Assembly to cases of non-compliance;

(b) propose to the Assembly a list of candidates for the election of the Secretary-General;

(c) recommend to the Assembly candidates for the election of the members of the Governing Board of the Enterprise and the Director-General of the Enterprise;

(d) establish, as appropriate, and with due regard to economy and efficiency, such subsidiary organs as it finds necessary for the exercise of its functions in accordance with this Part. In the composition of subsidiary organs, emphasis shall be placed on the need for members qualified and competent in relevant technical matters dealt with by those organs provided that due account shall be taken of the principle of equitable geographical distribution and of special interests;

(e) adopt its rules of procedure including the method of selecting its president;

(f) enter into agreements with the United Nations or other international organizations on behalf of the Authority and within its competence, subject to approval by the Assembly;

(g) consider the reports of the Enterprise and transmit them to the Assembly with its recommendations;

(h) present to the Assembly annual reports and such special reports as the Assembly may request;

(i) issue directives to the Enterprise in accordance with article 170;

(j) approve plans of work in accordance with Annex III, article 6. The Council shall act upon each plan of work within 60 days of its submission by the Legal and Technical Commission at a session of the Council in accordance with the following procedures:

(i) if the Commission recommends the approval of a plan of work, it shall be deemed to have been approved by the Council if no member of the Council submits in writing to the President within 14 days a specific objection alleging non-compliance with the requirements of Annex III, article 6. If there is an objection, the conciliation procedure set forth in article 161, paragraph 8(e), shall apply. If, at the end of the conciliation procedure, the objection is still maintained, the plan of work shall be deemed to have been approved by the Council unless the Council disapproves it by consensus among its members excluding any State or States making the application or sponsoring the applicant;

(ii) if the Commission recommends the disapproval of a plan of work or does not make a recommendation, the Council may approve the plan of work by a three-fourths majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members participating in the session;

(k) approve plans of work submitted by the Enterprise in accordance with Annex IV, article 12 , applying, mutatis mutandis, the procedures set forth in subparagraph (j);

(l) exercise control over activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 4, and the rules, regulations and procedures of the Authority;

(m) take, upon the recommendation of the Economic Planning Commission, necessary and appropriate measures in accordance with article 150, subparagraph (h), to provide protection from the adverse economic effects specified therein;

(n) make recommendations to the Assembly, on the basis of advice from the Economic Planning Commission, for a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance as provided in article 151, paragraph 10;

(o) (i) recommend to the Assembly rules, regulations and procedures on the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area and the payments and contributions made pursuant to article 82, taking into particular consideration the interests and needs of the developing States and peoples who have not attained full independence or other self-governing status;

(ii) adopt and apply provisionally, pending approval by the Assembly, the rules, regulations and procedures of the Authority, and any amendments thereto, taking into account the recommendations of the Legal and Technical Commission or other subordinate organ concerned. These rules, regulations and procedures shall relate to prospecting, exploration and exploitation in the Area and the financial management and internal administration of the Authority. Priority shall be given to the adoption of rules, regulations and procedures for the exploration for and exploitation of polymetallic nodules. Rules, regulations and procedures for the exploration for and exploitation of any resource other than polymetallic nodules shall be adopted within three years from the date of a request to the Authority by any of its members to adopt such rules, regulations and procedures in respect of such resource. All rules, regulations and procedures shall remain in effect on a provisional basis until approved by the Assembly or until amended by the Council in the light of any views expressed by the Assembly;

(p) review the collection of all payments to be made by or to the Authority in connection with operations pursuant to this Part;

(q) make the selection from among applicants for production authorizations pursuant to Annex III, article 7, where such selection is required by that provision;

(r) submit the proposed annual budget of the Authority to the Assembly for its approval;

(s) make recommendations to the Assembly concerning policies on any question or matter within the competence of the Authority;

(t) make recommendations to the Assembly concerning suspension of the exercise of the rights and privileges of membership pursuant to article 185;

(u) institute proceedings on behalf of the Authority before the Sea-Bed Disputes Chamber in cases of non-compliance;

(v) notify the Assembly upon a decision by the Sea-Bed Disputes Chamber in proceedings instituted under subparagraph (u), and make any recommendations which it may find appropriate with respect to measures to be taken;

(w) issue emergency orders, which may include orders for the suspension or adjustment of operations, to prevent serious harm to the marine environment arising out of activities in the Area;

(x) disapprove areas for exploitation by contractors or the Enterprise in cases where substantial evidence indicates the risk of serious harm to the marine environment;

(y) establish a subsidiary organ for the elaboration of draft financial rules, regulations and procedures relating to:

(i) financial management in accordance with articles 171 to 175; and

(ii) financial arrangements in accordance with Annex III, article 13 and article 17, paragraph 1(c);

(z) establish appropriate mechanisms for directing and supervising a staff of inspectors who shall inspect activities in the Area to determine whether this Part, the rules, regulations and procedures of the Authority, and the terms and conditions of any contract with the Authority are being complied with.

Article 163
Organs of the Council

1. There are hereby established the following organs of the Council:

(a) an Economic Planning Commission;

(b) a Legal and Technical Commission.

2. Each Commission shall be composed of 15 members, elected by the Council from among the candidates nominated by the States Parties. However, if necessary, the Council may decide to increase the size of either Commission having due regard to economy and efficiency.

3. Members of a Commission shall have appropriate qualifications in the area of competence of that Commission. States Parties shall nominate candidates of the highest standards of competence and integrity with qualifications in relevant fields so as to ensure the effective exercise of the functions of the Commissions.

4. In the election of members of the Commissions, due account shall be taken of the need for equitable geographical distribution and the representation of special interests.

5. No State Party may nominate more than one candidate for the same Commission. No person shall be elected to serve on more than one Commission.

6. Members of the Commissions shall hold office for a term of five years. They shall be eligible for re-election for a further term.

7. In the event of the death, incapacity or resignation of a member of a Commission prior to the expiration of the term of office, the Council shall elect for the remainder of the term, a member from the same geographical region or area of interest.

8. Members of Commissions shall have no financial interest in any activity relating to exploration and exploitation in the Area. Subject to their responsibilities to the Commissions upon which they serve, they shall not disclose, even after the termination of their functions, any industrial secret, proprietary data which are transferred to the Authority in accordance with Annex III, article 14, or any other confidential information coming to their knowledge by reason of their duties for the Authority.

9. Each Commission shall exercise its functions in accordance with such guidelines and directives as the Council may adopt.

10. Each Commission shall formulate and submit to the Council for approval such rules and regulations as may be necessary for the efficient conduct of the Commission's functions.

11. The decision-making procedures of the Commissions shall be established by the rules, regulations and procedures of the Authority. Recommendations to the Council shall, where necessary, be accompanied by a summary on the divergencies of opinion in the Commission.

12. Each Commission shall normally function at the seat of the Authority and shall meet as often as is required for the efficient exercise of its functions.

13. In the exercise of its functions, each Commission may, where appropriate, consult another commission, any competent organ of the United Nations or of its specialized agencies or any international organizations with competence in the subject-matter of such consultation.

Article 164
The Economic Planning Commission

1. Members of the Economic Planning Commission shall have appropriate qualifications such as those relevant to mining, management of mineral resource activities, international trade or international economics. The Council shall endeavour to ensure that the membership of the Commission reflects all appropriate qualifications. The Commission shall include at least two members from developing States whose exports of the categories of minerals to be derived from the Area have a substantial bearing upon their economies.

2. The Commission shall:

(a) propose, upon the request of the Council, measures to implement decisions relating to activities in the Area taken in accordance with this Convention;

(b) review the trends of and the factors affecting supply, demand and prices of materials which may be derived from the Area, bearing in mind the interests of both importing and exporting countries, and in particular of the developing States among them;

(c) examine any situation likely to lead to the adverse effects referred to in article 150, subparagraph (h), brought to its attention by the State Party or States Parties concerned, and make appropriate recommendations to the Council;

(d) propose to the Council for submission to the Assembly, as provided in article 151, paragraph 10, a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance for developing States which suffer adverse effects caused by activities in the Area. The Commission shall make the recommendations to the Council that are necessary for the application of the system or other measures adopted by the Assembly in specific cases.

Article 165
The Legal and Technical Commission

1. Members of the Legal and Technical Commission shall have appropriate qualifications such as those relevant to exploration for and exploitation and processing of mineral resources, oceanology, protection of the marine environment, or economic or legal matters relating to ocean mining and related fields of expertise. The Council shall endeavour to ensure that the membership of the Commission reflects all appropriate qualifications.

2. The Commission shall:

(a) make recommendations with regard to the exercise of the Authority's functions upon the request of the Council;

(b) review formal written plans of work for activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 3, and submit appropriate recommendations to the Council. The Commission shall base its recommendations solely on the grounds stated in Annex III and shall report fully thereon to the Council;

(c) supervise, upon the request of the Council, activities in the Area, where appropriate, in consultation and collaboration with any entity carrying out such activities or State or States concerned and report to the Council;

(d) prepare assessments of the environmental implications of activities in the Area;

(e) make recommendations to the Council on the protection of the marine environment, taking into account the views of recognized experts in that field;

(f) formulate and submit to the Council the rules, regulations and procedures referred to in article 162, paragraph 2(o), taking into account all relevant factors including assessments of the environmental implications of activities in the Area;

(g) keep such rules, regulations and procedures under review and recommend to the Council from time to time such amendments thereto as it may deem necessary or desirable;

(h) make recommendations to the Council regarding the establishment of a monitoring programme to observe, measure, evaluate and analyse, by recognized scientific methods, on a regular basis, the risks or effects of pollution of the marine environment resulting from activities in the Area, ensure that existing regulations are adequate and are complied with and co-ordinate the implementation of the monitoring programme approved by the Council;

(i) recommend to the Council that proceedings be instituted on behalf of the Authority before the Sea-Bed Disputes Chamber, in accordance with this Part and the relevant Annexes taking into account particularly article 187;

(j) make recommendations to the Council with respect to measures to be taken, upon a decision by the Sea-Bed Disputes Chamber in proceedings instituted in accordance with subparagraph (i);

(k) make recommendations to the Council to issue emergency orders, which may include orders for the suspension or adjustment of operations, to prevent serious harm to the marine environment arising out of activities in the Area. Such recommendations shall be taken up by the Council on a priority basis;

(l) make recommendations to the Council to disapprove areas for exploitation by contractors or the Enterprise in cases where substantial evidence indicates the risk of serious harm to the marine environment;

(m) make recommendations to the Council regarding the direction and supervision of a staff of inspectors who shall inspect activities in the Area to determine whether the provisions of this Part, the rules, regulations and procedures of the Authority, and the terms and conditions of any contract with the Authority are being complied with;

(n) calculate the production ceiling and issue production authorizations on behalf of the Authority pursuant to article 151, paragraphs 2 to 7, following any necessary selection among applicants for production authorizations by the Council in accordance with Annex III, article 7.

3. The members of the Commission shall, upon request by any State Party or other party concerned, be accompanied by a representative of such State or other party concerned when carrying out their function of supervision and inspection.

SUBSECTION D. THE SECRETARIAT

Article 166
The Secretariat

1. The Secretariat of the Authority shall comprise a Secretary-General and such staff as the Authority may require.

2. The Secretary-General shall be elected for four years by the Assembly from among the candidates proposed by the Council and may be re-elected.

3. The Secretary-General shall be the chief administrative officer of the Authority, and shall act in that capacity in all meetings of the Assembly, of the Council and of any subsidiary organ, and shall perform such other administrative functions as are entrusted to the Secretary-General by these organs.

4. The Secretary-General shall make an annual report to the Assembly on the work of the Authority.

Article 167
The staff of the Authority

1. The staff of the Authority shall consist of such qualified scientific and technical and other personnel as may be required to fulfil the administrative functions of the Authority.

2. The paramount consideration in the recruitment and employment of the staff and in the determination of their conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence and integrity. Subject to this consideration, due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

3. The staff shall be appointed by the Secretary-General. The terms and conditions on which they shall be appointed, remunerated and dismissed shall be in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority.

Article 168
International character of the Secretariat

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other source external to the Authority. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Authority. Each State Party undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities. Any violation of responsibilities by a staff member shall be submitted to the appropriate administrative tribunal as provided in the rules, regulations and procedures of the Authority.

2. The Secretary-General and the staff shall have no financial interest in any activity relating to exploration and exploitation in the Area. Subject to their responsibilities to the Authority, they shall not disclose, even after the termination of their functions, any industrial secret, proprietary data which are transferred to the Authority in accordance with Annex III, article 14, or any other confidential information coming to their knowledge by reason of their employment with the Authority.

3. Violations of the obligations of a staff member of the Authority set forth in paragraph 2 shall, on the request of a State Party affected by such violation, or a natural or juridical person, sponsored by a State Party as provided in article 153, paragraph 2(b), and affected by such violation, be submitted by the Authority against the staff member concerned to a tribunal designated by the rules, regulations and procedures of the Authority. The Party affected shall have the right to take part in the proceedings. If the tribunal so recommends, the Secretary-General shall dismiss the staff member concerned.

4. The rules, regulations and procedures of the Authority shall contain such provisions as are necessary to implement this article.

Article 169
Consultation and co-operation with international and non-governmental organizations

1. The Secretary-General shall, on matters within the competence of the Authority, make suitable arrangements, with the approval of the Council, for consultation and co-operation with international and non-governmental organizations recognized by the Economic and Social Council of the United Nations.

2. Any organization with which the Secretary-General has entered into an arrangement under paragraph 1 may designate representatives to attend meetings of the organs of the Authority as observers in accordance with the rules of procedure of these organs. Procedures shall be established for obtaining the views of such organizations in appropriate cases.

3. The Secretary-General may distribute to States Parties written reports submitted by the non-governmental organizations referred to in paragraph 1 on subjects in which they have special competence and which are related to the work of the Authority.

SUBSECTION E. THE ENTERPRISE

Article 170
The Enterprise

1. The Enterprise shall be the organ of the Authority which shall carry out activities in the Area directly, pursuant to article 153, paragraph 2(a), as well as the transporting, processing and marketing of minerals recovered from the Area.

2. The Enterprise shall, within the framework of the international legal personality of the Authority, have such legal capacity as is provided for in the Statute set forth in Annex IV. The Enterprise shall act in accordance with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority, as well as the general policies established by the Assembly, and shall be subject to the directives and control of the Council.

3. The Enterprise shall have its principal place of business at the seat of the Authority.

4. The Enterprise shall, in accordance with article 173, paragraph 2, and Annex IV, article 11, be provided with such funds as it may require to carry out its functions, and shall receive technology as provided in article 144 and other relevant provisions of this Convention.

SUBSECTION F. FINANCIAL ARRANGEMENTS OF THE AUTHORITY

Article 171
Funds of the Authority

The funds of the Authority shall include:

(a) assessed contributions made by members of the Authority in accordance with article 160, paragraph 2(e);

(b) funds received by the Authority pursuant to Annex III, article 13, in connection with activities in the Area;

(c) funds transferred from the Enterprise in accordance with Annex IV, article 10;

(d) funds borrowed pursuant to article 174;

(e) voluntary contributions made by members or other entities; and

(f) payments to a compensation fund, in accordance with article 151, paragraph 10, whose sources are to be recommended by the Economic Planning Commission.

Article 172
Annual budget of the Authority

The Secretary-General shall draft the proposed annual budget of the Authority and submit it to the Council. The Council shall consider the proposed annual budget and submit it to the Assembly, together with any recommendations thereon. The Assembly shall consider and approve the proposed annual budget in accordance with article 160, paragraph 2(h).

Article 173
Expenses of the Authority

1. The contributions referred to in article 171, subparagraph (a), shall be paid into a special account to meet the administrative expenses of the Authority until the Authority has sufficient funds from other sources to meet those expenses.

2. The administrative expenses of the Authority shall be a first call upon the funds of the Authority. Except for the assessed contributions referred to in article 171, subparagraph (a), the funds which remain after payment of administrative expenses may, *inter alia*:

(a) be shared in accordance with article 140 and article 160, paragraph 2(g);

(b) be used to provide the Enterprise with funds in accordance with article 170, paragraph 4;

(c) be used to compensate developing States in accordance with article 151, paragraph 10, and article 160, paragraph 2(l).

Article 174
Borrowing power of the Authority

1. The Authority shall have the power to borrow funds.

2. The Assembly shall prescribe the limits on the borrowing power of the Authority in the financial regulations adopted pursuant to article 160, paragraph 2(f).

3. The Council shall exercise the borrowing power of the Authority.

4. States Parties shall not be liable for the debts of the Authority.

Article 175
Annual audit

The records, books and accounts of the Authority, including its annual financial statements, shall be audited annually by an independent auditor appointed by the Assembly.

SUBSECTION G. LEGAL STATUS, PRIVILEGES AND IMMUNITIES

Article 176
Legal status

The Authority shall have international legal personality and such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article 177
Privileges and immunities

To enable the Authority to exercise its functions, it shall enjoy in the territory of each State Party the privileges and immunities set forth in this subsection. The privileges and immunities relating to the Enterprise shall be those set forth in Annex IV, article 13.

Article 178
Immunity from legal process

The Authority, its property and assets, shall enjoy immunity from legal process except to the extent that the Authority expressly waives this immunity in a particular case.

Article 179
Immunity from search and any form of seizure

The property and assets of the Authority, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation or any other form of seizure by executive or legislative action.

Article 180
Exemption from restrictions, regulations, controls and moratoria

The property and assets of the Authority shall be exempt from restrictions, regulations, controls and moratoria of any nature.

Article 181
Archives and official communications of the Authority

1. The archives of the Authority, wherever located, shall be inviolable.

2. Proprietary data, industrial secrets or similar information and personnel records shall not be placed in archives which are open to public inspection.

3. With regard to its official communications, the Authority shall be accorded by each State Party treatment no less favourable than that accorded by that State to other international organizations.

Article 182
Privileges and immunities of certain persons connected with the Authority

Representatives of States Parties attending meetings of the Assembly, the Council or organs of the Assembly or the Council, and the Secretary-General and staff of the Authority, shall enjoy in the territory of each State Party:

(a) immunity from legal process with respect to acts performed by them in the exercise of their functions, except to the extent that the State which they represent or the Authority, as appropriate, expressly waives this immunity in a particular case;

(b) if they are not nationals of that State Party, the same exemptions from immigration restrictions, alien registration requirements and national service obligations, the same facilities as regards exchange restrictions and the same treatment in respect of travelling facilities as are accorded by that State to the representatives, officials and employees of comparable rank of other States Parties.

Article 183
Exemption from taxes and customs duties

1. Within the scope of its official activities, the Authority, its assets and property, its income, and its operations and transactions, authorized by this Convention, shall be exempt from all direct taxation and goods imported or exported for its official use shall be exempt from all customs duties. The Authority shall not claim exemption from taxes which are no more than charges for services rendered.

2. When purchases of goods or services of substantial value necessary for the official activities of the Authority are made by or on behalf of the Authority, and when the price of such goods or services includes taxes or duties, appropriate measures shall, to the extent practicable, be taken by States Parties to grant exemption from such taxes or duties or provide for their reimbursement. Goods imported or purchased under an exemption provided for in this article shall not be sold or otherwise disposed of in the territory of the State Party which granted the exemption, except under conditions agreed with that State Party.

3. No tax shall be levied by States Parties on or in respect of salaries and emoluments paid or any other form of payment made by the Authority to the Secretary-General and staff of the Authority, as well as experts performing missions for the Authority, who are not their nationals.

SUBSECTION H. SUSPENSION OF THE EXERCISE OF RIGHTS AND PRIVILEGES OF MEMBERS

Article 184
Suspension of the exercise of voting rights

A State Party which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Authority shall have no vote if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The Assembly may, nevertheless, permit such a member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the member.

Article 185
Suspension of exercise of rights and privileges of membership

1. A State Party which has grossly and persistently violated the provisions of this Part may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the Assembly upon the recommendation of the Council.

2. No action may be taken under paragraph 1 until the Sea-Bed Disputes Chamber has found that a State Party has grossly and persistently violated the provisions of this Part.

SECTION 5. SETTLEMENT OF DISPUTES AND ADVISORY OPINIONS

Article 186
Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea

The establishment of the Sea-Bed Disputes Chamber and the manner in which it shall exercise its jurisdiction shall be governed by the provisions of this section, of Part XV and of Annex VI.

Article 187
Jurisdiction of the Sea-Bed Disputes Chamber

The Sea-Bed Disputes Chamber shall have jurisdiction under this Part and the Annexes relating thereto in disputes with respect to activities in the Area falling within the following categories:

(a) disputes between States Parties concerning the interpretation or application of this Part and the Annexes relating thereto;

(b) disputes between a State Party and the Authority concerning:

(i) acts or omissions of the Authority or of a State Party alleged to be in violation of this Part or the Annexes relating thereto or of rules, regulations and procedures of the Authority adopted in accordance therewith; or

(ii) acts of the Authority alleged to be in excess of jurisdiction or a misuse of power;

(c) disputes between parties to a contract, being States Parties, the Authority or the Enterprise, state enterprises and natural or juridical persons referred to in article 153, paragraph 2(b), concerning:

(i) the interpretation or application of a relevant contract or a plan of work; or

(ii) acts or omissions of a party to the contract relating to activities in the Area and directed to the other party or directly affecting its legitimate interests;

(d) disputes between the Authority and a prospective contractor who has been sponsored by a State as provided in article 153, paragraph 2 (b), and has duly fulfilled the conditions referred to in Annex III, article 4, paragraph 6, and article 13, paragraph 2, concerning the refusal of a contract or a legal issue arising in the negotiation of the contract;

(e) disputes between the Authority and a State Party, a state enterprise or a natural or juridical person sponsored by a State Party as provided for in article 153, paragraph 2(b), where it is alleged that the Authority has incurred liability as provided in Annex III, article 22;

(f) any other disputes for which the jurisdiction of the Chamber is specifically provided in this Convention.

Article 188
Submission of disputes to a special chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea or an ad hoc chamber of the Sea-Bed Disputes Chamber or to binding commercial arbitration

1. Disputes between States Parties referred to in article 187, subparagraph (a), may be submitted:

(a) at the request of the parties to the dispute, to a special chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to be formed in accordance with Annex VI, articles 15 and 17; or

(b) at the request of any party to the dispute, to an ad hoc chamber of the Sea-Bed Disputes Chamber to be formed in accordance with Annex VI, article 36.

2. (a) Disputes concerning the interpretation or application of a contract referred to in article 187, subparagraph (c)(i), shall be submitted, at the request of any party to the dispute, to binding commercial arbitration, unless the parties otherwise agree. A commercial arbitral tribunal to which the dispute is submitted shall have no jurisdiction to decide any question of interpretation of this Convention. When the dispute also involves a question of the interpretation of Part XI and the Annexes relating thereto, with respect to activities in the Area, that question shall be referred to the Sea-Bed Disputes Chamber for a ruling.

(b) If, at the commencement of or in the course of such arbitration, the arbitral tribunal determines, either at the request of any party to the dispute or proprio motu, that its decision depends upon a ruling of the Sea-Bed Disputes Chamber, the arbitral tribunal shall refer such question to the Sea-Bed Disputes Chamber for such ruling. The arbitral tribunal shall then proceed to render its award in conformity with the ruling of the Sea-Bed Disputes Chamber.

(c) In the absence of a provision in the contract on the arbitration procedure to be applied in the dispute, the arbitration shall be conducted in accordance with the UNCITRAL Arbitration Rules or such other arbitration rules as may be prescribed in the rules, regulations and procedures of the Authority, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 189
Limitation on jurisdiction with regard to decisions of the Authority

The Sea-Bed Disputes Chamber shall have no jurisdiction with regard to the exercise by the Authority of its discretionary powers in accordance with this Part; in no case shall it substitute its discretion for that of the Authority. Without prejudice to article 191, in exercising its jurisdiction pursuant to article 187, the Sea-Bed Disputes Chamber shall not pronounce itself on the question of whether any rules, regulations and procedures of the Authority are in conformity with this Convention, nor declare invalid any such rules, regulations and procedures. Its jurisdiction in this regard shall be confined to deciding claims that the application of any rules, regulations and procedures of the Authority in individual cases would be in conflict with the contractual obligations of the parties to the dispute or their obligations under this Convention, claims concerning excess of jurisdiction or misuse of power, and to claims for damages to be paid or other remedy to be given to the party concerned for the failure of the other party to comply with its contractual obligations or its obligations under this Convention.

Article 190
Participation and appearance of sponsoring States Parties in proceedings

1. If a natural or juridical person is a party to a dispute referred to in article 187, the sponsoring State shall be given notice thereof and shall have the right to participate in the proceedings by submitting written or oral statements.

2. If an action is brought against a State Party by a natural or juridical person sponsored by another State Party in a dispute referred to in article 187, subparagraph (c), the respondent State may request the State sponsoring that person to appear in the proceedings on behalf of that person. Failing such appearance, the respondent State may arrange to be represented by a juridical person of its nationality.

Article 191
Advisory opinions

The Sea-Bed Disputes Chamber shall give advisory opinions at the request of the Assembly or the Council on legal questions arising within the scope of their activities. Such opinions shall be given as a matter of urgency.

PART XII

PROTECTION AND PRESERVATION OF THE MARINE ENVIRONMENT

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 192
General obligation

States have the obligation to protect and preserve the marine environment.

Article 193
Sovereign right of States to exploit their natural resources

States have the sovereign right to exploit their natural resources pursuant to their environmental policies and in accordance with their duty to protect and preserve the marine environment.

Article 194
Measures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment

1. States shall take, individually or jointly as appropriate, all measures consistent with this Convention that are necessary to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from any source, using for this purpose the best practicable means at their disposal and in accordance with their capabilities, and they shall endeavour to harmonize their policies in this connection.

2. States shall take all measures necessary to ensure that activities under their jurisdiction or control are so conducted as not to cause damage by pollution to other States and their environment, and that pollution arising from incidents or activities under their jurisdiction or control does not spread beyond the areas where they exercise sovereign rights in accordance with this Convention.

3. The measures taken pursuant to this Part shall deal with all sources of pollution of the marine environment. These measures shall include, inter alia, those designed to minimize to the fullest possible extent:

(a) the release of toxic, harmful or noxious substances, especially those which are persistent, from land-based sources, from or through the atmosphere or by dumping;

(b) pollution from vessels, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, preventing intentional and unintentional discharges, and regulating the design, construction, equipment, operation and manning of vessels;

(c) pollution from installations and devices used in exploration or exploitation of the natural resources of the sea-bed and subsoil, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, and regulating the design, construction, equipment, operation and manning of such installations or devices;

(d) pollution from other installations and devices operating in the marine environment, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, and regulating the design, construction, equipment, operation and manning of such installations or devices.

4. In taking measures to prevent, reduce or control pollution of the marine environment, States shall refrain from unjustifiable interference with activities carried out by other States in the exercise of their rights and in pursuance of their duties in conformity with this Convention.

5. The measures taken in accordance with this Part shall include those necessary to protect and preserve rare or fragile ecosystems as well as the habitat of depleted, threatened or endangered species and other forms of marine life.

Article 195
Duty not to transfer damage or hazards or transform one type of pollution into another

In taking measures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment, States shall act so as not to transfer, directly or indirectly, damage or hazards from one area to another or transform one type of pollution into another.

Article 196
Use of technologies or introduction of alien or new species

1. States shall take all measures necessary to prevent, reduce and control pollution of the marine environment resulting from the use of technologies under their jurisdiction or control, or the intentional or accidental introduction of species, alien or new, to a particular part of the marine environment, which may cause significant and harmful changes thereto.

2. This article does not affect the application of this Convention regarding the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment.

SECTION 2. GLOBAL AND REGIONAL CO-OPERATION

Article 197
Co-operation on a global or regional basis

States shall co-operate on a global basis and, as appropriate, on a regional basis, directly or through competent international organizations, in formulating and elaborating international rules, standards and recommended practices and procedures consistent with this Convention, for the protection and preservation of the marine environment, taking into account characteristic regional features.

Article 198
Notification of imminent or actual damage

When a State becomes aware of cases in which the marine environment is in imminent danger of being damaged or has been damaged by pollution, it shall immediately notify other States it deems likely to be affected by such damage, as well as the competent international organizations.

Article 199
Contingency plans against pollution

In the cases referred to in article 198, States in the area affected, in accordance with their capabilities, and the competent international organizations shall co-operate, to the extent possible, in eliminating the effects of pollution and preventing or minimizing the damage. To this end, States shall jointly develop and promote contingency plans for responding to pollution incidents in the marine environment.

Article 200
Studies, research programmes and exchange of information and data

States shall co-operate, directly or through competent international organizations, for the purpose of promoting studies, undertaking programmes of scientific research and encouraging the exchange of information and data acquired about pollution of the marine environment. They shall endeavour to participate actively in regional and global programmes to acquire knowledge for the assessment of the nature and extent of pollution, exposure to it, and its pathways, risks and remedies.

Article 201
Scientific criteria for regulations

In the light of the information and data acquired pursuant to article 200, States shall co-operate, directly or through competent international organizations, in establishing appropriate scientific criteria for the formulation and elaboration of rules, standards and recommended practices and procedures for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment.

SECTION 3. TECHNICAL ASSISTANCE

Article 202
Scientific and technical assistance to developing States

States shall, directly or through competent international organizations:

(a) promote programmes of scientific, educational, technical and other assistance to developing States for the protection and preservation of the marine environment and the prevention, reduction and control of marine pollution. Such assistance shall include, inter alia:

(i) training of their scientific and technical personnel;

(ii) facilitating their participation in relevant international programmes;

(iii) supplying them with necessary equipment and facilities;

(iv) enhancing their capacity to manufacture such equipment;

(v) advice on and developing facilities for research, monitoring, educational and other programmes;

(b) provide appropriate assistance, especially to developing States, for the minimization of the effects of major incidents which may cause serious pollution of the marine environment;

(c) provide appropriate assistance, especially to developing States, concerning the preparation of environmental assessments.

Article 203
Preferential treatment for developing States

Developing States shall, for the purposes of prevention, reduction and control of pollution of the marine environment or minimization of its effects, be granted preference by international organizations in:

(a) the allocation of appropriate funds and technical assistance; and

(b) the utilization of their specialized services.

SECTION 4. MONITORING AND ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Article 204
Monitoring of the risks or effects of pollution

1. States shall, consistent with the rights of other States, endeavour, as far as practicable, directly or through the competent international organizations, to observe, measure, evaluate and analyse, by recognized scientific methods, the risks or effects of pollution of the marine environment.

2. In particular, States shall keep under surveillance the effects of any activities which they permit or in which they engage in order to determine whether these activities are likely to pollute the marine environment.

Article 205
Publication of reports

States shall publish reports of the results obtained pursuant to article 204 or provide such reports at appropriate intervals to the competent international organizations, which should make them available to all States.

Article 206
Assessment of potential effects of activities

When States have reasonable grounds for believing that planned activities under their jurisdiction or control may cause substantial pollution of or significant and harmful changes to the marine environment, they shall, as far as practicable, assess the potential effects of such activities on the marine environment and shall communicate reports of the results of such assessments in the manner provided in article 205.

SECTION 5. INTERNATIONAL RULES AND NATIONAL LEGISLATION TO PREVENT, REDUCE AND CONTROL POLLUTION OF THE MARINE ENVIRONMENT

Article 207
Pollution from land-based sources

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources, including rivers, estuaries, pipelines and outfall structures, taking into account internationally agreed rules, standards and recommended practices and procedures.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. States shall endeavour to harmonize their policies in this connection at the appropriate regional level.

4. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources, taking into account characteristic regional features, the economic capacity of developing States and their need for economic development. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

5. Laws, regulations, measures, rules, standards and recommended practices and procedures referred to in paragraphs 1, 2 and 4 shall include those designed to minimize, to the fullest extent possible, the release of toxic, harmful or noxious substances, especially those which are persistent, into the marine environment.

Article 208
Pollution from sea-bed activities subject to national jurisdiction

1. Coastal States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment arising from or in connection with sea-bed activities subject to their jurisdiction and from artificial islands, installations and structures under their jurisdiction, pursuant to articles 60 and 80.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. Such laws, regulations and measures shall be no less effective than international rules, standards and recommended practices and procedures.

4. States shall endeavour to harmonize their policies in this connection at the appropriate regional level.

5. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment referred to in paragraph 1. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

Article 209
Pollution from activities in the Area

1. International rules, regulations and procedures shall be established in accordance with Part XI to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area. Such rules, regulations and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

2. Subject to the relevant provisions of this section, States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area undertaken by vessels, installations, structures and other devices flying their flag or of their registry or operating under their authority, as the case may be. The requirements of such laws and regulations shall be no less effective than the international rules, regulations and procedures referred to in paragraph 1.

Article 210
Pollution by dumping

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment by dumping.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. Such laws, regulations and measures shall ensure that dumping is not carried out without the permission of the competent authorities of States.

4. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control such pollution. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

5. Dumping within the territorial sea and the exclusive economic zone or onto the continental shelf shall not be carried out without the express prior approval of the coastal State, which has the right to permit, regulate and control such dumping after due consideration of the matter with other States which by reason of their geographical situation may be adversely affected thereby.

6. National laws, regulations and measures shall be no less effective in preventing, reducing and controlling such pollution than the global rules and standards.

Article 211
Pollution from vessels

1. States, acting through the competent international organization or general diplomatic conference, shall establish international rules and standards to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from vessels and promote the adoption, in the same manner, wherever appropriate, of routeing systems designed to minimize the threat of accidents which might cause pollution of the marine environment, including the coastline, and pollution damage to the related interests of coastal States. Such rules and standards shall, in the same manner, be re-examined from time to time as necessary.

2. States shall adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment from vessels flying their flag or of their registry. Such laws and regulations shall at least have the same effect as that of generally accepted international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

3. States which establish particular requirements for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment as a condition for the entry of foreign vessels into their ports or internal waters or for a call at their off-shore terminals shall give due publicity to such requirements and shall communicate them to the competent international organization. Whenever such requirements are established in identical form by two or more coastal States in an endeavour to harmonize policy, the communication shall indicate which States are participating in such co-operative arrangements. Every State shall require the master of a vessel flying its flag or of its registry, when navigating within the territorial sea of a State participating in such co-operative arrangements, to furnish, upon the request of that State, information as to whether it is proceeding to a State of the same region participating in such co-operative arrangements and, if so, to indicate whether it complies with the port entry requirements of that State. This article is without prejudice to the continued exercise by a vessel of its right of innocent passage or to the application of article 25, paragraph 2.

4. Coastal States may, in the exercise of their sovereignty within their territorial sea, adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of marine pollution from foreign vessels, including vessels exercising the right of innocent passage. Such laws and regulations shall, in accordance with Part II, section 3, not hamper innocent passage of foreign vessels.

5. Coastal States, for the purpose of enforcement as provided for in section 6, may in respect of their exclusive economic zones adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of pollution from vessels conforming to and giving effect to generally accepted international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

6. (a) Where the international rules and standards referred to in paragraph 1 are inadequate to meet special circumstances and coastal States have reasonable grounds for believing that a particular, clearly defined area of their respective exclusive economic zones is an area where the adoption of special mandatory measures for the prevention of pollution from vessels is required for recognized technical reasons in relation to its oceanographical and ecological conditions, as well as its utilization or the protection of its resources and the particular character of its traffic, the coastal States, after appropriate consultations through the competent international organization with any other States concerned, may, for that area, direct a communication to that organization, submitting scientific and technical evidence in support and information on necessary reception facilities. Within 12 months after receiving such a communication, the organization shall determine whether the conditions in that area correspond to the requirements set out above. If the organization so determines, the coastal States may, for that area, adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of pollution from vessels implementing such international rules and standards or navigational practices as are made applicable, through the organization, for special areas. These laws and regulations shall not become applicable to foreign vessels until 15 months after the submission of the communication to the organization.

(b) The coastal States shall publish the limits of any such particular, clearly defined area.

(c) If the coastal States intend to adopt additional laws and regulations for the same area for the prevention, reduction and control of pollution from vessels, they shall, when submitting the aforesaid communication, at the same time notify the organization thereof. Such additional laws and regulations may relate to discharges or navigational practices but shall not require foreign vessels to observe design, construction, manning or equipment standards other than generally accepted international rules and standards; they shall become applicable to foreign vessels 15 months after the submission of the communication to the organization, provided that the organization agrees within 12 months after the submission of the communication.

7. The international rules and standards referred to in this article should include <u>inter alia</u> those relating to prompt notification to coastal States, whose coastline or related interests may be affected by incidents, including maritime casualties, which involve discharges or probability of discharges.

Article 212
Pollution from or through the atmosphere

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from or through the atmosphere, applicable to the air space under their sovereignty and to vessels flying their flag or vessels or aircraft of their registry, taking into account internationally agreed rules, standards and recommended practices and procedures and the safety of air navigation.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control such pollution.

SECTION 6. ENFORCEMENT

Article 213
Enforcement with respect to pollution from land-based sources

States shall enforce their laws and regulations adopted in accordance with article 207 and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources.

Article 214
Enforcement with respect to pollution from sea-bed activities

States shall enforce their laws and regulations adopted in accordance with article 208 and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment arising from or in connection with sea-bed activities subject to their jurisdiction and from artificial islands, installations and structures under their jurisdiction, pursuant to articles 60 and 80.

Article 215
Enforcement with respect to pollution from activities in the Area

Enforcement of international rules, regulations and procedures established in accordance with Part XI to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area shall be governed by that Part.

Article 216
Enforcement with respect to pollution by dumping

1. Laws and regulations adopted in accordance with this Convention and applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment by dumping shall be enforced:

(a) by the coastal State with regard to dumping within its territorial sea or its exclusive economic zone or onto its continental shelf;

(b) by the flag State with regard to vessels flying its flag or vessels or aircraft of its registry;

(c) by any State with regard to acts of loading of wastes or other matter occurring within its territory or at its off-shore terminals.

2. No State shall be obliged by virtue of this article to institute proceedings when another State has already instituted proceedings in accordance with this article.

Article 217
Enforcement by flag States

1. States shall ensure compliance by vessels flying their flag or of their registry with applicable international rules and standards, established through the competent international organization or general diplomatic conference, and with their laws and regulations adopted in accordance with this Convention for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment from vessels and shall accordingly adopt laws and regulations and take other measures necessary for their implementation. Flag States shall provide for the effective enforcement of such rules, standards, laws and regulations, irrespective of where a violation occurs.

2. States shall, in particular, take appropriate measures in order to ensure that vessels flying their flag or of their registry are prohibited from sailing, until they can proceed to sea in compliance with the requirements of the international rules and standards referred to in paragraph 1, including requirements in respect of design, construction, equipment and manning of vessels.

3. States shall ensure that vessels flying their flag or of their registry carry on board certificates required by and issued pursuant to international rules and standards referred to in paragraph 1. States shall ensure that vessels flying their flag are periodically inspected in order to verify that such certificates are in conformity with the actual condition of the vessels. These certificates shall be accepted by other States as evidence of the condition of the vessels and shall be regarded as having the same force as certificates issued by them, unless there are clear grounds for believing that the condition of the vessel does not correspond substantially with the particulars of the certificates.

4. If a vessel commits a violation of rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference, the flag State, without prejudice to articles 218, 220 and 228, shall provide for immediate investigation and where appropriate institute proceedings in respect of the alleged violation irrespective of where the violation occurred or where the pollution caused by such violation has occurred or has been spotted.

5. Flag States conducting an investigation of the violation may request the assistance of any other State whose co-operation could be useful in clarifying the circumstances of the case. States shall endeavour to meet appropriate requests of flag States.

6. States shall, at the written request of any State, investigate any violation alleged to have been committed by vessels flying their flag. If satisfied that sufficient evidence is available to enable proceedings to be brought in respect of the alleged violation, flag States shall without delay institute such proceedings in accordance with their laws.

7. Flag States shall promptly inform the requesting State and the competent international organization of the action taken and its outcome. Such information shall be available to all States.

8. Penalties provided for by the laws and regulations of States for vessels flying their flag shall be adequate in severity to discourage violations wherever they occur.

Article 218
Enforcement by port States

1. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State may undertake investigations and, where the evidence so warrants, institute proceedings in respect of any discharge from that vessel outside the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of that State in violation of applicable international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

2. No proceedings pursuant to paragraph 1 shall be instituted in respect of a discharge violation in the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of another State unless requested by that State, the flag State, or a State damaged or threatened by the discharge violation, or unless the violation has caused or is likely to cause pollution in the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of the State instituting the proceedings.

3. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State shall, as far as practicable, comply with requests from any State for investigation of a discharge violation referred to in paragraph 1, believed to have occurred in, caused, or threatened damage to the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of the requesting State. It shall likewise, as far as practicable, comply with requests from the flag State for investigation of such a violation, irrespective of where the violation occurred.

4. The records of the investigation carried out by a port State pursuant to this article shall be transmitted upon request to the flag State or to the coastal State. Any proceedings instituted by the port State on the basis of such an investigation may, subject to section 7, be suspended at the request of the coastal State when the violation has occurred within its internal waters, territorial sea or exclusive economic zone. The evidence and records of the case, together with any bond or other financial security posted with the authorities of the port State, shall in that event be transmitted to the coastal State. Such transmittal shall preclude the continuation of proceedings in the port State.

Article 219
Measures relating to seaworthiness of vessels to avoid pollution

Subject to section 7, States which, upon request or on their own initiative, have ascertained that a vessel within one of their ports or at one of their off-shore terminals is in violation of applicable international rules and standards relating to seaworthiness of vessels and thereby threatens damage to the marine environment shall, as far as practicable, take administrative measures to prevent the vessel from sailing. Such States may permit the vessel to proceed only to the nearest appropriate repair yard and, upon removal of the causes of the violation, shall permit the vessel to continue immediately.

Article 220
Enforcement by coastal States

1. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State may, subject to section 7, institute proceedings in respect of any violation of its laws and regulations adopted in accordance with this Convention or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels when the violation has occurred within the territorial sea or the exclusive economic zone of that State.

2. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the territorial sea of a State has, during its passage therein, violated laws and regulations of that State adopted in accordance with this Convention or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels, that State, without prejudice to the application of the relevant provisions of Part II, section 3, may undertake physical inspection of the vessel relating to the violation and may, where the evidence so warrants, institute proceedings, including detention of the vessel, in accordance with its laws, subject to the provisions of section 7.

3. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation of applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels or laws and regulations of that State conforming and giving effect to such rules and standards, that State may require the vessel to give information regarding its identity and port of registry, its last and its next port of call and other relevant information required to establish whether a violation has occurred.

4. States shall adopt laws and regulations and take other measures so that vessels flying their flag comply with requests for information pursuant to paragraph 3.

5. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation referred to in paragraph 3 resulting in a substantial discharge causing or threatening significant pollution of the marine environment, that State may undertake physical inspection of the vessel for matters relating to the violation if the vessel has refused to give information or if the information supplied by the vessel is manifestly at variance with the evident factual situation and if the circumstances of the case justify such inspection.

6. Where there is clear objective evidence that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation referred to in paragraph 3 resulting in a discharge causing major damage or threat of major damage to the coastline or related interests of the coastal State, or to any resources of its territorial sea or exclusive economic zone, that State may, subject to section 7, provided that the evidence so warrants, institute proceedings, including detention of the vessel, in accordance with its laws.

7. Notwithstanding the provisions of paragraph 6, whenever appropriate procedures have been established, either through the competent international organization or as otherwise agreed, whereby compliance with requirements for bonding or other appropriate financial security has been assured, the coastal State if bound by such procedures shall allow the vessel to proceed.

8. The provisions of paragraphs 3, 4, 5, 6 and 7 also apply in respect of national laws and regulations adopted pursuant to article 211, paragraph 6.

Article 221
Measures to avoid pollution arising from maritime casualties

1. Nothing in this Part shall prejudice the right of States, pursuant to international law, both customary and conventional, to take and enforce measures beyond the territorial sea proportionate to the actual or threatened damage to protect their coastline or related interests, including fishing, from pollution or threat of pollution following upon a maritime casualty or acts relating to such a casualty, which may reasonably be expected to result in major harmful consequences.

2. For the purposes of this article, "maritime casualty" means a collision of vessels, stranding or other incident of navigation, or other occurrence on board a vessel or external to it resulting in material damage or imminent threat of material damage to a vessel or cargo.

Article 222
Enforcement with respect to pollution from or through the atmosphere

States shall enforce, within the air space under their sovereignty or with regard to vessels flying their flag or vessels or aircraft of their registry, their laws and regulations adopted in accordance with article 212, paragraph 1, and with other provisions of this Convention and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from or through the atmosphere, in conformity with all relevant international rules and standards concerning the safety of air navigation.

SECTION 7. SAFEGUARDS

Article 223
Measures to facilitate proceedings

In proceedings instituted pursuant to this Part, States shall take measures to facilitate the hearing of witnesses and the admission of evidence submitted by authorities of another State, or by the competent international organization, and shall facilitate the attendance at such proceedings of official representatives of the competent international organization, the flag State and any State affected by pollution arising out of any violation. The official representatives attending such proceedings shall have such rights and duties as may be provided under national laws and regulations or international law.

Article 224
Exercise of powers of enforcement

The powers of enforcement against foreign vessels under this Part may only be exercised by officials or by warships, military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

Article 225
Duty to avoid adverse consequences in the exercise of the powers of enforcement

In the exercise under this Convention of their powers of enforcement against foreign vessels, States shall not endanger the safety of navigation or otherwise create any hazard to a vessel, or bring it to an unsafe port or anchorage, or expose the marine environment to an unreasonable risk.

Article 226
Investigation of foreign vessels

1. (a) States shall not delay a foreign vessel longer than is essential for purposes of the investigations provided for in articles 216, 218 and 220. Any physical inspection of a foreign vessel shall be limited to an examination of such certificates, records or other documents as the vessel is required to carry by generally accepted international rules and standards or of any similar documents which it is carrying; further physical inspection of the vessel may be undertaken only after such an examination and only when:

(i) there are clear grounds for believing that the condition of the vessel or its equipment does not correspond substantially with the particulars of those documents;

(ii) the contents of such documents are not sufficient to confirm or verify a suspected violation; or

(iii) the vessel is not carrying valid certificates and records.

(b) If the investigation indicates a violation of applicable laws and regulations or international rules and standards for the protection and preservation of the marine environment, release shall be made promptly subject to reasonable procedures such as bonding or other appropriate financial security.

(c) Without prejudice to applicable international rules and standards relating to the seaworthiness of vessels, the release of a vessel may, whenever it would present an unreasonable threat of damage to the marine environment, be refused or made conditional upon proceeding to the nearest appropriate repair yard. Where release has been refused or made conditional, the flag State of the vessel must be promptly notified, and may seek release of the vessel in accordance with Part XV.

2. States shall co-operate to develop procedures for the avoidance of unnecessary physical inspection of vessels at sea.

Article 227
Non-discrimination with respect to foreign vessels

In exercising their rights and performing their duties under this Part, States shall not discriminate in form or in fact against vessels of any other State.

Article 228
Suspension and restrictions on institution of proceedings

1. Proceedings to impose penalties in respect of any violation of applicable laws and regulations or international rules and standards relating to the prevention, reduction and control of pollution from vessels committed by a foreign vessel beyond the territorial sea of the State instituting proceedings shall be suspended upon the taking of proceedings to impose penalties in respect of corresponding charges by the flag State within six months of the date on which proceedings were first instituted, unless those proceedings relate to a case of major damage to the coastal State or the flag State in question has repeatedly disregarded its obligation to enforce effectively the applicable international rules and standards in respect of violations committed by its vessels. The flag State shall in due course make available to the State previously instituting proceedings a full dossier of the case and the records of the proceedings, whenever the flag State has requested the suspension of proceedings in accordance with this article. When proceedings instituted by the flag State have been brought to a conclusion, the suspended proceedings shall be terminated. Upon payment of costs incurred in respect of such proceedings, any bond posted or other financial security provided in connection with the suspended proceedings shall be released by the coastal State.

2. Proceedings to impose penalties on foreign vessels shall not be instituted after the expiry of three years from the date on which the violation was committed, and shall not be taken by any State in the event of proceedings having been instituted by another State subject to the provisions set out in paragraph 1.

3. The provisions of this article are without prejudice to the right of the flag State to take any measures, including proceedings to impose penalties, according to its laws irrespective of prior proceedings by another State.

Article 229
Institution of civil proceedings

Nothing in this Convention affects the institution of civil proceedings in respect of any claim for loss or damage resulting from pollution of the marine environment.

Article 230
Monetary penalties and the observance of recognized rights of the accused

1. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment, committed by foreign vessels beyond the territorial sea.

2. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment, committed by foreign vessels in the territorial sea, except in the case of a wilful and serious act of pollution in the territorial sea.

3. In the conduct of proceedings in respect of such violations committed by a foreign vessel which may result in the imposition of penalties, recognized rights of the accused shall be observed.

Article 231
Notification to the flag State and other States concerned

States shall promptly notify the flag State and any other State concerned of any measures taken pursuant to section 6 against foreign vessels, and shall submit to the flag State all official reports concerning such measures. However, with respect to violations committed in the territorial sea, the foregoing obligations of the coastal State apply only to such measures as are taken in proceedings. The diplomatic agents or consular officers and where possible the maritime authority of the flag State, shall be immediately informed of any such measures taken pursuant to section 6 against foreign vessels.

Article 232
Liability of States arising from enforcement measures

States shall be liable for damage or loss attributable to them arising from measures taken pursuant to section 6 when such measures are unlawful or exceed those reasonably required in the light of available information. States shall provide for recourse in their courts for actions in respect of such damage or loss.

Article 233
Safeguards with respect to straits used for international navigation

Nothing in sections 5, 6 and 7 affects the legal régime of straits used for international navigation. However, if a foreign ship other than those referred to in section 10 has committed a violation of the laws and regulations referred to in article 42, paragraph 1(a) and (b), causing or threatening major damage to the marine environment of the straits, the States bordering the straits may take appropriate enforcement measures and if so shall respect *mutatis mutandis* the provisions of this section.

SECTION 8. ICE-COVERED AREAS

Article 234
Ice-covered areas

Coastal States have the right to adopt and enforce non-discriminatory laws and regulations for the prevention, reduction and control of marine pollution from vessels in ice-covered areas within the limits of the exclusive economic zone, where particularly severe climatic conditions and the presence of ice covering such areas for most of the year create obstructions or exceptional hazards to navigation, and pollution of the marine environment could cause major harm to or irreversible disturbance of the ecological balance. Such laws and regulations shall have due regard to navigation and the protection and preservation of the marine environment based on the best available scientific evidence.

SECTION 9. RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 235
Responsibility and liability

1. States are responsible for the fulfilment of their international obligations concerning the protection and preservation of the marine environment. They shall be liable in accordance with international law.

2. States shall ensure that recourse is available in accordance with their legal systems for prompt and adequate compensation or other relief in respect of damage caused by pollution of the marine environment by natural or juridical persons under their jurisdiction.

3. With the objective of assuring prompt and adequate compensation in respect of all damage caused by pollution of the marine environment, States shall co-operate in the implementation of existing international law and the further development of international law relating to responsibility and liability for the assessment of and compensation for damage and the settlement of related disputes, as well as, where appropriate, development of criteria and procedures for payment of adequate compensation, such as compulsory insurance or compensation funds.

SECTION 10. SOVEREIGN IMMUNITY

Article 236
Sovereign immunity

The provisions of this Convention regarding the protection and preservation of the marine environment do not apply to any warship, naval auxiliary, other vessels or aircraft owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service. However, each State shall ensure, by the adoption of appropriate measures not impairing operations or operational capabilities of such vessels or aircraft owned or operated by it, that such vessels or aircraft act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Convention.

SECTION 11. OBLIGATIONS UNDER OTHER CONVENTIONS ON THE PROTECTION AND PRESERVATION OF THE MARINE ENVIRONMENT

Article 237
Obligations under other conventions on the protection and preservation of the marine environment

1. The provisions of this Part are without prejudice to the specific obligations assumed by States under special conventions and agreements concluded previously which relate to the protection and preservation of the marine environment and to agreements which may be concluded in furtherance of the general principles set forth in this Convention.

2. Specific obligations assumed by States under special conventions, with respect to the protection and preservation of the marine environment, should be carried out in a manner consistent with the general principles and objectives of this Convention.

PART XIII

MARINE SCIENTIFIC RESEARCH

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 238
Right to conduct marine scientific research

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right to conduct marine scientific research subject to the rights and duties of other States as provided for in this Convention.

Article 239
Promotion of marine scientific research

States and competent international organizations shall promote and facilitate the development and conduct of marine scientific research in accordance with this Convention.

Article 240
General principles for the conduct of marine scientific research

In the conduct of marine scientific research the following principles shall apply:

(a) marine scientific research shall be conducted exclusively for peaceful purposes;

(b) marine scientific research shall be conducted with appropriate scientific methods and means compatible with this Convention;

(c) marine scientific research shall not unjustifiably interfere with other legitimate uses of the sea compatible with this Convention and shall be duly respected in the course of such uses;

(d) marine scientific research shall be conducted in compliance with all relevant regulations adopted in conformity with this Convention including those for the protection and preservation of the marine environment.

Article 241
Non-recognition of marine scientific research activities as the legal basis for claims

Marine scientific research activities shall not constitute the legal basis for any claim to any part of the marine environment or its resources.

SECTION 2. INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 242
Promotion of international co-operation

1. States and competent international organizations shall, in accordance with the principle of respect for sovereignty and jurisdiction and on the basis of mutual benefit, promote international co-operation in marine scientific research for peaceful purposes.

2. In this context, without prejudice to the rights and duties of States under this Convention, a State, in the application of this Part, shall provide, as appropriate, other States with a reasonable opportunity to obtain from it, or with its co-operation, information necessary to prevent and control damage to the health and safety of persons and to the marine environment.

Article 243
Creation of favourable conditions

States and competent international organizations shall co-operate, through the conclusion of bilateral and multilateral agreements, to create favourable conditions for the conduct of marine scientific research in the marine environment and to integrate the efforts of scientists in studying the essence of phenomena and processes occurring in the marine environment and the interrelations between them.

Article 244
Publication and dissemination of information and knowledge

1. States and competent international organizations shall, in accordance with this Convention, make available by publication and dissemination through appropriate channels information on proposed major programmes and their objectives as well as knowledge resulting from marine scientific research.

2. For this purpose, States, both individually and in co-operation with other States and with competent international organizations, shall actively promote the flow of scientific data and information and the transfer of knowledge resulting from marine scientific research, especially to developing States, as well as the strengthening of the autonomous marine scientific research capabilities of developing States through, inter alia, programmes to provide adequate education and training of their technical and scientific personnel.

SECTION 3. CONDUCT AND PROMOTION OF MARINE SCIENTIFIC RESEARCH

Article 245
Marine scientific research in the territorial sea

Coastal States, in the exercise of their sovereignty, have the exclusive right to regulate, authorize and conduct marine scientific research in their territorial sea. Marine scientific research therein shall be conducted only with the express consent of and under the conditions set forth by the coastal State.

Article 246
Marine scientific research in the exclusive economic zone and on the continental shelf

1. Coastal States, in the exercise of their jurisdiction, have the right to regulate, authorize and conduct marine scientific research in their exclusive economic zone and on their continental shelf in accordance with the relevant provisions of this Convention.

2. Marine scientific research in the exclusive economic zone and on the continental shelf shall be conducted with the consent of the coastal State.

3. Coastal States shall, in normal circumstances, grant their consent for marine scientific research projects by other States or competent international organizations in their exclusive economic zone or on their continental shelf to be carried out in accordance with this Convention exclusively for peaceful purposes and in order to increase scientific knowledge of the marine environment for the benefit of all mankind. To this end, coastal States shall establish rules and procedures ensuring that such consent will not be delayed or denied unreasonably.

4. For the purposes of applying paragraph 3, normal circumstances may exist in spite of the absence of diplomatic relations between the coastal State and the researching State.

5. Coastal States may however in their discretion withhold their consent to the conduct of a marine scientific research project of another State or competent international organization in the exclusive economic zone or on the continental shelf of the coastal State if that project:

(a) is of direct significance for the exploration and exploitation of natural resources, whether living or non-living;

(b) involves drilling into the continental shelf, the use of explosives or the introduction of harmful substances into the marine environment;

(c) involves the construction, operation or use of artificial islands, installations and structures referred to in articles 60 and 80;

(d) contains information communicated pursuant to article 248 regarding the nature and objectives of the project which is inaccurate or if the researching State or competent international organization has outstanding obligations to the coastal State from a prior research project.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, coastal States may not exercise their discretion to withhold consent under subparagraph (a) of that paragraph in respect of marine scientific research projects to be undertaken in accordance with the provisions of this Part on the continental shelf, beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, outside those specific areas which coastal States may at any time publicly designate as areas in which exploitation or detailed exploratory operations focused on those areas are occurring or will occur within a reasonable period of time. Coastal States shall give reasonable notice of the designation of such areas, as well as any modifications thereto, but shall not be obliged to give details of the operations therein.

7. The provisions of paragraph 6 are without prejudice to the rights of coastal States over the continental shelf as established in article 77.

8. Marine scientific research activities referred to in this article shall not unjustifiably interfere with activities undertaken by coastal States in the exercise of their sovereign rights and jurisdiction provided for in this Convention.

Article 247
Marine scientific research projects undertaken by or under the auspices of international organizations

A coastal State which is a member of or has a bilateral agreement with an international organization, and in whose exclusive economic zone or on whose continental shelf that organization wants to carry out a marine scientific research project, directly or under its auspices, shall be deemed to have authorized the project to be carried out in conformity with the agreed specifications if that State approved the detailed project when the decision was made by the organization for the undertaking of the project, or is willing to participate in it, and has not expressed any objection within four months of notification of the project by the organization to the coastal State.

Article 248
Duty to provide information to the coastal State

States and competent international organizations which intend to undertake marine scientific research in the exclusive economic zone or on the continental shelf of a coastal State shall, not less than six months in advance of the expected starting date of the marine scientific research project, provide that State with a full description of:

(a) the nature and objectives of the project;

(b) the method and means to be used, including name, tonnage, type and class of vessels and a description of scientific equipment;

(c) the precise geographical areas in which the project is to be conducted;

(d) the expected date of first appearance and final departure of the research vessels, or deployment of the equipment and its removal, as appropriate;

(e) the name of the sponsoring institution, its director, and the person in charge of the project; and

(f) the extent to which it is considered that the coastal State should be able to participate or to be represented in the project.

Article 249
Duty to comply with certain conditions

1. States and competent international organizations when undertaking marine scientific research in the exclusive economic zone or on the continental shelf of a coastal State shall comply with the following conditions:

(a) ensure the right of the coastal State, if it so desires, to participate or be represented in the marine scientific research project, especially on board research vessels and other craft or scientific research installations, when practicable, without payment of any remuneration to the scientists of the coastal State and without obligation to contribute towards the costs of the project;

(b) provide the coastal State, at its request, with preliminary reports, as soon as practicable, and with the final results and conclusions after the completion of the research;

(c) undertake to provide access for the coastal State, at its request, to all data and samples derived from the marine scientific research project and likewise to furnish it with data which may be copied and samples which may be divided without detriment to their scientific value;

(d) if requested, provide the coastal State with an assessment of such data, samples and research results or provide assistance in their assessment or interpretation;

(e) ensure, subject to paragraph 2, that the research results are made internationally available through appropriate national or international channels, as soon as practicable;

(f) inform the coastal State immediately of any major change in the research programme;

(g) unless otherwise agreed, remove the scientific research installations or equipment once the research is completed.

2. This article is without prejudice to the conditions established by the laws and regulations of the coastal State for the exercise of its discretion to grant or withhold consent pursuant to article 246, paragraph 5, including requiring prior agreement for making internationally available the research results of a project of direct significance for the exploration and exploitation of natural resources.

Article 250
Communications concerning marine scientific research projects

Communications concerning the marine scientific research projects shall be made through appropriate official channels, unless otherwise agreed.

Article 251
General criteria and guidelines

States shall seek to promote through competent international organizations the establishment of general criteria and guidelines to assist States in ascertaining the nature and implications of marine scientific research.

Article 252
Implied consent

States or competent international organizations may proceed with a marine scientific research project six months after the date upon which the information required pursuant to article 248 was provided to the coastal State unless within four months of the receipt of the communication containing such information the coastal State has informed the State or organization conducting the research that:

(a) it has withheld its consent under the provisions of article 246; or

(b) the information given by that State or competent international organization regarding the nature or objectives of the project does not conform to the manifestly evident facts; or

(c) it requires supplementary information relevant to conditions and the information provided for under articles 248 and 249; or

(d) outstanding obligations exist with respect to a previous marine scientific research project carried out by that State or organization, with regard to conditions established in article 249.

Article 253
Suspension or cessation of marine scientific research activities

1. A coastal State shall have the right to require the suspension of any marine scientific research activities in progress within its exclusive economic zone or on its continental shelf if:

(a) the research activities are not being conducted in accordance with the information communicated as provided under article 248 upon which the consent of the coastal State was based; or

(b) the State or competent international organization conducting the research activities fails to comply with the provisions of article 249 concerning the rights of the coastal State with respect to the marine scientific research project.

2. A coastal State shall have the right to require the cessation of any marine scientific research activities in case of any non-compliance with the provisions of article 248 which amounts to a major change in the research project or the research activities.

3. A coastal State may also require cessation of marine scientific research activities if any of the situations contemplated in paragraph 1 are not rectified within a reasonable period of time.

4. Following notification by the coastal State of its decision to order suspension or cessation, States or competent international organizations authorized to conduct marine scientific research activities shall terminate the research activities that are the subject of such a notification.

5. An order of suspension under paragraph 1 shall be lifted by the coastal State and the marine scientific research activities allowed to continue once the researching State or competent international organization has complied with the conditions required under articles 248 and 249.

Article 254
Rights of neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States

1. States and competent international organizations which have submitted to a coastal State a project to undertake marine scientific research referred to in article 246, paragraph 3, shall give notice to the neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States of the proposed research project, and shall notify the coastal State thereof.

2. After the consent has been given for the proposed marine scientific research project by the coastal State concerned, in accordance with article 246 and other relevant provisions of this Convention, States and competent international organizations undertaking such a project shall provide to the neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States, at their request and when appropriate, relevant information as specified in article 248 and article 249, paragraph 1(f).

3. The neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States referred to above shall, at their request, be given the opportunity to participate, whenever feasible, in the proposed marine scientific research project through qualified experts appointed by them and not objected to by the coastal State, in accordance with the conditions agreed for the project, in conformity with the provisions of this Convention, between the coastal State concerned and the State or competent international organizations conducting the marine scientific research.

4. States and competent international organizations referred to in paragraph 1 shall provide to the above-mentioned land-locked and geographically disadvantaged States, at their request, the information and assistance specified in article 249, paragraph 1(d), subject to the provisions of article 249, paragraph 2.

Article 255
Measures to facilitate marine scientific research and assist research vessels

States shall endeavour to adopt reasonable rules, regulations and procedures to promote and facilitate marine scientific research conducted in accordance with this Convention beyond their territorial sea and, as appropriate, to facilitate, subject to the provisions of their laws and regulations, access to their harbours and promote assistance for marine scientific research vessels which comply with the relevant provisions of this Part.

Article 256
Marine scientific research in the Area

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right, in conformity with the provisions of Part XI, to conduct marine scientific research in the Area.

Article 257
Marine scientific research in the water column beyond the exclusive economic zone

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right, in conformity with this Convention, to conduct marine scientific research in the water column beyond the limits of the exclusive economic zone.

SECTION 4. SCIENTIFIC RESEARCH INSTALLATIONS OR EQUIPMENT IN THE MARINE ENVIRONMENT

Article 258
Deployment and use

The deployment and use of any type of scientific research installations or equipment in any area of the marine environment shall be subject to the same conditions as are prescribed in this Convention for the conduct of marine scientific research in any such area.

Article 259
Legal status

The installations or equipment referred to in this section do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.

Article 260
Safety zones

Safety zones of a reasonable breadth not exceeding a distance of 500 metres may be created around scientific research installations in accordance with the relevant provisions of this Convention. All States shall ensure that such safety zones are respected by their vessels.

Article 261
Non-interference with shipping routes

The deployment and use of any type of scientific research installations or equipment shall not constitute an obstacle to established international shipping routes.

Article 262
Identification markings and warning signals

Installations or equipment referred to in this section shall bear identification markings indicating the State of registry or the international organization to which they belong and shall have adequate internationally agreed warning signals to ensure safety at sea and the safety of air navigation, taking into account rules and standards established by competent international organizations.

SECTION 5. RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 263
Responsibility and liability

1. States and competent international organizations shall be responsible for ensuring that marine scientific research, whether undertaken by them or on their behalf, is conducted in accordance with this Convention.

2. States and competent international organizations shall be responsible and liable for the measures they take in contravention of this Convention in respect of marine scientific research conducted by other States, their natural or juridical persons or by competent international organizations, and shall provide compensation for damage resulting from such measures.

3. States and competent international organizations shall be responsible and liable pursuant to article 235 for damage caused by pollution of the marine environment arising out of marine scientific research undertaken by them or on their behalf.

SECTION 6. SETTLEMENT OF DISPUTES AND INTERIM MEASURES

Article 264
Settlement of disputes

Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to marine scientific research shall be settled in accordance with Part XV, sections 2 and 3.

Article 265
Interim measures

Pending settlement of a dispute in accordance with Part XV, sections 2 and 3, the State or competent international organization authorized to conduct a marine scientific research project shall not allow research activities to commence or continue without the express consent of the coastal State concerned.

PART XIV

DEVELOPMENT AND TRANSFER OF MARINE TECHNOLOGY

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 266
Promotion of the development and transfer of marine technology

1. States, directly or through competent international organizations, shall co-operate in accordance with their capabilities to promote actively the development and transfer of marine science and marine technology on fair and reasonable terms and conditions.

2. States shall promote the development of the marine scientific and technological capacity of States which may need and request technical assistance in this field, particularly developing States, including land-locked and geographically disadvantaged States, with regard to the exploration, exploitation, conservation and management of marine resources, the protection and preservation of the marine environment, marine scientific research and other activities in the marine environment compatible with this Convention, with a view to accelerating the social and economic development of the developing States.

3. States shall endeavour to foster favourable economic and legal conditions for the transfer of marine technology for the benefit of all parties concerned on an equitable basis.

Article 267
Protection of legitimate interests

States, in promoting co-operation pursuant to article 266, shall have due regard for all legitimate interests including, inter alia, the rights and duties of holders, suppliers and recipients of marine technology.

Article 268
Basic objectives

States, directly or through competent international organizations, shall promote:

(a) the acquisition, evaluation and dissemination of marine technological knowledge and facilitate access to such information and data;

(b) the development of appropriate marine technology;

(c) the development of the necessary technological infrastructure to facilitate the transfer of marine technology;

(d) the development of human resources through training and education of nationals of developing States and countries and especially the nationals of the least developed among them;

(e) international co-operation at all levels, particularly at the regional, subregional and bilateral levels.

Article 269
Measures to achieve the basic objectives

In order to achieve the objectives referred to in article 268, States, directly or through competent international organizations, shall endeavour, inter alia, to:

(a) establish programmes of technical co-operation for the effective transfer of all kinds of marine technology to States which may need and request technical assistance in this field, particularly the developing land-locked and geographically disadvantaged States, as well as other developing States which have not been able either to establish or develop their own technological capacity in marine science and in the exploration and exploitation of marine resources or to develop the infrastructure of such technology;

(b) promote favourable conditions for the conclusion of agreements, contracts and other similar arrangements, under equitable and reasonable conditions;

(c) hold conferences, seminars and symposia on scientific and technological subjects, in particular on policies and methods for the transfer of marine technology;

(d) promote the exchange of scientists and of technological and other experts;

(e) undertake projects and promote joint ventures and other forms of bilateral and multilateral co-operation.

SECTION 2. INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 270
Ways and means of international co-operation

International co-operation for the development and transfer of marine technology shall be carried out, where feasible and appropriate, through existing bilateral, regional or multilateral programmes, and also through expanded and new programmes in order to facilitate marine scientific research, the transfer of marine technology, particularly in new fields, and appropriate international funding for ocean research and development.

Article 271
Guidelines, criteria and standards

States, directly or through competent international organizations, shall promote the establishment of generally accepted guidelines, criteria and standards for the transfer of marine technology on a bilateral basis or within the framework of international organizations and other fora, taking into account, in particular, the interests and needs of developing States.

Article 272
Co-ordination of international programmes

In the field of transfer of marine technology, States shall endeavour to ensure that competent international organizations co-ordinate their activities, including any regional or global programmes, taking into account the interests and needs of developing States, particularly land-locked and geographically disadvantaged States.

Article 273
Co-operation with international organizations and the Authority

States shall co-operate actively with competent international organizations and the Authority to encourage and facilitate the transfer to developing States, their nationals and the Enterprise of skills and marine technology with regard to activities in the Area.

Article 274
Objectives of the Authority

Subject to all legitimate interests including, inter alia, the rights and duties of holders, suppliers and recipients of technology, the Authority, with regard to activities in the Area, shall ensure that:

(a) on the basis of the principle of equitable geographical distribution, nationals of developing States, whether coastal, land-locked or geographically disadvantaged, shall be taken on for the purposes of training as members of the managerial, research and technical staff constituted for its undertakings;

(b) the technical documentation on the relevant equipment, machinery, devices and processes is made available to all States, in particular developing States which may need and request technical assistance in this field;

(c) adequate provision is made by the Authority to facilitate the acquisition of technical assistance in the field of marine technology by States which may need and request it, in particular developing States, and the acquisition by their nationals of the necessary skills and know-how, including professional training;

(d) States which may need and request technical assistance in this field, in particular developing States, are assisted in the acquisition of necessary equipment, processes, plant and other technical know-how through any financial arrangements provided for in this Convention.

SECTION 3. NATIONAL AND REGIONAL MARINE SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL CENTRES

Article 275
Establishment of national centres

1. States, directly or through competent international organizations and the Authority, shall promote the establishment, particularly in developing coastal States, of national marine scientific and technological research centres and the strengthening of existing national centres, in order to stimulate and advance the conduct of marine scientific research by developing coastal States and to enhance their national capabilities to utilize and preserve their marine resources for their economic benefit.

2. States, through competent international organizations and the Authority, shall give adequate support to facilitate the establishment and strengthening of such national centres so as to provide for advanced training facilities and necessary equipment, skills and know-how as well as technical experts to such States which may need and request such assistance.

Article 276
Establishment of regional centres

1. States, in co-ordination with the competent international organizations, the Authority and national marine scientific and technological research institutions, shall promote the establishment of regional marine scientific and technological research centres, particularly in developing States, in order to stimulate and advance the conduct of marine scientific research by developing States and foster the transfer of marine technology.

2. All States of a region shall co-operate with the regional centres therein to ensure the more effective achievement of their objectives.

Article 277
Functions of regional centres

The functions of such regional centres shall include, *inter alia*:

(a) training and educational programmes at all levels on various aspects of marine scientific and technological research, particularly marine biology, including conservation and management of living resources, oceanography, hydrography, engineering, geological exploration of the sea-bed, mining and desalination technologies;

(b) management studies;

(c) study programmes related to the protection and preservation of the marine environment and the prevention, reduction and control of pollution;

(d) organization of regional conferences, seminars and symposia;

(e) acquisition and processing of marine scientific and technological data and information;

(f) prompt dissemination of results of marine scientific and technological research in readily available publications;

(g) publicizing national policies with regard to the transfer of marine technology and systematic comparative study of those policies;

(h) compilation and systematization of information on the marketing of technology and on contracts and other arrangements concerning patents;

(i) technical co-operation with other States of the region.

SECTION 4. CO-OPERATION AMONG INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Article 278
Co-operation among international organizations

The competent international organizations referred to in this Part and in Part XIII shall take all appropriate measures to ensure, either directly or in close co-operation among themselves, the effective discharge of their functions and responsibilities under this Part.

PART XV

SETTLEMENT OF DISPUTES

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 279
Obligation to settle disputes by peaceful means

States Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention by peaceful means in accordance with Article 2, paragraph 3, of the Charter of the United Nations and, to this end, shall seek a solution by the means indicated in Article 33, paragraph 1, of the Charter.

Article 280
Settlement of disputes by any peaceful means chosen by the parties

Nothing in this Part impairs the right of any States Parties to agree at any time to settle a dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention by any peaceful means of their own choice.

Article 281
Procedure where no settlement has been reached by the parties

1. If the States Parties which are parties to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention have agreed to seek settlement of the dispute by a peaceful means of their own choice, the procedures provided for in this Part apply only where no settlement has been reached by recourse to such means and the agreement between the parties does not exclude any further procedure.

2. If the parties have also agreed on a time-limit, paragraph 1 applies only upon the expiration of that time-limit.

Article 282
Obligations under general, regional or bilateral agreements

If the States Parties which are parties to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention have agreed, through a general, regional or bilateral agreement or otherwise, that such dispute shall, at the request of any party to the dispute, be submitted to a procedure that entails a binding decision, that procedure shall apply in lieu of the procedures provided for in this Part, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 283
Obligation to exchange views

1. When a dispute arises between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties to the dispute shall proceed expeditiously to an exchange of views regarding its settlement by negotiation or other peaceful means.

2. The parties shall also proceed expeditiously to an exchange of views where a procedure for the settlement of such a dispute has been terminated without a settlement or where a settlement has been reached and the circumstances require consultation regarding the manner of implementing the settlement.

Article 284
Conciliation

1. A State Party which is a party to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention may invite the other party or parties to submit the dispute to conciliation in accordance with the procedure under Annex V, section 1, or another conciliation procedure.

2. If the invitation is accepted and if the parties agree upon the conciliation procedure to be applied, any party may submit the dispute to that procedure.

3. If the invitation is not accepted or the parties do not agree upon the procedure, the conciliation proceedings shall be deemed to be terminated.

4. Unless the parties otherwise agree, when a dispute has been submitted to conciliation, the proceedings may be terminated only in accordance with the agreed conciliation procedure.

Article 285
Application of this section to disputes submitted pursuant to Part XI

This section applies to any dispute which pursuant to Part XI, section 5, is to be settled in accordance with procedures provided for in this Part. If an entity other than a State Party is a party to such a dispute, this section applies *mutatis mutandis*.

SECTION 2. COMPULSORY PROCEDURES ENTAILING BINDING DECISIONS

Article 286
Application of procedures under this section

Subject to section 3, any dispute concerning the interpretation or application of this Convention shall, where no settlement has been reached by recourse to section 1, be submitted at the request of any party to the dispute to the court or tribunal having jurisdiction under this section.

Article 287
Choice of procedure

1. When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the following means for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of this Convention:

(a) the International Tribunal for the Law of the Sea established in accordance with Annex VI;

(b) the International Court of Justice;

(c) an arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VII;

(d) a special arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VIII for one or more of the categories of disputes specified therein.

2. A declaration made under paragraph 1 shall not affect or be affected by the obligation of a State Party to accept the jurisdiction of the Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to the extent and in the manner provided for in Part XI, section 5.

3. A State Party, which is a party to a dispute not covered by a declaration in force, shall be deemed to have accepted arbitration in accordance with Annex VII.

4. If the parties to a dispute have accepted the same procedure for the settlement of the dispute, it may be submitted only to that procedure, unless the parties otherwise agree.

5. If the parties to a dispute have not accepted the same procedure for the settlement of the dispute, it may be submitted only to arbitration in accordance wih Annex VII, unless the parties otherwise agree.

6. A declaration made under paragraph 1 shall remain in force until three months after notice of revocation has been deposited with the Secretary-General of the United Nations.

7. A new declaration, a notice of revocation or the expiry of a declaration does not in any way affect proceedings pending before a court or tribunal having jurisdiction under this article, unless the parties otherwise agree.

8. Declarations and notices referred to in this article shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the States Parties.

Article 288
Jurisdiction

1. A court or tribunal referred to in article 287 shall have jurisdiction over any dispute concerning the interpretation or application of this Convention which is submitted to it in accordance with this Part.

2. A court or tribunal referred to in article 287 shall also have jurisdiction over any dispute concerning the interpretation or application of an international agreement related to the purposes of this Convention, which is submitted to it in accordance with the agreement.

3. The Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea established in accordance with Annex VI, and any other chamber or arbitral tribunal referred to in Part XI, section 5, shall have jurisdiction in any matter which is submitted to it in accordance therewith.

4. In the event of a dispute as to whether a court or tribunal has jurisdiction, the matter shall be settled by decision of that court or tribunal.

Article 289
Experts

In any dispute involving scientific or technical matters, a court or tribunal exercising jurisdiction under this section may, at the request of a party or proprio motu, select in consultation with the parties no fewer than two scientific or technical experts chosen preferably from the relevant list prepared in accordance with Annex VIII, article 2, to sit with the court or tribunal but without the right to vote.

Article 290
Provisional measures

1. If a dispute has been duly submitted to a court or tribunal which considers that prima facie it has jurisdiction under this Part or Part XI, section 5, the court or tribunal may prescribe any provisional measures which it considers appropriate under the circumstances to preserve the respective rights of the parties to the dispute or to prevent serious harm to the marine environment, pending the final decision.

2. Provisional measures may be modified or revoked as soon as the circumstances justifying them have changed or ceased to exist.

3. Provisional measures may be prescribed, modified or revoked under this article only at the request of a party to the dispute and after the parties have been given an opportunity to be heard.

4. The court or tribunal shall forthwith give notice to the parties to the dispute, and to such other States Parties as it considers appropriate, of the prescription, modification or revocation of provisional measures.

5. Pending the constitution of an arbitral tribunal to which a dispute is being submitted under this section, any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within two weeks from the date of the request for provisional measures, the International Tribunal for the Law of the Sea or, with respect to activities in the Area, the Sea-Bed Disputes Chamber, may prescribe, modify or revoke provisional measures in accordance with this article if it considers that prima facie the tribunal which is to be constituted would have jurisdiction and that the urgency of the situation so requires. Once constituted, the tribunal to which the dispute has been submitted may modify, revoke or affirm those provisional measures, acting in conformity with paragraphs 1 to 4.

6. The parties to the dispute shall comply promptly with any provisional measures prescribed under this article.

Article 291
Access

1. All the dispute settlement procedures specified in this Part shall be open to States Parties.

2. The dispute settlement procedures specified in this Part shall be open to entities other than States Parties only as specifically provided for in this Convention.

Article 292
Prompt release of vessels and crews

1. Where the authorities of a State Party have detained a vessel flying the flag of another State Party and it is alleged that the detaining State has not complied with the provisions of this Convention for the prompt release of the vessel or its crew upon the posting of a reasonable bond or other financial security, the question of release from detention may be submitted to any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within 10 days from the time of detention, to a court or tribunal accepted by the detaining State under article 287 or to the International Tribunal for the Law of the Sea, unless the parties otherwise agree.

2. The application for release may be made only by or on behalf of the flag State of the vessel.

3. The court or tribunal shall deal without delay with the application for release and shall deal only with the question of release, without prejudice to the merits of any case before the appropriate domestic forum against the vessel, its owner or its crew. The authorities of the detaining State remain competent to release the vessel or its crew at any time.

4. Upon the posting of the bond or other financial security determined by the court or tribunal, the authorities of the detaining State shall comply promptly with the decision of the court or tribunal concerning the release of the vessel or its crew.

Article 293
Applicable law

1. A court or tribunal having jurisdiction under this section shall apply this Convention and other rules of international law not incompatible with this Convention.

2. Paragraph 1 does not prejudice the power of the court or tribunal having jurisdiction under this section to decide a case ex aequo et bono, if the parties so agree.

Article 294
Preliminary proceedings

1. A court or tribunal provided for in article 287 to which an application is made in respect of a dispute referred to in article 297 shall determine at the request of a party, or may determine *proprio motu*, whether the claim constitutes an abuse of legal process or whether *prima facie* it is well founded. If the court or tribunal determines that the claim constitutes an abuse of legal process or is *prima facie* unfounded, it shall take no further action in the case.

2. Upon receipt of the application, the court or tribunal shall immediately notify the other party or parties of the application, and shall fix a reasonable time-limit within which they may request it to make a determination in accordance with paragraph 1.

3. Nothing in this article affects the right of any party to a dispute to make preliminary objections in accordance with the applicable rules of procedure.

Article 295
Exhaustion of local remedies

Any dispute between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention may be submitted to the procedures provided for in this section only after local remedies have been exhausted where this is required by international law.

Article 296
Finality and binding force of decisions

1. Any decision rendered by a court or tribunal having jurisdiction under this section shall be final and shall be complied with by all the parties to the dispute.

2. Any such decision shall have no binding force except between the parties and in respect of that particular dispute.

SECTION 3. LIMITATIONS AND EXCEPTIONS TO APPLICABILITY OF SECTION 2

Article 297
Limitations on applicability of section 2

1. Disputes concerning the interpretation or application of this Convention with regard to the exercise by a coastal State of its sovereign rights or jurisdiction provided for in this Convention shall be subject to the procedures provided for in section 2 in the following cases:

(a) when it is alleged that a coastal State has acted in contravention of the provisions of this Convention in regard to the freedoms and rights of navigation, overflight or the laying of submarine cables and pipelines, or in regard to other internationally lawful uses of the sea specified in article 58;

(b) when it is alleged that a State in exercising the aforementioned freedoms, rights or uses has acted in contravention of this Convention or of laws or regulations adopted by the coastal State in conformity with this Convention and other rules of international law not incompatible with this Convention; or

(c) when it is alleged that a coastal State has acted in contravention of specified international rules and standards for the protection and preservation of the marine environment which are applicable to the coastal State and which have been established by this Convention or through a competent international organization or diplomatic conference in accordance with this Convention.

2. (a) Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to marine scientific research shall be settled in accordance with section 2, except that the coastal State shall not be obliged to accept the submission to such settlement of any dispute arising out of: -

(i) the exercise by the coastal State of a right or discretion in accordance with article 246; or

(ii) a decision by the coastal State to order suspension or cessation of a research project in accordance with article 253.

(b) A dispute arising from an allegation by the researching State that with respect to a specific project the coastal State is not exercising its rights under articles 246 and 253 in a manner compatible with this Convention shall be submitted, at the request of either party, to conciliation under Annex V, section 2, provided that the conciliation commission shall not call in question the exercise by the coastal State of its discretion to designate specific areas as referred to in article 246, paragraph 6, or of its discretion to withhold consent in accordance with article 246, paragraph 5.

3. (a) Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to fisheries shall be settled in accordance with section 2, except that the coastal State shall not be obliged to accept the submission to such settlement of any dispute relating to its sovereign rights with respect to the living resources in the exclusive economic zone or their exercise, including its discretionary powers for determining the allowable catch, its harvesting capacity, the allocation of surpluses to other States and the terms and conditions established in its conservation and management laws and regulations.

(b) Where no settlement has been reached by recourse to section 1 of this Part, a dispute shall be submitted to conciliation under Annex V, section 2, at the request of any party to the dispute, when it is alleged that:

(i) a coastal State has manifestly failed to comply with its obligations to ensure through proper conservation and management measures that the maintenance of the living resources in the exclusive economic zone is not seriously endangered;

(ii) a coastal State has arbitrarily refused to determine, at the request of another State, the allowable catch and its capacity to harvest living resources with respect to stocks which that other State is interested in fishing; or

(iii) a coastal State has arbitrarily refused to allocate to any State, under articles 62, 69 and 70 and under the terms and conditions established by the coastal State consistent with this Convention, the whole or part of the surplus it has declared to exist.

(c) In no case shall the conciliation commission substitute its discretion for that of the coastal State.

(d) The report of the conciliation commission shall be communicated to the appropriate international organizations.

(e) In negotiating agreements pursuant to articles 69 and 70, States Parties, unless they otherwise agree, shall include a clause on measures which they shall take in order to minimize the possibility of a disagreement concerning the interpretation or application of the agreement, and on how they should proceed if a disagreement nevertheless arises.

Article 298
Optional exceptions to applicability of section 2

1. When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State may, without prejudice to the obligations arising under section 1, declare in writing that it does not accept any one or more of the procedures provided for in section 2 with respect to one or more of the following categories of disputes:

(a) (i) disputes concerning the interpretation or application of articles 15, 74 and 83 relating to sea boundary delimitations, or those involving historic bays or titles, provided that a State having made such a declaration shall, when such a dispute arises subsequent to the entry into force of this Convention and where no agreement within a reasonable period of time is reached in negotiations between the parties, at the request of any party to the dispute, accept submission of the matter to conciliation under Annex V, section 2; and provided further that any dispute that necessarily involves the concurrent consideration of any unsettled dispute concerning sovereignty or other rights over continental or insular land territory shall be excluded from such submission;

(ii) after the conciliation commission has presented its report, which shall state the reasons on which it is based, the parties shall negotiate an agreement on the basis of that report; if these negotiations do not result in an agreement, the parties shall, by mutual consent, submit the question to one of the procedures provided for in section 2, unless the parties otherwise agree;

(iii) this subparagraph does not apply to any sea boundary dispute finally settled by an arrangement between the parties, or to any such dispute which is to be settled in accordance with a bilateral or multilateral agreement binding upon those parties;

(b) disputes concerning military activities, including military activities by government vessels and aircraft engaged in non-commercial service, and disputes concerning law enforcement activities in regard to the exercise of sovereign rights or jurisdiction excluded from the jurisdiction of a court or tribunal under article 297, paragraph 2 or 3;

(c) disputes in respect of which the Security Council of the United Nations is exercising the functions assigned to it by the Charter of the United Nations, unless the Security Council decides to remove the matter from its agenda or calls upon the parties to settle it by the means provided for in this Convention.

2. A State Party which has made a declaration under paragraph 1 may at any time withdraw it, or agree to submit a dispute excluded by such declaration to any procedure specified in this Convention.

3. A State Party which has made a declaration under paragraph 1 shall not be entitled to submit any dispute falling within the excepted category of disputes to any procedure in this Convention as against another State Party, without the consent of that party.

4. If one of the States Parties has made a declaration under paragraph 1(a), any other State Party may submit any dispute falling within an excepted category against the declarant party to the procedure specified in such declaration.

5. A new declaration, or the withdrawal of a declaration, does not in any way affect proceedings pending before a court or tribunal in accordance with this article, unless the parties otherwise agree.

6. Declarations and notices of withdrawal of declarations under this article shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the States Parties.

Article 299
Right of the parties to agree upon a procedure

1. A dispute excluded under article 297 or excepted by a declaration made under article 298 from the dispute settlement procedures provided for in section 2 may be submitted to such procedures only by agreement of the parties to the dispute.

2. Nothing in this section impairs the right of the parties to the dispute to agree to some other procedure for the settlement of such dispute or to reach an amicable settlement.

PART XVI

GENERAL PROVISIONS

Article 300
Good faith and abuse of rights

States Parties shall fulfil in good faith the obligations assumed under this Convention and shall exercise the rights, jurisdiction and freedoms recognized in this Convention in a manner which would not constitute an abuse of right.

Article 301
Peaceful uses of the seas

In exercising their rights and performing their duties under this Convention, States Parties shall refrain from any threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 302
Disclosure of information

Without prejudice to the right of a State Party to resort to the procedures for the settlement of disputes provided for in this Convention, nothing in this Convention shall be deemed to require a State Party, in the fulfilment of its obligations under this Convention, to supply information the disclosure of which is contrary to the essential interests of its security.

Article 303
Archaeological and historical objects found at sea

1. States have the duty to protect objects of an archaeological and historical nature found at sea and shall co-operate for this purpose.

2. In order to control traffic in such objects, the coastal State may, in applying article 33, presume that their removal from the sea-bed in the zone referred to in that article without its approval would result in an infringement within its territory or territorial sea of the laws and regulations referred to in that article.

3. Nothing in this article affects the rights of identifiable owners, the law of salvage or other rules of admiralty, or laws and practices with respect to cultural exchanges.

4. This article is without prejudice to other international agreements and rules of international law regarding the protection of objects of an archaeological and historical nature.

Article 304
Responsibility and liability for damage

The provisions of this Convention regarding responsibility and liability for damage are without prejudice to the application of existing rules and the development of further rules regarding responsibility and liability under international law.

PART XVII

FINAL PROVISIONS

Article 305
Signature

1. This Convention shall be open for signature by:

(a) all States;

(b) Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia;

(c) all self-governing associated States which have chosen that status in an act of self-determination supervised and approved by the United Nations in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;

(d) all self-governing associated States which, in accordance with their respective instruments of association, have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;

(e) all territories which enjoy full internal self-government, recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;

(f) international organizations, in accordance with Annex IX.

2. This Convention shall remain open for signature until 9 December 1984 at the Ministry of Foreign Affairs of Jamaica and also, from 1 July 1983 until 9 December 1984, at United Nations Headquarters in New York.

Article 306
Ratification and formal confirmation

This Convention is subject to ratification by States and the other entities referred to in article 305, paragraph 1(b), (c), (d) and (e), and to formal confirmation, in accordance with Annex IX, by the entities referred to in article 305, paragraph 1(f). The instruments of ratification and of formal confirmation shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 307
Accession

This Convention shall remain open for accession by States and the other entities referred to in article 305. Accession by the entities referred to in article 305, paragraph 1(f), shall be in accordance with Annex IX. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 308
Entry into force

1. This Convention shall enter into force 12 months after the date of deposit of the sixtieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixtieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession, subject to paragraph 1.

3. The Assembly of the Authority shall meet on the date of entry into force of this Convention and shall elect the Council of the Authority. The first Council shall be constituted in a manner consistent with the purpose of article 161 if the provisions of that article cannot be strictly applied.

4. The rules, regulations and procedures drafted by the Preparatory Commission shall apply provisionally pending their formal adoption by the Authority in accordance with Part XI.

5. The Authority and its organs shall act in accordance with resolution II of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea relating to preparatory investment and with decisions of the Preparatory Commission taken pursuant to that resolution.

Article 309
Reservations and exceptions

No reservations or exceptions may be made to this Convention unless expressly permitted by other articles of this Convention.

Article 310
Declarations and statements

Article 309 does not preclude a State, when signing, ratifying or acceding to this Convention, from making declarations or statements, however phrased or named, with a view, inter alia, to the harmonization of its laws and regulations with the provisions of this Convention, provided that such declarations or statements do not purport to exclude or to modify the legal effect of the provisions of this Convention in their application to that State.

Article 311
Relation to other conventions and international agreements

1. This Convention shall prevail, as between States Parties, over the Geneva Conventions on the Law of the Sea of 29 April 1958.

2. This Convention shall not alter the rights and obligations of States Parties which arise from other agreements compatible with this Convention and which do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

3. Two or more States Parties may conclude agreements modifying or suspending the operation of provisions of this Convention, applicable solely to the relations between them, provided that such agreements do not relate to a provision derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of this Convention, and provided further that such agreements shall not affect the application of the basic principles embodied herein, and that the provisions of such agreements do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

4. States Parties intending to conclude an agreement referred to in paragraph 3 shall notify the other States Parties through the depositary of this Convention of their intention to conclude the agreement and of the modification or suspension for which it provides.

5. This article does not affect international agreements expressly permitted or preserved by other articles of this Convention.

6. States Parties agree that there shall be no amendments to the basic principle relating to the common heritage of mankind set forth in article 136 and that they shall not be party to any agreement in derogation thereof.

Article 312
Amendment

1. After the expiry of a period of 10 years from the date of entry into force of this Convention, a State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose specific amendments to this Convention, other than those relating to activities in the Area, and request the convening of a conference to consider such proposed amendments. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within 12 months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Secretary-General shall convene the conference.

2. The decision-making procedure applicable at the amendment conference shall be the same as that applicable at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea unless otherwise decided by the conference. The conference should make every effort to reach agreement on any amendments by way of consensus and there should be no voting on them until all efforts at consensus have been exhausted.

Article 313
Amendment by simplified procedure

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose an amendment to this Convention, other than an amendment relating to activities in the Area, to be adopted by the simplified procedure set forth in this article without convening a conference. The Secretary-General shall circulate the communication to all States Parties.

2. If, within a period of 12 months from the date of the circulation of the communication, a State Party objects to the proposed amendment or to the proposal for its adoption by the simplified procedure, the amendment shall be considered rejected. The Secretary-General shall immediately notify all States Parties accordingly.

3. If, 12 months from the date of the circulation of the communication, no State Party has objected to the proposed amendment or to the proposal for its adoption by the simplified procedure, the proposed amendment shall be considered adopted. The Secretary-General shall notify all States Parties that the proposed amendment has been adopted.

Article 314
Amendments to the provisions of this Convention relating exclusively to activities in the Area

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the Authority, propose an amendment to the provisions of this Convention relating exclusively to activities in the Area, including Annex VI, section 4. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. The proposed amendment shall be subject to approval by the Assembly following its approval by the Council. Representatives of States Parties in those organs shall have full powers to consider and approve the proposed amendment. The proposed amendment as approved by the Council and the Assembly shall be considered adopted.

2. Before approving any amendment under paragraph 1, the Council and the Assembly shall ensure that it does not prejudice the system of exploration for and exploitation of the resources of the Area, pending the Review Conference in accordance with article 155.

Article 315
Signature, ratification of, accession to and authentic texts of amendments

1. Once adopted, amendments to this Convention shall be open for signature by States Parties for 12 months from the date of adoption, at United Nations Headquarters in New York, unless otherwise provided in the amendment itself.

2. Articles 306, 307 and 320 apply to all amendments to this Convention.

Article 316
Entry into force of amendments

1. Amendments to this Convention, other than those referred to in paragraph 5, shall enter into force for the States Parties ratifying or acceding to them on the thirtieth day following the deposit of instruments of ratification or accession by two thirds of the States Parties or by 60 States Parties, whichever is greater. Such amendments shall not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

2. An amendment may provide that a larger number of ratifications or accessions shall be required for its entry into force than are required by this article.

3. For each State Party ratifying or acceding to an amendment referred to in paragraph 1 after the deposit of the required number of instruments of ratification or accession, the amendment shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

4. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of an amendment in accordance with paragraph 1 shall, failing an expression of a different intention by that State:

(a) be considered as a Party to this Convention as so amended; and

(b) be considered as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendment.

5. Any amendment relating exclusively to activities in the Area and any amendment to Annex VI shall enter into force for all States Parties one year following the deposit of instruments of ratification or accession by three fourths of the States Parties.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in accordance with paragraph 5 shall be considered as a Party to this Convention as so amended.

Article 317
Denunciation

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, denounce this Convention and may indicate its reasons. Failure to indicate reasons shall not affect the validity of the denunciation. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. A State shall not be discharged by reason of the denunciation from the financial and contractual obligations which accrued while it was a Party to this Convention, nor shall the denunciation affect any right, obligation or legal situation of that State created through the execution of this Convention prior to its termination for that State.

3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in this Convention to which it would be subject under international law independently of this Convention.

Article 318
Status of Annexes

The Annexes form an integral part of this Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or to one of its Parts includes a reference to the Annexes relating thereto.

Article 319
Depositary

1. The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Convention and amendments thereto.

2. In addition to his functions as depositary, the Secretary-General shall:

(a) report to all States Parties, the Authority and competent international organizations on issues of a general nature that have arisen with respect to this Convention;

(b) notify the Authority of ratifications and formal confirmations of and accessions to this Convention and amendments thereto, as well as of denunciations of this Convention;

(c) notify States Parties of agreements in accordance with article 311, paragraph 4;

(d) circulate amendments adopted in accordance with this Convention to States Parties for ratification or accession;

(e) convene necessary meetings of States Parties in accordance with this Convention.

3. (a) The Secretary-General shall also transmit to the observers referred to in article 156:

(i) reports referred to in paragraph 2(a);

(ii) notifications referred to in paragraph 2(b) and (c); and

(iii) texts of amendments referred to in paragraph 2(d), for their information.

(b) The Secretary-General shall also invite those observers to participate as observers at meetings of States Parties referred to in paragraph 2(e).

Article 320
Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall, subject to article 305, paragraph 2, be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE AT MONTEGO BAY, this tenth day of December, one thousand nine hundred and eighty-two.

ANNEX I. HIGHLY MIGRATORY SPECIES

1. Albacore tuna: Thunnus alalunga.

2. Bluefin tuna: Thunnus thynnus.

3. Bigeye tuna: Thunnus obesus.

4. Skipjack tuna: Katsuwonus pelamis.

5. Yellowfin tuna: Thunnus albacares.

6. Blackfin tuna: Thunnus atlanticus.

7. Little tuna: Euthynnus alletteratus; Euthynnus affinis.

8. Southern bluefin tuna: Thunnus maccoyii.

9. Frigate mackerel: Auxis thazard; Auxis rochei.

10. Pomfrets: Family Bramidae.

11. Marlins: Tetrapturus angustirostris; Tetrapturus belone; Tetrapturus pfluegeri; Tetrapturus albidus; Tetrapturus audax; Tetrapturus georgei; Makaira mazara; Makaira indica; Makaira nigricans.

12. Sail-fishes: Istiophorus platypterus; Istiophorus albicans.

13. Swordfish: Xiphias gladius.

14. Sauries: Scomberesox saurus; Cololabis saira; Cololabis adocetus; Scomberesox saurus scombroides.

15. Dolphin: Coryphaena hippurus; Coryphaena equiselis.

16. Oceanic sharks: Hexanchus griseus; Cetorhinus maximus; Family Alopiidae; Rhincodon typus; Family Carcharhinidae; Family Sphyrnidae; Family Isurida.

17. Cetaceans: Family Physeteridae; Family Balaenopteridae; Family Balaenidae; Family Eschrichtiidae; Family Monodontidae; Family Ziphiidae; Family Delphinidae.

ANNEX II. COMMISSION ON THE LIMITS OF THE CONTINENTAL SHELF

Article 1

In accordance with the provisions of article 76, a Commission on the Limits of the Continental Shelf beyond 200 nautical miles shall be established in conformity with the following articles.

Article 2

1. The Commission shall consist of 21 members who shall be experts in the field of geology, geophysics or hydrography, elected by States Parties to this Convention from among their nationals, having due regard to the need to ensure equitable geographical representation, who shall serve in their personal capacities.

2. The initial election shall be held as soon as possible but in any case within 18 months after the date of entry into force of this Convention. At least three months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties, inviting the submission of nominations, after appropriate regional consultations, within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated and shall submit it to all the States Parties.

3. Elections of the members of the Commission shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Commission shall be those nominees who obtain a two-thirds majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting. Not less than three members shall be elected from each geographical region.

4. The members of the Commission shall be elected for a term of five years. They shall be eligible for re-election.

5. The State Party which submitted the nomination of a member of the Commission shall defray the expenses of that member while in performance of Commission duties. The coastal State concerned shall defray the expenses incurred in respect of the advice referred to in article 3, paragraph 1(b), of this Annex. The secretariat of the Commission shall be provided by the Secretary-General of the United Nations.

Article 3

1. The functions of the Commission shall be:

(a) to consider the data and other material submitted by coastal States concerning the outer limits of the continental shelf in areas where those limits extend beyond 200 nautical miles, and to make recommendations in accordance with article 76 and the Statement of Understanding adopted on 29 August 1980 by the Third United Nations Conference on the Law of the Sea;

(b) to provide scientific and technical advice, if requested by the coastal State concerned during the preparation of the data referred to in subparagraph (a).

2. The Commission may co-operate, to the extent considered necessary and useful, with the Intergovernmental Oceanographic Commission of UNESCO, the International Hydrographic Organization and other competent international organizations with a view to exchanging scientific and technical information which might be of assistance in discharging the Commission's responsibilities.

Article 4

Where a coastal State intends to establish, in accordance with article 76, the outer limits of its continental shelf beyond 200 nautical miles, it shall submit particulars of such limits to the Commission along with supporting scientific and technical data as soon as possible but in any case within 10 years of the entry into force of this Convention for that State. The coastal State shall at the same time give the names of any Commission members who have provided it with scientific and technical advice.

Article 5

Unless the Commission decides otherwise, the Commission shall function by way of sub-commissions composed of seven members, appointed in a balanced manner taking into account the specific elements of each submission by a coastal State. Nationals of the coastal State making the submission who are members of the Commission and any Commission member who has assisted a coastal State by providing scientific and technical advice with respect to the delineation shall not be a member of the sub-commission dealing with that submission but has the right to participate as a member in the proceedings of the Commission concerning the said submission. The coastal State which has made a submission to the Commission may send its representatives to participate in the relevant proceedings without the right to vote.

Article 6

1. The sub-commission shall submit its recommendations to the Commission.

2. Approval by the Commission of the recommendations of the sub-commission shall be by a majority of two thirds of Commission members present and voting.

3. The recommendations of the Commission shall be submitted in writing to the coastal State which made the submission and to the Secretary-General of the United Nations.

Article 7

Coastal States shall establish the outer limits of the continental shelf in conformity with the provisions of article 76, paragraph 8, and in accordance with the appropriate national procedures.

Article 8

In the case of disagreement by the coastal State with the recommendations of the Commission, the coastal State shall, within a reasonable time, make a revised or new submission to the Commission.

Article 9

The actions of the Commission shall not prejudice matters relating to delimitation of boundaries between States with opposite or adjacent coasts.

ANNEX III. BASIC CONDITIONS OF PROSPECTING, EXPLORATION AND EXPLOITATION

Article 1
Title to minerals

Title to minerals shall pass upon recovery in accordance with this Convention.

Article 2
Prospecting

1. (a) The Authority shall encourage prospecting in the Area.

(b) Prospecting shall be conducted only after the Authority has received a satisfactory written undertaking that the proposed prospector will comply with this Convention and the relevant rules, regulations and procedures of the Authority concerning co-operation in the training programmes referred to in articles 143 and 144 and the protection of the marine environment, and will accept verification by the Authority of compliance therewith. The proposed prospector shall, at the same time, notify the Authority of the approximate area or areas in which prospecting is to be conducted.

(c) Prospecting may be conducted simultaneously by more than one prospector in the same area or areas.

2. Prospecting shall not confer on the prospector any rights with respect to resources. A prospector may, however, recover a reasonable quantity of minerals to be used for testing.

Article 3
Exploration and exploitation

1. The Enterprise, States Parties, and the other entities referred to in article 153, paragraph 2(b), may apply to the Authority for approval of plans of work for activities in the Area.

2. The Enterprise may apply with respect to any part of the Area, but applications by others with respect to reserved areas are subject to the additional requirements of article 9 of this Annex.

3. Exploration and exploitation shall be carried out only in areas specified in plans of work referred to in article 153, paragraph 3, and approved by the Authority in accordance with this Convention and the relevant rules, regulations and procedures of the Authority.

4. Every approved plan of work shall:

(a) be in conformity with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority;

(b) provide for control by the Authority of activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 4;

(c) confer on the operator, in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority, the exclusive right to explore for and exploit the specified categories of resources in the area covered by the plan of work. If, however, the applicant presents for approval a plan of work covering only the stage of exploration or the stage of exploitation, the approved plan of work shall confer such exclusive right with respect to that stage only.

5. Upon its approval by the Authority, every plan of work, except those presented by the Enterprise, shall be in the form of a contract concluded between the Authority and the applicant or applicants.

Article 4
Qualifications of applicants

1. Applicants, other than the Enterprise, shall be qualified if they have the nationality or control and sponsorship required by article 153, paragraph 2(b), and if they follow the procedures and meet the qualification standards set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority.

2. Except as provided in paragraph 6, such qualification standards shall relate to the financial and technical capabilities of the applicant and his performance under any previous contracts with the Authority.

3. Each applicant shall be sponsored by the State Party of which it is a national unless the applicant has more than one nationality, as in the case of a partnership or consortium of entities from several States, in which event all States Parties involved shall sponsor the application, or unless the applicant is effectively controlled by another State Party or its nationals, in which event both States Parties shall sponsor the application. The criteria and procedures for implementation of the sponsorship requirements shall be set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority.

4. The sponsoring State or States shall, pursuant to article 139, have the responsibility to ensure, within their legal systems, that a contractor so sponsored shall carry out activities in the Area in conformity with the terms of its contract and its obligations under this Convention. A sponsoring State shall not, however, be liable for damage caused by any failure of a contractor sponsored by it to comply with its obligations if that State Party has adopted laws and regulations and taken administrative measures which are, within the framework of its legal system, reasonably appropriate for securing compliance by persons under its jurisdiction.

5. The procedures for assessing the qualifications of States Parties which are applicants shall take into account their character as States.

6. The qualification standards shall require that every applicant, without exception, shall as part of his application undertake:

(a) to accept as enforceable and comply with the applicable obligations created by the provisions of Part XI, the rules, regulations and procedures of the Authority, the decisions of the organs of the Authority and terms of his contracts with the Authority;

(b) to accept control by the Authority of activities in the Area, as authorized by this Convention;

(c) to provide the Authority with a written assurance that his obligations under the contract will be fulfilled in good faith;

(d) to comply with the provisions on the transfer of technology set forth in article 5 of this Annex.

Article 5
Transfer of technology

1. When submitting a plan of work, every applicant shall make available to the Authority a general description of the equipment and methods to be used in carrying out activities in the Area, and other relevant non-proprietary information about the characteristics of such technology and information as to where such technology is available.

2. Every operator shall inform the Authority of revisions in the description and information made available pursuant to paragraph 1 whenever a substantial technological change or innovation is introduced.

3. Every contract for carrying out activities in the Area shall contain the following undertakings by the contractor:

(a) to make available to the Enterprise on fair and reasonable commercial terms and conditions, whenever the Authority so requests, the technology which he uses in carrying out activities in the Area under the contract, which the contractor is legally entitled to transfer. This shall be done by means of licences or other appropriate arrangements which the contractor shall negotiate with the Enterprise and which shall be set forth in a specific agreement supplementary to the contract. This undertaking may be invoked only if the Enterprise finds that it is unable to obtain the same or equally efficient and useful technology on the open market on fair and reasonable commercial terms and conditions;

(b) to obtain a written assurance from the owner of any technology used in carrying out activities in the Area under the contract, which is not generally available on the open market and which is not covered by subparagraph (a), that the owner will, whenever the Authority so requests, make that technology available to the Enterprise under licence or other appropriate arrangements and on fair and reasonable commercial terms and conditions, to the same extent as made available to the contractor. If this assurance is not obtained, the technology in question shall not be used by the contractor in carrying out activities in the Area;

(c) to acquire from the owner by means of an enforceable contract, upon the request of the Enterprise and if it is possible to do so without substantial cost to the contractor, the legal right to transfer to the Enterprise any technology used by the contractor, in carrying out activities in the Area under the contract, which the contractor is otherwise not legally entitled to transfer and which is not generally available on the open market. In cases where there is a substantial corporate relationship between the contractor and the owner of the technology, the closeness of this relationship and the degree of control or influence shall be relevant to the determination whether all feasible measures have been taken to acquire such a right. In cases where the contractor exercises effective control over the owner, failure to acquire from the owner the legal right shall be considered relevant to the contractor's qualification for any subsequent application for approval of a plan of work;

(d) to facilitate, upon the request of the Enterprise, the acquisition by the Enterprise of any technology covered by subparagraph (b), under licence or other appropriate arrangements and on fair and reasonable commercial terms and conditions, if the Enterprise decides to negotiate directly with the owner of the technology;

(e) to take the same measures as are prescribed in subparagraphs (a), (b), (c) and (d) for the benefit of a developing State or group of developing States which has applied for a contract under article 9 of this Annex, provided that these measures shall be limited to the exploitation of the part of the area proposed by the contractor which has been reserved pursuant to article 8 of this Annex and provided that activities under the contract sought by the developing State or group of developing States would not involve transfer of technology to a third State or the nationals of a third State. The obligation under this provision shall only apply with respect to any given contractor where technology has not been requested by the Enterprise or transferred by that contractor to the Enterprise.

4. Disputes concerning undertakings required by paragraph 3, like other provisions of the contracts, shall be subject to compulsory settlement in accordance with Part XI and, in cases of violation of these undertakings, suspension or termination of the contract or monetary penalties may be ordered in accordance with article 18 of this Annex. Disputes as to whether offers made by the contractor are within the range of fair and reasonable commercial terms and conditions may be submitted by either party to binding commercial arbitration in accordance with the UNCITRAL Arbitration Rules or such other arbitration rules as may be prescribed in the rules, regulations and procedures of the Authority. If the finding is that the offer made by the contractor is not within the range of fair and reasonable commercial terms and conditions, the contractor shall be given 45 days to revise his offer to bring it within that range before the Authority takes any action in accordance with article 18 of this Annex.

5. If the Enterprise is unable to obtain on fair and reasonable commercial terms and conditions appropriate technology to enable it to commence in a timely manner the recovery and processing of minerals from the Area, either the Council or the Assembly may convene a group of States Parties composed of those which are engaged in activities in the Area, those which have sponsored entities which are engaged in activities in the Area and other States Parties having access to such technology. This group shall consult together and shall take effective measures to ensure that such technology is made available to the Enterprise on fair and reasonable commercial terms and conditions. Each such State Party shall take all feasible measures to this end within its own legal system.

6. In the case of joint ventures with the Enterprise, transfer of technology will be in accordance with the terms of the joint venture agreement.

7. The undertakings required by paragraph 3 shall be included in each contract for the carrying out of activities in the Area until 10 years after the commencement of commercial production by the Enterprise, and may be invoked during that period.

8. For the purposes of this article, "technology" means the specialized equipment and technical know-how, including manuals, designs, operating instructions, training and technical advice and assistance, necessary to assemble, maintain and operate a viable system and the legal right to use these items for that purpose on a non-exclusive basis.

Article 6
Approval of plans of work

1. Six months after the entry into force of this Convention, and thereafter each fourth month, the Authority shall take up for consideration proposed plans of work.

2. When considering an application for approval of a plan of work in the form of a contract, the Authority shall first ascertain whether:

(a) the applicant has complied with the procedures established for applications in accordance with article 4 of this Annex and has given the Authority the undertakings and assurances required by that article. In cases of non-compliance with these procedures or in the absence of any of these undertakings and assurances, the applicant shall be given 45 days to remedy these defects;

(b) the applicant possesses the requisite qualifications provided for in article 4 of this Annex.

3. All proposed plans of work shall be taken up in the order in which they are received. The proposed plans of work shall comply with and be governed by the relevant provisions of this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority, including those on operational requirements, financial contributions and the undertakings concerning the transfer of technology. If the proposed plans of work conform to these requirements, the Authority shall approve them provided that they are in accordance with the uniform and non-discriminatory requirements set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority, unless:

(a) part or all of the area covered by the proposed plan of work is included in an approved plan of work or a previously submitted proposed plan of work which has not yet been finally acted on by the Authority;

(b) part or all of the area covered by the proposed plan of work is disapproved by the Authority pursuant to article 162, paragraph 2 (x); or

(c) the proposed plan of work has been submitted or sponsored by a State Party which already holds:

(i) plans of work for exploration and exploitation of polymetallic nodules in non-reserved areas that, together with either part of the area covered by the application for a plan of work, exceed in size 30 per cent of a circular area of 400,000 square kilometres surrounding the centre of either part of the area covered by the proposed plan of work;

(ii) plans of work for the exploration and exploitation of polymetallic nodules in non-reserved areas which, taken together, constitute 2 per cent of the total sea-bed area which is not reserved or disapproved for exploitation pursuant to article 162, paragraph (2)(x).

4. For the purpose of the standard set forth in paragraph 3(c), a plan of work submitted by a partnership or consortium shall be counted on a pro rata basis among the sponsoring States Parties involved in accordance with article 4, paragraph 3, of this Annex. The Authority may approve plans of work covered by paragraph 3(c) if it determines that such approval would not permit a State Party or entities sponsored by it to monopolize the conduct of activities in the Area or to preclude other States Parties from activities in the Area.

5. Notwithstanding paragraph 3(a), after the end of the interim period specified in article 151, paragraph 3, the Authority may adopt by means of rules, regulations and procedures other procedures and criteria consistent with this Convention for deciding which applicants shall have plans of work approved in cases of selection among applicants for a proposed area. These procedures and criteria shall ensure approval of plans of work on an equitable and non-discriminatory basis.

Article 7
Selection among applicants for production authorizations

1. Six months after the entry into force of this Convention, and thereafter each fourth month, the Authority shall take up for consideration applications for production authorisations submitted during the immediately preceding period. The Authority shall issue the authorizations applied for if all such applications can be approved without exceeding the production limitation or contravening the obligations of the Authority under a commodity agreement or arrangement to which it has become a party, as provided in article 151.

2. When a selection must be made among applicants for production authorizations because of the production limitation set forth in article 151, paragraphs 2 to 7, or because of the obligations of the Authority under a commodity agreement or arrangement to which it has become a party, as provided for in article 151, paragraph 1, the Authority shall make the selection on the basis of objective and non-discriminatory standards set forth in its rules, regulations and procedures.

3. In the application of paragraph 2, the Authority shall give priority to those applicants which:

(a) give better assurance of performance, taking into account their financial and technical qualifications and their performance, if any, under previously approved plans of work;

(b) provide earlier prospective financial benefits to the Authority, taking into account when commercial production is scheduled to begin;

(c) have already invested the most resources and effort in prospecting or exploration.

4. Applicants which are not selected in any period shall have priority in subsequent periods until they receive a production authorization.

5. Selection shall be made taking into account the need to enhance opportunities for all States Parties, irrespective of their social and economic systems or geographical locations so as to avoid discrimination against any State or system, to participate in activities in the Area and to prevent monopolization of those activities.

6. Whenever fewer reserved areas than non-reserved areas are under exploitation, applications for production authorizations with respect to reserved areas shall have priority.

7. The decisions referred to in this article shall be taken as soon as possible after the close of each period.

Article 8
Reservation of areas

Each application, other than those submitted by the Enterprise or by any other entities for reserved areas, shall cover a total area, which need not be a single continuous area, sufficiently large and of sufficient estimated commercial value to allow two mining operations. The applicant shall indicate the co-ordinates dividing the area into two parts of equal estimated commercial value and submit all the data obtained by him with respect to both parts. Without prejudice to the powers of the Authority pursuant to article 17 of this Annex, the data to be submitted concerning polymetallic nodules shall relate to mapping, sampling, the abundance of nodules, and their metal content. Within 45 days of receiving such data, the Authority shall designate which part is to be reserved solely for the conduct of activities by the Authority through the Enterprise or in association with developing States. This designation may be deferred for a further period of 45 days if the Authority requests an independent expert to assess whether all data required by this article has been submitted. The area designated shall become a reserved area as soon as the plan of work for the non-reserved area is approved and the contract is signed.

Article 9
Activities in reserved areas

1. The Enterprise shall be given an opportunity to decide whether it intends to carry out activities in each reserved area. This decision may be taken at any time, unless a notification pursuant to paragraph 4 is received by the Authority, in which event the Enterprise shall take its decision within a reasonable time. The Enterprise may decide to exploit such areas in joint ventures with the interested State or entity.

2. The Enterprise may conclude contracts for the execution of part of its activities in accordance with Annex IV, article 12. It may also enter into joint ventures for the conduct of such activities with any entities which are eligible to carry out activities in the Area pursuant to article 153, paragraph 2(b). When considering such joint ventures, the Enterprise shall offer to States Parties which are developing States and their nationals the opportunity of effective participation.

3. The Authority may prescribe, in its rules, regulations and procedures substantive and procedural requirements and conditions with respect to such contracts and joint ventures.

4. Any State Party which is a developing State or any natural or juridical person sponsored by it and effectively controlled by it or by other developing State which is a qualified applicant, or any group of the foregoing, may notify the Authority that it wishes to submit a plan of work pursuant to article 6 of this Annex with respect to a reserved area. The plan of work shall be considered if the Enterprise decides, pursuant to paragraph 1, that it does not intend to carry out activities in that area.

Article 10
Preference and priority among applicants

An operator who has an approved plan of work for exploration only, as provided in article 3, paragraph 4(c), of this Annex shall have a preference and a priority among applicants for a plan of work covering exploitation of the same area and resources. However, such preference or priority may be withdrawn if the operator's performance has not been satisfactory.

Article 11
Joint arrangements

1. Contracts may provide for joint arrangements between the contractor and the Authority through the Enterprise, in the form of joint ventures or production sharing, as well as any other form of joint arrangement, which shall have the same protection against revision, suspension or termination as contracts with the Authority.

2. Contractors entering into such joint arrangements with the Enterprise may receive financial incentives as provided for in article 13 of this Annex.

3. Partners in joint ventures with the Enterprise shall be liable for the payments required by article 13 of this Annex to the extent of their share in the joint ventures, subject to financial incentives as provided for in that article.

Article 12
Activities carried out by the Enterprise

1. Activities in the Area carried out by the Enterprise pursuant to article 153, paragraph 2(a), shall be governed by Part XI, the rules, regulations and procedures of the Authority and its relevant decisions.

2. Any plan of work submitted by the Enterprise shall be accompanied by evidence supporting its financial and technical capabilities.

Article 13
Financial terms of contracts

1. In adopting rules, regulations and procedures concerning the financial terms of a contract between the Authority and the entities referred to in article 153, paragraph 2(b), and in negotiating those financial terms in accordance with Part XI and those rules, regulations and procedures, the Authority shall be guided by the following objectives:

(a) to ensure optimum revenues for the Authority from the proceeds of commercial production;

(b) to attract investments and technology to the exploration and exploitation of the Area;

(c) to ensure equality of financial treatment and comparable financial obligations for contractors;

(d) to provide incentives on a uniform and non-discriminatory basis for contractors to undertake joint arrangements with the Enterprise and developing States or their nationals, to stimulate the transfer of technology thereto, and to train the personnel of the Authority and of developing States;

(e) to enable the Enterprise to engage in sea-bed mining effectively at the same time as the entities referred to in article 153, paragraph 2(b); and

(f) to ensure that, as a result of the financial incentives provided to contractors under paragraph 14, under the terms of contracts reviewed in accordance with article 19 of this Annex or under the provisions of article 11 of this Annex with respect to joint ventures, contractors are not subsidized so as to be given an artificial competitive advantage with respect to land-based miners.

2. A fee shall be levied for the administrative cost of processing an application for approval of a plan of work in the form of a contract and shall be fixed at an amount of $US 500,000 per application. The amount of the fee shall be reviewed from time to time by the Council in order to ensure that it covers the administrative cost incurred. If such administrative cost incurred by the Authority in processing an application is less than the fixed amount, the Authority shall refund the difference to the applicant.

3. A contractor shall pay an annual fixed fee of $US 1 million from the date of entry into force of the contract. If the approved date of commencement of commercial production is postponed because of a delay in issuing the production authorization, in accordance with article 151, the annual fixed fee shall be waived for the period of postponement. From the date of commencement of commercial production, the contractor shall pay either the production charge or the annual fixed fee, whichever is greater.

4. Within a year of the date of commencement of commercial production, in conformity with paragraph 3, a contractor shall choose to make his financial contribution to the Authority by either:

(a) paying a production charge only; or

(b) paying a combination of a production charge and a share of net proceeds.

5. (a) If a contractor chooses to make his financial contribution to the Authority by paying a production charge only, it shall be fixed at a percentage of the market value of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract. This percentage shall be fixed as follows:

(i) years 1-10 of commercial production 5 per cent

(ii) years 11 to the end of commercial production 12 per cent

(b) The said market value shall be the product of the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules extracted from the area covered by the contract and the average price for those metals during the relevant accounting year, as defined in paragraphs 7 and 8.

6. If a contractor chooses to make his financial contribution to the Authority by paying a combination of a production charge and a share of net proceeds, such payments shall be determined as follows:

(a) The production charge shall be fixed at a percentage of the market value, determined in accordance with subparagraph (b), of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract. This percentage shall be fixed as follows:

(i) first period of commercial production 2 per cent

(ii) second period of commercial production 4 per cent

If, in the second period of commercial production, as defined in subparagraph (d), the return on investment in any accounting year as defined in subparagraph (m) falls below 15 per cent as a result of the payment of the production charge at 4 per cent, the production charge shall be 2 per cent instead of 4 per cent in that accounting year.

(b) The said market value shall be the product of the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract and the average price for those metals during the relevant accounting year as defined in paragraphs 7 and 8.

(c) (i) The Authority's share of net proceeds shall be taken out of that portion of the contractor's net proceeds which is attributable to the mining of the resources of the area covered by the contract, referred to hereinafter as attributable net proceeds.

(ii) The Authority's share of attributable net proceeds shall be determined in accordance with the following incremental schedule:

Portion of attributable net proceeds	Share of the Authority	
	First period of commercial production	Second period of commercial production
That portion representing a return on investment which is greater than 0 per cent, but less than 10 per cent	35 per cent	40 per cent
That portion representing a return on investment which is 10 per cent or greater, but less than 20 per cent	42.5 per cent	50 per cent
That portion representing a return on investment which is 20 per cent or greater	50 per cent	70 per cent

(d) (i) The first period of commercial production referred to in subparagraphs (a) and (c) shall commence in the first accounting year of commercial production and terminate in the accounting year in which the contractor's development costs with interest on the unrecovered portion thereof are fully recovered by his cash surplus, as follows:
In the first accounting year during which development costs are incurred, unrecovered development costs shall equal the development costs less cash surplus in that year. In each subsequent accounting year, unrecovered development costs shall equal the unrecovered development costs at the end of the preceding accounting year, plus interest thereon at the rate of 10 per cent per annum, plus development costs incurred in the current accounting year and less contractor's cash surplus in the current accounting year. The accounting year in which unrecovered development costs become zero for the first time shall be the accounting year in which the contractor's development costs with interest on the unrecovered portion thereof are fully recovered by his cash surplus. The contractor's cash surplus in any accounting year shall be his gross proceeds less his operating costs and less his payments to the Authority under subparagraph (c).

(ii) The second period of commercial production shall commence in the accounting year following the termination of the first period of commercial production and shall continue until the end of the contract.

(e) "Attributable net proceeds" means the product of the contractor's net proceeds and the ratio of the development costs in the mining sector to the contractor's development costs. If the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules and production primarily of three processed metals, namely, cobalt, copper and nickel, the amount of attributable net proceeds shall not be less than 25 per cent of the contractor's net proceeds. Subject to subparagraph (n), in all other cases, including those where the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules, and production primarily of four processed metals, namely, cobalt, copper, manganese and nickel, the Authority may, in its rules, regulations and procedures, prescribe appropriate floors which shall bear the same relationship to each case as the 25 per cent floor does to the three-metal case.

(f) "Contractor's net proceeds" means the contractor's gross proceeds less his operating costs and less the recovery of his development costs as set out in subparagraph (j).

(g) (i) If the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules and production of processed metals, "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the processed metals and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority.

(ii) In all cases other than those specified in subparagraphs (g)(i) and (n)(iii), "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the semi-processed metals from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract, and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority.

(h) "Contractor's development costs" means:

(i) all expenditures incurred prior to the commencement of commercial production which are directly related to the development of the productive capacity of the area covered by the contract and the activities related thereto for operations under the contract in all cases other than that specified in subparagraph (n), in conformity with generally recognized accounting principles, including, inter alia, costs of machinery, equipment, ships, processing plant, construction, buildings, land, roads, prospecting and exploration of the area covered by the contract, research and development, interest, required leases, licences and fees; and

(ii) expenditures similar to those set forth in (i) above incurred subsequent to the commencement of commercial production and necessary to carry out the plan of work, except those chargeable to operating costs.

(i) The proceeds from the disposal of capital assets and the market value of those capital assets which are no longer required for operations under the contract and which are not sold shall be deducted from the contractor's development costs during the relevant accounting year. When these deductions exceed the contractor's development costs the excess shall be added to the contractor's gross proceeds.

(j) The contractor's development costs incurred prior to the commencement of commercial production referred to in subparagraphs (h)(i) and (n)(iv) shall be recovered in 10 equal annual instalments from the date of commencement of commercial production. The contractor's development costs incurred subsequent to the commencement of commercial production referred to in subparagraphs (h)(ii) and (n)(iv) shall be recovered in 10 or fewer equal annual instalments so as to ensure their complete recovery by the end of the contract.

(k) "Contractor's operating costs" means all expenditures incurred after the commencement of commercial production in the operation of the productive capacity of the area covered by the contract and the activities related thereto for operations under the contract, in conformity with generally recognized accounting principles, including, inter alia, the annual fixed fee or the production charge, whichever is greater, expenditures for wages, salaries, employee benefits, materials, services, transporting, processing and marketing costs, interest, utilities, preservation of the marine environment, overhead and administrative costs specifically related to operations under the contract, and any net operating losses carried forward or backward as specified herein. Net operating losses may be carried forward for two consecutive years except in the last two years of the contract in which case they may be carried backward to the two preceding years.

(l) If the contractor engages in mining, transporting of polymetallic nodules, and production of processed and semi-processed metals, "development costs of the mining sector" means the portion of the contractor's development costs which is directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract, in conformity with generally recognized accounting principles, and the financial rules, regulations and procedures of the Authority, including, inter alia, application fee, annual fixed fee and, where applicable, costs of prospecting and exploration of the area covered by the contract, and a portion of research and development costs.

(m) "Return on investment" in any accounting year means the ratio of attributable net proceeds in that year to the development costs of the mining sector. For the purpose of computing this ratio the development costs of the mining sector shall include expenditures on new or replacement equipment in the mining sector less the original cost of the equipment replaced.

(n) If the contractor engages in mining only:

(i) "attributable net proceeds" means the whole of the contractor's net proceeds;

(ii) "contractor's net proceeds" shall be as defined in subparagraph (f);

(iii) "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the polymetallic nodules, and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority;

(iv) "contractor's development costs" means all expenditures incurred prior to the commencement of commercial production as set forth in subparagraph (h)(i), and all expenditures incurred subsequent to the commencement of commercial production as set forth in subparagraph (h)(ii), which are directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract, in conformity with generally recognized accounting principles;

(v) "contractor's operating costs" means the contractor's operating costs as in subparagraph (k) which are directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract in conformity with generally recognized accounting principles;

(vi) "return on investment" in any accounting year means the ratio of the contractor's net proceeds in that year to the contractor's development costs. For the purpose of computing this ratio, the contractor's development costs shall include expenditures on new or replacement equipment less the original cost of the equipment replaced.

(o) The costs referred to in subparagraphs (h), (k), (l) and (n) in respect of interest paid by the contractor shall be allowed to the extent that, in all the circumstances, the Authority approves, pursuant to article 4, paragraph 1, of this Annex, the debt-equity ratio and the rates of interest as reasonable, having regard to existing commercial practice.

(p) The costs referred to in this paragraph shall not be interpreted as including payments of corporate income taxes or similar charges levied by States in respect of the operations of the contractor.

7. (a) "Processed metals", referred to in paragraphs 5 and 6, means the metals in the most basic form in which they are customarily traded on international terminal markets. For this purpose, the Authority shall specify, in its financial rules, regulations and procedures, the relevant international terminal market. For the metals which are not traded on such markets, "processed metals" means the metals in the most basic form in which they are customarily traded in representative arm's length transactions.

(b) If the Authority cannot otherwise determine the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract referred to in paragraphs 5 (b) and 6 (b), the quantity shall be determined on the basis of the metal content of the nodules, processing recovery efficiency and other relevant factors, in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority and in conformity with generally recognized accounting principles.

8. If an international terminal market provides a representative pricing mechanism for processed metals, polymetallic nodules and semi-processed metals from the nodules, the average price on that market shall be used. In all other cases, the Authority shall, after consulting the contractor, determine a fair price for the said products in accordance with paragraph 9.

9. (a) All costs, expenditures, proceeds and revenues and all determinations of price and value referred to in this article shall be the result of free market or arm's length transactions. In the absence thereof, they shall be determined by the Authority, after consulting the contractor, as though they were the result of free market or arm's length transactions, taking into account relevant transactions in other markets.

(b) In order to ensure compliance with and enforcement of the provisions of this paragraph, the Authority shall be guided by the principles adopted for, and the interpretation given to, arm's length transactions by the Commission on Transnational Corporations of the United Nations, the Group of Experts on Tax Treaties between Developing and Developed Countries and other international organizations, and shall, in its rules, regulations and procedures, specify uniform and internationally acceptable accounting rules and procedures, and the means of selection by the contractor of certified independent accountants acceptable to the Authority for the purpose of carrying out auditing in compliance with those rules, regulations and procedures.

10. The contractor shall make available to the accountants, in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority, such financial data as are required to determine compliance with this article.

11. All costs, expenditures, proceeds and revenues, and all prices and values referred to in this article, shall be determined in accordance with generally recognized accounting principles and the financial rules, regulations and procedures of the Authority.

12. Payments to the Authority under paragraphs 5 and 6 shall be made in freely usable currencies or currencies which are freely available and effectively usable on the major foreign exchange markets or, at the contractor's option, in the equivalents of processed metals at market value. The market value shall be determined in accordance with paragraph 5(b). The freely usable currencies and currencies which are freely available and effectively usable on the major foreign exchange markets shall be defined in the rules, regulations and procedures of the Authority in accordance with prevailing international monetary practice.

13. All financial obligations of the contractor to the Authority, as well as all his fees, costs, expenditures, proceeds and revenues referred to in this article, shall be adjusted by expressing them in constant terms relative to a base year.

14. The Authority may, taking into account any recommendations of the Economic Planning Commission and the Legal and Technical Commission, adopt rules, regulations and procedures that provide for incentives, on a uniform and non-discriminatory basis, to contractors to further the objectives set out in paragraph 1.

15. In the event of a dispute between the Authority and a contractor over the interpretation or application of the financial terms of a contract, either party may submit the dispute to binding commercial arbitration, unless both parties agree to settle the dispute by other means, in accordance with article 188, paragraph 2.

Article 14
Transfer of data

1. The operator shall transfer to the Authority, in accordance with its rules, regulations and procedures and the terms and conditions of the plan of work, at time intervals determined by the Authority all data which are both necessary for and relevant to the effective exercise of the powers and functions of the principal organs of the Authority in respect of the area covered by the plan of work.

2. Transferred data in respect of the area covered by the plan of work, deemed proprietary, may only be used for the purposes set forth in this article. Data necessary for the formulation by the Authority of rules, regulations and procedures concerning protection of the marine environment and safety, other than equipment design data, shall not be deemed proprietary.

3. Data transferred to the Authority by prospectors, applicants for contracts or contractors, deemed proprietary, shall not be disclosed by the Authority to the Enterprise or to anyone external to the Authority, but data on the reserved areas may be disclosed to the Enterprise. Such data transferred by such persons to the Enterprise shall not be disclosed by the Enterprise to the Authority or to anyone external to the Authority.

Article 15
Training programmes

The contractor shall draw up practical programmes for the training of personnel of the Authority and developing States, including the participation of such personnel in all activities in the Area which are covered by the contract, in accordance with article 144, paragraph 2.

Article 16
Exclusive right to explore and exploit

The Authority shall, pursuant to Part XI and its rules, regulations and procedures, accord the operator the exclusive right to explore and exploit the area covered by the plan of work in respect of a specified category of resources and shall ensure that no other entity operates in the same area for a different category of resources in a manner which might interfere with the operations of the operator. The operator shall have security of tenure in accordance with article 153, paragraph 6.

Article 17
Rules, regulations and procedures of the Authority

1. The Authority shall adopt and uniformly apply rules, regulations and procedures in accordance with article 160, paragraph 2(f)(ii), and article 162, paragraph 2(o)(ii), for the exercise of its functions as set forth in Part XI on, *inter alia*, the following matters:

(a) administrative procedures relating to prospecting, exploration and exploitation in the Area;

(b) operations:

(i) size of area;

(ii) duration of operations;

(iii) performance requirements including assurances pursuant to article 4, paragraph 6(c), of this Annex;

(iv) categories of resources;

(v) renunciation of areas;

(vi) progress reports;

(vii) submission of data;

(viii) inspection and supervision of operations;

(ix) prevention of interference with other activities in the marine environment;

(x) transfer of rights and obligations by a contractor;

(xi) procedures for transfer of technology to developing States in accordance with article 144 and for their direct participation;

(xii) mining standards and practices, including those relating to operational safety, conservation of the resources and the protection of the marine environment;

(xiii) definition of commercial production;

(xiv) qualification standards for applicants;

(c) financial matters:

(i) establishment of uniform and non-discriminatory costing and accounting rules and the method of selection of auditors;

(ii) apportionment of proceeds of operations;

(iii) the incentives referred to in article 13 of this Annex;

(d) implementation of decisions taken pursuant to article 151, paragraph 10, and article 164, paragraph 2(d).

2. Rules, regulations and procedures on the following items shall fully reflect the objective criteria set out below:

(a) Size of areas:

The Authority shall determine the appropriate size of areas for exploration which may be up to twice as large as those for exploitation in order to permit intensive exploration operations. The size of area shall be calculated to satisfy the requirements of article 8 of this Annex on reservation of areas as well as stated production requirements consistent with article 151 in accordance with the terms of the contract taking into account the state of the art of technology then available for sea-bed mining and the relevant physical characteristics of the areas. Areas shall be neither smaller nor larger than are necessary to satisfy this objective.

(b) Duration of operations:

(i) Prospecting shall be without time-limit;

(ii) Exploration should be of sufficient duration to permit a thorough survey of the specific area, the design and construction of mining equipment for the area and the design and construction of small and medium-size processing plants for the purpose of testing mining and processing systems;

(iii) The duration of exploitation should be related to the economic life of the mining project, taking into consideration such factors as the depletion of the ore, the useful life of mining equipment and processing facilities and commercial viability. Exploitation should be of sufficient duration to permit commercial extraction of minerals of the area and should include a reasonable time period for construction of commercial-scale mining and processing systems, during which period commercial production should not be required. The total duration of exploitation, however, should also be short enough to give the Authority an opportunity to amend the terms and conditions of the plan of work at the time it considers renewal in accordance with rules, regulations and procedures which it has adopted subsequent to approving the plan of work.

(c) Performance requirements:

The Authority shall require that during the exploration stage periodic expenditures be made by the operator which are reasonably related to the size of the area covered by the plan of work and the expenditures which would be expected of a bona fide operator who intended to bring the area into commercial production within the time-limits established by the Authority. The required expenditures should not be established at a level which would discourage prospective operators with less costly technology than is prevalently in use. The Authority shall establish a maximum time interval, after the exploration stage is completed and the exploitation stage begins, to achieve commercial production. To determine this interval, the Authority should take into consideration that construction of large-scale mining and processing systems cannot be initiated until after the termination of the exploration stage and the commencement of the exploitation stage. Accordingly, the interval to bring an area into commercial production should take into account the time necessary for this construction after the completion of the exploration stage and reasonable allowance should be made for unavoidable delays in the construction schedule. Once commercial production is achieved, the Authority shall within reasonable limits and taking into consideration all relevant factors require the operator to maintain commercial production throughout the period of the plan of work.

(d) Categories of resources:

In determining the category of resources in respect of which a plan of work may be approved, the Authority shall give emphasis inter alia to the following characteristics:

(i) that certain resources require the use of similar mining methods; and

(ii) that some resources can be developed simultaneously without undue interference between operators developing different resources in the same area.

Nothing in this subparagraph shall preclude the Authority from approving a plan of work with respect to more than one category of resources in the same area to the same applicant.

(e) Renunciation of areas:

The operator shall have the right at any time to renounce without penalty the whole or part of his rights in the area covered by a plan of work.

(f) Protection of the marine environment:

Rules, regulations and procedures shall be drawn up in order to secure effective protection of the marine environment from harmful effects directly resulting from activities in the Area or from shipboard processing immediately above a mine site of minerals derived from that mine site, taking into account the extent to which such harmful effects may directly result from drilling, dredging, coring and excavation and from disposal, dumping and discharge into the marine environment of sediment, wastes or other effluents.

(g) Commercial production:

Commercial production shall be deemed to have begun if an operator engages in sustained large-scale recovery operations which yield a quantity of materials sufficient to indicate clearly that the principal purpose is large-scale production rather than production intended for information gathering, analysis or the testing of equipment or plant.

Article 18
Penalties

1. A contractor's rights under the contract may be suspended or terminated only in the following cases:

(a) if, in spite of warnings by the Authority, the contractor has conducted his activities in such a way as to result in serious, persistent and wilful violations of the fundamental terms of the contract, Part XI and the rules, regulations and procedures of the Authority; or

(b) if the contractor has failed to comply with a final binding decision of the dispute settlement body applicable to him.

2. In the case of any violation of the contract not covered by paragraph 1(a), or in lieu of suspension or termination under paragraph 1(a), the Authority may impose upon the contractor monetary penalties proportionate to the seriousness of the violation.

3. Except for emergency orders under article 162, paragraph 2(w), the Authority may not execute a decision involving monetary penalties, suspension or termination until the contractor has been accorded a reasonable opportunity to exhaust the judicial remedies available to him pursuant to Part XI, section 5.

Article 19
Revision of contract

1. When circumstances have arisen or are likely to arise which, in the opinion of either party, would render the contract inequitable or make it impracticable or impossible to achieve the objectives set out in the contract or in Part XI, the parties shall enter into negotiations to revise it accordingly.

2. Any contract entered into in accordance with article 153, paragraph 3, may be revised only with the consent of the parties.

Article 20
Transfer of rights and obligations

The rights and obligations arising under a contract may be transferred only with the consent of the Authority, and in accordance with its rules, regulations and procedures. The Authority shall not unreasonably withhold consent to the transfer if the proposed transferee is in all respects a qualified applicant and assumes all of the obligations of the transferor and if the transfer does not confer to the transferee a plan of work, the approval of which would be forbidden by article 6, paragraph 3(c), of this Annex.

Article 21
Applicable law

1. The contract shall be governed by the terms of the contract, the rules, regulations and procedures of the Authority, Part XI and other rules of international law not incompatible with this Convention.

2. Any final decision rendered by a court or tribunal having jurisdiction under this Convention relating to the rights and obligations of the Authority and of the contractor shall be enforceable in the territory of each State Party.

3. No State Party may impose conditions on a contractor that are inconsistent with Part XI. However, the application by a State Party to contractors sponsored by it, or to ships flying its flag, of environmental or other laws and regulations more stringent than those in the rules, regulations and procedures of the Authority adopted pursuant to article 17, paragraph 2(f), of this Annex shall not be deemed inconsistent with Part XI.

Article 22
Responsibility

The contractor shall have responsibility or liability for any damage arising out of wrongful acts in the conduct of its operations, account being taken of contributory acts or omissions by the Authority. Similarly, the Authority shall have responsibility or liability for any damage arising out of wrongful acts in the exercise of its powers and functions, including violations under article 168, paragraph 2, account being taken of contributory acts or omissions by the contractor. Liability in every case shall be for the actual amount of damage.

ANNEX IV. STATUTE OF THE ENTERPRISE

Article 1
Purposes

1. The Enterprise is the organ of the Authority which shall carry out activities in the Area directly, pursuant to article 153, paragraph 2 (a), as well as the transporting, processing and marketing of minerals recovered from the Area.

2. In carrying out its purposes and in the exercise of its functions, the Enterprise shall act in accordance with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority.

3. In developing the resources of the Area pursuant to paragraph 1, the Enterprise shall, subject to this Convention, operate in accordance with sound commercial principles.

Article 2
Relationship to the Authority

1. Pursuant to article 170, the Enterprise shall act in accordance with the general policies of the Assembly and the directives of the Council.

2. Subject to paragraph 1, the Enterprise shall enjoy autonomy in the conduct of its operations.

3. Nothing in this Convention shall make the Enterprise liable for the acts or obligations of the Authority, or make the Authority liable for the acts or obligations of the Enterprise.

Article 3
Limitation of liability

Without prejudice to article 11, paragraph 3, of this Annex, no member of the Authority shall be liable by reason only of its membership for the acts or obligations of the Enterprise.

Article 4
Structure

The Enterprise shall have a Governing Board, a Director-General and the staff necessary for the exercise of its functions.

Article 5
Governing Board

1. The Governing Board shall be composed of 15 members elected by the Assembly in accordance with article 160, paragraph 2(c). In the election of the members of the Board, due regard shall be paid to the principle of equitable geographical distribution. In submitting nominations of candidates for election to the Board, members of the Authority shall bear in mind the need to nominate candidates of the highest standard of competence, with qualifications in relevant fields, so as to ensure the viability and success of the Enterprise.

2. Members of the Board shall be elected for four years and may be re-elected; and due regard shall be paid to the principle of rotation of membership.

3. Members of the Board shall continue in office until their successors are elected. If the office of a member of the Board becomes vacant, the Assembly shall, in accordance with article 160, paragraph 2(c), elect a new member for the remainder of his predecessor's term.

4. Members of the Board shall act in their personal capacity. In the performance of their duties they shall not seek or receive instructions from any government or from any other source. Each member of the Authority shall respect the independent character of the members of the Board and shall refrain from all attempts to influence any of them in the discharge of their duties.

5. Each member of the Board shall receive remuneration to be paid out of the funds of the Enterprise. The amount of remuneration shall be fixed by the Assembly, upon the recommendation of the Council.

6. The Board shall normally function at the principal office of the Enterprise and shall meet as often as the business of the Enterprise may require.

7. Two thirds of the members of the Board shall constitute a quorum.

8. Each member of the Board shall have one vote. All matters before the Board shall be decided by a majority of its members. If a member has a conflict of interest on a matter before the Board he shall refrain from voting on that matter.

9. Any member of the Authority may ask the Board for information in respect of its operations which particularly affect that member. The Board shall endeavour to provide such information.

Article 6
Powers and functions of the Governing Board

The Governing Board shall direct the operations of the Enterprise. Subject to this Convention, the Governing Board shall exercise the powers necessary to fulfil the purposes of the Enterprise, including powers:

(a) to elect a Chairman from among its members;

(b) to adopt its rules of procedure;

(c) to draw up and submit formal written plans of work to the Council in accordance with article 153, paragraph 3, and article 162, paragraph 2(j);

(d) to develop plans of work and programmes for carrying out the activities specified in article 170;

(e) to prepare and submit to the Council applications for production authorizations in accordance with article 151, paragraphs 2 to 7;

(f) to authorize negotiations concerning the acquisition of technology, including those provided for in Annex III, article 5, paragraph 3 (a), (c) and (d), and to approve the results of those negotiations;

(g) to establish terms and conditions, and to authorize negotiations, concerning joint ventures and other forms of joint arrangements referred to in Annex III, articles 9 and 11, and to approve the results of such negotiations;

(h) to recommend to the Assembly what portion of the net income of the Enterprise should be retained as its reserves in accordance with article 160, paragraph 2(f), and article 10 of this Annex;

(i) to approve the annual budget of the Enterprise;

(j) to authorize the procurement of goods and services in accordance with article 12, paragraph 3, of this Annex;

(k) to submit an annual report to the Council in accordance with article 9 of this Annex;

(l) to submit to the Council for the approval of the Assembly draft rules in respect of the organization, management, appointment and dismissal of the staff of the Enterprise and to adopt regulations to give effect to such rules;

(m) to borrow funds and to furnish such collateral or other security as it may determine in accordance with article 11, paragraph 2, of this Annex;

(n) to enter into any legal proceedings, agreements and transactions and to take any other actions in accordance with article 13 of this Annex;

(o) to delegate, subject to the approval of the Council, any non-discretionary powers to the Director-General and to its committees.

Article 7
Director-General and staff of the Enterprise

1. The Assembly shall, upon the recommendation of the Council and the nomination of the Governing Board, elect the Director-General of the Enterprise who shall not be a member of the Board. The Director-General shall hold office for a fixed term, not exceeding five years, and may be re-elected for further terms.

2. The Director-General shall be the legal representative and chief executive of the Enterprise and shall be directly responsible to the Board for the conduct of the operations of the Enterprise. He shall be responsible for the organization, management, appointment and dismissal of the staff of the Enterprise in accordance with the rules and regulations referred to in article 6, subparagraph (l), of this Annex. He shall participate, without the right to vote, in the meetings of the Board and may participate, without the right to vote, in the meetings of the Assembly and the Council when these organs are dealing with matters concerning the Enterprise.

3. The paramount consideration in the recruitment and employment of the staff and in the determination of their conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency and of technical competence. Subject to this consideration, due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on an equitable geographical basis.

4. In the performance of their duties the Director-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other source external to the Enterprise. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials of the Enterprise responsible only to the Enterprise. Each State Party undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

5. The responsibilities set forth in article 168, paragraph 2, are equally applicable to the staff of the Enterprise.

Article 8
Location

The Enterprise shall have its principal office at the seat of the Authority. The Enterprise may establish other offices and facilities in the territory of any State Party with the consent of that State Party.

Article 9
Reports and financial statements

1. The Enterprise shall, not later than three months after the end of each financial year, submit to the Council for its consideration an annual report containing an audited statement of its accounts and shall transmit to the Council at appropriate intervals a summary statement of its financial position and a profit and loss statement showing the results of its operations.

2. The Enterprise shall publish its annual report and such other reports as it finds appropriate.

3. All reports and financial statements referred to in this article shall be distributed to the members of the Authority.

Article 10
Allocation of net income

1. Subject to paragraph 3, the Enterprise shall make payments to the Authority under Annex III, article 13, or their equivalent.

2. The Assembly shall, upon the recommendation of the Governing Board, determine what portion of the net income of the Enterprise shall be retained as reserves of the Enterprise. The remainder shall be transferred to the Authority.

3. During an initial period required for the Enterprise to become self-supporting, which shall not exceed 10 years from the commencement of commercial production by it, the Assembly shall exempt the Enterprise from the payments referred to in paragraph 1, and shall leave all of the net income of the Enterprise in its reserves.

Article 11
Finances

1. The funds of the Enterprise shall include:

(a) amounts received from the Authority in accordance with article 173, paragraph 2(b);

(b) voluntary contributions made by States Parties for the purpose of financing activities of the Enterprise;

(c) amounts borrowed by the Enterprise in accordance with paragraphs 2 and 3;

(d) income of the Enterprise from its operations;

(e) other funds made available to the Enterprise to enable it to commence operations as soon as possible and to carry out its functions.

2. (a) The Enterprise shall have the power to borrow funds and to furnish such collateral or other security as it may determine. Before making a public sale of its obligations in the financial markets or currency of a State Party, the Enterprise shall obtain the approval of that State Party. The total amount of borrowings shall be approved by the Council upon the recommendation of the Governing Board.

(b) States Parties shall make every reasonable effort to support applications by the Enterprise for loans on capital markets and from international financial institutions.

3. (a) The Enterprise shall be provided with the funds necessary to explore and exploit one mine site, and to transport, process and market the minerals recovered therefrom and the nickel, copper, cobalt and manganese obtained, and to meet its initial administrative expenses. The amount of the said funds, and the criteria and factors for its adjustment, shall be included by the Preparatory Commission in the draft rules, regulations and procedures of the Authority.

(b) All States Parties shall make available to the Enterprise an amount equivalent to one half of the funds referred to in subparagraph (a) by way of long-term interest-free loans in accordance with the scale of assessments for the United Nations regular budget in force at the time when the assessments are made, adjusted to take into account the States which are not members of the United Nations. Debts incurred by the Enterprise in raising the other half of the funds shall be guaranteed by all States Parties in accordance with the same scale.

(c) If the sum of the financial contributions of States Parties is less than the funds to be provided to the Enterprise under subparagraph (a), the Assembly shall, at its first session, consider the extent of the shortfall and adopt by consensus measures for dealing with this shortfall, taking into account the obligation of States Parties under subparagraphs (a) and (b) and any recommendations of the Preparatory Commission.

(d) (i) Each State Party shall, within 60 days after the entry into force of this Convention, or within 30 days after the deposit of its instrument of ratification or accession, whichever is later, deposit with the Enterprise irrevocable, non-negotiable, non-interest-bearing promissory notes in the amount of the share of such State Party of interest-free loans pursuant to subparagraph (b).

(ii) The Board shall prepare, at the earliest practicable date after this Convention enters into force, and thereafter at annual or other appropriate intervals, a schedule of the magnitude and timing of its requirements for the funding of its administrative expenses and for activities carried out by the Enterprise in accordance with article 170 and article 12 of this Annex.

(iii) The States Parties shall, thereupon, be notified by the Enterprise, through the Authority, of their respective shares of the funds in accordance with subparagraph (b), required for such expenses. The Enterprise shall encash such amounts of the promissory notes as may be required to meet the expenditure referred to in the schedule with respect to interest-free loans.

(iv) States Parties shall, upon receipt of the notification, make available their respective shares of debt guarantees for the Enterprise in accordance with subparagraph (b).

(e) (i) If the Enterprise so requests, State Parties may provide debt guarantees in addition to those provided in accordance with the scale referred to in subparagraph (b).

(ii) In lieu of debt guarantees, a State Party may make a voluntary contribution to the Enterprise in an amount equivalent to that portion of the debts which it would otherwise be liable to guarantee.

(f) Repayment of the interest-bearing loans shall have priority over the repayment of the interest-free loans. Repayment of interest-free loans shall be in accordance with a schedule adopted by the Assembly, upon the recommendation of the Council and the advice of the Board. In the exercise of this function the Board shall be guided by the relevant provisions of the rules, regulations and procedures of the Authority, which shall take into account the paramount importance of ensuring the effective functioning of the Enterprise and, in particular, ensuring its financial independence.

(g) Funds made available to the Enterprise shall be in freely usable currencies or currencies which are freely available and effectively usable in the major foreign exchange markets. These currencies shall be defined in the rules, regulations and procedures of the Authority in accordance with prevailing international monetary practice. Except as provided in paragraph 2, no State Party shall maintain or impose restrictions on the holding, use or exchange by the Enterprise of these funds.

(h) "Debt guarantee" means a promise of a State Party to creditors of the Enterprise to pay, pro rata in accordance with the appropriate scale, the financial obligations of the Enterprise covered by the guarantee following notice by the creditors to the State Party of a default by the Enterprise. Procedures for the payment of those obligations shall be in conformity with the rules, regulations and procedures of the Authority.

4. The funds, assets and expenses of the Enterprise shall be kept separate from those of the Authority. This article shall not prevent the Enterprise from making arrangements with the Authority regarding facilities, personnel and services and arrangements for reimbursement of administrative expenses paid by either on behalf of the other.

5. The records, books and accounts of the Enterprise, including its annual financial statements, shall be audited annually by an independent auditor appointed by the Council.

Article 12
Operations

1. The Enterprise shall propose to the Council projects for carrying out activities in accordance with article 170. Such proposals shall include a formal written plan of work for activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 3, and all such other information and data as may be required from time to time for its appraisal by the Legal and Technical Commission and approval by the Council.

2. Upon approval by the Council, the Enterprise shall execute the project on the basis of the formal written plan of work referred to in paragraph 1.

3. (a) If the Enterprise does not possess the goods and services required for its operations it may procure them. For that purpose, it shall issue invitations to tender and award contracts to bidders offering the best combination of quality, price and delivery time.

(b) If there is more than one bid offering such a combination, the contract shall be awarded in accordance with:

(i) the principle of non-discrimination on the basis of political or other considerations not relevant to the carrying out of operations with due diligence and efficiency; and

(ii) guidelines approved by the Council with regard to the preferences to be accorded to goods and services originating in developing States, including the land-locked and geographically disadvantaged among them.

(c) The Governing Board may adopt rules determining the special circumstances in which the requirement of invitations to bid may, in the best interests of the Enterprise, be dispensed with.

4. The Enterprise shall have title to all minerals and processed substances produced by it.

5. The Enterprise shall sell its products on a non-discriminatory basis. It shall not give non-commercial discounts.

6. Without prejudice to any general or special power conferred on the Enterprise under any other provision of this Convention, the Enterprise shall exercise such powers incidental to its business as shall be necessary.

7. The Enterprise shall not interfere in the political affairs of any State Party; nor shall it be influenced in its decisions by the political character of the State Party concerned. Only commercial considerations shall be relevant to its decisions, and these considerations shall be weighed impartially in order to carry out the purposes specified in article 1 of this Annex.

Article 13
Legal status, privileges and immunities

1. To enable the Enterprise to exercise its functions, the status, privileges and immunities set forth in this article shall be accorded to the Enterprise in the territories of States Parties. To give effect to this principle the Enterprise and States Parties may, where necessary, enter into special agreements.

2. The Enterprise shall have such legal capacity as is necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes and, in particular, the capacity:

(a) to enter into contracts, joint arrangements or other arrangements, including agreements with States and international organizations;

(b) to acquire, lease, hold and dispose of immovable and movable property;

(c) to be a party to legal proceedings.

3. (a) Actions may be brought against the Enterprise only in a court of competent jurisdiction in the territory of a State Party in which the Enterprise:

(i) has an office or facility;

(ii) has appointed an agent for the purpose of accepting service or notice of process;

(iii) has entered into a contract for goods or services;

(iv) has issued securities; or

(v) is otherwise engaged in commercial activity.

(b) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from all forms of seizure, attachment or execution before the delivery of final judgment against the Enterprise.

4. (a) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from requisition, confiscation, expropriation or any other form of seizure by executive or legislative action.

(b) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be free from discriminatory restrictions, regulations, controls and moratoria of any nature.

(c) The Enterprise and its employees shall respect local laws and regulations in any State or territory in which the Enterprise or its employees may do business or otherwise act.

(d) States Parties shall ensure that the Enterprise enjoys all rights, privileges and immunities accorded by them to entities conducting commercial activities in their territories. These rights, privileges and immunities shall be accorded to the Enterprise on no less favourable a basis than that on which they are accorded to entities engaged in similar commercial activities. If special privileges are provided by States Parties for developing States or their commercial entities, the Enterprise shall enjoy those privileges on a similarly preferential basis.

(e) States Parties may provide special incentives, rights, privileges and immunities to the Enterprise without the obligation to provide such incentives, rights, privileges and immunities to other commercial entities.

5. The Enterprise shall negotiate with the host countries in which its offices and facilities are located for exemption from direct and indirect taxation.

6. Each State Party shall take such action as is necessary for giving effect in terms of its own law to the principles set forth in this Annex and shall inform the Enterprise of the specific action which it has taken.

7. The Enterprise may waive any of the privileges and immunities conferred under this article or in the special agreements referred to in paragraph 1 to such extent and upon such conditions as it may determine.

ANNEX V. CONCILIATION

SECTION 1. CONCILIATION PROCEDURE PURSUANT TO SECTION 1 OF PART XV

Article 1
Institution of proceedings

If the parties to a dispute have agreed, in accordance with article 284, to submit it to conciliation under this section, any such party may institute the proceedings by written notification addressed to the other party or parties to the dispute.

Article 2
List of conciliators

A list of conciliators shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. Every State Party shall be entitled to nominate four conciliators, each of whom shall be a person enjoying the highest reputation for fairness, competence and integrity. The names of the persons so nominated shall constitute the list. If at any time the conciliators nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than four, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary. The name of a conciliator shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such conciliator shall continue to serve on any conciliation commission to which that conciliator has been appointed until the completion of the proceedings before that commission.

Article 3
Constitution of conciliation commission

The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

(a) Subject to subparagraph (g), the conciliation commission shall consist of five members.

(b) The party instituting the proceedings shall appoint two conciliators to be chosen preferably from the list referred to in article 2 of this Annex, one of whom may be its national, unless the parties otherwise agree. Such appointments shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.

(c) The other party to the dispute shall appoint two conciliators in the manner set forth in subparagraph (b) within 21 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex. If the appointments are not made within that period, the party instituting the proceedings may, within one week of the expiration of that period, either terminate the proceedings by notification addressed to the other party or request the Secretary-General of the United Nations to make the appointments in accordance with subparagraph (e).

(d) Within 30 days after all four conciliators have been appointed, they shall appoint a fifth conciliator chosen from the list referred to in article 2 of this Annex, who shall be chairman. If the appointment is not made within that period, either party may, within one week of the expiration of that period, request the Secretary-General of the United Nations to make the appointment in accordance with subparagraph (e).

(e) Within 30 days of the receipt of a request under subparagraph (c) or (d), the Secretary-General of the United Nations shall make the necessary appointments from the list referred to in article 2 of this Annex in consultation with the parties to the dispute.

(f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

(g) Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint two conciliators jointly. Where two or more parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint conciliators separately.

(h) In disputes involving more than two parties having separate interests, or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, the parties shall apply subparagraphs (a) to (f) in so far as possible.

Article 4
Procedure

The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, determine its own procedure. The commission may, with the consent of the parties to the dispute, invite any State Party to submit to it its views orally or in writing. Decisions of the commission regarding procedural matters, the report and recommendations shall be made by a majority vote of its members.

Article 5
Amicable settlement

The commission may draw the attention of the parties to any measures which might facilitate an amicable settlement of the dispute.

Article 6
Functions of the commission

The commission shall hear the parties, examine their claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement.

Article 7
Report

1. The commission shall report within 12 months of its constitution. Its report shall record any agreements reached and, failing agreement, its conclusions on all questions of fact or law relevant to the matter in dispute and such recommendations as the commission may deem appropriate for an amicable settlement. The report shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations and shall immediately be transmitted by him to the parties to the dispute.

2. The report of the commission, including its conclusions or recommendations, shall not be binding upon the parties.

Article 8
Termination

The conciliation proceedings are terminated when a settlement has been reached, when the parties have accepted or one party has rejected the recommendations of the report by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, or when a period of three months has expired from the date of transmission of the report to the parties.

Article 9
Fees and expenses

The fees and expenses of the commission shall be borne by the parties to the dispute.

Article 10
Right of parties to modify procedure

The parties to the dispute may by agreement applicable solely to that dispute modify any provision of this Annex.

SECTION 2. COMPULSORY SUBMISSION TO CONCILIATION PROCEDURE PURSUANT TO SECTION 3 OF PART XV

Article 11
Institution of proceedings

1. Any party to a dispute which, in accordance with Part XV, section 3, may be submitted to conciliation under this section, may institute the proceedings by written notification addressed to the other party or parties to the dispute.

2. Any party to the dispute, notified under paragraph 1, shall be obliged to submit to such proceedings.

Article 12
Failure to reply or to submit to conciliation

The failure of a party or parties to the dispute to reply to notification of institution of proceedings or to submit to such proceedings shall not constitute a bar to the proceedings.

Article 13
Competence

A disagreement as to whether a conciliation commission acting under this section has competence shall be decided by the commission.

Article 14
Application of section 1

Articles 2 to 10 of section 1 of this Annex apply subject to this section.

ANNEX VI. STATUTE OF THE INTERNATIONAL TRIBUNAL FOR THE LAW OF THE SEA

Article 1
General provisions

1. The International Tribunal for the Law of the Sea is constituted and shall function in accordance with the provisions of this Convention and this Statute.

2. The seat of the Tribunal shall be in the Free and Hanseatic City of Hamburg in the Federal Republic of Germany.

3. The Tribunal may sit and exercise its functions elsewhere whenever it considers this desirable.

4. A reference of a dispute to the Tribunal shall be governed by the provisions of Parts XI and XV.

SECTION 1. ORGANIZATION OF THE TRIBUNAL

Article 2
Composition

1. The Tribunal shall be composed of a body of 21 independent members, elected from among persons enjoying the highest reputation for fairness and integrity and of recognized competence in the field of the law of the sea.

2. In the Tribunal as a whole the representation of the principal legal systems of the world and equitable geographical distribution shall be assured.

Article 3
Membership

1. No two members of the Tribunal may be nationals of the same State. A person who for the purposes of membership in the Tribunal could be regarded as a national of more than one State shall be deemed to be a national of the one in which he ordinarily exercises civil and political rights.

2. There shall be no fewer than three members from each geographical group as established by the General Assembly of the United Nations.

Article 4
Nominations and elections

1. Each State Party may nominate not more than two persons having the qualifications prescribed in article 2 of this Annex. The members of the Tribunal shall be elected from the list of persons thus nominated.

2. At least three months before the date of the election, the Secretary-General of the United Nations in the case of the first election and the Registrar of the Tribunal in the case of subsequent elections shall address a written invitation to the States Parties to submit their nominations for members of the Tribunal within two months. He shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated, with an indication of the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties before the seventh day of the last month before the date of each election.

3. The first election shall be held within six months of the date of entry into force of this Convention.

4. The members of the Tribunal shall be elected by secret ballot. Elections shall be held at a meeting of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations in the case of the first election and by a procedure agreed to by the States Parties in the case of subsequent elections. Two thirds of the States Parties shall constitute a quorum at that meeting. The persons elected to the Tribunal shall be those nominees who obtain the largest number of votes and a two-thirds majority of the States Parties present and voting, provided that such majority includes a majority of the States Parties.

Article 5
Term of office

1. The members of the Tribunal shall be elected for nine years and may be re-elected; provided, however, that of the members elected at the first election, the terms of seven members shall expire at the end of three years and the terms of seven more members shall expire at the end of six years.

2. The members of the Tribunal whose terms are to expire at the end of the above-mentioned initial periods of three and six years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General of the United Nations immediately after the first election.

3. The members of the Tribunal shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any proceedings which they may have begun before the date of their replacement.

4. In the case of the resignation of a member of the Tribunal, the letter of resignation shall be addressed to the President of the Tribunal. The place becomes vacant on the receipt of that letter.

Article 6
Vacancies

1. Vacancies shall be filled by the same method as that laid down for the first election, subject to the following provision: the Registrar shall, within one month of the occurrence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in article 4 of this Annex, and the date of the election shall be fixed by the President of the Tribunal after consultation with the States Parties.

2. A member of the Tribunal elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

Article 7
Incompatible activities

1. No member of the Tribunal may exercise any political or administrative function, or associate actively with or be financially interested in any of the operations of any enterprise concerned with the exploration for or exploitation of the resources of the sea or the sea-bed or other commercial use of the sea or the sea-bed.

2. No member of the Tribunal may act as agent, counsel or advocate in any case.

3. Any doubt on these points shall be resolved by decision of the majority of the other members of the Tribunal present.

Article 8
Conditions relating to participation of members in a particular case

1. No member of the Tribunal may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel or advocate for one of the parties, or as a member of a national or international court or tribunal, or in any other capacity.

2. If, for some special reason, a member of the Tribunal considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President of the Tribunal.

3. If the President considers that for some special reason one of the members of the Tribunal should not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly.

4. Any doubt on these points shall be resolved by decision of the majority of the other members of the Tribunal present.

Article 9
Consequence of ceasing to fulfil required conditions

If, in the unanimous opinion of the other members of the Tribunal, a member has ceased to fulfil the required conditions, the President of the Tribunal shall declare the seat vacant.

Article 10
Privileges and immunities

The members of the Tribunal, when engaged on the business of the Tribunal, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 11
Solemn declaration by members

Every member of the Tribunal shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open session that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 12
President, Vice-President and Registrar

1. The Tribunal shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.

2. The Tribunal shall appoint its Registrar and may provide for the appointment of such other officers as may be necessary.

3. The President and the Registrar shall reside at the seat of the Tribunal.

Article 13
Quorum

1. All available members of the Tribunal shall sit; a quorum of 11 elected members shall be required to constitute the Tribunal.

2. Subject to article 17 of this Annex, the Tribunal shall determine which members are available to constitute the Tribunal for the consideration of a particular dispute, having regard to the effective functioning of the chambers as provided for in articles 14 and 15 of this Annex.

3. All disputes and applications submitted to the Tribunal shall be heard and determined by the Tribunal, unless article 14 of this Annex applies, or the parties request that it shall be dealt with in accordance with article 15 of this Annex.

Article 14
Sea-Bed Disputes Chamber

A Sea-Bed Disputes Chamber shall be established in accordance with the provisions of section 4 of this Annex. Its jurisdiction, powers and functions shall be as provided for in Part XI, section 5.

Article 15
Special chambers

1. The Tribunal may form such chambers, composed of three or more of its elected members, as it considers necessary for dealing with particular categories of disputes.

2. The Tribunal shall form a chamber for dealing with a particular dispute submitted to it if the parties so request. The composition of such a chamber shall be determined by the Tribunal with the approval of the parties.

3. With a view to the speedy dispatch of business, the Tribunal shall form annually a chamber composed of five of its elected members which may hear and determine disputes by summary procedure. Two alternative members shall be selected for the purpose of replacing members who are unable to participate in a particular proceeding.

4. Disputes shall be heard and determined by the chambers provided for in this article if the parties so request.

5. A judgment given by any of the chambers provided for in this article and in article 14 of this Annex shall be considered as rendered by the Tribunal.

Article 16
Rules of the Tribunal

The Tribunal shall frame rules for carrying out its functions. In particular it shall lay down rules of procedure.

Article 17
Nationality of members

1. Members of the Tribunal of the nationality of any of the parties to a dispute shall retain their right to participate as members of the Tribunal.

2. If the Tribunal, when hearing a dispute, includes upon the bench a member of the nationality of one of the parties, any other party may choose a person to participate as a member of the Tribunal.

3. If the Tribunal, when hearing a dispute, does not include upon the bench a member of the nationality of the parties, each of those parties may choose a person to participate as a member of the Tribunal.

4. This article applies to the chambers referred to in articles 14 and 15 of this Annex. In such cases, the President, in consultation with the parties, shall request specified members of the Tribunal forming the chamber, as many as necessary, to give place to the members of the Tribunal of the nationality of the parties concerned, and, failing such, or if they are unable to be present, to the members specially chosen by the parties.

5. Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be considered as one party only. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Tribunal.

6. Members chosen in accordance with paragraphs 2, 3 and 4 shall fulfil the conditions required by articles 2, 8 and 11 of this Annex. They shall participate in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

Article 18
Remuneration of members

1. Each elected member of the Tribunal shall receive an annual allowance and, for each day on which he exercises his functions, a special allowance, provided that in any year the total sum payable to any member as special allowance shall not exceed the amount of the annual allowance.

2. The President shall receive a special annual allowance.

3. The Vice-President shall receive a special allowance for each day on which he acts as President.

4. The members chosen under article 17 of this Annex, other than elected members of the Tribunal, shall receive compensation for each day on which they exercise their functions.

5. The salaries, allowances and compensation shall be determined from time to time at meetings of the States Parties, taking into account the work load of the Tribunal. They may not be decreased during the term of office.

6. The salary of the Registrar shall be determined at meetings of the States Parties, on the proposal of the Tribunal.

7. Regulations adopted at meetings of the States Parties shall determine the conditions under which retirement pensions may be given to members of the Tribunal and to the Registrar, and the conditions under which members of the Tribunal and Registrar shall have their travelling expenses refunded.

8. The salaries, allowances, and compensation shall be free of all taxation.

Article 19
Expenses of the Tribunal

1. The expenses of the Tribunal shall be borne by the States Parties and by the Authority on such terms and in such a manner as shall be decided at meetings of the States Parties.

2. When an entity other than a State Party or the Authority is a party to a case submitted to it, the Tribunal shall fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Tribunal.

SECTION 2. COMPETENCE

Article 20
Access to the Tribunal

1. The Tribunal shall be open to States Parties.

2. The Tribunal shall be open to entities other than States Parties in any case expressly provided for in Part XI or in any case submitted pursuant to any other agreement conferring jurisdiction on the Tribunal which is accepted by all the parties to that case.

Article 21
Jurisdiction

The jurisdiction of the Tribunal comprises all disputes and all applications submitted to it in accordance with this Convention and all matters specifically provided for in any other agreement which confers jurisdiction on the Tribunal.

Article 22
Reference of disputes subject to other agreements

If all the parties to a treaty or convention already in force and concerning the subject-matter covered by this Convention so agree, any disputes concerning the interpretation or application of such treaty or convention may, in accordance with such agreement, be submitted to the Tribunal.

Article 23
Applicable law

The Tribunal shall decide all disputes and applications in accordance with article 293.

SECTION 3. PROCEDURE

Article 24
Institution of proceedings

1. Disputes are submitted to the Tribunal, as the case may be, either by notification of a special agreement or by written application, addressed to the Registrar. In either case, the subject of the dispute and the parties shall be indicated.

2. The Registrar shall forthwith notify the special agreement or the application to all concerned.

3. The Registrar shall also notify all States Parties.

Article 25
Provisional measures

1. In accordance with article 290, the Tribunal and its Sea-Bed Disputes Chamber shall have the power to prescribe provisional measures.

2. If the Tribunal is not in session or a sufficient number of members is not available to constitute a quorum, the provisional measures shall be prescribed by the chamber of summary procedure formed under article 15, paragraph 3, of this Annex. Notwithstanding article 15, paragraph 4, of this Annex, such provisional measures may be adopted at the request of any party to the dispute. They shall be subject to review and revision by the Tribunal.

Article 26
Hearing

1. The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable to preside, of the Vice-President. If neither is able to preside, the senior judge present of the Tribunal shall preside.

2. The hearing shall be public, unless the Tribunal decides otherwise or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 27
Conduct of case

The Tribunal shall make orders for the conduct of the case, decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 28
Default

When one of the parties does not appear before the Tribunal or fails to defend its case, the other party may request the Tribunal to continue the proceedings and make its decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before making its decision, the Tribunal must satisfy itself not only that it has jurisdiction over the dispute, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 29
Majority for decision

1. All questions shall be decided by a majority of the members of the Tribunal who are present.

2. In the event of an equality of votes, the President or the member of the Tribunal who acts in his place shall have a casting vote.

Article 30
Judgment

1. The judgment shall state the reasons on which it is based.

2. It shall contain the names of the members of the Tribunal who have taken part in the decision.

3. If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the members of the Tribunal, any member shall be entitled to deliver a separate opinion.

4. The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. It shall be read in open court, due notice having been given to the parties to the dispute.

Article 31
Request to intervene

1. Should a State Party consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in any dispute, it may submit a request to the Tribunal to be permitted to intervene.

2. It shall be for the Tribunal to decide upon this request.

3. If a request to intervene is granted, the decision of the Tribunal in respect of the dispute shall be binding upon the intervening State Party in so far as it relates to matters in respect of which that State Party intervened.

Article 32
Right to intervene in cases of interpretation or application

1. Whenever the interpretation or application of this Convention is in question, the Registrar shall notify all States Parties forthwith.

2. Whenever pursuant to article 21 or 22 of this Annex the interpretation or application of an international agreement is in question, the Registrar shall notify all the parties to the agreement.

3. Every party referred to in paragraphs 1 and 2 has the right to intervene in the proceedings; if it uses this right, the interpretation given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 33
Finality and binding force of decisions

1. The decision of the Tribunal is final and shall be complied with by all the parties to the dispute.

2. The decision shall have no binding force except between the parties in respect of that particular dispute.

3. In the event of dispute as to the meaning or scope of the decision, the Tribunal shall construe it upon the request of any party.

Article 34
Costs

Unless otherwise decided by the Tribunal, each party shall bear its own costs.

SECTION 4. SEA-BED DISPUTES CHAMBER

Article 35
Composition

1. The Sea-Bed Disputes Chamber referred to in article 14 of this Annex shall be composed of 11 members, selected by a majority of the elected members of the Tribunal from among them.

2. In the selection of the members of the Chamber, the representation of the principal legal systems of the world and equitable geographical distribution shall be assured. The Assembly of the Authority may adopt recommendations of a general nature relating to such representation and distribution.

3. The members of the Chamber shall be selected every three years and may be selected for a second term.

4. The Chamber shall elect its President from among its members, who shall serve for the term for which the Chamber has been selected.

5. If any proceedings are still pending at the end of any three-year period for which the Chamber has been selected, the Chamber shall complete the proceedings in its original composition.

6. If a vacancy occurs in the Chamber, the Tribunal shall select a successor from among its elected members, who shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

7. A quorum of seven of the members selected by the Tribunal shall be required to constitute the Chamber.

Article 36
Ad Hoc chambers

1. The Sea-Bed Disputes Chamber shall form an ad hoc chamber, composed of three of its members, for dealing with a particular dispute submitted to it in accordance with article 188, paragraph 1(b). The composition of such a chamber shall be determined by the Sea-Bed Disputes Chamber with the approval of the parties.

2. If the parties do not agree on the composition of an ad hoc chamber, each party to the dispute shall appoint one member, and the third member shall be appointed by them in agreement. If they disagree, or if any party fails to make an appointment, the President of the Sea-Bed Disputes Chamber shall promptly make the appointment or appointments from among its members, after consultation with the parties.

3. Members of the ad hoc chamber must not be in the service of, or nationals of, any of the parties to the dispute.

Article 37
Access

The Chamber shall be open to the States Parties, the Authority and the other entities referred to in Part XI, section 5.

Article 38
Applicable law

In addition to the provisions of article 293, the Chamber shall apply:

(a) the rules, regulations and procedures of the Authority adopted in accordance with this Convention; and

(b) the terms of contracts concerning activities in the Area in matters relating to those contracts.

Article 39
Enforcement of decisions of the Chamber

The decisions of the Chamber shall be enforceable in the territories of the States Parties in the same manner as judgments or orders of the highest court of the State Party in whose territory the enforcement is sought.

Article 40
Applicability of other sections of this Annex

1. The other sections of this Annex which are not incompatible with this section apply to the Chamber.

2. In the exercise of its functions relating to advisory opinions, the Chamber shall be guided by the provisions of this Annex relating to procedure before the Tribunal to the extent to which it recognizes them to be applicable.

SECTION 5. AMENDMENTS

Article 41
Amendments

1. Amendments to this Annex, other than amendments to section 4, may be adopted only in accordance with article 313 or by consensus at a conference convened in accordance with this Convention.

2. Amendments to section 4 may be adopted only in accordance with article 314.

3. The Tribunal may propose such amendments to this Statute as it may consider necessary, by written communications to the States Parties for their consideration in conformity with paragraphs 1 and 2.

ANNEX VII. ARBITRATION

Article 1
Institution of proceedings

Subject to the provisions of Part XV, any party to a dispute may submit the dispute to the arbitral procedure provided for in this Annex by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim and the grounds on which it is based.

Article 2
List of arbitrators

1. A list of arbitrators shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. Every State Party shall be entitled to nominate four arbitrators, each of whom shall be a person experienced in maritime affairs and enjoying the highest reputation for fairness, competence and integrity. The names of the persons so nominated shall constitute the list.

2. If at any time the arbitrators nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than four, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary.

3. The name of an arbitrator shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such arbitrator shall continue to serve on any arbitral tribunal to which that arbitrator has been appointed until the completion of the proceedings before that arbitral tribunal.

Article 3
Constitution of arbitral tribunal

For the purpose of proceedings under this Annex, the arbitral tribunal shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

(a) Subject to subparagraph (g), the arbitral tribunal shall consist of five members.

(b) The party instituting the proceedings shall appoint one member to be chosen preferably from the list referred to in article 2 of this Annex, who may be its national. The appointment shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.

(c) The other party to the dispute shall, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, appoint one member to be chosen preferably from the list, who may be its national. If the appointment is not made within that period, the party instituting the proceedings may, within two weeks of the expiration of that period, request that the appointment be made in accordance with subparagraph (e).

(d) The other three members shall be appointed by agreement between the parties. They shall be chosen preferably from the list and shall be nationals of third States unless the parties otherwise agree. The parties to the dispute shall appoint the President of the arbitral tribunal from among those three members. If, within 60 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, the parties are unable to reach agreement on the appointment of one or more of the members of the tribunal to be appointed by agreement, or on the appointment of the President, the remaining appointment or appointments shall be made in accordance with subparagraph (e), at the request of a party to the dispute. Such request shall be made within two weeks of the expiration of the aforementioned 60-day period.

(e) Unless the parties agree that any appointment under subparagraphs (c) and (d) be made by a person or a third State chosen by the parties, the President of the International Tribunal for the Law of the Sea shall make the necessary appointments. If the President is unable to act under this subparagraph or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the next senior member of the International Tribunal for the Law of the Sea who is available and is not a national of one of the parties. The appointments referred to in this subparagraph shall be made from the list referred to in article 2 of this Annex within a period of 30 days of the receipt of the request and in consultation with the parties. The members so appointed shall be of different nationalities and may not be in the service of, ordinarily resident in the territory of, or nationals of, any of the parties to the dispute.

(f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

(g) Parties in the same interest shall appoint one member of the tribunal jointly by agreement. Where there are several parties having separate interests or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, each of them shall appoint one member of the tribunal. The number of members of the tribunal appointed separately by the parties shall always be smaller by one than the number of members of the tribunal to be appointed jointly by the parties.

(h) In disputes involving more than two parties, the provisions of subparagraphs (a) to (f) shall apply to the maximum extent possible.

Article 4
Functions of arbitral tribunal

An arbitral tribunal constituted under article 3 of this Annex shall function in accordance with this Annex and the other provisions of this Convention.

Article 5
Procedure

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own procedure, assuring to each party a full opportunity to be heard and to present its case.

Article 6
Duties of parties to a dispute

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, in accordance with their law and using all means at their disposal, shall:

(a) provide it with all relevant documents, facilities and information; and

(b) enable it when necessary to call witnesses or experts and receive their evidence and to visit the localities to which the case relates.

Article 7
Expenses

Unless the arbitral tribunal decides otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares.

Article 8
Required majority for decisions

Decisions of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members. The absence or abstention of less than half of the members shall not constitute a bar to the tribunal reaching a decision. In the event of an equality of votes, the President shall have a casting vote.

Article 9
Default of appearance

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before making its award, the arbitral tribunal must satisfy itself not only that it has jurisdiction over the dispute but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 10
Award

The award of the arbitral tribunal shall be confined to the subject-matter of the dispute and state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the award. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the award.

Article 11
Finality of award

The award shall be final and without appeal, unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure. It shall be complied with by the parties to the dispute.

Article 12
Interpretation or implementation of award

1. Any controversy which may arise between the parties to the dispute as regards the interpretation or manner of implementation of the award may be submitted by either party for decision to the arbitral tribunal which made the award. For this purpose, any vacancy in the tribunal shall be filled in the manner provided for in the original appointments of the members of the tribunal.

2. Any such controversy may be submitted to another court or tribunal under article 287 by agreement of all the parties to the dispute.

Article 13
Application to entities other than States Parties

The provisions of this Annex shall apply mutatis mutandis to any dispute involving entities other than States Parties.

ANNEX VIII. SPECIAL ARBITRATION

Article 1
Institution of proceedings

Subject to Part XV, any party to a dispute concerning the interpretation or application of the articles of this Convention relating to (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, or (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping, may submit the dispute to the special arbitral procedure provided for in this Annex by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim and the grounds on which it is based.

Article 2
Lists of experts

1. A list of experts shall be established and maintained in respect of each of the fields of (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, and (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping.

2. The lists of experts shall be drawn up and maintained, in the field of fisheries by the Food and Agriculture Organization of the United Nations, in the field of protection and preservation of the marine environment by the United Nations Environment Programme, in the field of marine scientific research by the Inter-Governmental Oceanographic Commission, in the field of navigation, including pollution from vessels and by dumping, by the International Maritime Organization, or in each case by the appropriate subsidiary body concerned to which such organization, programme or commission has delegated this function.

3. Every State Party shall be entitled to nominate two experts in each field whose competence in the legal, scientific or technical aspects of such field is established and generally recognized and who enjoy the highest reputation for fairness and integrity. The names of the persons so nominated in each field shall constitute the appropriate list.

4. If at any time the experts nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than two, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary.

5. The name of an expert shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such expert shall continue to serve on any special arbitral tribunal to which that expert has been appointed until the completion of the proceedings before that special arbitral tribunal.

Article 3
Constitution of special arbitral tribunal

For the purpose of proceedings under this Annex, the special arbitral tribunal shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

(a) Subject to subparagraph (g), the special arbitral tribunal shall consist of five members.

(b) The party instituting the proceedings shall appoint two members to be chosen preferably from the appropriate list or lists referred to in article 2 of this Annex relating to the matters in dispute, one of whom may be its national. The appointments shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.

(c) The other party to the dispute shall, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, appoint two members to be chosen preferably from the appropriate list or lists relating to the matters in dispute, one of whom may be its national. If the appointments are not made within that period, the party instituting the proceedings may, within two weeks of the expiration of that period, request that the appointments be made in accordance with subparagraph (e).

(d) The parties to the dispute shall by agreement appoint the President of the special arbitral tribunal, chosen preferably from the appropriate list, who shall be a national of a third State, unless the parties otherwise agree. If, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, the parties are unable to reach agreement on the appointment of the President, the appointment shall be made in accordance with subparagraph (e), at the request of a party to the dispute. Such request shall be made within two weeks of the expiration of the aforementioned 30-day period.

(e) Unless the parties agree that the appointment be made by a person or a third State chosen by the parties, the Secretary-General of the United Nations shall make the necessary appointments within 30 days of receipt of a request under subparagraphs (c) and (d). The appointments referred to in this subparagraph shall be made from the appropriate list or lists of experts referred to in article 2 of this Annex and in consultation with the parties to the dispute and the appropriate international organization. The members so appointed shall be of different nationalities and may not be in the service of, ordinarily resident in the territory of, or nationals of, any of the parties to the dispute.

(f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

(g) Parties in the same interest shall appoint two members of the tribunal jointly by agreement. Where there are several parties having separate interests or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, each of them shall appoint one member of the tribunal.

(h) In disputes involving more than two parties, the provisions of subparagraphs (a) to (f) shall apply to the maximum extent possible.

Article 4
General provisions

Annex VII, articles 4 to 13, apply mutatis mutandis to the special arbitration proceedings in accordance with this Annex.

Article 5
Fact finding

1. The parties to a dispute concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention relating to (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, or (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping, may at any time agree to request a special arbitral tribunal constituted in accordance with article 3 of this Annex to carry out an inquiry and establish the facts giving rise to the dispute.

2. Unless the parties otherwise agree, the findings of fact of the special arbitral tribunal acting in accordance with paragraph 1, shall be considered as conclusive as between the parties.

3. If all the parties to the dispute so request, the special arbitral tribunal may formulate recommendations which, without having the force of a decision, shall only constitute the basis for a review by the parties of the questions giving rise to the dispute.

4. Subject to paragraph 2, the special arbitral tribunal shall act in accordance with the provisions of this Annex, unless the parties otherwise agree.

ANNEX IX. PARTICIPATION BY INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Article 1
Use of terms

For the purposes of article 305 and of this Annex, "international organization" means an intergovernmental organization constituted by States to which its member States have transferred competence over matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters.

Article 2
Signature

An international organization may sign this Convention if a majority of its member States are signatories of this Convention. At the time of signature an international organization shall make a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that organization by its member States which are signatories, and the nature and extent of that competence.

Article 3
Formal confirmation and accession

1. An international organization may deposit its instrument of formal confirmation or of accession if a majority of its member States deposit or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. The instruments deposited by the international organization shall contain the undertakings and declarations required by articles 4 and 5 of this Annex.

Article 4
Extent of participation and rights and obligations

1. The instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall contain an undertaking to accept the rights and obligations of States under this Convention in respect of matters relating to which competence has been transferred to it by its member States which are Parties to this Convention.

2. An international organization shall be a Party to this Convention to the extent that it has competence in accordance with the declarations, communications of information or notifications referred to in article 5 of this Annex.

3. Such an international organization shall exercise the rights and perform the obligations which its member States which are Parties would otherwise have under this Convention, on matters relating to which competence has been transferred to it by those member States. The member States of that international organization shall not exercise competence which they have transferred to it.

4. Participation of such an international organization shall in no case entail an increase of the representation to which its member States which are States Parties would otherwise be entitled, including rights in decision-making.

5. Participation of such an international organization shall in no case confer any rights under this Convention on member States of the organization which are not States Parties to this Convention.

6. In the event of a conflict between the obligations of an international organization under this Convention and its obligations under the agreement establishing the organization or any acts relating to it, the obligations under this Convention shall prevail.

Article 5
Declarations, notifications and communications

1. The instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall contain a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to the organization by its member States which are Parties to this Convention.

2. A member State of an international organization shall, at the time it ratifies or accedes to this Convention or at the time when the organization deposits its instrument of formal confirmation or of accession, whichever is later, make a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which it has transferred competence to the organization.

3. States Parties which are member States of an international organization which is a Party to this Convention shall be presumed to have competence over all matters governed by this Convention in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared, notified or communicated by those States under this article.

4. The international organization and its member States which are States Parties shall promptly notify the depositary of this Convention of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declarations under paragraphs 1 and 2.

5. Any State Party may request an international organization and its member States which are States Parties to provide information as to which, as between the organization and its member States, has competence in respect of any specific question which has arisen. The organization and the member States concerned shall provide this information within a reasonable time. The international organization and the member States may also, on their own initiative, provide this information.

6. Declarations, notifications and communications of information under this article shall specify the nature and extent of the competence transferred.

Article 6
Responsibility and liability

1. Parties which have competence under article 5 of this Annex shall have responsibility for failure to comply with obligations or for any other violation of this Convention.

2. Any State Party may request an international organization or its member States which are States Parties for information as to who has responsibility in respect of any specific matter. The organization and the member States concerned shall provide this information. Failure to provide this information within a reasonable time or the provision of contradictory information shall result in joint and several liability.

Article 7
Settlement of disputes

1. At the time of deposit of its instrument of formal confirmation or of accession, or at any time thereafter, an international organization shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of this Convention, referred to in article 287, paragraph 1(a), (c) or (d).

2. Part XV applies mutatis mutandis to any dispute between Parties to this Convention, one or more of which are international organizations.

3. When an international organization and one or more of its member States are joint parties to a dispute, or parties in the same interest, the organization shall be deemed to have accepted the same procedures for the settlement of disputes as the member States; when, however, a member State has chosen only the International Court of Justice under article 287, the organization and the member State concerned shall be deemed to have accepted arbitration in accordance with Annex VII, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 8
Applicability of Part XVII

Part XVII applies mutatis mutandis to an international organization, except in respect of the following:

(a) the instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall not be taken into account in the application of article 308, paragraph 1;

(b) (i) an international organization shall have exclusive capacity with respect to the application of articles 312 to 315, to the extent that it has competence under article 5 of this Annex over the entire subject-matter of the amendment;

(ii) the instrument of formal confirmation or of accession of an international organization to an amendment, the entire subject-matter over which the international organization has competence under article 5 of this Annex, shall be considered to be the instrument of ratification or accession of each of the member States which are States Parties, for the purposes of applying article 316, paragraphs 1, 2 and 3;

(iii) the instrument of formal confirmation or of accession of the international organization shall not be taken into account in the application of article 316, paragraphs 1 and 2, with regard to all other amendments;

(e) (i) an international organization may not denounce this Convention in accordance with article 317 if any of its member States is a State Party and if it continues to fulfil the qualifications specified in article 1 of this Annex;

(ii) an international organization shall denounce this Convention when none of its member States is a State Party or if the international organization no longer fulfils the qualifications specified in article 1 of this Annex. Such denunciation shall take effect immediately.

AGREEMENT RELATING TO THE IMPLEMENTATION OF PART XI OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XI ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΗΣ 10ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982

AGREEMENT RELATING TO THE IMPLEMENTATION OF PART XI OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982

The States Parties to this Agreement,

Recognizing the important contribution of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 (hereinafter referred to as "the Convention") to the maintenance of peace, justice and progress for all peoples of the world,

Reaffirming that the seabed and ocean floor and subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction (hereinafter referred to as "the Area"), as well as the resources of the Area, are the common heritage of mankind,

Mindful of the importance of the Convention for the protection and preservation of the marine environment and of the growing concern for the global environment,

Having considered the report of the Secretary-General of the United Nations on the results of the informal consultations among States held from 1990 to 1994 on outstanding issues relating to Part XI and related provisions of the Convention (hereinafter referred to as "Part XI"),

Noting the political and economic changes, including market-oriented approaches, affecting the implementation of Part XI,

Wishing to facilitate universal participation in the Convention,

Considering that an agreement relating to the implementation of Part XI would best meet that objective,

Have agreed as follows:

Article 1

Implementation of Part XI

1. The States Parties to this Agreement undertake to implement Part XI in accordance with this Agreement.

2. The Annex forms an integral part of this Agreement.

Article 2

Relationship between this Agreement and Part XI

1. The provisions of this Agreement and Part XI shall be interpreted and applied together as a single instrument. In the event of any inconsistency between this Agreement and Part XI, the provisions of this Agreement shall prevail.

2. Articles 309 to 319 of the Convention shall apply to this Agreement as they apply to the Convention.

Article 3

Signature

This Agreement shall remain open for signature at United Nations Headquarters by the States and entities referred to in article 305, paragraph 1 (a), (c), (d), (e) and (f), of the Convention for 12 months from the date of its adoption.

Article 4

Consent to be bound

1. After the adoption of this Agreement, any instrument of ratification or formal confirmation of or accession to the Convention shall also represent consent to be bound by this Agreement.

2. No State or entity may establish its consent to be bound by this Agreement unless it has previously established or establishes at the same time its consent to be bound by the Convention.

3. A State or entity referred to in article 3 may express its consent to be bound by this Agreement by:

(a) Signature not subject to ratification, formal confirmation or the procedure set out in article 5;

(b) Signature subject to ratification or formal confirmation, followed by ratification or formal confirmation;

(c) Signature subject to the procedure set out in article 5; or

(d) Accession.

4. Formal confirmation by the entities referred to in article 305, paragraph 1 (f), of the Convention shall be in accordance with Annex IX of the Convention.

5. The instruments of ratification, formal confirmation or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 5

Simplified procedure

1. A State or entity which has deposited before the date of the adoption of this Agreement an instrument of ratification or formal confirmation of or accession to the Convention and which has signed this Agreement in accordance with article 4, paragraph 3 (c), shall be considered to have established its consent to be bound by this Agreement 12 months after the date of its adoption, unless that State or entity notifies the depositary in writing before that date that it is not availing itself of the simplified procedure set out in this article.

2. In the event of such notification, consent to be bound by this Agreement shall be established in accordance with article 4, paragraph 3 (b).

Article 6

Entry into force

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date on which 40 States have established their consent to be bound in accordance with articles 4 and 5, provided that such States include at least seven of the States referred to in paragraph 1 (a) of resolution II of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea (hereinafter referred to as "resolution II") and that at least five of those States are developed States. If these conditions for entry into force are fulfilled before 16 November 1994, this Agreement shall enter into force on 16 November 1994.

2. For each State or entity establishing its consent to be bound by this Agreement after the requirements set out in paragraph 1 have been fulfilled, this Agreement shall enter into force on the thirtieth day following the date of establishment of its consent to be bound.

Article 7

Provisional application

1. If on 16 November 1994 this Agreement has not entered into force, it shall be applied provisionally pending its entry into force by:

(a) States which have consented to its adoption in the General Assembly of the United Nations, except any such State which before 16 November 1994 notifies the depositary in writing either that it will not so apply this Agreement or that it will consent to such application only upon subsequent signature or notification in writing;

(b) States and entities which sign this Agreement, except any such State or entity which notifies the depositary in writing at the time of signature that it will not so apply this Agreement;

(c) States and entities which consent to its provisional application by so notifying the depositary in writing;

(d) States which accede to this Agreement.

2. All such States and entities shall apply this Agreement provisionally in accordance with their national or internal laws and regulations, with effect from 16 November 1994 or the date of signature, notification of consent or accession, if later.

3. Provisional application shall terminate upon the date of entry into force of this Agreement. In any event, provisional application shall terminate on 16 November 1998 if at that date the requirement in article 6, paragraph 1, of consent to be bound by this Agreement by at least seven of the States (of which at least five must be developed States) referred to in paragraph 1 (a) of resolution II has not been fulfilled.

Article 8

States Parties

1. For the purposes of this Agreement, "States Parties" means States which have consented to be bound by this Agreement and for which this Agreement is in force.

2. This Agreement applies *mutatis mutandis* to the entities referred to in article 305, paragraph 1 (c), (d), (e) and (f), of the Convention which become Parties to this Agreement in accordance with the conditions relevant to each, and to that extent "States Parties" refers to those entities.

Article 9

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Agreement.

Article 10

Authentic texts

The original of this Agreement, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

DONE AT NEW YORK, this 28 day of July, one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX

SECTION 1. COSTS TO STATES PARTIES AND INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS

1. The International Seabed Authority (hereinafter referred to as "the Authority") is the organization through which States Parties to the Convention shall, in accordance with the regime for the Area established in Part XI and this Agreement, organize and control activities in the Area, particularly with a view to administering the resources of the Area. The powers and functions of the Authority shall be those expressly conferred upon it by the Convention. The Authority shall have such incidental powers, consistent with the Convention, as are implicit in, and necessary for, the exercise of those powers and functions with respect to activities in the Area.

2. In order to minimize costs to States Parties, all organs and subsidiary bodies to be established under the Convention and this Agreement shall be cost-effective. This principle shall also apply to the frequency, duration and scheduling of meetings.

3. The setting up and the functioning of the organs and subsidiary bodies of the Authority shall be based on an evolutionary approach, taking into account the functional needs of the organs and subsidiary bodies concerned in order that they may discharge effectively their respective responsibilities at various stages of the development of activities in the Area.

4. The early functions of the Authority upon entry into force of the Convention shall be carried out by the Assembly, the Council, the Secretariat, the Legal and Technical Commission and the Finance Committee. The functions of the Economic Planning Commission shall be performed by the Legal and Technical Commission until such time as the Council decides otherwise or until the approval of the first plan of work for exploitation.

5. Between the entry into force of the Convention and the approval of the first plan of work for exploitation, the Authority shall concentrate on:

(a) Processing of applications for approval of plans of work for exploration in accordance with Part XI and this Agreement;

(b) Implementation of decisions of the Preparatory Commission for the International Seabed Authority and for the International Tribunal for the Law of the Sea (hereinafter referred to as "the Preparatory Commission") relating to the registered pioneer investors and their certifying States, including their rights and obligations, in accordance with article 308, paragraph 5, of the Convention and resolution II, paragraph 13;

(c) Monitoring of compliance with plans of work for exploration approved in the form of contracts;

(d) Monitoring and review of trends and developments relating to deep seabed mining activities, including regular analysis of world metal market conditions and metal prices, trends and prospects;

(e) Study of the potential impact of mineral production from the Area on the economies of developing land-based producers of those minerals which are likely to be most seriously affected, with a view to minimizing their difficulties and assisting them in their economic adjustment, taking into account the work done in this regard by the Preparatory Commission;

(f) Adoption of rules, regulations and procedures necessary for the conduct of activities in the Area as they progress. Notwithstanding the provisions of Annex III, article 17, paragraph 2 (b) and (c), of the Convention, such rules, regulations and procedures shall take into account the terms of this Agreement, the prolonged delay in commercial deep seabed mining and the likely pace of activities in the Area;

(g) Adoption of rules, regulations and procedures incorporating applicable standards for the protection and preservation of the marine environment;

(h) Promotion and encouragement of the conduct of marine scientific research with respect to activities in the Area and the collection and dissemination of the results of such research and analysis, when available, with particular emphasis on research related to the environmental impact of activities in the Area;

(i) Acquisition of scientific knowledge and monitoring of the development of marine technology relevant to activities in the Area, in particular technology relating to the protection and preservation of the marine environment;

(j) Assessment of available data relating to prospecting and exploration;

(k) Timely elaboration of rules, regulations and procedures for exploitation, including those relating to the protection and preservation of the marine environment.

6. (a) An application for approval of a plan of work for exploration shall be considered by the Council following the receipt of a recommendation on the application from the Legal and Technical Commission. The processing of an application for approval of a plan of work for exploration shall be in accordance with the provisions of the Convention, including Annex III thereof, and this Agreement, and subject to the following:

(i) A plan of work for exploration submitted on behalf of a State or entity, or any component of such entity, referred to in resolution II, paragraph 1 (a) (ii) or (iii), other than a registered pioneer investor, which had already undertaken substantial activities in the Area prior to the entry into force of the Convention, or its successor in interest, shall be considered to have met the financial and technical qualifications necessary for approval of a plan of work if the sponsoring State or States certify that the applicant has expended an amount equivalent to at least US$ 30 million in research and exploration activities and has expended no less than 10 per cent of that amount in the location, survey and evaluation of the area referred to in the plan of work. If the plan of work otherwise satisfies the requirements of the Convention and any rules, regulations and procedures adopted pursuant thereto, it shall be approved by the Council in the form of a contract. The provisions of section 3, paragraph 11, of this Annex shall be interpreted and applied accordingly;

(ii) Notwithstanding the provisions of resolution II, paragraph 8 (a), a registered pioneer investor may request approval of a plan of work for exploration within 36 months of the entry into force of the Convention. The plan of work for exploration shall consist of documents, reports and other data submitted to the Preparatory Commission both before and after registration and shall be accompanied by a certificate of compliance, consisting of a factual report describing the status of fulfilment of obligations under the pioneer investor regime, issued by the Preparatory Commission in accordance with resolution II, paragraph 11 (a). Such a plan of work shall be considered to be approved. Such an approved plan of work shall be in the form of a contract concluded between the Authority and the registered pioneer investor in accordance with Part XI and this Agreement. The fee of US$ 250,000 paid pursuant to resolution II, paragraph 7 (a), shall be deemed to be the fee relating to the exploration phase pursuant to section 8, paragraph 3, of this Annex. Section 3, paragraph 11, of this Annex shall be interpreted and applied accordingly;

(iii) In accordance with the principle of non-discrimination, a contract with a State or entity or any component of such entity referred to in subparagraph (a) (i) shall include arrangements which shall be similar to and no less favourable than those agreed with any registered pioneer investor referred to in subparagraph (a) (ii). If any of the States or entities or any components of such entities referred to in subparagraph (a) (i) are granted more favourable arrangements, the Council shall make similar and no less favourable arrangements with regard to the rights and obligations assumed by the registered pioneer investors referred to in subparagraph (a) (ii), provided that such arrangements do not affect or prejudice the interests of the Authority;

(iv) A State sponsoring an application for a plan of work pursuant to the provisions of subparagraph (a) (i) or (ii) may be a State Party or a State which is applying this Agreement provisionally in accordance with article 7, or a State which is a member of the Authority on a provisional basis in accordance with paragraph 12;

(v) Resolution II, paragraph 8 (c), shall be interpreted and applied in accordance with subparagraph (a) (iv).

(b) The approval of a plan of work for exploration shall be in accordance with article 153, paragraph 3, of the Convention.

7. An application for approval of a plan of work shall be accompanied by an assessment of the potential environmental impacts of the proposed activities and by a description of a programme for oceanographic and baseline environmental studies in accordance with the rules, regulations and procedures adopted by the Authority.

8. An application for approval of a plan of work for exploration, subject to paragraph 6 (a) (i) or (ii), shall be processed in accordance with the procedures set out in section 3, paragraph 11, of this Annex.

9. A plan of work for exploration shall be approved for a period of 15 years. Upon the expiration of a plan of work for exploration, the contractor shall apply for a plan of work for exploitation unless the contractor has already done so or has obtained an extension for the plan of work for exploration. Contractors may apply for such extensions for periods of not more than five years each. Such extensions shall be approved if the contractor has made efforts in good faith to comply with the requirements of the plan of work but for reasons beyond the contractor's control has been unable to complete the necessary preparatory work for proceeding to the exploitation stage or if the prevailing economic circumstances do not justify proceeding to the exploitation stage.

10. Designation of a reserved area for the Authority in accordance with Annex III, article 8, of the Convention shall take place in connection with approval of an application for a plan of work for exploration or approval of an application for a plan of work for exploration and exploitation.

11. Notwithstanding the provisions of paragraph 9, an approved plan of work for exploration which is sponsored by at least one State provisionally applying this Agreement shall terminate if such a State ceases to apply this Agreement provisionally and has not become a member on a provisional basis in accordance with paragraph 12 or has not become a State Party.

12. Upon the entry into force of this Agreement, States and entities referred to in article 3 of this Agreement which have been applying it provisionally in accordance with article 7 and for which it is not in force may continue to be members of the Authority on a provisional basis pending its entry into force for such States and entities, in accordance with the following subparagraphs:

(a) If this Agreement enters into force before 16 November 1996, such States and entities shall be entitled to continue to participate as members of the Authority on a provisional basis upon notification to the depositary of the Agreement by such a State or entity of its intention to participate as a member on a provisional basis. Such membership shall terminate either on 16 November 1996 or upon the entry into force of this Agreement and the Convention for such member, whichever is earlier. The Council may, upon the request of the State or entity concerned, extend such membership beyond 16 November 1996 for a further period or periods not exceeding a total of two years provided that the Council is satisfied that the State or entity concerned has been making efforts in good faith to become a party to the Agreement and the Convention;

(b) If this Agreement enters into force after 15 November 1996, such States and entities may request the Council to grant continued membership in the Authority on a provisional basis for a period or periods not extending beyond 16 November 1998. The Council shall grant such membership with effect from the date of the request if it is satisfied that the State or entity has been making efforts in good faith to become a party to the Agreement and the Convention;

(c) States and entities which are members of the Authority on a provisional basis in accordance with subparagraph (a) or (b) shall apply the terms of Part XI and this Agreement in accordance with their national or internal laws, regulations and annual budgetary appropriations and shall have the same rights and obligations as other members, including:

(i) The obligation to contribute to the administrative budget of the Authority in accordance with the scale of assessed contributions;

(ii) The right to sponsor an application for approval of a plan of work for exploration. In the case of entities whose components are natural or juridical persons possessing the nationality of more than one State, a plan of work for exploration shall not be approved unless all the States whose natural or juridical persons comprise those entities are States Parties or members on a provisional basis;

(d) Notwithstanding the provisions of paragraph 9, an approved plan of work in the form of a contract for exploration which was sponsored pursuant to subparagraph (c) (ii) by a State which was a member on a provisional basis shall terminate if such membership ceases and the State or entity has not become a State Party;

(e) If such a member has failed to make its assessed contributions or otherwise failed to comply with its obligations in accordance with this paragraph, its membership on a provisional basis shall be terminated.

13. The reference in Annex III, article 10, of the Convention to performance which has not been satisfactory shall be interpreted to mean that the contractor has failed to comply with the requirements of an approved plan of work in spite of a written warning or warnings from the Authority to the contractor to comply therewith.

14. The Authority shall have its own budget. Until the end of the year following the year during which this Agreement enters into force, the administrative expenses of the Authority shall be met through the budget of the United Nations. Thereafter, the administrative expenses of the Authority shall be met by assessed contributions of its members, including any members on a provisional basis, in accordance with articles 171, subparagraph (a), and 173 of the Convention and this Agreement, until the Authority has sufficient funds from other sources to meet those expenses. The Authority shall not exercise the power referred to in article 174, paragraph 1, of the Convention to borrow funds to finance its administrative budget.

15. The Authority shall elaborate and adopt, in accordance with article 162, paragraph 2 (o) (ii), of the Convention, rules, regulations and procedures based on the principles contained in sections 2, 5, 6, 7 and 8 of this Annex, as well as any additional rules, regulations and procedures necessary to facilitate the approval of plans of work for exploration or exploitation, in accordance with the following subparagraphs:

(a) The Council may undertake such elaboration any time it deems that all or any of such rules, regulations or procedures are required for the conduct of activities in the Area, or when it determines that commercial exploitation is imminent, or at the request of a State whose national intends to apply for approval of a plan of work for exploitation;

(b) If a request is made by a State referred to in subparagraph (a) the Council shall, in accordance with article 162, paragraph 2 (o), of the Convention, complete the adoption of such rules, regulations and procedures within two years of the request;

(c) If the Council has not completed the elaboration of the rules, regulations and procedures relating to exploitation within the prescribed time and an application for approval of a plan of work for exploitation is pending, it shall none the less consider and provisionally approve such plan of work based on the provisions of the Convention and any rules, regulations and procedures that the Council may have adopted provisionally, or on the basis of the norms contained in the Convention and the terms and principles contained in this Annex as well as the principle of non-discrimination among contractors.

16. The draft rules, regulations and procedures and any recommendations relating to the provisions of Part XI, as contained in the reports and recommendations of the Preparatory Commission, shall be taken into account by the Authority in the adoption of rules, regulations and procedures in accordance with Part XI and this Agreement.

17. The relevant provisions of Part XI, section 4, of the Convention shall be interpreted and applied in accordance with this Agreement.

SECTION 2. THE ENTERPRISE

1. The Secretariat of the Authority shall perform the functions of the Enterprise until it begins to operate independently of the Secretariat. The Secretary-General of the Authority shall appoint from within the staff of the Authority an interim Director-General to oversee the performance of these functions by the Secretariat.

These functions shall be:

(a) Monitoring and review of trends and developments relating to deep seabed mining activities, including regular analysis of world metal market conditions and metal prices, trends and prospects;

(b) Assessment of the results of the conduct of marine scientific research with respect to activities in the Area, with particular emphasis on research related to the environmental impact of activities in the Area;

(c) Assessment of available data relating to prospecting and exploration, including the criteria for such activities;

(d) Assessment of technological developments relevant to activities in the Area, in particular technology relating to the protection and preservation of the marine environment;

(e) Evaluation of information and data relating to areas reserved for the Authority;

(f) Assessment of approaches to joint-venture operations;

(g) Collection of information on the availability of trained manpower;

(h) Study of managerial policy options for the administration of the Enterprise at different stages of its operations.

2. The Enterprise shall conduct its initial deep seabed mining operations through joint ventures. Upon the approval of a plan of work for exploitation for an entity other than the Enterprise, or upon receipt by the Council of an application for a joint-venture operation with the Enterprise, the Council shall take up the issue of the functioning of the Enterprise independently of the Secretariat of the Authority. If joint-venture operations with the Enterprise accord with sound commercial principles, the Council shall issue a directive pursuant to article 170, paragraph 2, of the Convention providing for such independent functioning.

3. The obligation of States Parties to fund one mine site of the Enterprise as provided for in Annex IV, article 11, paragraph 3, of the Convention shall not apply and States Parties shall be under no obligation to finance any of the operations in any mine site of the Enterprise or under its joint-venture arrangements.

4. The obligations applicable to contractors shall apply to the Enterprise. Notwithstanding the provisions of article 153, paragraph 3, and Annex III, article 3, paragraph 5, of the Convention, a plan of work for the Enterprise upon its approval shall be in the form of a contract concluded between the Authority and the Enterprise.

5. A contractor which has contributed a particular area to the Authority as a reserved area has the right of first refusal to enter into a joint-venture arrangement with the Enterprise for exploration and exploitation of that area. If the Enterprise does not submit an application for a plan of work for activities in respect of such a reserved area within 15 years of the commencement of its functions independent of the Secretariat of the Authority or within 15 years of the date on which that area is reserved for the Authority, whichever is the later, the contractor which contributed the area shall be entitled to apply for a plan of work for that area provided it offers in good faith to include the Enterprise as a joint-venture partner.

6. Article 170, paragraph 4, Annex IV and other provisions of the Convention relating to the Enterprise shall be interpreted and applied in accordance with this section.

SECTION 3. DECISION-MAKING

1. The general policies of the Authority shall be established by the Assembly in collaboration with the Council.

2. As a general rule, decision-making in the organs of the Authority should be by consensus.

3. If all efforts to reach a decision by consensus have been exhausted, decisions by voting in the Assembly on questions of procedure shall be taken by a majority of members present and voting, and decisions on questions of substance shall be taken by a two-thirds majority of members present and voting, as provided for in article 159, paragraph 8, of the Convention.

4. Decisions of the Assembly on any matter for which the Council also has competence or on any administrative, budgetary or financial matter shall be based on the recommendations of the Council. If the Assembly does not accept the recommendation of the Council on any matter, it shall return the matter to the Council for further consideration. The Council shall reconsider the matter in the light of the views expressed by the Assembly.

5. If all efforts to reach a decision by consensus have been exhausted, decisions by voting in the Council on questions of procedure shall be taken by a majority of members present and voting, and decisions on questions of substance, except where the Convention provides for decisions by consensus in the Council, shall be taken by a two-thirds majority of members present and voting, provided that such decisions are not opposed by a majority in any one of the chambers referred to in paragraph 9. In taking decisions the Council shall seek to promote the interests of all the members of the Authority.

6. The Council may defer the taking of a decision in order to facilitate further negotiation whenever it appears that all efforts at achieving consensus on a question have not been exhausted.

7. Decisions by the Assembly or the Council having financial or budgetary implications shall be based on the recommendations of the Finance Committee.

8. The provisions of article 161, paragraph 8 (b) and (c), of the Convention shall not apply.

9. (a) Each group of States elected under paragraph 15 (a) to (c) shall be treated as a chamber for the purposes of voting in the Council. The developing States elected under paragraph 15 (d) and (e) shall be treated as a single chamber for the purposes of voting in the Council.

(b) Before electing the members of the Council, the Assembly shall establish lists of countries fulfilling the criteria for membership in the groups of States in paragraph 15 (a) to (d). If a State fulfils the criteria for membership in more than one group, it may only be proposed by one group for election to the Council and it shall represent only that group in voting in the Council.

10. Each group of States in paragraph 15 (a) to (d) shall be represented in the Council by those members nominated by that group. Each group shall nominate only as many candidates as the number of seats required to be filled by that group. When the number of potential candidates in each of the groups referred to in paragraph 15 (a) to (e) exceeds the number of seats available in each of those respective groups, as a general rule, the principle of rotation shall apply. States members of each of those groups shall determine how this principle shall apply in those groups.

11. (a) The Council shall approve a recommendation by the Legal and Technical Commission for approval of a plan of work unless by a two-thirds majority of its members present and voting, including a majority of members present and voting in each of the chambers of the Council, the Council decides to disapprove a plan of work. If the Council does not take a decision on a recommendation for approval of a plan of work within a prescribed period, the recommendation shall be deemed to have been approved by the Council at the end of that period. The prescribed period shall normally be 60 days unless the Council decides to provide for a longer period. If the Commission recommends the disapproval of a plan of work or does not make a recommendation, the Council may nevertheless approve the plan of work in accordance with its rules of procedure for decision-making on questions of substance.

(b) The provisions of article 162, paragraph 2 (j), of the Convention shall not apply.

12. Where a dispute arises relating to the disapproval of a plan of work, such dispute shall be submitted to the dispute settlement procedures set out in the Convention.

13. Decisions by voting in the Legal and Technical Commission shall be by a majority of members present and voting.

14. Part XI, section 4, subsections B and C, of the Convention shall be interpreted and applied in accordance with this section.

15. The Council shall consist of 36 members of the Authority elected by the Assembly in the following order:

(a) Four members from among those States Parties which, during the last five years for which statistics are available, have either consumed more than 2 per cent in value terms of total world consumption or have had net imports of more than 2 per cent in value terms of total world imports of the commodities produced from the categories of minerals to be derived from the Area, provided that the four members shall include one State from the Eastern European region having the largest economy in that region in terms of gross domestic product and the State, on the date of entry into force of the Convention, having the largest economy in terms of gross domestic product, if such States wish to be represented in this group;

(b) Four members from among the eight States Parties which have made the largest investments in preparation for and in the conduct of activities in the Area, either directly or through their nationals;

(c) Four members from among States Parties which, on the basis of production in areas under their jurisdiction, are major net exporters of the categories of minerals to be derived from the Area, including at least two developing States whose exports of such minerals have a substantial bearing upon their economies;

(d) Six members from among developing States Parties, representing special interests. The special interests to be represented shall include those of States with large populations, States which are land-locked or geographically disadvantaged, island States, States which are major importers of the categories of minerals to be derived from the Area, States which are potential producers of such minerals and least developed States;

(e) Eighteen members elected according to the principle of ensuring an equitable geographical distribution of seats in the Council as a whole, provided that each geographical region shall have at least one member elected under this subparagraph. For this purpose, the geographical regions shall be Africa, Asia, Eastern Europe, Latin America and the Caribbean and Western Europe and Others.

16. The provisions of article 161, paragraph 1, of the Convention shall not apply.

SECTION 4. REVIEW CONFERENCE

The provisions relating to the Review Conference in article 155, paragraphs 1, 3 and 4, of the Convention shall not apply. Notwithstanding the provisions of article 314, paragraph 2, of the Convention, the Assembly, on the recommendation of the Council, may undertake at any time a review of the matters referred to in article 155, paragraph 1, of the Convention. Amendments relating to this Agreement and Part XI shall be subject to the procedures contained in articles 314, 315 and 316 of the Convention, provided that the principles, regime and other terms referred to in article 155, paragraph 2, of the Convention shall be maintained and the rights referred to in paragraph 5 of that article shall not be affected.

SECTION 5. TRANSFER OF TECHNOLOGY

1. In addition to the provisions of article 144 of the Convention, transfer of technology for the purposes of Part XI shall be governed by the following principles:

(a) The Enterprise, and developing States wishing to obtain deep seabed mining technology, shall seek to obtain such technology on fair and reasonable commercial terms and conditions on the open market, or through joint-venture arrangements;

(b) If the Enterprise or developing States are unable to obtain deep seabed mining technology, the Authority may request all or any of the contractors and their respective sponsoring State or States to cooperate with it in facilitating the acquisition of deep seabed mining technology by the Enterprise or its joint venture, or by a developing State or States seeking to acquire such technology on fair and reasonable commercial terms and conditions, consistent with the effective protection of intellectual property rights. States Parties undertake to cooperate fully and effectively with the Authority for this purpose and to ensure that contractors sponsored by them also cooperate fully with the Authority;

(c) As a general rule, States Parties shall promote international technical and scientific cooperation with regard to activities in the Area either between the parties concerned or by developing training, technical assistance and scientific cooperation programmes in marine science and technology and the protection and preservation of the marine environment.

2. The provisions of Annex III, article 5, of the Convention shall not apply.

SECTION 6. PRODUCTION POLICY

1. The production policy of the Authority shall be based on the following principles:

(a) Development of the resources of the Area shall take place in accordance with sound commercial principles;

(b) The provisions of the General Agreement on Tariffs and Trade, its relevant codes and successor or superseding agreements shall apply with respect to activities in the Area;

(c) In particular, there shall be no subsidization of activities in the Area except as may be permitted under the agreements referred to in subparagraph (b). Subsidization for the purpose of these principles shall be defined in terms of the agreements referred to in subparagraph (b);

(d) There shall be no discrimination between minerals derived from the Area and from other sources. There shall be no preferential access to markets for such minerals or for imports of commodities produced from such minerals, in particular:

(i) By the use of tariff or non-tariff barriers; and

(ii) Given by States Parties to such minerals or commodities produced by their state enterprises or by natural or juridical persons which possess their nationality or are controlled by them or their nationals;

(e) The plan of work for exploitation approved by the Authority in respect of each mining area shall indicate an anticipated production schedule which shall include the estimated maximum amounts of minerals that would be produced per year under the plan of work;

(f) The following shall apply to the settlement of disputes concerning the provisions of the agreements referred to in subparagraph (b):

(i) Where the States Parties concerned are parties to such agreements, they shall have recourse to the dispute settlement procedures of those agreements;

(ii) Where one or more of the States Parties concerned are not parties to such agreements, they shall have recourse to the dispute settlement procedures set out in the Convention;

(g) In circumstances where a determination is made under the agreements referred to in subparagraph (b) that a State Party has engaged in subsidization which is prohibited or has resulted in adverse effects on the interests of another State Party and appropriate steps have not been taken by the relevant State Party or States Parties, a State Party may request the Council to take appropriate measures.

2. The principles contained in paragraph 1 shall not affect the rights and obligations under any provision of the agreements referred to in paragraph 1 (b), as well as the relevant free trade and customs union agreements, in relations between States Parties which are parties to such agreements.

3. The acceptance by a contractor of subsidies other than those which may be permitted under the agreements referred to in paragraph 1 (b) shall constitute a violation of the fundamental terms of the contract forming a plan of work for the carrying out of activities in the Area.

4. Any State Party which has reason to believe that there has been a breach of the requirements of paragraphs 1 (b) to (d) or 3 may initiate dispute settlement procedures in conformity with paragraph 1 (f) or (g).

5. A State Party may at any time bring to the attention of the Council activities which in its view are inconsistent with the requirements of paragraph 1 (b) to (d).

6. The Authority shall develop rules, regulations and procedures which ensure the implementation of the provisions of this section, including relevant rules, regulations and procedures governing the approval of plans of work.

7. The provisions of article 151, paragraphs 1 to 7 and 9, article 162, paragraph 2 (q), article 165, paragraph 2 (n), and Annex III, article 6, paragraph 5, and article 7, of the Convention shall not apply.

SECTION 7. ECONOMIC ASSISTANCE

1. The policy of the Authority of assisting developing countries which suffer serious adverse effects on their export earnings or economies resulting from a reduction in the price of an affected mineral or in the volume of exports of that mineral, to the extent that such reduction is caused by activities in the Area, shall be based on the following principles:

(a) The Authority shall establish an economic assistance fund from a portion of the funds of the Authority which exceeds those necessary to cover the administrative expenses of the Authority. The amount set aside for this purpose shall be determined by the Council from time to time, upon the recommendation of the Finance Committee. Only funds from payments received from contractors, including the Enterprise, and voluntary contributions shall be used for the establishment of the economic assistance fund;

(b) Developing land-based producer States whose economies have been determined to be seriously affected by the production of minerals from the deep seabed shall be assisted from the economic assistance fund of the Authority;

(c) The Authority shall provide assistance from the fund to affected developing land-based producer States, where appropriate, in cooperation with existing global or regional development institutions which have the infrastructure and expertise to carry out such assistance programmes;

(d) The extent and period of such assistance shall be determined on a case-by-case basis. In doing so, due consideration shall be given to the nature and magnitude of the problems encountered by affected developing land-based producer States.

2. Article 151, paragraph 10, of the Convention shall be implemented by means of measures of economic assistance referred to in paragraph 1. Article 160, paragraph 2 (l), article 162, paragraph 2 (n), article 164, paragraph 2 (d), article 171, subparagraph (f), and article 173, paragraph 2 (c), of the Convention shall be interpreted accordingly.

SECTION 8. FINANCIAL TERMS OF CONTRACTS

1. The following principles shall provide the basis for establishing rules, regulations and procedures for financial terms of contracts:

(a) The system of payments to the Authority shall be fair both to the contractor and to the Authority and shall provide adequate means of determining compliance by the contractor with such system;

(b) The rates of payments under the system shall be within the range of those prevailing in respect of land-based mining of the same or similar minerals in order to avoid giving deep seabed miners an artificial competitive advantage or imposing on them a competitive disadvantage;

(c) The system should not be complicated and should not impose major administrative costs on the Authority or on a contractor. Consideration should be given to the adoption of a royalty system or a combination of a royalty and profit-sharing system. If alternative systems are decided upon, the contractor has the right to choose the system applicable to its contract. Any subsequent change in choice between alternative systems, however, shall be made by agreement between the Authority and the contractor;

(d) An annual fixed fee shall be payable from the date of commencement of commercial production. This fee may be credited against other payments due under the system adopted in accordance with subparagraph (c). The amount of the fee shall be established by the Council;

(e) The system of payments may be revised periodically in the light of changing circumstances. Any changes shall be applied in a non-discriminatory manner. Such changes may apply to existing contracts only at the election of the contractor. Any subsequent change in choice between alternative systems shall be made by agreement between the Authority and the contractor;

(f) Disputes concerning the interpretation or application of the rules and regulations based on these principles shall be subject to the dispute settlement procedures set out in the Convention.

2. The provisions of Annex III, article 13, paragraphs 3 to 10, of the Convention shall not apply.

3. With regard to the implementation of Annex III, article 13, paragraph 2, of the Convention, the fee for processing applications for approval of a plan of work limited to one phase, either the exploration phase or the exploitation phase, shall be US$ 250,000.

SECTION 9. THE FINANCE COMMITTEE

1. There is hereby established a Finance Committee. The Committee shall be composed of 15 members with appropriate qualifications relevant to financial matters. States Parties shall nominate candidates of the highest standards of competence and integrity.

2. No two members of the Finance Committee shall be nationals of the same State Party.

3. Members of the Finance Committee shall be elected by the Assembly and due account shall be taken of the need for equitable geographical distribution and the representation of special interests. Each group of States referred to in section 3, paragraph 15 (a), (b), (c) and (d), of this Annex shall be represented on the Committee by at least one member. Until the Authority has sufficient funds other than assessed contributions to meet its administrative expenses, the membership of the Committee shall include representatives of the five largest financial contributors to the administrative budget of the Authority. Thereafter, the election of one member from each group shall be on the basis of nomination by the members of the respective group, without prejudice to the possibility of further members being elected from each group.

4. Members of the Finance Committee shall hold office for a term of five years. They shall be eligible for re-election for a further term.

5. In the event of the death, incapacity or resignation of a member of the Finance Committee prior to the expiration of the term of office, the Assembly shall elect for the remainder of the term a member from the same geographical region or group of States.

6. Members of the Finance Committee shall have no financial interest in any activity relating to matters upon which the Committee has the responsibility to make recommendations. They shall not disclose, even after the termination of their functions, any confidential information coming to their knowledge by reason of their duties for the Authority.

7. Decisions by the Assembly and the Council on the following issues shall take into account recommendations of the Finance Committee:

(a) Draft financial rules, regulations and procedures of the organs of the Authority and the financial management and internal financial administration of the Authority;

(b) Assessment of contributions of members to the administrative budget of the Authority in accordance with article 160, paragraph 2 (e), of the Convention;

(c) All relevant financial matters, including the proposed annual budget prepared by the Secretary-General of the Authority in accordance with article 172 of the Convention and the financial aspects of the implementation of the programmes of work of the Secretariat;

(d) The administrative budget;

(e) Financial obligations of States Parties arising from the implementation of this Agreement and Part XI as well as the administrative and budgetary implications of proposals and recommendations involving expenditure from the funds of the Authority;

(f) Rules, regulations and procedures on the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area and the decisions to be made thereon.

8. Decisions in the Finance Committee on questions of procedure shall be taken by a majority of members present and voting. Decisions on questions of substance shall be taken by consensus.

9. The requirement of article 162, paragraph 2 (y), of the Convention to establish a subsidiary organ to deal with financial matters shall be deemed to have been fulfilled by the establishment of the Finance Committee in accordance with this section.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

****

Τα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση,

Παρακινούμενα από την επιθυμία να διευθετήσουν, σε πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας, όλα τα θέματα που σχετίζονται με το δίκαιο της θάλασσας, και έχοντας επίγνωση της ιστορικής σημασίας της παρούσας Σύμβασης ως μιάς σημαντικής συμβολής στη διατήρηση της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της προόδου για όλους τους λαούς της ανθρωπότητας ,

Επισημαίνοντας ότι οι εξελίξεις, μετά τις Συνδιασκέψεις των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που έλαβαν χώρα στη Γενεύη το 1958 και το 1960, κατέστησαν εντονότερη την ανάγκη για μία νέα και γενικά αποδεκτή Σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας ,

Εχοντας επίγνωση ότι τα προβλήματα του ωκεάνειου χώρου είναι στενά συνυφασμένα μεταξύ τους και πρέπει να εξετάζονται στο σύνολό τους ,

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη εγκαθίδρυσης, μέσω της παρούσας Σύμβασης , και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την κυριαρχία όλων των Κρατών, έννοιμης τάξης σχετικά με τις θάλασσες και τους ωκεανούς η οποία θα διευκολύνει την διεθνή επικοινωνία και θα προαγάγει τις ειρηνικές χρήσεις των θαλασσών και ωκεανών, τη δίκαιη και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων τους, τη διατήρηση των ζωντανών πλουτοπαραγωγικών πόρων τους, και την μελέτη, προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος,

Εχοντας υπόψη ότι η επίτευξη αυτών των στόχων θα συμβάλλει στην υλοποίηση μιας δίκαιης και ισόνομης διεθνούς οικονομικής τάξης η οποία θα λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες όλης της ανθρωπότητας και

ιδιαίτερα τα ειδικά συμφέροντα και ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, είτε αυτά είναι παράκτια είτε δεν έχουν ακτές .

Επιθυμώντας με την παρούσα Σύμβαση να αναπτύξουν τις αρχές που διαλαμβάνονται στην Απόφαση 2749 (XXV) της 17ης Δεκεμβρίου 1970, στην οποία η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών επίσημα διακήρυξε μεταξύ άλλων ότι η περιοχή θαλάσσιου καί ωκεάνειου βυθού και το υπέδαφός των, πέρα από τα όρια εθνικής δικαιοδοσίας, καθώς και οι πόροι αυτής, αποτελούν κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας, και ότι η εξερεύνηση και εκμετάλλευση αυτών θα πραγματοποιούνται για το καλό όλης της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα απ΄την γεωγραφική θέση των Κρατών ,

Θεωρώντας ότι η κωδικοποίηση και προοδευτική ανάπτυξη του δικαίου της θάλασσας που επιτεύχθηκε στην παρούσα Σύμβαση θα συμβάλλει στην ενίσχυση της ειρήνης, της ασφάλειας, της συνεργασίας και των φιλικών σχέσεων μεταξύ όλων των εθνών, σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και των ίσων δικαιωμάτων, και θα προαγάγει την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη όλων των λαών της υφηλίου , σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών, όπως διαλαμβάνονται στον Καταστατικό Χάρτη ,

Επιβεβαιώνοντας ότι τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση θα συνεχίσουν να διέπονται από τους κανόνες και τις αρχές του γενικού διεθνούς δικαίου ,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αρθρο Ι
Χρήση όρων και πεδίο εφαρμογής

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης :

i) ''Περιοχή'' σημαίνει τον θαλάσσιο και ωκεάνειο βυθό και το υπέδαφός τους, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας

2)''Αρχή'' σημαίνει την Αρχή του Διεθνούς Βυθού

3)''Δραστηριότητες στην Περιοχή'' σημαίνει όλες τις δραστηριότητες εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής

4)''Ρύπανση του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος'' σημαίνει την απόθεση από τον άνθρωπο, αμέσως ή εμμέσως, ουσιών ή ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων και των εκβολών ποταμών , η οποία έχει ως αποτέλεσμα ή ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την επέλευση βλαβερών συνεπειών ή βλάβης στους βιολογικούς πόρους και την θαλάσσια ζωή, κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, παρακώλυση των θαλάσσιων δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των αλιευτικών και άλλων νόμιμων χρήσεων της θάλασσας, πτώση της ποιότητας χρησιμοποίησης του θαλάσσιου ύδατος και υποβάθμιση της αναψυχής

5) (α)''Απόρριψη'' σημαίνει :

(ι) οποιαδήποτε ηθελημένη ρίψη στη θάλασσα καταλοίπων ή άλλων υλών από πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή άλλες τεχνητές θαλάσσιες κατασκευές

(ιι) οποιαδήποτε ηθελημένη ρίψη στη θάλασσα πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών θαλάσσιων κατασκευών

(β) Η ''Απόρριψη'' δεν περιλαμβάνει :

(ι) τη ρίψη στη θάλασσα καταλοίπων ή άλλων υλών, η οποία είναι συμφυής προς την κανονική λειτουργία των πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών θαλάσσιων κατασκευών και του εξοπλισμού αυτών, ή προέρχεται από την κανονική λειτουργία αυτών , εκτός των καταλοίπων ή άλλων υλών, οι οποίες μεταφέρονται από ή προς πλοία, αεροσκάφη , εξέδρες ή άλλες τεχνητές θαλάσσιες κατασκευές, οι οποίες λειτουργούν προς τον σκοπό της διαθέσεως τέτοιων υλών, ή που προέρχονται από την επεξεργασία καταλοίπων ή άλλων υλών πάνω σ'αυτά τα πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή κατασκευές

(ιι) την τοποθέτηση υλικών για σκοπό διάφορο της απλής απόρριψης αυτών, εφόσον αυτή δεν αντίκειται στους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

2. (1)''Κράτη Μέρη'' σημαίνει τα Κράτη τα οποία έχουν συγκατατεθεί να δεσμευθούν από την παρούσα Σύμβαση και για τα οποία η παρούσα Σύμβαση ισχύει

(2) Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται mutatis mutandis στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1(β), (γ), (δ), (ε) και (στ) ,οι οποίες καθίστανται Μέρη στην παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τους όρους που διαλαμβάνονται για κάθε μία απ'αυτές, και στο βαθμό αυτό ο όρος ''Κράτη Μέρη'' αναφέρεται και σ'αυτές τις οντότητες .

ΜΕΡΟΣ II

ΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΕΥΟΥΣΑ ΖΩΝΗ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 2

Νομικό καθεστώς της χωρικής θάλασσας ,του εναέριου χώρου πάνω από την χωρική θάλασσα και του βυθού και του υπεδάφους του

1. Η κυριαρχία του παράκτιου Κράτους εκτείνεται, πέρα από την ηπειρωτική του επικράτεια και τα εσωτερικά του ύδατα και , στην περίπτωση αρχιπελαγικού Κράτους, πέρα από τα αρχιπελαγικά του ύδατα, στην παρακείμενη θαλάσσια ζώνη που ορίζεται ως χωρική θάλασσα.
2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται και στον εναέριο χώρο πάνω από την χωρική θάλασσα καθώς και στο βυθό και υπέδαφός της .
3. Η κυριαρχία επί της χωρικής θάλασσας ασκείται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

ΤΜΗΜΑ 2

ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Αρθρο 3

Εύρος της χωρικής θάλασσας

Κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να καθορίσει το εύρος της χωρικής του θάλασσας. Το εύρος αυτό δεν υπερβαίνει τα 12 ναυτικά μίλια, μετρούμενα από γραμμές βάσεως καθοριζόμενες σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Αρθρο 4

Εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας

Το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας είναι η γραμμή της οποίας κάθε σημείο βρίσκεται σε τόση απόσταση από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσεως, όσο είναι το εύρος της χωρικής θάλασσας .

Αρθρο 5
Φυσική ακτογραμμή

Πλήν εάν άλλως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση, ως φυσική ακτογραμμή για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας λαμβάνεται η γραμμή της κατωτάτης ρηχίας κατά μήκος της ακτής όπως αυτή εμφαίνεται στους ναυτικούς χάρτες μεγάλης κλίμακας που αναγνωρίζονται επίσημα από το παράκτιο Κράτος.

Αρθρο 6
Υφαλοι

Στην περίπτωση νησιών που βρίσκονται πάνω σε κοραλλιογενείς ατόλλες ή νησιών που περιβάλλονται από υφάλους, η γραμμή βάσεως για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας είναι η προς την θάλασσα γραμμή κατωτάτης ρηχίας των υφάλων, όπως σημειώνεται με το οικείο σύμβολο των ναυτικών χαρτών που είναι επίσημα αναγνωρισμένοι από το παράκτιο Κράτος.

Αρθρο 7
Ευθείες γραμμές βάσεως

1. Σε περιοχές όπου η ακτογραμμή παρουσιάζει βαθειές κολπώσεις και οδοντώσεις, ή υπάρχει κατά μήκος της και σε άμεση γειτνίαση με αυτή, συστάδα νησιών ,η μέθοδος των ευθειών γραμμών που συνδέουν κατάλληλα σημεία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την χάραξη της γραμμής βάσεως από την οποια μετριέται το εύρος της χωρικής θάλασσας .

2. Εκεί όπου, εξ αιτίας της παρουσίας ενός δέλτα και άλλων φυσικών συνθηκών ,η ακτογραμμή παρουσιάζεται άκρως ασταθής, τα κατάλληλα σημεία μπορούν να επιλεγούν κατά μήκος της απώτατης προς τα ανοικτά της θάλασσας γραμμής κατωτάτης ρηχίας και, παρά την περίπτωση μεταγενέστερης αναστροφής της γραμμής αυτής , οι ευθείες γραμμές βάσεως παραμένουν σε ισχύ μέχρι την τροποποίησή τους από το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση .

3. Η χάραξη ευθειών γραμμών βάσεως δεν θα πρέπει να αφίσταται κατά τρόπο σημαντικό από τη γενική κατεύθυνση της ακτής, και οι θαλάσσιες περιοχές που κείνται εντός των γραμμών θα πρέπει, για να υπαχθούν στο

καθεστώς των εσωτερικών υδάτων, να είναι επαρκώς συνδεδεμένες με την χερσαία περιοχή.

4. Ευθείες γραμμές βάσεως δεν πρέπει να χαράσσονται προς ή από σκοπέλους εκτός άν φάροι ή παρόμοιες εγκαταστάσεις που βρίσκονται μόνιμα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας έχουν κτισθεί επ'αυτών ή πλην των περιπτώσεων όπου η χάραξη των ευθειών γραμμών βάσεως προς και από αυτούς τους σκοπέλους έχει αναγνωρισθεί διεθνώς.

5. Οπου μπορεί να εφαρμοσθεί η μέθοδος των ευθειών γραμμών βάσεως, σύμφωνα με την παράγραφο 1, δύνανται, για τον καθορισμό ορισμένων γραμμών βάσεως, να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα οικονομικά συμφέροντα της περιοχής, των οποίων η ύπαρξη και η σημασία καταδεικνύονται σαφώς από μακροχρόνια χρήση.

6. Το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσεως δεν δύναται να εφαρμόζεται από ένα Κράτος κατά τρόπο ώστε να αποκόπτει τη χωρική θάλασσα άλλου κράτους από την ανοικτή θάλασσα ή αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Αρθρο 8
Εσωτερικά ύδατα

1. Εκτός αν άλλως ορίζεται στο Μέρος IV, τα ύδατα που βρίσκονται προς το εσωτερικό των ευθειών γραμμών βάσεως της χωρικής θάλασσας, αποτελούν μέρος των εσωτερικών υδάτων του Κράτους.

2. Οπου η καθιέρωση των ευθειών γραμμών βάσεως σύμφωνα με την μέθοδο που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, έχει ως αποτέλεσμα να περικλείσει ως εσωτερικά ύδατα περιοχές οι οποίες πριν δεν θεωρούνταν ως τέτοιες, το δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση θα αναγνωρίζεται εντός των υδάτων αυτών.

Αρθρο 9
Στόμια ποταμών

Εάν ποταμός εκβάλλει κατ' ευθείαν στη θάλασσα, γραμμή βάσεως θα είναι μία ευθεία γραμμή κατά πλάτος του στομίου του ποταμού που θα ενώνει τα επί των οχθών αυτού σημεία της γραμμής κατωτάτης ρηχίας.

Αρθρο 10
Κόλποι

1. Το παρόν άρθρο αναφέρεται μόνο σε κόλπους οι ακτές των οποίων ανήκουν σ'ένα μόνο Κράτος.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, κόλπος είναι ευδιάκριτη εσοχή ακτής της οποίας η διείσδυση στην ξηρά σε σχέση με το πλάτος του στομίου της είναι τέτοια, ώστε τα ύδατα που περικλείει να περικυκλώνονται από την ακτή αποτελώντας κάτι περισσότερο από μία απλή καμπυλότητα της ακτής. Εν τούτοις, μία τέτοια εσοχή της ακτής δεν θεωρείται κόλπος εκτός άν η επιφάνειά της είναι ίση ή μεγαλύτερη απ'εκείνη ενός ημικυκλίου που έχει για διάμετρο την ευθεία τη φερόμενη κατά πλάτος του στομίου της εσοχής.

3. Για τους σκοπούς μέτρησης, ως επιφάνεια εσοχής θεωρείται αυτή που βρίσκεται μεταξύ της γραμμής της κατωτάτης ρηχίας γύρω από την ακτή της εσοχής και της γραμμής που συνδέει τα σημεία της κατωτάτης ρηχίας της φυσικής της εισόδου. Εάν, λόγω της υπάρξεως νήσων, μία εσοχή έχει περισσότερα του ενός στόμια, το ημικύκλιο χαράσσεται επί γραμμής μήκους όσο το συνολικό άθροισμα του μήκους των γραμμών κατά πλάτος των διαφόρων στομίων. Νήσοι εντός εσοχής θεωρείται ότι αποτελούν μέρος της υδάτινης έκτασης της εσοχής.

4. Εάν η απόσταση μεταξύ των σημείων της κατώτατης ρηχίας των άκρων της φυσικής εισόδου ενός κόλπου δεν υπερβαίνει τα 24 ν. μ., μπορεί να χαραχθεί κλείουσα γραμμή μεταξύ των δύο σημείων κατώτατης ρηχίας, τα δε ύδατα στο εσωτερικό της γραμμής αυτής θεωρούνται εσωτερικά ύδατα.

5. Στις περιπτώσεις που η απόσταση μεταξύ των σημείων κατώτατης ρηχίας των άκρων της φυσικής εισόδου ενός κόλπου υπερβαίνει τα είκοσι τέσσερα ναυτικά μίλια, ευθεία γραμμή βάσεως εικοσιτεσσάρων μιλίων χαράσσεται στο εσωτερικό του κόλπου κατά τρόπο ώστε να περικλείει την μέγιστη υδάτινη έκταση η οποία είναι δυνατόν να περικλείεται από γραμμή τέτοιου μήκους.

6. Οι παραπάνω διατάξεις δεν εφαρμόζονται στους λεγόμενους ''ιστορικούς'' κόλπους, ή στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσεως όπως προβλέπεται στο αρθρο 7 της Συμβάσεως.

Αρθρο 11

Λιμένες

Προς τον σκοπό της οριοθετήσεως της χωρικής θάλασσας , τα εξωτερικά μόνιμα λιμενικά έργα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος λιμενικού συγκροτήματος, θεωρούνται μέρος της ακτής. Οι εγκαταστάσεις στ' ανοικτά των ακτών και τα τεχνητά νησιά δεν θεωρούνται μόνιμα λιμενικά έργα.

Αρθρο 12

Αγκυροβόλια

Τα αγκυροβόλια που χρησιμοποιούνται συνήθως για τη φόρτωση, την εκφόρτωση και την αγκυροβολία των πλοίων και τα οποία κατά τα άλλα βρίσκονται ολικά ή μερικά έξω από το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας, θεωρούνται ότι βρίσκονται μέσα από αυτό το όριο.

Αρθρο 13

Σκόπελοι

1. Σκόπελοι είναι μία φυσικά σχηματισμένη έκταση ξηράς που περιβρέχεται από θάλασσα , η οποία κατά την άμπωτη βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας ενώ καλύπτεται κατά την πλημμυρίδα. Στις περιπτώσεις που ο σκόπελος βρίσκεται ολικά ή μερικά σε απόσταση που δεν υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας από του ηπειρωτικού ή νησιωτικού εδάφους, η γραμμή κατώτατης ρηχίας του σκοπέλου αυτού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως γραμμή βάσεως για τη μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας.

2. Οταν ο σκόπελος βρίσκεται καθ' ολοκληρία σε απόσταση που υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας, από το ηπειρωτικό ή νησιωτικό έδαφος , τότε δεν έχει δική του χωρική θάλασσα.

Αρθρο 14

Συνδυασμός μεθόδων για τον καθορισμό γραμμών βάσεων

Το παράκτιο Κράτος δύναται να καθορίσει γραμμές βάσεως χρησιμοποιώντας εναλλακτικά οποιαδήποτε από τις μεθόδους που προβλέπονται στα παραπάνω άρθρα, προκειμένου να εξυπηρετήσει διαφορετικές συνθήκες.

Αρθρο 15

Οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας μεταξύ Κρατών με έναντι κείμενες ή προσκείμενες ακτές

Στην περίπτωση που οι ακτές δύο Κρατών κείνται έναντι αλλήλων ή συνορεύουν , κανένα από τα δύο Κράτη δεν δικαιούται , ελλείψει αντιθέτου συμφωνίας μεταξύ τους , να εκτείνει την χωρική του θάλασσα πέραν της μέσης γραμμής της οποίας όλα τα σημεία βρίσκονται σε ίση απόσταση από τα εγγύτερα σημεία των γραμμών βάσεως από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας καθενός από τα δύο Κράτη. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται όμως όπου λόγω ιστορικού τίτλου ή άλλων ειδικών περιστάσεων παρίσταται ανάγκη να οριοθετηθούν οι χωρικές θάλασσες των δύο Κρατών κατά διαφορετικό τρόπο.

Αρθρο 16

Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Οι γραμμές βάσεως για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7,9 και 10 ή τα όρια που προκύπτουν απ΄ αυτές, καθώς και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 15, εμφαίνονται σε ναυτικούς χάρτες υπό κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για την διακρίβωση της θέσης τους. Εναλλακτικά, μπορεί να υποκατασταθούν από πίνακα γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων αυτών, με συγκεκριμένο προσδιορισμό του γεωδαιτικού συστήματος. .
2. Το παράκτιο Κράτος προσδίδει την δέουσα δημοσιότητα σ'αυτούς τους ναυτικούς χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου ναυτικού χάρτη ή πίνακα στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΤΜΗΜΑ 3
ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΥΠΟΤΜΗΜΑ Α. ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ

Αρθρο 17
Δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης

Υπό τους όρους της παρούσας Σύμβασης, τα πλοία όλων των Κρατών παρακτίων ή άνευ ακτών απολαμβάνουν του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης μέσω της χωρικής θάλασσας.

Αρθρο 18
Έννοια διέλευσης

1. Διέλευση σημαίνει ναυσιπλοΐα μέσα από τη χωρική θάλασσα με σκοπό :

(α) τον διάπλου της θάλασσας αυτής χωρίς είσοδο στα εσωτερικά ύδατα ή προσορμισμό σε αγκυροβόλιο ή λιμενικές εγκαταστάσεις έξω από τα εσωτερικά ύδατα ή

(β) την πορεία προς ή την αναχώρηση από τα εσωτερικά ύδατα ή τον προσορμισμό σε αγκυροβόλιο ή λιμενική εγκατάσταση.

2. Η διέλευση θα είναι συνεχής και ταχεία. Εν τούτοις, η διέλευση περιλαμβάνει το δικαίωμα κράτησης μηχανών και αγκυροβολίας, αλλά μόνον εφόσον αυτές αποτελούν συνήθη συμβάντα της ναυσιπλοίας ή καθίστανται αναγκαίες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου ή προς τον σκοπό παροχής βοήθειας σε πρόσωπα, πλοία ή αεροσκάφη τα οποία βρίσκονται σε κίνδυνο.

Αρθρο 19
Έννοια της αβλαβούς διέλευσης

1. Η διέλευση είναι αβλαβής εφόσον δεν διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους. Η διέλευση θα λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

2. Η διέλευση ξένου πλοίου θεωρείται ότι διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους, εάν, ευρισκόμενο στη χωρική θάλασσα, προβεί σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες δραστηριότητες :

(α) Σε κάθε απειλή ή χρήση βίας κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας του παράκτιου Κράτους, ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο κατά παραβίαση των αρχών του διεθνούς δικαίου που περιέχονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών

(β) Σε κάθε άσκηση ή γυμνάσια με όπλα οποιουδήποτε είδους

(γ) Σε κάθε πράξη που αποσκοπεί στη συλλογή πληροφοριών προς βλάβη της άμυνας ή της ασφάλειας του παράκτιου Κράτους.

(δ) Σε οποιαδήποτε προπαγανδιστική ενέργεια που αποσκοπεί στην προσβολή της άμυνας και της ασφάλειας του παράκτιου Κράτους

(ε) Στην απονήωση, προσνήωση ή φόρτωση σε πλοίο αεροσκαφών.

(στ) Στην εκτόξευση, εκφόρτωση ή φόρτωση οποιασδήποτε πολεμικής συσκευής

(ζ) Στην φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, χρημάτων ή προσώπων κατά παράβαση των τελωνειακών, δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους.

(η) Σε οποιαδήποτε εκ προθέσεως σοβαρή ρύπανση κατά παράβαση της παρούσας Σύμβασης.

(ι) Σε οποιεσδήποτε αλιευτικές δραστηριότητες.

(κ) Σε διεξαγωγή έρευνας ή υδρογραφικών εργασιών..

(λ) Σε κάθε πράξη που αποσκοπεί στην παρεμβολή σε οποιοδήποτε σύστημα επικοινωνίας ή οποιεσδήποτε διευκολύνσεις ή εγκαταστάσεις του παράκτιου Κράτους.

(μ) Σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια που δεν έχει άμεση σχέση με τη διέλευση.

Αρθρο 20

Υποβρύχια και άλλα καταδυόμενα σκάφη

Στη χωρική θάλασσα τα υποβρύχια και οποιαδήποτε άλλα καταδυόμενα σκάφη οφείλουν να πλέουν στην επιφάνεια της θάλασσας και να έχουν επηρμένη την σημαία τους κατά τρόπο εμφανή.

Αρθρο 21

Νόμοι και κανονισμοί του παράκτιου Κράτους που αναφέρονται στην αβλαβή διέλευση.

1. Το παράκτιο Κράτος δύναται να υιοθετήσει νόμους και κανονισμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και άλλων κανόνων του διεθνούς δικαίου που αναφέρονται στην αβλαβή διέλευση από τη χωρική θάλασσα, σε σχέση με όλα ή οποιοδήποτε από τα ακόλουθα :

(α) την ασφάλεια της ναυσιπλοίας και τη ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας.

(β) την προστασία των ναυτιλιακών βοηθημάτων ναυσιπλοίας ως και άλλων συσκευών ή εγκαταστάσεων.

(γ) την προστασία καλωδίων και αγωγών.

(δ) την διατήρηση του ζώντος θαλάσσιου πλούτου.

(ε) την πρόληψη παραβιάσεων των νόμων και κανονισμών περί αλιείας του παράκτιου Κράτους

(στ) την προστασία του περιβάλλοντος του παράκτιου Κράτους και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσής του

(ζ) την θαλάσσια επιστημονική έρευνα και τις υδρογραφικές χαρτογραφήσεις.

(η) την πρόληψη της παραβίασης των τελωνειακών, δημοσιονομικών μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους.

2. Οι παραπάνω νόμοι και κανονισμοί δεν εφαρμόζονται στη σχεδίαση, την κατασκευή, την επάνδρωση ή τον εξοπλισμό των ξένων πλοίων, ειμή μόνο εάν εφαρμόζουν τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες ή πρότυπα.

3. Το παράκτιο Κράτος δίδει την προσήκουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Τα ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διελεύσης από τη χωρική θάλασσα συμμορφώνονται με όλους τους παραπάνω νόμους και κανονισμούς και όλες τις γενικά αποδεκτές διεθνείς ρυθμίσεις που αφορούν στην αποφυγή των συγκρούσεων στη θάλασσα.

Αρθρο 22

Θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στην χωρική θάλασσα

1. Το παράκτιο Κράτος δύναται, όπου παρίσταται αναγκαίο, και λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, να ζητά από τα ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική του θάλασσα , να χρησιμοποιούν εκείνους τους θαλάσσιους διαδρόμους και τους κανόνες διαχωρισμού της θαλάσσιας κυκλοφορίας τους οποίους τούτο δύναται να καθορίσει ή υποδείξει για την ρύθμιση της διέλευσης των πλοίων.

2. Πιο ιδιαίτερα, τα πετρελαιοφόρα, τα πυρηνοκίνητα πλοία και τα πλοία που μεταφέρουν ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες ή υλικά, μπορεί να απαιτηθεί να χρησιμοποιούν για τη διέλευσή τους μόνο αυτούς τους θαλάσσιους διαδρόμους.

3. Κατά τον καθορισμό των θαλάσσιων διαδρόμων και τη θέσπιση κανόνων διαχωρισμού κυκλοφορίας υπό τους όρους του παρόντος άρθρου, το παράκτιο Κράτος λαμβάνει υπόψη :

(α) τις συστάσεις του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού

(β) οποιουσδήποτε διαύλους οι οποίοι είθισται να χρησιμοποιούνται για την διεθνή ναυσιπλοία.

(γ) τα ειδικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων πλοίων και διαύλων, και

(δ) την πυκνότητα της κυκλοφορίας.

4. Το παράκτιο Κράτος προσδιορίζει με σαφήνεια τους θαλάσσιους αυτούς διαύλους και τα σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας σε χάρτες στους οποίους δίνει την δέουσα δημοσιότητα.

Αρθρο 23

Ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και πλοία μεταφέροντα ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες

Τα ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και τα πλοία που μεταφέρουν ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή βλαβερές ουσίες, κατά την άσκηση του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης από την χωρική θάλασσα, φέρουν έγγραφα και τηρούν τα ειδικά προληπτικά μέτρα που έχουν θεσπισθεί για αυτά τα πλοία από διεθνείς συμφωνίες.

Αρθρο 24

Υποχρεώσεις του παράκτιου Κράτους

1. Το παράκτιο Κράτος δεν εμποδίζει την αβλαβή διέλευση των ξένων πλοίων από την χωρική θάλασσα, ειμή μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Ιδιαίτερα, κατά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης ή οποιωνδήποτε νόμων ή κανονισμών έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το παράκτιο Κράτος δεν :

(α) επιβάλλει την τήρηση διατυπώσεων στα ξένα πλοία οι οποίες έχουν ως πρακτικό αποτέλεσμα την άρνηση ή περιορισμό του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης ή

(β) προβαίνει σε διακρίσεις τύποις ή ουσία κατά των πλοίων οποιουδήποτε Κράτους ή κατά πλοίων που μεταφέρουν φορτία προς, από ή για λογαριασμό οποιουδήποτε Κράτους.

2. Το παράκτιο Κράτος δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σε οποιοδήποτε κίνδυνο για την ναυσιπλοία στη χωρική του θάλασσα τον οποίο γνωρίζει.

Αρθρο 25

Δικαιώματα προστασίας του παράκτιου Κράτους

1. Το παράκτιο Κράτος δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα στη χωρική θάλασσα προκειμένου να εμποδίσει διέλευση η οποία δεν είναι αβλαβής.

2. Στην περίπτωση πλοίων που εισέρχονται στα εσωτερικά ύδατα ή προσεγγίζουν σε λιμενική εγκατάσταση που κείται έξω από τα εσωτερικά ύδατα, το παράκτιο Κράτος έχει επίσης το δικαίωμα να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη οποιασδήποτε παραβίασης των όρων στους οποίους υπόκειται η είσοδος αυτών των πλοίων στα εσωτερικά ύδατα ή η παραπάνω προσέγγισή του σε λιμενική εγκατάσταση.

3. Το παράκτιο Κράτος δύναται, χωρίς να προβαίνει σε οποιαδήποτε διάκριση τύποις ή ουσία μεταξύ των ξένων πλοίων, να αναστέλει προσωρινά εντός καθορισμένων περιοχών της χωρικής θάλασσας, την αβλαβή διέλευση των ξένων πλοίων, εάν η αναστολή αυτή είναι απαραίτητη για την προστασία της ασφάλειάς του, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων όπλων. Η παραπάνω αναστολή θα αποκτά ισχύ μόνο μετά την προσήκουσα δημοσίευση αυτής.

Αρθρο 26

Τέλη τα οποία δύνανται να επιβληθούν σε ξένα πλοία

1. Κανένα τέλος δεν δύναται αν επιβληθεί σε ξένα πλοία για μόνο το λόγο της απλής διέλευσής τους από την χωρική θάλασσα.

2. Τέλη μπορούν να επιβληθούν σε ξένο πλοίο που διέρχεται από τη χωρική θάλασσα μόνο ως πληρωμή για ειδικές παρασχεθείσες στο πλοίο υπηρεσίες.

Τα τέλη αυτά επιβάλλονται χωρίς διάκριση.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Β

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΙ ΣΕ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Αρθρο 27

Ποινική δικαιοδοσία επί ξένου πλοίου

1. Η ποινική δικαιοδοσία του παράκτιου κράτους δεν θα πρέπει να ασκείται πάνω σε ξένο πλοίο διερχόμενο από τη χωρική θάλασσα, για τη σύλληψη οποιουδήποτε προσώπου ή τη διενέργεια οποιασδήποτε ανάκρισης σχετικής με έγκλημα που διαπράχθηκε πάνω στο πλοίο κατά τη διάρκεια της διέλευσής του με την εξαίρεση μονο των παρακάτω περιπτώσεων:

(α) αν οι συνέπειες του εγκλήματος επεκτείνονται το παράκτιο Κράτος

(β) αν το έγκλημα είναι τέτοιας φύσεως που να διαταράσσει την ειρήνη της χώρας ή την τάξη στην χωρική θάλασσα.

(γ) αν έχει ζητηθεί η συνδρομή των τοπικών αρχών από τον πλοίαρχο ή από διπλωματικό πράκτορα ή τον Προξενικό λειτουργό του Κράτους της σημαίας ή

(δ) αν τέτοια μέτρα είναι αναγκαία για την καταστολή της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ή ψυχοτροπικώνν ουσιών.

2. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να λαμβάνει μέτρα προβλεπόμενα από την νομοθεσία του προκειμένου να προβεί σε συλλήψεις ή ανακριτικές πράξεις επί ξένου πλοίου το οποίο διέρχεται από τη χωρική θάλασσα προερχόμενο από τα εσωτερικά ύδατα.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, το παράκτιο Κράτος οφείλει, εάν το ζητήσει ο πλοίαρχος, να ειδοποιήσει τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του Κράτους της σημαίας, πριν από την λήψη οποιωνδήποτε μέτρων, και να διευκολύνει την επαφή μεταξύ των αρχών αυτών

και του πληρώματος του πλοίου. Σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης η ειδοποίηση αυτή μπορεί να γνωστοποιηθεί κατά την διάρκεια λήψεως των μέτρων.

4. Κατά την εξέταση του εάν και κατά ποιο τρόπο θα πρέπει να γίνει μία σύλληψη, οι τοπικές αρχές λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα συμφέροντα της ναυσιπλοίας.

5. Με εξαίρεση τα προβλεπόμενα στο Μέρος XII ή σχετικά με παραβιάσεις των νόμων και κανονισμών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το Μέρος V, το παράκτιο Κράτος δεν δύναται να λάβει κανένα μέτρο επί ξένου πλοίου το οποίο διέρχεται από τη χωρική θάλασσα με σκοπό να προβεί σε σύλληψη ή ανακριτικές πράξεις για έγκλημα που διαπράχθηκε πριν από την είσοδο του σκάφους στη χωρική θάλασσα, αν το πλοίο προερχόμενο από ξένο λιμένα, απλώς διέρχεται από τη χωρική θάλασσα χωρίς να εισέλθει στα εσωτερικά ύδατα.

Αρθρο 28
Αστική δικαιοδοσία σχετικά με ξένα πλοία

1. Το παράκτιο Κράτος δεν θα πρέπει να ανακόψει ή εκτρέψει τον πλου ξένου πλοίου στη χωρική θάλασσα για να ασκήσει αστική δικαιοδοσία επί προσώπων που βρίσκονται στο πλοίο.

2. Το παράκτιο Κράτος δεν δύναται να προβεί σε εκτελεστικά μέτρα ή να συλλάβει το πλοίο για τους σκοπούς οποιασδήποτε αστικής διαδικασίας, ειμή μόνο για υποχρεώσεις ή χρέη που αναλήφθηκαν υποχρεώσεων ή δημιουργήθηκαν από το ίδιο το πλοίο κατά τη διάρκεια ή για τους σκοπούς του πλου στα ύδατα του παράκτιου Κράτους.

3. Η παράγραφος 2 δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους, σύμφωνα με την νομοθεσία του και προς τον σκοπό άσκησης αστικής διαδικασίας , να λάβει εκτελεστικά μέτρα ή να συλλάβει ξένο πλοίο το οποίο σταθμεύει στη χωρική του θάλασσα ή διέρχεται απ'αυτήν, προερχόμενο από τα εσωτερικά ύδατα.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Γ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΠΡΟΟΡΙΖΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Αρθρο 29

Ορισμός πολεμικών πλοίων

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ''πολεμικό πλοίο'' σημαίνει πλοίο που ανήκει στις ένοπλες δυνάμεις ενός Κράτους και φέρει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που διακρίνουν τέτοια πλοία της εθνικότητάς του, υπό τη διοίκηση αξιωματικού δεόντως τοποθετημένου από την Κυβέρνηση του Κράτους και του οποίου το όνομα εμφαίνεται στη σχετική επετηρίδα ή ανάλογο πίνακα και είναι επανδρωμένο με πλήρωμα υπό κανονική στρατιωτική πειθαρχία.

Αρθρο 30

Μη συμμόρφωση πολεμικών πλοίων με τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους

Αν πολεμικό πλοίο δεν συμμορφώνεται προς τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους που αφορούν στην διέλευση από τη χωρική θάλασσα και αγνοεί οποιοδήποτε αίτημα προς αυτό για συμμόρφωση, το παράκτιο Κράτος μπορεί να απαιτήσει απ' αυτό να εγκαταλείψει αμέσως τη χωρική θάλασσα.

Αρθρο 31

Ευθύνη του Κράτους της σημαίας για ζημία προκληθείσα από πολεμικό πλοίο ή άλλο κρατικό πλοίο που χρησιμοποιείται για μή εμπορικούς σκοπούς

Το Κράτος της σημαίας φέρει διεθνή ευθύνη για κάθε απώλεια ή ζημιά στο παράκτιο Κράτος προερχόμενη από τη μη συμμόρφωση πολεμικού ή άλλου

κρατικού πλοίου που χρησιμοποιείται για μη εμπορικούς σκοπούς, με τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους που αφορούν τη διέλευση από τη χωρική θάλασσα ή με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης ή με άλλους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Αρθρο 32

Ασυλία πολεμικών πλοίων και άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς

Υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο Υποτμήμα Α' και στα άρθρα 30 και 31, καμμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν επηρεάζει τη ασυλία των πολεμικών πλοίων και των άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς.

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΣΥΝΟΡΕΥΟΥΣΑ ΖΩΝΗ

Αρθρο 33

Συνορεύουσα Ζώνη

1. Σε ζώνη που συνορεύει με τη χωρική του θάλασσα, η οποία ορίζεται ως συνορεύουσα ζώνη, το παράκτιο Κράτος μπορεί να ασκεί τον έλεγχο που είναι απαραίτητος γιά να :

α) εμποδίζει παραβίαση των τελωνειακών, δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών του νόμων και κανονισμών στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα.

β) τιμωρεί παραβιάσεις των παραπάνω νόμων και κανονισμών που διαπράχθηκαν στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα.

2. Η συνορεύουσα ζώνη δεν μπορεί να εκτείνεται πέρα από τα 24 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

ΜΕΡΟΣ III

ΣΤΕΝΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΑΥΣΙΠΛΟΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 34

Νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

1. Το καθεστώς διέλευσης μέσα από στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας, που καθιερούται στο παρόν Μέρος, δεν επηρεάζει κατά τα λοιπά το νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν τέτοια στενά, ούτε την άσκηση από τα παράκτια των στενών Κράτη της κυριαρχίας ή της δικαιοδοσίας τους πάνω σ' αυτά τα ύδατα και τον εναέριο χώρο, το βυθό και το υπέδαφός του.

2. Τα παράκτια των στενών Κράτη ασκούν την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το παρόν Μέρος και τους άλλους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Αρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους

Το παρόν Μέρος δεν θίγει :

α) οποιεσδήποτε περιοχές εσωτερικών υδάτων μέσα σ' ένα στενό, εκτός εάν ο καθορισμός μιας ευθείας γραμμής βάσης, σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 7, έχει ως αποτέλεσμα να περιλάβει στα εσωτερικά ύδατα περιοχές οι οποίες δεν θεωρούντο προηγουμένως ως τέτοια ύδατα.

β) το νομικό καθεστώς των υδάτων που βρίσκονται πέρα από την χωρική θάλασσα των παρακτίων των στενών Κρατών, και που αποτελούν μέρος αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή ανοικτής θάλασσας..

γ) το νομικό καθεστώς των στενών όπου η διέλευση ρυθμίζεται εν όλω ή εν μέρει από ισχύουσες διεθνείς Συμβάσεις που ισχύουν από μακρού και που ειδικά αφορούν τέτοια στενά.

Αρθρο 36

Διάδρομοι ανοικτής θάλασσας ή διάδρομοι μέσω αποκλειστικών οικονομικών ζωνών μέσα σε στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας.

Το παρόν Μέρος δεν εφαρμόζεται σε στενό διεθνούς ναυσιπλοΐας εάν υφίσταται μέσω του στενού διαδρόμου μέσω ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά. Στους διαδρόμους αυτούς εφαρμόζονται τα άλλα σχετικά Μέρη της παρούσας Σύμβασης,

συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την ελευθερία ναυσιπλοίας και υπέρπτησης.

ΤΜΗΜΑ 2. ΠΛΟΥΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Αρθρο 37

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος τμήματος

Το παρόν Τμήμα εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας μεταξύ ενός τμήματος ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Αρθρο 38

Δικαίωμα πλού διέλευσης

1. Στα στενά που αναφέρονται στο άρθρο 37, όλα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος πλού διέλευσης το οποίο ασκείται ακωλύτως, πλήν της περίπτωσης που το στενό σχηματίζεται από ηπειρωτικό έδαφος ενός Κράτους και νήσου που ανήκει σε αυτό, οπότε ο πλους διέλευσης δεν εφαρμόζεται εφόσον υπάρχει ανοικτά της νήσου δυνατότητα πλου μέσα από ανοικτή θάλασσα ή από αποκλειστική οικονομική ζώνη, παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά.
2. Πλούς διέλευσης σημαίνει την άσκηση, σύμφωνα με το Μέρος αυτό, ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και της υπέρπτησης μόνο για το σκοπό του συνεχούς και ταχέως διάπλου του στενού μεταξύ ενός τμήματος ανοικτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος ανοικτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Εν τούτοις, η απαίτηση για συνεχή και ταχύ διάπλου δεν αποκλείει διέλευση μέσα από το στενό με σκοπό την πρόσβαση , αναχώρηση ή επιστροφή από τις ακτές ενός Κράτους παράκτιου στο στενό, με την επιφύλαξη των όρων εισόδου σ'αυτό το Κράτος.
3. Οποιαδήποτε δραστηριότητα η οποία δεν αποτελεί άσκηση του δικαιώματος πλού διέλευσης μέσα από ένα στενό εξακολουθεί να υπόκειται στις άλλες εφαρμοστέες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Αρθρο 39

Υποχρεώσεις πλοίων και αεροσκαφών κατά τον πλού διέλευσης.

1. Πλοία και Αεροσκάφη, ενώ ασκούν το δικαίωμα του πλού διέλευσης, οφείλουν:

(α) να διασχίζουν ή να υπερίπτανται των στενών χωρίς καθυστέρηση.

(β) να απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας εναντίον της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας των παράκτιων στα στενά κρατών ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατά παράβαση των αρχών του Διεθνούς Δικαίου που είναι ενσωματωμένες στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

(γ) να απέχουν απ΄ οποιεσδήποτε δραστηριότητες άλλες από εκείνες που επιβάλλει ένας κανονικός τρόπος συνεχούς και γρήγορης διέλευσης, εκτός άν καθίστανται απαραίτητες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου.

(δ) να συμμορφώνονται με άλλες σχετικές διατάξεις του παρόντος Μέρους.

2. Πλοία σε πλού διέλευσης οφείλουν:

(α) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την ασφάλεια στη θάλασσα, συμπεριλαμβανομένων και των Διεθνών Κανονισμών Αποφυγής Συγκρούσεων στη θάλασσα.

(β) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία.

3. Αεροσκάφη που υπερίπτανται των στενών αυτών, οφείλουν:

(α) να τηρούν τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας, όπως αυτοί εφαρμόζονται στα πολιτικά αεροσκάφη. Τα κρατικά αεροσκάφη συμμορφώνονται κανονικά με τα μέτρα ασφάλειας που προβλέπονται από τους κανόνες αυτούς και κινούνται πάντα με τη δέουσα προσοχή για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας.

(β) να είναι συνεχώς συντονισμένα στην ραδιοσυχνότητα που έχει καθορίσει η διεθνώς ορισμένη αρμόδια αρχή ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας ή στην διεθνή ραδιοσυχνότητα κινδύνου.

Αρθρο 40

Δραστηριότητες έρευνας και υδρογραφικών εργασιών.

Κατά τη διάρκεια του πλού διέλευσης, ξένα πλοία, περιλαμβανομένων και των

πλοίων που εκτελούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες και υδρογραφικές εργασίες, δεν μπορούν να εκτελούν οποιεσδήποτε από τις δραστηριότητες αυτές χωρίς την προηγούμενη άδεια των παράκτιων στα στενά κρατών.

Αρθρο 41
Θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

1. Σύμφωνα με το παρόν Μέρος, παράκτια σε στενά Κράτη μπορούν να προσδιορίζουν θαλάσσιους διαδρόμους και να καθορίζουν σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας για τη ναυσιπλοΐα σε στενά , όπου τούτο είναι αναγκαίο για την ασφαλή διέλευση των πλοίων.
2. Τα κράτη αυτά μπορούν, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις και αφού δώσουν την δέουσα δημοσιότητα στα μέτρα αυτά, να υποκαταστήσουν με άλλους θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, οποιουσδήποτε θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που προσδιορίσθηκαν ή καθορίστηκαν απ΄αυτά προηγουμένως.
3. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας πρέπει να συμφωνούν με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.
4. Πριν από τον προσδιορισμό ή την υποκατάσταση των θαλάσσιων διαδρόμων ή τον καθορισμό ή την υποκατάσταση των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, τα παράκτια των στενών Κράτη υποβάλλουν προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο οργανισμός δεν μπορεί να υιοθετήσει παρά μόνο τους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που συμφωνήθηκαν με τα παράκτια των στενών κράτη. Στη συνέχεια τα κράτη μπορούν να προσδιορίσουν, καθορίσουν ή υποκαταστήσουν αυτούς.
5. Οταν πρόκειται να προσδιορισθούν σε ένα στενό θαλάσσιοι διάδρομοι ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας μέσα από ύδατα δύο ή περισσοτέρων παράκτιων στο στενό κρατών, τα ενδιαφερόμενα κράτη συνεργάζονται στη διατύπωση σχετικών προτάσεων σε συνεννόηση με τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό.
6. Τα παράκτια των στενών κράτη καθορίζουν σαφώς όλους τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίζονται απ΄αυτά πάνω σε χάρτες στους οποίους πρέπει να δίνεται ή δέουσα δημοσιότητα.

7. Κατά την διάρκεια του πλού διέλευσης τα πλοία πρέπει να τηρούν τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίστηκαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Αρθρο 42

Νόμοι και Κανονισμοί παρακτίων σε στενά κρατών σχετικοί με τον πλου διέλευσης

1. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος τμήματος, τα παράκτια των στενών Κράτη μπορούν να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς σχετικούς με τον πλού διέλευσης, από τα στενά , αναφορικά με τα ακόλουθα:

(α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και τη ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας, όπως προβλέπονται στο αρθρο 41.

(β) την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης, εφαρμόζοντας τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς που αφορούν στην απόρριψη πετρελαίου, καταλοίπων πετρελαιοειδών και άλλων βλαβερών ουσιών στα στενά.

(γ) την παρεμπόδιση της αλιείας, συμπεριλαμβανομένης και της στοίβασης αλιευτικού εξοπλισμού, επί αλιευτικών σκαφών.

(δ) τη φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, χρημάτων ή προσώπων κατά παράβαση των τελωνειακών,δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών των παράκτιων στα στενά κρατών.

2. Αυτοί οι νόμοι και κανονισμοί δεν διακρίνουν, τύποις ή ουσία, μεταξύ ξένων πλοίων, ούτε κατά την εφαρμογή τους έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, παρακώλυση, ή περιορισμό του δικαιώματος του πλού διέλευσης, όπως καθορίζεται στο παρόν τμήμα.

3. Παράκτια των στενών κράτη δίνουν την δέουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα πλού διέλευσης, συμμορφώνονται με αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

5. Σε περίπτωση παραβάσεως των νόμων και κανονισμών αυτών ή των διατάξεων του παρόντος τμήματος από πλοίο ή αεροσκάφος που απολαύει ετεροδικίας, το Κράτος της σημαίας του πλοίου ή το Κράτος όπου είναι καταγεγραμμένο το αεροσκάφος φέρει διεθνή ευθύνη για οποιαδήποτε απώλεια ή βλάβη που μπορεί να έχει προκληθεί στα παράκτια των στενών Κράτη.

Αρθρο 43

Εγκαταστάσεις ασφαλείας, ναυτιλιακά βοηθήματα και άλλες συσκευές ως και πρόληψη, περιορισμός και έλεγχος της ρύπανσης

Τα Κράτη που χρησιμοποιούν ένα στενό και τα παράκτια του στενού Κράτη θα πρέπει, δια συμφωνίας, να συνεργάζονται:

(α) για την εγκατάσταση και συντήρηση στο στενό των απαραιτήτων εγκαταστάσεων ασφαλείας και ναυτιλιακών βοηθημάτων ως και άλλων συσκευών για την υποβοήθηση της διεθνούς ναυσιπλοΐας και

(β) για την πρόληψη, περιορισμό και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία.

Αρθρο 44

Υποχρεώσεις παράκτιων σε στενά Κρατών

Παράκτια σε στενά Κράτη δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τον πλου διέλευσης και πρέπει να δίνουν την δέουσα δημοσιότητα σε οποιοδήποτε κίνδυνο για τη ναυσιπλοΐα ή την υπέρπτηση μέσα ή πάνω από το στενό, τον οποίο γνωρίζουν. Η άσκηση του δικαιώματος του πλού διέλευσης δεν δύναται να ανασταλεί.

ΤΜΗΜΑ 3
ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ

Αρθρο 45

Αβλαβής Διέλευση

Το καθεστώς της αβλαβούς διέλευσης, σύμφωνα με το Μέρος ΙΙ, τμήμα 3, εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας :

(α) που εξαιρούνται της εφαρμογής του καθεστώτος του πλού διελευσης δυνάμει του άρθρου 38, παράγραφος 1 ή

(β) που ενώνουν την χωρική θάλασσα ενός κράτους με τμήμα ανοικτής θάλασσας ή με την αποκλειστική οικονομική ζώνη άλλου κράτους.

2. Η ενάσκηση του δικαιώματος αβλαβούς διέλευσης μέσα από τέτοια στενά δεν δύναται να ανασταλεί.

ΜΕΡΟΣ IV
ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Αρθρο 46
Χρήση όρων

Για τους σκοπούς τής παρούσας Σύμβασης :

(α) '' αρχιπελαγικό Κράτος'' σημαίνει Κράτος αποτελούμενο καθ' ολοκληρία από ένα η περισσότερα αρχιπελάγη και ενδεχομένως και από άλλες νήσους.

(β)''Αρχιπέλαγος'' σημαίνει σύμπλεγμα νήσων, περιλαμβανομένων και τμημάτων νήσων, αλληλοσυνδεόμενα ύδατα και άλλα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι τόσο στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους ώστε να σχηματίζουν μιά αυτοτελή γεωγραφική , οικονομική και πολιτική ενότητα, ή που θεωρούνται ιστορικά ότι σχηματίζουν μιά τέτοια ενότητα.

Αρθρο 47
Αρχιπελαγικές Γραμμές

1. Ενα αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να χαράσσει ευθείες αρχιπελαγικές γραμμές βάσης που να ενώνουν τα ακρότατα σημεία των πλέον απομακρυσμένων νήσων και σκοπέλων του αρχιπελάγους, υπό τον όρο ότι το ιχνος αυτών των γραμμών βάσης περιλαμβάνει τις κύριες νήσους και ορίζει μιά περιοχή στην οποία ο λόγος του εμβαδού των υδάτων της προς το εμβαδόν της ξηράς , συμπεριλαμβανομένων και των κοραλλιογενών ατόλλων θα είναι μεταξύ 1 προς 1 και 9 προς 1.

2. Το μήκος αυτό των γραμμών βάσης υπερβαίνει τα 100 ναυτικά μίλια, με τη διαφορά οτι μέχρι 3 τοις εκατό του ολικού αριθμού των γραμμών βάσης που περικλείουν ένα αρχιπέλαγος μπορούν να υπερβαίνουν αυτό το μήκος, μέχρι ένα μέγιστο μήκος 125 ναυτικών μιλίων.

3. Η χάραξη αυτών των γραμμών βάσης δεν πρέπει να παρεκκλίνει αισθητά από τη γενική διαμόρφωση του αρχιπελάγους.

4. Αυτές οι γραμμές βάσης δεν πρέπει να χαράσσονται προς και από σκοπέλους, εκτός άν έχουν κτισθεί πάνω σε αυτούς φάροι ή παρόμοιες εγκαταστάσεις που να είναι μόνιμα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας ή όπου ο σκόπελος βρίσκεται, εν όλω ή εν μέρει, σε απόσταση που δεν υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας από την πλησιέστερη νήσο.

5. Το σύστημα τέτοιων γραμμών βάσης δεν θα εφαρμόζεται από ένα αρχιπελαγικό Κράτος, με τέτοιο τρόπο ώστε να αποκόπτει την χωρική θάλασσα ενός άλλου Κράτους από την ανοιχτή θάλασσα ή από μία αποκλειστική οικονομική ζώνη.

6. Αν μέρος των αρχιπελαγικών υδάτων ενός αρχιπελαγικού Κράτους κείται μεταξύ δύο τμημάτων ενός γειτονικού Κράτους, τα υφιστάμενα δικαιώματα και όλα τα άλλα νόμιμα συμφέροντα που ασκεί παραδοσιακά το δεύτερο Κράτος σ'αυτά τα ύδατα καθώς και όλα τα δικαιώματα που καθορίστηκαν δυνάμει συμφωνίας αυτών των Κρατών εξακολουθούν να τηρούνται.

7. Για τους σκοπούς του υπολογισμού της σχέσης των υδάτων προς την ξηρά, σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι χερσαίες περιοχές μπορεί να περιλαμβάνουν υδατα που βρίσκονται μέσα στους κροσσωτούς υφάλους που περιβάλλουν τις νήσους και τις κοραλλιογενείς ατόλλες, συμπεριλαμβανομένου και κάθε τμήματος απόκρημνου ωκεάνειου οροπεδίου που περικλείεται ή σχεδόν περικλείεται από αλυσίδα ασβεστολιθικών νήσων και σκοπέλων που κείνται στην περίμετρο του οροπεδίου.

8. Οι γραμμές βάσης που χαράσσονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο εμφαίνονται σε χάρτες υπό κατάλληλη κλίμακα, ώστε να είναι δυνατός ο γεωγραφικός προσδιορισμός τους. Εναλλακτικά, μπορούν να χρησιμοποιούνται πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων, με καθορισμένο γεωδαιτικό σύστημα.

9. Το αρχιπελαγικό Κράτος δίδει την δέουσα δημοσιότητα σ'αυτούς τους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών .

Αρθρο 48

Μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας, της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας

Το εύρος της χωρικής θάλασσας, της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας, μετράται από αρχιπελαγικές γραμμές βάσης, που έχουν χαραχθεί σύμφωνα με το άρθρο 47.

Αρθρο 49

Νομικό καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, του εναερίου χώρου πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα και του βυθού και του υπεδάφους αυτών.

1. Η κυριαρχία ενός αρχιπελαγικού Κράτους εκτείνεται στα ύδατα που περικλείονται από τις αρχιπελαγικές γραμμές βάσης που έχουν χαραχθεί σύφμωνα με το άρθρο 47, και που περιγράφονται σαν αρχιπελαγικά ύδτα, ασχέτως του βάθους τους ή της απόστασής τους από την ακτή.

2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται στον εναέριο χώρο πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα, όπως επίσης και στο βυθό τους και στο υπέδαφός τους και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.

3. Η κυριαρχία αυτή ασκείται σύμφωνα με το παρόν Μέρος.

4. Το καθεστώς της διέλευσης από αρχιπελαγικούς θαλασσίους διαδρόμους που καθιερούνται στο παρόν Μέρος δεν επηρεάζει κατά τα άλλα το καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένων και των θαλασσίων διαδρόμων ή την άσκηση από το αρχιπελαγικό Κράτος της κυριαρχίας του πάνω σ'αυτά τα ύδατα και στον εναέριο χώρο τους, στο βυθό και στο υπέδαφος, καθώς και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.

Αρθρο 50

Οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων

Εντός των αρχιπελαγικών του υδάτων, το αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να χαράσσει κλείουσες γραμμές για την οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 10 και 11.

Αρθρο 51

Υφιστάμενες συμφωνίες, παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια.

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, τα αρχιπελαγικά Κράτη πρέπει να τηρούν τις υφιστάμενες συμφωνίες που έχουν συνάψει με άλλα Κράτη και να αναγνωρίζουν παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και άλλες νόμιμες δραστηριότητες των αμέσως παρακειμένων γειτονικών Κρατών σε ορισμένες περιοχές που ευρίσκονται μέσα στα αρχιπελαγικά ύδατα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων και δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένης και της φύσης, της έκτασης και των περιοχών για τις οποίες ισχύουν, θα ρυθμίζονται κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων Κρατών, με διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους. Αυτά τα δικαιώματα δεν μεταβιβάζονται προς τρίτα Κράτη ή τους υπηκόους τους ούτε παραχωρείται μέρος αυτών.

2. Τα αρχιπελαγικά Κράτη σέβονται τα υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια, που έχουν ποντισθεί από άλλα Κράτη και που διέρχονται από τα ύδατά τους, χωρίς να προσεγγίζουν τις ακτές τους. Επίσης, επιτρέπουν την αντικατάσταση αυτών των καλωδίων, αφού ειδοποιηθούν για τη θέση τους και για τις προβλεπόμενες εργασίες συντηρήσεως ή αποκαταστάσεώς τους.

Αρθρο 52

Δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης

1. Τηρούμενου του άρθρου 53 και μη θιγομένου του άρθρου 50 , τα πλοία όλων των Κρατών απολαύουν του δικαιώματος αβλαβούς διέλευσης μέσα από τα αρχιπελαγικά ύδατα , σύμφωνα με το Μέρος ΙΙ, Τμήμα 3.

2. Το αρχιπελαγικό Κράτος δύναται χωρίς να διακρίνει, τύποις ή ουσία, μεταξύ των ξένων πλοίων, να αναστέλλει προσωρινά, σε καθορισμένες περιοχές των αρχιπελαγικών του υδάτων, την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων, αν η αναστολή αυτή είναι ουσιώδης για την προστασία της ασφάλειάς του. Η αναστολή αρχίζει να ισχύει μόνο μετά τη δέουσα δημοσίευσή της.

Αρθρο 53

Δικαίωμα αρχιπελαγικής διέλευσης

1. Το αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να καθορίζει θαλάσσιους διαδρόμους και αεροδιαδρόμους πάνω από αυτούς ,κατάλληλους για τη συνεχή και ταχεία

διέλευση ξένων πλοίων και αεροσκαφών δια μέσου και πάνω από τα αρχιπελαγικά του ύδατα και την παρακείμενη χωρική τους θάλασσα.

2. Ολα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος αρχιπελαγικής διέλευσης απο αυτούς τους θαλάσσιους διαδρόμους και αεροδιαδρόμους.

3. Αρχιπελαγική διέλευση σημαίνει την άσκηση, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, των δικαιωμάτων ανεμπόδιστης ναυσιπλοίας και υπέρπτησης υπό κανονικές συνθήκες και μόνο για τον σκοπό της συνεχούς και ταχείας διέλευσης μεταξύ ενός μέρους της ανοιχτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου μέρους της ανοιχτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

4. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και αεροδιάδρομοι που θα διέρχονται από τα αρχιπελαγικά ύδατα και την παρακείμενη χωρική θάλασσα, πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις γραμμές επικοινωνιών που χρησιμοποιούνται συνήθως από την διεθνή ναυσιπλοΐα και αεροπλοΐα δια μέσου των αρχιπελαγικών υδάτων και του υπερκείμενου εναέριου χώρου. Οι θαλάσσιοι διάδρομοι πρέπει να διέρχωνται μέσα από όλους τους διαύλους που χρησιμοποιούνται συνήθως για την ναυσιπλοΐα, εξυπακουομένου ότι δεν είναι απαραίτητος ή καθορισμός περισσοτέρων διαδρόμων παρόμοιας καταλληλότητας μεταξύ των ιδίων σημείων εισόδου και εξόδου.

5. Αυτοί οι θαλάσσιοι διάδρομοι και αεροδιάδρομοι προσδιορίζονται από μία σειρά συνεχών αξονικών γραμμών που ενώνουν τα σημεία εισόδου των με τα σημεία εξόδου. Τα διερχόμενα πλοία και αεροσκάφη παρεκκλίνουν περισσότερο από 25 ναυτικά μίλια από τη μία ή την άλλη πλευρά αυτών των αξονικών γραμμών εξυπακουομένου ότι δεν διέρχονται εγγύτερα των ακτών από το 10 της εκατό της απόστασης μεταξύ των πλησιεστέρων σημείων επί των νήσων που βρίσκονται εγγύτερα και κατά μήκος του θαλάσσιου διαδρόμου.

6. Το αρχιπελαγικό Κράτος που καθορίζει θαλάσσιους διαδρόμους σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορεί επίσης να προσδιορίζει σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας για την ασφαλή διέλευση των πλοίων μέσα από στενούς διαύλους κατά μήκος αυτών των θαλασσίων διαδρόμων.

7. Το αρχιπελαγικό Κράτος δύναται, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις και αφού δώσει τη δέουσα δημοσιότητα στα μέτρα αυτά, να αντικαθιστά θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας που έχουν καθορισθεί ή υπαγορευτεί από αυτό προηγουμένως, με νέους θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας.

8. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας πρέπει να πληρούν γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.

9. Για τον καθορισμό ή την αντικατάσταση θαλασσίων διαδρόμων ή τον προσδιορισμό ή την αντικατάσταση σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, το αρχιπελαγικό Κράτος υποβάλλει προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο Οργανισμός αυτός μπορεί να υιοθετήσει μόνο τους θαλάσσιους διαδρόμους ή τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που είναι δυνατό να συμφωνηθούν με το αρχιπελαγικό Κράτος. Κατόπιν τούτου , το αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να καθορίσει, προσδιορίσει ή αντικαταστήσει τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας.

10. Το αρχιπελαγικό Κράτος υποδεικνύει σαφώς τον άξονα των θαλασσίων διαδρόμων και των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίζονται ή προσδιορίζονται από αυτό, πάνω σε χάρτες στους οποίους δίδεται η δέουσα δημοσιότητα.

11. Τα πλοία που ασκούν το δικαίωμα αρχιπελαγικής διέλευσης πρέπει να τηρούν τους καθορισμένους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που καθιερώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

12. Εάν ένα αρχιπελαγικό Κράτος δεν καθορίσει θαλάσσιους διαδρόμους ή αεροδιαδρόμους, το δικαίωμα της αρχιπελαγικής διέλευσης μπορεί να ασκηθεί διά μέσου των διαδρόμων που χρησιμοποιούνται συνήθως από τη διεθνή ναυσιπλοΐα.

Αρθρο 54

Υποχρεώσεις πλοίων και αεροσκαφών κατά τη διέλευσή τους, επιστημονικές έρευνες και υδρογραφικές εργασίες, υποχρεώσεις του αρχιπελαγικού κράτους και νόμοι και κανονισμοί του αρχιπελαγικού Κράτους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

Τα άρθρα 39 ,40 ,42 και 44 εφαρμόζονται mutatis mutandis και στην αρχιπελαγική διέλευση.

ΤΜΗΜΑ V

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΝΗ

Αρθρο 55

Ειδικό νομικό καθεστώς της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Ως αποκλειστική οικονομική ζώνη ορίζεται η πέραν και παρακείμενη της χωρικής θάλασσας περιοχή, η υπαγόμενη στο ειδικό νομικό καθεστώς που

καθιερώνεται στο παρόν Μέρος, δυνάμει του οποίου τα δικαιώματα και οι δικαιοδοσίες του παράκτιου Κράτους και τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των άλλων Κρατών διέπονται από τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Αρθρο 56

Δικαιώματα, δικαιοδοσίες και υποχρεώσεις του παράκτιου Κράτους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη το παράκτιο Κράτος έχει :

(α) κυριαρχικά δικαιώματα που αποσκοπούν στην εξερεύνηση, εκμετάλλευση, διατήρηση και διαχείριση των φυσικών πόρων, ζωντανών ή μή, των υπερκειμένων του βυθού της θάλασσας υδάτων του βυθού της θάλασσας και του υπεδάφους αυτού, ως επίσης και με άλλες δραστηριότητες για την οικονομική εκμετάλλευση και εξερεύνηση της ζώνης, όπως η παραγωγή ενέργειας από τα ύδατα, τα ρεύματα και τους ανέμους.

(β) δικαιοδοσία, όπως προβλέπεται στα σχετικά άρθρα της παρούσας σύμβασης, σχετικά με :

(ι) την εγκατάσταση και χρησιμοποίηση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών.

(ιι) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα.

(ιιι) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(γ) άλλα δικαιώματα και υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του και την εκτέλεση των υποχρεώσεών του, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο Κράτος λαμβάνει υπόψη του τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των άλλων Κρατών και ενεργεί κατά τρόπο συνάδοντα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης .

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο σχετικά με το βυθό της θάλασσας και το υπέδαφός του θα ασκούνται σύμφωνα με το Μέρος VI.

Αρθρο 57

Εύρος της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Η αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας.

Αρθρο 58

Δικαιώματα και υποχρεώσεις των άλλων Κρατών στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, όλα τα Κράτη, παράκτια ή χωρίς ακτές, απολαμβάνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, τις ελευθερίες της ναυσιπλοΐας και υπέρπτησης καθώς και τα δικαιώματα τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 87, ως επίσης και το δικαίωμα χρήσης των θαλασσών γι'άλλους διεθνώς νόμιμους σκοπούς που συνδέονται με την ενάσκηση αυτών των δικαιωμάτων και που εναρμονίζονται με τις άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, ειδικότερα στα πλαίσια της εκμετάλλευσης των πλοίων, των αεροσκαφών και των υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών.

2. Τα άρθρα 88 μέχρι και 115, ως και άλλοι συναφείς κανόνες του διεθνούς δικαίου εφαρμόζονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση προς το παρόν Μέρος.

3. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, τα Κράτη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του παράκτιου Κράτους και συμμορφώνονται προς τους νόμους και κανονισμούς που υιοθετούνται από το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και των άλλων κανόνων διεθνούς δικαίου στην έκταση που αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς το Μέρος αυτό.

Αρθρο 59

Βάση για την επίλυση των διαφορών σε περίπτωση που η Σύμβαση δεν παρέχει δικαιώματα ούτε δικαιοδοσίες στο εσωτερικό της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Στις περιπτώσεις που η παρούσα Σύμβαση δεν παρέχει συγκεκριμένα δικαιώματα ή δικαιοδοσίες στο παράκτιο Κράτος ή σε άλλα Κράτη μέσα στην
33 αποκλειστική οικονομική ζώνη, και προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων

ανάμεσα στο παράκτιο Κράτος και άλλο Κράτος ή Κράτη, η διαφορά αυτή θα πρέπει να διευθετείται με βάση την αρχή της ευθυδικίας και το υπό το φώς όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών, λαμβάνοντας υπόψη την αντίστοιχη σπουδαιότητα των συμφερόντων των μερών καθώς και τη διεθνή κοινότητα στο σύνολό της.

Αρθρο 60

Τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κτίσματα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, το παράκτιο Κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να κατασκευάζει, να επιτρέπει και να ρυθμίζει την κατασκευή, τη λειτουργία και τη χρησιμοποίηση :

(α) τεχνητών νήσων

(β) εγκαταστάσεων και κτισμάτων για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 56 ή για άλλους οικονομικούς σκοπούς.

(γ) εγκαταστάσεων και κτισμάτων που μπορούν να εμποδίσουν την άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου Κράτους στη Ζώνη.

2. Το παράκτιο Κράτος έχει αποκλειστική δικαιοδοσία πάνω σε αυτές τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κτίσματα, περιλαμβανομένης και της δικαιοδοσίας που αναφέρεται στους τελωνειακούς, δημοσιονομικούς, υγειονομικούς, ασφάλειας και μεταναστευτικούς νόμους και κανονισμούς.

3. Δίδεται δέουσα γνωστοποίηση για την κατασκευή αυτών των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κτισμάτων,και εξασφαλίζεται η συντήρηση των μόνιμων μέσων σηματοδότησής τους . Οποιεσδήποτε εγκαταστάσεις ή κτίσματα που εγκαταλείπονται ή περιπίπτουν σε αχρηστία απομακρύνονται προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, λαμβανομένων υπόψη οποιωνδήποτε γενικώς αποδεκτών διεθνών προτύπων που έχουν καθιερωθεί για το σκοπό αυτό από τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Κατά την απομάκρυνσή τους λαμβάνεται επίσης υπόψη η αλιεία, η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των άλλων Κρατών. Η δέουσα δημοσιότητα δίδεται σχετικά με το βάθος, τη θέση και τις διαστάσεις εκείνων των εγκαταστάσεων και κατασκευών που δεν έχουν τελείως απομακρυνθεί.

4. Το παράκτιο Κράτος μπορεί, εκεί όπου είναι αναγκαίο, να καθιερώνει λογικές ζώνες ασφάλειας γύρω από αυτές τις τεχνητές νήσους, τις εγκαταστάσεις και τα κτίσματα, εντός των οποίων μπορεί να λαμβάνει

κατάλληλα μετρα για τη διασφάλιση της προστασίας τόσο της ναυσιπλοΐας όσο και των τενχητών νήσων ,εγκαταστάσεων και κτισμάτων.

5. Το πλάτος των ζωνών ασφαλείας καθορίζεται από το παράκτιο Κράτος, λαμβανομένων υπόψη των εφαρμοστέων διεθνών προτύπων. Οι ζώνες αυτές σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να προσιδιάζουν με τη φύση και τη λειτουργία των τεχνητών νήσων , εγκαταστάσεων και κτισμάτων, και δεν εκτείνονται σε απόσταση μεγαλύτερη των 500 μέτρων γύρω από αυτά. Η απόσταση αυτή μετράται από κάθε σημείο των εξωτερικών τους ορίων, εκτός αν άλλως επιτρέπεται από γενικώς αποδεκτά διεθνή πρότυπα ή αν άλλως συνιστάται από τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Θα πρέπει να δίδεται η δέουσα γνωστοποίηση για την έκταση αυτών των ζωνών ασφαλείας.

6. Ολα τα πλοία συμμορφώνονται με τις ζώνες αυτές και τηρούν τους γενικώς παραδεκτούς διεθνείς κανονισμούς που αφορούν τη ναυσιπλοΐα στην περιοχή των τεχνητών νήσεων, των εγκαταστάσεων, κτισμάτων και ζωνών ασφαλείας.

7. Δεν πρέπει να τοποθετούνται τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κτίσματα και να καθιερώνονται ζώνες ασφαλείας γύρω από αυτά, εφόσον είναι δυνατόν να παρεμβάλλουν εμπόδια στη χρησιμοποίηση αναγνωρισμένων θαλασσίων διαδρόμων που είναι αναγκαίοι στη διεθνή ναυσιπλοΐα .

8. Οι τεχνητές νήσοι, οι εγκαταστάσεις και κτίσματα δεν απολαύουν του καθεστώτος των νήσων. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα, και η παρουσία τους δεν επιδρά στην οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδας.

Αρθρο 61

Διατήρηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο Κράτος καθορίζει το επιτρεπτό όριο αλίευσης των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

2. Το παράκτιο Κράτος, λαμβάνοντας υπόψη τα πλέον αξιόπιστα επιστημονικά δεδομένα που έχει στη διάθεσή του, διασφαλίζει, με κατάλληλα μέτρα προστασίας και διαχείρισης, οτι η διατήρηση των ζωντανών πόρων μέσα στην αποκλειστική οικονομική τους ζώνη δεν κινδυνεύει από την υπερεκμετάλλευση. Το παράκτιο Κράτος και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί, υποπεριφερειακοί, περιφερειακοί ή παγκόσμιοι, συνεργάζονται προς αυτό το σκοπό, κατά τον πλέον αρμόζοντα τρόπο.

3. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν επίσης στη διατήρηση και αποκατάσταση των πληθυσμών των αλιευμάτων σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή την μεγίστη διαρκή απόδοση, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών περιβαλλοντικών και οικονομικών παραγόντων , περιλαμβανομένων των οικονομικών αναγκών των παράκτιων αλιευτικών κοινοτήτων και των ειδικών αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών και λαμβάνοντας υπόψη τις αλιευτικές μεθόδους, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις τυχόν γενικώς προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές, υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων αυτών, το παράκτιο Κράτος θα λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό τη διατήρηση ή αποκατάσταση των πληθυσμών αυτών των συνδεομένων ή εξαρτημένων αυτών ειδών σε επίπεδα που να μήν κινδυνεύει σοβαρά η αναπαραγωγή τους.

5. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτικη δραστηριότητα καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων, παρέχονται και ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκοσμίων, όπου αρμόζει σχετικά, και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων Κρατών, συμπεριλαμβανομένων των Κρατών των οποίων οι υπήκοοι δικαιούνται να αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Αρθρο 62
Χρησιμοποίηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο Κράτος έχει σαν σκοπό την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 61.

2. Το παράκτιο Κράτος προσδιορίζει τις δυνατότητές του για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης. Στις περιπτώσεις που το παράκτιο Κράτος δεν έχει την δυνατότητα να αλιεύει τον συνολικό επιτρεπόμενο όγκο αλιεύματος, κατόπιν συμφωνιών και άλλων διακανονισμών και σύμφωνα με τους όρους, προϋποθέσεις, νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 4, παρέχει σε άλλα Κράτη πρόσβαση στο πλεόνασμα του επιτρεπόμενου αλιεύματος, λαμβάνοντας ειδικά

υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, ειδικά σε σχέση με τα αναπτυσσόμενα Κράτη που αναφέρονται σ'αυτά.

3. Σε περίπτωση παραχώρησης πρόσβασης σε άλλα Κράτη στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη , σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το παράκτιο Κράτος λαμβάνει υπόψη του όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της σπουδαιότητας των ζώντων πόρων της περιοχής για την οικονομία του εν λόγω παράκτιου Κράτους και τα άλλα εθνικά του συμφέροντα, τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, τις απαιτήσεις των αναπτυσσόμενων Κρατών στην υποπεριοχή ή περιοχή όσον αφορά την αλίευση μέρους του πλεονάσματος και την ανάγκη να ελαχιστοποιηθούν οι οικονομικές επιπτώσεις επί Κρατών των οποίων οι υπήκοοι συνήθως αλιεύουν στην ζώνη ή τα οποία έχουν καταβάλει ουσιαστικές προσπάθειες για την έρευνα και τον εντοπισμό αποθεμάτων.

4. Οι υπήκοοι των άλλων Κρατών που αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη συμμορφώνονται προς τα μέτρα διατήρησης, και προς τους άλλους όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται από τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους. Οι νόμοι αυτοί πρέπει να είναι σύμφωνοι με την παρούσα Σύμβαση και μπορούν ειδικώτερα να αναφέρονται στα παρακάτω αντικείμενα :

(α) παροχή αδειών προς τους αλιείς, τα αλιευτικά και τον εξοπλισμό τους, συμπεριλαμβανομένης και της καταβολής τελών και άλλων μορφών αμοιβής, οι οποίες, στην περίπτωση αναπτυσσόμενων παράκτιων Κρατών, μπορεί να συνίστανται σε επαρκή συνεισφορά στον τομέα της χρηματοδότησης , του εξοπλισμού και της τεχνολογίας που αφορούν την αλιευτική βιομηχανία.

(β) προσδιορισμό των αλιευμάτων τα οποία επιτρέπεται να αλιεύονται και καθορισμό ποσοστώσεων αλιεύματος, είτε σε σχέση προς τα κατά είδος αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων ή προς το αλίευμα κατά σκάφος σε ωρισμένο χρονικό διάστημα, είτε προς το αλίευμα από υπηκόους οποιουδήποτε κράτους κατά τη διάρκεια μιάς καθορισμένης περιόδου.

(γ) ρύθμιση των εποχών και περιοχών αλιείας, των τύπων, μεγεθών και ποσοτήτων των αλιευτικών εξοπλισμών, ως και των τύπων, μεγεθών και αριθμού των αλιευτικών σκαφών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

(δ) καθορισμό της ηλικίας και μεγέθους των ιχθύων ή άλλων αλιευμάτων που μπορούν να αλιευθούν.

(ε) καθορισμό πληροφοριών που απαιτούνται από τα αλιευτικά σκάφη, συμπεριλαμβανομένων στατιστικών στοιχείων των αλιευμάτων και των προσπαθειών αλιείας αυτών ως και αναφορών περί του στίγματος των σκαφών.

(στ) υποχρεώσεις, κατόπιν εξουσιοδότησης και υπό τον έλεγχο του παράκτιου Κράτους, για τη διεξαγωγή καθορισμένων προγραμμάτων έρευνας αλιείας και ρύθμιση της διεξαγωγής μιάς τέτοιας έρευνας, ,συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και αναφοράς συναφών επιστημονικών δεδομένων.

(ζ) τοποθέτηση παρατηρητών ή μαθητευομένων πάνω σε τέτοια σκάφη από το παράκτιο Κράτος.

(η) εκφόρτωση του συνόλου ή μέρους του αλιεύματος αυτών των σκαφών στους λιμένες του παράκτιου Κράτους.

(θ) μεθόδους και προϋποθέσεις που σχετίζονται με μικτές επιχειρήσεις ή άλλες μορφές συνεργασίας.

(ι) όρους που απαιτούνται για την εκπαίδευση προσωπικού και την μεταφορά τεχνολογίας αλιείας, συμπεριλαμβανομένης και της ενίσχυσης της ικανότητας του παράκτιου Κράτους για αλιευτική έρευνα.

(κ) διαδικασίες εκτέλεσης.

5. Τα παράκτια Κράτη γνωστοποιούν δεόντως τους νόμους και τους κανονισμούς συντήρησης και διαχείρισης.

Αρθρο 63

Αποθέματα ευρισκόμενα στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσότερων παράκτιων Κρατών ή τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μία περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς αυτή

1. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσοτέρων παράκτιων Κρατών, τα Κράτη αυτά επιδιώκουν, άμεσα ή μέσω αρμοδίων υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, να συμφωνήσουν για τα μέτρα που είναι αναγκαία για το συντονισμό και την εξασφάλιση της διατήρησης και ανάπτυξης αυτών των αποθεμάτων ,μή θιγομένων των άλλων διατάξεων του μέρους αυτού.

2. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μιά περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς τη ζώνη, το παράκτιο Κράτος και τα Κράτη που αλιεύουν αυτό το απόθεμα στην παρακείμενη περιοχή θα

επιδιώκουν, άμεσα ή μεσω αρμοδίων υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, να συμφωνήσουν για τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη διατήρηση αυτών των αποθεμάτων στην παρακείμενη περιοχή.

Αρθρο 64
Ακρως μεταναστευτικά είδη

1. Το παράκτιο Κράτος και άλλα Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν στην περιοχή τα άκρως μεταναστευτικά είδη που αναφέρονται στο παράρτημα Ι συνεργάζονται άμεσα ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών με σκοπό την εξασφάλιση της διατήρησης και την προαγωγή του αντικειμενικού σκοπού της καλύτερης δυνατής χρήσης αυτών των ειδών σε όλη την περιοχή, μέσα και πέρα από την αποκλειστική οικονομική ζώνη. Σε περιοχές που δεν υπάρχει κατάλληλος διεθνής οργανισμός, το παράκτιο Κράτος και άλλα Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν αυτά τα είδη στην περιοχή, συνεργάζονται για τη σύσταση ενός τέτοιου οργανισμού και συμμετέχουν στις εργασίες του.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν παράλληλα με τις άλλες διατάξεις αυτού του Μέρους .

Αρθρο 65
Θαλάσσια Θηλαστικά

Καμία διάταξη του παρόντος Μέρους περιορίζει το δικαίωμα ενός παράκτιου Κράτους ή την αρμοδιότητα ενός διεθνούς οργανισμού, όπως αρμόζει, να απαγορεύσει, περιορίσει ή ρυθμίσει την εκμετάλλευση των θαλάσσιων θηλαστικών πιο αυστηρά απ΄ότι προβλέπεται στο παρόν Μέρος. Τα Κράτη συνεργάζονται με σκοπό τη διατήρηση των θαλασσίων θηλαστικών και στην περίπτωση των κητοειδών εργάζονται ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών για τη διατήρηση, διαχείριση και μελέτη τους.

Αρθρο 66

Ανάδρομα αποθέματα

1. Τα Κράτη στους ποταμούς των οποίων αναπαράγονται ανάδρομα αποθέματα έχουν το πρωταρχικό συμφέρον σ'αυτά τα αποθέματα και την ευθύνη γι'αυτά.

2. Το κράτος καταγωγής ανάδρομων αποθεμάτων εξασφαλίζει τη διατήρησή τους με την καθιέρωση κατάλληλων ρυθμιστικών μέτρων για την αλιεία σε όλα τα ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης καθώς και για την αλιεία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 (β). Το Κράτος καταγωγής, μετά από διαβουλεύσεις με τα άλλα Κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 και τα οποία αλιεύουν αυτά τα αποθέματα, μπορεί να καθορίσει συνολικά επιτρεπόμενη αλίευση των αποθεμάτων που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

3.(α) Η αλιεία των ανάδρομων αποθεμάτων διεξάγεται μόνο σε ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου η εφαρμογή της παρούσας διάταξης θα είχε ως αποτέλεσμα την οικονομική αποδιάρθρωση ενός Κράτους άλλου από το Κράτος καταγωγής. Σε σχέση με την αλιεία πέραν των εξωτερικών ορίων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, τα ενδιαφερόμενα Κράτη διαβουλεύονται με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας, πάνω στους όρους και τις προϋποθέσεις της αλιείας αυτής, δίνοντας την δέουσα προσοχή στις απαιτήσεις διατήρησης και στις ανάγκες του Κράτους καταγωγής σχετικά με αυτά τα αποθέματα.

(β) Το Κράτος καταγωγής συνεργάζεται για τον περιορισμό στο ελάχιστο της οικονομικής αποδιάρθρωσης στα άλλα εκείνα Κράτη που αλιεύουν τα αποθέματα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη το σύνηθες αλίευμα και τον δράσης εργασιών αυτών των Κρατών, καθώς και όλες τις περιοχές στις οποίες έχει λάβει χώρα τέτοια αλιεία.

(γ) Τα Κράτη που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β) και που συμμετέχουν κατόπιν συμφωνίας με το Κράτος καταγωγής σε μέτρα για την ανανέωση των ανάδρομων αποθεμάτων, ιδιαίτερα με δαπάνες γι'αυτό το σκοπό, απολαύουν ιδιαίτερης μεταχείρισης από το Κράτος καταγωγής όσον αφορά την αλιεία των αποθεματων που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

(δ) Η εφαρμογή των κανονισμών σχετικά με τα ανάδρομα αποθέματα πέραν της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης γίνεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Κράτους καταγωγής και των άλλων ενδιαφερομένων Κρατών.

4. Στις περιπτώσεις που τα ανάδρομα αποθέματα μεταναστεύουν σε ύδατα ή μέσω υδάτων μέσα από τα εξωτερικά όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ενός Κράτους εκτός του Κράτους καταγωγής, το Κράτος αυτό θα

συνεργάζεται με το Κράτος καταγωγής για τη διατήρηση και διαχείριση των αποθεμάτων αυτών.

5. Το Κράτος καταγωγής των ανάδρομων αποθεμάτων και τα άλλα Κράτη που αλιεύουν τα αποθέματα αυτά προβαίνουν διευθετήσεις για την υλοποίηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, όπου αυτό αρμόζει, μέσω περιφερειακών οργανισμών.

Αρθρο 67
Κατάδρομα Είδη

1. Το παράκτιο Κράτος στου οποίου τα ύδατα διαβιούν το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου ζωής τους κατάδρομα είδη έχει την ευθύνη για τη διαχείριση αυτών των ειδών και εξασφαλίζει την είσοδο και την έξοδο των μεταναστευτικών ιχθύων.

2. Η αλιεία των κατάδρομων ειδών διεξάγεται μόνο σε ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών. Οταν διεξάγεται σε αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, η αλιεία υπόκειται στο παρόν άρθρο και τις άλλες διατάξεις τής παρούσας Σύμβασης σχετικά με την αλιεία στις ζώνες αυτές.

3. Στις περιπτώσεις που οι κατάδρομοι ιχθύες μεταναστεύουν δια μέσου της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης άλλου Κράτους, ως νεαροί ή ως και ωριμάζοντες ιχθύες, η διαχείριση συμπεριλαμβανομένης και της αλίευσης των ιχθύων αυτών, ρυθμίζεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του άλλου ενδιαφερόμενου Κράτους. Μια τέτοια συμφωνία θα εξασφαλίζει την ορθολογιστική διαχείριση του είδους και θα λαμβάνει υπόψη τις ευθύνες του Κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για τη διατήρηση των ειδών αυτών.

Αρθρο 68
Καθιστικά Είδη

Το παρόν Μέρος δεν αφορά τα καθιστικά είδη, όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77 παράγραφος 4.

Αρθρο 69

Δικαίωμα Κρατών άνευ ακτών

1. Τα Κράτη άνευ ακτών έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν, σε ισότιμη βάση, στην εκμετάλλευση προσήκοντος μέρους του πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων Κρατών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές οικονομικές και γεωγραφικές συνθήκες όλων των ενδιαφερομένων Κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των αρθρων 61 και 62.

2. Οι όροι και οι τρόποι της συμμετοχής αυτής καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέσω διμερών, υποπεριφερειακών ή περιφερειακών συμφωνιών λαμβάνοντας υπόψη , μεταξύ άλλων:

(α) την ανάγκη αποφυγής συνεπειών επιβλαβών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου κράτους.

(β) την έκταση κατά την οποία το άνευ ακτών Κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου συμμετέχει ή έχει το δικαίωμα να συμμετέχει, σύμφωνα με υφιστάμενες διμερείς υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες, στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων παράκτιων Κρατών.

(γ) την έκταση κατά την οποία άλλα Κράτη άνευ ακτών και γεωγραφικά μειονεκτούντα Κράτη συμμετέχουν ήδη στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου Κράτους και την συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής συγκεκριμένης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου Κράτους ή μέρους αυτού.

(δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των αντίστοιχων Κρατών.

3. Οταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου κράτους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα Κρατη συνεργάζονται στην διαμόρφωση δίκαιων διευθετήσεων σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν την συμμετοχή αναπτυσσομένων Κρατών άνευ ακτών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων Κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, όπως κρίνεται σκόπιμο, από τις συγκεκριμένες περιστάσεις, και υπό όρους ικανοποιητικούς για όλα τα μέρη. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης λαμβάνονται υπόψη οι παράγοντες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Τα ανεπτυγμένα Κράτη άνευ ακτών έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην

εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των ανεπτυγμένων παράκτιων κρατών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής, με λαμβάνοντας υπόψη την έκταση κατά την οποία το παράκτιο κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα Κρατη πρόσβασης στους φυσικούς πόρους της αποκλειστικής οινονομικής του ζώνης, έχει λάβει υπόψη του την ανάγκη περιορισμού στο ελάχιστο των επιζήμιων συνεπειών στις αλιευτικές κοινότητες και την οικονομική αποδιάρθρωση Κρατών των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

5. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τις διευθετήσεις που συμφωνήθηκαν σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια Κράτη δύνανται να παραχωρήσουν σε Κράτη άνευ ακτών της ίδιας υπο-περιοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Αρθρο 70

Δικαίωμα γεωγραφικώς μειονεκτούντων Κρατών

1. Τα γεωγραφικώς μειονεκτούντα Κράτη έχουν το δικαίωμα συμμετοχής, σε ισότιμη βάση, στην εκμετάλλευση ανάλογου μέρους του πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παρακτίων Κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών οικονομικών και γεωγραφικών συνθηκών όλων των ενδιαφερομένων Κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 61 και 62.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος μέρους ως '' γεωγραφικώς μειονεκτούντα Κράτη'' ορίζονται τα παράκτια κρατη συμπεριλαμβανομένων των Κρατών που παρακτιούν σε κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες, η γεωγραφική μορφολογία των οποίων τα καθιστά εξαρτώμενα από την εκμετάλλευση των ζωντανών πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων Κρατών στην υποπεριοχή η περιοχή προκειμένου να έχουν την επαρκή τροφοδότησή τους σε ψάρια για τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών τους ή μερών αυτών, καθώς και παράκτια Κράτη τα οποία δεν μπορούν να διεκδικήσουν δικές τους αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

3. Οι όροι και οι τρόποι της συμμετοχής αυτής καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέσω διμερών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών συμφωνιών λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

(α) την ανάγκη αποφυγής δυσμενών συνεπειών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου Κράτους.

(β) την έκταση συμμετοχής ή του δικαιώματος συμμετοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών σύμφωνα με τις υφιστάμενες διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των άλλων παράκτιων Κρατών.

(γ) την έκταση συμμετοχής άλλων γεωγραφικώς μειονεκτούντων Κρατών και Κρατών άνευ ακτών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου Κράτους και τη συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής ιδιαίτερης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου Κράτους ή Μέρους αυτού.

(δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των αντίστοιχων Κρατών.

4. Οταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου Κρατους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο Κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη συνεργάζονται στη διαμόρφωση δίκαιων διευθετήσεων σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν τη συμμετοχή των αναπτυσσομένων γεωγραφικά μειονεκτούντων Κρατών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων Κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, όπως κρίνεται σκόπιμο , κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις και υπό όρους ικανοποιητικούς για όλα τα Μέρη. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης θα λαμβάνονται επίσης υπόψη οι παράγοντες οι αναφερόμενοι στη παράγραφο 3.

5. Τα γεωγραφικώς μειονεκτούντα ανεπτυγμένα Κράτη έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των ανεπτυγμένων παράκτιων Κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, με γνώμονα την έκταση κατά την οποία το παράκτιο Κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα Κράτη πρόσβασης στους ζώντες πόρους της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης έχει λαβει υπόψη του την ανάγκη περιορισμού στο ελάχιστο των επιβλαβών συνεπειών για τις αλιευτικές κοινότητες καθώς και την οικονομική αποδιάρθρωση των Κρατών των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

6. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τις διευθετήσεις που έχουν συμφωνηθεί σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια κρατη δύνανται να

παραχωρήσουν σε γεωγραφικώς μειονεκτούντα κράτη της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Αρθρο 71

Μη εφαρμογή των άρθρων 69 και 70

Οι διατάξεις των άρθρων 69 και 70 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση παράκτιου Κράτους του οποίου η οικονομία είναι σε μεγάλο βαθμό εξαρτημένη από την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης.

Αρθρο 72

Περιορισμοί στη μεταβίβαση δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 69 και 70 για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων δεν θα μεταβιβάζονται αμέσως ή εμμέσως σε τρίτα Κρατη ή στους υπηκόους τους δυνάμει μίσθωσης ή άδειας ή με την καθιέρωση μικτών επιχειρήσεων ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ο οποίος εξομοιούται με μεταβίβαση, εκτός εάν συμφωνήθηκε άλλως από τα ενδιαφερόμενα Κράτη.
2. Η παραπάνω διάταξη δεν αποκλείει στα ενδιαφερόμενα Κρατη να λάβουν τεχνική η οικονομική βοήθεια από τρίτα κρατη ή διεθνείς οργανισμούς με σκοπό τη διευκόλυνση της ενάσκησης των δικαιωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 69 και 70, υπό τον όρο ότι αυτό δεν θα έχει το αποτέλεσμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Αρθρο 73

Εφαρμογή νόμων και κανονισμών του παράκτιου κράτους

1. Το παράκτιο κράτος δύναται, κατά την άσκηση των κυριαρχικών του διαιωμάτων, να ερευνά , εκμεταλλεύεται, διατηρεί και διαχειρίζεται τους ζώντες πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη , να λαμβάνει τέτοια μέτρα, συμπεριλαμβανομένων του ελέγχου των εγγράφων του πλοίου , επιθεώρησης , σύλληψης και κίνησης της δικαστικής διαδικασίας, όπως αυτό κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους νόμους και

τους κανονισμούς που υιοθετήθηκαν από αυτό σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Τα συλλαμβανόμενα πλοία και τα πληρώματά τους θα αφήνονται αμέσως με την κατάθεση εύλογης εγγύησης.

3. Οι ποινές που προβλέπει το παράκτιο Κράτος για παραβίαση των νόμων και κανονισμών περί αλιείας στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη δεν μπορούν να συμπεριλάβουν την φυλάκιση, εφόσον ελλείπουν αντίθετες συμφωνίες των ενδιαφερομένων Κρατών, ή οποιασδήποτε άλλης μορφής σωματική τιμωρία.

4. Στις περιπτώσεις σύλληψης ή κατακράτησης ξένων πλοίων το παράκτιο Κράτος ειδοποιεί αμέσως το Κράτος της σημαίας του πλοίου, μέσω της κατάλληλης οδού, για τα μέτρα που ελήφθησαν και για τις ποινές που επιβλήθηκαν στη συνέχεια.

Αρθρο 74

Οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το Διεθνές Δίκαιο όπως ορίζεται στο άρθρο 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου ,με σκοπό την επίτευξη δίκαιης λύσης.

2. Αν δεν επιτεθχθεί συμφωνία μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, τα ενδιαφερόμενα Κράτη προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV.

3. Εκκρεμούσης της συμφωνίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα Κράτη, σε πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη προσωρινών διευθετήσεων πρακτικού χαρακτήρα. και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, για να μήν θέσουν σε κίνδυνο ή παρεμποδίσουν την επίτευξη οριστικής συμφωνίας. Οι διευθετήσεις αυτές δεν επηρεάζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Οπου ισχύει συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, τα ζητήματα τα αναφερόμενα στην οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας.

Αρθρο 75

Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Υπό την επιφύλαξη του παρόντος Μέρους, οι γραμμές των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με το άρθρο 74, εμφαίνονται σε ναυτικούς χάρτες υπό κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για την διακρίβωση της θέσης τους. Οπου κρίνεται σκόπιμο, οι πίνακες των γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων που καθορίζουν τα γεωδαιτικά δεδομένα, μπορούν να αντικατασταθούν από τις γραμμές των εξωτερικών ορίων ή τις γραμμές οριοθέτησης.

2. Το παράκτιο Κράτος δίδει την δέουσα δημοσιότητα σε τέτοιους ναυτικούς χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμ.Εθνών.

ΜΕΡΟΣ VI

ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ

Αρθρο 76

Ορισμός της υφαλοκρηπίδος

1. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφός του που εκτείνεται πέραν της χωρικής του θάλασσας καθ'όλη την έκταση της φυσικής προέκτασης του χερσαίου του εδάφους μέχρι του εξωτερικού ορίου του υφαλοπλαισίου ή σε μια απόσταση 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας όπου το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου δεν εκτείνεται μέχρι αυτή την απόσταση.

2. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους δεν εκτείνεται πέραν των ορίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 μέχρι 6.

3. Το υφαλοπλαίσιο περιλαμβάνει την υποθαλάσσια προέκταση της χερσαίας μάζας του παράκτιου Κράτους και αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος της υφαλοκρηπίδας, του υφαλοπρανούς και του ηπειρωτικού ανυψώματος. Δεν περιλαμβάνει το βυθό του ωκεανού με τις ωκεάνιες ράχες του και το υπέδαφός του.

4. (α) Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, το παράκτιο Κράτος καθορίζει το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου όπου αυτό εκτείνεται πέραν

των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες το πλάτος της χωρικής θάλασσας μετράται είτε :

(ι) με μιά γραμμή που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι αναφοράς προς τα απώτατα σταθερά σημεία σε κάθε ένα από τα οποία το πάχος των ιζηματογενών πετρωμάτων είναι τουλάχιστον 1 τοις εκατό της μικρότερης απόστασης από το σημείο αυτό μεχρι τους πρόποδες του υφαλοπρανούς.

(ιι) με μιά γραμμή που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι αναφοράς σε σταθερά σημεία όχι περισσότερο από 60 ναυτικά μίλια από τους πρόποδες του υφαλοπρανούς.

(β) αν δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για το αντίθετο, οι πρόποδες του υφαλοπρανούς καθορίζονται ως σημείο της μέγιστης αλλαγής της κλίσης στη βάση του.

5. τα σταθερά σημεία που περιλαμβάνουν τη γραμμή των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας πάνω στο βυθό, που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 4(α)(ι) και (ιι), ή δεν θα υπερβαίνουν τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας ή δεν θα υπερβαίνουν τα 100 ναυτικά μίλια από την ισοβαθή καμπύλη των 2500 μέτρων, η οποία είναι μια γραμμή που συνδέει το βάθος των 2500 μέτρων.

6. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 5, στις υποθαλάσσιες ράχες, το εξωτερικό όριο της υφαλοκρηπίδας δεν θα υπερβαίνει τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται ως προς τα υποθαλάσσια υψώματα που είναι φυσικά συστατικά τμήματα του υφαλοπρανούς όπως το οροπέδιό του, τα ανυψώματα, οι αιχμές, οι μπάγκοι και τα αντερείσματα.

7. Το παράκτιο Κράτος καθορίζει τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του, όπου αυτή εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας, με ευθείες γραμμές που δεν υπερβαίνουν σε μήκος τα 60 ναυτικά μίλια και που συνδέουν σταθερά σημεία, οριζόμενα από συντεταγμένες πλάτους και μήκους.

8. Πληροφορίες για τα όρια της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας θα υποβάλονται από το παράκτιο Κράτος στην Επιτροπή για τα όρια της Υφαλοκρηπίδας που θα συσταθεί σύμφωνα με το παράρτημα II επί τη βάσει δίκαιης γεωγραφικής εκπροσώπησης. Η Επιτροπή προβαίνει σε συστάσεις προς τα παράκτια Κράτη σε θέματα που σχετίζονται με την καθιέρωση των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας τους. Τα όρια της υφαλοκρηπίδας που

καθορίζονται από το παράκτιο Κράτος με βάση αυτές τις συστάσεις θα είναι οριστικά και δεσμευτικά.

9. Το παράκτιο Κράτος καταθέτει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών χάρτες και σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων και γεωδαιτικών στοιχείων που περιγράφουν μόνιμα τα εξώτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του. Ο Γενικός Γραμματέας δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σ'αυτά.

10. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θίγουν το θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές.

Αρθρο 77

Δικαιώματα του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα

1. Το παράκτιο Κράτος ασκεί στην υφαλοκρηπίδα κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό της εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτής.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι αποκλειστικά υπό την έννοια ότι άν το παράκτιο Κράτος δεν εξερευνά την υφαλοκρηπίδα ή δεν εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους ,κανείς δεν μπορεί να αναλάβει αυτές τις δραστηριότητες χωρίς ρητή συναίνεση του παράκτιου Κράτους.

3. Τα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν εξαρτώνται από την πραγματική ή ιδεατή κατοχή ή από οποιαδήποτε ρητή διακήρυξη.

4. Οι φυσικοί πόροι που αναφέρονται σ'αυτό το Μέρος αποτελούνται από τους μεταλλευτικούς και άλλους μή-ζώντες οργανισμούς που ανήκουν στα καθιστικά είδη, δηλαδή οργανισμούς οι οποίοι κατά το στάδιο που είναι δυνατή η αλίευσή τους είναι είτε ακίνητοι στο βυθό της θάλασσας ή κάτω απ'αυτόν, είτε ανίκανοι να κινηθούν ειμή μόνον εφόσον βρίσκονται σε διαρκή φυσική επαφή με το βυθό της θάλασσας ή το υπέδαφός του.

Αρθρο 78

Νομικό καθεστώς των υπερκειμένων υδάτων και του εναερίο χώρου και τα δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων Κρατών

1. Τα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν θίγουν το νομικό καθεστώς των υπερκείμενων υδάτων ή του εναέριου χώρου πάνω από αυτά τα ύδατα.

2. Η άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν πρέπει να παραβιάζει ή να παρενοχλεί αδικαιολόγητα τη ναυσιπλοΐα ή άλλα δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων Κρατών όπως προβλέπονται σ'αυτή τη Σύμβαση.

Αρθρο 79

Υποβρύχια καλώδια και αγωγοί στην υφαλοκρηπίδα

1. Ολα τα Κράτη έχουν δικαίωμα να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και αγωγούς στην υφαλοκρηπίδα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Επιφυλασσομένου του δικαιώματος του να λαμβάνει πρόσφορα μέτρα για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας, την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της και την πρόληψη, μείωση και ελεγχο της μόλυνσης από αγωγούς, το παράκτιο Κράτος δεν μπορεί να εμποδίζει την τοποθέτηση ή συντήρηση αυτών των καλωδίων ή αγωγών.

3. Η χάραξη της πορείας για την τοποθέτηση αυτών των σωληναγωγών πάνω στην υφαλοκρηπίδα, υπόκειται στη συναίνεση του παράκτιου Κράτους.

4. Τίποτα σ'αυτό το Μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να θέτει όρους για την είσοδο στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα καλωδίων ή αγωγών ή τη δικαιοδοσία του επί των καλωδίων και αγωγών που κατασκευάζονται ή χρησιμοποιούνται για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας του ή την εκμετάλλευση των πόρων της ή σε σχέση με την λειτουργία τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων ή κατασκευών υπό τη δικαιοδοσία του.

5. Κατά την τοποθέτηση καλωδίων ή αγωγών, τα Κράτη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα καλώδια ή τους αγωγούς που είναι ήδη τοποθετημένοι. Ιδιαίτερα, δεν θίγονται οι δυνατότητες επισκευής των υφισταμένων καλωδίων ή αγωγών.

Αρθρο 80

Τεχνητές νήσοι, εκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα

Το άρθρο 60 ισχύει mutatis mutandis και για τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα.

Αρθρο 81

Γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα

Το παράκτιο Κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει και να ρυθμίζει τις γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα για όλους τους σκοπούς.

Αρθρο 82

Πληρωμές και εισφορές σχετικά με την εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων

1. Το παράκτιο Κράτος συνεισφέρει σε χρήματα ή είδος στην εκμετάλλευση μή ζώντων πόρων της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

2. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται ετήσια σε σχέση με όλη την παραγωγή σε μιά περιοχή μετά τα πέντε πρώτα χρόνια παραγωγής σ'αυτήν την περιοχή. Για τον έκτο χρόνο, το ποσοστό πληρωμής ή εισφοράς θα είναι 1 τοις εκατό της αξίας ή του όγκου παραγωγής στην περιοχή. Το ποσοστό θα αυξάνεται κατά 1 τοις εκατό για κάθε επόμενο χρόνο μέχρι το δωδέκατο χρόνο και θα παραμένει στο 7 τοις εκατό εφεξής. Η παραγωγή δεν περιλαμβάνει πόρους χρησιμοποιούμενους σε σχέση με την εκμετάλλευση.

3. Ενα αναπτυσσόμενο Κράτος που είναι αμιγής εισαγωγέας ενός μεταλλευτικού πόρου που εξορύσσεται από την υφαλοκρηπίδα του απαλλάσσεται από αυτές τις πληρωμές ή εισφορές αναφορικά με αυτόν τον μεταλλευτικό πόρο.

4. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται μέσω της Αρχής , η οποία θα τις κατανέμει μεταξύ των Κρατών Μερών αυτής της Σύμβασης, βάσει δικαίων κριτηρίων κατανομής, λαμβάνοντας υπόψιν τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων Κρατών, ιδιαίτερα των λιγότερα ανεπτυγμένων και των άνευ ακτών μεταξύ αυτών.

Αρθρο 83

Οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το διεθνές δίκαιο, όπως αναφέρεται στο Αρθρο 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου προκειμένου να επιτευχθεί μια δίκαιη λύση.

2. Αν η συμφωνία δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα σε εύλογο χρονικό πλαίσιο, τα ενδιαφερόμενα Κράτη προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV.

3. Εκκρεμούσης συμφωνίας όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα Κράτη σε πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας, θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να συνάψουν προσωρινές διευθετήσεις πρακτικής φύσης και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, να μήν θέτουν σε κίνδυνο ή παρεμποδίζουν την επίτευξη τελικής συμφωνίας. Αυτές οι διευθετήσεις δεν επηρεάζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Οταν υφίσταται συμφωνία εν ισχύι μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, θέματα τα σχετιζόμενα με την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας θα καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις εκείνης της συμφωνίας.

Αρθρο 84

Ναύτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Επιφυλασσομένου του παρόντος Μέρους, οι εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με το άρθρο 83 εμφαίνονται σε χάρτες κλίμακας ή κλιμάκων επαρκών για την εξακρίβωση της θέσης τους. Οπου ενδείκνυται, αυτές οι εξωτερικές οριογραμμές ή γραμμές οριοθέτησης μπορούν να αντικατασταθούν από πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων σημείων, που να προσδιορίζουν το χρησιμοποιούμενο γεωδαιτικό σύστημα.

2. Το παράκτικο Κράτος θα δίνει την δέουσα δημοσιότητα σ'αυτούς τους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και θα καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και, στην περίπτωση αυτών που δείχνουν τις εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας, στο Γενικό Γραμματέα της Αρχής.

Αρθρο 85
Κατασκευή σηράγγων

Το παρόν Μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να εκμεταλλεύεται το υπέδαφος δια σηράγγων ανεξάρτητα από το βάθος του νερού πάνω από το υπέδαφος.

ΜΕΡΟΣ VII
ΑΝΟΙΚΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΤΜΗΜΑ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 86
Εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους

Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται σε όλες τις θαλάσσιες περιοχές που δεν περιλαμβάνονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, στη χωρική θάλασσα ή στα εσωτερικά ύδατα ενός Κράτους, ή στα αρχιπελαγικά ύδατα ενός αρχιπελαγικού Κράτους. Το παρόν άρθρο σε καμιά περίπτωση δεν περιορίζει τις ελευθερίες που απολαμβάνουν όλα τα Κράτη στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, σύμφωνα με το άρθρο 58.

Αρθρο 87
Ελευθερία της Ανοικτής Θάλασσας

1. Η Ανοικτή Θάλασσα είναι ελεύθερη για όλα τα Κράτη, παράκτια ή άνευ ακτών. Η ελευθερία της ανοικτής θάλασσας ασκείται συμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση ,καθώς επίσης και στους λοιπούς κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Η ελευθερία αυτή περιλαμβάνει,μεταξύ άλλων, τόσο για τα παράκτια όσο και για τα άνευ ακτών Κράτη :

(α) την ελευθερία ναυσιπλοΐας

(β) την ελευθερία υπέρπτησης

(γ) την ελευθερία τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και σωληναγωγών τηρουμένων των διατάξεων του Μέρους VI.

(δ) την ελευθερία κατασκευής τεχνητών νήσων και άλλων εγκαταστάσεων που επιτρέπονται κατά το διεθνές δίκαιο, τηρουμένων των διατάξέων του Μέρους VI.

(ε) την ελευθερία αλιείας, τηρουμένων των όρων που αναφέρονται στο Τμήμα 2

(στ) την ελευθερία επιστημονικής έρευνας, τηρουμένων των διατάξεων των Μερών VI και XIII.

2. Οι εν λόγω ελευθερίες ενασκούνται από όλα τα Κράτη λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη τα συμφέροντα των άλλων Κρατών κατά την άσκηση της ελευθερίας της ανοικτής θάλασσας , ως επίσης και τα δικαιώματα που παρέχονται από τη Σύμβαση σχετικά με τις δραστηριότητες εντός της Περιοχής.

Αρθρο 88

Διαφύλαξη της Ανοικτής θάλασσας για ειρηνικούς σκοπούς

Η Ανοικτή Θάλασσα προορίζεται για ειρηνικούς σκοπούς.

Αρθρο 89

Ακυρότης διεκδικήσεων για την κυριαρχία στην Ανοικτή θάλασσα

Κανένα Κράτος δεν μπορεί νομίμως να διεκδικήσει την υπαγωγή οποιουδήποτε μέρους της ανοικτής θάλασσας υπό την κυριαρχία του.

Αρθρο 90

Δικαίωμα ναυσιπλοΐας

Κάθε Κράτος ,ανεξάρτητα αν είναι παράκτιο ή άνευ ακτών ,έχει το δικαίωμα να διαπλέει την ανοικτή θάλασσα με πλοία που φέρουν τη σημαία του.

Αρθρο 91

Εθνικότητα των πλοίων

1. Κάθε Κράτος καθορίζει τους όρους για τη χορήγηση της εθνικότητάς του σε πλοία, για την νηολόγηση πλοίων στην επικράτειά του και για το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του. Τα πλοία έχουν την εθνικότητα του Κράτους τη σημαία του οποίου δικαιούνται να φέρουν. Πρέπει να υπάρχει πραγματικός δεσμός ανάμεσα στο Κράτος και στο πλοίο.

2. Κάθε Κράτος εκδίδει στα πλοία, στα οποία έχει χορηγήσει το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του, έγγραφα για τον σκοπό αυτό.

Αρθρο 92

Καθεστώς των πλοίων

1. Τα πλοία πλέουν με τη σημαία ενός μόνο Κράτους και εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, που προβλέπονται ρητά σε διεθνείς συνθήκες ή σε αυτή τη Σύμβαση, υπόκεινται στην αποκλειστική του δικαιοδοσία στην ανοικτή θάλασσα. Το πλοίο δεν μπορεί να αλλάξει τη σημαία του κατά τη διάρκεια ταξιδιού ή όταν έχει προσεγγίσει σε λιμάνι ,εκτός από την περίπτωση πραγματικής μεταβίβασης της ιδιοκτησίας ή αλλαγής νηολογίου.

2. Πλοίο που πλέει με τις σημαίες δύο ή περισσοτέρων Κρατών, χρησιμοποιώντας αυτές για διευκόλυνσή του, δεν μπορεί να επικαλεσθεί καμιά από αυτές τις εθνικότητες έναντι οποιουδήποτε άλλου Κράτους και μπορεί να εξομοιωθεί με πλοίο χωρίς εθνικότητα.

Αρθρο 93

Πλοία που φέρουν τη σημαία των Ηνωμένων Εθνών, των Ειδικευμένων Οργανώσεών τους και του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας

Τα προηγούμενα άρθρα δεν θίγουν το θέμα των πλοίων που βρίσκονται επίσημα στην υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών, των εξειδικευμένων Οργανώσεών τους, ή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και φέρουν τη σημαία του Οργανισμού.

Αρθρο 94

Υποχρεώσεις του Κράτους της σημαίας

1. Κάθε Κράτος θα ασκεί αποτελεσματικά τη δικαιοδοσία και τον έλεγχό του σε διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα πάνω στα πλοία που φέρουν τη σημαία του.

2. Ειδικότερα, κάθε Κράτος θα πρέπει :

(α) να τηρεί νηολόγιο πλοίων που θα περιέχει τα ονόματα και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των πλοίων που φέρουν τη σημαία του, εκτός εκείνων που εξαιρούνται από τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς λόγω του μικρού τους μεγέθους και

(β) να ενασκεί την δικαιοδοσία τους, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, επί κάθε πλοίου που φέρει τη σημαία του καθώς επίσης και του πλοιάρχου, των αξιωματικών και του πληρώματος αυτού, αναφορικά με τα διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα που αφορούν το πλοίο.

3. Κάθε Κράτος πρέπει να παίρνει τα απαραίτητα μέτρα για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του, ώστε με αυτά να εξασφαλίζεται η ασφάλεια στη θάλασσα, ιδιαίτερα στους κατωτέρω τομείς:

(α) την κατασκευή, εξοπλισμό και πλωιμότητα των πλοίων,

(β) την επάνδρωση των πλοίων, τις συνθήκες εργασίας και εκπαίδευση των πληρωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τις συμβάσεις που εφαρμόζονται διεθνώς,

(γ) τη χρήση σημάτων, την συντήρηση των μεσων επικοινωνίας και την αποφυγή των συγκρούσεων,

4. Στα μέτρα αυτά θα συμπεριλαμβάνονται και εκείνα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλιστεί ότι :

(α) κάθε πλοίο, πρίν από τη νηολόγησή του και στη συνέχεια σε εύλογα χρονικά διαστήματα, επιθεωρείται από διαθέτοντες τα κατάλληλα προσόντα επιθεωρητές πλοίων και φέρει χάρτες, ναυτικές εκδόσεις, ναυτιλιακό εξοπλισμό και όργανα κατάλληλα για την ασφαλή ναυσιπλοΐα του.

(β) καθε πλοίο τελεί υπό την ευθύνη πλοιάρχου και αξιωματικών οι οποίοι διαθέτουν τα ανάλογα προσόντα, ιδιαίτερα στην ναυτική τέχνη, τη ναυσιπλοΐα, τις τηλεπικοινωνίες και στο χειρισμό των μηχανών, ως επίσης, και ότι το πλήρωμα διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα και είναι επαρκές σε αριθμό για τον τύπο, το μέγεθος, τις μηχανές και τον εξοπλισμό του πλοίου.

(γ) ο πλοίαρχος , οι αξιωματικοί και στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο, το πλήρωμα είναι πλήρως ενημερωμένοι και τηρούν τους διεθνείς κανονισμούς που ισχύουν και αφορούν στην ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, την αποφυγή των συγκρούσεων, την πρόληψη, περιορισμό και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης και τη συντήρηση των μέσων ραδιοεπικοινωνίας.

5. Κατά τη λήψη των μετρων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, κάθε Κράτος πρέπει να συμμορφώνεται προς τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και μεθόδους ενεργειας και να παίρνει όλα τα αναγκαία μετρα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλίσουν την τήρησή τους.

6. Κράτος που εχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αρμόζουσα δικαιοδοσία καί έλεγχος επί ενός πλοίου δεν έχουν ασκηθεί, μπορεί να αναφέρει τα στοιχεία που κατέχει το Κράτος της σημαίας. Μόλις λάβει μιά τέτοια αναφορά, το Κράτος της σημαίας διερευνά το θέμα και, αν χρειαστεί, προβαίνει σε οποιαδήποτε απαραίτητη ενέργεια για να επανορθώσει την κατάσταση.

7. Κάθε Κράτος θα φροντίζει για τη διεξαγωγή έρευνας από ή ενώπιον προσώπου ή προσώπων που διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα, για κάθε ναυτικό ατύχημα ή θαλάσσιο περιστατικό στην ανοικτή θάλασσα που αφορά πλοίο που φέρει τη σημαία του και το οποίο έχει προξενήσει απώλεια ζωής ή σοβαρά τράυματα σε υπηκόους άλλου Κράτους η σοβαρή ζημιά σε πλοίο ή εγκαταστάσεις άλλου Κράτους ή στο θαλάσσιο περιβάλλον. Το Κράτος της σημαίας και το άλλο Κράτος συνεργάζονται κατά τη διεξαγωγή οποιασδήποτε έρευνας που πραγματοποιείται από το άλλο αυτό Κράτος, σχετικά με το ναυτικό ατύχημα ή το θαλάσσιο περιστατικό.

Αρθρο 95

Ετεροδικία των πολεμικών πλοίων στην ανοικτή θάλασσα

Τα πολεμικά πλοία στην ανοικτή θάλασσα απολαύουν πλήρους ετεροδικίας έναντι οποιουδήποτε άλλου Κράτους πλήν του Κράτους της σημαίας τους.

Αρθρο 96

Ετεροδικία πλοίων που χρησιμοποιούνται μόνο σε κρατική μή εμπορική υπηρεσία

Πλοία των οποίων η κυριότητα ή η εκμετάλευση ανήκει σε Κράτος και τα οποία χρησιμοποιούνται μόνο για κρατική μη εμπορική υπηρεσία απολαύουν στην ανοικτή θάλασσα πλήρους ετεροδικίας έναντι οιουδήποτε άλλου Κράτους, πλήν του Κράτους της σημαίας που φέρουν.

Αρθρο 97

Ποινική δικαιοδοσία σε περιπτώσεις σύγκρουσης ή άλλου θαλάσσιου επεισοδίου

1. Σε περίπτωση σύγκρουσης ή άλλου θαλάσσιου επεισοδίου αναφορικά με πλοίο στα διεθνή ύδατα που επισείει την ποινική ή πειθαρχική ευθύνη του πλοιάρχου ή τυχόν άλλου μέλους του πληρώματος, καμιά πειθαρχική ή ποινική δίωξη δεν μπορεί να ασκηθεί εναντίον αυτού παρά μόνον ενώπιον των δικαστικών η διοικητικών αρχών είτε του Κράτους της σημαίας, είτε του Κράτους του οποίου το άτομο αυτό έχει την υπηκοότητα.

2. Σε θέματα πειθαρχίας, το Κράτος το οποίο χορήγησε το δίπλωμα του πλοιάρχου ή το πιστοποιητικό ναυτικής ικανότητας ή την άδεια ασκήσεως είναι το μόνο αρμόδιο, τηρώντας την πρέπουσα νομική διαδικασία, για την αφαίρεση των πιστοποιητικών αυτών, ακόμη και αν ο κάτοχος δεν είναι υπήκοος του κράτους που τα χορήγησε.

3. Σύλληψη ή κράτηση πλοίου, ακόμη και εις εκτέλεση ανακριτικού έργου, δεν μπορεί να διαταχθεί από αρχή άλλη, εκτός από εκείνη του Κράτους της σημαίας του πλοίου.

Αρθρο 98

Υποχρέωση παροχής βοήθειας

1. Κάθε Κράτος πρέπει να απαιτεί από τον πλοίαρχο οποιουδήποτε πλοίου που φέρει τη σημαία του, εφόσον μπορεί να πράξει αυτό χωρίς να εκθέσει σε σοβαρό κίνδυνο το πλοίο, το πλήρωμα ή τους επιβάτες.

(α) να παρέχει βοήθεια σε οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι στη θάλασσα και κινδυνεύει να πνιγεί.

(β) να πλέει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ταχύτητα για τη διάσωση ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο, εφόσον ήθελε πληροφορηθεί ότι αυτοί χρειάζονται βοήθεια και εφόσον η παροχή τέτοιας βοήθειας μπορεί λογικά να αναμένεαι απ'αυτόν.

(γ) σε περίπτωση σύγκρουσης, να παρέχει βοήθεια στο άλλο πλοίο, στο πλήρωμά του και στους επιβάτες του και, αν είναι δυνατό, να πληροφορεί το άλλο πλοίο για το όνομα του δικού του πλοίου, το λιμάνι νηολόγησής του καθώς και το πλησιέστερο λιμάνι στο οποίο θα προσεγγίσει αυτό.

2. Κάθε παράκτιο Κράτος, πρέπει να μεριμνά για την ίδρυση, λειτουργία και συντήρηση επαρκούς και αποτελεσματικής υπηρεσίας έρευνας και διάσωσης

στη θάλασσα και, όπου το απαιτούν οι περιστάσεις, να συνεργάζεται με τα γειτονικά κράτη για τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο περιφερειακών διευθετήσεων.

Αρθρο 99

Απαγόρευση μεταφοράς δούλων

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και τιμωρία της μεταφοράς δούλων με πλοία που φέρουν τη σημαία του και να παρεμποδίζει την παράνομη χρήση της σημαίας του για το σκοπό αυτό. Δούλος που καταφεύγει σε οποιοδήποτε πλοίο οποιασδήποτε σημαίας καθίσταται αυτοδικαίως ελεύθερος.

Αρθρο 100

Υποχρέωση συνεργασίας για την καταστολή της πειρατείας

Ολα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό για την καταστολή της πειρατείας στην ανοικτή θάλασσα ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος που βρίσκεται έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε Κράτους.

Αρθρο 101

Ορισμός της πειρατείας

Πειρατεία συνιστούν οι ακόλουθες πράξεις:

(α) κάθε παράνομη πράξη βίας ή κράτησης ή κάθε πράξη διαρπαγής που διαπράττεται για ιδιωτικούς σκοπούς από το πλήρωμα ή τους επιβάτες ιδιωτικού πλοίου ή αεροσκάφους και που κατευθύνεται:

(ι) στην ανοικτή θάλασσα, εναντίον άλλου πλοίου ή αεροσκάφους ή εναντίον προσώπου ή περουσιακών στοιχείων πανω στο πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό.

(ιι) εναντίον πλοίου, αεροσκάφους, προσώπων ή περουσιακών στοιχείων, σε τόπο εκτός της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε κράτους.

(β) κάθε πράξη εκούσιας συμμετοχής στη λειτουργία ενός πλοίου ή αεροσκάφους εν γνώσει των γεγονότων που καθιστούν το πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό πειρατικό.

(γ) κάθε πράξη υποκίνησης ή σκόπιμης διευκόλυνσης πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο (α) ή (β) αυτού του άρθρου.

Αρθρο 102

Πειρατεία από πολεμικό κρατικό πλοίο ή κρατικό αεροσκάφος των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει.

Οι πράξεις πειρατείας, όπως καθορίζονται στο άρθρο 101, όταν εκτελούνται από πολεμικό ή κρατικό πλοίο ή από κρατικό αεροσκάφος, των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει και θέσει υπό τον έλεγχό του το πλοίο ή το αεροσκάφος, θεωρούνται ως πράξεις εκτελεσθείσες από ιδιωτικό πλοίο ή αεροσκάφος.

Αρθρο 103

Ορισμός πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος θεωρείται ως πειρατικό αν τα πρόσωπα, που ασκούν τον πραγματικό έλεγχο σ'αυτό, το προορίζουν για να διαπράξουν μιά από τις πράξεις που αναφέρονται στο αρθρο 101. Το ίδιο ισχύει και αν το πλοίο ή το αεροσκάφος έχει χρησιμοποιηθεί για να διαπραχθεί οποιαδήποτε τέτοια πράξη, για όσο χρονικό διάστημα αυτό παραμένει κατω από τον έλεγχο των προσώπων που είναι υπεύθυνα.

Αρθρο 104

Διατήρηση ή απώλεια της εθνικότητας πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος που έχει γίνει πειραατικό μπορεί να διατηρήσει την εθνικότητά του. Η διατήρηση ή η απώλεια της εθνικότητας καθοριζεται από το δίκαιο του Κράτους από το οποίο του έχει δοθεί ή εθνικότητά του.

Αρθρο 105

Κατάσχεση πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Κάθε Κράτος μπορεί να κατάσχει ένα πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος στην ανοικτή θάλασσα ή σε άλλο μέρος έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε

άλλου Κράτους, ως και ένα ένα πλοίο ή αεροσκάφος που έχει κυριευθεί και ελέγχεται από πειρατές, και να συλλάβει τα πρόσωπα και να κατάσχει τα περουσιακά στοιχεία τους πάνω στο πλοίο. Τα δικαστήρια του Κράτους πού ενήργησε την κατάσχεση μπορούν να αποφασίσουν αφ'ενός μεν για τις ποινές που θα επιβληθούν, αφ'ετέρου δε για τα μέτρα που θα ληφθούν σχετικά με τα πλοία, τα αεροσκάφη ή τα περουσιακά στοιχεία, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων τρίτων μερών που ενεργούν με καλή πίστη.

Αρθρο 106

Ευθύνη για κατάσχεση χωρίς επαρκή στοιχεία

Σε περίπτωση που η κατάσχεση πλοίου ή αεροσκάφους υπόπτου για πειρατεία έχει γίνει χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να τη δικαιολογούν, το Κράτος το οποίο προέβη στην κατάσχεση ευθύνεται απέναντι του Κράτους του οποίου την εθνικότητα φέρει το πλοίο ή το αεροσκάφος, για κάθε απώλεια ή ζημιά που προκλήθηκε από την κατάσχεσή του.

Αρθρο 107

Πλοία και αεροσκάφη δικαιούμενα να προβούν σε κατάσχεση για λόγους πειρατείας

Κατάσχεση για λόγους πειρατείας μπορεί να γίνει μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη, ή από άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Αρθρο 108

Παράνομο εμπόριο ναρκωτικών η ψυχοτρόπων ουσιών

1. Ολα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή του παράνομου εμπορίου ναρκωτικών και ψυχοτροπικών ουσιών, που διεξάγεται από πλοία στην ανοικτή θάλασσα κατά παράβαση των διεθνών συμβάσεων.

2. Κάθε Κράτος το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ένα πλοίο που φέρει τη σημαία του εκτελεί παράνομη μεταφορά ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών μπορεί να ζητήσει τη συνεργασία άλλων Κρατών για την καταστολή της παράνομης αυτής μεταφοράς.

Αρθρο 109
Παράνομες εκπομπές από ανοικτή θάλασσα

1. Ολα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή των παράνομων ραδιοεκπομπών από την ανοικτή θάλασσα.
2. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, ''παράνομη εκπομπή'' σημαίνει μετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών από ένα πλοίο ή από εγκαταστάσεις στην ανοικτή θάλασσα που απευθύνονται στο ευρύ κοινό, κατά παράβαση των διεθνών κανονισμών, με εξαίρεση τη μετάδοση σηματων κινδύνου.
3. Πρόσωπα που προβαίνουν σε παράνομες ραδιοεκπομπές μπορούν να διωχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου:

(α) του Κράτους της σημαίας του πλοίου

(β) του Κράτους στο οποίο είναι καταχωρημένη η εγκατάσταση

(γ) του Κράτους του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος

(δ) κάθε Κράτους όπου μπορούν να ληφθούν οι εκπομπές ή

(ε) κάθε Κράτους του οποίου η ραδιοεπικοινωνία υφίσταται παρεμβολές..

4. Στην ανοικτή θάλασσα, Κράτος το οποίο εχει δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο 3, μπορεί, ακολουθώντας τις διατάξεις του άρθρου 110, να συλάβει οποιοδήποτε πρόσωπο ή πλοίο που ασχολείται με παράνομες εκπομπές και να κατάσχει τη συσκευή της εκπομπής.

Αρθρο 110
Δικαίωμα νηοψίας

1. Εκτός από περιπτώσεις επέμβασης δυνάμει εξουσιών που προβλέπονται από συνθήκη, πολεμικό πλοίο που συναντά στην ανοικτή θάλασσα ξένο πλοίο, εκτός από τα πλοία που απολαύουν πλήρους ετεροδικίας σύμφωνα με αρθρα 95 και 96, δεν διακαιούται να σταματήσει για έλεγχο εκτός άν υπάρχει βάσιμος λόγος υποψίας ότι :

(α) το πλοίο επιδίδεται σε πειρατεία

(β) το πλοίο επιδίδεται σε δουλεμπόριο

(γ) το πλοίο επιδίδεται σε παράνομες εκπομπές και το Κράτος της σημαίας του πολεμικού πλοίου έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 109

(δ) το πλοίο δεν έχει εθνικότητα ή

(ε) αν και φέρει ξένη σημαία ή αρνείται να υψώσει τη σημαία του, αυτό έχει στην πραγματικότητα την ίδια εθνικότητα με το πολεμικό.

2. Στις περιπτώσεις της πιο πάνω παραγράφου 1, το πολεμικό πλοίο μπορεί να προβεί σε εξακρίβωση του δικαιώματος του πλοίου να φέρει τη σημαία του. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να στείλει λέμβο υπό τη διοίκηση αξιωματικού στο ύποπτο πλοίο. Αν μετά τον έλεγχο των εγγράφων η υπόνοια εξακολουθεί να υπάρχει, μπορεί να προβεί σε περαιτέρω έρευνα πάνω στο πλοίο, η οποία θα πρέπει να γίνει με κάθε δυνατή διάκριση.

3. Αν οι υπόνοιες αποδειχθούν αβάσιμες και με την προυπόθεση ότι ο πλοίο στο οποίο έχει γίνει η έρευνα δεν έχει διαπράξει ο,τιδήποτε που να δικαιολογεί τις υπόνοιες αυτές, θα αποζημιωθεί για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να υπέστη.

4. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται mutatis mutandis σε στρατιωτικά αεροσκάφη.

5. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης σε οποιαδήποτε άλλα δεοντως εξουσιοδοτημένα πλοία ή αεροσκάφη που έχουν εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία.

Αρθρο 111
Δικαίωμα συνεχούς καταδίωξης

1. Η συνεχής καταδίωξη ξένου πλοίου μπορεί να γίνεται όταν οι αρμόδιες αρχές του παράκτιου Κράτους έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι το πλοίο

παραβίασε τους νόμους και τους κανονισμούς του κράτους αυτού. Η συνεχής καταδίωξη μπορεί να αρχίσει όταν το ξένο πλοίο ή μία από τις λέμβους του βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα, αρχιπελαγικά ύδατα, στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη του καταδιώκοντος Κράτους, και μπορεί να συνεχισθεί και έξω από τη χωρική θάλασσα ή τη συνορεύουσα ζώνη μόνο άν η καταδίωξη αυτή δεν έχει διακοπεί. Δεν είναι απαραίτητο, κατά τη διάρκεια που το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη και διατάσσεται να σταματήσει, το πλοίο που δίνει τη διαταγή να βρίσκεται επίσης μέσα στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη. Αν το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα σε συνορεύουσα ζώνη, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 33, η δίωξη μπορεί να επιχειρηθεί μόνο για παραβιάσεις των δικαιωμάτων για προστασία των οποίων καθιερώθηκε η ζώνη αυτή.

2. Το δικαίωμα της συνεχούς καταδίωξης εφαρμόζεται, mutatis mutandis , για παραβάσεις στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα, συμπεριλαμβανομένων και των ζωνών ασφαλείας γύρω από τις εγκαταστάσεις της υφαλοκρηπίδας, των νόμων και των κανονισμών του παράκτιου κράτους που εφαρμόζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα, περιλαμβανομένων και των ζωνών ασφαλείας.

3. Το δικαίωμα της συνεχούς καταδίωξης παύει μόλις το καταδιωκόμενο πλοίο εισέλθει στα χωρικά ύδατα της χώρας του ή τρίτου Κράτους.

4. Η συνεχής καταδίωξη δεν θεωρείται ότι έχει αρχίσει παρά μόνο όταν το πλοίο που καταδιώκει έχει βεβαιωθεί με τα πρακτικά μέσα που διαθέτει, ότι το πλοίο που καταδιώκεται ή μία από τις λέμβους του ή άλλα σκάφη που ενεργούν ομαδικά και χρησιμοποιούν το καταδιωκόμενο πλοίο ως βάση, βρίσκεται μέσα στα όρια της χωρικής θάλασσας ή, ανάλογα με την περίπτωση, μέσα στη συνορεύουσα ζώνη ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή πάνω από την υφαλοκρηπίδα. Η καταδίωξη μπορεί να αρχίσει μόνο μετά από την εκπομπή οπτικού η ηχητικού σήματος για την ανακοπή του πλού, το οποίο πρέπει να εκπέμπεται από απόσταση που να μπορεί να ακουσθεί ή να γίνει ορατό από το ξένο πλοίο.

5. Το δικαίωμα της καταδίωξης μπορεί να ασκηθεί μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

6. Οπου η καταδίωξη γίνεται με αεροσκάφος:

(α) οι διατάξεις των παραγράφων 1 μέχρι και 4 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται mutatis mutandis.

(β) το αεροσκάφος, το οποίο δίνει διαταγή ανακοπής πλού πρέπει αυτό το ίδιο να καταδιώκει ενεργά το πλοίο, μέχρις ότου πλοίο ή άλλο αεροσκάφος του παράκτιου κράτους, που έχει κληθεί από το αεροσκάφος, καταφθάσει για να αναλάβει την καταδίωξη, εκτός βέβαια αν το αεροσκάφος μπορεί μόνο του να συλλάβει το πλοίο. Δεν είναι ικανοποιητική η δικαιολογία για σύλληψη έξω από τη χωρική θάλασσα ότι το πλοίο απλώς επισημάνθηκε από το αεροσκάφος ως ένοχο ή ύποπτο παράβασης, άν παράλληλα δεν διατάχθηκε να ανακόψει τον πλου του και δεν καταδιώχθηκε από το ίδιο το αεροσκάφος ή αλλο αεροσκάφος ή πλοία τα οποία συνεχίζουν την καταδίωξη χωρίς διακοπή.

7. Η απελευθέρωση πλοίου που συνελήφθη εντός της δικαιοδοσίας κάποιου Κράτους και το οποίο συνοδεύτηκε σε κάποιο λιμάνι του Κράτους αυτού για διεξαγωγή ανάκρισης από τις αρμόδιες Αρχές του, δεν μπορεί να ζητηθεί με μόνη την αιτιολογία ότι το πλοίο διέσχισε υπό συνοδεία τμήμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της ανοικτής θάλασσας, διότι οι περιστάσεις το επέβαλαν.

8. Οταν πλοίο έχει κρατηθεί ή συλληφθεί έξω από τη χωρική θάλασσα υπό συνθήκες που δεν δικαιολογούν την άσκηση του δικαιώματος της συνεχούς καταδίωξης, αυτό θα πρέπει να αποζημιωθεί για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να υπέστη ως αποτέλεσμα αυτής της κρατήσεως ή σύλληψης.

Αρθρο 112
Δικαίωμα τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών

1. Ολα τα Κράτη δικαιούνται να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και αγωγούς στον πυθμένα της ανοικτής θάλασσας πέρα από την υφαλοκρηπίδα.

2. Το άρθρο 79, παράγραφος 5 εφαρμόζεται σ'αυτά τα καλώδια και τους αγωγούς.

Αρθρο 113
Καταστροφή ή βλάβη των υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει τα απαραίτητα νομοθετικά μετρα για να καθορίσει ότι η εκ προθέσεως ή εξ'υπαιτίου αμελείας καταστροφή ή βλάβη οποιουδήποτε υποβρυχίου καλωδίου ποντισμένου στην ανοικτή θάλασσα που γίνεται από πλοίο που φέρει τη σημαία του ή από πρόσωπο που υπόκειται στη

δικαιοδοσία του, κατά τρόπο ώστε να προκαλέσει διακοπή ή παρεμπόδιση των τηλεγραφικών ή τηλεφωνικών επικοινωνιών, καθώς επίσης την καταστροφή ή βλάβη. Εν τούτοις η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται για οποιαδήποτε καταστροφή ή βλάβη που προξενήθηκε από πρόσωπα που ενήργησαν με ανικειμενικό σκοπό να σώσουν τη ζωή τους ή τα πλοία τους και εφόσον έλαβαν όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφύγουν τέτοια καταστροφή ή βλάβη.

Αρθρο 114
Καταστροφή ή βλάβη υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών από ιδιοκτήτες άλλων καλωδίων ή αγωγών

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να καθορίσει ότι άν πρόσωπα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του και που είναι ιδιοκτήτες υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών στην ανοικτή θάλασσα προκαλέσουν κατά την τοποθέτηση ή την επισκευή αυτών των καλωδίων ή αγωγών καταστροφή ή βλάβη σε άλλο καλώδιο ή αγωγό, αυτά οφείλουν να πληρώσουν τα έξοδα της επισκευής.

Αρθρο 115
Αποζημίωση για ζημιές που προξενήθηκαν στην προσπάθεια ποφυγής βλάβης υποβρυχίου καλωδίου ή αγωγού

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι ιδιοκτήτες πλοίων που μπορούν να αποδείξουν ότι θυσίασαν άγκυρα, δίκτυα ή άλλα εργαλεία αλιείας για να αποφύγουν βλάβη υποβρυχίου καλωδίου ή αγωγού θα αποζημιώνονται από τον ιδιοκτήτη του καλωδίου ή αγωγού υπό την προυπόθεση ότι οι ιδιοκτήτες των πλοίων έλαβαν προηγουμένως όλα τα απαραίτητα προληπτικά μέτρα.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΖΩΝΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Αρθρο 116

Δικαίωμα αλιείας στην ανοικτή θάλασσα

Ολα τα Κράτη έχουν το δικαίωμα όπως οι υπήκοοί τους αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα την επιφύλαξη:

(α) των συμβατικών υποχρεώσεών τους

(β) των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων καθώς και των συμφερόντων των παράκτιων Κρατών που προβλέπονται μεταξύ άλλων στο άρθρο 63, παράγραφος 2 και στα άρθρα 64 και 67 ως και

(γ) των διατάξεων του παρόντος Τμήματος.

Αρθρο 117

Υποχρέωση κρατών να υιοθετήσουν μέτρα έναντι των υπηκόων τους για τη διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας

Ολα τα Κρατη έχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν ή να συνεργάζονται με άλλα κρατη στη λήψη μέτρων για τους αντίστοιχους υπηκόους τους τα οποία κρίνονται αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας.

Αρθρο 118

Συνεργασία Κρατών για τη διατήρηση και διαχείριση των ζώντων πόρων

Τα Κράτη συνεργάζονται μεταξύ τούς για τη διατήρηση και διαχείριση των ζώντων πόρων στις περιοχές της ανοικτής θάλασσας. Κράτη των οποίων οι υπήκοοι εκμεταλεύονται ίδιους ζώντες πόρους ή διαφορετικούς ζώντες πόρους στην ίδια περιοχή, έρχονται σε διαπραγματεύσεις με σκοπό τη λήψη μέτρων που είναι αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων αυτών πόρων, συνεργάζονται, όπως αρμόζει για τη δημιουργία υποπεριφερειακών η περιφερειακών οργανισμών αλιείας προς το σκοπό αυτό.

Αρθρο 119

Διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας

1. Κατά τον προσδιορισμό του επιτρεπτού όγκου αλιεύματος και την καθιέρωση μέτρων διατήρησης των ζώντων πόρων στην ανοικτή θάλασσα τα Κράτη :

(α) λαμβάνουν μέτρα τα οποία αποσκοπούν με τα καλύτερα επιστημονικά δεδομένα που έχουν τα ενδιαφερόμενα Κράτη στη διάθεσή τους, να διατηρήσουν ή να αποκαταστήσουν πληθυσμούς αλιευομένων ειδών σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή τη μέγιστη πάγια απόδοση όπως καθορίζεται από τους σχετικούς περιβαλλοντολογικούς και οικονομικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αναγκών των αναπτυσσόμενων Κρατών και λαμβάνοντας υπόψη αλιευτικά πρότυπα, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις γενικώς προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα.

(β) λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται, εξαρτώνται, από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό να διατηρήσουν η αποκαταστήσουν τους πληθυσμούς αυτών των συνδεομένων ή εξαρτημένων ειδών σε επίπεδα που να μην κινδυνεύει σοβαρά η αναπαραγωγή τους.

2. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα, καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων θα παρέχονται και θα ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκοσμίων όπως αρμόζει και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων κρατών.

3. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα συντήρησης και η εφαρμογή τους δεν δημιουργούν διακρίσεις, τύποις ή ουσία, έναντι των αλιέων οιουδήποτε κράτους.

Αρθρο 120

Θαλάσσια θηλαστικά

Το αρθρο 65 εφαρμόζεται επίσης στη διατήρηση και διαχείριση των θαλάσσιων θηλαστικών στην ανοικτή θάλασσα.

ΜΕΡΟΣ VIII
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ
Αρθρο 121
Καθεστώς των νήσων

1. Νήσος είναι μια φυσικά διαμορφωμένη περιοχή ξηράς που περιβρέχεται από ύδατα και βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια των υδάτων κατά τη μέγιστη πλημμυρίδα.

2. Εκτός όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, η χωρική θάλασσα, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη και η υφαλοκρηπίδα μιας νήσου καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης που εφαρμόζονται στις άλλες ηπειρωτικές περιοχές.

3. Οι βράχοι οι οποίοι δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή, δεν θα έχουν αποκλειστική οικονομική ζώνη ή υφαλοκρηπίδα.

ΜΕΡΟΣ IX
ΚΛΕΙΣΤΕΣ Η ΗΜΙΚΛΕΙΣΤΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ
Αρθρο 122
Ορισμός

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ''κλειστή ή ημίκλειστη θάλασσα'' σημαίνει κόλπο, λεκάνη ή θάλασσα που περιβάλλεται από δύο ή περισσότερα Κράτη και που συνδέεται με άλλη θάλασσα ή με τον ωκεανό με στενό δίαυλο, ή που αποτελείται καθ' ολοκληρίαν ή κυρίως απο τις χωρικές θάλασσες ή τις αποκλειστικές ζώνες δύο ή περισσοτέρων παράκτιων Κρατών.

Αρθρο 123
Συνεργασία Κρατών που συνορεύουν με κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες

Τα Κράτη που συνορεύουν με κλειστή ή ημίκλειστη θάλασσα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους στην άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Προς το σκοπό αυτό, προσπαθούν άμεσα ή μέσω αρμόδιας περιφερειακής οργάνωσης:

(α) να συντονίζουν τη διαχείριση, διατήρηση, έρευνα και εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της θάλασσας.

(β) να συντονίζουν την εκπλήρωση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών τους σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσσιου περιβάλλοντος.

(γ) να συντονίζουν την πολιτική της επιστημονικής τους έρευνας και να αναλαμβάνουν, όπου αρμόζει, κοινά προγράμματα επιστημονικής έρευνας στην περιοχή.

(δ) να προσκαλούν, όπως αρμόζει, άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη ή διεθνείς οργανισμούς να συνεργασθούν με αυτά για την προώθηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΜΕΡΟΣ X
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΕΥ ΑΚΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Αρθρο 124
Χρήση όρων

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης :

(α) '' Κράτος άνευ ακτών'' σημαίνει το Κράτος που δεν έχει θαλάσσιες ακτές.

(β) '' Κράτος Διέλευσης'' σημαίνει το Κράτος, με ή χωρίς θαλάσσια ακτή, που βρίσκεται ανάμεσα σε κράτος άνευ ακτών και τη θάλασσα και δια μεσου του εδάφους του οποίου διέρχεται η διαμετακόμιση.

(γ) '' Διαμετακόμιση'' σημαίνει διακίνηση προσώπων, αποσκευών, εμπορευμάτων κα. μέσων μεταφοράς δια μεσου της περιοχής ενός ή περισσοτέρων Κρατών διέλευσης, όταν η διέλευση δια μέσου αυτής της περιοχής με ή χωρίς μεταφόρτωση, αποθήκευση, μερική εκφόρτωση ή αλλαγή στον τρόπο μεταφορά, αποτελεί μερος μόνον ενός πλήρους ταξειδίου που αρχίζει ή τελειώνει μέσα στο έδαφος του άνευ ακτών κράτους.

(δ) '' Μέσα μεταφοράς'' σημαίνει:

(ι) τροχαίο σιδηροδρομικό υλικό, θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη και οδικά σχήματα

(ιι) όπου το απαιτούν οι τοπικές συνθήκες , οι μεταφορείς και τα υποζύγια.

2. Τα άνευ ακτών Κράτη και τα Κράτη διέλευσης μπορούν με συμφωνία μεταξύ τους να συμπεριλάβουν ως μέσα μεταφορά αγωγούς και αγωγούς αερίου και μέσα μεταφοράς άλλα από εκείνα που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1.

Αρθρο 125
Δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα και ελευθερία διέλευσης

1. Τα άνευ ακτών Κράτη έχουν το δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα για το σκοπό της άσκησης των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που σχετίζονται με την ελευθερία της ανοικτής θάλασσας και την κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας. Για το σκοπό αυτό, τα άνευ ακτών Κράτη θα απολαύουν ελευθερίας διέλευσης δια μέσου του εδάφους των Κρατών διέλευσης με όλα τα μεταφορικά μέσα.

2. Οι όροι και τρόποι άσκησης της ελεύθερης διέλευσης θα συμφωνούνται ανάμεσα στα άνευ ακτών Κράτη και στα ενδιαφερόμενα Κράτη διέλευσης, με διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες.

3. Τα Κράτη διέλευσης, κατά την ενάσκηση της πλήρους κυριαρχίας τους πάνω στο έδαφός τους, έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα δικαιώματα και οι ευκολίες που προβλέπονται στο παρόν Μέρος για τα άνευ ακτών Κράτη δεν παραβιάζουν με κανένα τρόπο τα νόμιμα συμφέροντά τους.

Αρθρο 126
Εξαίρεση απ'την εφαρμογή της ρήτρας του μάλλον ευνοουμένου Κράτους

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης καθώς και οι ειδικές συμφωνίες που αναφέρονται στην άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης προς και από τη θάλασσα, οι οποίες καθιερώνουν δικαιώματα και ευκολίες λόγω της ειδικής γεωγραφικής θέσης των άνευ ακτών Κρατών, εξαιρούνται από τη εφαρμογή της ρήτρας του μάλλον ευνοουμένου Κράτους.

Αρθρο 127
Τελωνειακοί δασμοί, φόροι και άλλα τέλη

1. Η διαμετακόμιση δεν υπόκειται σε τελωνειακούς δασμούς, φόρους ή άλλα τέλη εκτός από τα τέλη που επιβάλλονται για συγκεκριμένες υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με αυτή τη διαμετακόμιση.

2. Τα μέσα μεταφοράς διαμετακόμισης και οι άλλες ευκολίες που προβλέπονται και χρησιμοποιούνται από τα άνευ ακτών Κράτη δεν υπόκεινται σε φόρους ή

επιβαρύνσεις υψηλότερες από εκείνες που επιβάλλονται για τη χρησιμοποίηση μέσων μεταφοράς του Κράτους διέλευσης.

Αρθρο 128

Ελεύθερες ζώνες και άλλες τελωνειακές ευκολίες

Για τη διευκόλυνση της διαμετακόμισης, μπορούν να καθιερώνονται ελεύθερες ζώνες ή άλλες τελωνειακές ευκολίες στους λιμένες εισόδου και εξόδου στα Κράτη διέλευσης, με συμφωνία μεταξύ των Κρατών διέλευσης και των άνευ ακτών Κρατών.

Αρθρο 129

Συνεργασία στην κατασκευή και βελτίωση των μέσων μεταφοράς

Οπου τα Κράτη διέλευσης δεν διαθέτουν μέσα μεταφοράς που να καθιστούν δυνατή την ελευθερία διέλευσης ή όπου τα υφιστάμενα μέσα, συμπεριλαμβανομένων και των λιμενικών εγκαταστάσεων και εξοπλισμού είναι ανεπαρκή από οποιαδήποτε άποψη, τα κράτη διέλευσης και τα ενδιαφερόμενα άνευ ακτών Κράτη μπορούν να συνεργαστούν στην κατασκευή ή βελτίωσή τους.

Αρθρο 130

Μέτρα για την αποφυγή ή εξάλειψη καθυστερήσεων ή άλλων δυσχερειών τεχνικής φύσης κατά τη διαμετακόμιση

1. Τα Κράτη διέλευσης λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή καθυστερήσεων ή άλλων δυσκολιών τεχνικής φύσης κατά τη διαμετακόμιση.
2. Σε περίπτωση εμφάνισης τέτοιων καθυστερήσεων ή δυσκολιών, οι αρμόδιες αρχές των Κρατών διέλευσης και των ενδιαφερόμενων άνευ ακτών κρατών συνεργάζονται για την ταχεία εξάλειψή τους.

Αρθρο 131

Ιση μεταχείρηση σε θαλάσσιους λιμένες

Τα πλοία που φέρουν την σημαία άνευ ακτών Κρατών απολαύουν μεταχείρισης ίσης με εκείνη που παρέχεται σε άλλα ξένα πλοία σε θαλάσσιους λιμένες.

Αρθρο 132

Παραχώρηση μεγαλύτερων ευκολιών διέλευσης

Η παρούσα Σύμβαση δεν συνεπάγεται κατά κανένα τρόπο την ανάκληση ευκολιών διέλευσης που είναι μεγαλύτερες από εκείνες που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση και οι οποίες συμφωνούνται μεταξύ Κρατών Μερών στην παρούσα Σύμβαση ή παραχωρούνται από Κράτος Μέρος. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει επίσης την παραχώρηση μεγαλυτέρων ευκολιών στο μέλλον.

ΜΕΡΟΣ XI

Η ΠΕΡΙΟΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 133

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους:

(α) με τον όρο "πόροι" νοούνται όλοι οι υπό στερεά, υγρή ή αεριώδη κατάσταση ορυκτοί πόροι in situ στην Περιοχή, επί, ή στο υπέδαφος των θαλασσίων βυθών, περιλαμβανομένων και των πολυμεταλλικών κονδύλων.

(β) οι πόροι μετά την εξόρυξή τους από την Περιοχή καλούνται "ορυκτά".

Άρθρο 134

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους

1. Το παρόν Μέρος έχει εφαρμογή στην Περιοχή.

2. Οι δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους.

3. Η κατάθεση των χαρτών ή των πινάκων των γεωγραφικών συντεταγμένων που απεικονίζουν τη θέση των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, καθώς και η δημοσιότητα που πρέπει να δοθεί σ' αυτούς τους χάρτες ή πίνακες, διέπονται από το Μέρος XI.

4. Καμμιά διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει τον καθορισμό των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας σύμφωνα με το Μέρος VI, ή την

ισχύ συμφωνιών οριοθέτησης μεταξύ Κρατών έναντι ή προσκείμενα παράλια.

Άρθρο 135
Νομικό καθεστώς των υπερκειμένων υδάτων και του εναερίου χώρου

Ούτε το παρόν Μέρος, ούτε δικαιώματα που παρέχονται ή ασκούνται κατ' εφαρμογή του παρόντος Μέρους θίγουν το νομικό καθεστώς των υπερκειμένων της Περιοχής υδάτων, ή του εναερίου χώρου υπεράνω των υδάτων αυτών.

ΤΜΗΜΑ 2, ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Άρθρο 136

Κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας

Η Περιοχή και οι πόροι της είναι κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας.

Άρθρο 137

Νομικό καθεστώς της Περιοχής και των πόρων της

1. Κανένα Κράτος δεν μπορεί να διεκδικήσει ή να ασκήσει κυριαρχία ή κυριαρχικά δικαιώματα επί οποιουδήποτε τμήματος της Περιοχής ή των πόρων της, και κανένα Κράτος ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να ιδιοποιηθεί οποιοδήποτε τμήμα αυτής. Οποιαδήποτε διεκδίκηση ή άσκηση κυριαρχίας ή κυριαρχικών δικαιωμάτων ή ιδιοποίηση τέτοιας φύσεως δεν αναγνωρίζονται.

2. Η ανθρωπότητα ολόκληρη, για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η Αρχή, έχει πλήρη δικαιώματα επί των πόρων της Περιοχής. Οι πόροι αυτοί είναι αναπαλλοτρίωτοι. Τα ορυκτά όμως που εξορύσσονται από την Περιοχή μπορούν να μεταβιβασθούν μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

3. Κανένα Κράτος και κανένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν διεκδικεί και δεν αποκτά ή ασκεί δικαιώματα αναφορικά με ορυκτά που εξορύσσονται από την Περιοχή, παρά μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους. Άλλως, διεκδικήσεις, απόκτηση ή άσκηση δικαιωμάτων τέτοιας φύσεως δεν αναγνωρίζονται.

Άρθρο 138

Γενική συμπεριφορά των Κρατών σε ό,τι αφορά την Περιοχή

Η γενική συμπεριφορά των Κρατών, σε ό,τι αφορά την Περιοχή, είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους και με τις αρχές που περιλαμβάνονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και στους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου, προς το σκοπό της διατήρησης της ειρήνης και της ασφάλειας και της προαγωγής της διεθνούς συνεργασίας και της αμοιβαίας κατανόησης.

Άρθρο 139

Υποχρέωση συμμόρφωσης και ευθύνη σε περίπτωση ζημιών

1. Τα Κράτη-Μέρη έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, είτε οι δραστηριότητες αυτές διεξάγονται από τα Κράτη-Μέρη είτε από κρατικές επιχειρήσεις ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των Κρατών-Μερών ή ελέγχονται ουσιαστικά από αυτά ή τους υπηκόους τους. Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι διεθνείς οργανισμοί για τις δραστηριότητες που διεξάγονται από αυτούς στην Περιοχή.

2. Με την επιφύλαξη των κανόνων του διεθνούς δικαίου και του άρθρου 22 του Παραρτήματος III, Κράτος-Μέρος ή διεθνής οργανισμός ευθύνεται για τις ζημίες που προκύπτουν από παράλειψη, εκ μέρους του, των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο παρόν Τμήμα. Κράτη-Μέρη ή διεθνείς οργανισμοί, ενεργούντες από κοινού ευθύνονται από κοινού και αλληλέγγυα. Ένα Κράτος-Μέρος, όμως, δεν ευθύνεται για τις ζημίες που προκύπτουν από την παράλειψη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, εκ μέρους ενός προσώπου για το οποίο έχει εγγυηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 4 και το Παράρτημα III, άρθρο 4, παράγραφος 4.

3. Κράτη-Μέρη που είναι μέλη διεθνών οργανισμών λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εκ μέρους των διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 140

Όφελος της ανθρωπότητας

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται, όπως ειδικά προβλέπεται στο παρόν Μέρος, προς όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση των Κρατών, είτε αυτά είναι παράκτια είτε άνευ ακτών, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών και των λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία, ή άλλο καθεστώς αυτοδιοίκησης αναγνωρισμένο από τα Ηνωμένα Έθνη, σύμφωνα με την απόφαση 1514 (XV) και άλλες σχετικές αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.

2. Η Αρχή μεριμνά για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προέρχονται από τις δραστηριότητες στην Περιοχή, μέσω καταλλήλου μηχανισμού και με βάση την αρχή της μη διάκρισης, σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2 (στ) (ι).

Άρθρο 141

Χρήση της Περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς

Η Περιοχή διατίθεται προς χρήση αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς από όλα τα Κράτη, παράκτια, ή άνευ ακτών, χωρίς διάκριση και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων του παρόντος μέρους.

Άρθρο 142

Δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα των παρακτίων Κρατών

1. Σε περίπτωση που αποθέματα πόρων της Περιοχής εκτείνονται και πέραν των ορίων αυτής, κατά τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα

δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα του παράκτιου Κράτους, στη δικαιοδοσία του οποίου εκτείνονται τα αποθέματα αυτά.

2. Καθιερώνονται διαβουλεύσεις, με το ενδιαφερόμενο Κράτος, περιλαμβανομένης και της προηγούμενης γνωστοποίησης, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών και συμφερόντων. Σε περιπτώσεις που οι δραστηριότητες στην περιοχή ενδέχεται να έχουν σαν αποτέλεσμα την εκμετάλλευση πόρων που βρίσκονται εντός ορίων εθνικής δικαιοδοσίας απαιτείται η προηγούμενη συναίνεση του παράκτιου Κράτους.

3. Ούτε οι διατάξεις του παρόντος Μέρους ούτε τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται ή ασκούνται δυνάμει αυτού, θίγουν τα δικαιώματα των παράκτιων Κρατών να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Τμήματος XII, τα οποία είναι απαραίτητα για την πρόληψη, περιορισμό ή εξάλειψη ενός σοβαρού και επικείμενου για τα παράλιά τους κινδύνου, ή για συναφή συμφέροντα που αναφέρονται στη μόλυνση ή στην απειλή μολύνσεως από δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή, ή για οποιαδήποτε άλλα επικίνδυνα συμβάντα που προκαλούνται από τέτοιες δραστηριότητες.

Άρθρο 143

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα

1. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή διεξάγεται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και προς όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το Μέρος XIII.

2. Η Αρχή μπορεί να διεξαγάγει θαλάσσια επιστημονική έρευνα σχετιζομένη με την Περιοχή και τους πόρους αυτής και μπορεί να συνάπτει συμβόλαια για το σκοπό αυτό.

Η Αρχή προωθεί και ενθαρρύνει τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή και συντονίζει και διαθέτει τα αποτελέσματα των ερευνών και αναλύσεων, όταν αυτά είναι διαθέσιμα.

3. Τα Κράτη-Μέρη μπορούν να πραγματοποιούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην Περιοχή. Τα Κράτη-Μέρη προωθούν τη διεθνή συνεργασία για θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή:

α) Συμμετέχοντας σε διεθνή προγράμματα και ενθαρρύνοντας τη συνεργασία στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα που πραγματοποιείται από προσωπικό διαφόρων χωρών και από εκείνο της Αρχής.

β) Μεριμνώντας ώστε η επεξεργασία των προγραμμάτων να γίνεται, μέσω της Αρχής ή άλλων διεθνών οργανισμών, αναλόγως της περιπτώσεως, προς όφελος των αναπτυσσομένων κρατών και των ολιγότερο ανεπτυγμένων τεχνολογικά κρατών ώστε:

(ι) να ενισχύονται οι δυνατότητες έρευνας των χωρών αυτών
(ιι) να εκπαιδεύεται το προσωπικό τους και το προσωπικό της Αρχής στις τεχνικές και στις εφαρμογές της έρευνας
(ιιι) να τονώνεται η απασχόληση του εξειδικευμένου προσωπικού τους στις έρευνες που διεξάγονται στην Περιοχή.

γ) Κοινοποιώντας, αποτελεσματικώς, μέσω της Αρχής και άλλων διεθνών καναλιών, όταν χρειάζεται, τα αποτελέσματα των ερευνών και αναλύσεων όταν αυτά είναι διαθέσιμα.

Άρθρο 144

Μεταφορά τεχνολογίας

1. Σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, η Αρχή λαμβάνει μέτρα:

α) για την απόκτηση τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην Περιοχή.

β) για την προώθηση και ενθάρρυνση της μεταφοράς της ανωτέρω τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων στα αναπτυσσόμενα κράτη, ώστε όλα τα Κράτη-Μέρη να ωφελούνται από αυτές.

2. Για τον σκοπό αυτό η Αρχή και τα Κράτη-Μέρη συνεργάζονται προκειμένου να προωθήσουν τη μεταφορά τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην Περιοχή, έτσι ώστε και η Επιχείρηση και όλα τα Κράτη-Μέρη να μπορούν να ωφεληθούν από αυτές. Ειδικότερα εισάγουν και προωθούν:

α) Προγράμματα για τη μεταφορά, στην Επιχείρηση και στα Κράτη-Μέρη, τεχνολογίας σχετικής με τις δραστηριότητες στην Περιοχή, διευκολύνοντας, μεταξύ άλλων, την απόκτηση τεχνολογίας από την

Επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα Κράτη με δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις.

β) Μέτρα που αποσκοπούν στην προαγωγή της τεχνολογίας της Επιχείρησης και της εγχώριας τεχνολογίας των αναπτυσσομένων κρατών και ειδικότερα στη δημιουργία ευκαιριών εκπαιδεύσεως για το προσωπικό της Επιχείρησης και των αναπτυσσομένων κρατών στις θαλάσσιες επιστήμες και τεχνικές και στην πλήρη συμμετοχή αυτών στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή.

Άρθρο 145

Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος

Όσον αφορά τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, για την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τα βλαβερά αποτελέσματα που δυνατόν να προκύψουν από τις δραστηριότητες αυτές. Η Αρχή υιοθετεί για το σκοπό αυτό κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αποσκοπούν, μεταξύ άλλων:

α) στην πρόληψη, μείωση και έλεγχο της μόλυνσης και των άλλων κινδύνων που απειλούν το θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων και των ακτών και που διαταράσσουν την οικολογική ισορροπία αυτού, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη προστασίας του από τις βλαβερές συνέπειες δραστηριοτήτων όπως οι γεωτρήσεις, βυθοκορήσεις, εκσκαφές, απομάκρυνση αποβλήτων, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων, αγωγών και άλλων μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται γι' αυτές τις δραστηριότητες.

β) στην προστασία και διατήρηση των φυσικών πόρων της περιοχής και στην πρόληψη ζημιών στη θαλάσσια χλωρίδα και πανίδα.

Άρθρο 146

Προστασία της ανθρώπινης ζωής

Αναφορικά με τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση ουσιαστικής προστασίας της ανθρώπινης ζωής. Για τον

σκοπό αυτό η Αρχή υιοθετεί κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη συμπλήρωση του ισχύοντος διεθνούς δικαίου όπως αυτό εμπεριέχεται στις σχετικές συνθήκες.

Άρθρο 147

Εναρμόνιση των δραστηριοτήτων που διεξάγονται στην Περιοχή με εκείνες που διεξάγονται στον θαλάσσιο χώρο περιβάλλον

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται λαμβανομένων επαρκώς υπόψη και των άλλων δραστηριοτήτων που διεξάγονται στον θαλάσσιο περιβάλλον.

2. Οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή υπόκεινται στις ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) Οι εγκαταστάσεις αυτές συναρμολογούνται, τοποθετούνται και αποσύρονται μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους και με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής. Για τη συναρμολόγησή τους, την τοποθέτησή τους και την απόσυρσή τους πρέπει να λαμβάνει χώρα η δέουσα γνωστοποίηση και να εξασφαλίζεται η ύπαρξη μονίμων σημείων, δηλωτικών της παρουσίας τους.

β) Οι εγκαταστάσεις αυτές δεν πρέπει να τοποθετούνται σε μέρος όπου υπάρχει κίνδυνος να παρακωλύουν την χρησιμοποίηση θαλασίων διαύλων που θεωρούνται σημαντικές για την διεθνή ναυσιπλοΐα, ούτε σε ζώνες όπου υπάρχει έντονη αλιευτική δραστηριότητα.

γ) Οι εγκαταστάσεις αυτές περιβάλλονται από ζώνες ασφαλείας που σημειοθετούνται καταλλήλως ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια τόσον των εγκαταστάσεων όσον και της ναυσιπλοΐας. Η διαμόρφωση και η τοποθεσία των ζωνών αυτών ασφαλείας καθορίζονται έτσι ώστε να μην παρεμποδίζουν την νόμιμη πρόσβαση των πλοίων σε καθορισμένες θαλάσσιες ζώνες, ή τη ναυσιπλοΐα κατά μήκος διεθνών θαλασσίων διαύλων.

δ) Οι εγκαταστάσεις αυτές χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς.

ε) Οι εγκαταστάσεις αυτές δεν έχουν το νομικό καθεστώς των νήσων. Δεν έχουν δικά τους χωρικά ύδατα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδος.

3. Άλλες δραστηριότητες που διεξάγονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, διεξάγονται λαμβανομένων επαρκώς υπόψη και των δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

Άρθρο 148

Συμμετοχή των αναπτυσσομένων Κρατών στις δραστηριότητες στην Περιοχή

Ενθαρρύνεται η ουσιαστική συμμετοχή των αναπτυσσομένων κρατών στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή όπως ρητά προβλέπεται στο παρόν Μέρος, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των ιδιαιτέρων συμφερόντων και αναγκών τους και ειδικότερα της ιδιαίτερης ανάγκης των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων, μεταξύ των αναπτυσσομένων κρατών, να ξεπεράσουν τα εμπόδια που προκύπτουν από την μειονεκτική τους θέση και κυρίως από την μακρινή απόσταση που τους χωρίζει από την Περιοχή και τις δυσκολίες πρόσβασης και αποχώρησης από αυτήν.

Άρθρο 149

Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα

Όλα τα αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα που ανευρίσκονται στην Περιοχή διαφυλάσσονται ή διατίθενται για το συμφέρον ολόκληρης της ανθρωπότητας, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη των προτιμησιακών δικαιωμάτων του Κράτους ή της χώρας καταγωγής, ή του Κράτους της πολιτιστικής καταγωγής ή του Κράτους της ιστορικής και αρχαιολογικής καταγωγής των αντικειμένων.

ΤΜΗΜΑ 3 ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Άρθρο 150

Πολιτική σχετικά με δραστηριότητες στην Περιοχή

Οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται, όπως ειδικά προβλέπεται στο παρόν Μέρος, κατά τρόπο που να ευνοείται η υγιής ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και η ισόρροπη μεγέθυνση του παγκόσμιου εμπορίου, καθώς και η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας για τη γενική ανάπτυξη όλων των χωρών και ειδικότερα των αναπτυσσομένων χωρών και προς τον σκοπό της εξασφάλισης:

α) της ανάπτυξης των πόρων της Περιοχής

β) της μεθοδικής, ασφαλούς και ορθολογικής διαχειρίσεως των πόρων της Περιοχής περιλαμβανομένης και της αποτελεσματικής διεξαγωγής των δραστηριοτήτων στην Περιοχή και της αποφυγής ασκόπων απωλειών με την εφαρμογή υγιών αρχών διατήρησης αυτών.

γ) της αύξησης των ευκαιριών συμμετοχής στις δραστηριότητες αυτές σύμφωνα ειδικότερα με τα άρθρα 144 και 148.

δ) της συμμετοχής της Αρχής στα έσοδα, και της μεταφοράς τεχνολογίας στην Επιχείρηση και στα αναπτυσσόμενα Κράτη, όπως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση.

ε) της αύξησης ανάλογα με τις ανάγκες της διαθεσιμότητος των ορυκτών από την Περιοχή σε συνδυασμό με ορυκτά προερχόμενα από άλλες πηγές, ώστε να εξασφαλίζεται ο εφοδιασμός των καταναλωτών με τέτοια ορυκτά.

στ) δικαίων και σταθερών τιμών, τόσο για τα ορυκτά που προέρχονται από την Περιοχή, όσον και για εκείνα που προέρχονται από άλλες πηγές, οι οποίες να είναι επικερδείς για τους παραγωγούς και λογικές για τους καταναλωτές, καθώς και της εξασφάλισης μακροχρόνιας ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως.

ζ) της εξασφάλισης για όλα τα Κράτη-Μέρη, ανεξαρτήτως του κοινωνικού και οικονομικού τους συστήματος, και της γεωγραφικής τους θέσης, περισσοτέρων ευκαιριών συμμετοχής στην ανάπτυξη των

πόρων της Περιοχής, και της αποφυγής μονοπώλησης των δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

η) της προστασίας των αναπτυσσομένων χωρών από τις δυσμενείς επιδράσεις στην οικονομία τους, ή στα έσοδα από τις εξαγωγές τους, συνεπεία της πτώσεως της τιμής ενός ορυκτού εξ εκείνων που εξορύσσονται στην Περιοχή ή συνεπεία της μείωσης του όγκου των εξαγωγών του ορυκτού αυτού, εφόσον η μείωση αυτή οφείλεται στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151.

θ) της αξιοποίησης της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

ι) της εξασφάλισης προϋποθέσεων, ούτως ώστε η πρόσβαση στις αγορές για τις εισαγωγές ορυκτών προερχομένων από την Περιοχή και για τις εισαγωγές βασικών προϊόντων παραγομένων από τα ορυκτά αυτά να μην είναι περισσότερον ευνοϊκή από την πλέον ευνοϊκή πρόσβαση που ισχύει για τις εισαγωγές αυτών από άλλες πηγές.

Άρθρο 151

Πολιτική επί της παραγωγής

1. α) Χωρίς να παραβλάπτονται οι στόχοι που εξαγγέλλονται στο άρθρο 150, η Αρχή για την εφαρμογή του εδαφίου (η) του παρόντος άρθρου ενεργούσα μέσω των υφισταμένων forums, ή εάν αυτό είναι σκοπιμότερο, στα πλαίσια νέων διευθετήσεων ή συμφωνιών, στις οποίες συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβανομένων και των παραγωγών και καταναλωτών, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να προωθήσει την ανάπτυξη, την αποτελεσματικότερη λειτουργία και τη σταθερότητα των αγορών για τα βασικά εκείνα προϊόντα τα οποία προέρχονται από ορυκτά εξαγόμενα στην Περιοχή, σε τιμές επικερδείς για τους παραγωγούς και λογικές για τους καταναλωτές. Όλα τα Κράτη-Μέρη συνεργάζονται για το σκοπό αυτό.

β) Η Αρχή έχει το δικαίωμα να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διάσκεψη βασικών προϊόντων, η οποία αναφέρεται σ' αυτά τα βασικά προϊόντα και στην οποία συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβανομένων και των παραγωγών και καταναλωτών. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να είναι συμβαλλόμενο μέρος σε οποιαδήποτε διευθέτηση ή συμφωνία καταλήξουν οι διασκέψεις αυτές. Η συμμετοχή της Αρχής στα όργανα τα οποία συνιστώνται στα πλαίσια των

διευθετήσεων ή συμφωνιών αυτών θα έχει σχέση με την παραγωγή στην Περιοχή και θα λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες των οργάνων αυτών.

γ) Η Αρχή εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της στα πλαίσια των διευθετήσεων ή των συμφωνιών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο κατά τρόπο εξασφαλίζοντα ομοιόμορφη και χωρίς διάκριση εφαρμογή αυτών για το σύνολο της παραγωγής των εν λόγω ορυκτών στην Περιοχή. Πράττοντας έτσι η Αρχή ενεργεί κατά τρόπο σύμφωνο με τους όρους των υφισταμένων συμβολαίων και τις διατάξεις των εγκεκριμένων προγραμμάτων εργασίας της Επιχείρησης.

2. α) Κατά τη μεταβατική περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 3, η εμπορική εκμετάλλευση δεν μπορεί να αρχίσει σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας παρά μόνον εφόσον ο επιχειρηματίας έχει κάνει αίτηση και έχει λάβει από την Αρχή άδεια εκμετάλλευσης. Η άδεια αυτή δεν μπορεί να ζητηθεί ή να χορηγηθεί για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία έναρξης της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας, εκτός εάν η Αρχή, λόγω της φύσης και του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης του προγράμματος, ορίσει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής διαφορετική χρονική περίοδο.

β) Στην αίτηση για τη χορήγηση αδείας εμπορικής εκμετάλλευσης ο επιχειρηματίας προσδιορίζει την ετήσια ποσότητα του νικελίου που προβλέπει να εξάγει σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας. Η αίτηση περιλαμβάνει πίνακα δαπανών τις οποίες αναλαμβάνει να κάνει ο επιχειρηματίας αφού λάβει την άδεια. Οι δαπάνες αυτές έχουν υπολογισθεί κατά τρόπο που να επιτρέπουν την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης την προγραμματισμένη ημερομηνία.

γ) Για την εφαρμογή των εδαφίων (α) και (β) η Αρχή καθιερώνει κανόνες προσήκουσας επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 17 του Παραρτήματος III.

δ) Η Αρχή χορηγεί άδεια εκμετάλλευσης για τις ποσότητες που αναφέρονται στην αίτηση, εκτός εάν το άθροισμα των ποσοτήτων αυτών και των ποσοτήτων που έχουν ήδη εγκριθεί υπερβαίνει το ανώτατο όριο παραγωγής νικελίου για κάθε έτος της μεταβατικής περιόδου, όπως αυτό έχει υπολογισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4, κατά το έτος χορήγησης της αδείας.

ε) Όταν χορηγηθεί η άδεια εκμετάλλευσης και η εγκριθείσα αίτηση αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του εγκριθέντος προγράμματος εργασίας.

στ) Αν η αίτηση για τη χορήγηση αδείας εκμετάλλευσης, που υποβάλλεται από τον επιχειρηματία δεν γίνει δεκτή σύμφωνα με το εδάφιο (δ) ο επιχειρηματίας μπορεί να υποβάλει εκ νέου αίτηση προς την Αρχή καθ' οιανδήποτε χρονική στιγμή.

3. Η μεταβατική περίοδος αρχίζει πέντε έτη πριν από την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο έχει προγραμματισθεί η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση βάσει κάποιου εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας. Εάν η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση καθυστερήσει πέραν του έτους για το οποίο είχε προγραμματισθεί αρχικά, η έναρξη της μεταβατικής περιόδου και το ανώτατο όριο παραγωγής που είχαν αρχικά καθορισθεί αναπροσαρμόζονται ανάλογα. Η μεταβατική περίοδος διαρκεί 25 χρόνια, ή μέχρι το τέλος της Διάσκεψης Αναθεώρησης που αναφέρεται στο άρθρο 155, ή μέχρι της ημερομηνίας κατά την οποία οι νέες διευθετήσεις ή συμφωνίες, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τίθενται σε ισχύ, οποιαδήποτε των ημερομηνιών αυτών προηγηθεί. Αν οι εν λόγω διευθετήσεις ή συμφωνίες ακυρωθούν ή παύσουν να ισχύουν για ένα οποιοδήποτε λόγο η Αρχή αναλαμβάνει για το υπόλοιπο της μεταβατικής περιόδου τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. α) Το ανώτατο όριο παραγωγής που ισχύει για οποιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου είναι το άθροισμα:

(ι) της διαφοράς μεταξύ των τιμών της καμπύλης ροπής προς κατανάλωση νικελίου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (β), για το αμέσως προηγούμενο της πρώτης εμπορικής εκμετάλλευσης έτος και το αμέσως προηγούμενο της έναρξης της μεταβατικής περιόδου έτος και

(ιι) ποσοστού εξήντα τοις εκατό της διαφοράς μεταξύ των τιμών της καμπύλης ροπής προς κατανάλωση νικελίου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (β) για το έτος για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση χορήγησης αδείας εκμετάλλευσης και το αμέσως προηγούμενο έτος του έτους της πρώτης εμπορικής εκμετάλλευσης.

β) Για τους σκοπούς του εδαφίου (α):

(ι) Οι τιμές της καμπύλης ροπής που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου παραγωγής νικελίου είναι οι ετήσιες

τιμές κατανάλωσης νικελίου που εμφανίζονται στην καμπύλη που διαμορφώνεται κατά τη διάρκεια του έτους κατά το οποίο χορηγείται η άδεια εκμετάλλευσης. Η καμπύλη ροπής προκύπτει από τη γραμμική παρεμβολή των λογαρίθμων της πραγματικής ετήσιας κατανάλωσης νικελίου κατά την περίοδο των τελευταίων 15 ετών για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία, του χρόνου λαμβανομένου ως ανεξάρτητης μεταβλητής. Αυτή η καμπύλη ροπής θα αναφέρεται ως αρχική καμπύλη ροπής.

(ιι) εάν το ετήσιο ποσοστό αυξήσεως της αρχικής καμπύλης ροπής είναι κατώτερο του 3%, τότε η καμπύλη ροπής που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των ποσοτήτων των αναφερομένων στο εδάφιο (α) αντικαθίσταται από μία άλλη καμπύλη, η οποία τέμνει την αρχική καμπύλη ροπής στο σημείο όπου απεικονίζεται η τιμή κατανάλωσης κατά το πρώτο έτος της ανωτέρω δεκαπενταετούς περιόδου και η οποία έχει κλίση αντιστοιχούσα σε ετήσια αύξηση 3%. Το ανώτατο, εν τούτοις, όριο παραγωγής που ορίζεται για κάθε έτος της μεταβατικής περιόδου δεν μπορεί σε καμμιά περίπτωση να υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ των τιμών της αρχικής καμπύλης ροπής για το έτος αυτό και των τιμών της αρχικής καμπύλης ροπής για το έτος που προηγείται της έναρξης της μεταβατικής περιόδου.

5. Η Αρχή, από το διαθέσιμο ανώτατο όριο παραγωγής, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4, κρατάει για την Επιχείρηση για την πρώτη εκμετάλλευση αυτής, ποσότητα 38.000 μετρικών τόννων νικελίου.

6. α) Ένας επιχειρηματίας μπορεί, κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε έτους, να παράγει ποσότητες μικρότερες από το επίπεδο της ετήσιας παραγωγής μεταλλευμάτων προερχομένων από πολυμεταλλικούς κονδύλους, ή να υπερβεί το επίπεδο αυτό κατά 8% κατ' ανώτατο όριο, υπό τον όρο ότι το σύνολο της παραγωγής δεν θα υπερβαίνει τις ποσότητες που καθορίζονται στην άδεια. Οποιαδήποτε υπέρβαση πέραν του 8% και μέχρι ποσοτού 20% κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε έτους, ή οποιαδήποτε υπέρβαση κατά το πρώτο ή τα επόμενα έτη που ακολουθούν δύο συνεχή έτη κατά τα οποία έγινε υπέρβαση, αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την Αρχή, η οποία μπορεί να απαιτήσει από τον επιχειρηματία να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση αδείας συμπληρωματικής παραγωγής.

β) Η Αρχή εξετάζει τις αιτήσεις για τη χορήγηση αδείας συμπληρωματικής παραγωγής μόνον αφού εξετάσει προηγουμένως όλες τις εκκρεμείς αιτήσεις επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν έχουν λάβει ακόμη άδεια παραγωγής και αφού λάβει δεόντως υπόψη το ενδεχόμενο

και άλλων αιτήσεων. Η Αρχή έχει σαν γνώμονα την αρχή της μη υπερβάσεως, καθ' οιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου, της συνολικής παραγωγής η οποία εγκρίθηκε βάσει του ανωτάτου ορίου παραγωγής. Η Αρχή δεν εγκρίνει την παραγωγή ποσότητας ανώτερης των 46.000 μετρικών τόννων νικελίου, κατ' έτος, για κανένα πρόγραμμα εργασίας.

7. Η παραγωγή άλλων μεταλλευμάτων, όπως ο χαλκός, το κοβάλτιο και το μαγγάνιο που προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται βάσει μιας αδείας παραγωγής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το επίπεδο στο οποίο θα έφθανε, αν ο επιχειρηματίας παρήγαγε από τους κονδύλους αυτούς τη μέγιστη ποσότητα νικελίου, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Η Αρχή, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, καθιερώνει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 17 του Παραρτήματος III.

8. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού, που προβλέπονται στα πλαίσια των σχετικών πολυμερών εμπορικών συμφωνιών, εφαρμόζονται και στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση μεταλλευμάτων της Περιοχής. Για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, τα Κράτη-Μέρη που είναι μέλη στις πολυμερείς αυτές εμπορικές συμφωνίες προσφεύγουν στις διαδικασίες επιλύσεων διαφορών που προβλέπουν οι συμφωνίες αυτές.

9. Η Αρχή έχει τη δικαιοδοσία να περιορίσει το επίπεδο της παραγωγής μεταλλευμάτων από την Περιοχή, άλλων από εκείνα που προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους, σύμφωνα με όρους και μεθόδους που κρίνει κατάλληλες, υιοθετώντας κανονισμούς σύμφωνα με το άρθρο 161, παράγραφος 8.

10. Μετά από σύσταση του Συμβουλίου, στηριζομένη σε συμβουλευτική γνώμη της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού, η Συνέλευση καθιερώνει σύστημα αποζημιώσεως ή λαμβάνει άλλα μέτρα υποβοήθησης της οικονομικής προσαρμογής συμπεριλαμβανομένης και της συνεργασίας με εξειδικευμένους οργανισμούς, ή άλλους διεθνείς οργανισμούς, προς τον σκοπό της υποβοήθησης των αναπτυσσομένων χωρών, των οποίων τα έσοδα από εξαγωγές ή η οικονομία τους πλήττονται σοβαρά από τη μείωση της τιμής ενός μεταλλεύματος από αυτά που εξορύσσονται στην Περιοχή, ή από τη μείωση του όγκου των εξαγωγών του μεταλλεύματος αυτού, εφόσον οι μειώσεις αυτές οφείλονται σε δραστηριότητες εντός της Περιοχής. Κατόπιν αίτησης, η Αρχή αναλαμβάνει μελέτες για τα

προβλήματα των κρατών εκείνων τα οποία πλήττονται σοβαρότερα, με σκοπό να περιορίσει στο ελάχιστο τις δυσκολίες τους και να τα βοηθήσει να πραγματοποιήσουν την οικονομική τους προσαρμογή.

Άρθρο 152

Άσκηση εξουσιών και αρμοδιοτήτων από την Αρχή

1. Η Αρχή αποφεύγει οποιαδήποτε διάκριση κατά την άσκηση των εξουσιών και των αρμοδιοτήτων της συμπεριλαμβανομένης και της περιπτώσεως που η Αρχή χορηγεί τη δυνατότητα αναλήψεως δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

2. Εν τούτοις, σύμφωνα με ειδικές διατάξεις του παρόντος Μέρους, επιτρέπεται να λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη τα αναπτυσσόμενα κράτη περιλαμβανομένων και των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων μεταξύ αυτών.

Άρθρο 153

Σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή οργανώνονται, διεξάγονται και ελέγχονται από την Αρχή για λογαριασμό ολοκλήρου της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, με άλλες σχετικές διατάξεις του παρόντος Μέρους και των σχετικών Παραρτημάτων καθώς και με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

2. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται όπως καθορίζεται στην παράγραφο 3:

α) από την Επιχείρηση και

β) σε συνεργασία με την Αρχή, από Κράτη Μέρη, ή κρατικές επιχειρήσεις, ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την εθνικότητα των Κρατών Μερών, ή που ελέγχονται ουσιαστικά από αυτά ή τους υπηκόους των, όταν εγγυώνται γι' αυτά τα Κράτη-Μέρη, ή από οποιαδήποτε ομάδα εκ των προαναφερομένων κατηγοριών η οποία έχει τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παρόν Μέρος και στο Παράρτημα ΙΙΙ.

3. Οι δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή διενεργούνται σύμφωνα με ένα επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το Παράρτημα III και εγκρίνεται από το Συμβούλιο μετά από εξέταση από την Νομική και Τεχνική Επιτροπή. Όταν οι δραστηριότητες στην Περιοχή διεξάγονται κατόπιν αδείας της Αρχής από τις οντότητες που καθορίζονται στην παράγραφο 2 (β) το πρόγραμμα εργασίας, σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 3 λαμβάνει τη μορφή συμβολαίου. Τα συμβόλαια αυτά είναι δυνατόν να προβλέπουν συμφωνίες μικτών επιχειρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 του Παραρτήματος III.

4. Η Αρχή ελέγχει τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή με σκοπό να διασφαλίσει την τήρηση των σχετικών διατάξεων του παρόντος Μέρους και των Παραρτημάτων που αναφέρονται σε αυτό, των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, καθώς και των προγραμμάτων εργασίας που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3. Τα Κράτη Μέρη βοηθούν την Αρχή λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της τήρησης των παραπάνω, σύμφωνα με το άρθρο 139.

5. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να λαμβάνει, καθ' οιανδήποτε στιγμή, οιοδήποτε μέτρο προβλέπεται στο παρόν Μέρος προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεών του και να είναι σε θέση να ασκήσει τα καθήκοντα ελέγχου και τις κανονιστικές αρμοδιότητες που της έχουν ανατεθεί βάσει του παρόντος Μέρους, ή βάσει ενός συμβολαίου. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να επιθεωρεί όλες τις εγκαταστάσεις που βρίσκονται στην Περιοχή και χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα σ' αυτή.

6. Έκαστο συμβόλαιο που έχει συναφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 εγγυάται τη διάρκεια του τίτλου. Κατά συνέπεια δεν αναθεωρείται, αναστέλλεται ή ακυρούται παρά μόνον κατ' εφαρμογή των άρθρων 18 και 19 του Παραρτήματος III.

Άρθρο 154

Περιοδική επισκόπηση

Κάθε πέντε έτη από της ενάρξεως ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, η Συνέλευση αναλαμβάνει να κάνει μία γενική και συστηματική επισκόπηση του τρόπου με τον οποίο λειτούργησε στην πράξη το διεθνές καθεστώς της Περιοχής, το οποίο καθιερώθηκε με

την παρούσα Σύμβαση. Υπό το φως των αποτελεσμάτων της επισκόπησης αυτής η Συνέλευση δύναται να λάβει μέτρα ή να συστήσει την λήψη μέτρων από άλλα όργανα, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες του παρόντος Μέρους και των σχετικών με το Μέρος αυτό Παραρτημάτων, τα οποία θα οδηγήσουν στη βελτίωση της λειτουργίας του καθεστώτος.

Άρθρο 155

Η Διάσκεψη Αναθεώρησης

1. Δεκαπέντε έτη μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο άρχισε η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση βάσει ενός εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας, η Συνέλευση συγκαλεί διάσκεψη για την αναθεώρηση εκείνων των διατάξεων του παρόντος Μέρους και των σχετικών Παραρτημάτων οι οποίες διέπουν το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής. Η Διάσκεψη Αναθεώρησης εξετάζει λεπτομερώς υπό το φως της αποκτηθείσας κατά το χρονικό αυτό διάστημα εμπειρίας:

α) Αν οι διατάξεις του παρόντος Μέρους που διέπουν το καθεστώς εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής εξεπλήρωσαν τους στόχους τους από όλες τις απόψεις και κυρίως αν ολόκληρη η ανθρωπότητα ωφελήθηκε από αυτές.

β) αν κατά τη διάρκεια των 15 ετών η εκμετάλλευση των παρακρατηθεισών περιοχών σε σχέση με τις μη παρακρατηθείσες περιοχές ήταν αποτελεσματική και ισόρροπη.

γ) αν η ανάπτυξη και η χρησιμοποίηση της Περιοχής και των πόρων της έγιναν κατά τρόπο που να προωθεί την υγιή ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και την ισόρροπη μεγέθυνση του διεθνούς εμπορίου.

δ) αν αποφεύχθηκε η μονοπώληση των δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

ε) αν εφαρμόσθηκε η πολιτική που προβλέπεται στα άρθρα 150 και 151 και

στ) αν το σύστημα εκμετάλλευσης επέτρεψε τη δίκαιη κατανομή των ωφελημάτων που προέκυψαν από τις δραστηριότητες στην Περιοχή, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων Κρατών.

2. Η Διάσκεψη Αναθεώρησης φροντίζει για τη διασφάλιση της αρχής της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητος, δεδομένου ότι το διεθνές καθεστώς αποσκοπεί στη δίκαιη εκμετάλλευση των πόρων της Περιοχής προς όφελος όλων των Κρατών, ιδιαιτέρως δε των αναπτυσσομένων Κρατών, και για την ύπαρξη Αρχής επιφορτισμένης με την οργάνωση, διεξαγωγή και έλεγχο των δραστηριοτήτων στην Περιοχή. Φροντίζει επίσης για τη διασφάλιση των αρχών που εξαγγέλονται στο παρόν Μέρος σχετικά με την απαγόρευση διεκδικήσεων και την άσκηση κυριαρχίας επί οιουδήποτε τμήματος της Περιοχής με τα δικαιώματα των Κρατών και τη γενική συμπεριφορά τους στην Περιοχή, καθώς και με τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες της Περιοχής σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση, με την πρόληψη της μονοπώλησης των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, με τη χρήση της Περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς, με τις οικονομικές πλευρές των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, με την θαλάσσια επιστημονική έρευνα, την μεταφορά τεχνολογίας, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την προστασία της ανθρώπινης ζωής, τα δικαιώματα των παράκτιων κρατών, το νομικό καθεστώς των υπερκειμένων της Περιοχής υδάτων και του εναερίου χώρου υπεράνω των υδάτων αυτών, με την εναρμόνιση των δραστηριοτήτων στην περιοχή και άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον.

3. Η διαδικασία λήψεως των αποφάσεων που θα εφαρμοσθεί στη Διάσκεψη θα είναι αυτή που εφαρμόσθηκε στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας. Η Διάσκεψη δεν θα φεισθεί καμμιάς προσπάθειας για την επίτευξη συμφωνίας με consensus σε οποιαδήποτε τροποποίηση και δεν θα πρέπει να υπάρχει ψηφοφορία για τέτοια θέματα, πριν εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την επίτευξη consensus.

4. Εάν, πέντε χρόνια μετά την έναρξή της, η Διάσκεψη Αναθεώρησης δεν καταλήξει σε συμφωνία για το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής, μπορεί, μέσα στους επόμενους 12 μήνες, να αποφασίσει, με πλειοψηφία των 3/4 των Κρατών Μερών, την υιοθέτηση και υποβολή στα Κράτη Μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση των τροπολογιών εκείνων που επιφέρουν μεταβολές ή τροποποιήσεις στο σύστημα, τις οποίες κρίνει αναγκαίες ή προσήκουσες.

Οι τροπολογίες αυτές θα ισχύσουν για όλα τα Κράτη Μέρη δώδεκα μήνες μετά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης από τα 3/4 των Κρατών Μερών.

5. Τροπολογίες υιοθετηθείσες από την Διάσκεψη Αναθεώρησης σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν θίγουν δικαιώματα αποκτηθέντα βάσει υφισταμένων συμβολαίων.

ΤΜΗΜΑ 4: Η ΑΡΧΗ

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Α: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 156

Σύσταση της Αρχής

1. Συνιστάται Διεθνής Αρχή των θαλάσσιων βυθών της οποίας η λειτουργία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους.

2. Όλα τα Κράτη Μέρη είναι ipso facto μέλη της Αρχής.

3. Οι παρατηρητές που συμμετέχουν στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και έχουν υπογράψει την Τελική Πράξη, οι οποίοι δεν αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1, εδάφια (γ), (δ), (ε) ή (στ), έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στις εργασίες της Αρχής σαν παρατηρητές, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

4. Η Αρχή έχει την έδρα της στην Ιαμαϊκή.

5. Η Αρχή μπορεί να συστήσει όσα περιφερειακά κέντρα ή γραφεία κρίνει αναγκαία για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 157

Φύση της Αρχής και θεμελιώδεις αρχές διέπουσες τη λειτουργία της

1. Η Αρχή είναι ο οργανισμός μέσω του οποίου τα Κράτη Μέρη, σύμφωνα με το παρόν Μέρος, οργανώνουν και ελέγχουν τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή με σκοπό ειδικότερα τη διαχείριση των πόρων αυτής.

2. Η Αρχή έχει τις εξουσίες και τα καθήκοντα που τις ανατίθενται ρητά από τη Σύμβαση. Έχει δευτερεύουσες εξουσίες που συμβιβάζονται με τη Σύμβαση τις οποίες συνεπάγεται, απαραιτήτως, η άσκηση των εξουσιών και καθήκοντα αυτών αναφορικά με τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή.

3. Η Αρχή βασίζεται στην αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των μελών της.

4. Προκειμένου να εξασφαλισθούν για κάθε ένα μέλος τα δικαιώματα και πλεονεκτήματα που απορρέουν από την ιδιότητά του ως μέλους, όλα τα μέλη της Αρχής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που έχουν βάσει του παρόντος μέρους, καλή τη πίστη.

Άρθρο 158

Όργανα της Αρχής

1. Με το παρόν συνιστάται Συνέλευση, Συμβούλιο και Γραμματεία που αποτελούν τα κύρια όργανα της Αρχής.

2. Με το παρόν συνιστάται Επιχείρηση, η οποία είναι το όργανο μέσω του οποίου η Αρχή ασκεί τα καθήκοντα τα προβλεπόμενα στο άρθρο 170, παράγραφος 1.

3. Μπορούν να συσταθούν δευτερεύοντα όργανα τα οποία κρίνονται απαραίτητα σύμφωνα με το παρόν μέρος.

4. Κάθε ένα από τα κύρια όργανα της Αρχής και η Επιχείρηση ασκεί τις εξουσίες και καθήκοντα που έχουν ανατεθεί σ' αυτά. Κατά την άσκηση των εξουσιών αυτών και καθηκόντων κάθε όργανο αποφεύγει να ενεργεί κατά τρόπον παραβλάπτοντα ή παρακωλύοντα την άσκηση των ιδιαιτέρων εξουσιών και καθηκόντων του άλλου οργάνου.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Β. Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 159

Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Η Συνέλευση αποτελείται από όλα τα μέλη της Αρχής. Κάθε μέλος έχει ένα εκπρόσωπο στη Συνέλευση, ο οποίος μπορεί να συνοδεύεται από αναπληρωτές και συμβούλους.

2. Η Συνέλευση συνέρχεται σε τακτικές ετήσιες συνόδους και σε έκτακτες συνόδους, τις οποίες εκείνη αποφασίζει, ή συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα ύστερα από αίτηση του Συμβουλίου ή της πλειοψηφίας των μελών της Αρχής.

3. Οι σύνοδοι λαμβάνουν χώρα στην έδρα της Αρχής εκτός αν η Συνέλευση αποφασίσει διαφορετικά.

4. Η Συνέλευση υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό της. Κατά την έναρξη κάθε τακτικής συνόδου, εκλέγει τον Πρόεδρό της και όσους άλλους αξιωματούχους είναι αναγκαίο. Τα πρόσωπα αυτά ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρις ότου εκλεγεί νέος Πρόεδρος και άλλοι αξιωματούχοι κατά την επόμενη τακτική σύνοδο.

5. Η πλειοψηφία των μελών της Συνέλευσης συνιστά απαρτία.

6. Κάθε μέλος της Συνέλευσης έχει μία ψήφο.

7. Οι αποφάσεις επί θεμάτων διαδικασίας συμπεριλαμβανομένης και της απόφασης για σύγκληση εκτάκτων συνόδων της Συνέλευσης, λαμβάνονται από την πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων μελών.

8. Οι αποφάσεις επί θεμάτων ουσίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών, υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο. Οσάκις ανακύπτει το ζήτημα κατά πόσο ένα θέμα είναι θέμα ουσίας ή όχι, το ζήτημα αυτό θεωρείται θέμα ουσίας, εκτός αν άλλως αποφασισθεί από τη Συνέλευση με την πλειοψηφία που απαιτείται για θέματα ουσίας.

9. Οσάκις θέμα ουσίας τίθεται σε ψηφοφορία για πρώτη φορά, ο Πρόεδρος δύναται και οφείλει, αν του ζητηθεί από το ένα πέμπτο τουλάχιστο των μελών της Συνέλευσης, να αναβάλει την ψηφοφορία πάνω στο θέμα αυτό για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις πέντε ημερολογιακές ημέρες. Ο κανόνας αυτός μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο μία φορά για το ίδιο θέμα και η εφαρμογή του δεν πρέπει να επιφέρει την αναβολή του θέματος πέραν της λήξεως της συνόδου.

10. Όταν με έγγραφη αίτηση απευθυνόμενη προς τον Πρόεδρο και υποστηριζόμενη τουλάχιστον από το ένα τέταρτο των μελών της Αρχής ζητείται από τη Συνέλευση συμβουλευτική γνωμοδότηση ως προς το κατά πόσο μία πρόταση ενώπιον της Συνέλευσης επί οποιουδήποτε ζητήματος συμφωνεί με την παρούσα Σύμβαση, η Συνέλευση ζητεί συμβουλευτική γνωμοδότηση από το Τμήμα Επίλυσης Διαφορών θαλάσσιου βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας πάνω στο θέμα αυτό και αναβάλλει την ψηφοφορία πάνω στην πρόταση αυτή εφ' όσον εκκρεμεί η συμβουλευτική γνωμοδότηση του Τμήματος. Αν η συμβουλευτική γνωμοδότηση δεν ληφθεί πριν από την τελική εβδομάδα της συνόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας εζητήθη, η Συνέλευση αποφασίζει, όταν συνέλθει για την ψηφοφορία, επί της αναβληθείσας πρότασης.

Άρθρο 160

Εξουσίες και καθήκοντα

1. Η Συνέλευση, ως το μόνο όργανο της Αρχής που αποτελείται από όλα τα μέλη, θεωρείται το ανώτατο όργανο της Αρχής ενώπιον του οποίου τα άλλα κύρια όργανα είναι υπεύθυνα όπως ειδικά προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση. Η Συνέλευση έχει την εξουσία να καθορίζει τη γενική πολιτική, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της Αρχής.

2. Επιπρόσθετα, οι εξουσίες και τα καθήκοντα της Συνέλευσης είναι:

α) η εκλογή των μελών του Συμβουλίου, σύμφωνα με το Άρθρο 161,

β) η εκλογή του Γενικού Γραμματέα μεταξύ των υποψηφίων που προτείνει το Συμβούλιο,

γ) η εκλογή, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου, των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης και του Γενικού Διευθυντή της Επιχείρησης,

δ) η σύσταση των επικουρικών οργάνων, τα οποία θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το παρόν Μέρος. Για τη σύνθεση των επικουρικών οργάνων θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπ' όψιν η αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και τα ειδικά συμφέροντα καθώς και η ανάγκη του ορισμού μελών με προσόντα και ικανά στα σχετικά τεχνικά θέματα με τα οποία ασχολούνται τα όργανα αυτά.

ε) ο καθορισμός των εισφορών των μελών στο διοικητικό προϋπολογισμό της Αρχής σύμφωνα με μία συμπεφωνημένη κλίμακα προσδιορισμού βασισμένη στην κλίμακα που χρησιμοποιείται για τον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών, μέχρις ότου η Αρχή αποκτήσει επαρκές εισόδημα από άλλες πηγές για την αντιμετώπιση των διοικητικών της δαπανών.

στ) (ι) η μελέτη και η έγκριση, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου, των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή και από πληρωμές και εισφορές που γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 82, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπ' όψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων Κρατών και λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία, ή άλλο αυτόνομο καθεστώς. Αν η Συνέλευση δεν εγκρίνει τις εισηγήσεις του Συμβουλίου, θα τις επιστρέφει στο Συμβούλιο για επανεξέταση υπό το φως των απόψεων που εκφράσθηκαν από τη Συνέλευση,

(ιι) η μελέτη και έγκριση των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, και οποιωνδήποτε τροποποιήσεων αυτών, που υιοθετήθηκαν προσωρινά από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2 (ξ) (ιι). Οι κανόνες, οι κανονισμοί και οι διαδικασίες αυτές αναφέρονται σε θέματα προκαταρκτικών ερευνών, εξερεύνησης και εκμετάλλευσης στην Περιοχή, σε θέματα οικονομικής διαχείρισης και εσωτερικής διοίκησης της Αρχής και με εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης, σε θέματα μεταφοράς χρηματικών πόρων από την Επιχείρηση στην Αρχή,

ζ) η απόφαση για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τους κανόνες, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες της Αρχής,

η) η μελέτη και έγκριση του προτεινόμενου ετήσιου προϋπολογισμού της Αρχής που υποβάλλεται από το Συμβούλιο.

θ) η εξέταση περιοδικών εκθέσεων του Συμβουλίου και της Επιχείρησης και ειδικών εκθέσεων που ζητούνται από το Συμβούλιο ή από οποιαδήποτε άλλο όργανο της Αρχής,

(ι) η έναρξη μελετών και η διατύπωση εισηγήσεων με σκοπό την προώθηση διεθνούς συνεργασίας αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή και την ενθάρρυνση της προοδευτικής ανάπτυξης του διεθνούς δικαίου πάνω σε αυτά και την κωδικοποίησή του,

(κ) η μελέτη προβλημάτων γενικής φύσης σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή, που προκύπτουν ιδιαίτερα για τα αναπτυσσόμενα Κράτη, καθώς επίσης και προβλημάτων Κρατών, σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή, τα οποία οφείλονται στη γεωγραφική θέση τους και ιδιαίτερα των άνευ ακτών κρατών και των γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών,

(λ) η καθιέρωση, με εισήγηση του Συμβουλίου και σύμφωνα με συμβουλή της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού, συστήματος αποζημίωσης, ή άλλων μέτρων βοήθειας για οικονομική προσαρμογή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151 παράγραφος 10,

(μ) η αναστολή της άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων των μελών δυνάμει του άρθρου 185,

(ν) η συζήτηση οποιουδήποτε ζητήματος ή θέματος της αρμοδιότητας της Αρχής και η απόφαση για το ποιο όργανο της Αρχής θα χειριστεί οποιοδήποτε τέτοιο ζήτημα ή θέμα, το οποίο δεν ανατίθεται ειδικά σε συγκεκριμένο όργανο, σύμφωνα με την κατανομή εξουσιών και καθηκόντων μεταξύ των οργάνων της Αρχής.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Γ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Αρθρο 161
Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Το Συμβούλιο αποτελείται από 36 μελη της Αρχής που εκλέγονται από την Συνελευση ως ακολούθως :

(α) τέσσερα μελη μεταξύ των Κρατών-Μερών τα οποία, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών για τα οποία υπάρχουν στατιστικά στοιχεία, έχουν είτε καταναλώσει περισσότερο του 2 τοις εκτατό των συνολικών παγκόσμιων εισαγωγών βασικών προϊόντων που παράγονται από τις κατηγορίες μεταλλευμάτων που προέρχονται από την Περιοχή και οπωσδήποτε ένα Κράτος από την περιοχή της Ανατολικής (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης, καθώς και το Κράτος που εχει τη μεγαλύτερη κατανάλωση,

(β) τέσσερα μέλη μεταξύ των οκτώ Κρατών-Μερών τα οποία έχουν κάνει τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην προπαρασκευή και πραγματοποίηση δραστηριοτήτων στην Περιοχή, είτε άμεσα είτε μέσω υπηκόων τους, συμπεριλαμβανομένου τουλάχιστον ενός Κράτους από την περιοχή της Ανατολικής (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης.

(γ) τέσσερα μέλη μεταξύ των Κρατών Μερών τα οποία, με βάση την παραγωγή σε περιοχές της δικαιοδοσίας τους, είναι μεγάλοι εξαγωγείς των κατηγοριών μεταλλευμάτων που θα προέλθουν από την Περιοχή, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον δύο αναπτυσσομένων Κρατών των οποίων οι εξαγωγές των μεταλλευμάτων αυτών έχουν ουσιαστική επίδραση στις οικνομίες τους

(δ) έξι μέλη μεταξύ των αναπτυσσομένων Κρατών-Μερών τα οποια αντιπροσωπεύουν ειδικά συμφέροντα. Τα ειδικά αυτά συμφέροντα που πρόκειται να αντιπροσωπευθούν περιλαμβάνουν τα συμφέροντα των Κρατών που έχουνμεγάλους πληθυσμούς, των Κρατών τα οποία είναι άνευ ακτών ή μειονεκτούν από γεωγραφική άποψη, των Κρατών τα οποία είναι μεγάλοι εισαγωγείς των κατηγοριών μεταλλευμάτων και των Κρατών που είναι ελάχιστα αναπτυγμένα

(ε) δεκαοκτώ μέλη εκλεγόμενα σύμφωνα με την αρχή της εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικης κατανομής εδρών στο Συμβούλιο ως σύνολο, υπό την προϋπόθεση ότι κάθε γεωγραφική περιοχή έχει τουλάχιστον ένα μέλος που θα εκλέγεται δυνάμει του παρόντος εδαφίου. Για το σκοπό αυτό, οι γεωγραφικές περιοχές είναι η Αφρική, η Ασία, η περιοχή της Ανατολικης (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης, η Λατινική Αμερική, η περιοχή της Δυτικής Ευρώπης και άλλοι.

2. Κατά την εκλογή των μελών του Συμβουλιου σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Συνέλευση εξασφαλίζει ότι :

(α) τα Κράτη άνευ ακτών και τα εμειονεκτούντα από γεωγραφική άποψη Κράτη εκπροσωπούνται σε βαθμό λογικά ανάλογο προς την εκπροσώπησή τους στην Συνελευση

(β) τα παράκτια Κράτη, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη, τα οποία δεν έχουν τις προϋποθέσεις δυνάμει της παραγράφου 1(α), (β), (γ) ή (δ) εκπροσωπούνται σε βαθμό που είναι λογικά ανάλογος προς την εκπροσώπησή τους στην Συνέλευση

(γ)κάθε ομάδα Κρατών-Μερών που εκπροσωπείται στο Συμβούλιο εκπροσωπείται από εκείνα τα μέλη τα οποία ενδεχομένως υποδεικνυονται από την ομάδα αυτή.

3. Οι εκλογές διενεργούνται στις τακτικές συνόδους της Συνέλευσης. Κάθε μέλος του Συμβουλιου εκλέγεται για τέσσερα έτη. Κατά την πρώτη, όμως, εκλογή η θητεία του ημίσεις των μελών της κάθε ομάδας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι δύο έτη.

4. Τα μέλη του Συμβουλίου είναι επανεκλέξιμα, αλλά πρέπει να λαμβάνεται προσηκοντως υπ'όψιν το επιθυμητό της εναλλαγής των μελών.

5. Το Συμβούλιο ασκεί τα καθήκοντά του στην έδρα της Αρχής και συνέρχεται τόσο συχνά όσο το απαιτούν οι εργασίες της Αρχής, αλλά όχι λιγότερο από τρείς φορές κάθε έτος.

6. Η πλειοψηφία των μελών του Συμβουλιου συνιστά απαρτία.

7. Κάθε μέλος του Συμβουλίου έχει μία ψήφο.

8. (α) Οι αποφάσεις σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων μελών

(β) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκυπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών του Συμβουλιου : άρθρο 162, παράγραφο 2, εδάφια (στ),(ζ),(η),(θ),(ιδ),(ιστ),(κβ) και άρθρο 191

(γ) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκυπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφια αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου : Αρθρο 162, παράγραφος 1, άρθρο 162 παράγραφος 2, εδάφια (α),(β),(γ),(δ),(ε),(ιβ),(ιζ),(ιη),(ιθ),(κ),(κα) σε περιπτώσεις μή συμμόρφωσης του επιχειρηματία ή του αναδόχου, (κγ) υπό την προϋπόθεση ότι εντολές που εκδίδονται βάσει αυτού δεν μπορεί να είναι δεσμευτικές πέραν των 30 ημερών εκτός άν επιβεβαιωθούν με απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το εδάφιο (δ), άρθρο 162, παράγραφος 2, εδάφια (κδ),(κε),(κστ), άρθρο 163, παράγραφος 2, άρθρο 174 παράγραφος 3, Παράρτημα IV, άρθρο 11.

(δ) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκυπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με consensus : άρθρο 162, παράγραφος 2 (ιγ) και (ιε), υιοθέτηση τροποποιήσεων του Μέρους XI.

(ε) για τους σκοπούς των εδαφίων (δ),(στ) και (ζ), ο όρος "consensus" σημαίνει την έλλειψη οποιασδηποτε επίσημης ένστασης. Στη διάρκεια των 14 ημερών που ακολουθούν την υποβολη μιάς πρότασης στο Συμβούλιο, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξετάζει κατά πόσον είναι δυνατόν να υπάρξει επίσημη ένσταση κατά της υυιοθέτησης της πρότασης. Αν ο Πρόεδρος διαπιστώσει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει τέτοια αντίρρηση, συγκροτεί και συγκαλεί, εντός τριών ημερών, επιτροπή συνδιαλλαγής αποτελούμενη από

εννέα μέλη του Συμβουλίου το πολυ, στην οποια προεδρεύει με σκοπό την διευθέτηση των διαφορών και τηνδιατύπωση πρότασης που μπορεί να υιοθετηθεί με consensus.

Η Επιτροπή εργάζεται με ταχύ ρυθμό και υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο εντός 14 ημερών από τη συγκρότησή της. Αν η Επιτροπή αδυνατεί να εισηγηθεί πρόταση που να μπορεί να υποθετηθεί με consensus, τότε αναφέρει στην έκθεσή της τους λόγους για τους οποίους δεν γίνεται δεκτή η πρόταση.

(στ) οι αποφάσεις σε θέματα που δεν αναφέρθηκαν ανωτέρω τις οποίες το Συμβούλιο έχει εξουσία να λαμβάνει δυνάμει των κανόνων, των κανονισμών και των διαδικασιών της Αρχής ή δυνάμει άλλου τίτλου λαμβάνονται σύμφωνα με τα εδάφια της παρούσας παραγράφου που καθορίζονται στους κανόνες, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες αυτής ή άν δεν καθορίζονται εκεί, σύμφωνα με διάταξη που καθορίζεται από απόφαση του Συμβουλιου που λαμβάνεαι με consensus.

(η) οσάκις προκυπτει θέμα κατά πόσο ένα ζήτημα εμπίπτει στα εδάφια (α),(β),(γ) ή (δ) το θέμα αυτό θεωρείται ότι εμπίπτει στην διάταξη που απαιτεί τη μεγαλυτερη πλειοψηφία ή consensus ανάλογα με την περίπτωση, εκτός άν αποφασισθεί διαφορετικά από το Συμβούλιο με την ανωτέρω πλειοψηφία ή με consensus.

9. Το Συμβούλιο καθιερώνει διδικασία με την οποία ένα μέλος της Αρχής μή εκπροσωπούμενο στο Συμβούλιο μπορεί να αποστείλει εκπρόσωπο για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση του Συμβουλιου όταν υποβάλλεται αίτηση από το μέλος αυτό, ή οταν το Συμβούλιο εξετάζει ένα θέμα που ενδιαφέρει ιδιαίτερα το μελος. Ο εκπρόσωπος του μέλους δύναται να συμμετέχει στις συζητήσεις, αλλά όχι και στην ψηφοφορία.

Αρθρο 162
Εξουσίες και καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο είναι το εκτελεστικό όργανο της Αρχής, Το Συμβούλιο έχει την εξουσία να καθορίζει, σύμφωνα με την παρουσα Συμβαση και την καθορισθείσα από την Συνέλευση γενική πολιτικη, την ειδικη πολιτική που επιδιώκεται από τηνΑρχή για οποιοδήποτε θέμα ή ζήτημα αρμοδιότητας της Αρχής.

2. Επιπρόσθετα, το Συμβούλιο :

(α) εποπτεύει και συντονίζει την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους σε όλα τα θέματα και ζητήματα της αρμοδιότητας της Αρχής και εφιστά την προσοχή της Συνέλευσης σε περιπτώσεις μή συμμόρφωσης

(β) προτείνει στη Συνέλευση κατάλογο υποψηφίων για την εκλογή του Γενικού Γραμματέα

(γ) εισηγείται στη Συνέλευση υποψήφιους για την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλιου της Επιχείρησης και του Γενικού Διευθυντη της Επιχείρησης

(δ) συστηνει, όπως αρμόζει, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις επιταγές για οικονομίες και αποτελεσματικότητα τα επικουρικά όργανα τα οποία θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το παρόν Μέρος. Κατά

τη σύνθεση των επικουρικών οργάνων δίδεται έμφαση στην ανάγκη ορισμού μελών με πρόσόντα και ικανά στα σχετικά τεχνικά θέματα που ασχολούνται τα όργανα αυτά, λαμβανομένης όμως δεόντως υπόψη της αρχής της δίκαιης γεωγραφικης κατανομής και των ειδικών συμφερόντων

(ε) υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό του στον οποίο καθορίζει και τον τρόπο επιλογής του Προέδρου του

(στ) συνάπτει συμφωνίες με τα Ηνωμένα Εθνη ή άλλους διεθνείς οργανισμούς για λογαριασμό της Αρχής, εντός των πλαισίων της αρμοδιότητάς του υπό την επιφύλαξη της έγκρισης από την Συνέλευση.

(ζ) μελετά τις εκθέσεις της Επιχείρησης και τις διαβιβάζει στη Συνέλευση με τις εισηγήσεις του

(η) παρουσιάζει στη Συνέλευση ετήσιες εκθέσεις και ειδικές εκθέσεις τις οποιες η Συνέλευση είναι δυνατόν να ζητήσει

(θ) δίδει κατευθυντήριες γραμμές προς την Επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 170

(ι) εγκρίνει προγράμματα εργασίας σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ ,άρθρο 6. Το Συμβούλιο αποφαίνεται για κάθε πρόγραμμα εργασίας εντός 60 ημερών από της υποβολής του από τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή σε κάποια σύνοδο αυτού σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες :

(i) οσάκις η Επιτροπή εισηγείται την έγκριση ενός προγράμματος εργασίας, το πρόγραμμα αυτό θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτό από το Συμβούλιο αν κανένα μέλος του Συμβουλιου δεν υποβάλει γραπτώς προς τον Πρόεδρο μέσα σε 14 μέρες συγκεκριμένη ένσταση, ισχυριζόμενο μή συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του Παραρτήματος ΙΙΙ, άρθρο 6. Αν υποβληθεί ένσταση, εφαρμόζεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 161 παράγραφος 8(ε) διαδικασία συνδιαλλαγής. Αν στο τέλος της διαδικασίας συνδαλλαγής υπάρχει ακόμη η ένσταση, το πρόγραμμα εργασίας θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτό από το Συμβούλιο εκτός άν το Συμβούλιο το απορρίψει με consensus, αποκλειομένου του Κράτους ή των Κρατών που υποβάλλουν την αίτηση ή που είναι ανάδοχοι του αιτούντος

(ii) οσάκις η Επιτροπή εισηγείται την απόρριψη σχεδίου εργασίας ή δεν υποβάλει καμία εισήγηση, το Συμβούλιο μπορεί να εγκρινει το πρόγραμμα εργασίας με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο

(κ) εγκρίνει προγράμματα εργασίας π ου υποβάλλει η Επιχείρηση σύμφωνα με το Παράρτημα IV, άρθρο 12, εφαρμοζομένων mutatis mutandis των διαδικασιών που προβλέπει η παράγραφος (κ)

(λ) ασκεί έλεγχο στις δραστηριότητες στηνΠεριοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 4, και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής

(μ) λαμβάνει, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού, τα αναγκαια και κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με το άθρο 150, εδάφιο (η), για την προστασία των αναπτυσσομένων Κρατών από τις δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις που προβλέπονται στην διάταξη αυτή.

(ν) εισηγείται στη Συνέλευση, με βάση τη γνώμη της Επιτροπής Οικονομικου Προγραμματισμού, σύστημα αποζημίωσης ή άλλων μέτρων βοηθειας οικονομικής προσαρμογής, όπως προβλέπεται στο άθρο 151, παράγραφος 10

(ξ) (i) εισηγείται στη Συνέλευση κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των χρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκυπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή και των πληρωμών και εισφορών που γίνονται δυνάμει του άρθρου 82, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπ'όψιν τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων Κρατών και των λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία ή άλλο αυτόνομο καθεστώς

(ii) υιοθετεί και εφαρμόζει προσωρινά εν αναμονή έγκρισης από τη Συνέλευση, τους κανόνες, τους κανονισμούς καὶ τις διαδικασίες της Αρχής, καθώς και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους, λαμβάνοντας υπ'όψιν τις εισηγήσεις της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής ή άλλου ενδιαφερομένου επικουρικού οργάνου. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές αφορούν στην διενέργεια προκαταρκτικών ερευνών, εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή , την οικονομική διαχείρηση και εσώτερικη διοίκηση της Αρχής. Δίδεται προτεραιότητα στην υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση οποιουδήποτε άλλου πόρου πλην των πολυμεταλλικών κονδύλων, υιοθετούται εντός τριών χρόνων από της ημερομηνίας υποβολής σχετικής αίτησης στην Αρχή από οποιοδήποτε από τα μελη της. Ολοι οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες παραμένουν σε ισχύ προσωρινά μέχρις ότου εγκριθούν από τη Συνέλευση ή μέχρις ότου τροποποιηθούν από το Συμβούλιο βάσει των απόψεων που εκφράσθηκαν από τη Συνέλευση

(ο) επιβλέπει για την καταβολή των οφειλών από ή προς την Αρχή σχετικά με επιχειρήσεις προβλεπόμενες στο παρόν Μέρος

(π) προβαίνει σε επιλογή μεταξύ των αιτούντων για άδειες παραγωγής σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 7, όου η επιλογή αυτή απαιτείται από την ανωτέρω διάταξη,

(ρ) υποβάλλει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπλογισμό της Αρχής στη Συνέλευση για έγκριση από αυτήν

(σ) προβαίνει σε εισηγήσεις στη Συνέλευση αναφορικά με την ακολουθητέα πολιτικη πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της Αρχής

(τ) προβαίνει σε εισηγήσεις στη Συνέλευση για την αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων και προνομιων των μελών σύμφωνα με το άρθρο 185

(υ) κινεί τις διαδικασίες, για λογαριασμό της Αρχής, ενώπιον του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σε περιπτώσεις μή συμμόρφωσης

(φ) γνωστοποιεί στην Συνέλευση την απόφαση του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού το οποίο επελήφθη του ανωτέρω θέμτος δυνάμει του εδαφίου (κα) και προβαίνει σε εισηγήσεις που θεωρεί κατάλληλες αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα

(χ) δίδει εντολές σε επείγουσες περιπτώσεις περιλαμβανομένης ενδεχομενως και της εντολής για αναστολή ή τροποποίηση των εργασιών, για την πρόληψη σοβαρής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος προερχόμενης από δραστηριότητες στην Περιοχή

(ψ) εξαιρεί περιοχές από την εκμετάλλευση από επιχειρηματίες ή την Επιχείρηση σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαροί λόγοι οτι υφίσταται κίνδυνος σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον

(ω) συστήνει επικουρικο όργανο για την επεξεργασία του σχεδίου οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά

(ι)με την οικονομική διαχείρηση, σύμφωνα με τα άρθρα 171 μέχρι 175 και

(ιι) με οικονομικές διευθετήσεις σύμφωνα με το Παράρτημα III άρθρο 13 και άρθρο 17, παράγραφος 1(γ)

(ωα) καθιερώνει κατάλληλους μηχανισμούς για την διεύθυνση και εποπτεία σώματος ελεγκτών οι οποίοι επιβλέπουν τις δραστηριότητες στην Περιοχή με σκοπό να διαπιστώνουν κατά πόσο τηρούνται το παρόν Μέρος, οι κανόνες, οι κανονισμοί και οι διαδικασίες της Αρχής και οι όροι και προϋποθέσεις των συμβολαίων που συνάπτονται με την Αρχή.

Αρθρο 163
Οργανα του Συμβουλίου

1. Με το παρόν συστήνονται τα ακόλουθα όργανα του Συμβουλίου :

(α) Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού

(β) Νομική και Τεχνική Επιτροπή

2. Κάθε Επιτροπή αποτελείται από 15 μελη, εκλεγόμενα από το Συμβούλιο μεταξύ των υποψηφίων που υποδεικνύουν τα Κράτη Μέρη.

Αν παρίσταται όμως ανάγκη, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να αυξήσει τον αριθμό των μελών της μιάς ή της άλλης Επιτροπής λαμβάνοντας δεόντως υπ'όψιν τις επιταγές για οικονομίες και αποτελεσματικοτητα.

3. Τα μέλη της Επιτροπής πρέπει να έχουν τα κατάλληλα προσόντα στους τομείς της αρμοδιότητας της Επιτροπής. Τα Κράτη Μέρη υποδεικνύουν τους υποψηφίους μεγάλης ικανότητας και ακεραιότητας που θα έχουν προσόντα στους σχετικούς τομείς έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της Επιτροπής.

4. Για την εκλογή μελών των Επιτροπών λαμβάνεται δεόντως υπ'όψιν η ανάγκη για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και η εκπροσώπηση ειδικών συμφερόντων.

5. Κανένα Κράτος Μέρος δεν μπορεί να υποδείξει περισσότερους από ένα υποψήφιο για την ίδια Επιτροπή. Κανείς υποψήφιος δεν εκλέγεται σε περισσότερες της μιάς Επιτροπές.

6. Τα μέλη των Επιτροπών εκλέγονται για πέντε έτη. Είναι επανεκλέξιμα για μία περαιτέρω περίοδο.

7. Σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας ή παραίτησης μέλους μιάς Επιτροπής πριν από τη λήξη της θητείας του,

το Συμβούλιο εκλέγει για το εναπομένον διάστημα της θητείας μέλος από την ίδια γεωγραφική περιφέρεια ή από την ίδια κατηγορία συμφερόντων.

8. Τα μέλη των Επτροπών δεν πρέπει να έχουνκανένα οικονομικό συμφέρον σε οποιαδήποτε δραστηριότητα σχετικά με τηνεξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή. Επιφυλασσομένων των υποχρεώσεών τους έναντι των Επιτροπών στις οποίες υπηρετουν, τα μέλη δεν αποκαλυπτουν, ακόμη και μετά την λήξη των καθηκόντων τους, κανένα βιομηχανικό μυστικό και στοιχεία που αποτελούν βιομηχανική ιδιοκτησία και μεταβιβάστηκαν στην Αρχή σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 14, ή οποιαδήποτε άλλη εμπιστευτική πληροφορία που περιέρχεται στη γνώση τους λόγω των καθηκόντων τους.

9. Κάθε Επιτροπή ασκεί΄τα καθήκοντά της σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και αρχές που υιοθετεί το Συμβούλιο.

10. Κάθε Επιτροπή επεργάζεται και υποβάλλει στο Συμβούλιο για έγκριση τους κανόνες και κανονισμούς που είναι αναγκαίοι για την αποτελεσματικη άσκηση των καθηκόντων της .

11. Οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων των Επιτροπών καθορίζονται από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχης.

Οι εισηγήσεις στο Συμβουλιο συνοδεύονται, όπου είναι αναγκαίο, από μιά περιληπτική αναφορά των διαφορετικών απόψεων στα πλαίσια των Επιτροπών.

12. Κάθε Επιτροπή ασκεί τα καθήκοντά της στην έδρα της Αρχής και συνέρχεται τόσο συχνα όσο το απαιτεί η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της.

13. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της, κάθε Επιτροπή μπορεί, όταν θεωρεί τούτο αναγκαίο, να κάνει διαβουλεύσεις με οποιαδήποτε άλλη Επιτροπή, με οποιοδήποτε αρμόδιο όργανο των Ηνωμένων Εθνών ή εξειδικευμένο οργανισμό αυτού ή με οποιουσδηποτε άλλους διεθνείς οργανισμούς που έχουν σχετική αρμοδιότητα.

Αρθρο 164
Η Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού

1. Τα μέλη της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού πρέπει να έχουν κατάλληλα προσόντα ,ειδικώτερα σε θέματα εκμετάλλευσης, διαχείρησης δραστηριοτήτων σχετικών με ορυκτούς πόρους διεθνούς εμπορίου και διεθνών οικονομικών. Το Συμβούλιο προσπαθεί να εξασφαλίζει ότι τα μέλη της Επιτροπής θα έχουν όλα τα κατάλληλα προσόντα. Η Επιτροπή περιλαμβάνει τουλάχιστον ΄δυο μέλη από αναπτυσσόμενα Κράτη των οποίων οι εξαγωγές των κατηγοριών ορυκτών των εξορυσσομενων από την Περιοχή έχουν σημαντική επίδραση στις οικονομίες τους.

2. Η Επιτροπή :

(α) προτείνει μετά από αίτηση του Συμβουλίου μέτρα για την εφαρμογή αποφάσεων που αφορούν δραστηριότητες στην Περιοχή και που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση

(β) προβαίνει σε επισκόπηση των τάσεων και των παραγόντων που επηρεάζουν την προσφορά, τη ζήτηση και τις τιμές των ορυκτών που μπορεί να προέρχονται από την Περιοχή, λαμβάνονας υπόψη τα συμφέροντα τόσο των εισαγωγικών όσο και εξαγωγικών χωρών και ιδιαίτερα των αναπτυσσομένων Κρατών που περιλαμβάνονται μεταξύ αυτών

(γ) εξετάζει κάθε κατάσταση η οποία είναι δυνατόν να έχει τις δυσμενείς επιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 150, εδάφιο (η), για την οποία της έχει επιστήσει την προσοχή το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος ή τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη και θα προβαίνει σε κατάλληλες εισηγήσεις στο Συμβούλιο

(δ) προτείνει στο Συμβούλιο για υποβολη στην Συνέλευση, όπως προβλέπει το άρθρο 151 παράγραφος 10 σύστημα αποζημίωσης ή άλλα μέτρα βοήθειας για την οικονομική προσαρμογή των αναπτυσσόμενων Κρατών που υπέστησαν δυσμενείς επιδράσεις προκληθείσες από δραστηριότητες στην Περιοχή. Η Επιτροπή προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του συστήματος ή άλλων μετρων που υιοθετήθηκαν από τη Συνέλευση σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Αρθρο 165
Η Νομική και Τεχνική Επιτροπή

1. Τα μέλη της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής θα έχουν τα κατάλληλα προσόντα όπως είναι τα σχετικά με τηνεξερεύνηση και εκμετάλλευση ορυκτών πόρων, την ωκεανολογία, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος με οικονομικά και νομικά θέματα σχετικά με την ωκεάνια μεταλλευτική εκμετάλλευση και συναφείς εξειδικευμένους τομείς. Το Συμβούλιο προσπαθεί να εξασφαλίζει ότι τα μελη της Επιτροπής θα έχουν όλα τα κατάλληλα προσόντα.

2. Η Επιτροπή :

(α) προβαίνει σε εισηγήσεις, μετά από αίτηση του Συμβουλίου, αναφορικά με την άσκηση των καθηκόντων της Αρχής

(β) εξετάζει τα επίσημα γραπτά προγράμματα εργασίας για δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, και υποβάλλει κατάλληλες εισηγήσεις στο Συμβούλιο. Η Επιτροπή βασίζει τις εισηγήσεις της αποκλειστικά στις διατάξεις του Παραρτήματος III και κάνει πλήρη αναφορά επί του θέματος στο Συμβούλιο,

(γ) επιβλέπει, μετά από αίτηση του Συμβουλίου, τις δραστηριότητες στην Περιοχή ,όπου κρίνεται τούτο αναγκαίο, και σε συννενόηση και συνεργασία με οποιαδήποτε οντότητα πραγματοποιεί τέτοιες δραστηριότητες ή με ενδιαφερόμενο Κράτος ή Κράτη, κάνει αναφορά στο Συμβούλιο

(δ) κάνει εκτιμήσεις για τις περιβαλλοντολογικες επιπτώσεις των δραστηριοτήτων στην Περιοχή,

(ε) προβαίνει σε εισηγήσεις προς το Συμβούλιο για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπ'οψιν τις απόψεις αναγνωρισμένων εμπειρογνωμόνων στον τομεα αυτό,

(στ) επεξεργάζεται και υποβάλλει στο Συμβούλιο τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στο

άρθρο 162 παράγραφος 2(ιε), λαμβάνοντας υπ'όψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεων των περιβαλλοντολογικών επιπτώσεων από τις δραστηριότητες στην Περιοχή

(ζ) επιτηρεί τους ανωτέρω κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες και εισηγείται στο Συμβούλιο από καιρού σε καιρό τις τροποποιήσεις τις οποιες θεωρεί αναγκαίες ή επιθυμητές,

(η) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με την καθιέρωση προγράμματος παρακολούθησης για την παρατήρηση, μέτρηση, εκτίμηση και ανάλυση με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους και σε τακτική βάση, των κινδύνων ή συνεπειών της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από δραστηριότητες στην Περιοχή, εξασφαλίζει ότι οι υφιστάμενοι κανονισμοί είναι επαρκείς και τηρούνται, και συντονίζει την εφαρμογή του προγράμματος παρακολούθησης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο,

(θ) εισηγείται στο Συμβούλιο την έναρξη διαδικασίας για λογαριασμό της Αρχής ενώπιον του Τμήματος Διαφορών θαλάσσιου Βυθού, σύμφωνα με το παρόν Μέρος και τα σχετικά Παραρτήματα λαμβάνοντας υπ'όψη ιδιαίτερα το άρθρο 187

(ι) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα, μετά από απόφαση του τμήματος Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού το οποιο επελήφθη σύμφωνα με το εδάφιο (θ).

(ια) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο για την έκδοση επειγουσών εντολών, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν εντολές για την αναστολή ή τροποποίηση των εργασιών για την αποτροπή σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον που προέρχεται από δραστηριότητες στην Περιοχή.

Οι εισηγήσεις αυτές εξετάζονται από το Συμβούλιο κατά σειρά προτεραιότητας

(ιβ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο για εξαίρεση περιοχών εκμετάλλευσης από επιχειρηματίες ή την Επιχείρηση σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σοβαροί λόγοι ότι υφίσταται κίνδυνος σημαντικής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος

(ιγ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με τη διεύθυνση και εποπτεία του σώματος ελεγκτών οι οποίοι επιβλέπουν τις δραστηριότητες στην Περιοχή με σκοπό να διαπιστώσουν κατά πόσο τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος Μέρους, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις οποιασδήποτε σύμβασης με την Αρχή

(ιδ) υπολογίζει το ανώτατο όριο παραγωγήςκαι εκδιδει άδειες παραγωγής για λογαριασμό της Αρχής σύμφωνα με το άθρο 151 παράγραφος 2 μέχρι 7 μετά από απαραίτητη επιλογή μεταξύ των υποψηφίων από το Συμβούλιο για την έκδοση αδειών παραγωγής σύμφωνα με το Παράρτημα III άρθρο 7

(ιε) κατόπιν αιτήσεως ΚράτουςΜέρους ή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου μέρους, τα μέλη της Επιτροπής συνοδεύονται από έναν αντιπρόσωπο αυτού του Κράτους ή άλλου ενδιαφερόμενου μέρους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους επιτήρησης και ελέγχου.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Δ: Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Άρθρο 166

Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία της Αρχής απαρτίζεται από το Γενικό Γραμματέα και το απαιτούμενο για την Αρχή προσωπικό.

2. Ο Γενικός Γραμματέας εκλέγεται από τη Συνέλευση μεταξύ των υποψηφίων τους οποίους προτείνει το Συμβούλιο, για μια τετραετία και δύναται να επανεκλεγεί.

3. Ο Γενικός Γραμματέας είναι ο ανώτερος διοικητικός υπάλληλος της Αρχής και παρεμβαίνει υπό την ιδιότητά του αυτή σε όλες τις συνεδριάσεις της Συνέλευσης, του Συμβουλίου και των βοηθητικών οργάνων και ασκεί οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρμοδιότητα του αναθέτουν τα όργανα αυτά.

4. Ο Γενικός Γραμματέας υποβάλλει στη Συνέλευση ετήσια έκθεση για τη δραστηριότητα της Αρχής.

Άρθρο 167

Το προσωπικό της Αρχής

1. Το προσωπικό της Αρχής περιλαμβάνει ειδικευμένους επιστήμονες, τεχνικούς και άλλους υπαλλήλους, τους οποίους έχει ανάγκη η Αρχή για να ασκήσει τις διοικητικές της λειτουργίες.

2. Κατά την πρόσληψη και τον καθορισμό των προϋποθέσεων απασχόλησης του προσωπικού λαμβάνεται κατά κύριο λόγο υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης για την Αρχή των υπηρεσιών προσώπων τα οποία έχουν τα περισσότερα προσόντα αποδοτικότητας, επαγγελματικής κατάρτισης και ακεραιότητας. Με την επιφύλαξη αυτή, δίδεται η δέουσα σημασία στην πρόσληψη προσωπικού επί όσον το δυνατόν ευρύτερης γεωγραφικής βάσης.

3. Το προσωπικό διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις διορισμού, μισθοδοσίας και απολύσεως του

προσωπικού πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

Άρθρο 168

Διεθνής χαρακτήρας της Γραμματείας

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ο Γενικός Γραμματέας και το προσωπικό δεν ζητούν, ούτε λαμβάνουν οδηγίες από τις κυβερνήσεις, ή άλλη αρχή ξένη προς την Αρχή. Απέχουν από κάθε ενέργεια ασυμβίβαστη με την ιδιότητά τους ως διεθνών υπαλλήλων και είναι υπεύθυνοι μόνον έναντι της Αρχής. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουον την υποχρέωση να σέβονται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του Γενικού Γραμματέα και του προσωπικού και δεν επιζητούν να τους επηρεάσουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι παραλείψεις καθηκόντων εκ μέρους των υπαλλήλων υποβάλλονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο, όπως ορίζεται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

2. Ο Γενικός Γραμματέας και το προσωπικό δεν έχουν οικονομικά συμφέροντα στις δραστηριότητες που σχετίζονται με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους απέναντι στην Αρχή, οι ανωτέρω υπάλληλοι δεν κοινολογούν, ακόμη και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους, τα βιομηχανικά μυστικά και τα στοιχεία τα οποία αποτελούν βιομηχανική ιδιοκτησία μεταβιβασθείσα στην Αρχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του Παραρτήματος ΙΙΙ, ούτε άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες γνωρίζουν λόγω των επισήμων καθηκόντων που ασκούν ως υπάλληλοι της Αρχής.

3. Οι παραβιάσεις εκ μέρους ενός υπαλλήλου της Αρχής των υπό της παραγράφου 2 προβλεπομένων υποχρεώσεων παρέχει στην Αρχή τη δυνατότητα προσφυγής κατά του υπαιτίου υπαλλήλου ενώπιον δικαστηρίου, το οποίο ορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, μετά από αίτηση ενός Κράτους Μέρους ή ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο πατρονάρεται από ένα Κράτος Μέρος, ζημιουμένων από μία τέτοια παραβίαση. Το ζημιούμενο μέρος έχει το δικαίωμα να συμμετάσχει στη δίκη. Εφόσον το δικαστήριο το εισηγηθεί, ο Γενικός Γραμματέας απολύει το δημόσιο υπάλληλο.

4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής προβλέπουν τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 169

1. Για τα θέματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία της Αρχής, ο Γενικός Γραμματέας, μετά από έγκριση του Συμβουλίου, συνάπτει συμφωνίες με σκοπό τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και τη συνεργασία με διεθνείς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς αναγνωρισμένους από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών.

2. Οι οργανισμοί με τους οποίους ο Γενικός Γραμματέας συνάπτει συμφωνίες βάσει της παραγράφου 1, μπορούν να ορίσουν εκπροσώπους οι οποίοι παρίστανται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις των οργάνων της Αρχής, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό αυτών. Καθιερώνονται διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στους οργανισμούς αυτούς να γνωστοποιούν τις απόψεις τους στις περιπτώσεις που χρειάζεται.

3. Ο Γενικός Γραμματέας μπορεί να διανέμει στα Κράτη-Μέρη γραπτές εκθέσεις, τις οποίες υπέβαλαν οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 μη κυβερνητικοί οργανισμοί σε θέματα αναφερόμενα στη συγκεκριμένη αρμοδιότητά τους και σχετιζόμενα με τις εργασίες της Αρχής.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Ε : Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Άρθρο 170

Η Επιχείρηση

1. Η Επιχείρηση είναι το όργανο της Αρχής που διεξάγει απευθείας δραστηριότητες στην Περιοχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 153, παράγραφος 2, καθώς και τη μεταφορά, επεξεργασία και εμπορία των ορυκτών που εξορύσσονται από την Περιοχή.

2. Στα πλαίσια της Αρχής, νομικού προσώπου διεθνούς δικαίου, η Επιχείρηση έχει την προβλεπόμενη στο Παράρτημα IV νομική ικανότητα. Η Επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και τη γενική πολιτική που καθορίζει η Συνέλευση και εφαρμόζει τις οδηγίες του Συμβουλίου, στην εποπτεία του οποίου υπάγεται.

3. Η Επιχείρηση έχει την κύρια εγκατάστασή της στην έδρα της Αρχής.

4. Η Επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 173, παράγραφος 2 και το άρθρο 11 του Παραρτήματος IV, προικοδοτείται με τους αναγκαίους για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων της οικονομικούς πόρους και τεχνολογία που της χορηγούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 144 και των άλλων σχετικών διατάξεων της Σύμβασης.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ ΣΤ : ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Άρθρο 171

Χρηματικοί Πόροι της Αρχής

Οι χρηματικοί πόροι της Αρχής περιλαμβάνουν:

α) Τις εισφορές των μελών της Αρχής, οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2 (ε).

β) Τα έσοδα τα οποία εισπράττει η Αρχή σύμφωνα με το άρθρο 13 του Παραρτήματος ΙΙΙ, από τις δραστηριότητες που διεξάγει στην Περιοχή.

γ) Τα ποσά τα οποία μεταφέρονται από την Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 10 του Παραρτήματος IV.

δ) Το προϊόν των δανείων τα οποία συνάπτει σύμφωνα με το άρθρο 174

ε) Τις εθελοντικές εισφορές των μελών, ή τις εισφορές τις προερχόμενες από άλλες πηγές.

στ) Τα ποσά που καταβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 10, στο Ταμείο Αποζημιώσεων, τις χρηματοδοτικές πηγές του οποίου εισηγείται η Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού.

Άρθρο 172

Ετήσιος προϋπολογισμός της Αρχής

Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει το σχέδιο του ετήσιου προϋπολογισμού και το υποβάλλει στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο το εξετάζει και το υποβάλει με τις εισηγήσεις τού για αποδοχή από τη Συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 (η).

Άρθρο 173
Δαπάνες της Αρχής

1. Οι εισφορές που αναφέρονται στο άρθρο 171, εδάφιο (α), καταβάλλονται σε ειδικό λογαριασμό για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών της Αρχής μέχρις ότου η Αρχή αποκτήσει επαρκή κεφάλαια από άλλες πηγές για την κάλυψη των εξόδων αυτών.

2. Οι χρηματικοί πόροι της Αρχής καλύπτουν κατά πρώτο λόγο τις διοικητικές δαπάνες. Εξαιρέσει των εισφορών των προβλεπομένων στο άρθρο 171, εδάφιο (α), τα χρήματα που απομένουν μετά την καταβολή των διοικητικών εξόδων μπορούν, μεταξύ άλλων:

α) να μοιρασθούν σύμφωνα με τα άρθρα 140 και 160 παρ. 2 (ζ)
β) να χρησιμοποιηθούν για την χορήγηση κεφαλαίων στην Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 170 παρ. 4
γ) να χρησιμοποιηθούν για αποζημίωση των αναπτυσσομένων Κρατών σύμφωνα με το άρθρο 151 παρ. 10, και άρθρο 160 παρ. 2 (λ).

Άρθρο 174
Δανειοληπτική ικανότητα της Αρχής

1. Η Αρχή δύναται να συνάπτει δάνεια.

2. Η Συνέλευση ορίζει τα όρια της δανειοληπτικής ικανότητας της Αρχής στους οικονομικούς κανονισμούς που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 160 παρ. 2 (στ).

3. Το Συμβούλιο ασκεί τη δανειοληπτική εξουσία της Αρχής.

4. Τα Κράτη Μέρη δεν υπέχουν ευθύνη για τα χρέη της Αρχής.

Άρθρο 175

Ετήσιος Έλεγχος

Τα πρακτικά, τα βιβλία και οι λογαριασμοί της Αρχής, συμπεριλαμβανομένων των ισολογισμών αυτής, ελέγχονται ετησίως από ανεξάρτητο ορκωτό λογιστή οριζόμενο από την Συνέλευση.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Ζ
ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ - ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ

Αρθρο 176
Νομικό Καθεστώς

Η Αρχή έχει διεθνή νομική προσωπικότητα και την νομική ικανότητα, που είναι αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων και την επίτευξη των σκοπών της.

Αρθρο 177
Προνόμια και ασυλίες

Για την άσκηση των καθηκόντων της, η Αρχή απολαύει στο έδαφος κάθε Κράτους-Μέρους των προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στο παρόν Υπότμημα. Τα προνόμια και οι ασυλίες που αναφέρονται στην Επιχείρηση, προβλέπονται στο άρθρο 13 του Παραρτήματος IV

Αρθρο 178
Δικαστική Ασυλία

Η Αρχή , καθώς και η περιουσία και το ενεργητικό αυτής απολαύουν δικαστικής ασυλίας, εκτός και στο μέτρο που η Αρχή ρητά παραιτείται αυτής, σε συγκεκριμένη περίπτωση.

Αρθρο 179
Απαλλαγή από Ερευνα και κάθε μορφή κατάσχεσης

Η περιουσία και το ενεργητικόν της Αρχής , όπου και άν ευρίσκονται και σε οποιουδήποτε την κατοχή και αν είναι απαλλάσσονται από έρευνα, επίταξη, δήμευση, απαλλοτρίωση ή από οποιαδήποτε άλλη μορφή κατάσχεσης συνεπεία ενός μέτρου της Εκτελεστικής ή της νομοθετικής εξουσίας.

Αρθρο 180

Απαλλαγή από περιορισμούς, κανονισμούς , ελέγχους και αναστολές

Η περιουσία και το ενεργητικόν της Αρχής, απαλλάσσονται από κάθε μορφής περιορισμούς , κανονισμούς ,ελέγχους και αναστολές .

Αρθρο 181

Αρχεία και επίσημες επικοινωνίες της Αρχής

1. Τα αρχεία της Αρχής, είναι απαραβίαστα όπου και άν βρίσκονται.
2. Τα στοιχεία που είναι βιομηχανική ιδιοκτησία, οι πληροφορίες που καλύπτονται από το βιομηχανικό απόρρητο και άλλες παρόμοιες και οι φάκελλοι του προσωπικού δεν πρέπει να φυλάσσονται σε αρχεία που είναι προσιτά στο κοινό.
3. Κάθε Κράτος-Μέρος παρέχει στην Αρχή, για τις επίσημες επικοινωνίες της, μεταχείριση όχι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που παρέχει σε άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Αρθρο 182

Προνόμια και Ασυλίες προσώπων που ενεργούν στα πλαίσια της Αρχής

Οι αντιπρόσωποι των Κρατών-Μερών που μετέχουν στις Συνεδριάσεις της Συνέλευσης, του Συμβουλίου ή των οργάνων της Συνέλευσης ή του Συμβουλίου καθώς και ο Γενικός Γραμματέας και το προσωπικό της Αρχής απολαύουν στο έδαφος κάθε Κράτους-Μέρους :

(α) δικαστικής ασυλίας για πράξεις που εκτελέστηκαν από αυτούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός στο μέτρο που το Κράτος που εκπροσωπούν ή η Αρχή, κατά περίπτωση, ρητώς παραιτείται της ασυλίας αυτής σε συγκεκριμένη περίπτωση.

(β) εφόσον δεν είναι υπήκοοι του εν λόγω Κράτους-Μέρους, των ιδίων απαλλαγών με εκείνες που το Κράτος-Μέρος παρέχει στους εκπροσώπους, αξιωματούχους και υπαλλήλους αναλόγου βαθμού άλλων Κρατών-Μερών σε ό, τι αφορά τις προϋποθέσεις μετανάστευσης ,τις διατυπώσεις εγγραφής αλλοδαπών και τις υποχρεώσεις αυτών για παροχή εθνικών υπηρεσιών, των

ιδίων διευκολύνσεων που παρέχονται σε αυτούς σχετικά με τους περιορισμούς συναλλάγματος και της ιδίας μεταχείρισης όσον αφορά τις μετακινήσεις

Αρθρο 183
Απαλλαγή από φόρους και τελωνειακούς δασμούς

1. Στο πλαίσιο των επισήμων καθηκόντων, η Αρχή ,τα περιουσιακά της στοιχεία τα εισοδήματά της καθώς και οι εργασίες και οι συναλλαγές της για τις οποίες έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, απαλλάσσονται από κάθε άμεσο φόρο, τα δε αγαθά που εισάγει και εξάγει για επίσημη χρήση απαλλάσσονται από κάθε τελωνειακό δασμό. Η Αρχή δεν μπορεί να διεκδικεί απαλλαγή από φόρους οι οποίοι δεν είναι τίποτα περισσότερο από επιβαρύνσεις για παρασχεθείσες υπηρεσίες.

2. Οταν η ίδια η Αρχή προβαίνει σε αγορές αγαθών ή υπηρεσιών σημαντικής αξίας , αναγκαίων για την άσκηση των καθηκόντων της ή όταν οι αγορές αυτές γίνονται από άλλον, για λογαριασμό της, και η τιμή των αγαθών αυτών περιλαμβάνει φόρους ή δασμούς, τα Κράτη-Μέρη λαμβάνουν, κατά το δυνατόν , τα κατάλληλα μέτρα για την απαλλαγή από τους φόρους και τους δασμούς αυτούς ή φροντίζουν για την επιστροφή τους. Αγαθά που έχουν εισαχθεί ή αγορασθεί με το καθεστώς της απαλλαγής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν επιτρέπεται να πωλούνται ή να διατίθενται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στο έδαφος του Κράτους-Μέρους που παρέχει την απαλλαγή, εκτός υπό όρους που έχουν συμφωνηθεί με το Κράτος αυτό.

3. Τα Κράτη-Μέρη δεν επιβάλλουν κανένα άμεσο ή έμμεσο φόρο σε μισθούς, αμοιβές ή σε άλλα ποσά τα οποία καταβλήθηκαν από την Αρχή προς το γενικό Γραμματέα και τα Μέλη του Προσωπικού της αρχής καθώς και στους εμπειρογνώμονες που εκπληρούν αποστολές για την Αρχή οι οποίοι δεν είναι υπήκοοί τους.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Η
ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Αρθρο 184
Αναστολή της άσκησης του δικαιώματος ψήφου

Κράτος-Μέρος το οποίο καθυστερεί την πληρωμή των οικονομικών του υποχρεώσεων προς την Αρχή, δεν έχει δικαίωμα ψήφου άν το ύψος των καθυστερούμενων ποσών είναι ίσο ή ανώτερο των ποσών των συνεισφορών του που οφείλει για τα δύο προηγούμενα πλήρη έτη. Η Συνέλευση όμως μπορεί να επιτρέψει στο Κράτος αυτό να ψηφίσει αν διαπιστώσει ότι η μή καταβολή οφείλεται σε συνθήκες ανεξάρτητες της θελήσεώς του .

Αρθρο 185
Αναστολή άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων συμφυών με την ιδιότητα του μέλους

1. Κράτος-Μέρος που παρεβίασε σοβαρά και επίμονα το παρόν μέρος μπορεί μετά από εισήγηση του Συμβουλίου, να υποβληθεί από τη Συνέλευση σε αναστολή της άσκησης των προνομίων και των δικαιωμάτων που είναι συμφυή με την ιδιότητα του μέλους.
2. Καμία ενέργεια δυνάμει της παραγράφου 1 δεν λαμβάνεται μέχρις ότου το Τμήμα Διαφορών Θαλασσίου Βυθού, διαπιστώσει ότι το Κράτος-Μέρος έχει σοβαρά και επίμονα παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος Μέρους .

ΤΜΗΜΑ 5
ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Αρθρο 186
Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλασσίου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας

Η σύσταση του Τμήματος για τη διευθέτηση των διαφορών των σχετικών με τους θαλάσσιους βυθούς ως και ο τρόπος ασκήσεως της δικαιοδοσίας του,

διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος μέρους, του Μέρους XV και του Παραρτήματος VI.

Αρθρο 187
Δικαιοδοσία του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών Θαλασσίου Βυθού

Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλασσίου Βυθού έχει δικαιοδοσία, σύμφωνα με το παρόν Μέρος και τα Παραρτήματα που σχετίζονται μ'αυτό, στις διαφορές που αφορούν στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην Περιοχή και που εμπίπτουν στις παρακάτω κατηγορίες:

(α) διαφορές μεταξύ Κρατών-Μερών που αναφέρονται στην ερμηνεία ή την εφαρμογή του παρόντος Μέρους και των Παραρτημάτων, που σχετίζονται με αυτό

(β) διαφορές μεταξύ ενός Κράτους-Μέρους και της Αρχής που αναφέρονται σε :

(ι) πράξεις ή παραλείψεις της Αρχής ή ενός Κράτους Μέρους με τον ισχυρισμό ότι έγιναν κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Μέρους ή των σχετικών παραρτημάτων ή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές.

(ιι) πράξεις της Αρχής με τον ισχυρισμό ότι έγιναν καθ'υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατά κατάχρηση εξουσίας.

(γ) διαφορές μεταξύ των μερών σ' ένα συμβόλαιο, είτε πρόκειται για συμβαλλόμενα Μέρη είτε πρόκειται για την Αρχή ή την Επιχείρηση ή, κρατικές επιχορηγήσεις και φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 (β) που αφορούν :

(ι) στην ερμηνεία ή την εφαρμογή ενός συμβολαίου ενός προγράμματος εργασίας ή

(ιι) σε πράξεις ή παραλείψεις ενός μέρους σ'ένα συμβόλαιο σχετικές με δραστηριότητες στην Περιοχή του που στρέφονται κατά του άλλου μέρους ή προσβάλλουν ευθέως τα νόμιμα συμφέροντα.

(δ) διαφορές μεταξύ της Αρχής και ενός επίδοξου υποψηφίου αναδόχου για τον οποίο εγγυάται ένα κράτος όπως προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2 (β) και ο οποίος έχει δεόντως εκπληρώσει του όρους που αναφέρονται στο παράρτημα III, άρθρο 4, παράγραφος 6 και άρθρο 13,

παράγραφος 2 και αφορούν στην άρνηση συνάψεως συμβολαίου ή σε νομικό θέμα που προκύπτει κατά τη διαπραγμάτευση του συμβολαίου.

(ε) διαφορές μεταξύ της Αρχής και ενός Κράτους-Μέρους, κρατικής Επιχείρησης ή φυσικού ή νομικού προσώπου για το οποίο εγγυάται ένα Κράτος-Μέρος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2 (β), όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι η Αρχή υπέχει ευθύνη, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III άρθρο 22.

(ζ) κάθε άλλη διαφορά για την οποία ειδικά προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή ή δικαιοδοσία του Τμήματος.

Αρθρο 188

Υπαγωγή διαφορών σε ειδικό τμήμα του διεθνούς δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας ή σε ad hoc τμήμα του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών θαλάσσιου Βυθού ή σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία

1. Διαφορές μεταξύ Κρατών-Μερών που αναφέρονται στο άρθρο 187 εδάφιο (α), μπορούν να υπαχθούν :

(α) μετά από αίτηση των μερών στη διαφορά, σε ειδικό τμήμα του Διεθνούς Δικαστηρίου της Θάλασσας που θα συσταθεί σύμφωνα με το Παράρτημα VI άρθρα 15 και 17 ή

(β) μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά, σε ειδικό τμήμα του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών θαλάσσιου Βυθού, που θα συσταθεί σύμφωνα με το Παράρτημα VI, άρθρο 36

2. (α) Διαφορές που αφορούν στην ερμηνεία ή την εφαρμογή ενός συμβολαίου, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 187, εδάφιο (γ) (ι), υπάγονται μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Το εμπορικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο υπάγεται η διαφορά δεν έχει δικαιοδοσία να αποφασίσει επί οποιουδήποτε θέματος ερμηνείας της Σύμβασης αυτής. Οταν η διαφορά εμπεριέχει επίσης και θέμα ερμηνείας του Μέρους XI και των Παραρτημάτων που σχετίζονται μ' αυτό, αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή, το θέμα αυτό παραπέμπεται στο Τμήμα Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού για έκδοση απόφασης.

(β) Αν κατά την έναρξη ή κατά την διάρκεια μιας διαιτησίας το διαιτητικό δικαστήριο καθορίσει είτε μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά είτε αυτεπαγγέλτως, ότι η απόφαση του εξαρτάται από προηγούμενη απόφαση του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών θαλάσσιου βυθού,το Διαιτητικό Δικαστήριο παραπέμπει το θέμα αυτό στο Τμήμα Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού για έκδοση τέτοιας απόφασης. Το διαιτητικό δικαστήριο στη συνέχεια εκδίδει την απόφασή του σύμφωνα με την απόφαση του Τμήματος Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού.

(γ) Οταν στην σύμβαση ελλείπει διάταξη για την εφαρμοστέα διαδικασία διαιτησίας σε περίπτωση διαφοράς, η διαιτησία θα διεξάγεται σύμφωνα με τους Κανόνες διαιτησίας της UNCITRAL ή άλλους κανόνες διαιτησίας που είναι δυνατόν να καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, εκτός αν τα μέρη στη διαφορά συμφωνήσουν διαφορετικά.

Αρθρο 189

Περιορισμός δικαιοδοσίας αναφορικά με αποφάσεις της Αρχής

Το Τμήμα Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού δεν έχει καμία δικαιοδοσία αναφορικά με την άσκηση από την Αρχή των διακριτικών των εξουσιών σύμφωνα με το παρόν Μέρος. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Αρχή στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Με την επιφύλαξη του άρθρου 191, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του σύμφωνα με το άρθρο 187, το Τμήμα Επίλυσης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού δεν αποφαίνεται για το θέμα του κατά πόσο οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής είναι σύμφωνοι με την παρούσα Σύμβαση, και ούτε μπορεί να κηρύξει άκυρους τέτοιους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες. Η δικαιοδοσία του περιορίζεται στο να αποφαίνεται επί αξιώσεων περί του άν η εφαρμογή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής σε ειδικές περιπτώσεις είναι δυνατόν να προσκρούει στις συμβατικές υποχρεώσεις των μερών στην διαφορά ή στις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, καθώς και στο να αποφαίνεται επί αξιώσεων που αφορούν υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατάχρηση εξουσίας, καθώς και επί αξιώσεων για καταβολή αποζημιώσεως ή άλλου είδους επανόρθωσης που εγείρεται από το ένα μέρος εναντίον του άλλου μέρους στη διαφορά συμμόρφωσης του τελευταίου προς τις συμβατικές υποχρεώσεις του ή προς τις υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

Αρθρο 190

Συμμετοχή και παρουσία στις διαδικασίες των Κρατών Μερών που παρέχουν εγγύηση

1. Αν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι μέρος μιάς διαφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 187, πρέπει το Κράτος Μέρος που παρέχει την εγγύηση να ειδοποιείται γι'αυτό. Το Κράτος Μέρος έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαδικασία υποβάλλοντας γραπτές ή προφορικές προτάσεις.

2. Οταν Κράτος - Μέρος ενάγεται από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο για το οποίο εγγυάται άλλο Κράτος-Μέρος για διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 187, εδάφιο (γ) το εναγόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει από το Κράτος που εγγυάται για το ανωτέρω πρόσωπο να εμφανισθεί στην διαδικασία για λογαριασμό του προσώπου τούτου. Σε περίπτωση μη εμφάνισης, το εναγόμενο Κράτος μπορεί να φροντίσει να εκπροσωπηθεί από ένα νομικό πρόσωπο της δικής του εθνικότητας.

Αρθρο 191

Συμβουλευτικές γνώμες

Το Τμήμα Επίλυσης Θαλάσσιου βυθού παρέχει συμβουλευτικές γνώμες μετά από αίτηση της Συνέλευσης ή του Συμβουλίου για νομικά θέματα που προκύπτουν στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους. Οι γνώμες αυτές δίδονται εντός συντομοτάτου χρονικού διαστήματος.

ΜΕΡΟΣ XII
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΤΜΗΜΑ I
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 192
Γενική υποχρέωση

Τα Κράτη έχουν υποχρέωση να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Αρθρο 193
Κυρίαρχο δικαίωμα των Κρατών για την εκμετάλλευση των φυσικών τους πόρων

Τα Κράτη έχουν το κυριαρχικό δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους φυσικούς τους πόρους σύμφωνα με την περιβαλλοντική τους πολιτική και την υποχρέωσή τους να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον-

Αρθρο 194
Μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος

1. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν χωριστά ή από κοινού, όπως αρμόζει, όλα τα μέτρα που, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, είναι αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από οποιαδήποτε πηγή, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό τα καλύτερα πρακτικά μεσα που διαθέτουν και σύμφωνα με τις δυνατότητές τους και θα πρέπει να προσπαθήσουν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς την κατεύθυνση αυτή.
2. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν όλα τα μέτρα που είναι απαραίτητα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στη δικαιοδοσία ή τον έλεγχό τους διεξάγονται μέ τέτοιο τρόπο ώστε να μήν προκαλείται ζημιά από ρύπανση σε άλλα Κράτη και στο περιβάλλον τους και οτι η ρύπανση που προκαλείται από περιστατικά ή δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στη δικαιοδοσία τους ή στον έλεγχό τους δεν επεκτείνεται πέραν από τις περιοχές στις οποίες αυτά ασκούν τα κυριαρχικά τους δικαιώματα, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.
3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν Μέρος θα καλύπτουν όλες τις πηγές ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Αυτά θα περιλαμβάνουν, μεταξυ άλλων, μέτρα που προορισμός τους θα είναι να μειώσουν στον ελάχιστο δυνατό βαθμό :

(α) την απελευθέρωση τοξικών, βλαβερών ή επιζήμιων ουσιών, ιδιαίτερα αυτών που είναι επίμονες, προέρχονται από χερσαίες πηγές ,από ή μέσω της ατμοσφαιρας ή από την απόρριψη ουσιών στη θάλασσα.

(β) τη ρύπανση από πλοία , ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων και αντιμετώπιση έκτακτων

περιστατικών, την εξασφάλιση της ασφάλειας δραστηριοτήτων στη θάλασσα, την παρεμπόδιση ηθελημένων ή τυχαίων εκροών,καθώς και τη ρυθμιση του τυπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης των πλοίων.

(γ) τη ρύπανση πού προέρχεται από εγκαταστάσεις και συσκευές που χρησιμοποιούνται στην εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων του θαλάσσιου βυθού και του υπέδαφους του, ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων, αντιμετώπιση των έκτακτων περιστατικών, την ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα καθώς και την ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργκίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων ή συσκευών.

(δ) τη ρυπανση που προέρχεται από άλλες εγκαταστάσεις και συσκευές που λειτουργούν στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη ατυχημάτων, αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών, ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων και συσκευών.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα Κράτη πρέπει να απέχουν από αδικαιολόγητες παρεμβάσεις σε δραστηριότητες που διεξάγονται από άλλα Κράτη κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

5. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν Μέρος περιλαμβάνουν επίσης και όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία και διατήρηση σπάνιων ή εύθραυστων οικοσυστημάτων καθώς επίσης των οικοτόπων των εξαντλημένων, απειλουμένων ή κινδυνευόντων ειδών και άλλων μορφών θαλάσσιας ζωής.

Αρθρο 195
Υποχρέωση μή μεταφοράς ζημιάς ή κινδύνων από μια περιοχή στην άλλη ή μετρατροπής μιας μορφής ρύπανσης σε άλλη.

Κατά τη λήψη μέτρων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρυπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα Κράτη ενεργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην μεταφέρονται, άμεσα ή έμμεσα, βλάβες ή κίνδυνοι από μια περιοχή στην άλλη ή να μετατρέπεται ένα είδος ρύπανσης σε άλλο.

Αρθρο 196
Χρησιμοποίηση τεχνολογίας ή εισαγωγή ξένων ή νέων ειδών

1. Τα Κράτη πρέπει να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχεται από την χρησιμοποίηση τεχνολογίας στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους, ή από την σκόπιμη ή τυχαία εισαγωγή ειδών, ξένων ή νέων, σε κάποια περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος η οποία ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην περιοχή αυτή.

2. Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σχετικά με την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 2
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Αρθρο 197
Συνεργασία σε παγκόσμια ή περιφερειακή βάση

Τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται σε παγκόσμια βάση και, όπου αρμόζει σε περιφερειακή , είτε απευθείας είτε μέσω αρμοδίων διεθνων οργανώσεων για την κατάρτιση και επεξεργασία διεθνών κανόνων, προτύπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή και αποβλεπουν στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της περιφέρειας.

Αρθρο 198
Γνωστοποίηση επικείμενης ή πραγματικης ζημιάς

Εάν ένα Κράτος αντιληφθεί περιπτώσεις κατά τις οποίες το θαλάσσιο περιβάλον κινδυνεύει άμεσα να μολυνθεί ή έχει μολυνθεί από ρυπανση, ειδοποιεί αμέσως τα άλλα Κράτη τα οποία ενδέχεται να επηρεαστούν από τη ρυπανση, καθώς και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

Αρθρο 199
Προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης ρύπανσης

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 198, τα Κράτη της επηρεασθείσας περιοχής, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συνεργάζονται, στο μέτρο του δυνατού, στην εξάλειψη των συνεπειών της ρυπανσης και στην πρόληψη και ελαχιστοποίηση της ζημιάς. Για το σκοπό αυτό, τα Κράτη από κοινού προσπαθούν να αναπτύξουν και να προωθήσουν προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης περιστατικών ρύπανσης στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Αρθρο 200
Μελέτες, προγράμματα ερευνών και ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων

Τα Κράτη συνεργάζονται, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, με σκοπό την προώθηση μελετών , την ανάληψη προγραμμάτων επιστημονικής έρευνας και την ενθάρρυνση ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων που αφορουν στη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Επίσης, προσπαθούν να συμμετέχουν ενεργά σε περιφερειακά και παγκόσμια προγράμματα για την απόκτηση των απαραίτητων γνώσεων για την εκτίμηση της φύσης και της έκτασης της ρυπανσης, την έκθεση σ'αυτή, την κατεύθυνσή της, τους κινδύνους και τα μεσα αντιμετώπισής της.

Αρθρο 201
Επιστημονικά κριτήρια για κανονισμούς

Υπό το φως των πληροφοριών και στοιχείων που αποκτώνται σύμφωνα με το άρθρο 200, τα Κράτη συνεργάζονται, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμων, στην καθιέρωση καταλληλων επιστημονικών κριτηρίων για τη διαμόρφωση και επεξεργασία κανόνων, προτυπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών για την πρόληψη, μείωση και ελεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 3
ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Αρθρο 202
Επιστημονική και τεχνική βοήθεια σε αναπτυσσόμενα Κράτη

Τα Κράτη οφείλουν, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών :

(α) να προωθούν προγράμματα επιστημονικης, εκπαιδευτικής, τεχνικής και άλλης βοήθειας σε αναπτυσσόμενα Κράτη για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης. Η βοήθεια αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων:

(ι) εκπαίδευση του επιστημονικού και τεχνικού τους προσωπικού.

(ιι) διευκόλυνση της συμμετοχής τους σε συναφή διεθνή προγράμματα.

(ιιι)εφοδιασμό τους με τον αναγκαιο εξοπλισμό και μεσα,

(ιν)αύξηση της ικανότητάς τους για κατασκευή τέτοιου εξοπλισμού.

(ν) συμβουλές και αναπτυξη μέσων για προγράμματα ερευνών, παρακολούθησης, εκπαίδευσης και άλλων δραστηριοτήτων.

(β) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη, για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων σοβαρών περιστατικών που μπορεί να προκαλέσουν σημαντική ρυπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον.

(γ) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη, σχετικά με την κατάρτιση περιβαλλοντικών εκτιμησεων.

Αρθρο 203
Προνομιακή μεταχείριση αναπτυσσομένων Κρατών

Για τους σκοπούς πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρυπανσης τουθαλάσσιου περιβάλλοντος ή ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων αυτής, στα αναπτυσσόμενα Κράτη χορηγείται προνομιακή μεταχείριση από διεθνείς οργανισμούς :

(α) στην χορήγηση καταλληλων κεφαλαίων και τεχνικής βοήθειας και

(β) στη χρησιμοποίηση των εξειδικευμένων υπηρεσιών τους.

ΤΜΗΜΑ 4
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Αρθρο 204
Παρακολούθηση κινδύνων ή επιπτώσεων ρύπανσης

1. Τα Κράτη λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα άλλων Κρατών προσπαθούν κατά το δυνατό, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνων οργανισμών, να παρακολουθούν, καταμετρούν, αξιολογούν και αναλύουν, με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, τους κινδύνους ή επιπτώσεις της ρύπανσης τουθαλάσσιου περιβάλλοντος.
2. Ιδιαίτερα, τα Κράτη παρακολουθούν συνεχώς τις επιπτώσεις οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων τις οποίες επιτρέπουν ή στις οποίες επιδίδονται με σκοπό να καθορίσουν κατά πόσο οι δραστηριότητες αυτές πιθανόν να προκαλέσουν ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Αρθρο 205
Δημοσίευση Εκθέσεων

Τα Κράτη δημοσιεύουν εκθέσεις των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 204 ή παρέχουν τέτοιες εκθέσεις σε κατάλληλα διαστήματα στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι θα πρέπει να τις διαθέτουν σε όλα τα Κράτη.

Αρθρο 206
Εκτίμηση πιθανών επιπτώσεων από δραστηριότητες

Οταν τα Κράτη έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι προγραμματισμένες δραστηριότητες στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους μπορεί να προκαλέσουν σοβαρή ρύπανση ή σημαντικές και επιβλαβείς μεταβολές στο θαλάσσιο περιβάλλον, κατά το δυνατόν, εκτιμούν τις πιθανές επιπτώσεις από τέτοιες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον και κοινοποιούν τις εκθέσεις των αποτελεσμάτων των εκτιμησεων με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 205.

ΤΜΗΜΑ 5
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ, ΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αρθρο 207
Ρύπανση από χερσαίες πηγές

1. Τα Κράτη πρέπει να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από χερσαίες πηγές συμπεριλαμβανομένων των ποταμών, των εκβολών, των αγωγών και των υπονόμων εκροής, λαμβάνοντας υπόψη διεθνώς

συφωνημένους κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

2. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κρίνονται απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Τα Κράτη πρέπει να προσπαθούν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς αυτή την κατεύθυνση στο κατάλληλο περιφερειακό επίπεδο.

4. Τα Κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, προσπαθούν να θεσπίσουν διεθνείς και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρυπανσης τουθαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά στοιχεία της περιφέρειας, τις οικονομικές δυνατότητες των αναπτυσσόμενων Κρατών και την ανάγκη τους για οικονομική ανάπτυξη. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όταν κρίνεται αναγκαίο.

5. Οι νόμοι, κανονισμοί, μέτρα, κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4 περιλαμβάνουν όλα εκείνα τα μετρα που αποβλέπουν στο να μειώσουν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, την απόρριψη τοξικών, επιζήμιων, δηλητηριωδών ουσιών, ιδιαίτερα εκεινων που είναι επίπονες στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Αρθρο 208
Ρύπανση από δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στην κρατική δικαιοδοσία

1. Τα παράκτια Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη ,μείωση και έλεγχο της ρυπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από ή σε σχέση με δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στη δικαιοδοσία τους και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές στη δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

2. Τα Κράτη λαμβάνουν και άλλα μετρα που είναι απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μετρα αυτά δεν πρέπει να είναι λιγότερο αποτελεσματικά από τους διεθνείς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

4. Τα Κράτη, προσπαθούν να εναρμονίσουν τις πολιτικες τους στο θέμα αυτό στο κατάλληλο περιφερειακό επίπεδο.

5. Τα Κράτη, ενεργώντας ιδια'τερα μεσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θεσπίζουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικες και διαδικασίες επανεξετάζονται κατά καιρούς, όποτε κρίνεται αναγκαίο.

Αρθρο 209
Ρύπανση από δραστηριότητες στην Περιοχή

1. Διεθνείς κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες θεσπίζονται συμφωνα με το μερος XI για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην Περιοχή. Οι κανόνες αυτοί, οι κανονισμοί και διαδικασίες επανεξετάζονται από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται αναγκαίο.
2. Τηρώντας τις σχετικές διατάξεις του Τμήματος αυτού, τα Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην Περιοχή που διενεργούνται από πλοια, εγκαταστάσεις, κατασκευές και άλλα μηχανήματα που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους ή εργάζονται για λογαριασμό τους, κατά περίπτωση. Οι απαιτήσεις των νόμων και των κανονισμών αυτών δεν θα είναι λιγότερο αποτελεσματικές από όσο οι διεθνείς κανόνες, κανονισμοί και διαδικασιες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Αρθρο 210
Ρύπανση από απόρριψη άχρηστων υλών

1. Τα Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη υλών στη θάλασσα.
2. Τα Κράτη λαμβάνουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κριθούν αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.
3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μέτρα αυτά πρέπει να διασφαλίζουν ότι η απόρριψη υλών δεν θα επιτρέπεται, χωρίς την άδεια των αρμοδίων αρχών των Κρατών.
4. Τα Κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θα προσπαθήσουν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.
5. Η απόρριψη άχρηστων υλών στη χωρική θάλασσα και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή μέσα στην υφαλοκρηπίδα δεν θα γίνεται παρά μόνο μετά από ρητή προηγουμενη έγκριση του παράκτιου Κράτους, το οποίο έχει το δικαίωμα να επιτρέπει, ρυθμίζει και ελέγχει αυτή την απόρριψη υλών μετά από προσεκτική μελέτη του θέματος με άλλα Κράτη τα οποία λόγω της γεωγραφικής τους θέσης ενδέχεται να επηρεαστούν δυσμενώς εξαιτίας αυτής .
6. Οι διεθνές νόμοι, κανονισμοί και μετρα δεν θα είναι λιγότερο αποτελεσματικοί σχετικά με την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής, από ότι στους παγκόσμιους κανόνες και πρότυπα.

Αρθρο 211
Ρύπανση από πλοία

1. Τα Κράτη ενεργώντας μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, θεσπίζουν διεθνείς κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και προωθούν την υιοθέτηση , κατά τον ίδιο τρόπο, όπου χρειάζεται, θαλάσσιων συστημάτων κυκλοφορίας προορισμένων να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο ατυχημάτων που μπορεί να προκαλέσουν ρυπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων των ακτών,καθώς επίσης και βλάβη από ρύπανση στα συμφέροντα παράκτιων Κρατών. Οι κανόνες και τα πρότυπα αυτά, κατά τον ίδιο τρόπο, επανεξετάζονται από, καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.
2. Τα Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλοντος από πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους. Αυτοί οι νομοι και κανονισμοί θα έχουν τουλάχιστον το ίδιο αποτέλεσμα με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μέσω του αρμοδίου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.
3. Τα Κράτη τα οποία θεσπίζουν ειδικές διατάξεις για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος ως προϋπόθεση για την είσοδο ξένων πλοίων μέσα στα λιμάνια τους ή στα εσωτερικά ύδατά τους ή για την προσέγγισή τους σε εγκαταστάσεις στα ανοικτά των ακτών πρέπει να δίνουν τη δέουσα δημοσιότητα και τις ανακοινώνουν στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Οποτεδήποτε οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται κατά την ίδια ακριβώς μορφή από δύο ή περισσότερα παράκτια Κράτη σε μιά προσπάθεια εναρμόνισης της πολιτικής τους, η ανακοίνωση θα καθορίζει ποιά Κράτη μετέχουν στην κοινή αυτή προσπάθεια. Κάθε Κράτος πρέπει να ζητά από τον πλοιαρχο πλοίου που φέρει τη σημαία του ή το οποίο είναι καταχωρημένο στο νηολόγιό του, όταν πλέει μεσα στη χωρική θάλασσα Κράτους το οποίο συμμετέχει στην κοινή αυτή προσπάθεια, να πληροφορεί το Κράτος αυτό, εφόσον το ζητήσει, κατά πόσο τούτο κατευθύνεται σε Κράτος της ίδιας περιοχής που συμμετέχει στην προσπάθεια και, σε περίπτωση που αυτό συμβαίνει, να του αναφέρει κατά πόσο αυτό συμμορφούται με τις απαιτήσεις εισόδου σε λιμένα του Κράτους αυτού. Το άρθρο αυτό δεν θίγει τη συνεχή άσκηση από το πλοίο του δικαιώματός του για αβλαβή διέλευση ή την εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 2.
4. Τα παράκτια Κράτη μπορούν, κατά την άσκηση της κυριαρχίας τους μέσα στα χωρικά ύδατα, να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από ξένα πλοία, περιλαμβανομένων πλοίων που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί, σύμφωνα με το μέρος II Τμήμα 3, δεν θα παρακωλύουν την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων.

5. Τα παράκτια Κράτη, για το σκοπό της εφαρμογής όπως προβλέπεται στο Τμήμα 6, μπορούν σε σχέση με την αποκλειστική οικονομική τους ζώνη να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία οι οποίοι να συμφωνούν και να υλοποιούν τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και τα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μεσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

6. (α) Οσάκις οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν επαρκούν για να καλυψουν ειδικές περιπτώσεις και τα παράκτια Κράτη έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι μιά συγκεκριμένη και σαφώς καθορισμένη περιοχή των αντίστοιχων αποκλειστικών οικονομικών τους ζωνών είναι περιοχή στην οποία απαιτείται η υιοθέτηση ειδικών υποχρεωτικών μέτρων για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία λόγω αναγνωρισμένων τεχνικών λόγων σε σχέση με τις ωκεανογραφικές και οικολογικε΄ς συνθήκες καθώς επίσης και λόγω της χρησιμοποίησης, ή της προστασίας των πόρων της ή του ιδιόμορφου χαρακτήρα της κυκλοφορίας εκεί, τα παράκτια Κράτη, μετά από κατάλληλες διαπραγματεύσεις, μεσω του αρμόδιου διεθνούς Οργανισμού με οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη μπορούν να στείλουν ανακοίνωση στον οργανισμό αυτό, για την περιοχή αυτή ,υποβάλλοντας παράλληλα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία προς υποστήριξη και πληροφόρησή του σχετικά με τις απαραίτητες ευκολίες υποδοχής. Μέσα σε 12 μηνες από τη λήψη της ανακοίνωσης αυτής, ο Οργανισμός αποφασίζει κατά πόσον οι συνθήκες στην περιοχή αυτή ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που ορίσθηκαν πιό πάνω. Αν ο οργανισμός το αποφασίσει, τα παράκτια Κράτη μπορούν στη συνέχεια για την περιοχή αυτή, να υιοθετήσουν Νόμους και κανονισμούς με σκοπό την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία εφαρμόζοντας τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα ή μεθόδους στον τομεα της ναυσιπλοίας οι οποίοι μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή, μέσω του οργανισμού για τις ειδικές περιοχές. Οι νόμοι και οι κανονισμοί δεν εφαρμόζοναι στα ξένα πλοία πριν περάσουν 15 μήνες από την ημερομηνία υποβολης της ανακοίνωσης στον οργανισμό.

(β) Τα παράκτια Κράτη δημοσιεύουν τα όρια οποιασδήποτε τέτοιας συγκεκριμένης και σαφώς καθορισμένης περιοχής.

(γ) Αν τα παράκτια Κράτη προτίθενται να υιοθετήσουν επιπρόσθετους νόμους και κανονισμούς για την ίδια περιοχή για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, αυτά, όταν θα υποβάλλουν την προαναφερθείσα ανακοίνωση, ταυτόχρονα θα ειδοποιούν και τον οργανισμό σχετικά. Αυτοί ο επιπρόσθετοι νομοι και κανονισμοί μπορεί να αναφέρονται στα απόβλητα ή μεθόδους ναυσιπλοίας αλλά δεν θα επιβάλουν στα ξένα πλοία να τηρούν πρότυπα σχεδιασμού, κατσκευής, επάνδρωσης ή εξοπλισμού άλλα πλην των γενικά αποδεκτών διεθνών κανόνων και προτυπων. Αυτοί θα εφαρμόζονται στα ξένα πλοία 15 μήνες μετά την υποβολή της ανακοίνωσης στον οργανισμό υπό τον όρο οτι ο οργανισμός θα συμφωνήσει μέσα στο χρονικό διάστημα των 12 μηνων από την υποβολή της ανακοίνωσης.

7. Οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 8, περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μετρα που έχουν σχέση με την άμεση ενημέρωση των παράκτιων Κρατών των οποίων οι ακτές ή τα συναφή συμφέροντα μπορούν να επηρεαστούν από περιστατικά, συμπεριλαμβανομένων και ναυτικών ατυχημάτων, τα οποία συνεπάγονται την απόρριψη ή ενδεχόμενο απόρριψης ουσιών ή φορτίων.

Αρθρο 212
Ρύπανση από ή μεσω της ατμόσφαιρας

1. Τα Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ή μεσω της ατμόσφαιρας που θα εφαρμόζονται στον εναέριο χώρο που υπάγεται στην κυριαρχία τους και σε πλοία ή αεροσκάφη που φέρουν την σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, λαμβάνοντας υπόψη τους διεθνώς αποδεκτούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες καθώς επίσης και την ασφάλεια της αεροπλοίας.
2. Τα Κράτη λαμβάνουν και άλλα αναγκαία μετρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρυπανσης αυτής.
3. Τα Κράτη ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, προσπαθούν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

ΤΜΗΜΑ 6
ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Αρθρο 213
Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από χερσαίες πηγές

Τα Κράτη εφαρμόζουν τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 207, υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίσθηκαν μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ρύπανση χερσαίων πηγών.

Αρθρο 214
Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό

Τα Κράτη εφαρμόζουν τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 208, υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίσθηκαν μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη ,μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλοντος που προέρχεται από ή σε σχέση με

δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους καθώς και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές υπό την δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

Αρθρο 215
Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με την ρύπανση από δραστηριότητες στην Περιοχή

Η εφαρμογή των διεθνών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το Μέρος XI, για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην Περιοχή θα διέπεται από το Μέρος αυτό.

Αρθρο 216
Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από απόρριψη υλών (dumping)

1. Οι νόμοι και οι κανονισμοί που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και οι διεθνώς εφαρμοζόμενοι κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη υλών θα εφαρμόζονται :

(α) από το παράκτιο Κράος σχετικά με την απόρριψη υλών μέσα στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειτική οικονομική του ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του.

(β) από τοΚράτος της σημαίας σχετικά με τα πλοία ή τα αεροσκάφη που φέρουν τη σημαία του ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό του.

(γ) από οποιοδήποτε Κράτος σχετικά με τις ενέργειες φόρτωσης των άχρηστων υλών ή άλλου φορτίου που λαμβάνει χώρα στο έδαφός του ή σε εξέδρες στα ανοικτά των ακτών του.

2. Κανένα Κράτος δεν υποχρεούται, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, να κινήσει τη νόμιμη διαδικασία, όταν ένα άλλο Κράτος την έχει ήδη κινήσει, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Αρθρο 217
Εφαρμογή από τα Κράτη της σημαίας

1. Τα Κράτη διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πλοίων που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μεσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης καθώς και με τους νόμους και κανονισμούς τους που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση για την πρόληψη,μείωση και έλεγχο της ρύπανσης τουθαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και υιοθετούν ανάλογα νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή τους. Τα Κράτη της σημαίας φροντίζουν για την αποτελεσματική εφαρμογή των ειρημένων κανόνων, προτύπων, νόμων και κανονισμών, ανεξάρτητα από τον τόπο διάπραξης της παράβασης.

2. Τα Κράτη λαμβάνουν ιδιαίτερα τα απαραίτητα μετρα, ώστε να απαγορεύεται 'ο απόπλους πλοίων, που φέρουν τη σημαια τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, μεχρις ότου μπορέσουν να αποπλεύσουν σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, περιλαμβανομένων των όρων σχετικά με τον τυπο, την κατασκευή, τον εξοπλισμό και την επάνδρωση των πλοίων.
3. Τα κράτη διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμένα στο νηολόγιό τους είναι εφοδιασμένα με τα πιστοποιητικά που απαιτούνται και που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα Κράτη διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους επιθεωρούνται περιοδικά για να διαπιστωθέι ότι τα πιστοποιητικά αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση των πλοίων. Τα πιστοποιητικά αυτά γίνονται αποδεκτά από άλλα Κράτη ως απόδειξη της κατάστασης των πλοίων και θεωρούνται ότι έχουν την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδιδονται από αυτά, εκτός άν υπάρχουν φανεροί λόγοι να πιστεύεται ότι η κατάσταση του πλοίου δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στα στοιχεία των πιστοποιητικών.
4. Αν ένα πλοίο παραβεί τους κανόνες και τα πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, το Κράτος της σημαιας, χωρίς να θίγονται τα άρθρα 218, 220 και 228 ,θα προβαίνει σε άμεση διερεύνηση και, όπου χρειαστεί, θα κινεί διαδικασίες, όσον αφορά την υποτιθέμενη παράβαση, ανεξάρτητα από το πού έλαβε χώρα η παράβαση ή από το πού έχει συμβεί ή έχει εντοπισθεί η ρύπανση που προκλήθηκε από τέτοια παράβαση.
5. Τα Κράτη της σημαιας που διεξάγουν έρευνα για την παράβαση μπορούν να ζητήσουν την βοήθεια οποιουδήποτε άλλου Κράτους του οποίου η συνεργασία θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμη για τη διευκρίνηση των συνθηκών της υπόθεσης. Τα Κράτη προσπαθούν να ανταποκριθούν σε δέοντα αιτήματα των Κρατών της σημαίας.
6. Τα Κράτη, με γραπτή αίτηση οποιουδήποτε Κράτους,ερευνούν κάθε παράβαση η οποία φέρεται ότι έχει διαπραχθεί από πλοία που φέρουν τη σημαία τους. Αν κριθεί ότι τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία είναι επαρκή για να θεμελιώσουν τη διεξαγωγή διαδικασίας σχετικά με την υποτιθεμενη παράβαση, τα Κράτη της σημαίας χωρίς καθυστέρηση κινούν τις διαδικασίες αυτές σύμφωνα με τους νόμους τους.
7. Τα Κράτη της σημαίας ενημερώνουν αμέσως το αιτούν Κράτος καθώς επίσης και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό για τις ενέργειες που έκαναν καθώς και την έκβασή τους. Οι πληροφορίες αυτές διατίθενται σε όλα τα Κράτη.
8. Οι ποινές που προβλέπονται από τους νόμους και τους κανονισμούς των Κρατών για τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους θα είναι αρκετά αυστηρές έτσι ώστε να αποθαρρύνουν παραβάσεις οπουδήποτε και άν λαμβάνουν χώρα.

Αρθρο 218
Εφαρμογή των διατάξεων από τα Κράτη λιμένων

1. Οταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση ενός Κράτους, το Κράτος αυτό μπορεί να διεξάγει έρευνες και εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογουν, να κινήσει διαδικασία σχετικά με οποιαδήποτε απόρριψη ουσιών από το πλοίο αυτό έξω από τα εσωτερικά ύδατα,τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του Κράτους αυτού κατά παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτυπων που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

2. Καμία διαδικασία δυνάμει της παραγράφου 1 δεν κινειται σχετικά με την παράβαση της απόρριψης στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομικη ζώνη ενός άλλου Κράτους παρά μόνο κατόπιν έκκλησης από τοΚράτος αυτό, το Κράτος της σημαίας ή το Κράτος που υφίσταται τη ζημιά ή απειλείται από την παράβαση απόρριψης αποβλήτων ή εφόσον το αδίκημα έχει προκαλέσει ή ενδέχεται να προκαλέσει ρύπανση στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του Κράτους που κινεί τη διαδικασία.

3. Οταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση ενός Κράτους ,το Κράτος αυτό ανταποκρίνεται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προς τις αιτήσεις οποιουδήποτε Κράτους για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την παράβαση της απόρριψης αποβλήτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 η οποία πιστεύεται οτι έχει λάβει χώρα, προκάλεσε ή απείλησε να προκαλέσει ρύπανση στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του αιτούντος Κράτους. Αυτό επίσης θα συμμορφώνεται ,στο μεγαλυτερο δυνατό βαθμό, προς τις απαιτήσεις του Κράτους της σημαίας για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τέτοια παράβαση, ανεξάρτητα από τον τόπο που έλαβε χώρα η παράβαση.

4. Ο φάκελλος της έρευνας που διεξάχθηκε από το Κράτος του λιμένα σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα αποστέλλεται μετά από αίτηση, στο Κράτος της σημαίας ή στο παράκτιο Κράτος. Οποιαδήποτε διαδικασία που κινήθηκε από το Κράτος του λιμένα με βάση μιά τέτοια έρευνα μπορεί, σύμφωνα με το τμήμα 7, να ανασταλεί μετά από αίτηση του παράκτιου Κράτους, όταν η παράβαση έχει διαπραχθεί στα εσωτερικά του ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονονική του ζώνη. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο φάκελλος της υπόθεσης, μαζί με οποιαδήποτε εγγύηση ή άλλη οικονομική κάλυψη που έχει κατατεθεί στις αρχές του Κράτους του λιμένα θα διαβιβασθούν στο παράκτιο Κράτος. Η διαβίβαση αυτή θα αποκλείει τη συνέχιση της διαδικασίας στο Κράτος του λιμένα.

Αρθρο 219
Μέτρα αναφορικά με την πλωϊμότητα των πλοίων για την αποφυγή της ρύπανσης

Τηρουμένου του τμήματος 7, Κράτη τα οποία μετά από αίτηση ή με δική τους πρωτοβουλία, έχουν διαπιστώσει ότι το πλοίο ευρισκόμενο σε ένα από τους λιμένες του ή σε μία από τις πλωτές εγκατστάσεις τους παραβιάζει τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην

πλωϊμότητα των πλοίων με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλοντος, λαμβάνουν ,στο μέτρο του δυνατού, διοικητικά μέτρα για να εμποδίσουν τον απόπλου του πλοίου. Τα Κράτη αυτά μπορουν να επιτρέψουν στο πλοίο να προσεγγίσει μόνο στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο και θα επιτρέψουν σε αυτό να συνεχίσει τον πλού αμέσως μόλις αποκατασταθούν οι αιτίες της παράβασης.

Αρθρο 220
Εφαρμογή των διατάξεων από τα παράκτια Κράτη

1. Οταν ένα πλοίο βρίσκεται εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση κάποιου Κράτους, το Κράτος αυτό, μπορεί, τηρουμένου του τμήματος 7, να κινήσει διαδικασίες σχετικά με οποιαδήποτε παράβαση των νόμων η των κανονισμών του που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, εφόσον η παράβαση έχει λάβει χώρα στην χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του Κράτους αυτού.
2. Οπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στη χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, κατά τη διάρκεια της διέλευσή του από αυτή, παραβεί τους νόμους και τους κανονισμούς του Κράτους αυτού που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη ,μείωση και έλεγχο της ρυπανσης από πλοία, το Κράτος αυτό, χωρίς να θίγονται οι σχετικές διατάξεις του Μέρους II, τμήμα 3, μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου σε σχέση με την παράβαση και μπορεί, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με τους νομους του, τηρουμένων των διατάξεων του τμήματος 7.
3. Οπου υπάχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικνομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, μεσα στην αποκλειστική αυτή οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία ή των νόμων και κανονισμών του Κράτους αυτού οι οποίοι συναδουν και δίνουν ισχύ σε τέτοιους κανόνες και πρότυπα, το Κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει από το πλοίο να του δώσει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα και το λιμένα νηολόγησής του, τον π ρώτο και τον τελευταίο λιμενα προσέγγισής του και οποιεσδήποτε άλλες σχετικες πληροφορίες απαιτούνται, για να διαπιστωθεί κατά πόσο έχει διαπραχθεί η παράβαση.
4. Τα Κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα μέτρα ώστε τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους να συμμορφουνται με τις τυχόν απαιτήσεις για την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 3.
5. Οπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στην αποκλειστικη οικονομικη ζώνη ή τη χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, στην αποκλειστικη

οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει σημαντική διαρροή ουσιών προκαλώντας ή απειλώντας με σοβαρή ρύπανση το θαλάσσιο περιβάλον, το Κράτος αυτό μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου για ζητήματα αναφερόμενα στην παράβαση, άν το πλοίο έχει αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες ή άν οι πληροφορίες που δόθηκαν από το πλοίο έρχονται σε κατάφωρη αντίθεση με τη φανερή πραγματική κατάσταση και άν οι συνθήκες της περίπτωσης αυτής δικαιολογούν τέτοια επιθεώρηση.

6. Οπου υπάρχει σαφής αντικειμένική μαρτυρία ότι πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, στην αποκλειστικη οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει διαρροή ουσιών προκαλώντας μεγάλη ζημιά ή υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή ζημιά στις ακτές ή στα συναφή συμφέροντα του παράκτιου Κράτους, ή σε οποιεσδηποτε πλουτοπαραγωγικές πηγές στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειστικη οικονομική του ζώνη, το Κράτος αυτό μπορεί, τηρουμενου του Τμήματος 7, υπό τον όρο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινησει διαδικασία συμπεριλαμβανομενης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με την νομοθεσία του.

7. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 6, οπουδήποτε έχουν καθιερωθεί ανάλογες διαδικασίες, είτε μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού είτε όπως άλλως συμφωνήθηκε, με τις οποίες έχει διασφαλισθεί συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις για την εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση, τότε το παράκτιο κράτος, εφόσον δεσμευεται από τέτοιου είδους διαδικασίες, θα επιτρέπει στο πλοίο να συνεχίσει το ταξίδι του.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 3,4,5,6 και 7 εφαρμόζονται επίσης σχετικά με τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 211,παρ.6.

Αρθρο 221
Μέτρα για την αποφυγή της ρυπανσης που προκαλείται από ναυτικά ατυχήματα

1. Τίποτα ,στο Μέρος αυτό, δεν θίγει το δικαίωμα των Κρατών, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, εθιμικό και συμβατικο, να παίρνουν και εφαρμόζουν μέτρα πέραν από τη χωρική θάλασσα ανάλογα με την πραγματική ή την απειλούμενη ζημιά για να προστατέψουν τις ακτές ή τα συναφή συμφέροντά τους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας, από τη ρύπανση ή την απειλή της ρυπανσης εξαιτίας κάποιου ναυτικού ατυχήματος ή από ενέργειες που έχουν σχέση με αυτό το ατύχημα, το οποίο ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση σοβαρών ζημιών.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, "ναυτικο ατύχημα" σημαίνει σύγκρουση πλοίων, προσάραξη ή άλλο περιστατικό ναυσιπλοΐας, ή άλλο συμβάν πάνω στο πλοίο ή έξω από αυτό, που έχει ως αποτέλεσμα υλική ζημιά ή επικείμενη απειλή υλικης ζημιάς σε πλοίο ή φορτίο.

Αρθρο 222
Εφαρμογή των διατάξεων των σχετικών με την ρύπανση από ή μέσω της ατμόσφαιρας

Τα Κράτη εφαρμόζουν μεσα στον εναέριο χώρο που υπάγεται στην κυριαρχια τους ή σε σχέση με τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή τα αεροσκάφη και πλοία που είναι καταχωρημένα στο νηολόγιό τους, τους νόμους και κανονισμούς τους που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 212, παρ.1 και με άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα μέτρα απαραίτητα για την υλοποίηση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων, που θεσπίστηκαν μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρυπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ή μέσω της ατμόσφαιρας, σύμφωνα με όλους τους σχετικούς διεθνείς κανονες και πρότυπα που αφορούν στην ασφάλεια της αεροπλοΐας.

ΤΜΗΜΑ 7

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Αρθρο 223

Μέτρα για τη διευκόλυνση των διαδικασιών

Σε διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με το παρόν Μέρος, τα Κράτη λαμβάνουν μέτρα για να διευκολύνουν την ακρόαση των μαρτύρων και την προσαγωγή των αποδεικτικών μέσων, που υποβάλλονται από τις αρχές ενός άλλου Κράτους, ή από τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό, και θα πρέπει να διευκολύνουν την παράσταση σε τέτοιες διαδικασίες των επίσημων αντιπροσώπων του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού, του Κράτους της σημαίας και οποιουδήποτε Κράτους που επηρεάσθηκε από τη ρύπανση, που προέκυψε ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε παράβασης. Οι επίσημοι αντιπρόσωποι που παρίστανται σε τέτοιες διαδικασίες έχουν τα δικαιώματα και καθήκοντα, τα οποία τους παρέχονται σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους και κανονισμούς ή το διεθνές δίκαιο.

Αρθρο 224

Επιβολή συμμόρφωσης

Η εξουσία για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης των ξένων πλοίων σύμφωνα με το παρόν Μέρος μπορεί να ασκηθεί μόνο από αξιωματικούς ή από πολεμικά πλοία, στρατιωτικά αεροσκάφη ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με ευδιάκριτα τα εξωτερικά τους στοιχεία που φανερώνουν ότι εκτελούν κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Αρθρο 225

Καθήκον αποφυγής δυσμενών συνεπειών κατά την επιβολή συμμόρφωσης

Κατά την άσκηση σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση της εξουσίας για την εξασφάλιση εφαρμογής της συμμόρφωσης των ξένων πλοίων, τα Κράτη δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια την ναυσιπλοΐας ή κατ'άλλο τρόπο

να δημιουργούν οποιοδήποτε κίνδυνο στο πλοίο, ή να οδηγούν αυτό σε ανασφαλή λιμένα ή αγκυροβόλιο, ή να εκθέτουν το θαλάσσιο περιβάλλον σε αδικαιολόγητο κίνδυνο.

Αρθρο 226
Διεξαγωγή έρευνας σε ξένα πλοία

1. (α) Τα Κράτη δεν πρέπει να καθυστερούν το ξένο πλοίο περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο για τη διεξαγωγή των ερευνών οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 216,218 και 220. Οποιαδήποτε επιθεώρηση του ξένου πλοίου περιορίζεται στην εξέταση των πιστοποιητικών, βιβλίων ή άλλων εγγράφων με τα οποία το πλοίο υποχρεούται να είναι εφοδιασμένο,σύμφωνα με τους γενικά αποδεκτούς κανόνες και πρότυπα, ή οποιωνδήποτε άλλων ανάλογων εγγράφων με τα οποία τα πλοία είναι εφοδιασμένα. Περαιτέρω επιθεώρηση του πλοίου μπορεί να επιχειρηθεί μόνον μετά από μία τέτοια έρευνα και μόνο όταν :

(ι) υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι η κατάσταση του πλοίου ή του εξοπλισμού του δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στα στοιχεία που αναφέρονται στα έγγραφά του.

(ιι) το περιεχόμενο τέτοιων εγγράφων δεν είναι επαρκές για να βεβαιώσει ή επαληθεύσει μια υποπτευόμενη παράβαση ή

(ιιι) το πλοίο δεν είναι εφοδιασμένο με έγκυρα πιστοποιητικά και βιβλία.

(β) αν από την έρευνα προκύψει παραβίαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή των διεθνών κανόνων και προτύπων που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, το πλοίο θα αφήνεται αμέσως ελεύθερο υποκείμενο όμως σε εύλογες διαδικασίες όπως είναι ή εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση.

(γ) χωρίς να θίγονται οι εφαρμοστέοι διεθνείς κανόνες και πρότυπα σχετικά με την πλωϊμότητα των πλοίων, η απελευθέρωση του πλοίου μπορεί, οσάκις αυτό παρουσιάζει αδικαιολόγητη απειλή βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, να απορριφθεί η εγκριθεί υπό τον όρο ότι αυτό οφείλει να προσεγγίσει στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο. Σε περίπτωση που η απελευθέρωση του πλοίου δεν γίνει αποδεκτή ή γίνει υπό όρους, το κράτος της σημαίας του πλοίου πρέπει να ενημερώνεται αμέσως και μπορεί να επιδιώξει την απελευθέρωση του πλοίου, σύμφωνα με το Μέρος XV.

2. Τα κράτη συνεργάζονται στην προαγωγή διαδικασιών για την αποφυγή άσκοπης φυσικής επιθεώρησης των πλοίων στη θάλασσα.

Αρθρο 227

Απαγόρευση διακρίσεων κατά ξένων πλοίων

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με το παρόν Μέρος τα Κράτη οφείλουν να αποφεύγουν τις διακρίσεις, τύποις ή ουσία κατά των πλοίων οποιουδήποτε άλλου Κράτους.

Αρθρο 228

Αναστολή και περιορισμοί για την κίνηση διαδικασιών

1. Η διαδικασία για την επιβολή ποινών σχετικά με οποιαδήποτε παραβίαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή διεθνών κανόνων και προτύπων, που αναφέρονται στην πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης που διαπράχθηκε από ξένο πλοίο έξω από τη χωρική θάλασσα του Κράτους που κινεί τη διαδικασία, θα αναστέλλεται με την έναρξη της διαδικασίας για την επιβολή ποινών από το Κράτος της σημαίας για τις αντίστοιχες παραβιάσεις μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία που για πρώτη φορά άρχισε τη διαδικασία, εκτός αν αυτή η διαδικασία αφορά σε περίπτωση μεγάλης βλάβης του παράκτιου Κράτους ή αν το συγκεκριμένο κράτος της σημαίας έχει επανειλημμένα αγνοήσει τις υποχρεώσεις του να εφαρμόσει αποτελεσματικά τους εφαρμοστέους διεθνείς κανόνες και πρότυπα σε σχέση με τις παραβιάσεις που διαπράχθηκαν από τα πλοία του. Το Κράτος της σημαίας οφείλει σε εύθετο χρόνο να διαθέτει στο Κράτος που κίνησε προηγουμένως τη διαδικασία αυτή ένα πλήρη φάκελλο της υπόθεσης καθώς και τα έγγραφα της διαδικασίας, οσάκις το Κράτος της σημαίας έχει ζητήσει την αναστολή της διαδικασίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Οταν η διαδικασία που κινήθηκε από το Κράτος της σημαίας έχει φθάσει στο τέρμα της, οι αναστελλόμενες διαδικασίες τερματίζονται. Μετά την πληρωμή των δαπανών που προέκυψαν σχετικά με τη διαδικασία αυτή, κάθε εγγύηση που κατατέθηκε ή άλλη οικονομική εξασφάλιση που δόθηκε σε σχέση με τις αναστελλόμενες διαδικασίες θα αποδεσμεύεται από το παράκτιο Κράτος.

2. Διαδικασίες για επιβολή ποινών σε ξένα πλοία δεν επιτρέπεται να κινούνται μετά την παρέλευση τριών ετών από της ημερομηνίας κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση, και δεν αναλαμβάνονται από οποιοδήποτε άλλο

Κράτος σε περίπτωση, που έχουν κινηθεί διαδικασίες από ένα άλλο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίστηκαν στην παράγραφο 1.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν το δικαίωμα του Κράτους της σημαίας να παίρνει οποιαδήποτε μέτρα, συμπεριλαμβανομένης διαδικασίας για την επιβολή ποινών, σύμφωνα με τους νόμους του, ανεξάρτητα άν έχει προηγηθεί διαδικασία από άλλο Κράτος.

Αρθρο 229

Κίνηση αστικών διαδικασιών

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης, δεν επηρεάζει την κίνηση αστικών διαδικαστών σχετικών με οποιαδήποτε απαίτηση για απώλεια ή ζημιά που προκύπτει από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Αρθρο 230

Χρηματικές ποινές και τήρηση των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων του κατηγορουμένου

1. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβιάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία πέρα από τη χωρική θάλασσα.

2. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβιάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία μέσα στην χωρική θάλασσα, εκτός από την περίπτωση σκόπιμης και σοβαρής πράξης ρύπανσης στη χωρική θάλασσα.

3. Κατά τη διεξαγωγή διαδικασίας για τις παραβιάσεις αυτές, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία και που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή ποινών, τα αναγνωρισμένα δικαιώματα του κατηγορουμένου θα τυγχάνουν σεβασμού.

Αρθρο 231

Κοινοποίηση στο κράτος της σημαίας και σε άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη

Τα Κράτη κοινοποιούν αμέσως στο Κράτος της σημαίας και σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το τμήμα 6 κατά ξένων πλοίων και θα υποβάλλουν στο Κράτος της σημαίας όλες τις επίσημες εκθέσεις τις σχετικές με τα μέτρα αυτά. Εντούτοις, όσον αφορά τις παραβιάσεις που διαπράχθηκαν στη χωρική θάλασσα, οι πιό πάνω υποχρεώσεις του παράκτιου Κράτους εφαρμόζονται μόνο στα μετρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας. Οι διπλωματικοί πράκτορες ή οι πρόξενοι και, όπου είναι δυνατόν, η λιμενική αρχή του Κράτους της σημαίας θα ενημερώνονται αμέσως για κάθε μέτρο που λαμβάνεται σύμφωνα με το τμήμα 6 κατά ξένων πλοίων.

Αρθρο 232

Ευθύνη των κρατών από την εφαρμογή των μέτρων

Τα κράτη ευθύνονται για ζημιά ή απώλεια που αποδίδεται σε αυτά και είναι αποτέλεσμα των μέτρων που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το τμήμα 6, όταν τα μέτρα αυτά είναι παράνομα ή υπερβαίνουν εκείνα που απαιτούνται λογικά να ληφθούν σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες. Τα Κράτη θα προβλέπουν για τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήριά τους για πράξεις σχετικά με τέτοια απώλεια ή ζημιά.

Αρθρο 233

Διασφαλίσεις σχετικά με στενά που χρησιμοποιούνται στη διεθνή ναυσιπλοΐα

Καμιά διάταξη στα τμήματα 5, 6 και 7 δεν επηρεάζει το νομικό καθεστώς των στενών διεθνούς ναυσιπλοΐας. Εντούτοις, αν ένα ξένο πλοίο άλλο από εκείνα που αναφέρονται στο τμήμα 10 έχει παραβεί τους νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1(α) και (β), προκαλώντας ή απειλώντας να προκαλέσει σοβαρή ζημιά στο θαλάσσιο περιβάλλον των στενών, τα Κράτη που συνορεύουν με τα στενά μπορούν να λάβουν τα ανάλογα εφαρμόσιμα μέτρα, σε τέτοια, όμως, περίπτωση αυτά οφείλουν να σεβασθούν mutatis mutandis τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

ΤΜΗΜΑ 8.
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΛΥΜΜΕΝΕΣ ΜΕ ΠΑΓΟ

Αρθρο 234
Περιοχές καλυμμένες με πάγο

Τα παράκτια Κράτη έχουν το δικαίωμα να υιοθετούν και να επιβάλλουν αμερόληπτους νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από πλοία σε περιοχές καλυμμένες με πάγο μέσα στα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, όπου οι ιδιαίτερα δριμείες κλιματολογικές συνθήκες και η παρουσία πάγου, που καλύπτει τις περιοχές αυτές σχεδόν όλο το χρόνο, δημιουργούν εμπόδια ή εξαιρετικούς κινδύνους στη ναυτιλία, και η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος θα μπορούσε να επιφέρει σημαντική βλάβη ή οριστική διαταραχή στην οικολογική ισορροπία. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη ναυσιπλοία και την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που βασίζεται στα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία.

ΤΜΗΜΑ 9.
ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ

Αρθρο 235
Ευθύνη και υποποχρέωση αποζημίωσης

1. Τα Κράτη είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των διεθνών τους υποχρεώσεων σχετκά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η υποχρέωση των Κρατών για αποζημίωση απορρέει από το διεθνές δίκαιο.

2. Τα Κράτη να διασφαλίζουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα για την άμεση και ικανοποιητική αποζημίωση ή άλλη αποκατάσταση ζημιάς που προκάλεσε η ρύπανση του θαλάσσιου

περιβάλλοντος από φυσικά ή νομικά πρόσωπα υπαγόμενα στη δικαιοδοσία τους.

3. Με αντικειμενικό σκοπό την εξασφάλιση άμεσης και ικανοποιητικής αποζημίωσης σχετικά με κάθε ζημιά που προκαλείται από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα Κράτη συνεργάζονται στην εφαρμογή του ισχύοντος διεθνούς δικαίου και στην περαιτέρω βελτίωσή του σχετικά με την ευθύνη και την υποχρέωση αποζημίωσης για την εκτίμηση και αποζημίωση των ζημιών και τη διευθέτηση των σχετικών διαφορών, καθώς επίσης, όπου αρμόζει, στη βελτίωση των κριτηρίων και διαδικασιών για την καταβολή επαρκούς αποζημίωσης, όπως είναι η υποχρεωτική ασφάλιση ή τα ταμεία αποζημίωσης.

ΤΜΗΜΑ 10
ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΤΕΡΟΔΙΚΙΑ
Αρθρο 236
Κρατική ετεροδικία

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν εφαρμόζονται σε οποιοδήποτε πολεμικό πλοίο, βοηθητικό πλοίο του πολεμικού ναυτικού, ως και σε άλλα πλοία ή αεροσκάφη που ανήκουν η τίθενται σε λειτουργία από κάποιο Κράτος και χρησιμοποιούνται από αυτό μόνο σε κρατικές μη εμπορικές αποστολές. Εντούτοις, κάθε Κράτος οφείλει να διασφαλίζει, με την υιοθέτηση κατάλληλων μέτρων που δεν περιορίζουν τις λειτουργίες ή λειτουργικές ικανότητες των πλοίων ή αεροσκαφών αυτών που ανήκουν ή τίθενται σε λειτουργία από αυτό, ότι τα πλοία ή αεροσκάφη αυτά δρούν κατά τρόπο σύμφωνο, όσο είναι εύλογο και πρακτικό, με την παρούσα Σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ 11
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αρθρο 237
Υποχρέωσεις δυνάμει άλλων συμβάσεων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

1. Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν θίγουν τις ειδικές υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται από Κράτη δυνάμει ειδικών συμβάσεων και συμφωνιών που έχουν συναφθεί προηγουμένως και που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και τις συμφωνίες που μπορεί να συναφθούν για την προώθηση των γενικών αρχών που τέθηκαν με την παρούσα Σύμβαση.
2. Οι ειδικές υποχρεώσεις που ανέλαβαν τα Κράτη δυνάμει ειδικών συμβάσεων, όσον αφορά στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, θα πρέπει να εκτελούνται κατά τρόπο που να συμβαδίζει με τις γενικές αρχές και τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ XIII
ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΤΜΗΜΑ Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 238
Δικαίωμα διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Ολα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα και καθήκοντα άλλων Κρατών, όπως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση.

Αρθρο 239

Προαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Τα Κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί θα προάγουν και διευκολύνουν την ανάπτυξη και διεξαγωγή της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Αρθρο 240

Γενικές αρχές διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Στη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας εφαρμόζονται οι πιό κάτω αρχές :

(α) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα διεξάγεται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς.

(β) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα διεξάγεται με κατάλληλες επιστημονικές μεθόδους και μέσα που συνάδουν με την παρούσα Σύμβαση.

(γ) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα δεν πρέπει να παρακωλύει αδικαιολόγητα άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας οι οποίες συνάδουν με την παρούσα Σύμβαση και πρέπει να τυγχάνουν του προσκήκοντος σεβασμού κατά τη διάρκεια τέτοιων χρήσεων.

(δ) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα πρέπει να διεξαγεται σύμφωνα με όλους τους σχετικούς κανονισμούς που υιοθετούνται βάσει της παρούσας Σύμβασης περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Αρθρο 241

Μη αναγνώριση θαλάσσιων επιστημονικών ερευνητικών δραστηριοτήτων ως νομικής βάσης αξιώσεων

Δραστηριότητες σχετικές με θαλάσσια επιστημονική έρευνα δεν συνιστούν τη νομική βάση για οποιαδήποτε αξίωση σε οποιοδήποτε μέρος του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή των πόρων του.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Αρθρο 242

Προαγωγή διεθνούς συνεργασίας

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν, σύμφωνα με την αρχή του σεβασμού της κυριαρχίας και της δικαιοδοσίας και με βάση το αμοιβαίο όφελος, να προάγουν τη διεθνή συνεργασία στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα για ειρηνικούς σκοπούς.

2. Στο πνεύμα αυτό, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των κρατών δυνάμει της παρούσας Σύμβασης ένα Κράτος, κατά την εφαρμογή του παρόντος Μέρους, παρέχει, όπως αρμόζει, σε άλλα Κράτη την εύλογη ευκαιρία να εξασφαλίσουν από αυτό, ή με τη συνεργασία του, πληροφορίες αναγκαίες για την πρόληψη και έλεγχο βλάβης στην υγεία και ασφάλεια των προσώπων και στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Αρθρο 243

Δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συνεργάζονται, μέσω της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών, για τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας στο θαλάσσιο περιβάλλον και για την ολοκλήρωση των προσπάθειών των επιστημόνων στη μελέτη της ουσίας των φαινομένων και διεργασιών που συμβαίνουν στο θαλάσσιο περιβάλλον και το συσχετισμό μεταξύ τους.

Αρθρο 244

Δημοσίευση και διάδοση πληροφοριών και γνώσεων

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση να καθιστούν προσιτές με δημοσίευση ή διάδοση, μέσω κατάλληλων οδών πληροφορίες για τα προτεινόμενα μεγάλα προγράμματα και τους στόχους τους καθώς και γνώσεις που προέρχονται από θαλάσσια επιστημονική έρευνα.

2. Για το σκοπό αυτό, τα Κράτη, τόσο ατομικά όσο και σε συνεργασία με άλλα Κράτη και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, θα προάγουν ενεργά τη ροή των επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών και τη διάδοση γνώσεων που προέρχονται από θαλάσσια επιστημονική έρευνα, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα Κράτη, καθώς και την ενίσχυση των αυτόνομων ικανοτήτων των αναπτυσσόμενων Κρατών για θαλάσσια επιστημονική έρευνα μέσω, μεταξύ άλλων, προγραμμάτων που προσφέρουν επαρκή εκπαίδευση και άσκηση του τεχνικού και επιστημονικού τους προσωπικού.

ΤΜΗΜΑ 3
ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Αρθρο 245
Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στη χωρική θάλασσα

Τα παράκτια Κράτη ,κατά την άσκηση της κυριαρχίας τους, έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να ρυθμίζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στη χωρική τους θάλασσα. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα σε αυτή διεξάγεται μόνο με τη ρητή συναίνεση του παράκτιου Κράτους και κάτω από όρους που θα θέτει αυτό.

Αρθρο 246
Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην υφαλοκρηπίδα

1. Τα παράκτια Κράτη κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας τους, έχουν το δικαίωμα να ρυθμιζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική τους ζώνη και στην υφαλοκρηπίδα τους σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.
2. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στη υφαλοκρηπίδα διεξάγεται με τη συναίνεση του παράκτιου Κράτους.
3. Τα παράκτια Κράτη, υπό κανονικες συνθήκες, παρέχουν την συναίνεσή τους σε σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από άλλα Κράτη ή αρμόδιους διεθνεις οργανισμούς στην αποκλειστική τους οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα τους που εκτελούνται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση

αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και με σκοπό την αύξηση των επιστημονικών γνώσεων του θαλάσσιου περιβάλλοντος προς όφελος όλης της ανθρωπότητας. Προς τούτο, τα παράκτια Κράτη καθιερώνουν κανόνες και διαδικασίες που να διασφαλίζουν ότι η συναίνεση αυτή δεν θα καθυστερεί ή αποκρούεται αδικαιολόγητα.

4. Για τους σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 3, κανονικές συνθήκες μπορεί να υπάρχουν παρά την απουσία διπλωματικών σχέσεων μεταξύ του παράκτιου Κράτους και του διεξάγοντος τις έρευνες Κράτους.

5. Τα παράκτια Κράτη εντούτοις, μπορούν, κατά την κρίση τους, να αρνηθούν να συναινέσουν στη διεξαγωγή ενός σχεδίου θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας άλλου Κράτους ή αρμόδιου διεθνούς οργανισμούς στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του παράκτιου Κράτους, εφόσον το σχέδιο :

(α) έχει άμεση σημασία για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, ζωντανών ή μη

(β) συνεπάγεται γεώτρηση στην υφαλοκρηπίδα, τη χρήση εκρηκτικών ή την εισαγωγή επιβλαβών ουσιών στο θαλασσιο περιβάλλον

(γ) συνεπάγεται την κατασκευή, λειτουργία ή χρηση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατσεκυών που αναφέρονται στα άρθρα 60 και 80

(δ) περιέχει πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 248 αναφορικά με τη φύση και τους στόχους του σχεδίου, οι οποίες είναι ανακριβείς ή εφόσον το διεξάγον τις έρευνες Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις προς το παράκτιο Κράτος από προηγούμενο σχέδιο έρευνας.

6. Μη θιγομένων των διατάξεων της παραγράφου 5, τα παράκτια Κράτη δεν μπορούν, ασκώντας τη διακριτική τους εξουσία ,να αρνηθούν τη συναίνεσή τους δυνάμει της υποπαραγράφου (α) της παραγράφου αυτής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους στην υφαλοκρηπίδα, 200 ναυτικά μίλια πέρα από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας, εκτός από τις ειδικες περιοχές τις οποίες τα παράκτια Κράτη μπορούν οποτεδήποτε δήμόσια να καθορίσουν ως περιοχές στις οποίες εκμετάλλευση ή λεπτομερείς ερευνητικές εργασίες που επικεντρώνονται στις περιοχές αυτές διεξάγονται ή θα διεξαχθούν μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Τα παράκτια Κράτη, θα παρέχουν εύλογη προειδοποίηση περί καθορισμού των περιοχών αυτών καθώς και οποιωνδήποτε τροποποιήσεών τους, αλλά δεν είναι υποχρεωμένα να παρέχουν λεπτομέρειες των εργασιών σε αυτές.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 δεν θίγουν τα δικαιώματα των παράκτιων Κρατών πάνω στην υφαλοκρηπίδα όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77.

8. Οι δραστηριότητες θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν θα παρακωλύουν αδικαιολόγητα δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από παράκτια Κράτη κατά την άσκηση των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων και της δικαιοδοσίας τους που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση.

Αρθρο 247

Σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που εκτελούνται υπό την αιγίδα διεθνών οργανισμών

Παράκτιο Κράτος το οποίο είναι μελος ή έχει διμερή συμφωνία με διεθνή οργανισμό, και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του οποίου ο οργανισμός αυτός επιθυμεί να εκτελέσει σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, απευθείας ή υπό την αιγίδα του, θεωρείται ότι έχει εξουσιοδοτήσει την εκτέλεση του σχεδίου σύμφωνα με τις συμφωνημένες προδιαγραφές άν το Κράτος αυτό ενέκρινε το λεπτομερές σχεδιο όταν λήφθηκε η απόφαση από τον οργανισμό να αναλάβει το σχέδιο ή είναι διατεθειμένο να συμμετάσχει σε αυτό και δεν έχει εκφράσει οποιαδήποτε αντίρρηση μέσα σε τέσσερεις μήνες από τη γνωστοποίηση του σχεδίου από τον οργανισμό στο παράκτιο Κράτος.

Αρθρο 248

Καθήκον παροχής πληροφοριών στο παράκτιο Κράτος

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που προτίθενται να αναλάβουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους οφείλουν, σε έξι μήνες το λιγότερο πριν από την αναμενόμενη ημερομηνία έναρξης του σχεδίου της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, να παράσχουν στο Κράτος αυτό πλήρη περιγραφή :

(α) της φύσης και των στόχων του σχεδίου.

(β) των μεθόδων και μέσων που θα χρησιμοποιηθούν, περιλαμβανομενων ονόματος, χωρητικότητας, τύπου και τάξης των πλοίων και περιγραφής του επιστημονικού εξοπλισμού

(γ) των επακριβών γεωγραφικών περιοχών στις οποίες θα εκτελεσθεί το σχέδιο.

(δ) της αναμενόμενης ημερομηνίας πρώτης εμφάνισης και οριστικής αναχώρησης των ερευνητικών πλοιων, ή της ανάπτυξης του εξοπλισμού και της απομάκρυνσης αυτού όπως είναι κατάλληλο

(ε) του ονόματος του αναδόχου ιδρύματος, του διευθυντού του και του προσώπου του υπευθύνου για το σχέδιο και

(στ) της έκτασης κατά την οποια το παράκτιο Κράτος θα πρέπει να μπορεί να συμμετάσχει ή να αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο.

Αρθρο 249

Καθήκον συμμόρφωσης με ορισμένους όρους

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί όταν αναλαμβάνουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους οφείλουν να συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους :

(α) να διασφαλίζουν το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους, αν το επιθυμεί, να συμμετέχει ή αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, ιδιαίτερα πάνω στα ερευνητικά πλοία και άλλα σκάφη ή επιστημονικές ερευνητικές εγκαταστάσεις, όταν είναι πρακτικά δυνατό, χωρίς πληρωμή οποιασδήποτε αμοιβής στους επιστήμονες του παράκτιου Κράτους και χωρίς υποχρέωση συνεισφοράς στα έξοδα του σχεδίου.

(β) να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος ,κατόπιν αίτησής του, προκαταρκτικές εκθέσεις, ευθύς ως είναι πρακτικά δυνατό, καθώς και τα τελικά αποτελέσματα και συμπεράσματα μετά από τη συμπλήρωση της έρευνας.

(γ) να αναλάβουν να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος, κατόπιν αίτησής του, πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα και τα δείγματα που προέρχονται από το σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας καθώς επίσης και να το εφοδιάζουν με δεδομένα που μπορούν να αντιγραφούν και με δείγματα που μπορούν να διασπασθούν χωρίς βλάβη της επιστημονικής τους αξιας.

(δ) άν τους ζητηθεί, να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος αξιολόγηση αυτών των δεδομένων, δειγμάτων και των αποτελεσμάτων των ερευνών ή να παρέχουν βοήθεια στην αξιολόγηση ή ερμηνεία τους.

(ε) να διασφαλίζουν, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ότι τα αποτελέσματα των ερευνών διατίθενται διεθνώς, μέσω κατάλληλων εθνικών ή διεθνών οδών ευθύς ως είναι πρακτικά δυνατό

(στ) να πληροφορούν το παράκτιο Κράτος αμέσως για οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή στο πρόγραμμα έρευνας

(η) εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά, να απομακρύνουν τις εγκαταστάσεις ή τον εξοπλισμό επιστημονικής έρευνας μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει τους όρους που καθορίζονται από τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους για την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας στη χορήγηση ή άρνηση συναίνεσης σύμφωνα με το άρθρο 246, παράγραφος 5, περιλαμβανομένης της απαίτησης προηγούμενης συμφωνίας για τη διάθεση διεθνώς των αποτελεσμάτων της έρευνας ενός σχεδίου άμεσης σπουδαιότητας για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων.

Αρθρο 250
Ανακοινώσεις για σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Ανακοινώσεις που αφορούν σε σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας πρέπει να γίνονται μέσω κατάλληλων επίσημων οδών εκτός άν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Αρθρο 251
Γενικά κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές

Τα Κράτη επιζητούν την προώθηση μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών της θέσπισης γενικών κριτηρίων και κατευθυντηρίων γραμμών για να υποβοηθούν τα Κράτη στη διακρίβωση της φύσης και των συνεπειών της θάλασσιας επιστημονικής έρευνας.

Αρθρο 252
Εξυπακουόμενη συναίνεση

Κράτη ή αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί μπορούν να προχωρήσουν σε σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας έξι μήνες μετά από την ημερομηνία κατά την οποία δόθηκαν στο παράκτιο Κράτος οι πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 248, εκτός άν μέσα σε τέσσερεις μήνες από την λήψη της κοινοποίησης που περιέχει τέτοιες πληροφορίες το παράκτιο Κράτος έχει πληροφορήσει το Κράτος ή τον οργανισμό που διεξάγει τις έρευνες ότι :

(α) έχει αρνηθεί τη συναίνεσή του, δυναμει των διατάξεων του άρθρου 246 ή

(β) οι πληροφορίες που δοθηκαν από το Κράτος αυτό ή τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό αναφορικά με την φύση ή τους στόχους του σχεδίου δεν συνάδουν προς σαφώς φανερά γεγονοτα ή

(γ) απαιτεί συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις πληροφορίες που δόθηκαν δυνάμει των άρθρων 248 και 249 ή

(δ) υπάρχουν εκκρεμείς υποχρεώσεις αναφορικά με προηγούμενο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που εκτελέσθηκε από το Κράτος αυτό ή τον οργανισμό σχετικά με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 249.

Αρθρο 253

Αναστολή ή διακοπή δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

1. Το παράκτιο Κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την αναστολή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που βρίσκονται σε εξέλιξη μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του ή στην υφαλοκρηπίδα του αν :

(α) οι ερευνητικες δραστηριότητες δεν διεξάγονται σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν όπως προβλεπεται στο άρθρο 248 με βάση τις οποίες δόθηκε η συναίνεση του παράκτιου Κράτους ή

(β) το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις ερευνητικές δραστηριότητες παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 249 που αφορούν στα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους σε σχέση με το σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας.

2. Το παράκτιο Κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει, τη διακοπή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας σε περίπτωση μή συμμόρφωσης με τις διατάξεις του άρθρου 248 η οποία ισοδυναμεί με σημαντική μεταβολή του σχεδίου ερευνών ή των ερευνητικών δραστηριοτήτων.

3. Το παράκτιο Κράτος , μπορεί επίσης να απαιτήσει τη διακοπή των δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας άν οποιαδήποτε από τις καταστάσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν διορθωθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

4. Μετά από την γνωστοποίηση από το παράκτιο Κράτος της απόφασής του να διατάξει αναστολή ή διακοπή, τα Κράτη ή οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί

που εξουσιοδοτήθηκαν να διεξάγουν δραστηριότητες θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας οφείλουν να τερματίσουν τις ερευνητικες δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν το αντικειμενο τέτοιας γνωστοποίησης.

5. Διαταγή αναστολής δυνάμει της παραγράφου 1 αίρεται από το παράκτιο Κράτος και οι δραστηριότητες θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας επιτρέπεται να συνεχισθούν εφόσον το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις έρευνες έχει συμμορφωθεί με τους όρους που απαιτούνται δυνάμει των άρθρων 248 και 249.

Αρθρο 254
Δικαιώματα των γειτονικών άνευ ακτών Κρατών και γεγραφικά μειοντεκτούντων Κρατών

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που έχουν υποβάλει σε παράκτιο Κράτος σχέδιο για διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 246, παράγραφος 3 ειδοποιούν τα άνευ ακτών γειτονικά Κράτη και τα γεωγραφικά μειονεκτούντα Κράτη για το προτεινομενο σχέδιο έρευνας και ειδοποιούν σχετικά το παράκτιο Κράτος.

2. Μετά από την παροχή της συναίνεσης από το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος για το προτεινόμενο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, συμφωνα με το άρθρο 246 και άλλες σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, τα Κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναλαμβάνουν τέτοιο σχέδιο παρέχουν στα άνευ ακτών γειτονικά Κράτη και στα γεωγραφικά μειονεκτούντα Κράτη, κατόπιν αίτησής τους και, όταν κρίνεται πρέπον , σχετικές πληροφορίες όπως καθορίζεται στο άρθρο 248 και στο άρθρο 249 παράγραφος 1 (στ).

3. Στα γειτονικά άνευ ακτών Κράτη και στα γεωγραφικά μειονεκτούντα Κράτη που αναφέρονται πιό πάνω, κατόπιν αίτησής τους, δίδεται ευκαιρία συμμετοχής οποτεδήποτε είναι εφικτό, στο προτεινόμενο σχέδιο θαλασσιας επιστημονικής έρευνας με εμπειρογνώμονες που κατέχουν τα αναγκαία προσόντα που ορίζονται από αυτά και για τους οποίους δεν προβάλλει αντίρρηση το παράκτιο Κράτος, σύμφωνα με τους όρους που συμφωνήθηκαν για το σχέδιο, και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μεταξύ του ενδιαφερομένου παράκτιου Κράτους και του Κράτους ή των αρμοδίων διεθνών οργανισμών που διεξάγουν την θαλάσσια επιστημονική έρευνα.

4. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχουν στα πιό πάνω αναφερόμενα άνευ ακτών Κράτη και στα

γεωγραφικά μειονεκτούντα Κράτη, κατόπιν αίτησής τους, τις πληροφορίες και τη βοήθεια που καθορίζονται στο άρθρο 249, παράγραφος 1 (δ), υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 249 παράγραφος 2.

Αρθρο 255

Μέτρα για τη διευκόλυνση θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας και για την βοήθεια ερευνητικών πλοίων

Τα Κράτη προσπαθούν να υιοθετήσουν λογικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για την προώθηση και διευκόλυνση θαλασσίας επιστημονικής έρευνας που διεξάγονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση πέρα από την χωρική τους θάλασσα και ως ήθελε κριθεί κατάλληλο, να διευκολύνουν, τηρουμένων των διατάξεων των νόμων και κανονισμών τους, την προσέγγιση στους λιμένες τους και να παρέχουν βοήθεια στα πλοία που διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα συμμορφούμενα με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος Μέρους.

Αρθρο 256

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή

Ολα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμοδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους XI, να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή.

Αρθρο 257

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στα ύδατα πέρα από τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Ολα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στα ύδατα πέρα από τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

ΤΜΗΜΑ 4

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ Η ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Αρθρο 258

Ανάπτυξη και Χρησιμοποίηση

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημονικών ερευνών σ'οποιαδήποτε περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος υπόκειται στους αυτούς όρους που περιγράφονται στην παρούσα Σύμβαση για τη διεξαγωγή θαλάσιας επιστημονικής έρευνας σ'οποιαδήποτε τέτοια περιοχή.

Αρθρο 259

Νομικό καθεστώς

Οι εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρονται στο παρόν τμήμα δεν έχουν το καθεστώς νήσων. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδας.

Αρθρο 260

Ζώνες ασφαλείας

Ζώνες ασφαλείας λογικού πλάτους μή υπερβαίνοντος τα 500 μετρα, μπορούν να δημιουργηθούν γύρω από τις εγκαταστάσεις επιστημονικών ερευνών, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης. Ολα τα Κράτη διασφαλίζουν ότι οι ζώνες αυτές ασφάλειας τηρούνται από τα πλοία τους .

Αρθρο 261

Μη παρακώλυση διαύλων ναυσιπλοΐας

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημόνικών ερευνων δεν αποτελεί εμπόδιο στους καθιερωμένους διεθνείς διαύλους ναυσιπλοΐας.

Αρθρο 262

Διακριτικές σημάνσεις και προειδοποιητικά σήματα

Οι εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρονται στο παρόν τμήμα πρέπει να φέρουν διακριτικές σημάνσεις που να δείχνουν το Κράτος εγγραφής ή τον διεθνή οργανισμό στον οποίο ανήκουν αυτά και πρέπει να έχουν επαρκή διεθνώς συμφωνημένω προειδοποιητικά σήματα για διασφάλιση της ασφάλειας στη θάλασσα και την ασφάλεια της αεροναυσιπλοΐας, λαμβάνοντας υπόψη κανόνες και πρότυπα καθιερωμένα από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΤΜΗΜΑ 5

ΕΥΘΥΝΗ

Αρθρο 263

Ευθύνη και ευθύνη για αποζημίωση

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί είναι υπεύθυνοι να διασφαλίζουν οτι η θαλάσσια επιστημονική έρευνα ,είτε αυτή αναλαμβάνεται από αυτούς είτε για λογαριασμό τους, διεξάγεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κράτη και αρμόδιοι διεθνεσι οργανισμοί φέρουν ευθύνη για τα μετρα που λαμβάνουν κατά παράβαση της παρούσας Σύμβασης αναφορικά με θαλάσσια επιστημονική έρευνα που διεξάγεται από άλλα Κράτη, από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα αυτών ή από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και οφείλουν αποζημίωση για ζημιές που προκύπτουν από τέτοια μέτρα.

3. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί φέρουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 235 για ζημιές που προκλήθηκαν από ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος συνεπεία θαλάσσιων ερευνών που αναλαμβάνονται από αυτούς ή για λογαριασμό τους.

ΤΜΗΜΑ 6

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

Αρθρο 264

Επίλυση διαφορών

Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης σε σχέση με θαλάσσια επιστημονική έρευνα θα επιλύονται σύμφωνα με το Μέρος XV, Τμήματα 2 και 3.

Αρθρο 265
Προσωρινά μέτρα

Εκκρεμούσης της επίλυσης μιας διαφοράς σύμφωνα με το Μέρος XV, τμήματα 2 και 3, το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που είναι εξουσιοδοτημένος να διεξάγει σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας δεν θα επιτρέπει να αρχίσουν ή να συνεχισθούν ερευνητικές δραστηριότητες χωρίς τη ρητή συναίνεση του ενδιαφερόμενου παράκτιου Κράτους.

ΜΕΡΟΣ XIV
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ 1
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Αρθρο 266
Προώθηση της ανάπτυξης και μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας

1. Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, συνεργάζονται σύμφωνα με τις δυνατότητές τους στην ενεργό προώθηση της ανάπτυξης και μεταφοράς θαλάσσιας επιστημονικής γνώσης και τεχνολογίας υπό δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις.

2. Τα Κράτη προωθούν την ανάπτυξη της θαλάσσιας επιστημονικής και τεχνολογικής ικανότητας των Κρατών τα οποία μπορεί να έχουν ανάγκη και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη συμπεριλαμβανομένων των Κρατών που δεν έχουν ακτές και των γεωγραφικά μειονεκτικών Κρατών, αναφορικά με την εξερεύνηση, εκμετάλλευση και διατήρηση και διαχείριση των θαλάσσιων πόρων, τη προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την θαλάσσια επιστημονική έρευνα και άλλες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή, με σκοπό την επιτάχυνση της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης των αναπτυσσόμενων Κρατών.

3. Τα Κράτη προσπαθούν να ενθαρρύνουν ευνοϊκές οικονομικές και νομικές προϋποθέσεις για τη μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων Μερών σε δίκαιη βάση.

Αρθρο 267

Προστασία νομίμων συμφερόντων

Τα Κράτη κατά την προώθηση συνεργασίας σύμφωνα με το αρθρο 266, λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους όλα τα νόμιμα συμφέροντα περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων, και υποχρεώσεων των κατόχων, προμηθευτών και παραληπτών θαλάσσιας τεχνολογίας.

Αρθρο 268

Βασικοί στόχοι

Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προωθούν:

(α) την απόκτηση, αξιολόγηση και διάδοση θαλάσσιας τεχνολογικής γνώσης και διευκολύνουν την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες και τα δεδομένα

(β) την ανάπτυξη κατάλληλης θαλάσσιας τεχνολογίας

(γ) την ανάπτυξη της αναγκαίας τεχνολογικής υποδομής για διευκόλυνση της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας.

(δ) την ανάπτυξη ανθρωπίνου δυναμικού μέσω της άσκησης και εκπαίδευσης υπηκόων αναπτυσσομένων Κρατών και χωρών και ιδιαίτερα των υπηκόων των λιγότερο ανεπτυγμένων μεταξύ αυτών.

(ε) τη διεθνή συνεργασία σε όλα τα επίπεδα, ιδιαίτερα στο περιφερειακό, υποπεριφερειακό και διμερές επίπεδο.

Αρθρο 269

Μέτρα επίτευξης των βασικών στόχων

Για να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 268, τα Κράτη απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προσπαθούν, μεταξύ άλλων:

(α) να καταρτίσουν προγράμματα τεχνικής συνεργασίας για την αποτελεσματική μεταφορά όλων των ειδών θαλάσσιας τεχνολογίας σε Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη που δεν έχουν ακτές και στα γεωγραφικά μειονεκτικά Κράτη, όπως και άλλα αναπτυσσόμενα Κράτη, τα οποία δεν κατέστη δυνατόν, είτε να δημιουργήσουν είτε να αναπτύξουν δική τους τεχνολογική ικανότητα στη θαλάσσια επιστήμη και στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση θαλάσσιων πόρων, είτε να αναπτύξουν την υποδομή μιάς τέτοιας τεχνολογίας.

(β) να προάγουν ευνοϊκές συνθήκες για τη σύναψη συμφωνιών, συμβολαίων και άλλων παρομοίων διευθετήσεων, κάτω από δίκαιους και λογικούς όρους.

(γ) να συγκαλούν διασκέψεις, σεμινάρια και συμπόσια για επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα, ιδιαίτερα για την πολιτική και τις μεθόδους μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας

(δ) να προάγουν την ανταλλαγή επιστημόνων και εμπειρογνωμόμων στον τομέα της τεχνολογίας και σε άλλους τομείς.

(ε) να αναλαμβάνουν σχέδια και να προωθούν μικτές επιχειρήσεις και άλλες μορφές διμερούς και πολυμερούς συνεργασίας.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Αρθρο 270

Τρόποι και μέσα διεθνούς συνεργασίας

Η διεθνής συνεργασία για την ανάπτυξη και μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας διεξάγεται, όπου είναι εφικτό και κατάλληλο, μέσω υφιστάμενων διμερών, περιφερειακών ή πολυμερών προγραμμάτων και επίσης μέσω διευρυμένων και νέων προγραμμάτων με σκοπό τη διευκόλυνση της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας , της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας ιδιαίτερα σε νέους τομείς, και της κατάλληλης διεθνούς χρηματοδότησης για ωκεάνεια έρευνα και ανάπτυξη.

Αρθρο 271

Κατευθυντήριες γραμμές, κριτήρια και πρότυπα

Τα Κράτη απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προωθούν την καθιέρωση γενικά αποδεκτών κατευθυντήριων γραμμών, κριτηρίων και προτύπων για τη μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας πάνω σε διμερή βάση ή μέσα στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και άλλων βημάτων, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών.

Αρθρο 272
Συντονισμός διεθνών προγραμμάτων

Στον τομέα της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας, τα Κράτη προσπαθούν να διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συντονίζουν τις δραστηριότητες τους, περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε περιφερειακών ή παγκόσμιων προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών, ιδιαίτερα των Κρατών που δεν έχουν ακτές και των γεωγραφικά μειονεκτούντων Κρατών.

Αρθρο 273
Συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς και την Αρχή

Τα Κράτη συνεργάζονται ενεργά με αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και την Αρχή για την ενθάρρυνση και διευκόλυνση της μεταφοράς σε αναπτυσσόμενα Κράτη, στους υπηκόους τους και στην Επιχείρηση, δεξιοτήτων και θαλάσσιας τεχνολογίας αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή.

Αρθρο 274
Στόχοι της Αρχής

Επιφυλασσομένων όλων των νόμιμων συμφερόντων, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των κατόχων, προμηθευτών και παραληπτών τεχνολογίας, η Αρχή, αναφορικά με δραστηριότητες στην Περοχή, διασφαλίζει ότι :

(α) με βάση την αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής, οι πολίτες αναπτυσσομένων Κρατών, ανεξάρτητα αν είναι παράκτια, δεν έχουν ακτές ή είναι γεωγραφικά μειονεκτικά, προσλαμβάνονται για σκοπούς εκπαίδευσης ως μέλη του διευθυντικού, ερευνητικού και τεχνικού προσωπικού που συγκροτείται για τις εργασίες της.

(β) η τεχνική τεκμηρίωση για το σχετικό εξοπλισμό, μηχανήματα, συσκευές και διαδικασίες είναι διαθέσιμη σε όλα τα Κράτη, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη, τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό.

(γ) λαμβάνεται επαρκής πρόνοια από την Αρχή για διευκόλυνση της απόκτησης τεχνικής βοήθειας στον τομέα της θαλάσσιας τεχνολογίας από Κράτη τα οποία μπορεί να την χρειάζονται και την ζητούν, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη και της απόκτησης από τους υπηκόους τους, των

αναγκαίων δεξιοτήτων και τεχνογνωσίας περιλαμβανομένης της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

(δ) Τα Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη, βοηθούνται στην απόκτηση του αναγκαίου εξοπλισμού, γνώσεως μεθόδων, εγκαταστάσεων και άλλης τεχνογνωσίας, μέσω οποιωνδήποτε οικονομικών διευθετήσεων που προβλέπονται στη παρούσα Σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ 3
ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Αρθρο 275
Δημιουργία εθνικών κέντρων

1. Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών και της Αρχής, προωθούν τη δημιουργία, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα παράκτια Κράτη, εθνικών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών και την ενίσχυση των υφιστάμενων εθνικών κέντρων, με σκοπό την ενθάρρυνση και προαγωγή της διεξαγωγής θαλασσίων επιστημονικών ερευνών από αναπτυσσόμενα παράκτια Κράτη και την επαύξηση των εθνικών δυνατοτήτων τους στην χρησιμοποίηση και διαφύλαξη των θαλάσσιων πόρων τους για δικό τους οικονομικό όφελος.

2. Τα Κράτη μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών και της Αρχής, παρέχουν επαρκή υποστήριξη για την διευκόλυνση της δημιουργίας και ενίσχυσης τέτοιων εθνικών κέντρων ώστε να παρέχουν εξελιγμένες εκπαιδευτικές διευκολύνσεις και τον αναγκαίο εξοπλισμό, δεξιότητες και τεχνογνωσία καθώς και τεχνικούς εμπειρογνώμονες στα Κράτη αυτά τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τέτοια βοήθεια.

Αρθρο 276
Δημιουργία Περιφερειακών Κέντρων

1. Τα Κράτη σε συνεργασία με τους αρμοδίους διεθνείς οργανισμούς, την Αρχή και τα εθνικά ιδρύματα θαλασσίων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, προωθούν τη δημιουργία περιφερειακών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών

προωθούν τη δημιουργία περιφερειακών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα Κράτη, με σκοπό την ενθάρρυνση και προώθηση της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από αναπτυσσόμενα Κράτη και την προώθηση της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας

Αρθρο 277

Αρμοδιότητες Περιφερειακών Κέντρων

Οι αρμοδιότητες τέτοιων περιφερειακών κέντρων περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων :

(α) Εκπαιδευτικά προγράμματα σε όλα τα επίπεδα πάνω στις διάφορες πλευρές της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, ιδιαίτερα της θαλάσσιας βιολογίας, περιλαμβανομένης της διατήρησης και διαχείρισης των ζώντων πόρων, της ωκεανογραφίας, υδρογραφίας, μηχανικής, γεωλογικής εξερεύνησης τους θαλάσσιου βυθού, μεταλλευτικής τεχνολογίας και τεχνολογίας αφαλάτωσης.

(β) Μελέτες διαχείρισης.

(γ) προγράμματα μελετών σχετικά με την προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης.

(δ) οργάνωση περιφερειακών διασκέψεων, σεμιναρίων και συμποσίων

(ε) απόκτηση και επεξεργασία θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών δεδομένων και πληροφοριών.

(στ) ταχεία διάδοση των αποτελεσμάτων των θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών μέσω άμεσα διαθεσίμων δημοσιευμάτων.

ΤΜΗΜΑ 4

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Αρθρο 278

Συνεργασία μεταξύ διεθνών οργανισμών

Οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στο παρόν Μέρος και στο Μέρος XIII λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλιζουν , είτε απευθείας είτε σε στενή συνεργασία μεταξύ τους, την αποτελεσματική εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών τους δυνάμει του παρόντος Μέρους.

ΜΕΡΟΣ XV
ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρο 279
Υποχρεώση επίλυσης διαφορών με ειρηνικά μέσα

Τα Κράτη Μέρη θα επιλύουν οποιαδήποτε μεταξύ τους διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και, για το σκοπό αυτό, θα επιδιώκουν λύση με τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του Χάρτη.

'Αρθρο 280
Επίλυση διαφορών με ειρηνικά μέσα που επιλέγουν τα Μέρη

Καμιά διάταξη του παρόντος Μέρους δεν θίγει το δικαίωμα οποιωνδήποτε Κρατών Μερών να συμφωνήσουν οποτεδήποτε να επιλύσουν μιά μεταξύ τους διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης με οποιοδήποτε ειρηνικό μέσο της εκλογής τους.

'Αρθρο 281
Διαδικασία σε περίπτωση μη επίλυσης διαφοράς από τα μέρη

1. Αν Κράτη-Μέρη τα οποία είναι μέρη σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης συμφώνησαν να επιδιώξουν επίλυση της διαφοράς με ειρηνικά μέσα της επιλογής τους, οι διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν Μέρος εφαρμόζονται μόνο εφόσον δεν επιτευχθεί επίλυση με την προσφυγή στα μέσα αυτά και η μεταξύ των μερών συμφωνία δεν αποκλείει οποιαδήποτε περαιτέρω διαδικασία.
2. Αν τα μέρη έχουν επίσης συμφωνήσει σε κάποια προθεσμία, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής.

'Αρθρο 282
Υποχρεώσεις δυνάμει γενικών, περιφερειακών ή διμερών συμφωνιών

Αν Κράτη-Μέρη τα οποία είναι μέρη σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης έχουν συμφωνήσει, μέσω γενικής περιφερειακής ή διμερούς συμφωνίας ή άλλως ότι μια τέτοια διαφορά, θα υποβάλλεται με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά σε διαδικασία η οποία συνεπάγεται δεσμευτική απόφαση, η διαδικασία αυτή θα εφαρμόζεται αντί των διαδικασιών που προβλεπονται στο παρόν μέρος εκτός αν τα Μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

'Αρθρο 283
Υποχρέωση ανταλλαγής απόψεων

1. Οταν μεταξύ Κρατών-Μερών προκύψει διαφορά σχετικά με την ερμηνεία η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα μέρη στη διαφορά θα προχωρήσουν αμελλητί σε ανταλλαγή απόψεων για την επίλυσή της με διαπραγματεύσεις ή άλλα ειρηνικά μέσα.
2. Τα Μέρη επίσης θα προσχωρούν αμελλητί σε ανταλλαγή απόψεων όταν μια διαδικασία για την επίλυση τέτοιας διαφοράς έχει τερματισθεί χωρίς επίλυσή της ή όταν επίλυση έχει μεν επιτευχθεί, αλλά οι περιστάσεις απαιτούν διαβουλεύσεις σχετικά με τον τρόπο υλοποίησης της επίλυσης της διαφοράς.

'Αρθρο 284
Συνδιαλλαγή

1. Κράτος-Μέρος το οποίο είναι μέρος σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μπορεί να καλέσει το άλλο μέρος ή μέρη να υποβάλουν τη διαφορά σε συνδιαλλαγή σύμφωνα με τη διαδικασία του παραρτηματος V Τμήμα 1 ή σε άλλη διαδικασία συνδιαλλαγής.
2. Αν η πρόσκληση γίνει αποδεκτή και τα μέρη συμφωνούν ως προς την εφαρμοστέα διαδικασία συνδιαλλαγής, οποιοδήποτε μέρος μπορεί να υποβάλλει τη διαφορά στη διαδικασία αυτή.
3. Αν η πρόσκληση δεν γίνει αποδεκτή ή τα μέρη δεν συμφωνούν ως προς τη διαδικασία, η διαδικασία συνδιαλλαγής θα θεωρείται ως τερματισθείσα.
4. Εκτός αν τα μέρη συμφωνούν άλλως, όταν μια διαφορά έχει υποβληθεί σε συνδιαλλαγή, η διαδικασία μπορεί να τερματισθεί μόνο σύμφωνα με τη συμφωνημένη διαδικασία συνδιαλλαγής.

'Αρθρο 285
Εφαρμογή του παρόντος τμήματος σε διαφορές που υποβάλλονται σύμφωνα με το μέρος XI.

Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε κάθε διαφορά η οποία σύμφωνα με το μέρος XI τμήμα 5 πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν μέρος. Αν μια οντότητα η οποία δεν είναι Κράτος-Μέρος είναι μέρος σε μια τέτοια διαφορά, το παρόν τμήμα εφαρμόζεται, mutatis mutandis.

ΤΜΗΜΑ 2 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΕΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αρθρο 286
Εφαρμογή διαδικασιών δυνάμει του παρόντος τμήματος.

Επιφυλασσομένου του τμήματος 3, κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, όταν δεν έχει επιτευχθεί επίλυση κατόπιν προσφυγής στο τμήμα 1 θα υποβάλλεται με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά στο δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος.

'Αρθρο 287
Επιλογή διαδικασίας

1. Οταν υπογράφει, επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, κάθε Κράτος είναι ελεύθερο να επιλέξει με γραπτή δήλωσή του, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέσα για την επίλυση διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.
(α) Το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας που ιδρύεται σύμφωνα με το Παράρτημα VI.
(β) Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.
(γ) Ενα διαιτητικό δικαστήριο, συγκροτούμενο σύμφωνα με το Παράρτημα VII.
(δ) Ενα ειδικό διαιτητικό δικαστήριο συγκροτούμενο σύμφωνα με το παράρτημα VIII για μια ή περισσότερες από τις κατηγορίες διαφορών που καθορίζονται σ'αυτό.
2. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 δεν επηρεάζει ή επηρεάζεται από την υποχρέωση ενός κράτους Μέρους να δεχθεί τη δικαιοδοσία του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας στην έκταση και κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο μέρος XI τμήμα 5.
3. Κράτος-Μέρος, το οποίο είναι μέρος σε διαφορά που δεν καλύπτεται από ισχύουσα δήλωση, θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί διαιτησία σύμφωνα με το παράρτημα VII.
4. Αν τα μέρη σε μια διαφορά έχουν αποδεχθεί την 'δια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο στη διαδικασία αυτή, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.
5. Αν τα μέρη σε μια διαφορά δεν έχουν αποδεχθεί την ίδια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο σε διαιτησία σύμφωνα με το Παράρτημα VII εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.
6. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 παραμένει σε ισχύ επί τρεις μήνες μετά από την κατάθεση ειδοποίησης για ανάκληση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.
7. Νέα δήλωση, ειδοποίηση για ανάκληση ή εκπνοή δήλωσης ουδόλως επηρεάζει διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος άρθρου εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.
8. Οι δηλώσεις και ειδοποιήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει αντίγραφα αυτών στα Κράτη-Μέρη.

'Αρθρο 288
Δικαιοδοσία

1. Κάθε δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 287 έχει δικαιοδοσία για κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία υποβάλλεται σ'αυτό σύμφωνα με το παρόν Μέρος.
2. Κάθε δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 287 έχει επίσης δικαιοδοσία για κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή διεθνούς συμφωνίας, σχετικής με τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, η οποία υποβάλλεται σ'αυτό δυνάμει της συμφωνίας.
3. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας που ιδρύεται σύμφωνα με το Παράρτημα VI και οποιοδήποτε άλλο τμήμα δικαστηρίου ή διοιτητικό δικαστήριο που αναφέρεται στο μέρος XI τμήμα 5 έχει δικαιοδοσία γι οποιοδήποτε θέμα το οποίο υποβάλλεται σ'αυτό σύμφωνα με το παραπάνω μέρος.

4. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς το εάν ένα δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, το θέμα θα επιλύεται με απόφαση του Δικαστηρίου αυτού.

'Αρθρο 289
Εμπειρογνώμονες

Σε κάθε διαφορά στην οποία εμπλέκονται επιστημονικά ή τεχνικά θέματα το δικαστήριο το οποίο ασκεί δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος, μπορεί, με αίτηση ενός μέρους ή αυτεπάγγελτα, να εμπλέξει, σε συνεννόηση με τα μέρη, όχι λιγότερους από δύο επιστημονικούς ή τεχνικούς εμπειρογνώμονες επιλεγμένους κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο που ετοιμάζεται σύμφωνα με το παράρτημα VIII άρθρο 2 για να συμμετέχουν στο δικαστήριο αλλά χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Αρθρο 290
Προσωρινά Μέτρα

1. Αν μια διαφορά έχει προσηκόντως υποβληθεί σε δικαστήριο το οποίο θεωρεί ότι εκ πρώτης όψεως έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος μέρους ή του μέρους XI τμήμα 5, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα τα οποία θεωρεί κατάλληλα υπό τις περιστάσεις για την εξασφάλιση των αντιστοίχων δικαιωμάτων των μερών στη διαφορά ή για την πρόληψη σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον, εκκρεμούσης της τελικής απόφασης.

2. Προσωρινά μέτρα μπορούν να τροποποιούνται ή ανακαλούνται ευθύς ως οι περιστάσεις που τα δικαιολογούν έχουν μεταβληθεί ή έπαυσαν να υπάρχουν.

3. Προσωρινά μέτρα μπορούν να ορίζονται, τροποποιούνται ή ανακαλούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνο με αίτηση ενός μέρους στη διαφορά και αφού παρασχεθεί στα μέρη η ευκαιρία να ακουσθούν.

4. Το Δικαστήριο ειδοποιεί αμέσως τα μέρη στη διαφορά, καθώς και άλλα Κράτη - Μέρη, όπως θεωρεί αρμόζον για τον ορισμό, τροποίηση ή ανάκληση των προσωρινών μέτρων.

5. Εκκρεμούσης της συγκρότησης ενός διαιτητικού δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται διαφορά δυνάμει του παρόντος τμήματος, οποιοδήποτε δικαστήριο για το οποίο συμφωνούν τα μέρη ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, μέσα σε δύο εβδομάδες από την ημερομηνία της αίτησης για προσωρινά μέτρα, το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας ή, σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή, το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλλάσιου Βυθού, μπορεί να ορίσει, τροποποιήσει ή αναστείλει προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αν κρίνει ότι εκ πρώτης όψεως το δικαστήριο το οποίο θα συγκροτηθεί, θα είχε δικαιοδοσία και ότι το επείγον της κατάστασης το απαιτεί. Αφού συγκροτηθεί, το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί η διαφορά μπορεί να τροποποιήσει, αναστείλει ή επιβεβαιώσει τα προσωρινά αυτά μέτρα, ενεργώντας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4.

6. Τα Μέρη στη διαφορά οφείλουν να συμμορφώνονται ταχέως με οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα ορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Αρθρο 291
Πρόσβαση

1. Ολα τα Κράτη-Μέρη έχουν πρόσβαση σε όλες τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο παρόν Μέρος.
2. Οντότητες άλλες από Κράτη-Μέρη έχουν πρόσβαση στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο παρόν Μέρος μόνο όπως ειδικά προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή.

'Αρθρο 292
Ταχεία απόλυση πλοίων και πληρωμάτων

1. Οταν οι αρχές Κράτους-Μέρους κρατούν πλοίο που φέρει τη σημαία άλλου Κράτους-Μέρους και προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το κρατούν Κράτος δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης για την ταχεία απόλυση του πλοίου ή του πληρώματός του με την παροχή εύλογης εγγύησης ή άλλης οικονομικής ασφάλειας, το θέμα της παύσης της κράτησης μπορεί να υποβάλλεται σε οποιοδήποτε δικαστήριο που συμφωνείται από τα μέρη ή ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, εντός 10 ημερών από την έναρξη της κράτησης σε δικαστήριο αποδεκτό από το Κράτος, δυνάμει του άρθρου

287 ή στο Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.
2. Η αίτηση για απόλυση μπορεί να γίνει μόνο από ή για λογαριασμό του Κράτους της σημαίας του πλοίου.
3. Το δικαστήριο εξετάζει χωρίς καθυστέρηση την αίτηση για απόλυση και επιλαμβάνεται μόνο του θέματος της απόλυσης, χωρίς να θίγεται η ουσία τυχόν υπόθεσης ενώπιον των αρμοδίων εσωτερικών αρχών εναντίον του πλοίου, του πλοιοκτήτη ή του πληρώματος αυτού. Οι αρχές του κρατούντος Κράτους παραμένουν αρμόδιες για την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού οποτεδήποτε.
4. Οταν παρασχεθεί εγγύηση ή άλλη οικονομική ασφάλεια που αποφασίσθηκε από το δικαστήριο, οι αρχές του κρατούντος Κράτους οφείλουν να συμμορφωθούν γρήγορα με την απόφαση του Δικαστηρίου σχετικά με την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού.

'Αρθρο 293
Εφαρμοστέο Δίκαιο

1. Το δυνάμει του Τμήματος αυτού αρμόδιο δικαστήριο εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση και άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου που δεν συγκρούονται με την παρούσα Σύμβαση.
2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα του έχοντος δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος δικαστηρίου να αποφασίζει ex aequo et bono σε μία υπόθεση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν προς τούτο.

'Αρθρο 294
Προκαταρκτική διαδικασία

1. Οποιοδήποτε προβλεπόμενο από το άρθρο 287 δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται αίτηση σχετικά με διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 297 θα αποφασίζει κατόπιν αίτησης ενός μέρους, η μπορεί να αποφασίζει αυτεπάγγελτα, κατά πόσο η αίτηση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή είναι εκ πρώτης όψεως βάσιμη. Αν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η αίτηση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή ότι είναι εκ πρώτης όψεως αβάσιμη, δεν δίνει συνέχεια σε αυτή.
2. Μόλις παραλάβει την αίτηση, το δικαστήριο ειδοποιεί αμέσως το άλλο μέρος ή μέρη για την αίτηση και καθορίζει εύλογη προθεσμία εντός της οποίας αυτά μπορούν να του ζητήσουν να αποφασίσει σύμφωνα με την παράγραφο 1.
3. Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει το δικαίωμα οποιουδήποτε μέρους σε μιά διαφορά να προβεί σε προκαταρτικές ενστάσεις σύμφωνα με τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες.

'Αρθρο 295
Εξάντληση εσωτερικών ενδίκων μέσων

Κάθε διαφορά μεταξύ Κρατών-Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα μόνο μετά την εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων όταν αυτό απαιτείται από το διεθνές δίκαιο.

'Αρθρο 296
Τελεσιδικία και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Κάθε απόφαση που εκδίδεται από το αρμόδιο δυνάμει του παρόντος τμήματος δικαστήριο είναι τελεσίδικη και πρέπει να τηρείται από όλα τα μέρη σε μιά διαφορά.
2. Κάθε τέτοια απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ παρά μόνο μεταξύ των μερών και σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαφορά.

ΤΜΗΜΑ 3 ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ 2

'Αρθρο 297
Περιορισμοί στην εφαρμογή του τμήματος 2

1. Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης ως προς την άσκηση από παράκτιο Κράτος των κυριαρχικών του δικαιωμάτων ή της δικαιοδοσίας του που προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση υπόκεινται στις διαδικασίες που διαλαμβάνονται στο τμήμα 2 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν προβάλλεται ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο Κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης σχετικά με τις ελευθερίες και τα δικαιώματα ναυσιπλοΐας, υπέρπτησης ή τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών ή σχετικά με άλλες διεθνείς νόμιμες χρήσεις της θάλασσας που καθορίζονται στο άρθρο 58.

β) όταν προβάλλεται ισχυρισμός, ότι ένα Κράτος ασκώντας τις παραπάνω αναφερόμενες ελευθερίες, δικαιώματα ή χρήσεις, έχει ενεργήσει κατά παράβαση της παρούσας Σύμβασης ή των νόμων ή κανονισμών που υιοθετήθηκαν από το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου που δεν είναι αντίθετοι με την παρούσα Σύμβαση ή

γ) όταν προβάλλεται ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο Κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση καθορισμένων διεθνών κανόνων μας προτύπων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που είναι εφαρμοστέα στο παράκτιο Κράτος και τα οποία έχουν καθιερωθεί από την παρούσα Σύμβαση ή μέσω διεθνών Οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. α) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ως προς τις θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες επιλύονται σύμφωνα με το Τμήμα 2, αλλά το παράκτιο Κράτος δεν είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που ανακύπτει από:

ι) την άσκηση από το παράκτιο Κράτος δικαιώματος ή διακριτικής ευχέρειας σύμφωνα με το άρθρο 246 ή

ιι) απόφαση του παράκτιου Κράτους να διατάξει αναστολή ή παύση ενός ερευνητικού σχεδίου σύμφωνα με το άρθρο 253.

β) Διαφορές που ανακύπτουν από ισχυρισμό Κράτους που διεξάγει έρευνες ότι σε σχέση με ένα ειδικό σχέδιο το παράκτιο Κράτος δεν ασκεί τα δικαιώματά του βάσει των άρθρων 246 και 253 κατά τρόπο σύμφωνο με την παρούσα Σύμβαση θα υποβάλλονται, με αίτηση του ενός ή του άλλου μέρους, σε συνδιαλλαγή βάσει του Παραρτήματος V, τμήμα 2, εφόσον η Επιτροπή συνδιαλλαγής δεν θα αμφισβητήσει την άσκηση από το παράκτιο Κρατος της διακριτικής του ευχέρειας να καθορίζει ειδικές περιοχές όπως αναφέρεται στο άρθρο 246, παράγραφος 6, ή της διακριτικής του ευχέρειας να αρνείται τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το άθρο 246 παράγραφος 5.

3. α) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεως της παρούσας Σύμβασης για την αλιεία θα επιλύονται σύμφωνα με το τμήμα 2, αλλά το παράκτιο Κράτος δεν θα είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που αφορά στα κυριαρχικά του δικαιώματα σχετικά με τους ζωντανούς πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην άσκησή τους, περιλαμβανομένων των διακριτικών του εξουσιών για καθορισμό του επιτρεπόμενου αλιεύματος, της αλιευτικής δυναμικότητάς του, της κατανομής των πλεονασμάτων σε άλλα Κράτη και των όρων και προϋποθέσεων που καθιερώνονται στους νόμους και κανονισμούς του για τη διατήρηση και διαχείριση.

(β) Οταν καμιά επίλυση δεν έχει επιτεχθεί με προσφυγή στο τμήμα Ι του παρόντος Μέρους, η διαφορά θα υποβάλλεται σε συνδιαλλαγή βάσει του Παραρτήματος V, τμήμα 2 με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι:

(ι) Ενα παράκτιο Κράτος έχει κατάδηλα παραλείψει να τηρήσει τις υποχρεώσεις του να εξασφαλίσει μέσω κατάλληλων μέτρων διατήρησης και διαχείρισης ότι η συντήρηση ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν κινδυνεύει σοβαρά.

(ιι) Ενα παράκτιο Κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να καθορίσει, μετά από αίτηση ενός άλλου Κράτους το επιτρεπόμενο αλίευμα και την δυνατότητά του για συλλογή ζωντανών πόρων σχετικά με αποθέματα τα οποία το άλλο αυτό Κράτος ενδιαφέρεται να αλιεύσει ή

(ιιι) Ενα παράκτιο Κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να κατανείμει σε οποιοδήποτε Κράτος, δυνάμει των άρθρων 62,69 και 70 και σύμφωνα με τους όρους και προυποθέσεις που καθόρισε το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με την παρούσα

Σύμβαση ολόκληρο ή μέρος του πλεονάσματος που έχει δηλώσει ότι υπάρχει.

(γ) Σε καμιά περίπτωση επιτροπή συνδιαλλαγής δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη διακριτική ευχέρεια του παράκτιου Κράτους με τη δική της.

(δ) Η έκθεση της Επιτροπής Συνδιαλλαγής πρέπει να κοινοποιείται στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

(ε) Κατά τη διαπραγμάτευση συμφωνιών, δυνάμει των άρθρων 69 και 70, τα Κράτη-Μέρη, εκτός αν συμφωνούν διαφορετικά, θα περιλαμβάνουν ρήτρα για τα μέτρα που θα λαμβάνουν, ώστε να ελαχιστοποιείται η δυνατότητα διαφωνίας σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της συμφωνίας και για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ενεργήσουν αν παρόλα αυτά προκύψει διαφωνία.

'Αρθρο 298

Προαιρετικές Εξαιρέσεις στην εφαρμογή του τμήματος 2

1. Οταν υπογράφει, επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, ένα Κράτος μπορεί χωρίς να βλάπτονται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν δυνάμει του τμήματος 1, να δηλώσει γραπτώς ότι δεν αποδέχεται μια οποιαδήποτε ή περισσότερες από τις διαδικασίες που προβλέπει το Τμήμα 2 σχετικά με μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες διαφορών.

(a) (ι) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία η εφαρμογή των άρθρων 15,74 και 83 σχετικά με θαλάσσιες οριοθετήσεις ή εκείνες που αφορούν ιστορικούς κόλπους ή τίτλους εξυπακουομένου ένα Κράτος που έχει κάνει τέτοια δήλωση οφείλει, όταν μια τέτοια διαφορά ανακύψει μετά την έναρξη ισχύως της παρούσας Σύμβασης και όταν καμιά συμφωνία δεν έχει επιτευχθεί μέσα σε εύλογη χρονική περίοδο σε διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών, με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά αποδεχθεί την υποβολή του θέματος, σε συνδυαλλαγή δυνάμει του παραρτήματος V τμήμα 2 και υπό τον περαιτέρω όρο ότι οποιαδήποτε διαφορά η οποία αναγκαστικά συνεπάγεται την ταυτόχρονη εξέταση οποιασδήποτε ανεπίλυτης διαφοράς σχετικά με κυριαρχία ή άλλα δικαιώματα πάνω σε εμπειρωτικό ή νησιωτικό χερσαίο έδαφος θα εξαιρείται από την υποβολή αυτή.

(ιι) Μετά την παρουσίαση από την επιτροπή συνδιαλλαγής της έκθεσής της, η οποία πρέπει να αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται, τα μέρη θα διαπραγματεύονται μια συμφωνία με βάση την έκθεση αυτή. Αν αυτές οι διαπραγματεύεις δεν καταλήξουν σε συμφωνία, τα μέρη οφείλουν, με αμοιβαία συναίνεση να υποβάλλουν το θέμα σε μια από τις διαδικασίες που προβλέπει το τμήμα 2, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

(ιιι) Η παρούσα υποπαράγραφος δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε διαφορά θαλάσσιας οριοθέτησης που έχει οριστικά επιλυθεί με διευθέτηση μεταξύ των μερών, η σε οποιαδήποτε τέτοια διαφορά που πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με διμερή ή πολυμερή συμφωνία δεσμευτική για τα μέρη αυτά.

(β) Διαφορές σχετικά με στρατιωτικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένων στρατιωτικών δραστηριοτήτων από κρατικά πλοία και αεροσκάφη, που βρίσκονται σε μη εμπορική υπηρεσία καθώς και δραστηριότητες για την εφαρμογή των νόμων σχετικά με την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων ή δικαιοδοσίας που δεν περιλαμβάνονται στη δικαιοδοσία ενός δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 297 παρ.2 ή 3.

(γ) Διαφορές σχετικά με τις οποίες το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ασκεί τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός αν το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίσει να αφαιρέσει το θέμα από την Ημερήσια Διάταξή του ή καλέσει τα μέρη να επιλύσουν αυτές με τα μέσα που προβλέπει η παρούσα Σύμβαση.

2. Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί οποτεδήποτε να την αποσύρει ή να συμφωνήσει να υποβάλλει διαφορά που έχει αποκλεισθεί με τέτοια δήλωση σε οποιαδήποτε διαδικασία που καθορίζεται στην παρούσα Σύμβαση.

3. Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 δεν δικαιούται να υποβάλλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία διαφορών σ'οποιαδήποτε διαδικασία της παρούσας Σύμβασης έναντι άλλου Κράτους-Μέρους, χωρίς τη συναίνεση του μέρους τούτου.

4. Αν ένα από τα Κράτη-Μέρη έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 (α), οποιοδήποτε άλλο Κράτος-Μέρος μπορεί να υποβάλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία έναντι του δηλώσαντος μέρους στη διαδικασία που καθορίζεται στη δήλωση αυτή.

5. Νέα δήλωση, ή η απόσυρση δήλωσης δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

6. Δηλώσεις και ειδοποιήσεις για απόσυρση δηλώσεων δυνάμει του παρόντος άρθρου κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος διαβιβάζει αντίγραφο αυτών στα Κράτη-Μέρη.

Άρθρο 299
Δικαίωμα των μερών να συμφωνούν διαδικασία

1. Διαφορά που έχει αποκλεισθεί δυνάμει του άρθρου 297 ή έχει εξαιρεθεί κατόπιν δηλώσεως γενομένης δυνάμει του άρθρου 298 από τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στο τμήμα 2 μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες αυτές μόνο κατόπιν συμφωνίας των μερών στη διαφορά.

2. Τίποτα στο παρόν τμήμα αυτό δεν παρακωλύει το δικαίωμα των μερών στη διαφορά να συμφωνήσουν σε κάποια άλλη διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς αυτής ή να επιτύχουν φιλική διευθέτηση.

ΜΕΡΟΣ XVI
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 300
Καλή πίστη και κατάχρηση δικαιώματος

Τα Κράτη-Μέρη εκπληρώνουν με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με την παρούσα Σύμβαση και θα ασκούν τα δικαιώματα, τη δικαιοδοσία και τις ελευθερίες που αναγνωρίζονται από τη παρούσα Σύμβαση κατά τρόπο που δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος.

Άρθρο 301
Ειρηνικές χρήσεις των θαλασσών

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, τα Κράτη-Μέρη απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους, ή (από άλλες πράξεις) κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο προς τις αρχές του διεθνούς δικαίου που περιέχονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 302
Αποκάλυψη πληροφοριών

Χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα κάθε Κράτους-Μέρους να προσφεύγει στις διαδικασίες για την επίλυση διαφορών που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση καμιά διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα θεωρείται ότι απαιτεί από ένα Κράτος-Μέρος κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, να παρέχει πληροφορίες των οποίων η αποκάλυψη είναι αντίθετη στα ουσιώδη συμφέροντα της ασφάλειάς του.

Άρθρο 303
Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα που βρίσκονται στη θάλασσα

1. Τα Κράτη έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν αντικείμενα αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα που βρίσκονται στη θάλασσα και συνεργάζονται για το σκοπό αυτό.
2. Με σκοπό τον έλεγχο της εμπορίας τέτοιων αντικειμένων, το παράκτιο Κράτος μπορεί, εφαρμόζοντας το άρθρο 33, να θεωρήσει ότι η ανέλκυσή τους από το βυθό της θάλασσας μέσα στη ζώνη που αναφέρεται στο άρθρο αυτό

χωρίς την έγκριση του αποτελεί παραβίαση μέσα στο έδαφός του ή τη χωρική του θάλασσα των νόμων και κανονισμών που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο.

3. Καμιά διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει τα δικαιώματα των εξακριβωμένων ιδιοκτητών; το δίκαιο της ναυαγιαίρεσης ή άλλους κανόνες ναυτικού δικαίου ή τους νόμους και πρακτική σχετικά με τις πολιτιστικές ανταλλαγές.

4. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει άλλες διεθνείς συμφωνίες σχετικά με την προστασία αντικειμένων αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα.

'Αρθρο 304
Ευθύνη και υποχρέωση αποζημίωσης για ζημιά

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης σχετικά με την ευθύνη σε περίπτωση ζημιάς δεν θίγουν την εφαρμογή υφισταμένων κανόνων και την ανάπτυξη περαιτέρω κανόνων σχετικών με την ευθύνη δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

ΜΕΡΟΣ XVII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρο 305
Υπογραφή

1. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή:

(α) από όλα τα Κράτη.

(β) από τη Ναμίμπια, εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη Ναμίμπια.

(γ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτόνομα Κράτη τα οποία έχουν επιλέξει το καθεστώς αυτό με πράξη αυτοδιάθεσης υπό την επίβλεψη και έγκριση των Ηνωμ.Εθνών σύμφωνα με την Απόφαση 1514 (XV) της Γενικής Συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα σε θέματα διεπόμενα από την παρούσα Σύμβαση συμπεριλαμβανομένης και της σύναψης συνθηκών σχετικά με αυτά θα θέματα.

(δ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτόνομα Κράτη τα οποία, δυνάμει των εγγράφων σύνδεσής τους, έχουν αρμοδιότητα για τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση ,καθώς και για τη σύναψη συνθηκών σχετικά με αυτά τα θέματα.

(ε) από όλα τα εδάφη τα οποία απολαύουν πλήρους εσωτερικής αυτονομίας, που αναγνωρίζεται ως τέτοια από τα Ηνωμένα Εθνη, αλλά τα οποία δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία σύμφωνα με την Απόφαση 1514 (XV) της Γενικής Συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα στα θέματα που διέπονται από τη παρούσα Σύμβαση καθώς και για την σύναψη συνθηκών σχετικών με αυτά τα θέματα.

(στ) από διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με το Παράρτημα IX .

2. Η Σύμβαση αυτή θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή

μέχρι τις 9 Δεκεμβρίου 1984 στο Υπουργείο Εσωτερικών της Τζαμαϊ'κας και επίσης στην 'Εδρα των Ηνωμένων Εθνων στη Νέα Υόρκη από 1ης Ιουλίου 1983 μέχρι τις 9 Δεκεμβρίου 1984.

Αρθρο 306
Επικύρωση και επίσημη επιβεβαίωση

Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση από τα Κράτη, τις άλλες οντότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1(β), (γ), (δ) και (ε) και σε επίσημη επιβεβαίωση σύμφωνα με το Παράρτημα IX ,από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφος, 1 (στ). Τα έγγραφα επικύρωσης και επίσημης επιβεβαίωσης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Αρθρο 307
Προσχώρηση

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει ανοικτή για προσχώρηση από τα Κράτη και τις άλλες οντότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 305. Προσχώρηση των οντοτήτων που μνημονεύονται στο άρθρο 305 παράγραφο 1 (στ), γίνεται σύμφωνα με το Παράρτημα XI .Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα τωνΗνωμ.Εθνών.

Αρθρο 308
Εναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει 12 μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εξηκοστού οργάνου επικυρωσης ή προσχώρησης.
2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση μετά την κατάθεση του εξηκοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης ή προσχώρησής του, με την επιφύλαξη της παραγράφου 1.
3. Η Συνέλευση της Αρχής συνέρχεται κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης και εκλέγει το Συμβούλιο της Αρχής. Το πρώτο Συμβούλιο συγκροτείται κατά τρόπο σύμφωνο με το σκοπό του άρθρου 161 σε περίπτωση που οι δαιτάξεις του άρθρου αυτού δεν μπορούν να εφαρμόσθούν αυστηρά.
4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες που εκπονούνται από την Προπαρασκευαστική Επιτροπή εφαρμόζονται προσωρινά μέχρις ότου υιοθετηθούν επίσημα από την Αρχή σύμφωνα με το Μέρος XI.
5. Η Αρχή και τα όργανά της ενεργούν σύμφωνα με την Απόφαση II της Τρίτης Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της θάλασσας που αφορά τις προπαρασκευαστικές επενδύσεις καθώς και με τις αποφάσεις της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή της Απόφασης αυτής.

Αρθρο 309
Επιφυλάξεις και Εξαιρέσεις

Καμιά επιφύλαξη ή εξαίρεση δεν μπορεί να γίνει στην παρούσα Σύμβαση εκτός αν αυτή επιτρέπεται ρητά από άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης.

Αρθρο 310
Διακηρύξεις και Δηλώσεις

Το άρθρο 309 δεν απαγορεύει σ'ένα Κράτος κατά την υπογραφή, επικύρωση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση ,να προβεί σε διακηρύξεις ή δηλώσεις, όπως και να διατυπώνεται ή ονομάζεται με σκοπό, μεταξύ άλλων, την εναρμόνιση των νόμων και κανονισμών του με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης υπό την προϋπόθεση οτι διακηρύξεις ή δηλώσεις αυτές δεν αποσκοπούν στον αποκλεισμό ή στην τροποποίήση της νομικής ισχύος των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης κατά την εφαρμογή τους στο Κράτος αυτό.

Αρθρο 311
Σχέση με άλλες συμβάσεις και διεθνείς συμφωνίες

1. Η παρούσα Σύμβαση υπερισχύει, μεταξύ των Κρατών-Μερών, των Συμβάσεων της Γενεύης της 29ης Απριλίου 1958 για το Δίκαιο της Θάλασσας.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν μεταβάλλει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Κρατών Μερών που πηγάζουν από άλλες συμφωνίες συνάδουσες με την παρούσα Σύμβαση και που δεν θίγουν την απολαυή από άλλα Κράτη- Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

3. Δύο ή περισσότερα Κράτη- Μέρη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες που τροποποιούν ή αναστέλλουν την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ,εφαρμοζόμενες αποκλειστικά στις μεταξύ τους σχέσεις υπό την προϋπόθεση ότι οι συμφωνιες αυτές δεν αφορούν σε διάταξη από την οποία η παρέκκλιση δεν είναι συμβατή με την αποτελεσματική εκτέλεση του αντικειμένου και του σκοπού της παρούσας Σύμβασης και υπό την προϋπόθεση περαιτέρω ότι τέτοιες συμφωνίες δεν θίγουν την εφαρμογή των βασικών αρχών που περιέχονται σ'αυτή και οτι οι διατάξεις των συμφωνιών αυτών δεν θίγουν την απολαυή από άλλα Κράτη Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

4. Κράτη-Μέρη που προτίθενται να συνάψουν συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 3 οφείλουν να γνωστοποιούν στα άλλα Κράτη Μέρη, μέσω του θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης, την πρόθεσή τους να συνάψουν τη συμφωνία , καθώς και τις τροποποιήσεις ή την αναστολή που προβλέπει αυτή η συμφωνία.

5. Το παρόν άρθρο δεν θίγει διεθνείς συμφωνίες οι οποίες ρητά επιτρέπονται ή διαφυλάσσονται από άλλα άρθρα

της παρούσας Σύμβασης.
6. Τα Κράτη-Μέρη συμφωνούν ότι καμιά τροποποίηση δεν μπορεί να γίνει στη βασική αρχή που αφορά στην κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας και που διατυπώνεται στο 136 και ότι δεν θα καταστούν συμβαλλομενα μέρη σ'οποιαδήποτε συμφωνία που θα παραβιάζει την αρχή αυτή.

Αρθρο 312
Τροποποίηση

1. Με την εκπνοή δεκαετούς περιόδου υπολογιζόμενης από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής, κάθε Κράτος- Μέρος μπορεί με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει συγκεκριμενες τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής εκτός από εκείνες που αφορούν στις δραστηριότητες στην Περιοχή και να ζητήσει τη σύγκληση διάσκεψης προς εξέταση των προτεινόμενων αυτών τροποποιήσεων. Ο Γενικός Γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα Κράτη- Μέρη. Αν μέσα σε 12 μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, τουλάχιστον τα μισά Κράτη Μέρη απαντήσουν θετικά στο αίτημα αυτό, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη.
2. Εφαρμοστέα διαδικασία λήψης απόφασης στην τροποποιητική διάσκεψη θα είναι ίδια με αυτή που εφαρμόστηκε στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά η διάσκεψη . Η Διάσκεψη πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για επίτευξη συμφωνίας επί των τροποποιήσεων δια της μεθόδου της μη εγέρσεως αντιρρήσεων και δεν θα πρέπει να διεξάγεται ψηφοφορία επ'αυτών προτού εξαντληθούν όλες ο προσπάθειες για να επιτευχθεί ομοφωνία.

Αρθρο 313
Τροποποίηση με απλοποιημένη διαδικασία

1. Κάθε Κράτος- Μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης εκτός από τροποποιήσεις που αφορούν σε δραστηριότητες στην Περιοχή, προκειμένου να υιοθετηθεί με την απλοποιημένη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό χωρίς τη σύγκληση διάσκεψης. Ο Γενικός Γραμματέας θα κυκλοφορεί την ανακοίνωση σε όλα τα Κράτη Μέρη.
2. Αν μέσα σε 12 μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, ένα Κράτος Μέρος προβάλει αντίρρηση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτηση της με απλοποιημένη διαδικασία, η τροποποίηση θεωρείται απορριφθείσα. Ο Γενικός Γραμματέας θα πληροφορεί σχετικά όλα τα Κράτη- Μέρη αμέσως.
3. Αν 12 μήνες μετά την ημερομηνία της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, κανένα Κράτος δεν έχει προβάλλει αντίρρηση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτησή της με απλοποιημένη διαδικασία, η προτεινόμενη

τροποποίηση θεωρείται υιοθετηθείσα. Ο Γενικός Γραμματέας πληροφορεί όλα τα Κράτη- Μέρη ότι η προτεινόμενη τροποποίηση έχει υιοθετηθεί.

Αρθρο 314
Τροποποιήσεις των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης των σχετιζομένων αποκλειστικά με δραστηριότητες στην Περιοχή

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα της Αρχής να προτείνει τροποποίηση των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης που αφορούν αποκλειστικά σε δραστηριότητες στην Περιοχή περιλαμβανομένου του Παραρτήματος VI Τμήμα 4. Ο Γενικός Γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα Κράτη Μέρη. Η προτεινόμενη τροποποίηση υπόκειται στην έγκριση της Συνέλευσης αφού προηγουμένως εγκριθεί από το Συμβούλιο. Οι αντιπρόσωποι των Κρατών Μερών στα όργανα αυτά είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν και εγκρίνουν την προτεινόμενη τροποποίηση. Η προτεινόμενη τροποποίηση, όπως εγκρίνεται από το Συμβούλιο και τη Συνέλευση ,θεωρείται ως υιοθετηθείσα.
2. Πριν από την έγκριση οποιασδήποτε τροποποίησης δυνάμει της παραγράφου 1, το Συμβούλιο και η Συνέλευση διασφαλίζουν ότι αυτή δεν θίγει το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Πειοχής εν αναμονή της Αναθεωρητικής Διάσκεψης, σύμφωνα με το άρθρο 155.

Αρθρο 315
Υπογραφή, επικύρωση, πρόσχώρηση και αυθεντικά κείμενα τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης μόλις υιοθετηθούν είναι ανοικτές για υπογραφή από τα Κράτη Μέρη, για περίοδο 12 μηνών από της ημερομήνίας υιοθέτησης στην Εδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην ίδια την τροποποίηση.
2. Τα άρθρα 306 ,307 και 320 εφαρμόζονται σε όλες τις τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης.

Αρθρο 316
Εναρξη ισχύος τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης ,εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, αρχίζουν να ισχύουν για τα Κράτη Μέρη που επικυρώνουν ή προσχωρούν σ'αυτές την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης των δύο τρίτων των Κρατών Μερών ή των 60 Κρατών Μερών, οποιοσδήποτε από τους αριθμούς αυτούς είναι ο μεγαλύτερος. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν θίγουν την

απολαυή από τα άλλα κράτη Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Μία τροποποίηση μπορεί να προβλέπει ότι για την έναρξη ισχύος αυτής απαιτείται μεγαλυτερος αριθμός επικυρώσεων ή προσχωρήσεων από εκείνον που απαιτεί το παρόν άρθρο.

3. Για κάθε Κράτος Μέρος που επικυρώνει ή προσχωρεί σε μιά τροποποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μετά από την κατάθεση του απαιτούμενου αριθμού οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης, η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το Κράτος Μέρος αυτό του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησής του.

4. Κάθε Κράτος το οποίο καθίσταται Μέρος στην παρούσα Σύμβαση μετά την έναρξη της ισχύος μιάς τροποποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, θεωρείται, ελλείψει εκπεφρασμένης διαφορετικής πρόθεσης από το Κράτος αυτό ως :

(α) Μέρος στην παρούσα Σύμβαση όπως αυτή τροποποιήθηκε και

(β) Μέρος στην μή τροποποιημένη Σύμβαση αναφορικά με κάθε κράτος Μέρος το οποίο δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση.

5. Κάθε τροποποίηση που αφορά αποκλειστικά στις δραστηριότητες και κάθε τροποποίηση του παραρτήματος VI τίθεται σε ισχύ για όλα τα Κράτη Μέρη ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατάθεσης των οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης των τριών τετάρτων των Κρατών Μερών.

6. Κάθε Κράτος το οποίο καθίσταται Μέρος στην παρούσα Σύμβαση μετά την θέση σε ισχύ των τροποποιήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 5, θεωρείται ώς μέρος της παρούσας Σύμβασης όπως αυτή τροποποιήθηκε.

Αρθρο 317
Καταγγελία

1. Ενα Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και μπορεί να αναφέρει τους λόγους της καταγγελίας. Η μή αναφορά των λόγων δεν θίγει την ισχύ της καταγγελίας. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης, εκτός άν η γνωστοποίηση καθορίζει μεταγενέστερη ημερομηνία.

2. Κράτος δεν απαλάσσεται συνεπεία της καταγγελίας από της οικονομικές και συμβατικές υποχρεώσεις που προέκυψαν όταν ήταν Μέρος της Σύμβασης αυτής ούτε και καταγγελία επηρεάζει οποιοδήποτε δικαίωμα υποχρέωση ή τη νομική θέση του Κράτους αυτού που δημιουργήθηκε από την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, πριν από τον τερματισμό της από το Κράτος αυτό.

3. Η καταγγελία με κανένα τρόπο δεν θίγει το καθήκον κάθε Κράτους Μέρους να εκπληρώνει κάθε υποχρέωση που περιέχεται στην παρούσα Σύμβαση και στην οποία θα υπόκειτο δυνάμει του διεθνούς δικαίου, ανεξάρτητα από την παρούσα Σύμβαση.

Αρθρο 318
Καθεστώς των Παραρτημάτων

Τα Παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Σύμβασης και πλήν αντίθετης ρητής διάταξης, αναφορά στην παρούσα Σύμβαση ή σε ένα από τα Μέρη αυτής, περιλαμβάνει και αναφορά στα σχετικά παραρτήματα.

Αρθρο 319
Θεματοφύλακας

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης και των σχετικών με αυτή τροποποιήσεων.
2. Επιπρόσθετα με τα καθήκοντά του ως θεματοφύλακα, ο Γενικός Γραμματέας :

(α) αναφέρει σε όλα τα Κράτη Μέρη, στην Αρχή και στους αρμοδίους διεθνείς οργανισμούς τα θέματα γενικής φύσης που προκύπτουν αναφορικά με την παρούσα Σύμβαση.

(β) γνωστοποιεί στην Αρχή τις επικυρώσεις και επίσημες επιβεβαιώσεις και προσχωρήσεις στην παρούσα Σύμβαση και τις σχετικές τροποποιήσεις καθώς και τις καταγγελίες της παρούσας Σύμβασης.

(γ) γνωστοποιεί στα Κράτη Μέρη τις συμφωνίες σύμφωνα με το άρθρο 311 παράγραφος 4.

(δ) κυκλοφορεί τις τροποποιήσεις που υιοθετούνται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση στα Κράτη Μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση.

(ε) συγκαλεί τις αναγκαίες συνόδους των Κρατών Μερών σύφμωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. (α) Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει επίσης στους παρατηρητές που αναφέρονται στο άρθρο 156 :

(ι) τις αναφορές που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 (α).

(ιι) Τις γνωστοποιήσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 (β) και (γ) και

(ιιι) Τα κείμενα των τροποποιήσεων που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 (δ) για ενημέρωσή τους.

(β) ο Γενικός Γραμματέας προσκαλεί επίσης τους παρατηρητές αυτούς στις συνόδους των κρατών μερών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 (ε).

Αρθρο 320
Αυθεντικό κείμενο

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσσική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 305 παράγραφος 2 στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών,

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ , οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στο ΜΟΝΤΕΓΚΟ ΜΠΑΙΥ στις 10 Δεκεμβρίου του χίλια εννιακόσια ογδόντα δύο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΑΚΡΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

1.	Τόννος μακρόπτερος	: THUNNUS ALLALUNGA
2.	Τόννος	: THUNNUS THYNNUS
3.	Τόννος παχύσαρκος	: THUNNUS OBESUS
4.	Παλαμίδα Ωκεάνια	: KATSUWONUS PELANIS
5.	Τόννος κιτρινόπτερος	: THUNNUS ALBACARES
6.	Τόννος μαυρύπτερος	: THUNNUS ATLANTICUS
7.	Καρβούνι	: EUTHUNNUS ALLETTERATUS EUTHUNNUS AGGINIS
8.	Νότιος Τόννος	: THUNNUS MACCOYII
9.	Κοπάνι	: AUXIS THAZARD AUXI ROCHEI
10.	Στρωματέες	: Οικογένεια BRANIDAE

11. TETRAPTURUS ANGUSTIROSTRIS. TETRAPTURUS BELONE. TETRAPTURUS PELUEGERI . TETRAPTERUS ALIBIDUS . TETRAPTERUS AUDAX . TETRAPTERUS GEORGEI . MAKAIRA MAZARA. MAKAIRA INDICA. MAKAIRA NIGRICANS

12.	Ιστιοφόρα	: ISTIOPHORUS PLATYPTERURS ISTIOPHORUS ALBICANS
13.	Ξιφίες	: XIPHIAS GLADIUS
14.	Σαύροι	: Ζαργάνα SCOMBERESOX

SAURUS. COLOLABIS SAIRA. COLOLABIS ADOCETUS. SCOMBERSOX SAURUS SCOMBROIDES

15.	Δελφίνι	: Κυνηγός, CORYPHAENA HIPPURUS. CORYPHAENA
16.	Ωκεάνιοι Καρχαρίες	: HEXANCHUS GRISEUS. CETORHINUS HAXIHUS
	Οικογένεια Αλοπιίδες	: RHINCODON TYPUS
	Οικογένεια Καρχαρινίδες	:
	Οικογένεια Σφυρνίδες	: Οικογένεια ISURIDA
17.	Κητοειδή	: Οικογένεια

Φυσητηρίδες. Οικογένεια Φαλαινοπτερίδες. Οικογένεια Φαλαινίδας . Οικογένεια Εσριγτιίδες . Οικογένεια Μονοδοντίδες. Οικογένεια Ζιφιίδες. Οικογένεια Δελφινίδες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑΣ

Αρθρο 1

Σύφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, συνιστάται Επιτροπή για τα όρια της Υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων σύμφωνα με τα πιο κάτω άρθρα :

Αρθρο 2

1. Η Επιτροπή αποτελείται απο 21 μέλη που είναι ειδικοί στον τομέα της γεωλογίας, γεωφυσικής και υδατογραφίας, εκλεγμένοι από τα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης από τους υπηκόους τους, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την ανάγκη εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής εκπροσώπευσης, που υπηρετούν υπό την προσωπική τους ιδιότητα.
2. Οι αρχικές εκλογές,θα γίνουν όσο το δυνατόν νωρίτερα και πάντως εντός 18 μηνών μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Τουλάχιστον τρείς μήνες πριν από την ημερομηνία κάθε εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών απευθύνει επιστολή στα Κράτη-Μέρη, καλώντας αυτά για υποβολή υποψηφιοτήτων, κατόπιν κατάλληλων περιφερειακών διαβουλεύσεων, εντός τριών μηνών. Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει κατάλογο κατ'αλφαβητική σειρά όλων των υποψηφίων και τον υποβάλλει σε όλα τα Κράτη Μέρη.
3. Η εκλογή των μελών της Επιτροπής λαμβάνει χώρα σε συνάντηση των Κρατών Μερών που συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα στην Εδρα των Ηνωμένων Εθνών. Στη συνάντηση αυτή στην οποία αποτελούν απαρτία τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών, τα πρόσωπα που εκλέγονται στην Επιτροπή θα είναι αυτοί οι υποψήφιοι που σύγκεντρώνουν πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων των εκπροσώπων των Κρατών Μερών που είναι παρόντες και ψηφίζουν. Από καθε γεωγραφική περιφέρεια θα εκλέγοναι όχι λιγότερα από τρία μελη.
4. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για μιά θητεία πέντε ετών και είναι επανεκλέξιμα.
5. Το Κράτος Μέρος που υπέβαλε την υποψηφιότητα ενός μέλους της Επιτροπής αναλαμβάνει τα έξοδα αυτού του μέλους ενώ αυτό εκτελεί καθήκοντα της Επιτροπής. Το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος αναλαμβάνει τα έξοδα που προκυπτουν αναφορικά με τις συμβουλευτικές γνώμες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1 (β) του παρόντος Παραρτήματος. Η γραμματεία της Επιτροπής παρέχεται από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Αρθρο 3

1. Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής είναι :
(α)η εξέταση των δεδομένων και άλλου υλικού που θα υποβάλλεται από τα παράκτια Κράτη ανφορικά με τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας σε περιοχές όπου αυτά τα όρια εκτείνονται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων και η διατύπωση συστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 76 και τη Δήλωση Κατανόησης που υιοθετήθηκε στις 29 Αυγούστου 1980 από τη

Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

(β) η παροχή επιστημονικών και τεχνικών συμβουλευτικών γνωμών αν ζητηθούν από το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος κατά την προπαρασκευή των δεδομένων που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α)

(γ) η Επιτροπή μπορεί να συνεργάζεται στην έκταση που θεωρείται αναγκαίο και χρήσιμο, με τη Διακυβερνητική Ωκεανογραφική Επιτροπή της ΟΥΝΕΣΚΟ, το Διεθνή Υδρογραφικό Οργανισμό και άλλους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς με σκοπό την ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών ου θα μπορούσαν να βοηθήσουν την Επιτροπή στην εκτέλεση των καθηκόντων της.

Αρθρο 4

Σε περίπτωση που το παράκτιο Κράτος σκοπεύει να καθιερώσει ,σύμφωνα με το άρθρο 76, τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας τους πέρα από τα 200 ναυτικά μίλια, καταθέτει στοιχεία των ορίων αυτών στην Επιτροπή μαζί με σχετικά επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, το ταχύτερο δυνατό, αλλά σε κάθε περίπτωση εντός 10 ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το Κράτος αυτό. Παράλληλα, το παράκτιο Κράτος θα καταθέτει και τα ονοματα των μελών της Επιτροπής που παρείχαν επιστημονικές και τεχνικες συμβουλές.

Αρθρο 5

Εκτός άν η Επιτροπή αποφασίσει διαφορετικά, η Επιτροπή λειτουργεί δια υποεπιτροπών επτά μελών διοριζομένων κατά ισόρροπο τρόπο, λαμβανομένων υπόψη των ειδικων στοιχείων στις παραπάνω εκθέσεις των παράκτιων Κρατών. Υπήκοοι του παράκτιου Κράτους που προβαίνει στην κατάθεση της έκθεσης, οι οποίοι είναι και μελη της Επιτροπής, καθώς και οποιοδήποτε μέλος της Επιτροπής που βοήθησε το παράκτιο Κράτος χορηγώντας του επιστημονικές και τεχνικές συμβουλές σχετικά με την οριοθέτηση δεν θα είναι μέλη της υποεπιτροπής που ασχολείται με την κατάθεση της έκθεσης αυτής αλλά έχει το δικαιωμα συμμετοχής ως μέλος στις εργασίες της Επιτροπής που αφορούν την έκθεση αυτή. Το παράκτιο Κράος ου υπέβαλε την έκθεση στην Επιτροπή μπορεί να στείλει εκπροσώπους το να συμμετάσχουν στις σχετικές εργασίες χωρίς δικαίωμα ψηφου.

Αρθρο 6

1. Η υποεπιτροπή υποβάλλει τις συστάσεις της στην Επιτροπή.
2. Η έγκριση από την Επιτροπή των συστάσεων της υποεπιτροπής απαιτεί πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών της Επιτροπής.
3. Οι συστάσεις της Επιτροπής υποβάλλονται γραπτώς στο παράκτιο Κράτος που υπέβαλε την έκθεση και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Αρθρο 7

Τα παράκτια Κράτη καθιερώνουν τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, παράγραφος 8 και σύμφωνα με τις προσήκουσες εθνικες διαδικασίες.

Αρθρο 8

Σε περίπτωση διαφωνίας του παράκτιου Κράτους με τις συστάσεις της Επιτροπής, το παράκτιο Κράτος υποβάλλει μέσα σε εύλογα χρονικά όρια, αναθεωρημένη τη νέα κατάθεση στην Επιτροπή.

Αρθρο 9

Οι ενέργειες της Επιτροπής δεν θίγουν θέματα που αναφέρονται στη χάραξη των ορίων μεταξύ Κρατών των οποίων οι ακτές είναι έναντι ή προσκείμενες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Βασικές διατάξεις που διέπουν τις προκαταρκτικές έρευνες, την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση

Άρθρο 1

Δικαιώματα επί των ορυκτών

Τα δικαιώματα επί των ορυκτών κτώνται κατά την εξόρυξή τους σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης.

Άρθρο 2

Προκαταρκτικές έρευνες

1. α) Η Αρχή ενθαρρύνει τις προκαταρκτικές έρευνες στην Περιοχή.

β) Οι προκαταρκτικές έρευνες αρχίζουν μόνον εφόσον η Αρχή λάβει από τον υποψήφιο ερευνητή γραπτή ικανοποιητική δήλωση με την οποία αυτός αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της Σύμβασης και τους κανόνες και κανονισμούς της Αρχής, που αναφέρονται στην προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, τη συνεργασία στα προγράμματα εκπαίδευσης σύμφωνα με τα άρθρα 143 και 144 και να δέχεται το σχετικό έλεγχο, εκ μέρους της Αρχής. Συγχρόνως με τη δήλωση αυτή ο υποψήφιος ερευνητής γνωστοποιεί στην Αρχή τα κατά προσέγγιση πλατύτερα όρια της ή των περιοχών στις οποίες θα διεξαγάγει τις προκαταρκτικές έρευνες.

γ) Προκαταρκτικές έρευνες μπορούν να διεξάγονται ταυτόχρονα από πολλούς ερευνητές στην ίδια ή στις ίδιες περιοχές.

2. Η διεξαγωγή των προκαταρκτικών ερευνών δεν παρέχει στον ερευνητή κανένα δικαίωμα στους πόρους. Εν τούτοις, ο ερευνητής έχει το δικαίωμα να λαμβάνει από τους πόρους της Περιοχής μία ικανοποιητική ποσότητα για δειγματοληπτική έρευνα.

Άρθρο 3
Εξερεύνηση και εκμετάλλευση

1. Η Επιχείρηση, τα Κράτη-Μέρη και οι άλλες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 (β) μπορούν να υποβάλουν στην Αρχή, για αποδοχή, προγράμματα εργασιών που αναφέρονται σε δραστηριότητες στην Περιοχή.

2. Η Επιχείρηση μπορεί να υποβάλει αίτηση για οποιοδήποτε τμήμα της Περιοχής οι αιτήσεις όμως που υποβάλλονται από άλλους για παρακρατούμενες από την Επιχείρηση περιοχές πρέπει να ικανοποιούν επιπλέον τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 του παρόντος Παραρτήματος.

3. Η έρευνα και η εκμετάλλευση διεξάγονται μόνον στις περιοχές που καθορίζονται στα προγράμματα εργασιών τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 3 και τα οποία έχουν γίνει αποδεκτά από την Αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

4. Τα προγράμματα εργασιών τα οποία γίνονται αποδεκτά πρέπει:

α) να είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

β) να διασφαλίζουν σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 4, τον έλεγχο, εκ μέρους της Αρχής, των δραστηριοτήτων που ασκούνται στην Περιοχή.

γ) να παρέχουν στον επιχειρηματία, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής αποκλειστικό δικαίωμα εξερευνήσεως και εκμεταλλεύσεως των ειδικών κατηγοριών πόρων που βρίσκονται στην περιοχή την οποία καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας. Εάν, εν τούτοις, ο υποψήφιος υποβάλει πρόγραμμα εργασίας το οποίο καλύπτει μόνον το στάδιο της εξερεύνησης, ή μόνον το στάδιο της εκμετάλλευσης, εφόσον το σχέδιο εγκριθεί, παρέχεται αποκλειστικό δικαίωμα μόνον για το στάδιο το οποίο καλύπτει.

5. Με εξαίρεση τα προγράμματα εργασιών τα οποία υποβάλει η Επιχείρηση, κάθε πρόγραμμα εργασίας, εφόσον εγκριθεί από την Αρχή, θα έχει τη μορφή συμβολαίου το οποίο υπογράφουν η Αρχή και ο επιχειρηματίας ή οι επιχειρηματίες.

'Αρθρο 4

Προσόντα των υποψηφίων

1. Εκτός από την Επιχείρηση, υποψήφιοι με τα απαιτούμενα προσόντα θεωρούνται εκείνοι οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 153, παράγραφος 2 (β), που αναφέρονται στην εθνικότητα, ή τον έλεγχο και εγγύηση, συμμορφώνονται με τις διαδικασίες και ανταποκρίνονται στα κριτήρια καταλληλότητας που έχει ορίσει η Αρχή στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα ανωτέρω κριτήρια καταλληλότητας αναφέρονται στις οικονομικές δυνατότητες και τις τεχνικές ικανότητες του υποψηφίου και στον τρόπο με τον οποίο αυτός εξετέλεσε προηγούμενα συμβόλαια με την Αρχή.

3. Για κάθε υποψήφιο είναι εγγυητής το Κράτος-Μέρος του οποίου ο υποψήφιος είναι υπήκοος, εκτός εάν ο υποψήφιος έχει περισσότερες της μιας υπηκοότητες, όπως στην περίπτωση συνεργασίας ή κοινοπραξίας διαφόρων κρατών, οπότε όλα τα εμπλεκόμενα Κράτη-Μέρη είναι εγγυητές του αιτούντος ή στην περίπτωση που ο υποψήφιος ελέγχεται ουσιαστικά από άλλο Κράτος-Μέρος ή τους υπηκόους αυτού, οπότε και τα δύο Κράτη-Μέρη είναι εγγυητές του αιτούντος.

Τα κριτήρια και η διαδικασία εφαρμογής των προϋποθέσεων του αναδόχου αναφέρονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 139, Κράτος ή Κράτη που είναι εγγυητές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν, στα πλαίσια της νομοθεσίας τους, την εκ μέρους του αιτούντος, του οποίου είναι εγγυητές, διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και τις υποχρεώσεις αυτού που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση. Το κράτος, εν τούτοις, που είναι εγγυητής δεν ευθύνεται για τις ζημίες που προκαλούνται από παράλειψη του αναδόχου του οποίου είναι εγγυητής να τηρήσει τις υποχρεώσεις του, εφόσον έχει θεσπίσει νόμους και κανονισμούς και έχει λάβει διοικητικά μέτρα τα οποία στα πλαίσια της νομοθεσίας του είναι αρκούντως κατάλληλα να εξασφαλίζουν συμμόρφωση των προσώπων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, προς τις υποχρεώσεις τους.

5. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσόντων, όταν ο υποψήφιος είναι Κράτος-Μέρος, θα λαμβάνεται υπόψη ο χαρακτήρας αυτού ως Κράτους.

6. Τα κριτήρια αξιολόγησης απαιτούν να αναλαμβάνουν οι υποψήφιοι στην αίτησή τους, χωρίς εξαίρεση, την υποχρέωση:

α) να δεσμεύονται και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Μέρος XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, τις αποφάσεις των οργάνων της Αρχής και τους όρους του συμβολαίου που έχουν συνάψει με την Αρχή.

β) να δέχονται έλεγχο, εκ μέρους της Αρχής για τις δραστηριότητες που ασκούνται στην Περιοχή, όπως το επιτρέπει η παρούσα Σύμβαση, να προσκομίζουν στην Αρχή έγγραφη βεβαίωση ότι θα εκτελούν, καλή τη πίστει, τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το συμβόλαιο.

γ) να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος παραρτήματος που αναφέρονται στη μεταφορά τεχνολογίας.

Άρθρο 5

Μεταφορά τεχνολογίας

1. Όταν υποβάλει πρόγραμμα εργασίας ο υποψήφιος προσκομίζει στην Αρχή μία γενική περιγραφή του εξοπλισμού και των μεθόδων που θα χρησιμοποιηθούν για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή και άλλες σχετικές και μη αποκλειστικές πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά της τεχνολογίας και τον τρόπο διαθέσεως αυτής.

2. Ο επιχειρηματίας ενημερώνει την Αρχή για τις αλλαγές που επήλθαν στην περιγραφή και στις πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε βάσει της παραγράφου 1, οσάκις έλαβε χώρα μία σημαντική τεχνολογική εξέλιξη ή καινοτομία.

3. Τα συμβόλαια για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή περιλαμβάνουν όρους, βάσει των οποίων ο ανάδοχος αναλαμβάνει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) Να διαθέτει στην Επιχείρηση με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, εφόσον η Αρχή το ζητάει, την τεχνολογία την οποία χρησιμοποιεί για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή βάσει του συμβολαίου, και την οποία έχει το δικαίωμα να μεταβιβάσει. Η μεταφορά της τεχνολογίας πραγματοποιείται με τη χορήγηση αδειών χρησιμοποίησης των μεθόδων αυτών ή με άλλες κατάλληλες ρυθμίσεις τις οποίες ο ανάδοχος διαπραγματεύεται με την Επιχείρηση και οι οποίες περιλαμβάνονται σε ειδική συμφωνία, που επισυνάπτεται στο συμβόλαιο. Την υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να την επικαλεσθεί η Επιχείρηση, παρά μόνον στην περίπτωση που δεν μπορεί να βρει στην ελεύθερη αγορά, με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, την ίδια ή εξίσου κατάλληλη και αποτελεσματική τεχνολογία.

β) να λαμβάνει γραπτή διαβεβαίωση από τον κάτοχο τεχνολογίας, η οποία χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή των εργασιών στην Περιοχή, βάσει του συμβολαίου, και η οποία δεν διατίθεται συνήθως στην ελεύθερη αγορά ούτε περιλαμβάνεται στην περίπτωση του εδαφίου (α), ότι θα την διαθέτει στην Επιχείρηση οσάκις η Αρχή το ζητάει, κατόπιν αδείας, ή με άλλες κατάλληλες ρυθμίσεις και με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους στην έκταση που τη δίνει στον ανάδοχο. Εφόσον η διαβεβαίωση αυτή δεν δοθεί η εν λόγω τεχνολογία δεν θα χρησιμοποιηθεί από τον ανάδοχο για τη διεξαγωγή εργασιών στην Περιοχή.

γ) να εξασφαλίζει, με εκτελεστό συμβόλαιο, από τον κάτοχο της τεχνολογίας, εφόσον η επιχείρηση του το ζητήσει και εφόσον αυτό είναι δυνατόν να γίνει χωρίς να επιβαρυνθεί αυτός με σημαντικές δαπάνες, το νόμιμο δικαίωμα να μεταβιβάζει στην Επιχείρηση την τεχνολογία την οποία χρησιμοποιεί για τη διεξαγωγή των εργασιών στην Περιοχή βάσει του συμβολαίου, την οποία αλλιώς ο ανάδοχος δεν εδικαιούτο νόμιμα να μεταβιβάσει και η οποία συνήθως δεν διατίθεται στην ελεύθερη αγορά. Στις περιπτώσεις που υπάρχουν αξιόλογοι εταιρικοί δεσμοί μεταξύ του αναδόχου και του κατόχου της τεχνολογίας, η στενότητα των δεσμών αυτών και ο βαθμός ελέγχου ή επιρροής λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί εάν ελήφθησαν όλα τα δυνατά μέτρα για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού.

Στις περιπτώσεις που ο ανάδοχος ασκεί ουσιαστικό έλεγχο επί του κατόχου της τεχνολογίας και δεν εξασφαλίζει από αυτόν το δικαίωμα μεταφοράς, τούτο λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση των προσόντων του υποψηφίου σε κάθε νέα αίτηση αποδοχής προγράμματος εργασίας.

δ) να διευκολύνει την απόκτηση εκ μέρους της Επιχειρήσεως, εφόσον αυτή το ζητήσει, της τεχνολογίας που αναφέρεται στο εδάφιο (β), είτε με τη χορήγηση αδείας χρησιμοποιήσεως αυτής είτε με άλλες ρυθμίσεις και με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, στην περίπτωση που η Επιχείρηση αποφασίσει να διαπραγματευθεί απευθείας με τον κάτοχο της τεχνολογίας.

ε) να λαμβάνει τα ίδια μέτρα με εκείνα που προβλέπονται στα εδάφια (α), (β), (γ) και (δ) προς όφελος μιας αναπτυσσόμενης χώρας ή ομάδος αναπτυσσομένων χωρών, η οποία έχει υποβάλει αίτηση για τη σύναψη συμβολαίου, βάσει του άρθρου 9 του παρόντος παραρτήματος, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά περιορίζονται στην εκμετάλλευση του τμήματος εκείνου της Περιοχής που έχει προτείνει ο ανάδοχος, το οποίο έχει δεσμευτεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος Παραρτήματος και ότι οι δραστηριότητες της αναπτυσσόμενης χώρας ή της ομάδος των αναπτυσσομένων χωρών, βάσει του συμβολαίου, δεν συνεπάγονται μεταφορά τεχνολογίας σε τρίτο Κράτος ή στους υπηκόους τρίτου Κράτους.

Η υποχρέωση του επιχειρηματία βάσει της παρούσας διατάξεως έχει εφαρμογή μόνον οσάκις η Επιχείρηση δεν έχει ζητήσει ή η τεχνολογία δεν έχει μεταβιβασθεί στην Επιχείρηση από τον ανάδοχο.

4. Οι διαφορές που προκύπτουν από την ανάληψη των υποχρεώσεων της παραγράφου 3 και από την εφαρμογή άλλων όρων των συμβολαίων υπόκεινται σε υποχρεωτικό διακανονισμό σύμφωνα με το Μέρος XI, η παραβίαση δε των υποχρεώσεων αυτών μπορεί να τιμωρηθεί με επιβολή προστίμου και με αναστολή ή καταγγελία του συμβολαίου, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος Παραρτήματος. Οι διαφορές που αναφύονται στις περιπτώσεις που υπάρχει αμφιβολία εάν οι προσφορές του αναδόχου περιλαμβάνουν δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, μπορούν να υποβληθούν από οποιοδήποτε μέρος στην υποχρεωτική εμπορική διαιτησία την προβλεπομένη από τον Κανονισμό διαιτησίας της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL), ή σε οποιαδήποτε άλλη διαιτησία προβλέπουν οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής.

Στην περίπτωση που η διαιτησία καταλήξει στην απόφαση ότι η προσφορά δεν περιλαμβάνει δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, ο ανάδοχος διαθέτει 45 ημέρες πριν η Αρχή λάβει οιοδήποτε μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος παραρτήματος για να αναθεωρήσει και προσαρμόσει την προσφορά του.

5. Στην περίπτωση που η Επιχείρηση δεν μπορεί να αποκτήσει με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους την κατάλληλη τεχνολογία η οποία θα της επιτρέψει να αρχίσει έγκαιρα την εξόρυξη και επεξεργασία των μεταλλευμάτων από την Περιοχή, το Συμβούλιο ή η Συνέλευση μπορούν να συγκαλέσουν μία ομάδα Κρατών-Μερών, αποτελούμενη από κράτη τα οποία διεξάγουν εργασίες στην Περιοχή, από κράτη τα οποία είναι εγγυητές για οντότητες που έχουν αναλάβει εργασίες στην Περιοχή και από άλλα κράτη που χρησιμοποιούν την τεχνολογία αυτή. Η ομάδα των κρατών αυτών αφού συσκεφθεί λαμβάνει ουσιαστικά μέτρα τα οποία θα επιτρέψουν στην Επιχείρηση να αποκτήσει την τεχνολογία με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους. Καθένα από τα ανωτέρω κράτη θα λάβει στα πλαίσια της εσωτερικής του νομοθεσίας όλα τα κατάλληλα μέτρα για το σκοπό αυτό.

6. Στην περίπτωση μικτών με την Επιχείρηση επιχειρήσεων η μεταφορά τεχνολογίας γίνεται σύμφωνα με τους όρους του καταστατικού της μικτής επιχείρησης.

7. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 3 περιλαμβάνονται σε κάθε συμβόλαιο σχετικό με την εκτέλεση εργασιών στην Περιοχή, ισχύουν για 10 χρόνια μετά την έναρξη της εμπορικης εκμετάλλευσης από την Επιχείρηση και είναι δυνατόν να γίνει επίκληση αυτών κατά το χρονικό αυτό διάστημα.

8. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου ο όρος "τεχνολογία" περιλαμβάνει τον ειδικό εξοπλισμό και τις τεχνικές γνώσεις, τα εγχειρίδια, τα σχέδια και τις ερμηνευτικές οδηγίες, καθώς και την εκπαίδευση και τις τεχνικές συμβουλές και βοήθεια πού είναι απαραίτητα για την εγκαθίδρυση, υποστήριξη και λειτουργία ενός βιώσιμου συστήματος, και το δικαίωμα χρησιμοποιήσεως των στοιχείων αυτών για τον ανωτέρω σκοπό χωρίς αποκλειστικότητα.

Άρθρο 6

Έγκριση των προγραμμάτων εργασίας

1. Η Αρχή εξετάζει τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας έξη μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης και στη συνέχεια κάθε τέσσερις μήνες.

2. Κατά την εξέταση αιτήσεως εγκρίσεως ενός προγράμματος εργασίας υπό την μορφή συμβολαίου η Αρχή εξασφαλίζει κατ' αρχήν:

α) ότι ο υποψήφιος συμμορφώθηκε με τις διαδικασίες υποβολής των αιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος Παραρτήματος και ανέλαβε τις υποχρεώσεις και έδωσε στην Αρχή τις διαβεβαιώσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Εάν δεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες αυτές, ή παραλήφθηκε μία από τις υποχρεώσεις ή διαβεβαιώσεις, ο υποψήφιος διαθέτει 45 ημέρες για να επανορθώσει τις παραλείψεις αυτές.

β) ότι ο υποψήφιος διαθέτει τα προσόντα τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος Παραρτήματος.

3. Τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας εξετάζονται κατά τη σειρά της υποβολής τους. Πρέπει να είναι σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής ως και με τις διατάξεις που αναφέρονται στις προϋποθέσεις σχετικά με την ανάληψη επιχειρήσεων, τις οικονομικές εισφορές και τις υποχρεώσεις τις σχετικές με την μεταφορά της τεχνολογίας. Εάν τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας συμφωνούν με τις ανωτέρω διατάξεις, η Αρχή τα εγκρίνει υπό την προϋπόθεση ότι είναι σύμφωνα με τις ομοιόμορφες και αμερόληπτες προϋποθέσεις που καθιερώνονται από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής εκτός εάν:

α) Τμήμα ή το σύνολο της Περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνεται σε πρόγραμμα που έχει εγκριθεί προγενέστερα και η Αρχή δεν έχει ακόμη αποφασίσει.

β) Τμήμα ή το σύνολο της Περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας έχει απορριφθεί από την Αρχή σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 (ψ) ή

γ) Το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας υποβάλλεται ή είναι ανάδοχος αυτού Κράτος-Μέρος του οποίου ήδη έχουν εγκριθεί:

(ι) προγράμματα εργασίας σχετικά με την έρευνα και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων σε μη παρακρατούμενες περιοχές, των οποίων η επιφάνεια, προστιθέμενη στην επιφάνεια ενός ή ετέρου τμήματος της περιλαμβανόμενης στο προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας περιοχής, υπερβαίνει το 30% της επιφανείας μιας κυκλικής περιοχής 400.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων η οποία προσδιορίζεται

από το κέντρο του ενός ή του άλλου τμήματος της περιλαμβανόμενης στο προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας περιοχής.

(ιι) Προγράμματα εργασίας σχετικά με την έρευνα και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων σε μη παρακρατημένες περιοχές, οι οποίες λαμβανόμενες μαζί αντιπροσωπεύουν το 2% της συνολικής περιοχής του θαλάσσιου βυθού, η οποία δεν έχει παρακρατηθεί ή απορριφθεί για εκμετάλλευση, σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 (ψ).

4. Προς τον σκοπό εφαρμογής του κανόνα που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 3 (γ), προκειμένου περί προγράμματος εργασίας προτεινόμενου από μία εταιρία ή κοινοπραξία ο υπολογισμός γίνεται κατ' αναλογία μεταξύ των Κρατών-Μερών που είναι εγγυητές σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του παραρτήματος αυτού. Η Αρχή μπορεί να εγκρίνει προγράμματα εργασίας που εμπίπτουν στην παράγραφο 3 (γ) εάν κρίνει ότι η έγκριση αυτή δεν θα έχει σαν αποτέλεσμα να μονοπωλήσει ένα Κράτος-Μέρος, ή οι οντότητες για τις οποίες είναι εγγυητής αυτό το Κράτος-Μέρος την εκτέλεση εργασιών στην Περιοχή, ή να εμποδίσει άλλα Κράτη-Μέρη να αναλάβουν δρατηριότητες στην Περιοχή.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 (α) η Αρχή, μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στο άρθρο 151, μπορεί να καθορίζει με κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες άλλες διαδικασίες και αλλα κριτήρια σύμφωνα με την Σύμβαση για να αποφασίζει, σε περίπτωση που πρέπει να επιλέξει μεταξύ υποψηφίων σε ποιους υποψηφίους θα εγκρίνει προγράμματα εργασίας σε μια δεδομένη περιοχή. Οι διαδικασίες αυτές και τα κριτήρια πρέπει να εξασφαλίζουν την δίκαιη και άνευ διακρίσεων έγκριση των προγραμμάτων εργασίας.

Άρθρο 7

Επιλογή μεταξύ των υποψηφίων για τη χορήγηση αδειών παραγωγής

1. Έξη μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης και εφεξής κάθε τέσσερις μήνες, η Αρχή εξετάζει τις αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται για τη χορήγηση αδείας παραγωγής κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο. Η Αρχή χορηγεί άδειες για όλες τις αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται, εφόσον οι αιτήσεις αυτές μπορούν να εγκριθούν χωρίς υπέρβαση του ανωτάτου ορίου παραγωγής και χωρίς παραβίαση, εκ μέρους της Αρχής, των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει ως

συμβαλλόμενο μέρος σε μία εμπορευματική συμφωνία ή διευθέτηση, σύμφωνα με το άρθρο 151.

2. Οσάκις χρειάζεται να γίνει επιλογή μεταξύ των υποψηφίων για τη χορήγηση αδείας παραγωγής, λόγω του προβλεπομένου στο άρθρο 151, παράγραφοι 2 και 7 περιορισμού της παραγωγής ή των υποχρεώσεων που έχει η Αρχή ως συμβαλλόμενο μέρος μιας εμπορευματικής συμφωνίας ή διευθέτησης σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 1, η Αρχή κάνει την επιλογή αυτή επί τη βάσει αντικειμενικών και αμερολήπτων κριτηρίων τα οποία καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

3. Στις αιτήσεις της παραγράφου 2, η Αρχή δίνει προτεραιότητα στους υποψηφίους οι οποίοι:

α) παρέχουν μεγαλύτερα εχέγγυα αποτελεσματικότητος, λόγω των οικονομικών δυνατοτήτων τους, των τεχνικών τους προσόντων και της αποτελεσματικότητός τους, εφόσον υπάρχει, σε εγκριθέντα προγενέστερα προγράμματα εργασίας.

β) προσφέρουν στην Αρχή πιθανότητες οικονομικών κερδών σε συντομώτερο χρονικό διάστημα λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας που έχει προγραμματισθεί για την έναρξη της παραγωγής.

γ) έχουν ήδη επενδύσει περισσότερους πόρους και έχουν κάνει μεγαλύτερες προσπάθειες για έρευνες και εξερεύνηση.

- Οι υποψήφιοι οι οποίοι δεν επελέγησαν σε μία οποιαδήποτε χρονική περίοδο έχουν προτεραιότητα στις επόμενες χρονικές περιόδους μέχρις ότου λάβουν άδεια παραγωγής.

5. Η επιλογή γίνεται λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη δημιουργίας περισσοτέρων ευκαιριών συμμετοχής όλων των Κρατών-Μερών στις δραστηριότητες της Περιοχής, ανεξάρτητα των κοινωνικών και οικονομικών τους συστημάτων και της γεωγραφικής τους θέσεως και την ανάγκη αποφυγής μονοπώλησης των δραστηριοτήτων αυτών.

6. Οσάκις οι παρακρατούμενες υπό εκμετάλλευση περιοχές είναι ολιγώτερες από τις μη παρακρατούμενες περιοχές, οι αιτήσεις για άδειες παραγωγής στις παρακρατούμενες περιοχές θα έχουν προτεραιότητα.

7. Οι αποφάσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό λαμβάνονται όσον το δυνατόν συντομώτερα μετά τη λήξη κάθε περιόδου.

Άρθρο 8

Παρακράτηση περιοχών

Κάθε αίτηση, εκτός αυτών που υποβάλουν η Επιχείρηση και άλλες οντότητες, για παρακράτηση περιοχών, πρέπει να καλύπτει μία περιοχή, όχι κατ' ανάγκη συνεχή, ικανοποιητικής συνολικής επιφανείας και εκτιμώμενης εμπορικής αξίας, ώστε να επιτρέπει τη λειτουργία δύο μεταλλευτικών επιχειρήσεων. Ο υποψήφιος υποδεικνύει τις συντεταγμένες οι οποίες διαιρούν την περιοχή σε δύο τμήματα ίσης εκτιμώμενης εμπορικής αξίας και υποβάλει όλα τα στοιχεία τα οποία συγκέντρωσε για τα δύο τμήματα της περιοχής.

Χωρίς να παραβλάπτονται οι εξουσίες που έχει η Αρχή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του παρόντος Πρωτοκόλλου τα στοιχεία τα οποία της γνωστοποιούνται σχετικά με τους πολυμεταλλικούς κονδύλους αναφέρονται στη λεπτομερή περιγραφή της περιοχής, τη δειγματοληπτική έρευνα, την αφθονία των κονδύλων και το είδος των μετάλλων που περικλείουν. Εντός 45 ημερών από τη λήψη των στοιχείων αυτών η Αρχή καθορίζει το τμήμα, το οποίο θα παρακρατήσει για τη διεξαγωγή κατ' αποκλειστικότητα, δραστηριοτήτων μέσω της Επιχειρήσεως ή σε συνεργασία με αναπτυσσόμενα Κράτη. Ο καθορισμός αυτός μπορεί να αναβληθεί για 45 επιπλέον ημέρες εφόσον η Αρχή ζητήσει τη συνδρομή ενός ανεξαρτήτου εμπειρογνώμονα για να εκτιμήσει εάν υποβλήθηκαν όλα τα στοιχεία τα οποία προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Το υποδειχθέν τμήμα καθίσταται παρακρατούμενο τμήμα ευθύς ως το πρόγραμμα εργασίας που αφορά το μη παρακρατηθέν τμήμα εγκριθεί και υπογραφεί το συμβόλαιο.

Άρθρο 9

Δραστηριότητες στις παρακρατούμενες περιοχές

1. Παρέχεται η δυνατότητα στην Επιχείρηση να αποφασίζει εάν θα αναλαμβάνει η ίδια τις δραστηριότητες στις παρακρατούμενες περιοχές. Την απόφαση αυτή η Επιχείρηση μπορεί να την παίρνει σε οποιαδήποτε στιγμή, εκτός εάν η Αρχή λάβει γνωστοποίηση σύμφωνα

με την παράγραφο 4, οπότε η Επιχείρηση αποφασίζει σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η Επιχείρηση μπορεί να αποφασίζει να εκμεταλλεύεται τις περιοχές αυτές συμμετέχουσα σε μικτές επιχειρήσεις με το ενδιαφερόμενο Κράτος ή την οντότητα.

2. Η Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 12 του Παραρτήματος IV μπορεί να συνάψει συμβόλαια για την εκτέλεση μέρους των δραστηριοτήτων της. Μπορεί, επίσης, για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων αυτών, να συμμετέχει σε μικτές επιχειρήσεις, με οποιαδήποτε οντότητα έχει δικάιωμα να διεξαγάγει δραστηριότητες στην Περιοχή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 153, παράγραφο 2 (β). Όταν η Επιχείρηση εξετάζει τη σύσταση τέτοιων μικτών επιχειρήσεων προσφέρει στα Κράτη-Μέρη τα οποία είναι αναπτυσσόμενα κράτη και τους υπηκόους αυτών τη δυνατότητα ουσιαστικής συμμετοχής.

3. Η Αρχή μπορεί να καθορίσει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής, ουσιαστικούς και διαδικαστικούς όρους και προϋποθέσεις σχετικά με τέτοιου είδους συμβόλαια και μικτές επιχειρήσεις.

4. Κάθε Κράτος-Μέρος το οποίο είναι αναπτυσσόμενο κράτος, ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου το Κράτος αυτό είναι εγγυητής και ελέγχεται ουσιαστικά από αυτό ή από άλλο αναπτυσσόμενο Κράτος που είναι διακεκριμένος υποψήφιος ή οποιαδήποτε ομάδα εκ των ανωτέρω μπορεί να γνωστοποιήσει στην Αρχή ότι επιθυμεί να υποβάλει πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 6, για μία παρακρατούμενη περιοχή. Το πρόγραμμα εργασίας εξετάζεται εφόσον η Επιχείρηση αποφασίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ότι δεν θα διεξαγάγει η ίδια δραστηριότητες στην περιοχή αυτή.

Άρθρο 10

Προτίμηση και προτεραιότητα μεταξύ των υποψηφίων

Ο επιχειρηματίας στον οποίο εγκρίθηκε πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση μόνον, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4(γ) του παρόντος Παραρτήματος απολαύει προτίμησης και προτεραιότητος έναντι των άλλων υποψηφίων εάν υποβάλει πρόγραμμα για την εξερεύνηση της ιδίας περιοχής και των ιδίων πόρων. Εν τούτοις, η προτίμηση και η προτεραιότητα αυτή αποσύρονται από τον

επιχειρηματία στην περίπτωση που η εκτέλεση του προγράμματος εργασίας εκ μέρους του δεν κρίνεται ικανοποιητική.

Άρθρο 11

Από κοινού διευθετήσεις

1. Τα συμβόλαια είναι δυνατόν να προβλέπουν από κοινού διευθετήσεις μεταξύ του επιχειρηματία και της Αρχής, υπό την μορφή μικτών επιχειρήσεων ή κατανομής της παραγωγής, ως επίσης και οιασδήποτε άλλης μορφής από κοινού συμφωνίες οι οποίες απολαμβάνουν της αυτής με τα συμβόλαια που έχουν συναφθεί με την Αρχή προστασίας, όσον αφορά την αναθεώρηση, αναστολή ή ακύρωση αυτών.

Άρθρο 12

Διεξαγωγή δραστηριοτήτων από την Επιχείρηση

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή οι οποίες διεξάγονται από την Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 2(α) διέπονται από τις διατάξεις του Μέρους XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και τις σχετικές αποφάσεις της.

2. Τα προγράμματα εργασίας που υποβάλλονται από την Επιχείρηση πρέπει να συνοδεύονται από στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν τις οικονομικές δυνατότητες και τις τεχνικές ικανότητές της.

Άρθρο 13

Οικονομικοί όροι των συμβολαίων

1. Όταν εγκρίνει τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στους οικονομικούς όρους των συμβολαίων τα οποία συνάπτονται μεταξύ της Αρχής και Κρατών μερών ή κρατικών επιχειρήσεων ή φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδων αυτών αναφερομένων στο άρθρο 153, παράγραφος 2 (β) και όταν διαπραγματεύεται τους οικονομικούς αυτούς όρους σύμφωνα με το

Μέρος XI και τους ανωτέρω κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες, η Αρχή αποβλέπει στους ακόλουθους σκοπούς:

α) στην εξασφάλιση υπέρ αυτής των μεγίστων εσόδων απο την εμπορική εκμετάλλευση.

β) στην προσέλκυση επενδύσεων και τεχνολογίας για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση της Περιοχής.

γ) στην εξασφάλιση ίσης οικονομικής μεταχείρισης και αναλόγων οικονομικών υποχρεώσεων για τους αναδόχους.

δ) στην παροχή κινήτρων στους επιχειρηματίες επί ομοιομόρφου και άνευ διακρίσεων βάσεως, για τη σύναψη διευθετήσεων από κοινού με την Επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα κράτη ή τους υπηκόους τους, στην τόνωση της μεταφοράς τεχνολογίας στην Επιχείρηση και στην εκπαίδευση προσωπικού της Αρχής και των αναπτυσσομένων κρατών.

ε) στην υποβοήθηση της Επιχείρησης για την ανάληψη ουσιαστικής εκμεταλλεύσεως των κοιτασμάτων των ωκεάνιων βυθών συγχρόνως με τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β) και

στ) στην εξασφάλιση ότι η παροχή οικονομικών κινήτρων στους αναδόχους σύμφωνα με την παράγραφο 14 ή τις διατάξεις των αναθεωρημένων συμβολαίων σύμφωνα με το άρθρο 19 του παρόντος Παραρτήματος ή ακόμη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος Παραρτήματος που αναφέρονται στις μικτές επιχειρήσεις δεν θα καταλήξει σε επιδότηση των επιχειρηματιών ούτως ώστε να δημιουργηθεί υπέρ αυτών τεχνητό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των χερσαίων παραγωγών μεταλλευμάτων.

2. Επιβάλλεται για τις διοικητικές δαπάνες που έχουν σχέση με τη διαδικασία εγκρίσεως των προγραμμάτων εργασίας υπό τη μορφή συμβολαίων, τέλος, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των $ 500.000 για κάθε αίτηση. Το ποσό του τέλους αναπροσαρμόζεται, από καιρού εις καιρόν, από το Συμβούλιο ώστε να καλύπτει τις διοικητικές δαπάνες που προκαλούνται κατά τη διαδικασία εγκρίσεως των αιτήσεων. Εφόσον οι διοικητικές αυτές δαπάνες της Αρχής είναι μικρότερες του ορισθέντος ανωτέρω ποσού, η Αρχή επιστρέφει τη διαφορά στον αιτούντα.

3. Ο ανάδοχος καταβάλλει ετήσιο σταθερό τέλος U.S. $ 1 εκατομμυρίου από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του συμβολαίου.

Εάν η εγκριθείσα ημερομηνία ενάρξεως της εμπορικής εκμεταλλεύσεως αναβληθεί λόγω καθυστερήσεως εκδόσεως της αδείας παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 151, θα αφαιρεθεί από το ετήσιο σταθερό τέλος το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στη διάρκεια της αναβολής. Από την ημερομηνία ενάρξεως της εμπορικής εκμετάλλευσης ο ανάδοχος καταβάλλει είτε το τέλος επί της παραγωγής είτε το ετήσιο σταθερό τέλος, οποιοδήποτε εκ των δύο ποσών είναι μεγαλύτερο.

4. Εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της εμπορικής εκμετάλλευσης ο ανάδοχος σύμφωνα με την παράγραφο 3, επιλέγει να καταβάλει την οικονομική του συνεισφορά στην Αρχή είτε:

α) πληρώνοντας ένα τέλος επί της παραγωγής μόνο είτε,
β) πληρώνοντας ένα τέλος επί της παραγωγής σε συνδυασμό με την καταβολή μέρους εκ των καθαρών προσόδων.

5. α) Εάν ο ανάδοχος επιλέξει ως τρόπο καταβολής οικονομικής συνεισφοράς του στην Αρχή την πληρωμή του τέλους επί της παραγωγής μόνο, το ποσό του τέλους καθορίζεται σε ποσοστό επί της αγοραίας αξίας των επεξεργασμένων μετάλλων, τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο ως εξής:

(ι) Από το πρώτο μέχρι το δέκατο έτος της εμπορικής εκμετάλλευσης, 5%

(ιι) Από το ενδέκατο έτος μέχρι το τέλος της περιόδου της εμπορικής εκμετάλλευσης, 12%

(β) Η ανωτέρω αγοραία αξία υπολογίζεται εάν πολλαπλασιάσει κανείς την ποσότητα των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή, που προβλέπει το συμβόλαιο επί τη μέση τιμή των μετάλλων αυτών, όπως αυτή καθορίζεται στις παραγράφους 7 και 8, κατά τη σχετική λογιστική χρήση.

6. Εάν ο ανάδοχος επιλέξει ως τρόπον καταβολής της οικονομικής συνεισφοράς του στην Αρχή, την πληρωμή τέλους επί της παραγωγής σε συνδυασμό με καταβολή μέρους από τα καθαρά εσόδων οι πληρωμές αυτές καθορίζονται με τον ακόλουθο τρόπο:

α) Το τέλος επί της παραγωγής καθορίζεται σε ποσοστό επί της αγοραίας αξίας των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται

από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται ως εξής:

ι) Την πρώτη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης, 2%
ιι) Την δεύτερη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης, 4%

Εάν κατά τη δεύτερη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης όπως καθορίζεται στο εδάφιο (δ), η απόδοση της επένδυσης σε μία δεδομένη λογιστική χρήση όπως καθορίζεται στο εδάφιο (η), πέσει κάτω του 15%, λόγω της καταβολής του τέλους επί της παραγωγής το οποίο ανέρχεται σε 4%, τότε το τέλος καθορίζεται κατά τη λογιστική αυτή χρήση σε ποσοσό 2% αντί του 4%.

β) Η ανωτέρω αγοραία αξία υπολογίζεται εάν πολλαπλασιάσει κανείς την ποσότητα των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο επί τη μέση τιμή των μετάλλων αυτών όπως αυτή καθορίζεται στις παραγράφους 7 και 8, κατά τη σχετική λογιστική χρήση.

γ) Η μερίδα των καθαρών κερδών τα οποία καταβάλλονται στην Αρχή αφαιρείται από το τμήμα των καθαρών κερδών του αναδόχου τα οποία προέρχονται από τις εξορυκτικές δραστηριότητες στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο και τα οποία στο εξής καλούνται διανεμόμενα καθαρά κέρδη.

Διαχωρισμός σε τμήματα των διανεμομένων καθαρών κερδών	**Μερίδα που περιέρχεται στην Αρχή**	
	Πρώτη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης	**Δεύτερη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης**
Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ανώτερη του 0 τοις εκατό και κατώτερη του 10 τοις εκατό	35 τοις εκατό	40 τοις εκατό

Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ίση ή ανώτερη του 10 τοις εκατό και κατώτερη του 20 τοις εκατό	42,5 τοις εκατό	50 τοις εκατό
Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ίση ή ανώτερη του 20 τοις εκατό	50 τοις εκατό	70 τοις εκατό

δ) (ι) Η πρώτη περίοδος της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρεται στα εδάφια (α) και (γ) αρχίζει από την πρώτη λογιστική χρήση της εμπορικής εκμεταλλεύσεως και τελειώνει στη λογιστική χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης στις οποίες υποβλήθηκε ο ανάδοχος, προσαρμοσμένες κατά τον τόκο που καταβάλλεται για τις μη αποσβεσθείσες δαπάνες, αποσβέννυνται πλήρως από το πραγματικό πλεόνασμα με τον ακόλουθο τρόπο:

Κατά την πρώτη λογιστική χρήση κατά την οποία γίνονται δαπάνες αξιοποίησης, οι δαπάνες οι οποίες δεν έχουν αποσβεσθεί ισούνται προς τις δαπάνες αξιοποίησης μείον το πραγματικό πλεόνασμα της χρήσης αυτής. Για κάθε μία από τις επόμενες χρήσεις οι μη αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης υπολογίζονται εάν προσθέσει κανείς στις μη αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης της προηγούμενης χρήσης, προσαυξημένες κατά το επιτόκιο το οποίο ανέρχεται σε 10% ετησίως, τις δαπάνες αξιοποίησης που πραγματοποιήθηκαν κατά την υπό εξέταση χρήση και αφαιρέσει από το σύνολο αυτό το πραγματικό πλεόνασμα που πραγματοποίησε ο ανάδοχος κατά τη χρήση αυτή.

Η λογιστική χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης μηδενίζονται για πρώτη φορά είναι η χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης, προσαυξημένες κατά το επιτόκιο με το οποίο επιβαρύνονται οι μη αποσβεσθείσες δαπάνες, καλύπτονται πλήρως από τα πραγματικά πλεονάσματα του αναδόχου. Τα πλεονάσματα του αναδόχου σε κάθε λογιστική χρήση περιλαμβάνουν τα καθαρά κέρδη του μείον τις δαπάνες εκμετάλλευσης και τις οφειλές του στην Αρχή σύμφωνα με το εδάφιο (γ).

(ιι) Η δεύτερη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης αρχίζει με τη λογιστική χρήση που ακολουθεί τη λήξη της πρώτης περιόδου εμπορικής εκμετάλλευσης και διαρκεί μέχρι τη λήξη του συμβολαίου.

ε) Με τον όρο "διανεμόμενα καθαρά κέρδη" νοούνται τα καθαρά κέρδη που πραγματοποιεί ο ανάδοχος πολλαπλασιαζόμενα με το λόγο μεταξύ των δαπανών αξιοποιήσεως που αναφέρονται στην εκμετάλλευση και των συνολικών δαπανών αξιοποιήσεως. Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και εκμετάλλευση τριών κυρίως κατειργασμένων μετάλλων, δηλαδή του κοβαλτίου, του χαλκού και του νικελίου, το ποσό των διανεμομένων καθαρών κερδών δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 25% των καθαρών κερδών του επιχειρηματία. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (η) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, περιλαμβανομένης και της περίπτωσης που ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και εκμετάλλευση τεσσάρων κατειργασμένων μετάλλων, δηλαδή του κοβαλτίου, του χαλκού, του μαγγανίου και του νικελίου η Αρχή μπορεί στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτης να καθορίζει τα ενδεικνυόμενα κατώτατα όρια τα οποία εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση κατά τον ίδιο τρόπο όπως και το κατώτατο όριο του 25% στην περίπτωση των τριών μετάλλων.

στ) Με τον όρο "καθαρά κέρδη του αναδόχου" νοούνται τα ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου μείον τα λειτουργικά του έξοδα και οι αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης όπως αναφέρεται στο εδάφιο (ι).

ζ) (ι) Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, την μεταφορά των πολυμεταλλικών κονδύλων και την επεξεργασία των μετάλλων, με τον όρο "ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου" νοούνται τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των κατειργασμένων μετάλλων και τα άλλα ποσά τα οποία θεωρούνται ότι λογικά προκύπτουν από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, βάσει των οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής.

(ιι) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται ειδικότερα στα εδάφια (ζ) (ι) και (η) (ιιι) με τον όρο "ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου" νοούνται τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των ημικατειργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους μεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στη συμβατική περιοχή και τα άλλα ποσά τα οποία θεωρούνται ότι λογικά προκύπτουν από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου βάσει των οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής.

η) Με τον όρο "δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου" νοούνται:

(ι) Όλες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης και συνδέονται άμεσα με την αξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων της περιοχής που καλυπτει το συμβόλαιο και με τις συναφείς δραστηριότητες που αναφέρονται σε επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, πλην εκείνων που καθορίζονται ειδικώτερα στο εδάφιο (η), οι οποίες έγιναν σύμφωνα με τις γενικά ανεγνωρισμένες αρχές λογιστικής, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων των δαπανών εξοπλισμού, αγοράς μηχανημάτων, πλοίων εγκαταστάσεων επεξεργασίας, δαπανών σχετικών με κατασκευαστικές εργασίες με αγορά οικημάτων, οικοπέδων, δαπανών σχετικών με κατασκευή δρόμων, προκαταρκτικές έρευνες και εξερεύνηση της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, έρευνα-ανάπτυξη, δαπανών για την καταβολή επιτοκίων, για αναγκαίες μισθώσεις, άδειες και δικαιώματα και

(ιι) δαπάνες παρεμφερείς με εκείνες που αναφέρονται στο εδάφιο (ν)(ι) που δημιουργούνται μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης και είναι απαραίτητες για την εκτέλεση του προγράμματος εργασίας, πλην των καταλογιστέων στις λειτουργικές δαπάνες.

θ) Τα έσοδα από την εκποίηση του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού και η τρέχουσα τιμή του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού που δεν είναι πλέον απαραίτητος για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων στα πλαίσια του συμβολαίου και δεν πωλήθηκε αφαιρούνται από τις δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου κατά τη σχετική λογιστική χρήση. Όταν τα ποσά που αφαιρούνται υπερβαίνουν τις δαπάνες αξιοποίησης, το υπερβάλλον προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα του αναδόχου.

ι) Οι δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου που δημιουργούνται πριν την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρονται στα εδάφια (η) (ι) και (ν) (ιν) αποσβέννυνται σε 10 ίσες ετήσιες δόσεις αρχής γενομένης από τις ημερομηνίες έναρξης της εμπορικής εκμετάλλευσης. Οι δαπάνες αξιοποίησης στις οποίες υπόκειται ο ανάδοχος μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης οι οποίες αναφέρονται στα εδάφια (η) (ιι) και (ν) (ιν) αποσβένυνται σε 10 ή λιγότερες ίσες ετήσιες δόσεις ώστε να εξασφαλίζεται η πλήρης απόσβεση αυτών μέχρι τη λήξη του συμβολαίου.

κ) Με τον όρο "λειτουργικές δαπάνες του αναδόχου" νοούνται όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης για την εκμετάλλευση των παραγωγικών δυνατοτήτων

της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο και για συναφείς δραστηριότητες που συνδέονται με επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές λογιστικής, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του ετήσιου σταθερού τέλους ή του τέλους επί της παραγωγής, οποιοδήποτε από τα δύο είναι υψηλότερο, των δαπανών για μισθούς, αποδοχές και άλλες συναφείς παροχές, για υλικά, υπηρεσίες, μεταφορές, επεξεργασία και διάθεση των προϊόντων, των δαπανών για την καταβολή επιτοκίων, κοινωφελών υπηρεσιών, προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, των δαπανών για γενικά έξοδα και διοικητικά έξοδα άμεσα συνδεόμενα με τις επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, όπως επίσης και όλων των λειτουργικών ελλειμμάτων που μεταφέρονται στις επόμενες ή προηγούμενες χρήσεις, όπως καθορίζεται στο παρόν. Τα λειτουργικά ελλείμματα μπορούν να μεταφερθούν για δύο συνεχείς φορές στην επόμενη χρήση εξαιρέσει των δύο τελευταίων ετών του συμβολαίου. Στην περίπτωση αυτή τα ελλείμματα μπορούν να μεταφερθούν πίσω στα δύο προηγούμενα έτη.

λ) Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, τη μεταφορά των πολυμεταλλικών κονδύλων και την παραγωγή κατειργασμένων και ημικατειργασμένων μετάλλων, ως "δαπάνες αξιοποίησης αναφερόμενες στην εξόρυξη" νοούνται δαπάνες αξιοποίησης του επιχειρηματία που σχετίζονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων του τέλους για την υποβολή της αίτησης, του ετήσιου σταθερού τέλους και, όταν έχουν πραγματοποιηθεί, των δαπανών για προκαταρκτικές έρευνες και εξερεύνηση της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο και ένα τμήμα των δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη.

μ) Με τον όρο "απόδοση της επένδυσης" νοείται σε μία δεδομένη λογιστική χρήση, η σχέση μεταξύ των αποδιδομένων καθαρών εσόδων τη χρήση αυτή και των δαπανών αξιοποίησης που αναφέρονται στην εξόρυξη.

Για τον υπολογισμό της σχέσης αυτής οι δαπάνες αξιοποίησης που αναφέρονται στην εξόρυξη περιλαμβάνουν τις δαπάνες για την αγορά καινούργιου ή την αντικατάσταση παλαιού εξοπλισμού για τις εξορυκτικές εργασίες μείον τις αρχικές δαπάνες του αντικαθιστώμενου εξοπλισμού.

ν) Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει μόνο εξορυκτικές δραστηριότητες ως:

(ι) "Αποδιδόμενα καθαρά έσοδα" νοούνται το σύνολο των καθαρών εσόδων του αναδόχου.

(ιι) "Καθαρά έσοδα του αναδόχου" νοούνται τα έσοδα όπως ορίζονται στο εδάφιο (στ).

(ιιι) "Ακαθάριστα έσοδα του αναδόχου" νοούνται όλα τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των πολυμεταλλικών κονδύλων και οποιαδήποτε άλλα έσοδα θεωρούνται ως προερχόμενα λογικά από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

(ιν) "Δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου" νοούνται όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται πριν από την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης, όπως ορίζεται στα εδάφια (η) (ι) και όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης όπως ορίζεται στο εδάφιο (η) (ιι) οι οποίες συνδέονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής.

(ν) "Έξοδα λειτουργίας του αναδόχου" νοούνται τα λειτουργικά έξοδα αυτού όπως ορίζονται στο εδάφιο (κ), τα οποία συνδέονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής.

(νι) "Απόδοση της επένδυσης" σε μία δεδομένη λογιστική χρήση νοείται η σχέση μεταξύ των καθαρών εσόδων του αναδόχου κατά την χρήση αυτή και των δαπανών αξιοποίησης του επιχειρηματία. Για τον υπολογισμό της σχέσεως αυτής οι δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου περιλαμβάνουν τις δαπάνες για νέο ή την αντικατάσταση παλαιού εξοπλισμού, μείον τις αρχικές δαπάνες του αντικαθιστώμενου εξοπλισμού.

ξ) Η ανάληψη εκ μέρους του αναδόχου των δαπανών που αναφέρονται στην εξυπηρέτηση του επιτοκίου στα εδάφια (η), (κ), (λ) και (ν) επιτρέπεται καθ' ο μέτρο, η Αρχή, σε όλες τις περιπτώσεις, αποδέχεται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφο 1 του παρόντος Παραρτήματος, ότι η σχέση μεταξύ του ιδίου κεφαλαίου και κεφαλαίου προερχόμενου από δανεισμό, καθώς και το ύψος του επιτοκίου είναι λογικά λαμβανομένης υπόψη της ισχύουσας εμπορικής πρακτικής.

ο) Οι δαπάνες που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή δεν περιλαμβάνουν τα ποσά που καταβάλλονται για την πληρωμή του

φόρου εισοδήματος των επιχειρήσεων ή για άλλες ανάλογες επιβαρύνσεις που επιβάλλοντια από τα Κράτη στον επιχειρηματία για τις επιχειρήσεις του.

7. α) Ο όρος "κατειργασμένα μέταλλα", που χρησιμοποιείται στις παραγράφους 5 και 6, αναφέρεται στα μέταλλα στην πιο συνηθισμένη μορφή με την οποία συνήθως ανταλλάσσονται στις τελικές διεθνείς αγορές. Για τον σκοπό αυτό η Αρχή καθορίζει στους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής τις κατάλληλες τελικές διεθνείς αγορές. Για τα μέταλλα που δεν ανταλλάσσονται σε αυτές τις αγορές ο όρος "κατειργασμένα μέταλλα" σημαίνει τα μέταλλα στην πιο συνηθισμένη μορφή με την οποία συνήθως ανταλλάσσονται στα πλαίσια συνήθων συναλλαγών που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ανεξαρτήτου επιχείρησης.

β) Εάν η Αρχή δεν μπορεί άλλως να καθορίσει την ποσότητα, την αναφερόμενη στις παραγράφους 5 (β) και 6 (β), των κατειργασμένων μετάλλων, τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή την οποία καλύπτει το συμβόλαιο, η ποσότητα αυτή καθορίζεται με βάση την περιεκτικότητα των κονδύλων σε μέταλλα, τον συντελεστή ανάκτησης και άλλους σχετικούς παράγοντες σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και σύμφωνα με τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής.

8. Εάν μία διεθνής τελική αγορά προβλέπει ένα κατάλληλο μηχανισμό καθορισμού τιμών για τα κατειργασμένα μέταλλα, τους πολυμεταλλικούς κονδύλους και τα ημικατειργασμένα μέταλλα που προέρχονται από τους κονδύλους η Αρχή χρησιμοποιεί τη μέση τιμή που ισχύει στην αγορά αυτή. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η Αρχή, μετά από διαβουλεύσεις με τον επιχειρηματία καθορίζει μία δίκαιη τιμή για τα προϊόντα αυτά σύμφωνα με την παράγραφο 9.

9. α) Όλες οι επιβαρύνσεις, οι δαπάνες και τα έσοδα, καθώς και οι τιμές και οι αξίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, απορρέουν από συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης αγοράς, ή της ανεξάρτητης επιχείρησης. Εάν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση, τα παραπάνω καθορίζονται από την Αρχή, μετά από διαβουλεύσεις με τον επιχειρηματία, ως εάν να επρόκειτο για συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης αγοράς ή της ανεξάρτητης επιχείρησης, λαμβανομένων υπόψη αναλόγων συναλλαγών που λαμβάνουν χώρα σε άλλες αγορές.

β) Για την εξασφάλιση του σεβασμού και της εφαρμογής των διατάξεως της παρούσας παραγράφου, η Αρχή καθοδηγείται από τις αρχές που υιοθετήθηκαν και από την ερμηνεία που δόθηκε στις συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ανεξάρτητης επιχείρησης από την Επιτροπή των Πολυεθνικών Εταιριών των Ηνωμένων Εθνών και την Ομάδα Εμπειρογνωμόνων των Συμβάσεων Φορολογίας μεταξύ Αναπτυσσομένων και Ανεπτυγμένων Κρατών και άλλων διεθνών οργανισμών και καθορίζει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής ενιαίους και διεθνείς αποδεκτούς κανόνες και διαδικασίες λογιστικής καθώς και μεθόδους επιλογής από τον επιχειρηματία αναγνωρισμένων ανεξαρτήτων λογιστών αποδεκτών από την Αρχή για τον σκοπό της διενεργείας λογιστικού ελέγχου, σύμφωνα με αυτούς τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες.

10. Ο ανάδοχος θέτει στη διάθεση των λογιστών, σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής τα οικονομικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να κρίνουν εάν έγιναν σεβαστές οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

11. Όλες οι επιβαρύνσεις, οι δαπάνες και τα έσοδα και όλες οι τιμές και αξίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο καθορίζονται σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές αρχές της λογιστικής και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

12. Τα ποσά που καταβάλλονται στην Αρχή κατ' εφαρμογή των παραγράφων 5 και 6 καταβάλλονται σε ελευθέρως χρησιμοποιούμενα νομίσματα ή σε νομίσματα που είναι ελευθέρως διαθέσιμα και κατ' εξοχήν χρησιμοποιούμενα στις κυριώτερες ξένες αγορές συναλλάγματος ή κατ' επιλογήν του επιχειρηματία σε κατειργασμένα μέταλλα αντιστοίχου ποσότητας, η οποία υπολογίζεται επί τη βάσει της τρέχουσας τιμής.

Η τρέχουσα τιμή καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5, εδάφιο (β).

Τα ελευθέρως χρησιμοποιούμενα νομίσματα και τα ελευθέρως διαθέσιμα και κατ' εξοχήν χρησιμοποιούμενα στις κυριώτερες ξένες αγορές συναλλάγματος νομίσματα, καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής σύμφωνα με την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική.

13. Όλες οι οικονομικές υποχρεώσεις του επιχειρηματία προς την Αρχή, καθώς και όλα τα τέλη, επιβαρύνσεις, δαπάνες και έσοδα που

προβλέπονται στο άρθρο αυτό, αναπροσαρμόζονται δεδομένου ότι είναι εκπεφρασμένες σε σταθερές τιμές έναντι ενός έτους αναφοράς.

14. Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις της Επιτροπής Οικονομικού Προγράμματισμού και της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής μπορεί να υιοθετήσει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που προβλέπουν τη χορήγηση κινήτρων στους επιχειρηματίες επί ομοιόμορφης και άνευ διακρίσεων βάσης, για την προώθηση των στόχων που εξαγγέλονται στην παράγραφο 1.

15. Στην περίπτωση που αναφύεται διαφορά μεταξύ της Αρχής και ενός επιχειρηματία, σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή των οικονομικών όρων του συμβολαίου, μπορεί το ένα ή το άλλο μέρος να υποβάλει τη διαφορά σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία, εκτός εάν και τα δύο μέρη συμφωνήσουν να επιλύσουν τη διαφορά με άλλα μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 188, παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Μεταβίβαση στοιχείων

1. Ο ανάδοχος μεταβιβάζει στην Αρχή, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής και τους όρους και προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας, σε χρονικά διαστήματα καθοριζόμενα από την Αρχή, όλα τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα και σημαντικά για την αποτελεσματική άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων των κυρίων οργάνων της Αρχής σε ό,τι αφορά την περιοχή την οποία καλυπτει το συμβόλαιο.

2. Τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία που αναφέροντια στην περιοχή που καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας, θεωρούμενα βιομηχανική ιδιοκτησία, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου. Τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα για την επεξεργασία από την Αρχή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που αναφέρονται στην προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και στην ασφάλεια, πλην εκείνων που αναφέρονται στα σχέδια του εξοπλισμού, δεν θεωρούνται βιομηχανική ιδιοκτησία.

3. Η Αρχή δεν μεταβιβάζει στην επιχείρηση, ή σε οποιονδήποτε άλλο ξένο προς την Αρχή τα στοιχεία τα οποία της γνωστοποιήθηκαν από τους ερευνητές, τους υποψηφίους ή τους επιχειρηματίες και τα οποία θεωρούνται βιομηχανική ιδιοκτησία. Τα στοιχεία όμως που

αναφέρονται στις παρακρατούμενες περιοχές μπορούν να μεταβιβασθούν στην Επιχείρηση. Τα στοιχεία αυτά μεταβιβαζόμενα από τα πρόσωπα αυτά στην Επιχείρηση δεν αποκαλύπτονται από αυτήν στην Αρχή, ή σε οποιονδήποτε άλλο ξένο προς την Αρχή.

Άρθρο 15

Εκπαιδευτικά Προγράμματα

Ο επιχειρηματίας καταρτίζει πρακτικά προγράμματα για την εκπαίδευση του προσωπικού της Αρχής και των αναπτυσσομένων κρατών, τα οποία προβλέπουν τη συμμετοχή του προσωπικού αυτού σε όλες τις δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στην Περιοχή και αποτελούν αντικείμενο του συμβολαίου, σύμφωνα με το άρθρο 144, παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης

Η Αρχή κατ' εφαρμογή του Μέρους XI και των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αυτής χορηγεί στον επιχειρηματία αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης μίας καθορισμένης κατηγορίας πόρων στην περιοχή που καλύπτει το συμβόλαιο και επαγρυπνεί ώστε καμμία άλλη οντότητα να μην ασκεί δραστηριότητες στην ίδια περιοχή για άλλη κατηγορία φυσικών πόρων κατά τρόπο που να παρακωλύει τις δραστηριότητες του επιχειρηματία. Ο επιχειρηματίας έχει την εγγύηση του δικαιώματος εξερεύνησης και εκμετάλλευσης σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 6.

Άρθρο 17

Κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής

1. Η Αρχή υιοθετεί και εφαρμόζει, ομοιόμορφα, κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2 (στ) (ιι) και το άρθρο 162, παράγραφος 2 (ο) (ιι) για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της όπως διατυπώνονται στο Μέρος XI και, μεταξύ άλλων, για τα ακόλουθα θέματα:

α) διοικητικές διαδικασίες σχετικά με τις προκαταρκτικές έρευνες την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση της Περιοχής.

β) επιχειρήσεις
(ι) έκταση της περιοχής
(ιι) διάρκεια των επιχειρήσεων
(ιιι) κανόνες επίδοσης περιλαμβανομένης και της διαβεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφο 6(γ), του παρόντος Παραρτήματος.
(ιν) κατηγορίες των πόρων
(ν) παραίτηση από περιοχές
(νι) εκθέσεις προόδου των εργασιών
(νιι) μεταβίβαση στοιχείων
(νιιι) επιθεώρηση και επίβλεψη των επιχειρήσεων
(ιχ) λήψη μέτρων για τη μη παρακώλυση άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον
(χ) μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων εκ μέρους του επιχειρηματία
(χι) διαδικασίες για τη μεταφορά τεχνολογίας στα αναπτυσσόμενα κράτη σύμφωνα με το άρθρο 144, και για την άμεση συμμετοχή αυτών
(χιι) κανόνες και πρακτικές για την εξόρυξη περιλαμβανομένων και εκείνων που έχουν σχέση με την ασφάλεια των επιχειρήσεων, τη διατήρηση των πόρων και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος.
(χιιι) ορισμός της εμπορικής εκμετάλλευσης
(χιν) καθορισμός προσόντων των υποψηφίων

γ) Οικονομικά θέματα

(ι) επεξεργασία ενιαίων και άνευ διακρίσεων κανόνων κοστολογήσεως και λογιστικής και τον τρόπο επιλογής των ορκωτών λογιστών
(ιι) κατανομή των εσόδων που προέρχονται από τις επιχειρήσεις
(ιιι) κίνητρα αναφερόμενα στο άρθρο 13 του παρόντος παραρτήματος

δ) Εφαρμογή αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 10 και το άρθρο 164, παράγραφος 2 (δ).

2. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες στα ακόλουθα θέματα πρέπει να ικανοποιούν τα αντικειμενικά κριτήρια που ορίζονται πιο κάτω:

α) Έκταση των περιοχών:

Η Αρχή καθορίζει την κατάλληλη έκταση των περιοχών για εξερεύνηση, η οποία μπορεί να φθάνει μέχρι του διπλασίου των περιοχών για εκμετάλλευση, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εντατική εξερεύνηση. Η έκταση της περιοχής υπολογίζεται κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 8 του παρόντος παραρτήματος σχετικά με την παρακράτηση περιοχών, καθώς επίσης και στις απαιτήσεις που προβλέπονται σχετικά με την παραγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 151 και τους όρους του συμβολαίου, λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων τεχνικών μεθόδων για την μεταλλευτική εκμετάλλευση των θαλασσίων βυθών και τα σχετικά φυσικά χαρακτηριστικά των περιοχών. Οι περιοχές δεν θα είναι ούτε μικρότερες ούτε μεγαλύτερες από όσο είναι απαραίτητο για την ικανοποίηση αυτού του κριτηρίου.

β) Διάρκεια των επιχειρήσεων:

(ι) Οι προκαταρκτικές έρευνες δεν υπόκεινται σε χρονικό περιορισμό.

(ιι) Η χρονική διάρκεια της εξερεύνησης πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει την πλήρη τοπογράφηση της συγκεκριμένης περιοχής, τον σχεδιασμό και την κατασκευή του εξορυκτικού εξοπλισμού για την περιοχή και το σχεδιασμό και την κατασκευή μικρών και μεσαίων συγκροτημάτων επεξεργασίας μετάλλων για τον σκοπό της δοκιμής των μεθόδων εξόρυξης και επεξεργασίας.

(ιιι) Η χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης πρέπει να συνδέεται με την οικονομική ζωή του μεταλλευτικού σχεδίου, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων παραγόντων όπως, η εξάντληση του κοιτάσματος, η διάρκεια ζωής του εξορυκτικού εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων επεξεργασίας και η εμπορική βιωσιμότης. Η χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει την εμπορική εξόρυξη των ορυκτών της περιοχής και πρέπει να περιλαμβάνει ένα λογικό χρονικό διάστημα για την κατασκευή εγκαταστάσεων για την εξόρυξη και την επεξεργασία σε εμπορική κλίμακα, κατά το οποίο δεν θα πρέπει να απαιτείται εμπορική εκμετάλλευση. Η συνολική χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης, εν τούτοις, πρέπει να είναι αρκετά σύντομη ούτως ώστε να δύναται η Αρχή να τροποποιεί τους όρους και τις προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας κατά τον χρόνο που εξετάζει την ανανέωσή του,

σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες τους οποίους υιοθέτησε μετά την αποδοχή του προγράμματος εργασίας.

γ) Η Αρχή αξιώνει όπως ο επιχειρηματίας κάνει περιοδικά δαπάνες κατά τη φάση της εξερεύνησης σε λογική αντιστοιχία με την έκταση της περιοχής που καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας, ως και δαπάνες τις οποίες θα περίμενε κανείς από ένα καλόπιστο επιχειρηματία, ο οποίος σκοπεύει να εκμεταλλευθεί εμπορικά την περιοχή εντός των χρονικών ορίων που ώρισε η Αρχή. Οι δαπάνες που κρίνονται απαραίτητες δεν πρέπει να καθορίζονται σε ύψος που να αποθαρρύνουν τους μελλοντικούς επιχειρηματίες να χρησιμοποιούν τεχνικές μεθόδους ολιγώτερο δαπανηρές από αυτές που χρησιμοποιούνται ευρέως. Η Αρχή καθορίζει ένα ανώτατο χρονικό όριο, για την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης το οποίο αρχίζει να τρέχει μετά την ολοκλήρωση της εξερευνητικής φάσης και την έναρξη των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης. Για τον καθορισμό του χρονικού αυτού ορίου η Αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη ότι η κατασκευή μεγάλης κλίμακας εγκαταστάσεων για την εξόρυξη και την επεξεργασία δεν μπορεί να ξεκινήσει πριν την ολοκλήρωση της εξερευνητικής φάσης και την έναρξη της φάσης εκμετάλλευσης. Κατά συνέπεια, το χρονικό όριο για την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης μιας περιοχής πρέπει να ορίζεται κατά τρόπο που να λαμβάνεται υπόψη ο απαραίτητος χρόνος για την κατασκευή αυτών των εγκαταστάσεων μετά τη φάση εξερεύνησης καθώς και λογικά χρονικά περιθώρια για τις αναπόφευκτες καθυστερήσεις στις εργασίες κατασκευής.

Άπαξ και αρχίσει η εμπορική εκμετάλλευση η Αρχή, εντός λογικών ορίων και λαμβάνουσα υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, ζητά από τον επιχειρηματία να συνεχίσει την εμπορική εκμετάλλευση καθόλη τη διάρκεια του προγράμματος εργασίας.

δ) Κατηγορίες των πόρων:

Καθορίζοντας τις κατηγορίες των πόρων για τις οποίες μπορούν να γίνουν αποδεκτά προγράμματα εργασίας η Αρχή δίνει έμφαση, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:

(ι) στο γεγονός ότι για διαφορετικούς πόρους χρησιμοποιούνται παρόμοιες μέθοδοι εξόρυξης
(ιι) στο γεγονός ότι διαφορετικοί πόροι μπορούν να αξιοποιηθούν ταυτόχρονα από πολλούς επιχειρηματίες στην ίδια περιοχή, χωρίς να παρακωλύονται υπερβολικά οι εργασίες μεταξύ των

επιχειρηματιών. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την Αρχή να εγκρίνει ένα πρόγραμμα εργασίας στον ίδιο υποψήφιο για την αξιοποίηση διαφόρων κατηγοριών πόρων στην ίδια περιοχή.

ε) Παραίτηση από περιοχές:

Ο ανάδοχος έχει το δικαίωμα να παραιτηθεί, οποτεδήποτε, από το σύνολο ή μέρος των δικαιωμάτων του στην περιοχή την οποία καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας.

στ) Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος:

Καθιερώνονται κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες για την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από επιβλαβείς συνέπειες που απορρέουν άμεσα από δραστηριότητες στην Περιοχή ή από την επεξεργασία των μετάλλων που γίνεται επί του πλοίου ακριβώς επάνω από τη μεταλλευτική τοποθεσία από την οποία εξορύσσονται, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους κατά το οποίο οι επιβλαβείς αυτές συνέπειες μπορούν να απορρέουν από γεωτρήσεις, βυθοκορήσεις, αποσπάσεις και εξορύξεις και από εκφορτώσεις, απορρίψεις και εκβολές, στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιζημάτων, αποβλήτων ή άλλων εκροών.

ζ) Εμπορική εκμετάλλευση:

Η εμπορική εκμετάλλευση θεωρείται ότι άρχισε όταν ένας ανάδοχος αναλαμβάνει σειρά εργασιών εξόρυξης σε μεγάλη κλίμακα, οι οποίες αποδίδουν επαρκή ποσότητα υλών που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο κύριος στόχος είναι η παραγωγή σε ευρεία κλίμακα και όχι η παραγωγή προς το σκοπό της συλλογής πληροφοριών, της διενέργειας αναλύσεων και της δοκιμής του εξοπλισμού ή των εγκαταστάσεων.

Άρθρο 18

Κυρώσεις

1. Τα δικαιώματα του αναδόχου μπορούν να ανασταλούν ή να παύσουν μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εάν, παρά τις προειδοποιήσεις της Αρχής, ο ανάδοχος διεξάγει τις δραστηριότητές του κατά τρόπο που να παραβιάζει σοβαρώς,

συνεχώς και σκοπίμως τους όρους του συμβολαίου τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και το Μέρος XI ή

β) εάν ο ανάδοχος δεν συμμορφώνεται προς την τελική υποχρεωτική απόφαση που εξέδωσε γι' αυτόν το όργανο επίλυσης των διαφορών.

2. Στην περίπτωση παραβιάσεων του συμβολαίου άλλων από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α) η Αρχή μπορεί αντί της αναστολής ή του τερματισμού των δικαιωμάτων κατά την παράγραφο 1 (α) να επιβάλει στον επιχειρηματία χρηματικές κυρώσεις ανάλογες προς τη σοβαρότητα της παραβίασης.

3. Πλην της έκδοσης διαταγών σε περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης, σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 (ο), η Αρχή δεν μπορεί να εκτελέσει μία απόφαση που προβλέπει χρηματικές ποινές ή αναστολή ή ακύρωση του συμβολαίου καθ' ό χρόνο ο επιχειρηματίας δεν είχε λογικά τη δυνατότητα να εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα τα οποία διαθέτει σύμφωνα με το τμήμα 5 του Μέρους XI.

Άρθρο 19

Αναθεώρηση του συμβολαίου

1. Όταν έχουν δημιουργηθεί ή είναι δυνατόν να δημιουργηθούν συνθήκες οι οποίες, κατά την άποψη του ενός ή του άλλου μέρους, μπορούν να καταστήσουν το συμβόλαιο άδικο ή ανεφάρμοστο, ή καθιστούν αδύνατη την πραγματοποίηση των στόχων αυτού ή του Μέρους XI, τα μέρη αρχίζουν διαπραγματεύσεις για να αναθεωρήσουν αυτό, αναλόγως.

2. Τα συμβόλαια που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, μπορούν να αναθεωρηθούν μόνον με τη συγκατάθεση των μερών.

Άρθρο 20

Μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από ένα συμβόλαιο μπορούν να μεταβιβασθούν μόνο με τη συγκατάθεση της Αρχής και σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής. Η Αρχή δεν αρνείται χωρίς λόγο τη συγκατάθεσή της για τη μεταβίβαση εάν ο προτεινόμενος ανάδοχος είναι καθ' όλα υποψήφιος με προσόντα και αναλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις του μεταβιβάζοντος και εάν η μεταβίβαση σ' αυτόν δεν αναφέρεται σε πρόγραμμα εργασίας του οποίου απαγορεύεται η αποδοχή κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3 (γ) του παρόντος παραρτήματος.

Άρθρο 21

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το συμβόλαιο διέπεται από τους όρους του συμβολαίου, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, το Μέρος XI και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου που δεν αντίκεινται στη Σύμβαση.

2. Οι τελικές αποφάσεις των δικαστηρίων που έχουν δικαιοδοσία κατά τη Σύμβαση αυτή να κρίνουν για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αρχής και του αναδόχου είναι εκτελεστές στο έδαφος κάθε Κράτους-Μέρους.

3. Κανένα Κράτος-Μέρος δεν μπορεί να επιβάλει στον επιχειρηματία όρους που αντίκεινται στο Μέρος XI. Εν τούτοις η εφαρμογή από ένα Κράτος-Μέρος, έναντι αναδόχων για τους οποίους είναι εγγυητής ή έναντι πλοίων που υψώνουν τη σημαία του, νόμων και κανονισμών σχετικών με το περιβάλλον, περισσότερο αυστηρών από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 (στ) του παρόντος Παραρτήματος, δεν θεωρείται ως αντικείμενη στο Μέρος XI.

Άρθρο 22

Ευθύνη

Ο ανάδοχος έχει ευθύνη ή χρηματική υποχρέωση για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται από παράνομες ενέργειες κατά τη διενέργεια των επιχειρήσεών του, λαμβανομένης υπόψη και της ευθύνης που αποδίδεται στην Αρχή για πράξεις ή παραλείψεις της. Η Αρχή έχει ομοίως την ευθύνη ή χρηματική υποχρέωση για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται από παράνομες ενέργειες κατά την εκτέλεση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της, περιλαμβανομένων και των παραβιάσεων του άρθρου 168 παράγραφος 2, λαμβανομένης υπόψη της ευθύνης που αποδίδεται στον επιχειρηματία για πράξεις ή παραλείψεις του. Σε όλες τις περιπτώσεις η χρηματική υποχρέωση πρέπει να αντιστοιχεί στην πραγματική αξία της ζημίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Καθεστώς της Επιχείρησης

Αρθρο 1
Σκοποί

1. Η Επιχείρηση είναι το όργανο της Αρχής που διεξάγει απ'ευθείας δραστηριότητες στην Περιοχή κατ'εφαρμογήν του άρθρου 153, παράγραφος 2(α), καθώς και τη μεταφορά, επεξεργασία και διάθεση των ορυκτών που λαμβάνονται από την Περιοχή.

2. Για την πραγματοποιήση των σκοπών της και την άσκηση των καθηκόντων της, η Επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με την Σύμβαση και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

3. Για την αξιοποίηση των πόρων της Περιοχής κατ'εφαρμογήν της παραγράφου 1, η Επιχείρηση, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της Συμβάσεως, διεξάγει τις επιχειρήσεις της σύμφωνα με υγιείς εμπορικές αρχές.

Αρθρο 2
Σχέσεις με την Αρχή

1. Κατ'εφαρμογήν του άρθρου 170, η Επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με την γενική πολιτική, την οποία καθορίζει η Συνέλευση και με τις οδηγίες του Συμβουλίου.

2. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η Επιχείρηση ενεργεί με αυτονομία, κατά την διεξαγωγή των επιχειρήσεών της.

3. Κάμμία διάταξη της Συμβάσεως δεν καθιστά υπεύθυνη την Επιχείρηση για τις πράξεις ή τις υποχρεώσεις της Αρχής, και την Αρχή για τις πράξεις ή τις υποχρεώσεις της Επιχειρήσεως.

Αρθρο 3
Περιορισμός της ευθύνης

Χωρίς να παραβλάπτονται οι διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, του παρόντος Παραρτήματος τα μέλη της Αρχής δεν ευθύνονται για τις πράξεις ή τις υποχρεώ-

σεις της Επιχειρήσεως εκ μόνου του λόγου ότι έχουν την ιδιάτητα τόυ μέλους.

Αρθρο 4
Δ ο μ ή

Η Επιχείρηση διαθέτει Διοικητικό Συμβούλιο, Γενικό Διευθυντή και το προσωπικό που είναι απαραίτητο για την άσκηση των λειτουργιών της.

Αρθρο 5
Το Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από 15 μέλη, τα οποία εκλέγονται από την Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2, εδάφιο (γ). Κατά την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνεται δεόντως υπόψη η αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής. Προτείνοντας υποψηφιότητες στο Συμβούλιο, τα μέλη της Αρχής λαμβάνουν υπόψη τους την ανάγκη υποδείξεως υποψηφίων που διαθέτουν τις περισσότερες ικανότητες και τα απαιτούμενα προσόντα στους σχετικούς τομείς, ώστε να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η επιτυχία της επιχειρήσεως.

2. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγονται για 4 χρόνια και μπορούν να επανεκλεγούν. Κατά την επανεκλογή, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η αρχή της εναλλαγής των μελών.

3. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι της εκλογής των διαδόχων τους. Εάν η θέση ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου χηρεύσει, η Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2, εδάφιο γ, εκλέγει νέο μέλος για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του προκατόχου του.

4. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ενεργούν προσωπικά. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από κυβερνήσεις ή άλλες πηγές. Τα μέλη της Αρχής σέβονται την ανεξαρτησία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και απέχουν κάθε προσπαθείας επηρεασμού αυτών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

5. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου αμοίβεται για τις υπηρεσίες του από τους πόρους της Επιχείρησης. Το ύψος της αμοιβής αυτής καθορίζεται από τη Συνέλευση μετά από εισήγηση του Συμβουλίου.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο ασκεί συνήθως τα καθήκοντά του στην έδρα της Επιχείρησης και συνέρχεται οσάκις το απαιτούν οι εργασίες της Επιχείρησης.

7. Απαρτία υπάρχει με την παρουσία των 2/3 των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Κάθε μέλος του διοικητικού Συμβουλίου έχει μία ψήφο. Οι αποφάσεις του διοικητικού Συμβουλίου σε όλα τα θέματα για τα οποία καλειται ν΄αποφασίσει, λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του. Εάν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων για ένα μέλος επί ενός θέματος, το οποίο συζητείται στο Συμβούλιο, το μέλος αυτό απέχει της ψηφοφορίας στο θέμα αυτό.

9. Οποιοδήποτε μέλος της Αρχής μπορεί να ζητήσει από το διοικητικό Συμβούλιο πληροφορίες για τις επιχειρήσεις της Αρχής που το αφορούν ειδικά. Το διοικητικό Συμβούλιο θα προσπαθήσει να του δώσει τις πληροφορίες αυτές.

Αρθρο 6
Εξουσίες και καθήκοντα του Διοικητικού Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο διευθύνει την Επιχείρηση υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης. Το Διοικητικό Συμβούλιο ασκεί τις εξουσίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση των σκοπών της Επιχείρησης, καθώς επίσης και τις εξουσίες :

α) να εκλέγει πρόεδρο μεταξύ των μελών του

β) να υιοθετεί τον Κανονισμό του

γ) να επεξεργάζεται και να υποβάλει στο Συμβούλιο επίσημα γραπτά προγράμματα εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3 και το άρθρο 162 παράγραφος 2, εδάφιο (ι)

δ) να παρουσιάζει προγράμματα εργασίας και προγράμματα για την διεξαγωγή των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 170.

ε) να συντάσσει και να υποβάλει στο Συμβούλιο αιτήσεις για τη χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 2 έως 7.

στ) να εγκρίνει τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για την απόκτηση τεχνικών μεθόδων, ειδικότερα εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, εδάφια (α), (γ) και (δ) του παραρτήματος III και να αποδέχεται τα αποτελέσματα αυτών των διαπραγματεύσεων.

ζ) να καθορίζει όρους και προϋποθέσεις και να επιτρέπει τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για την ίδρυση μικτών επιχειρήσεων και άλλων μορφών κοινών διευθετήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 9 και 11 του παραρτήματος III και να αποδέχεται τα αποτελέσματα αυτών των διαπραγματεύσεων.

η) να εισηγείται στην Συνέλευση το ύψος του ποσού που θα πρέπει να παρακρατείται από το καθαρό εισόδημα της Επιχείρησης για τη δημιουργία αποθεματικού σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2 (στ) και το άρθρο 10 αυτού του Παραρτήματος.

θ) να εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό της Επιχείρησης.

ι) να επιτρέπει την αγορά αγαθών και τη χρησιμοποίηση υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παρόντος πρωτοκόλλου.

./..

κ) να υποβάλει ετήσια έκθεση στο Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος πρωτοκόλλου.

λ) να υποβάλλει στο Συμβούλιο για να εγκριθούν από τη Συνέλευση, σχέδια κανόνων για την οργάνωση, τη διοίκηση την πρόσληψη και την απόλυση του προσωπικού της Επιχείρησης, και να υιοθετεί κανονισμούς για την ενεργοποίηση των κανόνων αυτών.

μ) να συνάπτει δάνεια και να δίνει εγγυήσεις και άλλες ασφάλειες, τις οποίες καθορίζει σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του παρόντος πρωτοκόλλου.

ν) να προσφεύγει στη δικαιοσύνη, να συνάπτει συμφωνίες, να προβαίνει σε συναλλαγές και να λαμβάνει οποιαδήποτε άλλα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος πρωτοκόλλου.

ξ) να μεταβιβάζει, υπό την επιφύλαξη της εγκρίσεως από το Συμβούλιο, στον Γενικό Διευθυντή, και στις επιτροπές του οποιαδήποτε μη διακριτική εξουσία.

Αρθρο 7
Ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό της Επιχείρησης

1. Η Συνέλευση εκλέγει, μετά από εισήγηση του Συμβουλίου, τον Γενικό Διευθυντή της Επιχείρησης μεταξύ των υποψηφίων που προτείνει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ο Γενικός Διευθυντής δεν πρέπει να είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Η θητεία του Γενικού Διευθυντή είναι χρονικά ορισμένη και δεν ξεπερνά τα 5 έτη· ο Γενικός Διευθυντής μπορεί να επανεκλεγεί και για άλλες θητείες.

2. Ο Γενικός Διευθυντής είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος της Επιχείρησης και ο ανώτερος εκτελεστικός υπάλληλος αυτής· είναι απευθείας υπεύθυνος στο Διοικητικό Συμβούλιο για την πορεία των εργασιών της Επιχείρησης. Ο Γενικός Διευθυντής είναι υπεύθυνος για την οργάνωση, τη διοίκηση, την πρόσληψη, και την απόλυση του προσωπικού της Επιχείρησης, σύμφωνα με τους κανόνες και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 6, εδάφιο β) του παρόντος Πρωτοκόλλου. Συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου. Μπορεί να συμμετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις της Συνέλευσης και του Συμβουλίου όταν τα όργανα αυτά εξετάζουν θέματα που ενδιαφέρουν την Επιχείρηση.

3. Κατά την πρόσληψη και τον καθορισμό των όρων απασχόλησης του προσωπικού λαμβάνεται κατά κύριο λόγο υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης, για την Επιχείρηση, των υπηρεσιών προσώπων που διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα αποδοτικότητας και επαγγελματικής κατάρτισης. Με την επιφύλαξη αυτή, δίνεται η δέουσα σημασία στην επιλογή του προσωπικού, επί δίκαιης γεωγραφικής βάσεως.

4. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από κυβερνήσεις ή άλλη πηγή ξένη προς την Επιχείρηση. Απέχουν από κάθε ενέργεια η οποία επιδρά δυσμενώς στην ιδιότητά τους ως διεθνών υπαλλήλων της Επιχείρησης, υπευθύνων μόνον έναντι αυτής.

Κάθε κράτος-μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να σέβεται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του Γενικού Διευθυντή και του προσωπικού και δεν επιζητεί να τους επηρεάσει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 168 παράγραφος 2, ισχύουν επίσης και για το προσωπικό της Επιχείρησης.

Αρθρο 8
Εγκατάσταση

Η Επιχείρηση έχει το κεντρικό γραφείο της στην έδρα της Αρχής. Η Επιχείρηση μπορεί να εγκαθιστά άλλα γραφεία και εγκαταστάσεις στο έδαφος οποιουδήποτε Κράτους-Μέρους με την συγκατάθεση αυτού.

Αρθρο 9
Εκθέσεις και οικονομικές καταστάσεις

1. Η Επιχείρηση, όχι αργότερα των τριών μηνών από του τέλους κάθε οικονομικού έτους, υποβάλει στο Συμβούλιο για εξέταση ετήσια έκθεση η οποία περιλαμβάνει μια ηλεγμένη από ορκωτούς λογιστές κατάσταση των λογαριασμών της και κοινοποιεί σ'αυτό, σε κατάλληλα διαστήματα, μια συνοπτική κατάσταση της οικονομικής της θέσης και μια κατάσταση κερδών και ζημιών η οποία εμφανίζει τα αποτελέσματα των επιχειρήσεών της.

2. Η Επιχείρηση δημοσιεύει την ετήσια έκθεσή της και οποιαδήποτε άλλη έκθεση κρίνει απαραίτητη.

3. Ολες οι εκθέσεις και οι οικονομικές καταστάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο κοινοποιούνται στα μέλη της Αρχής.

Αρθρο 10
Κατανομή του καθαρού εισοδήματος

Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3 η επιχείρηση καταβάλλει στην Αρχή ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 13 του Παραρτήματος III ή το ισοδύναμο αυτών.

2. Η Συνέλευση μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζει το ποσοστό από το καθαρό εισόδημα της Επιχείρησης που θα κρατηθεί για τη δημιουργία αποθεματικού. Το υπόλοιπο μεταφέρεται στην Αρχή.

3. Κατά την αρχική περίοδο,η οποία χρειάζεται για να γίνει η Επιχείρηση αυτάρκης, η οποία δεν ξεπερνά τα 10 έτη από της ενάρξεως εκ μέρους της της εμπορικής εκμετάλλευσης, η Συνέλευση απαλλάσσει την Επιχείρηση από τις πληρωμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και αφήνει το σύνολο του καθαρού εισοδήματος της Επιχειρήσεως στο αποθεματικό αυτής.

Αρθρο 11
Οικονομική κατάσταση

1. Οι χρηματικοί πόροι της Επιχειρήσεως περιλαμβάνουν :

α) Τα ποσά που έλαβε από την Αρχή σύμφωνα με το άρθρο 173, παράγραφος 2(β).

β) Τις εθελοντικές εισφορές που έκαναν τα Κράτη-Μέρη για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της Επιχειρήσεως.

γ) Τα ποσά που δανείστηκε η Επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 και 3.

δ) Το εισόδημα της Επιχείρησης από τις επιχειρήσεις της.

ε) Αλλους χρηματικούς πόρους που τίθενται στη διάθεση της Επιχείρησης για να της επιτρέψουν να αρχίσει όσο το δυνατόν συντομότερα τις επιχειρήσεις και να ασκήσει τις λειτουργίες της.

2. (α) Η Επιχείρηση έχει ήδη τη δυνατότητα να συνάπτει δάνεια και να παρέχει τις εγγυήσεις ή άλλες ασφάλειες τις οποίες μπορεί να καθορίζει. Προτού προβεί σε δημόσια πώληση των ομολογιών της,στις χρηματοδοτικές αγορές,ή στο νόμισμα ενός κράτους μέρους η Επιχείρηση λαμβάνει τη συγκατάθεση του Κράτους αυτού. Το Συμβούλιο υιοθετεί το συνολικό ποσό των δανείων μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου.

(β) Τα Κράτη Μέρη υποστηρίζουν όσον είναι δυνατόν τις αιτήσεις δανείων της Επιχείρησης στις χρηματοδοτικές αγορές και στα διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα.

3. (γ) Στην Επιχείρηση χορηγούνται οι χρηματικοί πόροι που της είναι απαραίτητοι για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση, μιας μεταλ/κής περιοχής για τη μεταφορά, την επεξεργασία και τη διάθεση των ορυκτών που εξορύσσονται από αυτήν ως και του νικελίου, χαλκού, κοβαλτίου και μαγγανίου που λαμβάνονται από τα ορυκτά αυτά και για την

αντιμετώπιση των αρχικών διοικητικών δαπανών. Το ύψος των ανωτέρω χρηματικών πόρων καθώς και τα κριτήρια και οι συντελεστές που λαμβάνονται υπόψη για την αναπροσαρμογή τους υποδεικνύονται από την Προπαρασκευαστική Επιτροπή στο σχέδιο κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής.

(β) Ολα τα Κράτη Μέρη θέτουν στη διάθεση της Επιχείρησης ένα ποσό ισοδύναμο προς το ήμισυ των χρηματικών πόρων που αναφέρονται στο εδάφιο (α) υπό τη μορφή μακροχρονίων ατόκων δανείων, σύμφωνα με την ισχύουσα, κατά τον χρόνο υπολογισμού της καταβολής των εισφορών, κλίμακα εισφοράς στον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών. Η κλίμακα αυτή αναπροσαρμόζεται ώστε να συμπεριλάβει και τα κράτη τα οποία δεν είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Τα δάνεια τα οποία συνάπτει η Επιχείρηση για την κάλυψη του υπολοίπου ημίσεως των χρηματικών πόρων καλύπτονται από δάνεια, με την εγγύηση των Κρατών Μερών σύμφωνα με την ίδια κλίμακα.

(γ) Εάν το ύψος των εισφορών των Κρατών Μερών είναι χαμηλότερο των χρηματικών πόρων που πρέπει να χορηγηθούν στην Επιχείρηση σύμφωνα με το εδάφιο (α), η Συνέλευση, στην πρώτη της Σύνοδο, εξετάζει το μέγεθος του ελλείματος και υιοθετεί με consensus μέτρα για την αντιμετώπιση αυτού του ελλείματος λαμβάνουσα υπόψη τις υποχρεώσεις των Κρατών Μερών σύμφωνα με τα εδάφια (α) και (β) και τις εισηγήσεις της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής.

(δ) (i) Εντός 60 ημερών από της ενάρξεως ισχύος της παρούσας Σύμβασης ή εντός 30 ημερών από της καταθέσεως των οργάνων επικυρώσεως ή προσχωρήσεως σ'αυτήν λαμβανομένης υπόψη οποιασδήποτε εκ των δύο ημερομηνιών είναι προγενέστερη κάθε Κράτος Μέρος καταθέτει στην Επιχείρηση μη μεταβιβάσιμα άτοκα γραμμάτια που αντιπροσωπεύουν ποσό ισοδύναμο προς την συμμετοχή του στα άτοκα δάνεια που προβλέπονται στην παράγραφο (β).

(ii) Το συντομότερο δυνατό από της ενάρξεως ισχύος της παρούσας Συμβάσης και στη συνέχεια σε ετήσια, ή άλλα προσήκοντα χρονικά διαστήματα, το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει πίνακα ο οποίος εμφανίζει το μέγεθος των απαιτουμένων πόρων και το χρονοδιάγραμμα χρηματοδοτήσεως των διοικητικών του δαπανών και των δραστηριοτήτων που διεξάγει η Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 170 και το άρθρο 12 του παρόντος παραρτήματος.

(iii) Η Επιχείρηση γνωστοποιεί αμέσως στα Κράτη Μέρη, μέσω της Αρχής, τα ποσά, που αντιστοιχούν στα μερίδια συμμετοχής τους στις δαπάνες αυτές κατ'εφαρμογή του εδαφίου (β). Η Επιχείρηση εξαργυρώνει τα γραμμάτια μέχρι συμπληρώσεως των ποσών που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των δαπανών που αναφέρονται στο

χρονοδιάγραμμα και αφορούν τα άτοκα δάνεια.

(iv) Τα Κράτη Μέρη μόλις λάβουν την γνωστοποίηση θέτουν στη διάθεση Επιχειρήσεως τα αντίστοιχα μερίδια των εγγυήσεων χρέους (DEBT GUARANTEE) σύμφωνα με το εδάφιο (β).

(ε)(i) Εάν η Επιχείρηση τα ζητήσει, τα Κράτη Μέρη μπορούν να χορηγήσουν εγγυήσεις χρέους οι οποίες προστίθενται σ'αυτές τις οποίες χορηγούν σύμφωνα με την κλίμακα που αναφέρεται στο εδάφιο (β).

(ii) Ενα Κράτος Μέρος μπορεί αντί των εγγυήσεων να καταβάλει εθελοντική εισφορά στην Επιχείρηση για ποσό ισοδύναμο προς το τμήμα των χρεών τα οποία άλλως θα εγγυάτο.

(στ) Η αποπληρωμή των τοκοφόρων δανείων προηγείται της αποπληρωμής των ατόκων δανείων. Η αποπληρωμή των ατόκων δανείων γίνεται σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που υιοθετεί η Συνέλευση μετά από εισήγηση του Συμβουλίου και γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου. Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής το Διοικητικό Συμβούλιο θα καθοδηγείται από τις σχετικές διατάξεις των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής οι οποίοι λαμβάνουν υπόψη την ύψιστη ανάγκη της εξασφαλίσεως της αποτελεσματικής λειτουργίας της Επιχειρήσεως και ιδιαίτερα της εξασφαλίσεως της οικονομικής της ανεξαρτησίας.

(ζ) Οι χρηματικοί πόροι που τίθενται στη διάθεση της Επιχείρησης καταβάλλονται σε ελευθέρως χρησιμοποιήσιμα νομίσματα, ή σε νομίσματα που διατίθενται ελεύθερα και χρησιμοποιούνται ουσιαστικά στις κυριώτερες αγορές συναλλάγματος. Τα νομίσματα αυτά καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής σύμφωνα με την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική.

Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, κανένα Κράτος Μέρος δεν εφαρμόζει ή δεν επιβάλλει περιορισμούς στην κατοχή χρησιμοποίηση ή ανταλλαγή των χρηματικών αυτών πόρων.

(η) Με τον όρο " Εγγύηση χρέους " νοείται η υπόσχεση ενός Κράτους-Μέρους προς τους πιστωτές της Επιχείρησης να καταβάλλει, κατά το μέτρο που προβλέπεται από τη σχετική κλίμακα, τις οικονομικές υποχρεώσεις της Επιχείρησης που καλύπτονται από την εγγύηση, όταν του γνωστοποιείται από τους πιστωτές κάποια αθέτηση των υποχρεώσεων της Επιχείρησης. Οι διαδικασίες εκπληρώσεως των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να είναι σύμφωνες με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

4. Οι χρηματικοί πόροι, το ενεργητικόν και οι δαπάνες της Επιχείρησης πρέπει να τηρούνται χωριστά από αυτούς της Αρχής. Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει την Επιχείρηση να κάνει διευθετήσεις με την Αρχή που αναφέρονται στις εγκαταστά-

σεις, το προσωπικό και τις υπηρεσίες ή συμφωνίες που αναφέρονται στην απόδοση των διοικητικών δαπανών που καταβλήθηκαν από τη μία για λογαριασμό της άλλης.

5. Τα πρακτικά, βιβλία και λογαριασμοί της Επιχειρήσεως περιλαμβανομένων και των ετήσιων εκθέσεων επί της οικονομικής καταστάσεως ελέγχονται από ανεξάρτητο ορκωτό λογιστή, τον οποίο ορίζει το Συμβούλιο.

Αρθρο 12
Επιχειρήσεις

1. Η Επιχείρηση υποβάλλει στο Συμβούλιο σχέδια για τη διεξαγωγή εργασιών κατ'εφαρμογή του άρθρου 170. Τα σχέδια αυτά περιλαμβάνουν ένα επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας για τις δραστηριότητες που θα διεξάγει στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, καθώς και όλες τις άλλες πληροφορίες και στοιχεία που μπορεί να είναι αναγκαία για την αξιολόγησή τους από την Νομική και Τεχνική Επιτροπή και την έγκρισή τους από το Συμβούλιο.

2. Οταν το σχέδιο εγκριθεί από το Συμβούλιο η Επιχείρηση το εκτελεί σύμφωνα με το επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. (α) Εάν η Επιχείρηση δεν διαθέτει τα απαραίτητα αγαθά και υπηρεσίες για τις επιχειρήσεις της μπορεί να τα προμηθευτεί. Για τον σκοπό αυτό προκηρύσσει διαγωνισμό και συνάπτει συμβόλαια με εκείνους τους προμηθευτές, οι οποίοι κάνουν την καλλίτερη προσφορά από άποψη ποιότητας, τιμής και χρόνου παραδόσεως.

(β) Εάν υπάρχουν περισσότερες της μιας προσφορές οι οποίες συγκεντρώνουν τις προυποθέσεις αυτές το συμβόλαιο κατακυρώνεται σύμφωνα :

(i) με την αρχή της μη διακρίσεως επί τη βάσει πολιτικών ή άλλων εκτιμήσεων άσχετων με την διεξαγωγή των χειρήσεων με την προσήκουσα επιμέλεια και αποτελεσματικότητα και

(ii) με τις κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο σχετικά με την προτίμηση που πρέπει να δίνεται στα αγαθά και στις υπηρεσίες που προέρχονται από τα αναπτυσσόμενα κράτη περιλαμβανομένων και των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων μεταξύ αυτών κρατών.

(γ) Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να υιοθετήσει κανόνες που καθορίζουν τις ειδικές περιστάσεις κατά τις οποίες αυτό μπορεί να απαλλάξει, προς το συμφέρον της Επιχείρησης, από την υποχρέωση προκηρύξεως διεθνούς διαγωνισμού.

4. Η Επιχείρηση έχει την κυριότητα όλων των ορυκτών και των κατεργασμένων υλών τις οποίες παράγει.

5. Η Επιχείρηση πωλεί τα προιόντα της χωρίς διάκριση. Δεν χορηγεί εκπτώσεις οι οποίες δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα.

6. Υπό την επιφύλαξη των γενικών ή ειδικών εξουσιών που αναγνωρίζονται στην Επιχείρηση από άλλες διατάξεις της Συμβάσεως, η Επιχείρηση ασκεί τις εξουσίες που είναι απαραίτητες για τη διεξαγωγή των εργασιών της.

7. Η Επιχείρηση δεν επεμβαίνει στις πολιτικές υποθέσεις των Κρατών Μερών, ούτε επηρεάζεται στις αποφάσεις της από τον πολιτικό προσανατολισμό των Κρατών Μερών με τα οποία έχει σχέση. Οι αποφάσεις της βασίζονται μόνον σε εμπορικές εκτιμήσεις τις οποίες σταθμίζει αμερόληπτα για να επιτύχει τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος.

Αρθρο 13
Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίαι

1. Για να μπορέσει η Επιχείρηση να ασκήσει τις εξουσίες της, της αναγνωρίζονται, στα εδάφη των Κρατών Μερών, το νομικό καθεστώς τα προνόμια και οι ασυλίες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο. Για να έχει εφαρμογή η αρχή αυτή η Επιχείρηση και τα Κράτη Μέρη μπορούν να συνάψουν ειδικές συμφωνίες τις οποίες κρίνουν απαραίτητες.

2. Η Επιχείρηση έχει την νομική ικανότητα που της είναι απαραίτητη για την άσκηση των εξουσιών της και την εκπλήρωση των σκοπών της και ειδικότερα την ικανότητα :

(α) να συνάπτει συμβόλαια και συμφωνίες συνεργασίας ή άλλες συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων και των συμφωνιών με Κράτη και διεθνείς οργανισμούς.

(β) να αποκτά, μισθώνει, διατηρεί ή διαθέτει την κινητή και ακίνητη περιουσία.

(γ) να προσφεύγει στο δικαστήριο.

3. (α) προσφυγή κατά της Επιχειρήσης μπορεί να γίνει μόνον ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων ενός Κράτους Μέρους, στην επικράτεια του οποίου η Επιχείρηση :
(i) έχει γραφείο ή εγκαταστάσεις
(ii) έχει διορίσει εκπρόσωπο για την επίδοση των δικαστικών εγγράφων.
(iii) έχει συνάψει συμβόλαιο για αγαθά και υπηρεσίες
(iv) έχει εκδώσει τίτλους ή
(v) ασκεί εμπορική δραστηριότητα υπό οποιαδήποτε άλλη μορφή.

(β) Η περιουσία και το ενεργητικό της Επιχείρησης όπου και αν βρίσκονται και όποιος και αν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε κανενός είδους κατάσχεση ή άλλο μέσο εκτέλεσης πριν να εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου κατά της Επιχειρήσεως.

4. (α) Η περιουσία και το ενεργητικό της Επιχειρήσεως όπου και άν ευρίσκονται και όποιος και αν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε επίταξη,

δήμευση, απαλλοτρίωση ή άλλη μορφή κατασχέσεως προερχομένη από την εκτελεστική ή τη νομοθετική εξουσία.

(β) Η περιουσία και το ενεργητικό της Επιχειρήσεως όπου και αν ευρίσκονται και όποιος και άν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε κανενός είδους έλεγχο, περιορισμό, κανονισμό ή αναστολή οιασδήποτε μορφής, που έχει διακριτικό χαρακτήρα.

(γ) Η Επιχείρηση και το προσωπικό της σέβονται τους νόμους και τους κανονισμούς των κρατών ή εδαφών στα οποία ασκούν βιομηχανικές και εμπορικές ή άλλες δραστηριότητες.

(δ) Τα Κράτη Μέρη εξασφαλίζουν στην Επιχείρηση την απόλαυση όλων των δικαιωμάτων, προνομίων και ασυλιών τα οποία αυτά χορηγούν σε οντότητες που ασκούν εμπορικές δραστηριότητες στο έδαφός τους. Τα δικαιώματα αυτά τα προνόμια και οι ασυλίες χορηγούνται στην Επιχείρηση με τις ίδιες ευνοϊκές προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγούνται σε οντότητες που ασκούν παρόμοιες εμπορικές δραστηριότητες. Οταν τα Κράτη Μέρη χορηγούν ειδικά προνόμια σε αναπτυσσόμενα κράτη ή σε εμπορικές οντότητες αυτών η Επιχείρηση απολαμβάνει των προνομίων αυτών επί παρομοίας προτιμησιακής βάσεως.

(ε) Τα Κράτη Μέρη μπορούν να χορηγήσουν ειδικά κίνητρα δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες στην Επιχείρηση χωρίς να έχουν την υποχρέωση να τα χορηγήσουν και σε άλλες εμπορικές οντότητες.

5. Η Επιχείρηση διαπραγματεύεται με τις φιλοξενούσες χώρες, στις οποίες έχει γραφεία και εγκαταστάσεις, απαλλαγή από άμεσους και έμμεσους φόρους.

6. Κάθε Κράτος Μέρος προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για να ενεργοποιήσει από άποψη της εσωτερικής του νομοθεσίας τις αρχές που εξαγγέλονται στο παρόν Παράρτημα και γνωστοποιεί στην Επιχείρηση τις συγκεκριμένες ενέργειες στις οποίες προέβη.

7. Η Επιχείρηση μπορεί να παραιτηθεί οιουδήποτε προνομίου και ασυλίας, τα οποία, της παρέχονται στο παρόν άρθρο, ή στις ειδικές συμφωνίες της παραγράφου 1, στην έκταση και υπό τις προϋποθέσεις τις οποίες θα καθορίζει η ίδια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V. ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ

ΤΜΗΜΑ 1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΤΜΗΜΑ 1 ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV

Αρθρο 1
Έναρξη διαδικασίας

Αν τα μέρη σε μια διαφορά συμφωνούν, σύμφωνα με το άρθρο 284, να την υποβάλουν σε συνδιαλλαγή όπως προβλέπεται στο παρόν τμήμα, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί να κινήσει τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 2
Κατάλογος συνδιαλλακτών

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί κατάλογο συνδιαλλακτών. Κάθε Κράτος - Μέρος δικαιούται να ορίσει τέσσερις συνδιαλλάκτες που θα χαίρουν της καλύτερης δυνατής φήμης για την αμεροληψία, την ικανότητα και την ακεραιότητα τους. Τα ονόματα των με αυτόν τον τρόπο οριζόμενων προσώπων εγγράφονται στον κατάλογο.

2. Οποτεδήποτε ο αριθμός των συνδιαλλακτών που ορίστηκαν από ένα Κράτος - Μέρος και περιλαμβάνονται στον κατάλογο γίνει μικρότερος από τέσσερις, αυτό το Κράτος μπορεί να ορίσει νέα πρόσωπα, όπως είναι απαραίτητο.

3. Το όνομα κάθε συνδιαλλάκτη παραμένει στον κατάλογο μέχρι να αποσυρθεί από το Κράτος - Μέρος που έκανε ορισμό, με την προϋπόθεση ότι ο συνδιαλλάκτης θα εξακολουθήσει να μετέχει σε οποιαδήποτε επιτροπή συνδιαλλαγής στην οποία τούτος έχει διοριστεί μέχρι να περατωθεί η διαδικασία ενώπιον της επιτροπής αυτής.

Άρθρο 3
Σύσταση της Επιτροπής συνδιαλλαγής

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής συγκροτείται ως εξής :

α) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (ζ) η επιτροπή συνδιαλλαγής απαρτίζεται από πέντε μέλη.

β) Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δύο συνδιαλλάκτες που επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος και από τους οποίους ο ένας μπορεί να είναι υπηκόους του, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Οι διορισμοί αυτοί αναφέρονται στην ειδοποίηση που προβλέπει το άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος.

γ) Το άλλο μέρος στη διαφορά διορίζει, μέσα σε προθεσμία 21 ημερών από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1, του παρόντος Παραρτήματος, δύο συνδιαλλάκτες με τον τρόπο που ορίζει η υποπαράγραφος (β). Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα στην προθεσμία αυτή, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί είτε να την τερματίσει μέσα σε μια εβδομάδα από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, μετά από ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος, ή να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να κάνει τους διορισμούς σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

δ) Μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία θα έχουν διοριστεί και οι τέσσερις συνδιαλλάκτες,αυτοί θα ορίσουν έναν πέμπτο από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος,που θα είναι ο Πρόεδρος. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα στην προθεσμία αυτή, κάθε μέρος μπορεί, μέσα σε μία εβδομάδα από την λήξη της παραπάνω προθεσμίας, να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να κάνει αυτόν τον διορισμό σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

ε) Μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από τη λήψη της αίτησης σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (γ) και (δ), ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών κάνει τους αναγκαίους διορισμούς από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος μετά από συνεννόηση με τα μέρη στη διαφορά.

στ) Οι κενές θέσεις πληρούνται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.

ζ) Δύο ή περισσότερα μέρη τα οποία συμφωνούν ότι έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού δύο συνδιαλλάκτες. Δύο ή περισσότερα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή που δεν συμφωνούν ως πρός το άν έχουν κοινό συμφέρον, διορίζουν συνδιαλλάκτες χωριστά.

η) Σε διαφορές μεταξύ περισσοτέρων από δύο μερών τα οποία έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή δεν μπορούν να συμφωνήσουν αν έχουν κοινό συμφέρον, τα μέρη στη διαφορά εφαρμόζουν τις υποπαραγράφους (α) έως (στ) στο μέτρο του δυνατού.

Άρθρο 4
Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής αποφασίζει η ίδια για τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί. Η επιτροπή μπορεί, με τη συναίνεση των μερών στη διαφορά, να προσκαλεί οποιοδήποτε Κράτος -Μέρος για να εκθέσει τις απόψεις του προφορικά ή γραπτά. Οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με διαδικαστικά θέματα, την έκθεση και τις συστάσεις της επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών της.

Άρθρο 5
Φιλικός διακανονισμός

Η Επιτροπή μπορεί να επιστήσει την προσοχή των μερών σε κάθε μέτρο που θα μπορούσε να διευκολύνει τον φιλικό διακανονισμό της διαφοράς.

Άρθρο 6
Έργο της Επιτροπής

Η Επιτροπή ακούει τα μέρη, εξετάζει τους ισχυρισμούς και τις αντιρρήσεις τους και κάνει προτάσεις στα μέρη με σκοπό την επίτευξη φιλικού διακανονισμού.

Άρθρο 7
Έκθεση

1. Η Επιτροπή συντάσσει την έκθεση της μέσα σε 12 μήνες από την συγκρότηση της. Η έκθεσή της αναφέρει κάθε επιτευχθείσα συμφωνία, και αν δεν υπήρξε συμφωνία τα συμπεράσματα της για κάθε πραγματικό ή νομικό γεγονός σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς, καθώς και τις συστάσεις που κρίνει πρόσφορες για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού. Η έκθεση κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και διαβιβάζεται από αυτόν στα μέρη στη διαφορά.

2. Η έκθεση της Επιτροπής συμπεριλαμβανόμενων και των συμπερασμάτων ή συστάσεών τ , δεν είναι δεσμευτική για τα μέρη.

Άρθρο 8
Τερματισμός

Η διαδικασία συνδιαλλαγής τερματίζεται όταν επιτευχθεί διακανονισμός, όταν τα μέρη αποδεχθούν ή ένα μέρος απορρίψει τις συστάσεις της έκθεσης με γραπτή ειδοποίηση πρός τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ή όταν περάσει περίοδος τριών μηνών από την ημερομηνία που διαβιβάστηκε η έκθεση στα μέρη.

Άρθρο 9
Αμοιβές και έξοδα

Οι αμοιβές και τα έξοδα της επιτροπής βαρύνουν τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 10
Δικαίωμα των μερών για τροποποίηση της διαδικασίας

Τα μέρη στη διαφορά μπορούν με συμφωνία που θα ισχύει μόνο για τη συγκεκριμένη διαφορά να τροποποιήσουν οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Παραρτήματος.

ΤΜΗΜΑ 2. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV

Άρθρο 11
Έναρξη της διαδικασίας

1. Κάθε μέρος σε μία διαφορά η οποία, σύμφωνα με το Μέρος XV, τμήμα 3, μπορεί να υπαχθεί σε συνδιαλλαγή σύμφωνα με το παρόν τμήμα, μπορεί να κινήσει τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά.

2. Κάθε μέρος στη διαφορά που έχει ειδοποιηθεί όπως προβλέπει η παράγραφος 1 είναι υποχρεωμένο να υπαχθεί στην διαδικασία αυτή.

Άρθρο 12
Παράλειψη απάντησης ή άρνηση υπαγωγής σε συνδιαλλαγή

Παράλειψη ενός ή περισσότερων μερών στη διαφορά να απαντήσουν στην ειδοποίηση για την έναρξη διαδικασίας συνδιαλλαγής ή να υπαχθούν στη διαδικασία αυτή δεν αποτελεί εμπόδιο για τη διαδικασία.

Άρθρο 13
Αρμοδιότητα

Σε περίπτωση διαφωνίας ως πρός την αρμοδιότητα μιας επιτροπής συνδιαλλαγής που συστάθηκε σύμφωνα με το παρόν τμήμα αποφασίζει η επιτροπή.

Άρθρο 14
Εφαρμογή του τμήματος 1.

Τα άρθρα 2 έως 10 του τμήματος 1 του παρόντος Παραρτήματος εφαρμόζονται επιφυλλασσομένου του παρόντος τμήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Άρθρο 1
Γενικές διατάξεις

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και το παρόντος Καταστατικού.

2. Η έδρα του Δικαστηρίου ορίζεται στην Ελεύθερη και Χανσεατική Πόλη του Αμβούργου στην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας.

3. Το Δικαστήριο μπορεί να συνεδριάζει και ασκεί τις αρμοδιότητες του σε άλλο τόπο οποτεδήποτε κρίνει αυτό επιθυμητό.

4. Η παραπομπή στο Δικαστήριο διέπεται από τις διατάξεις των Μερών XI και XV.

ΤΜΗΜΑ 1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρο 2
Σύνθεση

1. Το Δικαστήριο αποτελείται από σώμα 21 ανεξάρτητων μελών, εκλεγμένων μεταξύ προσώπων που χαίρουν της καλύτερης φήμης για αμεροληψία και ακεραιότητα και αναγνωρισμένης ικανότητας στον τομέα του δικαίου της Θάλασσας.

2. Στο Δικαστήριο ως σύνολο πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κυρίων νομικών συστημάτων του κόσμου καθώς και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή.

Άρθρο 3
Μέλη

1. Δεν επιτρέπεται δύο μέλη του Δικαστηρίου να είναι υπήκοοι του ίδιου Κράτους. Πρόσωπο το οποίο, για τους σκοπούς συμμετοχής του στο Δικαστήριο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως υπήκοος περισσοτέρων του ενός κράτους θεωρείται ως υπήκοος εκείνου στο οποίο συνήθως ασκεί τα αστικά και πολιτικά του δικαιώματα.

2. Δεν επιτρέπεται να υπάρχουν λιγότερα των τριών μελών από κάθε γεωγραφική ομάδα όπως καθορίζεται από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 4
Υποψηφιότητες και εκλογές

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υποδείξει ως υποψήφιους όχι περισσότερα από δύο πρόσωπα που κατέχουν τα προσόντα που προβλέπονται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται από κατάλογο προσώπων που υποδεικνύονται με τον τρόπο αυτό.

2. Τουλάχιστον τρείς μήνες πρίν από την ημερομηνία της εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής, και ο Γραμματέας του Δικαστηρίου στην περίπτωση μεταγενεστέρων εκλογών, απευθύνει γραπτή πρόσκληση στα Κράτη Μέρη για να υποβάλουν τις υποψηφιότητες για μέλη του Δικαστηρίου μέσα σε δύο μήνες. Ούτος θα καταρτίζει κατάλογο με αλφαβητική σειρά των ούτως υποδεικνυόμενων προσώπων, με ένδειξη των Κρατών Μερών που τα έχουν υποδείξει, και θα τον υποβάλλει στα Κράτη Μέρη πρίν από την έβδομη ημέρα του τελευταίου μήνα πρίν από την ημερομηνία κάθε εκλογής.

3. Η πρώτη εκλογή θα γίνει μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

4. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία. Οι εκλογές διεξάγονται σε σύνοδο των Κρατών - Μερών που συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής και με διαδικασία που συμφωνείται από τα Κράτη - Μέρη στην περίπτωση μεταγενέστερων εκλογών. Δύο τρίτα των Κρατών - Μερών αποτελούν απαρτία στη σύνοδο αυτή. Τα πρόσωπα που εκλέγονται για το Δικαστήριο θα είναι οι υποψήφιοι που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων και τη πλειοψηφία των δύο - τρίτων των Κρατών Μερών που παρίστανται και ψηφίζουν, εφόσον η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των Κρατών - Μερών.

Άρθρο 5
Διάρκεια θητείας

1. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται για εννέα έτη και μπορούν να επανεκλέγονται υπό τον όρο, όμως, ότι από τα μέλη που εκλέγονται στη πρώτη εκλογή, η θητεία επτά μελών, θα λήγει στο τέλος των τριών ετών και η θητεία επτά επιπλέον μελών θα λήγει στο τέλος έξι ετών.

2. Τα μέλη του Δικαστηρίου των οποίων η θητεία πρόκειται να λήξει στο τέλος των παραπάνω αναφερόμενων αρχικών τριών και έξι ετών θα επιλέγονται με κλήρωση διενεργούμενη από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αμέσως μετά από την πρώτη εκλογή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα τους μέχρις ότου πληρωθούν οι θέσεις τους. Παρά την αντικατάσταση τους, τα μέλη θα περατώνουν οποιαδήποτε διαδικασία που έχουν τυχόν αρχίσει πρίν από την ημερομηνία αντικατάστασής τους.

4. Σε περίπτωση παραίτησης ενός μέλους του Δικαστηρίου η επιστολή παραίτησης πρέπει να απευθύνεται στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου. Η θέση κενώνεται με τη λήψη της επιστολή αυτής.

Άρθρο 6
Κενές θέσεις

1. Οι κενές θέσεις πληρούνται με την ίδια μέθοδο η οποία καθορίζεται και για την πρώτη εκλογή, με την επιφύλαξη της ακόλουθης διάταξης : Ο Γραμματέας, μέσα σε ένα μήνα από την κένωση της θέσης, θα προβαίνει στην έκδοση των προσκλήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 του παρόντος Παραρτήματος, και η ημερομηνία της εκλογής θα καθορίζεται από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου μετά από συνεννόηση με τα Κράτη - Μέρη.

2. Μέλος του Δικαστηρίου που εκλέγεται για να αντικαταστήσει μέλος του οποίου θητεία δεν έχει λήξει θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

Άρθρο 7
Ασυμβίβαστες δραστηριότητες

1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ασκεί οποιαδήποτε πολιτική ή διοικητική αρμοδιότητα, ή να συνδέεται ενεργά ή να έχει οικονομικό συμφέρον σε οποιεσδήποτε από τις εργασίες οποιασδήποτε επιχείρησης ασχολούμενης με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των πόρων της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού ή με άλλη εμπορική χρήση της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού.

2. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ενεργεί ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος ή δικηγόρος σ΄οποιαδήποτε υπόθεση.

3. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 8
Όροι σχετικοί με τη συμμετοχή μελών
σε συγκεκριμένη υπόθεση

1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να συμμετέχει στην απόφαση για οποιαδήποτε υπόθεση στην οποία έλαβε μέρος προηγουμένως ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος, ή δικηγόρος για ένα από τα μέρη, ή ως μέλος εθνικού ή διεθνούς δικαστηρίου, ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

2. Αν, για ορισμένο ειδικό λόγο, ένα μέλος του Δικαστηρίου κρίνει ότι δεν πρέπει να συμμετάσχει στην απόφαση για συγκεκριμένη υπόθεση, οφείλει να πληροφορήσει σχετικά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου.

3. Αν ο Πρόεδρος κρίνει ότι για ορισμένο ειδικό λόγο ένα από τα μέλη του Δικαστηρίου δεν πρέπει να παρακαθήσει σε συγκεκριμένη υπόθεση, ο Πρόεδρος οφείλει να το ειδοποιήσει ανάλογα.

4. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 9
Συνέπεια παύσης πλήρωσης
απαιτουμένων όρων

Αν, με την ομόφωνη απόφαση των άλλων μελών του Δικαστηρίου, ένα μέλος έχει παύσει να πληρεί τους απαιτούμενους όρους, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου κηρύσσει τη θέση κενή.

Άρθρο 10
Προνόμια και ασυλίες

Τα μέλη του Δικαστηρίου, όταν ασχολούνται με τις εργασίες του Δικαστηρίου, απολαύουν διπλωματικών προνομίων και ασυλιών.

Άρθρο 11
Επίσημη διαβεβαίωση από τα μέλη

Κάθε μέλος του Δικαστηρίου, πρίν από την ανάληψη των καθηκόντων του, προβαίνει σε επίσημη διαβεβαίωση σε ανοικτή συνεδρίαση ότι θα ασκεί τις εξουσίες του αμερόληπτα και ευσυνείδητα.

Άρθρο 12
Πρόεδρος Αντιπρόεδρος και Γραμματέας

1. Το Δικαστήριο εκλέγει τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρό του για τρία έτη. Τούτοι μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Το Δικαστήριο διορίζει τον Γραμματέα του και μπορεί να προβλέπει για το διορισμό άλλων λειτουργών, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο.

3. Ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας διαμένουν στην έδρα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 13
Απαρτία

1. Όλα τα διαθέσιμα μέλη του Δικαστηρίου θα παρακάθονται στις συνεδριάσεις του. Για τη συγκρότηση του Δικαστηρίου απαιτείται απαρτία από 11 εκλεγμένα μέλη.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 του παρόντος Παραρτήματος, το Δικαστήριο αποφασίζει ποιά μέλη είναι διαθέσιμα για τη συγκρότηση του Δικαστηρίου για την εξέταση συγκεκριμένης διαφοράς, λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματική λειτουργία των τμημάτων όπως προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15 του παρόντος Παραρτήματος.

3. Όλες οι διαφορές και οι αιτήσεις που υποβάλλονται στο Δικαστήριο δικάζονται από το Δικαστήριο, εκτός αν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 14 του παρόντος Παραρτήματος, ή τα μέρη ζητήσουν όπως η διαφορά ή αίτηση τύχει χειρισμού σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος Παραρτήματος.

Άρθρο 14
Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού

Δημιουργείται Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σύμφωνα με τις διατάξεις του Τμήματος 4 του παρόντος Παραρτήματος. Η δικαιοδοσία, οι εξουσίες και οι αρμοδιότητες αυτού είναι ως προβλέπονται στο Μέρος XI, τμήμα 5.

Άρθρο 15
Ειδικά τμήματα

1. Το Δικαστήριο μπορεί να σχηματίσει τμήματα, αποτελούμενα από τρία ή περισσότερα από τα εκλεγμένα μέλη του, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο για το χειρισμό συγκεκριμένων κατηγοριών διαφορών.

2. Το Δικαστήριο θα σχηματίσει τμήμα για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ'αυτό αν τα μέρη το ζητήσουν. Η σύνθεση ενός τέτοιου τμήματος θα αποφασίζεται από το Δικαστήριο με την έγκριση των μερών.

3. Με σκοπό τη γρήγορη διεκπεραίωση των εργασιών, το Δικαστήριο θα σχηματίζει ετήσια ένα τμήμα αποτελούμενο από πέντε από τα εκλεγμένα μέλη του το οποίο μπορεί να δικάζει διαφορές με συνοπτική διαδικασία. Δύο αναπληρωματικά μέλη θα επιλέγονται για το σκοπό αντικατάστασης μελών που αδυνατούν να συμμετάσχουν σε συγκεκριμένη διαδικασία.

4. Οι διαφορές θα δικάζονται από τα τμήματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, αν τα μέρη το ζητήσουν.

5. Απόφαση που εκδίδεται απ'οποιοδήποτε από τα τμήματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 14 του παρόντος Παραρτήματος θα θεωρείται ως εκδοθείσα από το Δικαστήριο.

Άρθρο 16
Κανόνες του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο διαμορφώνει κανόνες για την εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων του. Ιδιαίτερα θα διατυπώνει διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 17
Υπηκοότητα μελών

1. Μέλη του Δικαστηρίου, έχοντα την υπηκοότητα οποιουδήποτε από τα μέρη της διαφοράς, διατηρούν το δικαίωμα τους να συμμετέχουν ως μέλη του Δικαστηρίου.

2. Αν το Δικαστήριο, όταν δικάζει μία διαφορά, περιλαμβάνει στην έδρα μέλος υπήκοο ενός από τα μέρη, οποιοδήποτε άλλο μέρος μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του Δικαστηρίου.

3. Αν το Δικαστήριο, όταν δικάζει μία διαφορά, δεν περιλαμβάνει στην έδρα μέλος, υπήκοο των μερών, το καθένα από τα μέρη αυτά μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του Δικαστηρίου.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στα τμήματα που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 15 αυτού του Παραρτήματος. Στις περιπτώσεις αυτές, ο Πρόεδρος σε συνεννόηση με τα μέρη, θα ζητεί από ορισμένα μέλη του Δικαστηρίου που σχηματίζουν το τμήμα, τόσα όσα είναι αναγκαία, να παραχωρήσουν τη θέση τους στα μέλη του Δικαστηρίου της υπηκοότητάς των ενδιαφερομένων μερών, και αν τέτοια δεν υπάρχουν ή αδυνατούν να παρευρίσκονται, σε μέλη ειδικά επιλεγμένα από τα μέρη.

5. Σε περίπτωση που υπάρχουν διάφορα μέρη με το ίδιο συμφέρον, αυτά θα θεωρούνται, για τους σκοπούς των προηγούμενων διατάξεων, ως ένα μέρος μόνο. Κάθε αμφιβολία πάνω στο σημείο αυτό θα επιλύεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

6. Μέλη που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις παραγράφους 2,3 και 4 πρέπει να πληρούν τους όρους που απαιτούν τα άρθρα 2,8 και11 του παρόντος Παραρτήματος. Αυτά θα συμμετέχουν στην απόφαση με όρους πλήρους ισότητας με τους συναδέλφους τους.

Άρθρο 18
Αμοιβή μελών

1. Κάθε εκλεγμένο μέλος του Δικαστηρίου λαμβάνει ετήσιο επίδομα και, για κάθε ημέρα που ασκεί τις αρμοδιότητες του, ειδικό επίδομα, με τον όρο ότι σ'οποιοδήποτε έτος το συνολικό ποσό το πληρωτέο σ'ένα οποιοδήποτε μέλος ως ειδικό επίδομα δεν θα υπερβαίνει το ποσό του ετήσιου επιδόματος.

2. Ο Πρόεδρος λαμβάνει ειδικό ετήσιο επίδομα.

3. Ο Αντιπρόεδρος λαμβάνει ειδικό επίδομα για κάθε ημέρα κατά την οποία ενεργεί ως Πρόεδρος.

4. Τα μέλη που επιλέγονται δυνάμει του άρθρου 17 του παρόντος Παραρτήματος, εκτός των εκλεγμένων μελών του Δικαστηρίου, λαμβάνουν αποζημίωση για κάθε ημέρα κατά την οποία ασκούν τις αρμοδιότητες τους.

5. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση θα καθορίζονται κατά καιρούς σε συνόδους των Κρατών -Μερών, λαμβάνοντας υπόψη το φόρτο εργασίας του Δικαστηρίου. Αυτά δεν επιτρέπεται να μειωθούν κατά τη διάρκεια της θητείας.

6. Ο μισθός του Γραμματέα αποφασίζεται σε συνόδους των Κρατών - Μερών, κατόπιν πρότασης του Δικαστηρίου.

7. Κανονισμοί που υιοθετούνται σε συνόδους των Κρατών - Μερών θα καθορίζουν τους όρους με τους οποίους μπορούν να παρέχονται συντάξεις στα μέλη του Δικαστηρίου και στον Γραμματέα, καθώς και τους όρους με τους οποίους θα αποδίδονται στα μέλη του Δικαστηρίου και στον Γραμματέα τα οδοιπορικά τους έξοδα.

8. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση απαλλάσσονται κάθε φορολογίας.

Άρθρο 19
Δαπάνες του Δικαστηρίου

1. Οι δαπάνες του Δικαστηρίου βαρύνουν τα Κράτη - Μέρη και την Αρχή με τέτοιους όρους και με τέτοιο τρόπο ως θέλει αποφασίζεται σε συνόδους των Κρατών - Μερών.

2. Όταν οντότητα, εκτός από Κράτος - Μέρος ή την Αρχή, είναι μέρος σε μία υπόθεση που υποβάλλεται σε αυτό, το Δικαστήριο θα καθορίζει το ποσό το οποίο το μέρος αυτό πρέπει να συνεισφέρει έναντι των δαπανών του Δικαστηρίου.

ΤΜΗΜΑ 2. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 20
Πρόσβαση στο Δικαστήριο

1. Το Δικαστήριο είναι προσιτό σε όλα τα Κράτη - Μέρη.

2. Το Δικαστήριο είναι προσιτό σε οντότητες, που δεν είναι Κράτη - Μέρη, σε κάθε υπόθεση που ρητά προβλέπεται στο Μέρος XI ή σε κάθε υπόθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που παρέχει δικαιοδοσία στο Δικαστήριο και είναι αποδεκτή από όλα τα μέρη στην υπόθεση αυτή.

Άρθρο 21
Δικαιοδοσία

Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου καλύπτει όλες τις διαφορές και όλες τις αιτήσεις που υποβάλλονται σ'αυτό σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση και όλα τα θέματα που προβλέπονται ειδικά σ'οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που παρέχει δικαιοδοσία στο Δικαστήριο.

Άρθρο 22
Παραπομπή διαφορών καλυπτόμενων από άλλες συμφωνίες

Αν όλα τα μέρη σε μία υπόθεση ή σύμβαση που ισχύει ήδη και που αφορά ζήτημα καλυπτόμενο από την παρούσα Σύμβαση συμφωνούν σ'αυτό, οποιεσδήποτε διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της συνθήκης ή σύμβασης μπορούν, σύμφωνα με την συμφωνία αυτή, να υποβάλλονται στο Δικαστήριο.

Άρθρο 23
Εφαρμοστέο δίκαιο

Το Δικαστήριο αποφασίζει για όλες τις διαφορές και αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 293.

ΤΜΗΜΑ 3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 24
Έναρξη διαδικασίας

1. Οι διαφορές υποβάλλονται στο Δικαστήριο, με την περίπτωση, είτε με γνωστοποίηση ειδικής συμφωνίας, είτε με γραπτή αίτηση πρός τον Γραμματέα. Στην κάθε μία περίπτωση, το αντικείμενο της διαφοράς και τα μέρη πρέπει να αναφέρονται.

2. Ο Γραμματέας, γνωστοποιεί αμέσως την ειδική συμφωνία ή την αίτηση σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

3. Ο Γραμματέας πληροφορεί επίσης όλα τα Κράτη - Μέρη.

Άρθρο 25
Προσωρινά μέτρα

1. Σύμφωνα με το άρθρο 290, το Δικαστήριο και το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, έχουν εξουσία να επιβάλλουν προσωρινά μέτρα.

2. Αν το Δικαστήριο δεν ευρίσκεται σε σύνοδο ή αν δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μελών για να αποτελέσουν απαρτία, τα προσωρινά μέτρα επιβάλλονται από το τμήμα συνοπτικής διαδικασίας που σχηματίζεται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, του παρόντος Παραρτήματος. Ανεξάρτητα από το άρθρο 15, παράγραφος 4, του παρόντος Παραρτήματος, τα προσωρινά αυτά μέτρα μπορούν να υιοθετηθούν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά. Αυτά υπόκεινται σε έλεγχο και αναθεώρηση από το Δικαστήριο.

Άρθρο 26
Ακρόαση

1. Η ακρόαση τελεί υπό τον έλεγχο του Προέδρου, ή, αν αυτός αδυνατεί να προεδρεύει, του Αντιπροέδρου. Αν κανένας απ'αυτούς δεν μπορεί να προεδρεύει, του Δικαστηρίου θα προεδρεύει ο αρχαιότερος παρών δικαστής.

2. Η ακρόαση διεξάγεται δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά ή εκτός αν τα μέρη ζητήσουν όπως μη επιτραπεί η είσοδος στο κοινό.

Άρθρο 27
Διεξαγωγή της υπόθεσης

Το Δικαστήριο εκδίδει διαταγές για τη διεξαγωγή της υπόθεσης, αποφασίζει τον τύπο και το χρόνο στον οποίο το κάθε μέρος πρέπει να διατυπώνει τα επιχειρήματά του και προβαίνει σε όλες τις διευθετήσεις σχετικά με τη λήψη αποδείξεων.

Άρθρο 28
Παράληψη εμφάνισης

Όταν ένα από τα Μέρη δεν εμφανίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου ή παραλείπει να υπερασπίσει την υπόθεση του, το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδόσει την απόφαση του. Απουσία ενός μέρους ή παράλειψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεση του δεν αποτελεί κώλυμα στη διαδικασία. Πρίν από την έκδοση της απόφασης του, το Δικαστήριο πρέπει να βεβαιώνεται όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία στην υπόθεση, αλλά επίσης ότι η αξίωση είναι βάσιμη κατά την ουσία και κατά το νόμο.

Άρθρο 29
Πλειοψηφία στη λήψη απόφασης

1. Όλα τα ζητήματα αποφασίζονται με πλειοψηφία των μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.

2. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου ή του μέλους του Δικαστηρίου το οποίο ενεργεί αντ΄αυτού.

Άρθρο 30
Δικαστική απόφαση

1. Η δικαστική απόφαση αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.
2. Η απόφαση πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών του Δικαστηρίου που συμμετείχαν στην απόφαση.
3. Αν η δικαστική απόφαση δεν εκφράζει εξ ολοκλήρου ή μερικώς την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, οποιοδήποτε μέλος δικαιούται να εκδώσει ξεχωριστή γνώμη.
4. Η δικαστική απόφαση υπογράφεται από τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα. Αυτή θα απαγγέλεται σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου, αφού δοθεί η προσήκουσα ειδοποίηση στα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 31
Αίτηση παρέμβασης

1. Αν ένα Κράτος - Μέρος θεωρεί ότι έχει ένα νομικής φύσεως συμφέρον το οποίο μπορεί να επηρεασθεί από την απόφαση σε οποιαδήποτε διαφορά, αυτό μπορεί να υποβάλλει αίτηση στο Δικαστήριο για να του επιτραπεί να παρέμβει.

2. Εναπόκειται στο Δικαστήριο να αποφασίσει πάνω στην αίτηση αυτή.

3. Αν η αίτηση παρέμβασης γίνει δεκτή, η απόφαση του Δικαστηρίου αναφορικά με τη διαφορά είναι δεσμευτική για το παρεμβαίνον Κράτος-Μέρος στο μέτρο που αφορά στα θέματα για τα οποία το Κράτος-Μέρος αυτό έχει παρέμβει.

Άρθρο 32
Δικαίωμα παρέμβασης σε υποθέσεις ερμηνείας ή εφαρμογής

1. Οποτεδήποτε η ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής τίθεται υπό αμφισβήτηση ο Γραμματέας πληροφορεί αμέσως όλα τα Κράτη - Μέρη.

2. Οποτεδήποτε, δυνάμει το άρθρου 21 ή 22 του Παραρτήματος, η ερμηνεία ή εφαρμογή μιάς διεθνούς συμφωνίας τίθεται υπό αμφισβήτηση, ο Γραμματέας πληροφορεί αμέσως όλα τα μέρη της συμφωνίας.

3. Κάθε μέρος που αναφέρεται στις Παραγράφους 1 και 2 έχει το δικαίωμα να παρέμβει στη διαδικασία. Εφόσον χρησιμοποιήσει το δικαίωμα αυτό, η ερμηνεία που δίδεται με τη δικαστική απόφαση θα είναι εξίσου δεσμευτική για αυτό.

Άρθρο 33
Τελεσιδικία και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη και οφείλεται συμμόρφωση σε αυτή από όλα τα μέρη στη διαφορά.

2. Η απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ, εκτός μεταξύ των μερών σχετικά με τη συγκεκριμένη διαφορά.

3. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την έννοια ή το πεδίο εφαρμογής της απόφασης, το Δικαστήριο ερμηνεύει αυτήν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους.

Άρθρο 34
Έξοδα

Εκτός αντίθετης απόφασης του Δικαστηρίου, το κάθε μέρος επωμίζεται τα δικά του έξοδα.

ΤΜΗΜΑ 4
ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΒΥΘΟΥ

Άρθρο 35
Σύνθεση

1. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού που αναφέρεται στο άρθρο 14 του παρόντος Παραρτήματος απαρτίζεται από 11 μέλη, επιλεγόμενα από την πλειοψηφία των εκλεγμένων μελών του Δικαστηρίου και μεταξύ των μελών αυτών.

2. Στην επιλογή των μελών του Τμήματος, πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κύριων νομικών συστημάτων του κόσμου και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή. Η Συνέλευση της Αρχής μπορεί να υιοθετεί συστάσεις γενικής φύσης σχετικά με την εκπροσώπηση και κατανομή αυτή.

3. Τα μέλη του Τμήματος επιλέγονται κάθε τρία έτη και μπορούν να επιλέγονται για δεύτερη θητεία.

4. Το Τμήμα εκλέγει τον Πρόεδρό του μεταξύ των μελών του, ο οποίος θα υπηρετεί για όσο χρόνο έχει επιλεγεί το Τμήμα.

5. Αν οποιαδήποτε διαδικασία ευρίσκεται ακόμη σε εκκρεμότητα στο τέλος οποιασδήποτε τριετούς περιόδου για την οποία έχει επιλεγεί το Τμήμα, το Τμήμα συμπληρώνει τη διαδικασία με την αρχική του σύνθεση.

6. Αν κενωθεί μια θέση στο Τμήμα, το Δικαστήριο επιλέγει διάδοχο μεταξύ των εκλεγμένων μελών του, ο οποίος θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

7. Για τη συγκρότηση του Τμήματος απαιτείται απαρτία επτά από τα μέλη που έχουν επιλεγεί από το Δικαστήριο.

Άρθρο 36
Ειδικά Τμήματα

1. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού θα σχηματίζει ειδικό τμήμα, αποτελούμενο από τρία από τα μέλη του, για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το άρθρο 188, παρ. 1(β). Η σύνθεση αυτού αποφασίζεται από το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, με την έγκριση των μερών.

2. Αν τα μέρη δεν συμφωνούν ως προς τη σύνθεση ειδικού τμήματος, κάθε μέρος στη διαφορά διορίζει ένα μέλος, και το τρίτο μέλος διορίζεται απ' αυτά από κοινού. Σε περίπτωση διαφωνίας αυτών, ή αν οποιοδήποτε μέρος παραλείπει να προβεί σε διορισμό, ο Πρόεδρος του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού προβαίνει αμέσως στο διορισμό ή διορισμούς μεταξύ των μελών του, αφού συνεννοηθεί με τα μέρη.

3. Τα μέλη του ειδικού τμήματος πρέπει να μην είναι στην υπηρεσία, ή υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 37
Πρόσβαση

Το τμήμα είναι προσιτό στα Κράτη - Μέρη, στην Αρχή και στις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο Μέρος XI, Τμήμα 5.

Άρθρο 38
Εφαρμοστέο δίκαιο

Επιπλέον των διατάξεων του άρθρου 293, το Τμήμα εφαρμόζει :

α. τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, που υιοθετούνται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και

β. τους όρους συμβολαίων που αφορούν δραστηριότητες στην Περιοχή σε θέματα σχετικά με τα συμβόλαια αυτά.

Άρθρο 39
Εκτέλεση αποφάσεως του Τμήματος

Οι αποφάσεις του τμήματος είναι εκτελεστέες στα εδάφη των Κρατών - Μερών, με τον ίδιο τρόπο όπως και οι δικαστικές αποφάσεις ή τα διατάγματα το ανώτατου δικαστηρίου του Κράτους - Μέρους στο έδαφος του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση.

Άρθρο 40
Εφαρμογή άλλων τμημάτων του παρόντος Παραρτήματος

1. Τα άλλα Τμήματα του παρόντος Παραρτήματος που δεν είναι ασυμβίβαστα με το παρόν τμήμα αυτό, εφαρμόζονται στο Τμήμα Διευθέτησης Διαφόρων Θαλάσσιου Βυθού.

2. Στην άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτού σχετικά με γνωμοδοτήσεις, το Τμήμα καθοδηγείται από τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου στην έκταση που τις αναγνωρίζει ώς εφαρμοστέες.

ΤΜΗΜΑ 5. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 41
Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις του παρόντος Παραρτήματος, εκτός από τροποποιήσεις του Τμήματος 4, μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 313 ή με ομοφωνία σε διάσκεψη που συγκαλείται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Τροποποιήσεις του Τμήματος 4 μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 314.

3. Το Δικαστήριο μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις του παρόντος Καταστατικού τις οποίες θεωρεί αναγκαίες, με γραπτές ανακοινώσεις στα Κράτη - Μέρη για να τις μελετήσουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII. ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1
Έναρξη της διαδικασίας

Επιφυλασσομένων των διατάξεων του Μέρους XV, κάθε μέρος σε διαφορά μπορεί να την υποβάλλει στη διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν Παράρτημα με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά. Η ειδοποίηση συνοδεύεται από έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους βασίζεται.

Άρθρο 2
Κατάλογος διαιτητών

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί κατάλογο διαιτητών. Κάθε Κράτος - Μέρος δικαιούται να υποδείξει τέσσερις διαιτητές, ο καθένας από τους οποίους πρέπει να έχει πείρα στα ναυτιλιακά θέματα και να χαίρει της καλύτερης φήμης για την αμεροληψία, ικανότητα και ακεραιότητα του. Τα ονόματα των υποδεικνυομένων με αυτό το τρόπο προσώπων αποτελούν τον κατάλογο.

2. Αν οποιαδήποτε στιγμή ο αριθμός των υποδεικνυομένων από ένα Κράτος - Μέρος για τον ούτως καταρτιζόμενο κατάλογο είναι μικρότερος των τεσσάρων, το Κράτος - Μέρος αυτό δικαιούται να προβεί στις αναγκαίες συμπληρωματικές υποδείξεις.

3. Το όνομα ενός διαιτητή παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το Κράτος - Μέρος που τον υπέδειξε υπό τον όρο ότι ο διαιτητής αυτός θα συνεχίσει να υπηρετεί σε οποιοδήποτε διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο έχει διοριστεί μέχρι τη συμπλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του διαιτητικού αυτού δικαστηρίου.

Αρθρο 3
Συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου

Για σκοπούς της διαδικασίας δυνάμει του Παραρτήματος αυτού, το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, συγκροτείται ως ακολούθως:

α. Επιφυλασσομένης της παραγράφου (η), το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από πέντε μέλη.

β. Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται, κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο Αρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος, και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοος του. Ο διορισμός θα αναφέρεται στην ειδοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος.

γ. Το άλλο μέρος στην διαφορά, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος, διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα σ'αυτή την προθεσμία, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί, μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας, να ζητήσει να γίνει ο διορισμός σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

δ. Τα τρία άλλα μέλη διορίζονται με κοινή συμφωνία των μερών. Επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και είναι υπήκοοι τρίτων Κρατών εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Τα μέρη στη διαφορά διορίζουν τον Πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μεταξύ των τριών αυτών μελών. Αν, μέσα σε 60 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως πρός το διορισμό ενός ή περισσότερων μελών του δικαστηρίου που διορίζονται με κοινή συμφωνία, ή ως πρός το διορισμό του Προέδρου, ο εναπομένων διορισμός ή οι διορισμοί αυτοί γίνονται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε), ύστερα από αίτηση ενός μέρους στη διαφορά. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της πιό πάνω αναφερόμενης προθεσμίας των 60 ημερών.

ε. Εκτός αν τα μέρη συμφωνούν ότι οποιοσδήποτε διορισμός δυνάμει των υποπαραγράφων (γ) και (δ) θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο Κράτος που επιλέγεται από τα μέλη, ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της θάλασσας προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς. Αν ο Πρόεδρος αδυνατεί να ενεργήσει δυνάμει αυτής της υποπαραγράφου, ή είναι υπήκοος ενός από τα μέρη στη διαφορά, ο διορισμός γίνεται από το αμέσως αρχαιότερο μέλος του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της θάλασσας που είναι διαθέσιμο και που δεν είναι υπήκοος κανενός από τα μέρη. Οι διορισμοί που αναφέρονται στην παρούσα υποπαράγραφο γίνονται από τον κατάλογο που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από τη λήψη της αίτησης και σε συνεννόηση με τα μέρη. Τα κατ'αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να είναι διαφορετικών υπηκοοτήτων και να μην είναι στην υπηρεσία, να μην έχουν συνήθη διαμονή στο έδαφος, ή να μην είναι υπήκοοι οποιουδήποτε από τα μέρη στη διαφορά

στ. Κάθε κενούμενη θέση πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.

ζ. Τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού, με συμφωνία, ένα μέλος του δικαστηρίου. Όταν υπάρχουν διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως πρός την ύπαρξη κοινού συμφέροντος, το καθένα από αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου. Ο αριθμός των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται ξεχωριστά από τα μέρη πρέπει πάντοτε να είναι μικρότερος κατά ένα από τον αριθμό των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται από τα μέρη από κοινού.

η. Σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των υποπαραγράφων (α) μέχρι (στ) τυγχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Άρθρο 4
Αρμοδιότητες διαιτητικού δικαστηρίου

Διαιτητικό δικαστήριο που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 3 του παρόντος Παραρτήματος, ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με το Παράρτημα αυτό και τις άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5
Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών στη διαφορά, το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει τη δική του διαδικασία εξασφαλίζοντας στο κάθε μέρος πλήρη δυνατότητα να ακουσθεί και να παρουσιάσει την υπόθεση του.

Άρθρο 6
Καθήκοντα μερών στη διαφορά

Τα μέρη στη διαφορά οφείλουν να διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου και, ιδιαίτερα, σύμφωνα με τη νομοθεσία τους και χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, οφείλουν :

α. να το εφοδιάσουν με όλα τα σχετικά έγγραφα, διευκολύνσεις και πληροφορίες και

β. να του παράσχουν τη δυνατότητα όταν είναι απαραίτητο, να καλεί μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει καταθέσεις και να επισκέπτεται τις τοποθεσίες με τις οποίες σχετίζεται η υπόθεση.

Άρθρο 7
Έξοδα

Εκτός αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, τα έξοδα του δικαστηρίου, περιλαμβανομένης της αμοιβής των μελών του, βαρύνουν εξίσου τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 8
Απαιτούμενη πλειοψηφία για λήψη αποφάσεων

Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του. Η απουσία ή η αποχή λιγότερων του ημίσεος των μελών δεν αποτελεί κώλυμα στη λήψη απόφασης από το δικαστήριο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, ο Πρόεδρος έχει αποφασιστική ψήφο.

Άρθρο 9
Παράλειψη εμφάνισης

Αν ένα μέρος της διαφοράς δεν εμφανιστεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπίσει την υπόθεση του, το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει την απόφασή του. Η απουσία ενός μέρους ή η παράληψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεσή του δεν αποτελεί κώλυμα στη διεξαγωγή της διαδικασίας. Πρίν από την έκδοση της απόφασής του, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να επιβεβαιώνει όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία να δικάσει τη διαφορά αλλά και ότι η αξίωση είναι βάσιμη ως πρός τα γεγονότα και το Νόμο

Άρθρο 10
Απόφαση

Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου περιορίζεται στο αντικείμενο της διαφοράς και αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται. Πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών που συμμετείχαν και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Οποιοδήποτε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να επισυνάψει ξεχωριστή ή διϊσταμένη γνώμη στην απόφαση.

Άρθρο 11
Τελεσιδικία της Απόφασης

Η απόφαση είναι τελεσίδικη και δεν εφεσιβάλλεται, εκτός εάν τα μέρη της διαφοράς έχουν συμφωνήσει από πριν σε διαδικασία έφεσης. Τα μέρη της διαφοράς οφείλουν να συμμορφώνονται με αυτή.

Άρθρο 12
Ερμηνεία ή εφαρμογή της απόφασης

1. Κάθε διαφωνία που μπορεί να προκύψει μεταξύ των μερών στη διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της απόφασης μπορεί να υποβάλλεται από οποιοδήποτε από τα μέρη στην κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου που έχει εκδώσει την απόφαση. Για το σκοπό αυτό, οποιαδήποτε κενή θέση στο δικαστήριο θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό των μελών του δικαστηρίου.

2. Κατόπιν συμφωνίας όλων των μερών στη διαφορά, οποιαδήποτε τέτοια διαφορά μπορεί να υποβάλλεται σε άλλο δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 287.

Αρθρο 13
Εφαρμογή σε οντότητες άλλες από Κράτη-Μέρη

Οι διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος εφαρμόζονται, mutatis mutandis , σε κάθε διαφορά στην οποία εμπλέκονται οντότητες άλλες από Κράτη-Μέρη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Αρθρο 1
Εναρξη διαδικασίας

Σύμφωνα με το μέρος XV, κάθε μέρος σε μια διαφορά που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των άρθρων της Σύμβασης αυτής των σχετκών με (1) την αλεία, (2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, ή (4) τη ναυσιπλοία, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, μπορεί να υποβάλλει τη διαφορά στην ειδική διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν Παράρτημα, με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς. Η ειδοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους αυτή βασίζεται.

Αρθρο 2
Κατάλογος εμπειρογνωμόνων

1. Κατάλογος εμπειρογνωμόνων καταρτίζεται και τηρείται σχετικά με τον καθένα από τους τομείς (1) της αλιείας, (2) της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, και (4) της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων.
2. Οι κατάλογοι εμπειρογνωμόνων καταρτίζονται και τηρούνται, στον τομέα της αλιείας από την Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, στον τομέα της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμ. Εθνών, στον τομέα της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από τη Διακυβερνητική Ωκεανογραφική Επιτροπή, στον τομέα της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων ,από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό, ή σε κάθε περίπτωση από το κατάλληλο ενδιαφερόμενο βοηθητικό όργανο στο οποίο η εν λόγω οργάνωση, το πρόγραμμα ή η επιτροπή έχουν εκχωρίσει αυτή την αρμοδιότητα.
3. Κάθε Κράτος-Μέρος δικαιούται να υποδεικνύει δύο εμπειρογνώμονες για τον κάθε τομέα, των οποίων η ικανότητα στα νομικά, επιστημονικά και

τεχνικά θέματα του κάθε τομέα είναι αποδεδειγμένη και γενικά αναγνωρισμένη και οι οποιοι χαίρουν της υψηλότερης φήμης για την εντιμότητα και ακεραιότητά τους. Τα ονόματα των κατ' αυτό τον τρόπο υποδεικνυομένων προσώπων σε κάθε τομέα αποτελούν τον οικείο κατάλογο.

4. Οποτεδήποτε ο αριθμός των εμπειρογνωμόνων που αποδεικνύονται από ένα Κράτος-Μέρος και περιλαμβάνονται στον κατάλογο γίνει μικρότερος από δύο, το Κράτος-Μέρος αυτό δικαιούται να προβεί περαιτέρω στις αναγκαίες υποδείξεις.

5. Το όνομα κάθε εμπειρογνώμονα παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το Κράτος-Μέρος που τον υπέδειξε, με την προϋπόθεση ότι ο εμπειρογνώμονας αυτός θα εξακολουθήσει να συμμετέχει σε οποιοδήποτε ειδικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο έχει διορισθεί μέχρι να συμπληρωθεί η διαδικασία ενώπιον του ειδικού αυτού διαιτητικού δικαστηρίου.

Αρθρο 3

Συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου

Για τους σκοπούς διαδικασίας δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών , συγκροτείται ως ακολούθως :

(α) Με την επιφύλαξη της παραγράφου (η), το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο απαρτίζεται από πέντε μέλη.

(β) Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση, από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος και που αφορούν στα θέματα της διαφοράς, το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκοός του. Οι διορισμοί θα περιλαμβάνονται στην ειδοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος.

(γ) Το άλλο μέρος της διαφοράς διορίζει, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος, δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αφορούν στα θέματα της διαφοράς, το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα σ'αυτή την προθεσμία, το μέρος, που κινεί τη διαδικασία, μπορεί, μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, να ζητήσει να γίνουν διορισμοί σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

(δ) Τα μέρη της διαφοράς με κοινή συμφωνία τους διορίζουν τον Πρόεδρο του ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου, ο οποίος επιλέγεται, κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο και ο οποίος θα είναι υπήκοος ενος τρίτου Κράτους, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Αν μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος, τα μερη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως προς τον διορισμό του προέδρου, ο διορισμός γίνεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε), κατόπιν αίτησης ενός από τα μέρη της διαφοράς. Η αίτηση αυτή γίνεται μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της πιό πάνω αναφερόμενης προθεσμίας των 30 ημερών.

(ε) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν οτι ο διορισμός θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο Κράτος που επιλέγεται από τα μέρη, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς μέσα σε 30 ημερες από τη λήψη αίτησης σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (γ) και (δ) . Οι διορισμοί που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή θα γίνοντυαι από το σχετικό κατάλογο ή καταλόγους εμπειρογνωμόνων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος Παραρτήματος και σε συννενόηση με τα μέρη της διαφοράς και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Τα κατ΄ αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να έχουν διαφορετικές υπηκοότητες και δεν μπορούν να ευρίσκονται στην υπηρεσία κανενός από τα μερη της διαφοράς, ούτε να έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος, ή να είναι υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μερη αυτά.

(στ) Κάθε κενούμενη θέση θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.

(ζ) Τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού, επί τη βάσει συμφωνίας, δύο μέλη του δικαστηρίου Οταν υπάρχουν διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς την ύπαρξη κοινού συμφέροντος ,το καθένα απ΄αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου.

(η) Σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των υποπαραγράφων (α) μέχρι (στ) τυγχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Αρθρο 4
Γενικές διατάξεις

Τα άρθρα 4 μέχρι 13 του Παραρτήματος VII εφαρμόζονται mutatis mutandis στην ειδική διαιτητική διαδικασία σύμφωνα με το παρόν Παράρτημα.

Αρθρο 5
Διαπίστωση γεγονότων

1. Τα μερη μιας διαφοράς που αφορά στην ερμηνεια ή την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης των σχετικών με (1) την αλιεία, (2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα ή (4) τη ναυσιπλοϊα, περιλαμβανομένης της ρυπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, μπορούν οποτεδήποτε να συμφωνήσουν να ζητήσουν τη συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος Παραρτήματος, με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας και τη διαπίστωση γεγονότων που προκάλεσαν τη διαφορά.
2. Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, οι διαπιστώσεις γεγονότων από το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο που ενεργεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θεωρούνται δεσμευτικές μεταξύ των μερών.
3. Αν το ζητήσουν όλα τα μερη της διαφοράς, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διατυπώσει εισηγήσεις, οι οποίες, χωρίς να έχουν την ισχύ απόφασης, αποτελούν μόνο τη βάση για επανεξέταση από τα μέρη των ζητημάτων που προκάλεσαν τη διαφορά.
4. Επιφυλασσομένης της παραγράφου 2, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Αρθρο 1
Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του άρθρου 305 και του παρόντος Παραρτήματος, ''διεθνής οργανισμός'' είναι ο διακυβερνητικός οργανισμός που συγκροτείται από Κράτη του οποίου τα Κράτη -Μέλη έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα πάνω σε θέματα ρυθμιζόμενα από την παρούσα Σύμβαση, περιλαμβανομένης και της αρμοδιότητας να συνομολογεί συνθήκες σχετικά με τα θέματα αυτά.

Αρθρο 2
Υπογραφή

Ενας διεθνής οργανισμός μπορεί να υπογράψει την παρούσα Σύμβαση αν η πλειοψηφία των Κρατών-Μελών αυτού έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή. Κατά τη στιγμή της υπογραφής, ένας διεθνής οργανισμός οφείλει να προβεί σε μιά δήλωση, καθορίζοντας έτσι τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή, για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα από τα Κράτη-Μέλη του, τα οποία έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση καθώς και τη φύση και την έκταση της αρμοδιότητας αυτής.

Αρθρο 3
Επίσημη επιβεβαίωση και προσχώρηση

1. Ενας διεθνής οργανισμός μπορεί να καταθέσει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του άν η πλειοψηφία των Κρατών-Μελών του καταθέτει ή έχει καταθέσει τα έγγραφα επικύρωσης ή προσχώρησής τους.
2. Τα έγγραφα που κατατίθενται από το διεθνή οργανισμό πρέπει να περιέχουν τις υποχρεώσεις και τις διακηρύξεις που απαιτούνται από τα άρθρα 4 και 5 του παρόντος Παραρτήματος.

Αρθρο 4

Εκταση συμμετοχής , δικαιώματα και υποχρεώσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού πρέπει να περιέχει την δήλωση αποδοχής των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των Κρατών δυνάμει της Σύμβασης αυτής ως προς τα θέματα για τα οποια του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα Κράτη-Μέλη του τα οποία είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης .

2. Ενας διεθνής οργανισμός καθίσταται Μέρος της παρούσας Σύμβασης στην έκταση που αυτός έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με τις διακηρύξεις, κοινοποιήσεις πληροφοριών ή γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος Παραρτήματος.

3. Ο διεθνής αυτός οργανισμός θα ασκεί τα δικαιώματα και θα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις τις οποίες τα Κράτη-Μέλη αυτού, τα οποία είναι Μέρη, θα είχαν, ούτως ή άλλως, δυνάμει της παρούσας Σύμβασης για θέματα για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα Κράτη-Μέλη αυτά. Τα Κράτη -Μέλη του διεθνούς αυτού οργανισμού δεν θα ασκούν αρμοδιότητα την οποία έχουν μεταβιβάσει σ'αυτόν.

4. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν συνεπάγεται σε καμμιά περίπτωση αύξηση της αντιπροσώπευσης την οποία τα Κράτη-Μέλη αυτού τα οποία είναι Κράτη-Μέρη, θα εδικαιούντο ούτως ή άλλως περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων στη λήψη αποφάσεων.

5. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν απονέμει σε καμμιά περίπτωση οποιαδήποτε δικαιώματα δυνάμει της Σύμβασης αυτής στα Κράτη-Μέλη του οργανισμού τα οποία δεν είναι Κράτη-Μέρη της παρούσας Σύμβασης .

6. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των υποχρεώσεων ενος διεθνούς οργανισμού δυνάμει της Σύμβασης αυτής και των υποχρεώσεων αυτού δυνάμει της συμφωνίας που εγκαθίδρυσε τον οργανισμό ή οποιωνδήποτε σχετικών με αυτή πράξεων, οι υποχρεώσεις δυνάμει της Σύμβασης αυτής θα υπερισχύσουν.

Αρθρο 5

Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού θα περιέχει μιά διακήρυξη καθορίζουσα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση για τα οποία έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα στον

οργανισμό από τα Κράτη-Μέλη του τα οποία είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

2. Κράτος -Μέλος ενός διεθνούς οργανισμού οφείλει, κατά τη στιγμή που επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση ή κατά τη στιγμή που ο οργανισμός καταθέτει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του, οποιαδήποτε απ΄ αυτές είναι η μεταγενέστερη, να προβεί σε διακήρυξη καθοριστική των θεμάτων που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση για τα οποία έχει μεταβιβάσει αρμοδιότητα στον οργανισμό.

3. Τα Κράτη - Μέρη τα οποία είναι Κράτη-Μέλη ενός διεθνούς οργανισμού, ο οποίος είναι Μέρος της παρούσας Σύμβασης θα θεωρούνται ότι έχουν αρμοδιότητα πάνω σ΄ όλα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση για τα οποία μεταβιβάσεις αρμοδιότητας στον οργανισμό δεν έχουν ειδικά διακηρυχθεί, γνωστοποιηθεί , κοινοποιηθεί από τα Κράτη αυτά δυνάμει του παρόντος άρθρου.

4. Ο διεθνής οργανισμός και τα Κράτη-Μέλη του οποίου είναι Κράτη-Μέρη, οφείλουν να γνωστοποιούν γρήγορα στο θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης κάθε αλλαγή στην κατανομή της αρμοδιότητας, περιλαμβανομένων νέων μεταβιβάσεων αρμοδιότητας, όπως καθορίζεται στις διακηρύξεις δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 .

5. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό και από τα Κράτη-Μέλη του, τα οποία είναι Κράτη-Μέρη, να παράσχουν πληροφορία ως προς το ποιός, μεταξύ του οργανισμού και των Κρατών-Μελών του, έχει αρμοδιότητα σχετικά με οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα που έχει προκύψει. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέλη οφείλουν να παράσχουν την πληροφορία αυτή μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Ο διεθνής οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέλη οφείλουν να παράσχουν την πληροφορία αυτή μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Ο διεθνής οργανισμός και τα Κράτη-Μέλη μπορούν επίσης, με δική τους πρωτοβουλία, να παράσχουν την πληροφορία αυτή.

6. Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κονοποιήσεις πληροφοριών δυνάμει του παρόντος άρθρου πρέπει να καθορίζουν τη φύση και την έκταση της μεταβιβαζόμενης αρμοδιότητας .

Αρθρο 6
Ευθύνη και υποχρέωση για αποζημίωση

1. Μέρη που έχουν αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 του παρόντος Παραρτήματος είναι υπεύθυνα για παράλειψη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις αυτής ή για οποιαδήποτε άλλη παραβίασή της.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος, μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό ή από τα Κράτη-Μέλη του , τα οποία είναι Κράτη-Μέρη της παρούσας Σύμβασης, πληροφορίες ως προς το ποιός είναι υπεύθυνος για οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέλη οφείλουν να παράσχουν τις πληροφορίες. Παράλειψη παροχής των πληροφοριών αυτών μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα ή παροχή αντιφατικών πληροφοριών συνεπάγεται κοινή εις ολόκληρον ευθύνη αυτών.

Αρθρο 7
Επίλυση διαφορών

1. Κατά τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης, ή οποτεδήποτε αργότερα, ένας διεθνής οργανισμός είναι ελεύθερος να επιλέξει, με γραπτή διακήρυξή του, ένα ή περισσότερα από τα μεσα επίλυσης διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 287, παράγραφος 1 (α), (γ) ή (δ).

2. Το Μέρος XV εφαρμόζεται mutatis mutandis, σε κάθε διαφορά μεταξύ Μερών της παρούσας Σύμβασης , ένα ή περισσότερα από τα οποία είναι διεθνείς οργανισμοί .

3. Οταν ένας διεθνής οργανισμός και ένα ή περισσότερα από τα Κράτη-Μέλη του είναι από κοινού μέρη σε μιά διαφορά, ή μέρη με κοινό συμφέρον, ο οργανισμός θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί τις ίδιες διαδικασίες επίλυσης διαφορών, όπως και τα Κράτη-Μέλη . Οταν, όμως, ένα Κράτος-Μέλος έχει επιλέξει μόνο το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης δυνάμει του άρθρου 287, ο οργανισμός και το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέλος θα θεωρούνται ότι έχουν αποδεχθεί διαιτησία σύμφωνα με το Παράρτημα VII , εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών στη διαφορά .

Αρθρο 8

Εφαρμογή του Μέρους XVII

Το μέρος XVII εφαρμόζεται mutatis mutandis σε ένα διεθνή οργανισμό ,εκτός όσον αφορά στα εξής :

(α) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 308, παράγραφος 1 .

(β) (ι) ένας διεθνής οργανισμός θα έχει αποκλειστική ικανότητα ως προς την εφαρμογή των άρθρων 312 μέχρι 315, στην έκταση που έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 του παρόντος Παραρτήματος πάνω σ΄ ολόκληρο το αντικείμενο της τροποποίησης.

(ιι) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού σε μιά τροποποίηση, της οποίας ολόκληρο το αντικείμενο για το οποίο ο διεθνής οργανισμός έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 αυτού του Παραρτήματος, θα θεωρείται ότι είναι το έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης ενός εκάστου των Κρατών-Μελών τα οποία είναι Κράτη-Μέρη, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 316, παράγραφοι 1 , 2 και 3.

(ιιι) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης του διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 316, παράγραφος 1 και 2, αναφορικά με όλες τις άλλες τροποποιήσεις.

(γ) (ι) ένας διεθνής οργανισμός δεν μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 317, εφόσον οποιοδήποτε από τα Κράτη-Μέλη του είναι Κράτος-Μέρος και εφόσον αυτός εξακολουθεί να πληρεί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος.

(ιι) ένας διεθνής οργανισμός θα καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση όταν κανένα από τα Κράτη-Μέλη του δεν είναι Κράτος-Μέρος της παρούσας Σύμβασης ή άν ο διεθνής οργανισμός δεν πληρεί πλέον τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος Παραρτήματος. Η καταγγελία αυτή ισχύει αμέσως.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XI ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΗΣ 10ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982

Τα Κράτη-Μέρη της παρούσας Συμφωνίας

Αναγνωρίζοντας ότι η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 (στο εξής αποκαλούμενη η "Σύμβαση" αποτελεί σημαντική συνεισφορά στη διατήρηση της ειρήνης, δικαιοσύνης και προόδου όλων των λαών του κόσμου.

Επαναβεβαιώνοντας ότι ο θαλάσσιος και ωκεάνιος βυθός και το υπέδαφος αυτών, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας (στο εξής αποκαλούμενη η "Περιοχή") καθώς και οι πόροι της Περιοχής, είναι η κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας.

Εχοντας επίγνωση της σημασίας της Σύμβασης για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και του αυξανόμενου ενδιαφέροντος για το παγκόσμιο περιβάλλον.

Εχοντας εξετάσει την έκθεση του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τα αποτελέσματα των ανεπίσημων διαβουλεύσεων μεταξύ Κρατών που έλαβαν χώρα από το 1990 μέχρι το 1994 για τα εκκρεμή θέματα τα οποία σχετίζονται με το Μέρος XI και τις συναφείς διατάξεις της Σύμβασης (στο εξής αποκαλούμενη "Μέρος XI").

Λαμβάνοντας υπόψη ότι τις πολιτικές και οικονομικές αλλαγές συμπεριλαμβανομένων των βασιζόμενων στην οικονομία της αγοράς προσανατολισμών οι οποίοι επηρεάζουν την εφαρμογή του Μέρους XI.

Επιθυμώντας να διευκολυνθεί η παγκόσμια συμμετοχή στη Σύμβαση.

Θεωρώντας ότι η σύναψη συμφωνίας σχετικής με την εφαρμογή του Μέρους XI θα επιτύγχανε καλύτερα το σκοπό αυτό.

Συμφώνησαν τα εξής :

Αρθρο 1

Εφαρμογή του Μέρους XI

1. Τα Κράτη Μέρη της παρούσας Συμφωνίας αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν το Μέρος XI σύμφωνα με την παρούσα Συμφωνία

2. Το Παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Συμφωνίας.

Αρθρο 2

Σχέση μεταξύ της παρούσας Συμφωνίας και του Μέρους XI

1. Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας και του Μέρους XI πρέπει να ερμηνεύονται και εφαρμόζονται μαζί ως ένα έγγραφο. Σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ της παρούσας Συμφωνίας και του Μέρους XI, οι διατάξεις της Συμφωνίας υπερισχύουν.

2. Τα Αρθρα 309 μέχρι 319 της Σύμβασης εφαρμόζονται στην παρούσα Συμφωνία όπως εφαρμόζονται στη Σύμβαση

Αρθρο 3

Υπογραφή

Η παρούσα Συμφωνία παραμένει ανοικτή για υπογραφή στην Εδρα των Ηνωμένων Εθνών από τα Κράτη και οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφο 1(α), (γ), (δ), (ε) και (στ), της Σύμβασης για 12 μήνες από την ημερομηνία υιοθέτησής της.

Αρθρο 4

Συναίνεση για δέσμευση

1. Μετά την υιοθέτηση της παρούσας Συμφωνίας, οποιοδήποτε έγγραφο επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αποτελεί εξ ίσου συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα Συμφωνία.

2. Κανένα Κράτος ή οντότητα δεν δύναται να συναινέσει για δέσμευση από την παρούσα Συμφωνία εκτός αν έχει προηγουμένως συναινέσει ή συμφωνεί συγχρόνως να δεσμευτεί από τη Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος ή κάθε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 3 δύναται να συναινέσει να δεσμευτεί από την παρούσα Συμφωνία με :

(α) Υπογραφή η οποία δεν υπόκειται σε επικύρωση, επίσημη επιβεβαίωση ή στη διαδικασία του άρθρου 5

(β) Υπογραφή με την επιφύλαξη επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης που ακολουθείται από επικύρωση ή επίσημη επιβεβαίωση

(γ) Υπογραφή η οποία υπόκειται στην διαδικασία του άρθρου 5 ή

(δ) Προσχώρηση

4. Επίσημη επιβεβαίωση από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφο 1 (στ), της Σύμβασης γίνεται σύμφωνα με το Παράρτημα IX της Σύμβασης.

5. Τα έγγραφα επικύρωσης, επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Αρθρο 5

Απλοποιημένη διαδικασία

1. Κράτος ή οντότητα το οποίο, πριν την ημερομηνία υιοθέτησης της παρούσας Συμφωνίας, έχει καταθέσει έγγραφο επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης στη Σύμβαση και το οποίο έχει υπογράψει την παρούσα Συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφο 3(γ), θεωρείται ότι έχει συναινέσει να δεσμευτεί από την παρούσα Συμφωνία 12 μήνες μετά την ημερομηνία υιοθέτησής της, εκτός αν το εν λόγω Κράτος ή οντότητα γνωστοποιήσει γραπτώς στον θεματοφύλακα πριν την ημερομηνία αυτή ότι δεν επιθυμεί να κάνει χρήση της απλοποιημένης διαδικασίας του παρόντος άρθρου.

2. Σε περίπτωση τέτοιας γνωστοποίησης, η συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα Συμφωνία θεμελιώνεται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφο 3(β).

Αρθρο 6

Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ 30 ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 40 Κράτη έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, νοουμένου ότι στα Κράτη αυτά περιλαμβάνονται τουλάχιστον επτά από τα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α) της απόφασης II της Τρίτης Συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (στο εξής αποκαλούμενη "απόφαση II") και ότι τουλάχιστον πέντε από τα Κράτη αυτά είναι ανεπτυγμένα Κράτη. Σε περίπτωση όπου οι όροι αυτοί για τη θέση σε ισχύ πληρωθούν πριν τις 16 Νοεμβρίου 1994, η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ στις 16 Νοεμβρίου, 1994.

2. Για κάθε Κράτος ή οντότητα που συναινεί να δεσμευτεί από την παρούσα Συμφωνία μετά την εκπλήρωση των όρων της παραγράφου 1, η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ την τριακοστή μέρα που ακολουθεί μετά την ημερομηνία συναίνεσής του για δέσμευση.

Αρθρο 7

Προσωρινή εφαρμογή

1. Σε περίπτωση όπου στις 16 Νοεμβρίου 1994 η παρούσα Συμφωνία δεν έχει τεθεί σε ισχύ, εφαρμόζεται προσωρινά μέχρι την έναρξη ισχύος της από :

(α) τα Κράτη τα οποία έχουν συναινέσει στην υιοθέτησή της στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, εκτός από εκείνα τα οποία πριν τις 16 Νοεμβρίου 1994 γνωστοποιήσουν γραπτώς στο θεματοφύλακα είτε ότι δεν θα εφαρμόσουν την Συμφωνία αυτή προσωρινά ή ότι δεν συναινούν σε παρόμοια εφαρμογή παρά μόνο κατόπιν υπογραφής ή μεταγενέστερης γραπτής γνωστοποίησης.

(β) τα Κράτη και οι οντότητες που έχουν υπογράψει τη Συμφωνία αυτή, εκτός από εκείνα που γνωστοποιούν γραπτώς στον θεματοφύλακα κατά τη στιγμή της υπογραφής ότι δεν εφαρμόζουν την παρούσα Συμφωνία

(γ) τα Κράτη και οι οντότητες που συναινούν στην προσωρινή εφαρμογή της με σχετική γραπτή γνωστοποίηση στο θεματοφύλακα

(δ) τα Κράτη τα οποία προσχωρούν στην παρούσα Συμφωνία

2. Ολα τα εν λόγω Κράτη και οντότητες εφαρμόζουν την παρούσα Συμφωνία προσωρινά σύμφωνα με τους εθνικούς ή εσωτερικούς νόμους και κανονισμούς από τις 16 Νοεμβρίου 1994, ή εφ' όσον είναι μεταγενέστερη, από την ημερομηνία υπογραφής, γνωστοποίησης, της συναίνεσης ή προσχώρησης.

3. Η προσωρινή εφαρμογή τερματίζεται κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Συμφωνίας. Σε οποιαδήποτε περίπτωση, η προσωρινή εφαρμογή τερματίζεται στις 16 Νοεμβρίου 1998 αν κατά την ημερομηνία αυτή η προϋπόθεση του άρθρου 6, παράγραφος 1, για συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα Συμφωνία από τουλάχιστον επτά από τα Κράτη (από τα οποία τουλάχιστον πέντε πρέπει να είναι ανεπτυγμένα Κράτη) τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1(α) της απόφασης ΙΙ δεν έχει εκπληρωθεί.

Αρθρο 8

Κράτη Μέρη

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας "Κράτη Μέρη" σημαίνει τα Κράτη τα οποία έχουν συναινέσει να δεσμευθούν από την παρούσα Συμφωνία και για τα οποία η Συμφωνία αυτή ισχύει.

2. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται mutatis mutandis για τις οντότητες, που ανάφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφο 1(γ), (δ), (ε) και (στ) της Σύμβασης οι

οποίες γίνονται Μέρη σ'αυτή σύμφωνα με τους σχετικούς για την καθεμιά όρους, και στο μέτρο αυτό, ο όρος "Κράτη-Μέρη" αναφέρεται στις εν λόγω οντότητες.

Αρθρο 9

Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας Συμφωνίας.

Αρθρο 10

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Συμφωνίας της οποίας τα κείμενα στα αγγλικά, αραβικά, κινεζικά, ισπανικά, γαλλικά και ρωσικά είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, την 28η ημέρα του Ιουλίου, χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΜΗΜΑ 1. ΔΑΠΑΝΕΣ ΚΡΑΤΩΝ-ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΙΣ

1. Η Διεθνής Αρχή Θαλάσσιου Βυθού (στο εξής αποκαλούμενη "η Αρχή") είναι ο οργανισμός μέσω του οποίου τα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, σύμφωνα με το καθεστώς για την Περιοχή η οποία καθιδρύθηκε στο Μέρος XI και την παρούσα Συμφωνία, οργανώνουν και ελέγχουν τις δραστηριότητες στην Περιοχή, ιδιαίτερα με σκοπό τη διαχείριση των πόρων της Περιοχής. Οι εξουσίες και καθήκοντα της Αρχής είναι εκείνα που ρητά ανατίθενται, σ'αυτή από τη Σύμβαση. Η Αρχή έχει συμπληρωματικές εξουσίες συμβατές με τη Σύμβαση η οποία καθιστά απαραίτητη την άσκηση αυτών των εξουσιών και καθηκόντων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην Περιοχή.

2. Για να μειωθούν στο ελάχιστο οι δαπάνες των Κρατών Μερών, όλα τα όργανα και δευτερεύοντα όργανα τα οποία πρέπει να δημιουργηθούν δυνάμει της παρούσας Σύμβασης και Συμφωνίας πρέπει να έχουν κατά νού την ανάγκη οικονομιών. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται επίσης και στη συχνότητα, διάρκεια και προγραμματισμό των συνεδριάσεων.

3. Η δημιουργία και λειτουργία οργάνων και δευτερευόντων οργάνων της Αρχής βασίζονται σε μία εξελικτική προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη τις λειτουργικές ανάγκες των οργάνων και των δευτερευόντων οργάνων για να είναι σε θέση να εκτελούν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους στα διάφορα στάδια εξέλιξης των δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

4. Τα αρχικά καθήκοντα της Αρχής με την έναρξη ισχύος της Σύμβασης εκτελούνται από τη Συνέλευση, το Συμβούλιο, τη Γραμματεία, τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή και την Επιτροπή Οικονομικών. Τα καθήκοντα της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού εκτελούνται απο τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή μέχρι το Συμβούλιο να αποφασίσει διαφορετικά ή μέχρι την έγκριση του πρώτου προγράμματος εργασίας σχετικού με την εκμετάλλευση.

5. Μεταξύ της έναρξης ισχύος της σύμβασης και της έγκρισης του πρώτου προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, η Αρχή επικεντρώνεται στα εξής:

(α) Μελέτη αιτήσεων για έγκριση προγραμμάτων εργασίας για εξερεύνηση σύμφωνα με το Μέρος XI και την παρούσα Συμφωνία

(β) Εφαρμογή αποφάσεων της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής για το Διεθνή Οργανισμό Θαλάσσιου βυθού και για το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας (στο εξής αποκαλούμενη "Προπαρασκευαστική Επιτροπή") σε σχέση με τους εγγεγραμμένους πρωτοπόρους επενδυτές και τα Κράτη που τους εκδίδουν πιστοποιητικά, περιλαμβανομένων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 308, παράγραφο 5, της Σύμβασης και απόφασης II, παράγραφο 13.

(γ) Παρακολούθηση της τήρησης των σχεδίων εργασιών σχετικά μετην εξερεύνηση που έχουν εγκριθεί υπό τη μορφή συμβολαίων.

(δ) Παρακολουθεί και αναθεωρεί τάσεις και εξελίξεις που σχετίζονται με δραστηριότητες εκμετάλλευσης στο θαλάσσιο βυθό, περιλαμβανομένης ιδιαίτερα της τακτικής ανάλυσης συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς μετάλλου και των τιμών, τάσεων και προοπτικών των μετάλλων.

(ε) Μελετά την πιθανή επίδραση της παραγωγής ορυκτών από την Περιοχή πάνω στην οικονομία των αναπτυσσόμενων χερσαίων παραγωγών των ορυκτών αυτών που είναι πιο πιθανό να επηρεαστούν σοβαρά, με σκοπό να ελαχιστοποιήσει τις δυσχέρειές τους και να τις βοηθήσει στις προσπάθειές τους για οικονομική προσαρμογή, λαμβάνοντας υπόψη την εργασία της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής για το θέμα αυτό

(στ) Υιοθετεί κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή όπως αυτές εξελίσσονται. Μη θιγομένων των διατάξεων του Παραρτήματος III, άρθρο 17, υπό παράγραφο 2(β) και (γ) της Σύμβασης, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές λαμβάνουν υπόψη τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, την παρατεινόμενη επιβράδυνση στις εμπορικές μεταλλευτικές εκμεταλλεύσεις στο βαθύ θαλάσσιο βυθό και τον πιθανό ρυθμό των δραστηριοτήτων στη Περιοχή

(ζ) Υιοθετεί κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που υιοθετούν τους εφαρμοστέους κανόνες προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλροντος.

(η) Προωθεί και ενθαρρύνει τη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας η οποία αφορά δραστηριότητες στην Περιοχή και τη συλλογή και διάδοση των αποτελεσμάτων μιας τέτοιας έρευνας και ανάλυσης, εφόσον είναι διαθέσιμες, με ειδική έμφαση στη έρευνα που σχετίζεται με το περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δραστηριοτήτων που γίνονται στη Περιοχή

(θ) Αποκτά επιστημονική γνώση και παρακολουθεί την εξέλιξη της θαλάσσιας τεχνολογίας σχετικά με τις δραστηριότητες στην Περιοχή, ιδιαίτερα τεχνολογίας που σχετίζεται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος

(ι) Εκτιμά τα διαθέσιμα στοιχεία που σχετίζονται με αναζήτηση και εξερεύνηση

(ιι) Εγκαιρα επεξεργάζεται κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για εκμετάλλευση περιλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

6. (α) Η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας εξερεύνησης εξετάζεται από Συμβούλιο κατόπιν εισήγησης της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής για την αίτηση. Η επεξεργασία αίτησης για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, περιλαμβανομένου του Παραρτήματος III αυτής, και της παρούσας Συμφωνίας, και κάτω απο τις εξής προϋποθέσεις:

(ι) Πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση που υποβλήθηκε για λογαριασμό Κράτους ή οντότητας ή οποιουδήποτε τμήματος της εν λόγω οντότητας, που αναφέρεται στην απόφαση II, παράγραφο 1(α), (ιι) ή (ιιι), εκτός απο εγγεγραμμένο πρωτοπόρο επενδυτή, το οποίο έχει ήδη αναλάβει ουσιαστικές δραστηριότητες στην Περιοχή πριν την έναρξη ισχύος της Σύμβασης, ή του διάδοχου του συμφέροντός του, θεωρείται ότι έχει εκπληρώσει τους οικονομικούς και τεχνικούς όρους που είναι αναγκαίοι για έγκριση του προγράμματος εργασίας αν το Κράτος ή Κράτη που παρέχουν εγγύηση πιστοποιήσουν ότι ο αιτητής έχει ξοδεύσει ποσό το οποίο ισοδυναμεί με τουλάχιστο 30 εκατομμύρια δολλάρια ΗΠΑ για έρευνα .και εξερευνητικές δραστηριότητες και έχει ξοδεύσει όχι λιγότερο από 10 τοις εκατό του ποσού αυτού για την εντόπιση, επιθεώρηση και αξιολόγηση της περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας. Σε περίπτωση όπου το πρόγραμμα εργασίας ικανοποιεί με διαφορετικό τρόπο τις προϋποθέσεις της Σύμβασης και οποιωνδήποτε κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με αυτή, εγκρίνεται από το Συμβούλιο υπό μορφή συμβολαίου. Οι διατάξεις του τμήματος 3, παράγραφο 11, του Παραρτήματος αυτού ερμηνεύονται και εφαρμόζονται ανάλογα.

(ιι) Παρά τις διατάξεις της απόφασης II, παράγραφος 8(α),. εγγεγραμμένος πρωτοπόρος επενδυτής δύναται να ζητήσει έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση μέσα σε 36 μήνες από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης. Το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση αποτελείται από έγγραφα, εκθέσεις και άλλα στοιχεία που υποβλήθηκαν στην Προπαρασκευαστική Επιτροπή πριν και μετά την εγγραφή και θα συνοδεύεται από πιστοποιητικό συμμόρφωσης, το οποίο αποτελείται από τεκμηριομένη έκθεση που περιγράφει την κατάσταση εκπλήρωσης των υποχρεώσεων δυνάμει του καθεστώτος του πρωτοπόρου επενδυτή, και το οποίο εκδίδεται από την Προπαρασκευαστική Επιτρπή σύμφωνα με την απόφαση II, παράγραφο 11(α). Ενα τέτοιο πρόγραμμα εργασίας θεωρείται εγκεκριμένο. Το εν λόγω εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας είναι υπό μορφή συμβολαίου, συναπτόμενο μεταξύ της Αρχής και του εγγεγραμμένου πρωτοπόρου επενδυτή σύμφωνα με το Μέρος XI και την παρούσα Συμφωνία. Το τέλος των $250,000 δολ. ΗΠΑ που πληρώθηκε σύμφωνα με την απόφαση II, παράγραφο 7(α), θεωρείται ότι είναι το τέλος σε σχέση με το στάδιο της εξερεύνησης σύμφωνα με το τμήμα 8 παράγραφος 3, του παρόντος Παραρτήματος. Το τμήμα 3, παράγραφος 11 του παρόντος Παραρτήματος ερμηνεύεται και εφαρμόζεται ανάλογα.

(ιιι) Σύμφωνα με την αρχή της μη-διάκρισης, συμβόλαιο με Κράτος ή οντότητα ή οποιοδήποτε μέρος οντότητας που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α)(ι) περιλαμβάνει διευθετήσεις οι οποίες είναι όμοιες και όχι λιγότερο ευνοϊκές από αυτές που έχουν συμφωνηθεί με οποιοδήποτε εγγεγραμμένο πρωτοπόρο επενδυτή που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) (ιι). Σε περίπτωση όπου σε Κράτη ή οντότητες ή σε οποιοδήποτε μέρος τέτοιων οντοτήτων που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α)(ι) παραχωρούνται πιο ευνοϊκές διευθετήσεις, το Συμβούλιο κάνει παρόμοιες και όχι λιγότερο ευνοϊκές διευθετήσεις αναφορικά με τα δικαιώματα και

υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει οι εγγεγραμμένοι πρωτοπόροι επενδυτές οι οποίοι αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α)(ιι), νοουμένου ότι τέτοιες διευθετήσεις δεν επηρεάζουν ή βλάπτουν τα συμφέροντα της Αρχής.

(ιν) Κράτος που παρέχει εγγύηση για αίτηση για πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (α) (ι) ή (ιι) δύναται να είναι Κράτος Μέρος ή Κράτος το οποίο εφαρμόζει προσωρινά τη Συμφωνία αυτή σύμφωνα με το άρθρο 7, ή Κράτος το οποίο είναι μέλος της Αρχής, σε προσωρινή βάση σύμφωνα με την παράγραφο 12.

(ν) Η απόφαση 11, παράγραφος 8(γ), ερμηνεύεται και εφαρμόζεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (α) (ιν).

(β) Η έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, της Σύμβασης.

7. Η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας συνοδεύεται από μία εκτίμηση των πιθανών περιβαλλοντικών επιδράσεων από τις προτεινόμενες δραστηριότητες και από περιγραφή προγράμματος για ωκεανογραφικές και οικολογικές μελέτες σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που έχουν υιοθετηθεί από την Αρχή.

8. Η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση, τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 6(α) (ι) ή (ιι) εξετάζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που αναφέρονται στο τμήμα 3, παράγραφο 11, του παρόντος Παραρτήματος.

9. Το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση εγκρίνεται για περίοδο 15 ετών. Με τη λήξη του προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση, ο συμβασιούχος κάνει αίτηση για πρόγραμμα εργασίας για εκμετάλλευση εκτός αν ο συμβασιούχος το έχει ήδη πράξει ή έχει πάρει παράταση για το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση. Οι συμβασιούχοι δύνανται να κάνουν αίτηση για παράταση για περιόδους όχι μεγαλύτερες από πέντε χρόνια η κάθε μία. Οι παρατάσεις εγκρίνονται αν ο συμβασιούχος έχει προσπαθήσει καλόπιστα να συμμορφωθεί με τους όρους του προγράμματος εργασίας αλλά για λόγους ανεξαρτήτου θελήσεώς του δεν μπόρεσε να συμπληρώσει το αναγκαίο προπαρασκευαστικό πρόγραμμα για να συνεχίσει στο στάδιο εκμετάλλευσης ή αν οι ισχύουσες οικονομικές συνθήκες δεν δικαιολογούν μετάβαση στο στάδιο εκμετάλλευσης.

10. Προσδιορισμός διαφυλαγμένων Περιοχών για την Αρχή σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 8, της Σύμβασης, λαμβάνει χώρα σε συσχετισμό με έγκριση αίτησης προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση ή με έγκριση αίτησης προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση και εκμετάλλευση.

11. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 9 εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση, το οποίο τυγχάνει εγγύησης από ένα τουλάχιστο Κράτος που προσωρινά εφαρμόζει τη Συμφωνία αυτή, τερματίζεται αν το εν λόγω Κράτος παύσει να εφαρμόζει προσωρινά τη Συμφωνία και δεν έχει γίνει μέλος πάνω σε προσωρινή βάση σύμφωνα με την παράγραφο 12 ή δεν έχει γίνει Κράτος Μέρος.

12. Με την έναρξη της ισχύος της παρούσας Συμφωνίας, Κράτη και οντότητες, που αναφέρονται στο άρθρο 3 αυτής τα οποία την εφαρμόζουν προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 7 και για τα οποία δεν είναι σε ισχύ, δύνανται να συνεχίσουν να είναι μέλη της Αρχής πάνω σε προσωρινή βάση μέχρι την έναρξη της ισχύος της Συμφωνίας, σύμφωνα με τις ακόλουθες υποπαραγράφους :

(α) Σε περίπτωση όπου η Συμφωνία τεθεί σε ισχύ πριν τις 16 Νοεμβρίου 1996, τα εν λόγω κράτη και οντότητες θα δικαιούνται να συνεχίσουν να συμμετέχουν ως μέλη της Αρχής σε προσωρινή βάση, με γνωστοποίηση στο θεματοφύλακα της Συμφωνίας από εν το λόγω Κράτος ή οντότητα της πρόθεσής του να συνεχίσει ως μέλος σε προσωρινή βάση. Η ιδιότης μέλους αυτή παύει να υφίσταται στις 16 Νοεμβρίου 1996 ή με την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας και της Σύμβασης για το μέλος αυτό, οποιαδήποτε ημερομηνία είναι νωρίτερα. Το Συμβούλιο δύναται, με την αίτηση του ενδιαφερόμενου Κράτους ή οντότητας, να παρατείνει την ιδιότητά του ως μέλος μετά τις 16 Νοεμβρίου 1996 για περαιτέρω περίοδο ή περιόδους που να μην υπερβαίνουν το σύνολο των δύο χρόνων νοουμένου ότι το Συμβούλιο έχει ικανοποιηθεί ότι το ενδιαφερόμενο Κράτος ή οντότητα έχει καλόπιστα προβεί σε προσπάθειες να γίνει μέρος της Συμφωνίας και της Σύμβασης

(β) Σε περίπτωση όπου η παρούσα Συμφωνία τεθεί σε ισχύ μετά τις 15 Νοεμβρίου 1996, τα εν λόγω Κράτη και οντότητες δύνανται να ζητήσουν απο το Συμβούλιο να παραμείνουν μέλη της Αρχής σε προσωρινή βάση για περίοδο ή περιόδους που δεν παρατείνονται μετά την 16η Νοεμβρίου 1998. Το Συμβούλιο παραχωρεί την εν λόγω ιδιότητα μέλους με ισχύ απο την ημερομηνία αίτησης αν έχει ικανοποιηθεί ότι το Κράτος ή οντότητα είχε καλόπιστα προβεί σε προσπάθειες να γίνει μέρος της Συμφωνίας και της Σύμβασης

(γ) Κράτη και οντότητες που είναι μέλη της Αρχής σε προσωρινή βάση σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (α) ή (β) εφαρμόζουν τις διατάξεις του Μέρους XI και της παρούσας Συμφωνίας σύμφωνα με τους εθνικούς ή εσωτερικούς τους νόμους, κανονισμούς και τα ετήσια κονδύλια προϋπολογισμού και έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις όπως άλλα μέλη και ιδιαίτερα:

(ι) Την υποχρέωση να συνεισφέρουν στον διαχειριστικό Προϋπολογισμό της Αρχής σύμφωνα με την κλίμακα των υπολογιζόμενων συνεισφορών

(ιι) Το δικαίωμα να παρέχει εγγύηση σε αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση. Στην περίπτωση όπου οντότητες των οποίων τα μέρη είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την εθνικότητα περισσότερων του ενός Κράτους, πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση δεν εγκρίνεται εκτός αν όλα τα Κράτη των οποίων τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συνιστούν τις οντότητες αυτές είναι Κράτη Μέρη ή μέλη σε προσωρινή βάση

(δ) Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 9, εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας υπό μορφή συμβολαίου για εξερεύνηση το οποίο είχε έγγυηθεί σύμφωνα με την υποπαράγραφο (γ) (ιι) από Κράτος που ήταν μέλος σε προσωρινή βάση, τερματίζεται αν η ιδιότητα μέλους λήξει και το Κράτος ή οντότητα δεν έχει γίνει Κράτος Μέρος

(ε) Σε περίπτωση όπου μέλος έχει παραλείψει να καταβάλει τις υπολογιζμένες συνεισφορές ή διαφορετικά παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η ιδιότητά του ως μέλος σε προσωρινή βάση τερματίζεται.

13. Η αναφορά στο Παράρτημα III, άρθρο 10, της Σύμβασης στη μη ικανοποιητική εκπλήρωση προγράμματος εργασίας σημαίνει ότι ο συμβασιούχος έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με τις προϋποθέσεις εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας παρά τη γραπτή προειδοποίηση ή προειδοποιήσεις της Αρχής προς το συμβασιούχο να συμμορφωθεί με αυτές.

14. Η Αρχή έχει το δικό της προϋπολογισμό. Μέχρι το τέλος του χρόνου που ακολουθεί το χρόνο κατά τον οποίο η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ, τα διοικητικά έξοδα της Αρχής καλύπτονται από τον προϋπολογισμό του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στη συνέχεια τα διοικητικά έξοδα της Αρχής καλύπτονται από τις υπολογιζόμενες συνεισφορές των μελών της, περιλαμβανομένων μελών σε προσωρινή βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 171, υποπαράγραφος (α) και 173 της Σύμβασης και με την παρούσα Συμφωνία μέχρις ότου η Αρχή να έχει ικανοποιητικούς χρηματικούς πόρους από άλλες πηγές για να καλύψει τα έξοδα αυτά. Η Αρχή δεν ασκεί την εξουσία που αναφέρεται στο άρθρο 174, παράγραφο 1, της Σύμβασης, να δανείζεται χρηματικά ποσά για να χρηματοδοτεί το διοικητικό προϋπολογισμό της.

15. Η Αρχή επεξεργάζεται και υιοθετεί, σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2 (ο) (ιι) της Σύμβασης, κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που βασίζονται στις αρχές που περιέχονται στα τμήματα 2, 5, 6, 7 και 8 του παρόντος Παραρτήματος, καθώς επίσης, οποιουσδήποτε επιπρόσθετους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αναγκαίες για τη διευκόλυνση έγκρισης προγραμμάτων εργασίας για εξερεύνηση ή εκμετάλλευση, σύμφωνα με τις ακόλουθες υποπαραγράφους:

(α) Το Συμβούλιο δύναται να αναλάβει την εν λόγω επεξεργασία οποτεδήποτε θεωρεί ότι όλοι ή οποιοιδήποτε από τους εν λόγω κανόνες, κανονισμούς ή διαδικασίες χρειάζονται για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, ή όταν προσδιορίζει ότι εμπορική εκμετάλλευση είναι επικείμενη, ή όταν το ζητήσει Κράτος του οποίου πολίτης σκοπεύει να κάνει αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση

(β) Εάν το αίτημα γίνεται από Κράτος που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος

2(ο) της Σύμβασης, συμπληρώνει την υιοθέτηση των εν λόγω κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών μέσα σε δύο χρόνια από το αίτημα.

(γ) Εάν το Συμβούλιο δεν έχει συμπληρώσει την επεξεργασία των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που σχετίζονται με την εκμετάλλευση μέσα στον καθορισμένο χρόνο και εκκρεμεί αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, παρ'όλα αυτά εξετάζει και εγκρίνει προσωρινά το εν λόγω πρόγραμμα εργασίας, βασιζόμενο στις διατάξεις της Σύμβασης και σε οποιουσδήποτε κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που το Συμβούλιο δύναται να έχει υιοθετήσει προσωρινά ή στις αρχές που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση και στους όρους και αρχές που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα καθώς επίσης και στην αρχή της μη-διάκρισης μεταξύ των συμβασιούχων.

16. Τα προσχέδια κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών και οποιωνδήποτε εισηγήσεων σχετικά με τις διατάξεις του Μέρους XI, όπως περιέχονται στις εκθέσεις και εισηγήσεις τής Προπαρασκευαστικής Επιτροπής, λαμβάνονται υπόψη από την Αρχή κατά την υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών σύμφωνα με το Μέρος XI και την παρούσα Συμφωνία.

17. Οι σχετικές διατάξεις του Μέρους XI, τμήμα 4, της Σύμβασης ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με την παρούσα Συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ 2 . Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

1. Η Γραμματεία της Αρχής εκτελεί τα καθήκοντα της επιχείρησης μέχρις ότου αρχίσει να λειτουργεί ανεξάρτητα από τη Γραμματεία. Ο Γενικός Γραμματέας της Αρχής διορίζει από το προσωπικό της Αρχής ενδιάμεσο Γενικό Γραμματέα για να επιτηρεί την άσκηση των καθηκόντων αυτών από τη Γραμματεία.

Τα εν λόγω καθήκοντα είναι :

(α) Παρακολούθηση και αναθεώρηση τάσεων και εξελίξεων που σχετίζονται με τις μεταλλευτικές δραστηριότητες στο βαθύ θαλάσσιο βυθό, περιλαμβανομένης της τακτικής ανάλυσης των συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς μετάλλου και των τιμών, τάσεων και αναζητήσεων των μετάλλων.

(β) Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας με αναφορά σε δραστηριότητες στην Περιοχή, με ειδική έμφαση σε έρευνα που σχετίζεται με το περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δραστηριοτήτων στην Περιοχή

(γ) Εκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με την αναζήτηση και εξερεύνηση, περιλαμβανομένων των κριτηρίων για τις εν λόγω δραστηριότητες

(δ) Εκτίμηση των τεχνολογικών εξελίξεων σχετικά με δραστηριότητες στην Περιοχή, ιδιαίτερα της τεχνολογίας που σχετίζεται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(ε) Αξιολόγηση πληροφοριών και στοιχείων σχετικά με περιοχές διαφυλαγμένες για την Αρχή

(στ) Εκτίμηση προσεγγίσεων σε εργασίες κοινοπραξιών

(ζ) Συλλογή πληροφοριών για τη διαθεσιμότητα εκπαιδευμένου ανθρώπινου δυναμικού

(η) Μελέτη των δυνατοτήτων εκλογής της διαχειριστικής πολιτικής για τη διοίκηση της επιχείρησης στα διαφορετικά επίπεδα των εργασιών της.

2. Η επιχείρηση διεξάγει τις αρχικές μεταλλευτικές εργασίες στο βαθύ θαλάσσιο βυθό μέσω κοινοπραξιών. Με την έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, για οντότητα εκτός της επιχείρησης, ή με τη λήψη από Συμβούλιο αίτησης για κοινοπραξία με την επιχείρηση, το Συμβούλιο επιλαμβάνεται το θέμα της λειτουργίας της επιχείρησης ανεξάρτητα από τη Γραμματεία της Αρχής. Σε περίπτωση όπου οι κοινοπραξίες με την επιχείρηση συμφωνούν με βάσιμες εμπορικές αρχές, το Συμβούλιο εκδίδει οδηγία, δυνάμει του άρθρου 170, παράγραφος 2, της Σύμβασης για την παροχή της εν λόγω ανεξάρτητης λειτουργίας.

3. Η υποχρέωση Κρατών Μερών να χρηματοδοτήσουν μία μεταλλευτική περιοχή όπως προβλέπεται στο Παράρτημα IV, άρθρο 11, παράγραφος 3, της Σύμβασης δεν εφαρμόζεται και τα Κράτη Μέρη δεν έχουν καμμία υποχρέωση να χρηματοδοτήσουν οποιαδήποτε από τις εργασίες της επιχείρησης σε οποιαδήποτε μεταλλευτική περιοχή ή δυνάμει διευθετήσεων για κοινοπραξίες.

4. Οι υποχρεώσεις που εφαρμόζονται για τους συμβασιούχους εφαρμόζονται και για την επιχείρηση. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 153, παράγραφος 3, και Παράρτημα III, άρθρο 3, παράγραφος 5 της Σύμβασης, πρόγραμμα εργασίας για την επιχείρηση όταν αυτό εγκριθεί είναι υπό μορφή συμβολαίου συναπτόμενο μεταξύ της Αρχής και της Επιχείρησης.

5. Συμβασιούχος ο οποίος έχει συνεισφέρει στην Αρχή ειδική περιοχή ως διαφυλαγμένη περιοχή έχει το δικαίωμα της πρώτης άρνησης να συμφωνήσει διευθέτηση κοινοπραξίας με την επιχείρηση για εξερεύνηση και εκμετάλλευση της Περιοχής αυτής. Σε περίπτωση όπου η επιχείρηση δεν υποβάλει αίτηση για πράγραμμα εργασίας για δραστηριότητες που αφορούν την εν λόγω διαφυλαγμένη περιοχή μέσα σε 15 χρόνια από την έναρξη των καθηκόντων της ανεξάρτητα από τη Γραμματεία της Αρχής ή μέσα σε 15 χρόνια από την ημερομηνία όπου η περιοχή αυτή είναι διαφυλαγμένη για την Αρχή οποιαδήποτε ημερομηνία είναι αργότερα, ο συμβασιούχος ο οποίος συνείσφερε την περιοχή δικαιούται να υποβάλει αίτηση για πρόγραμμα εργασίας για την περιοχή αυτή νοουμένου ότι προσφέρει καλόπιστα να περιλάβει την επιχείρηση ως συνέταιρο δυνάμει κοινοπραξίας.

6. Το Αρθρο 170, παράγραφος 4, το Παράρτημα IV και άλλες διατάξεις της Σύμβασης που σχετίζονται με την επιχείρηση ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

ΤΜΗΜΑ 3. ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Η γενική πολιτική της Αρχής καθιερώνεται από τη Συνέλευση σε συνεργασία με το Συμβούλιο.

2. Ως γενικός κανόνας, η λήψη αποφάσεων από τα όργανα της Αρχής πρέπει να γίνεται με ομοφωνία.

3. Σε περίπτωση όπου όλες οι προσπάθειες να επιτευχθεί απόφαση με ομοφωνία έχουν εξαντληθεί, αποφάσεις με ψηφοφορία στη Συνέλευση πάνω σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται από την πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, όπως προβλέπει το άρθρο 159, παράγραφος 8, της Σύμβασης.

4. Αποφάσεις της Συνέλευσης πάνω σε οποιοδήποτε θέμα για το οποίο το Συμβούλιο έχει επίσης αρμοδιότητα ή πάνω σε οποιοδήποτε διοικητικό, προϋπολογιστικό ή οικονομικό θέμα, βασίζονται στις εισηγήσεις του Συμβουλίου. Σε περίπτωση όπου η Συνέλευση δεν αποδέχεται τις εισηγήσεις του Συμβουλίου πάνω σε οποιδήποτε θέμα, επιστρέφει το θέμα στο Συμβούλιο για περαιτέρω εξέταση. Το Συμβούλιο επανεξετάζει το θέμα υπό το φώς των απόψεων που εξέφρασε η Συνέλευση.

5. Σε περίπτωση όπου όλες οι προσπάθειες να επιτευχθεί απόφαση με ομοφωνία έχουν εξαντληθεί, αποφάσεις με ψηφοφορία στο Συμβούλιο, πάνω σε θέματα διαδικασίας, εκτός όπου η Σύμβαση προβλέπει για αποφάσεις με ομοφωνία στο Συμβούλιο, λαμβάνονται με πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι οι αποφάσεις αυτές δεν καταψηφίζονται από την πλειοψηφία σε οποιοδήποτε απο τα τμήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 9. Κατά την λήψη αποφάσεων το Συμβούλιο επιδιώκει την προώθηση των συμφερόντων όλων των μελών της Αρχής.

6. Το Συμβούλιο δύναται να αρνηθεί τη λήψη απόφασης για να διευκολύνει περαιτέρω διαπραγματεύσεις οποτεδήποτε φαίνεται ότι δεν έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες για επίτευξη ομοφωνίας πάνω σε ένα θέμα.

7. Αποφάσεις της Συνέλευσης ή του Συμβουλίου οι οποίες έχουν οικονομικές επιπτώσεις ή επιπτώσεις στο προϋπολογισμό βασίζονται πάνω στις εισηγήσεις της Επιτροπής Οικονομικών.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 161, παράγραφος 8(β) κα (γ), της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

9. (α) Κάθε ομάδα Κρατών που εκλέγεται δυνάμει της παραγράφου 15(α) μέχρι (γ), θεωρείται ως τμήμα για τους σκοπούς ψηφοφορίας στο Συμβούλιο. Τα

αναπτυσσόμενα Κράτη που εκλέγονται δυνάμει της παραγραφου 15(δ) και (ε) θεωρούνται ως ένα μόνο τμήμα για τους σκοπούς ψηφοφορίας στο Συμβούλιο

(β) Προτού εκλέξει τα μέλη του Συμβουλίου, η Συνέλευση συνιστά καταλόγους χωρών οι οποίες πληρούν τα κριτήρια για να γίνουν μέλη στις ομάδες Κρατών της παραγράφου 15(α) μέχρι (δ). Σε περίπτωση όπου Κράτος πληρεί τα κριτήρια για να γίνει μέλος σε περισσότερες από μία ομάδα, δύναται να προταθεί για εκλογή στο Συμβούλιο μόνο από μία ομάδα και εκπροσωπεί μόνο αυτή την ομάδα στο Συμβούλιο.

10. Κάθε ομάδα Κρατών της παραγράφου 15(α) μέχρι(δ) εκπροσωπείται στο Συμβούλιο από τα μέλη τα οποία προτάθηκαν από την ομάδα αυτή. Κάθε ομάδα προτείνει μόνο τόσους υποψήφιους όσους και ο αριθμός των θέσεων που χρειάζονται να πληρωθούν από την ομάδα αυτή. Στην περίπτωση όπου ο αριθμός των πιθανών υποψηφίων σε κάθε μία από τις ομάδες που αναφέρονται στην παράγραφο 15(α) μέχρι (ε) υπερβαίνει τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων σε κάθε αντίστοιχη ομάδα, ως γενικός κανόνας, εφαρμόζεται η αρχή της περιτροπής. Κράτη μέρη της κάθε ομάδας καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η αρχή αυτή στις εν λόγω ομάδες.

11. (α) Το Συμβούλιο εγκρίνει εισήγηση της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής για έγκριση προγράμματος εργασίας εκτός αν, με πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών της που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, περιλαμβανομένης της πλειοψηφίας των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν σε κάθε ένα από τα τμήματα του Συμβουλίου, το Συμβούλιο αποφασίζει να απορρίψει πρόγραμμα εργασίας. Σε περίπτωση όπου το Συμβούλιο δεν λαμβάνει απόφαση πάνω σε εισήγηση για έγκριση προγράμματος εργασίας μέσα σε μία καθορισμένη περίοδο, η εισήγηση θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο στο τέλος της περιόδου αυτής. Η καθορισμένη περίοδος είναι κανονικά 60 ημέρες εκτός αν το Συμβούλιο αποφασίσει να προβλέψει για μεγαλύτερη περίοδο. Σε περίπτωση όπου η Επιτροπή εισηγείται την απόρριψη προγράμματος εργασίας ή δεν κάνει εισήγηση, το Συμβούλιο δύναται παρόλα αυτά να εγκρίνει πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας του για λήψη αποφάσεων πάνω σε θέματα ουσίας.

(β) Οι διατάξεις του άρθρου 162, παραγράφου 2(κ) της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

12. Κάθε διαφορά σχετικά με την απόρριψη προγράμματος εργασίας, υποβάλλεται στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στη Σύμβαση.

13. Αποφάσεις με ψηφοφορία στη Νομική και Τεχνική Επιτροπή λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν.

14. Το Μέρος XI, τμήμα 4, υποτμήματα Β και Γ, της Σύμβασης ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

15. Το Συμβούλιο αποτελείται από 36 μέλη της Αρχής τα οποία εκλέγονται από τη Συνέλευση στην ακόλουθη σειρά :

(α) Τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα Κράτη Μέρη που, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε χρόνων για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία, είτε έχουν καταναλώσει περισσότερο από δύο τοις εκατό σε σχέση με την αξία της ολικής παγκόσμιας κατανάλωσης είτε είχαν καθαρές εισαγωγές περισσότερο από δύο τοις εκατό σε σχέση με την αξία του ολικού των παγκόσμιων εισαγωγών προϊόντων τα οποία ήταν παραγωγή από τις κατηγορίες ορυκτών της Περιοχής, νοουμένου ότι τα τέσσερα μέλη περιλαμβάνουν ένα Κράτος από την περιοχή της Ανατολικής Ευρώπης το οποίο έχει τη μεγαλύτερη οικονομία στην περιοχή σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν και το Κράτος, το οποίο κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της Σύμβασης, έχει τη μεγαλύτερη οικονομία σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, αν τα εν λόγω Κράτη επιθυμούν να αντιπροσωπευθούν στην ομάδα αυτή.

(β) Τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα οκτώ Κράτη Μέρη τα οποία έχουν κάνει τις μεγαλύτερες επενδύσεις κατά την προετοιμασία και κατά τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή, είτε άμεσα είτε μέσω των πολιτών τους.

(γ) τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα Κράτη Μέρη τα οποία, με βάση την παραγωγή στις περιοχές κάτω από τη δικαιοδοσία τους, είναι σημαντικοί αποκλειστικοί εξαγωγείς των κατηγοριών ορυκτών της Περιοχής, περιλαμβανομένων τουλάχιστο δύο αναπτυσσόμενων Κρατών των οποίων οι εξαγωγές τέτοιων ορυκτών έχουν ουσιαστικές επιπτώσεις πάνω στην οικονομία τους.

(δ) Εξι μέλη ανάμεσα από αναπτυσσόμενα Κράτη Μέρη, τα οποία αντιπροσωπεύουν ειδικά συμφέροντα. Τα ειδικά συμφέροντα τα οποία αντιπροσωπεύονται περιλαμβάνουν τα συμφέροντα των Κρατών με μεγάλο πληθυσμό, των άνευ ακτών Κρατών ή των γεωγραφικά μειονεκτούντων Κρατών, Κρατών νησιών, Κρατών που είναι μεγάλοι εισαγωγείς κατηγοριών ορυκτών που παράγει η Περιοχή, Κρατών που είναι πιθανοί παραγωγοί τέτοιων ορυκτών και των ολιγότερο αναπτυγμένων Κρατών.

(ε) Δεκαοκτώ μέλη που εκλέγονται σύμφωνα με την αρχή της διαφύλαξης ίσης γεωγραφικής κατανομής θέσεων στο Συμβούλιο, νοουμένου ότι κάθε γεωγραφική περιοχή έχει τουλάχιστο ένα μέλος που εκλέχτηκε δυνάμει της υποπαραγράφου αυτής. Για το σκοπό αυτό, οι γεωγραφικές περιοχές είναι η Αφρική, Ασία, Ανατολική Ευρώπη, Λατινική Αμερική και η Καραϊβική και Δυτική Ευρώπη και άλλες.

16. Οι διατάξεις του άρθρου 161, παράγραφος 1, της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 4. ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ

Οι διατάξεις σχετικά με την Αναθεωρητική Διάσκεψη του άρθρου 155, παράγραφοι 1,3 και 4 της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 314, παράγραφος 2, της Σύμβασης, η Συνέλευση, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου, δύναται να αναλάβει, οποιαδήποτε στιγμή, αναθεώρηση των θεμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 155, παράγραφος 1, της Σύμβασης. Τροποποιήσεις σχετικά με την παρούσα Συμφωνία και το Μέρος XI υπόκεινται στις διαδικασίες που περιέχονται στα άρθρα 314,315 και 316 της Σύμβασης, νοουμένου ότι οι αρχές, καθεστώς και άλλοι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 155, παράγραφος 2, της Σύμβασης παραμένουν και τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου αυτού δεν επηρεάζονται.

ΤΜΗΜΑ 5 . ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

1. Επιπρόσθετα των διατάξεων του άρθρου 144 της Σύμβασης, μεταβίβαση τεχνολογίας για τους σκοπούς του Μέρους XI ρυθμίζεται από τις ακόλουθες αρχές :

(α) Η Επιχείρηση, και αναπτυσσόμενα Κράτη που επιθυμούν να αποκτήσουν τεχνολογία για μεταλλευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό, επιζητούν να αποκτήσουν τέτοια τεχνολογία κάτω από δίκαιους και εύλογους εμπορικούς όρους και συνθήκες στην ανοικτή αγορά, ή μέσω κοινοπραξιών

(β) Σε περίπτωση όπου η Επιχείρηση ή αναπτυσσόμενα Κράτη δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν τεχνολογία για μεταλλευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό, η Αρχή δύναται να ζητήσει από όλους ή από οποιοδήποτε συμβασιούχο και το αντίστοιχό τους Κράτος ή Κράτη που τους παρέχουν εγγύηση να συνεργαστούν μαζί της στην διευκόλυνση της απόκτησης τεχνολογίας μεταλλευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο βυθό από την επιχείρηση ή από το συνέταιρότης στην κοινοπραξία τους, ή από αναπτυσσόμενο Κράτος ή Κράτη τα οποία επιζητούν να αποκτήσουν τέτοια τεχνολογία κάτω από ακριβοδίκαιους και εύλογους εμπορικούς όρους και συνθήκες, σύμφωνους προς την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής περιουσίας. Τα Κράτη-Μέρη αναλαμβάνουν να συνεργαστούν πλήρως και αποτελεσματικά με την Αρχή για το σκοπό αυτό και να διασαφίσουν ότι οι συμβασιούχοι τους οποίους έχουν εγγυηθεί συνεργάζονται πλήρως με την Αρχή.

(γ) Ο γενικός κανόνας είναι ότι Κράτη Μέρη προωθούν τη διεθνή, τεχνική και επιστημονική συνεργασία όσον αφορά δραστηριότητες στην Περιοχή είτε μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών είτε διευρύνοντας την εκπαίδευση, τεχνική βοήθεια και προγράμματα επιστημονικής συνεργασίας στους τομείς της θαλάσσιας επιστήμης και τεχνολογίας και της προστασίας και διαφύλαξης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ, άρθρο 5, της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 6. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

1. Η πολιτική παραγωγής της Αρχής βασίζεται στις ακόλουθες αρχές :

(α) Ανάπτυξη των πόρων της Περιοχής λαμβάνει χώρα σύμφωνα με εύλογες εμπορικές αρχές.

(β) Οι διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας για Δασμούς και Εμπόριο, οι σχετικοί κώδικες και συμφωνίες που διαδέχονται ή αντικαθιστούν τη Γενική Συμφωνία για Δασμούς και εμπόριο εφαρμόζονται σχετικά με τις δραστηριότητες στην Περιοχή.

(γ) Ειδικότερα, δεν γίνεται επιχορήγηση των δραστηριοτήτων στην Περιοχή εκτός όπως επιτρέπεται από τις συμφωνίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β). Επιχορήγησης για το σκοπό των αρχών αυτών ερμηνεύεται σε σχέση με τις συμφωνίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β).

(δ) Δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ ορυκτών που λαμβάνονται από την Περιοχή και από άλλες πηγές. Δεν υπάρχει προνομιούχα πρόσβαση στις αγορές για τα ορυκτά αυτά ή για εισαγωγές αγαθών που παράγονται από τα ορυκτά αυτά, συγκεκριμένα :

(ι) Με την επιβολή δασμών ή μη-δασμολογικών περιορισμών και

(ιι) Η οποία δίδεται από τα Κράτη Μέρη στα ορυκτά αυτά ή αγαθά που παράγονται από κρατικές επιχειρήσεις ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατέχουν την εθνικότητά τους ή ελέγχονται από αυτά ή από τους πολίτες τους.

(ε) Το πρόγραμμα εργασίας για εκμετάλλευση που εγκρίθηκε από την Αρχή σε σχέση με κάθε μεταλλευτική περιοχή υποδεικνύει πρόγραμμα προβλεπόμενης παραγωγής το οποίο περιλαμβάνει το υπολογιζόμενο μέγιστο ποσό των ορυκτών που θα παράγονταν κάθε χρόνο δυνάμει του προγράμματος εργασίας.

(στ) Οι διαφορές που αφορούν τις διατάξεις των συμφωνιών που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β), επιλύονται ως εξής :

(ι) Εάν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη είναι μέρη των συμφωνιών αυτών, προσφεύγουν στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών των συμφωνιών αυτών.

(ιι) Εάν ένα ή περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη δεν είναι μέρη στις συμφωνίες αυτές, προσφεύγουν στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών που εκτίθενται στη Σύμβαση.

(ζ) Στις περιπτώσεις όπου προσδιορίζεται από τις συμφωνίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β) ότι Κράτος Μέρος έχει εμπλακεί σε επιχορηγήσεις οι οποίες απαγορεύονται ή έχουν επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στα συμφέροντα άλλου Κράτους Μέρους και τα κατάλληλα μέτρα δεν έχουν ληφθεί από το σχετικό Κράτος Μέρος ή Κράτη Μέρη, Κράτος Μέρος δύναται να ζητήσει από το Συμβούλιο να λάβει τα κατάλληλα μέτρα.

2. Οι αρχές που περιέχονται στην παράγραφο 1 δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που παρέχονται από οποιαδήποτε διάταξη των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1(β), καθώς επίσης και τις σχετικές συμφωνίες για το ελεύθερο εμπόριο και την τελωνειακή ένωση στις σχέσεις μεταξύ των Κρατών Μερών που είναι μέρη στις εν λόγω συμφωνίες.

3. Η αποδοχή από συμβασιούχο επιχορηγήσεων εκτός από αυτές οι οποίες δύνανται να επιτραπούν από τις συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1(β) αποτελεί παράβαση των ουσιωδών όρων του συμβολαίου το οποίο συνιστά πρόγραμμα εργασίας για την εκτέλεση δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

4. Κράτος Μέρος που έχει λόγο να πιστεύει ότι έχει γίνει παράβαση των όρων της παραγράφου 1(β) μέχρι (δ) ή 3 δύναται να ξεκινήσει διαδικασίες επίλυσης διαφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1(στ) ή (ζ).

5. Κράτος Μέρος δύναται οποιαδήποτε στιγμή να θέσει υπόψη του Συμβουλίου δραστηριότητες οι οποίες κατά την άποψή του δεν είναι σύμφωνες προς τους όρους της παραγράφου 1(β) μέχρι (δ).

6. Η Αρχή καταρτίζει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες οι οποίες διασφαλίζουν την εφαρμογή των διατάξεων του τμήματος αυτού, περιλαμβανομένων σχετικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που ρυθμίζουν την έγκριση προγραμμάτων εργασίας.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 151, παράγραφο 1 μέχρι 7 και 9 του άρθρου 162, παράγραφο 2(ρ), του άρθρου 165, παράγραφος 2(ξ) και το Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 6, παράγραφο 5 και άρθρο 7 της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 7. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

1. Η πολιτική της Αρχής να βοηθά αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες υφίστανται σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις πάνω στα εισοδήματά τους από εξαγωγές ή στην οικονομία τους που προκύπτουν από τη μείωση της τιμής ενός επηρεαζόμενου ορυκτού ή του όγκου των εξαγωγών του ορυκτού αυτού, στην έκταση όπου η μείωση αυτή προκαλείται από δραστηριότητες στην Περιοχή, βασίζεται πάνω στις εξής αρχές :

(α) Η Αρχή εγκαθιδρύει ταμείο οικονομικής βοήθειας από μέρος των χρηματικών πόρων της Αρχής που υπερβαίνει αυτούς που είναι αναγκαίοι να καλύψουν τα έξοδα διαχείρισης της Αρχής. Το ποσό που παραμερίζεται για το σκοπό αυτό καθορίζεται από το Συμβούλιο κατά διαστήματα μετά από εισήγηση της Επιτροπής Οικονομικών. Μόνο πόροι από πληρωμές που λαμβάνονται από συμβασιούχους, περιλαμβανομένης της επιχείρησης και εθελοντικές συνεισφορές, χρησιμοποιούνται για την εγκαθίδρυση του ταμείου οικονομικής βοήθειας.

(β) Αναπτυσσόμενα χερσαία Κράτη που παράγουν των οποίων έχει εκτιμηθεί ότι η οικονομία τους έχει επηρεαστεί σοβαρά από την παραγωγή ορυκτών από το βαθύ θαλάσσιο βυθό τους παρέχεται βοήθεια από το ταμείο οικονομικής βοήθειας της Αρχής.

(γ) Η Αρχή παρέχει βοήθεια από το ταμείο σε επηρεαζόμενα αναπτυσσόμενα χερσαία Κράτη που παράγουν, όπου αυτό είναι κατάλλληλο, σε συνεργασία με υφιστάμενους σφαιρικούς ή περιφερειακούς οργανισμούς ανάπτυξης οι οποίοι έχουν την υποδομή και ειδικότητα να εκτελέσουν τα εν λόγω προγράμματα βοήθειας.

(δ) Η έκταση και περίοδος της εν λόγω βοήθειας αποφασίζεται ανάλογα με την περίπτωση. Για να αποφασιστεί αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη η φύση και το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζονται από τα αναπτυσσόμενα χερσαία Κράτη που παράγουν.

2. Το Αρθρο 151, παράγραφο 10, της Σύμβασης εφαρμόζεται μέσω μέτρων οικονομικής βοήθειας που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το Αρθρο 160, παράγραφος 2(1), το άρθρο 162, παράγραφος 2(ξ), το άρθρο 164, παράγραφος 2(δ), το άρθρο 171, υποπαράγραφος (στ) και άρθρο 173, παράγραφος 2(γ), της Σύμβασης ερμηνεύονται ανάλογα.

ΤΜΗΜΑ 8. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ

1. Οι πιο κάτω αρχές παρέχουν τη βάση για δημιουργία κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για οικονομικούς όρους συμβολαίων :

(α) Το σύστημα πληρωμών προς την Αρχή πρέπει να είναι δίκαιο και για το συμβασιούχο και για την Αρχή και να παρέχει επαρκή μέσα για προσδιορισμό της συμμόρφωσης από το συμβασιούχο με το σύστημα αυτό.

(β) Τα ποσοστά πληρωμών δυνάμει του συστήματος είναι μέσα στο πεδίο των πληρωμών που ισχύουν σε σχέση με χερσαίες μεταλλευτικές δραστηριότητες των ιδίων ή παρόμοιων ορυκτών, ούτως ώστε να αποφευχθεί η παροχή τεχνητού ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στους μεταλλευτές του βαθιού θαλλάσσιου βυθού ή η επιβολή σε αυτούς ανταγωνιστικού μειονεκτήματος.

(γ) Το σύστημα δεν πρέπει να είναι πολύπλοκο και δεν πρέπει να επιβάλλει σημαντική δαπάνη διαχείρισης στην Αρχή ή στο συμβασιούχο. Πρέπει να γίνει μελέτη για την υιοθέτηση συστήματος που να ρυθμίζει τα δικαιώματα εκμετάλλευσης ή συνδυασμού συστήματος για τα δικαιώματα εκμετάλλευσης και συστήματος για συμμετοχή στα κέρδη. Σε περίπτωση όπου θα καθοριστούν εναλλακτικά συστήματα, ο συμβασιούχος έχει το δικαίωμα εκλογής του συστήματος που θα εφαρμοστεί στο συμβόλαιό του. Οποιαδήποτε, όμως, μεταγενέστερη αλλαγή στην εκλογή μεταξύ εναλλακτικών συστημάτων, γίνεται με συμφωνία μεταξύ της Αρχής και του συμβασιούχου.

(δ) Ετήσιο πάγιο τέλος καταβάλλεται από την ημερομηνία έναρξης της εμπορικής παραγωγής. Το τέλος αυτό δύναται να πιστωθεί έναντι άλλων καταβλητέων πληρωμών δυνάμει του συστήματος που υιοθετήθηκε σύμφωνα με την υποπαράγραφο (γ). Το ποσό του τέλους καθορίζεται από το Συμβούλιο.

(ε) Το σύστημα πληρωμών δύναται να αναθεωρείται περιοδικά υπό το φως των μεταβαλλόμενων συνθηκών. Οποιεσδήποτε αλλαγές εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην γίνονται διακρίσεις. Οι εν λόγω αλλαγές δύνανται να εφαρμοστούν σε υφιστάμενα συμβόλαια μόνο κατ' εκλογή του συμβασιούχου. Οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλαγή στην εκλογή μεταξύ εναλλακτικών συστημάτων γίνεται με συμφωνία μεταξύ της Αρχής και του συμβασιούχου.

(στ) Διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή εφαρμογή κανόνων και κανονισμών που βασίζονται πάνω στις αρχές αυτές υπόκεινται στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών που προβλέπονται στη Σύμβαση.

2. Οι διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ, άρθρο 13, παράγραφος 3 μέχρι 19, της Σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

3. Σε σχέση με την εφαρμογή του Παραρτήματος ΙΙΙ, άρθρο 13, παράγραφος 2 της Σύμβασης, το τέλος για επεξεργασία των αιτήσεων που γίνονται για έγκριση προγράμματος εργασίας περιορισμένου σε ένα στάδιο, είτε το στάδιο εξερεύνησης είτε το στάδιο εκμετάλλευσης, είναι $250,000 δολλάρια ΗΠΑ.

ΤΜΗΜΑ 9. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1. Ιδρύεται δια του παρόντος Επιτροπή Οικονομικών. Η Επιτροπή συνίσταται από 15 μέλη τα οποία έχουν κατάλληλα προσόντα σχετικά με οικονομικά θέματα. Κράτη Μέρη προτείνουν υποψήφιους με τα υψηλότερα επίπεδα ικανότητας και ακεραιότητας.

2. Δεν επιτρέπεται δύο μέλη της Επιτροπής Οικονομικών να είναι πολίτες του ίδιου Κράτους Μέρους.

3. Μέλη της Επιτροπής Οικονομικών εκλέγονται από τη Συνέλευση και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η ανάγκη για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και η εκπροσώπηση ειδικών συμφερόντων. Κάθε ομάδα Κρατών που αναφέρεται στο τμήμα 3, παράγραφο 15(α), (β), (γ) και (δ) του Παραρτήματος αυτού εκπροσωπείται στην Επιτροπή από τουλάχιστον ένα μέλος. Μέχρις ότου η Αρχή έχει επαρκείς πόρους, εκτός από καθορισμένες συνεισφορές για να καλύψει τα διαχειριστικά της έξοδα, τα μέλη της Επιτροπής περιλαμβάνουν εκπροσώπους των πέντε μεγαλύτερων οικονομικών εισφορέων στο διαχειριστικό προϋπολογισμό της Αρχής. Στη συνέχεια, η εκλογή ενός μέλους από κάθε ομάδα γίνεται με διορισμό από τα μέλη των αντίστοιχων ομάδων, άνευ βλάβης της πιθανότητας για εκλογή περαιτέρω μελών από κάθε ομάδα.

4. Μέλη της Επιτροπής Οικονομικών κατέχουν την ιδιότητά τους για περίοδο πέντε ετών. Είναι επανεκλέξιμα για περαιτέρω περίοδο.

5. Σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας ή παραίτησης μέλους της Επιτροπής Οικονομικών πριν τη λήξη της περιόδου εργασίας, η Συνέλευση εκλέγει για το υπόλοιπο της περιόδου ένα μέλος από την ίδια γεωγραφική περιοχή ή ομάδα Κρατών.

6. Μέλη της Επιτροπής Οικονομικών δεν πρέπει να έχουν οποιοδήποτε οικονομικό συμφέρον σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που σχετίζεται με θέματα για τα οποία η Επιτροπή έχει την ευθύνη να κάνει εισηγήσεις. Δεν πρέπει να αποκαλύπτουν, ακόμα και μετά τον τερματισμό των καθηκόντων τους, οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία που έρχεται σε γνώση τους ως αποτέλεσμα των καθηκόντων τους στην Αρχή.

7. Αποφάσεις της Συνέλευσης και του Συμβουλίου για τα πιο κάτω θέματα λαμβάνουν υπόψη εισηγήσεις της Επιτροπής Οικονομικών :

(α) Προσχέδιο οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών των οργάνων της Αρχής και οικονομική διεύθυνση και εσωτερική οικονομική διαχείριση της Αρχής.

(β) Καθορισμό των συνεισφορών των μελών στο διαχειριστικό προϋπολογισμό της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφο 2(β) της Σύμβασης.

(γ) Ολα τα σχετικά οικονομικά θέματα, περιλαμβανομένου του προτεινόμενου ετήσιου προϋπολογισμού ο οποίος καταρτίζεται από το Γενικό Γραμματέα της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 172 της Σύμβασης και τα οικονομικά θέματα της εφαρμογής των προγραμμάτων της εργασίας της Γραμματείας.

(δ) Το διαχειριστικό προϋπολογισμό

(ε) Οικονομικές υποχρεώσεις των Κρατών Μερών που απορρέουν από την εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής και του Μέρους XI καθώς επίσης και τις διαχειριστικές και οικονομικές συνέπειες των προτάσεων και εισηγήσεων που συνεπάγονται δαπάνη στους πόρους της Αρχής.

(στ) Κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των οικονομικών ωφελημάτων που απορρέουν από δραστηριότητές στην Περιοχή και τις αποφάσεις που θα γίνουν γι' αυτές.

8. Αποφάσεις στην Επιτροπή Οικονομικών πάνω σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν. Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας λαμβάνονται με ομοφωνία.

9. Η προϋπόθεση του άρθρου 162, παράγραφος 2 (αα) της Σύμβασης, για καθίδρυση επικουρικού οργάνου το οποίο να χειρίζεται οικονομικά θέματα, θεωρείται ότι έχει ικανοποιηθεί με την ίδρυση της Επιτροπής Οικονομικών σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

Άρθρο δεύτερο

Η Ελλάδα έχει το αναφαίρετο δικαίωμα κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 της κυρούμενης Συμβάσεως να επεκτείνει σε οποιονδήποτε χρόνο το εύρος της χωρικής θάλασσας μέχρι αποστάσεως 12 ν.μ. Για την εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη της διατάξεως αυτής και την εφαρμογή ή εκτέλεση των λοιπών διατάξεων που αφορούν την αιγιαλίτιδα ζώνη, καθώς και των σχετικών με τη συνορεύουσα ζώνη, τα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας και την ερμηνευτική δήλωση που έκανε η χώρα μας σχετικά με αυτά κατά την υπογραφή της Συμβάσεως, την υφαλοκρηπίδα, τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, την προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος και κάθε άλλης διατάξεως της με τον παρόντα νόμο κυρουμένης Συμβάσεως, εκδίδονται σχετικά προεδρικά διατάγματα μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της Σύμβασης που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 308 παρ. 2 αυτής και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 6 παρ. 2 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Ιουνίου 1995

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ **Γ. ΑΡΣΕΝΗΣ**	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ **Γ. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ**
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ**	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ **Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 23 Ιουνίου 1995

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΠΕΠΟΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ